

II DALIS

VIETINĖ VISATA

Parengta Vietinės Visatos Asmenybių Neadono Korpuso, veikiančio įgaliojus Salvingtono Gabrieliui.

[357]▼

32 DOKUMENTAS

VIETINIŲ VISATŲ EVOLIUCIJA

VIETINĖ visata yra Mykolo kategorijos Rojaus Sūnaus Kūrėjo rankų darbas. Ją sudaro vienas šimtas žvaigždynų, kiekvienas iš jų turi vieną šimtą apgyvendintų pasaulių sistemų. Kiekvienoje sistemoje galiausiai bus apytiksliai vienas tūkstantis apgyvendintų sferų.

Šitos laiko ir erdvės visatos yra visos evoliucinės. Rojaus Mykolų kūrybinis planas visada yra įgyvendinamas tokiu keliu, kada palaipsniui evoliucionuoja ir vis didesniu laipsniu yra vystomi daugelio tvarinių, kurie gyvena įvairių kategorijų sferose, sudarančiose tokią vietinę visatą, fiziniai, intelektualūs, ir dvasiniai bruožai ir sugebėjimai.

Urantija priklauso vietinei visatai, kurios aukščiausiasis valdovas yra Neadono Dievas-žmogus, Jėzus iš Nazareto ir Salvingtono Mykolas. Ir visiems Mykolo planams, susijusiems su šita vietine visata iki galo pritarė Rojaus Trejybė, kada jis dar nebuvo pradėjęs aukščiausio jaudinančio patyrimo erdvėje.

Dievo Sūnūs gali pasirinkti valdas savo kaip kūrėjų veiklai, bet šituos materialius kūrinius iš pradžių suprojektavo ir suplanavo Pagrindinės Visatos Rojaus Architektai.

1. FIZINIS VISATŲ ATsirADIMAS

Erdvės jėgos ir pirminių energijų ikivisatiniai manipuliavimai yra Rojaus Pagrindinių Jėgos Organizatorių darbas; bet supervisatos sferose, kada atsirandanti energija ima reaguoti į vietinę arba linijinę gravitaciją, tada jie pasitraukia konkrečios supervisatos energijos reguliuotojų labui.

Šitie energijos reguliuotojai veikia vieni vietinės visatos kūrimo ikimaterialios ir postjėgos fazėse. Tokiam Sūnui Kūrėjui pradėti visatos organizavimą nėra jokios galimybės tol, kol energijos reguliuotojai nebūna užtektinai įgyvendinę erdvės energijų mobilizavimo tam, kad atsirandančiai visatai suteiktų materialų pagrindą – tikras saulės ir materialias sferas.

Visos vietinės visatos turi apytiksliai tokį patį energijos potencialą, nors jos smarkiai skiriasi fiziniais dydžiais, ir kartas nuo karto gali skirtis matomos

---

[358]▼

materijos turiniu. Vietinės visatos energetinę įkrovą ir potencialios materijos padovanojimą nulemia energijos reguliuotojų ir jų pirmtakų manipuliacijos, o

taip pat Sūnaus Kūrėjo veikla ir nuo jo kūrybinio partnerio neatskiriama fizinio valdymo dovana.

Vietinės visatos energetinę įkrovą sudaro jos supervisatos jėgos padovanojimo apytiksliai viena šimtatūkstantoji dalis. Neadono, jūsų vietinės visatos, atveju, masės materializavimas yra truputėlį mažesnis. Fiziniu požiūriu, Neadonas turi viską iš energijos ir materijos fizinio apdovanojimo, ką būtų galima surasti Orvontono bet kuriame vietiniame kūrinyje. Vienintelį fizinį apribojimą Neadono visatos vystomam plėtimuisi sudaro erdvės energijos kiekybinė įkrova, kurią nelaisvėje laiko gravitacinio valdymo dėka tarpusavyje susietų energijų ir asmenybių suvienytas visatos mechanizmas.

Kada energija-materija materializuojant masę yra pasiekusi tam tikrą pakopą, tada arenoje pasirodo Rojaus Sūnus Kūrėjas, lydėdamas Begalinės Dvasios Kuriančiosios Dukros. Tuo pat metu su Sūnaus Kūrėjo atvykimu, prasideda darbas architektūrinėje sferoje, kuri turi būti projektuojamos vietinės visatos būstinės pasaulis. Toks vietinis kūrinys vystosi ilgus amžius, saulės tampa stabilizuotomis, planetos susiformuoja ir ima skrieti savo orbitomis, tuo tarpu darbas kuriant architektūrinius pasaulius, kurie turi tarnauti žvaigždynų būstinėmis ir sistemų sostinėmis, tęsiasi.

2. VISATOS ORGANIZAVIMAS

Visatos organizavime iki Sūnų Kūrėjų veikia energijos reguliuotojai ir kitos būtybės, kilusios iš Trečiojo Šaltinio ir Centro. Iš erdvės energijų, šitokiu būdu organizuotų anksčiau, Mykolas, jūsų Sūnus Kūrėjas, sukūrė Neadono visatos apgyvendintas sferas, ir nuo to meto visą laiką yra rūpestingai atsidavęs jų administravimui. Iš ankstesniosios energijos šitie dieviškieji Sūnūs materializuoja matomą materiją, projektuoja gyvus tvarinius, ir bendradarbiaudami su Begalinės Dvasios buvimu visatoje, sukuria dvasinių asmenybių palydos įvairovę.

Tie energijos reguliuotojai ir energijos kontrolieriai, kurie veikė visatos organizavimo preliminariniame darbe daug laiko iki Sūnų Kūrėjų, vėliau tarnauja palaikydami su šituo Visatos Sūnumi nuostabų ryši, amžinai bendrai valdydami tas energijas, kurias jie iš pradžių organizavo ir įjungė į grandines. Salvingtone dabar veikia tas pats vienas šimtas energetinių centrų, kurie bendradarbiavo su jūsų Sūnumi Kūrėju šitos vietinės visatos pirminiame formavime.

Pirmąjį užbaigtą fizinio kūrimo veiksmą Neadone sudarė būstinės pasaulio, Salvingtono architektūrinės sferos, su jo palydovais organizavimas. Nuo pat energetinių centrų ir fizinių kontrolierių pirminių žingsnių momento iki gyvojo personalo atvykimo į Salvingtono užbaigtas sferas įsiterpė šiek tiek daugiau negu vienas milijardas metų jūsų dabartiniu planetos laiku. Patačiau Salvingtoną, tuoj pat buvo sukurta suprojektuotų žvaigždynų vienas šimtas būstinių pasaulių ir planetinio valdymo ir administravimo suprojektuotų vietinių sistemų dešimt tūkstančių būstinių sferų, kartu su savo architektūriniais palydovais. Tokie architektūriniai pasauliai yra suprojektuoti tam, kad juose apsigyventų tiek fizinės, tiek dvasinės asmenybės, o taip pat ir įsiterpiančios morontinės arba pereinančios būties pakopos.

Salvingtonas, Nebadono būstinė, yra išdėstytas vietinės visatos tiksliai pačiame energijos-masės centre. Bet jūsų vietinė visata nėra pavienė astronominė sistema, nors jos fiziniame centre iš tikrųjų egzistuoja didžiulė sistema.

Salvingtonas yra Nebadono Mykolo asmeninė būstinė, bet ten jį bus galima surasti nevisada. Nors jūsų vietinės visatos sklandžiam veikimui daugiau nebėra būtinas fiksuotas Sūnaus Kūrėjo buvimas sostinės sferoje, bet ne šitaip buvo fizinio organizavimo ankstyvosiomis epochomis. Sūnus Kūrėjas iš savo būstinės pasaulio negali išvykti tol, kol nebūna įgyvendinta šios sferos gravitacijos stabilizacija materializuojant užtektinai energijos tam, kad tas įvairias grandines ir sistemas įgalintų atsverti vienai kitą abipusės materialios traukos dėka.

Netrukus, visatos fizinis planas būna užbaigtas, ir Sūnus Kūrėjas, susivienijęs su Kuriančiąja Dvasia, rengia savo planą, susijusį su gyvybės sukūrimu; po šito iš tiesų Begalinės Dvasios šitas atstovavimas pradeda savo veikimą visatoje kaip atskira kuriančioji asmenybė. Kada šitas pirmasis kūrybinis veiksmas yra suformuluojamas ir įvykdomas, tada ima egzistuoti Ryškioji ir Ryto Žvaigždė, dieviškumo tapatybės ir idealo šitos pirminės kūrybinės sąvokos įsmeninimas. Tai yra visatos vyriausiasis vykdytojas, Sūnaus Kūrėjo asmeninis padėjėjas, toks pat, kaip ir jis visais charakterio aspektais, nors smarkiai apribotas dieviškumo savybėmis.

Ir dabar, kada yra parūpintas Sūnaus Kūrėjo artimiausias padėjėjas ir pagrindinis vykdytojas, tuoj po šito egzistencijoje ima atsirasti milžiniška ir nuostabi skirtingų tvarinių rikiuotė. Greitai pasirodys vietinės visatos sūnūs ir dukros, o tada neužilgo bus pasirūpinama tokio kūrinio valdymu, nusidriekiančiu nuo aukščiausiųjų visatos tarybų iki žvaigždynų tėvų ir vietinių sistemų – sankauptų tokių pasaulių, kurie yra numatyti tam, kad vėliau taptų įvairių mirtingųjų valios tvarinių rasių namais – aukščiausiųjų valdovų; ir kiekvienam iš šitų pasaulių vadovaus Planetos Princas.

Ir tada, kada tokia visata yra taip iki galo organizuota ir taip visiškai apgyvendinta, iš tiesų Sūnus Kūrėjas priima Tėvo pasiūlymą sukurti mirtingąjį žmogų pagal jų dieviškąjį atvaizdą.

Planetinių buveinių organizavimas Nebadone vis dar tebevyksta ir toliau, nes šitoji visata, iš tiesų, yra jauna grupė Orvontono žvaigždžių ir planetų valdose. Paskutiniojo registravimo metu Nebadone buvo 3.840.101 apgyvendinta planeta, ir Satanija, jūsų pasaulio vietinė sistema, yra visiškai panaši į kitas sistemas.

Satanija nėra vientisa fizinė sistema, atskiras astronominis vienetas arba organizavimas. Jos 619 apgyvendintų pasaulių yra išdėstyti daugiau negu penkiuose šimtuose skirtingų fizinių sistemų. Tikrai penkios iš jų turi daugiau negu po du apgyvendintus pasaulius, o iš jų tikrai viena turi keturias planetas, kuriose gyvena žmonės, tuo tarpu keturiasdešimt šešios turi po du apgyvendintus pasaulius.

Apgyvendintų pasaulių Satanijos sistema labai didžiuliu atstumu yra nutolusi nuo Uversos ir tos didžiulės saulių grupės, kuri veikia kaip septintosios supervisatos fizinis arba astronominis centras. Daugiau negu dviejų šimtų

tūkstančių šviesmečių nuotolis yra nuo Jerusemo, Satanijos būstinės, iki Orvontono supervisatos fizinio centro, esančio toli toli tankiame Paukščių Tako skersmenyje. Satanija yra vietinės visatos periferijoje, o Neadonas dabar yra gerokai pasisukęs į Orvontono išorinio pakraščio pusę. Nuo apgyvendintų pasaulių labiausiai išorėje esančios sistemos iki supervisatos

---

[360]▼

centro yra truputėlį mažiau negu du šimtai penkiasdešimt tūkstančių šviesmečių.

Neadono visata dabar skrieja toli į pietus ir rytus Orvontono supervisatos grandinėje. Artimiausios kaimyninės visatos yra: Avalonas, Henselonas, Sanselonas, Portalonas, Volveringas, Fanovingas, ir Alvoringas.

Bet vietinės visatos evoliucija sudaro ilgą pasakojimą. Dokumentai, aptariantys supervisatą, supažindina su šita tema, šitos dalies dokumentai, pasakojantys apie vietinius kūrinius, ją tęsia, tuo tarpu po jų einantys dokumentai, pasakojantys apie Urantijos istoriją ir likimą, šią temą užbaigia. Bet tokio vietinio kūrinio mirtingųjų likimą jūs galite deramai suvokti tikrai atidžiai nagrinėdami pasakojimus apie savojo Sūnaus Kūrėjo gyvenimą ir mokymus, kada jis kartą gyveno žmogaus gyvenimą, mirtingojo kūno pavidalu, jūsų pačių evoliuciniame pasaulyje.

3. EVOLIUCINĖ IDĖJA

Vienintelis tobulai nusistovėjęs kūrinys yra Havona, centrinė visata, kuri buvo tiesiogiai sutvėrta Visuotinio Tėvo mintimi ir Amžinojo Sūnaus žodžiu. Havona yra egzistenciali, tobula, ir iki galo užbaigta visata, apjuosianti amžinųjų Dievybių namus, visų daiktų centrą. Septynių supervisatų sukūrimas yra ribinis, evoliucinis, ir nuosekliai besivystantis.

Fizinės laiko ir erdvės sistemos savo kilme yra visos evoliucinės. Jos net fiziškai nėra stabilizuotos tol, kol įskrieja į savosios supervisatos nusistovėjusias grandines. Taip pat ir vietinė visata nėra išžengusi į šviesą ir gyvenimą tol, kol jos plėtimosi ir vystymosi galimybės nėra išnaudotos ir kol jos visų apgyvendintų pasaulių dvasinis statusas nėra amžiams nusistovėjęs ir stabilizuotas.

Išskyrus centrinę visatą, tobulumas yra augantis pasiekimas. Centriniam kūrinyje mes turime tobulumo modelį, bet visos kitos sferos tą tobulumą turi pasiekti tais metodais, kurie yra nustatyti tų konkrečių pasaulių ir visatų vystymuisi. Ir Sūnų Kūrėjų atitinkamų vietinių visatų organizavimo, vystymo, mokymo, ir įtvirtinimo planams yra būdinga beveik begalinė įvairovė.

Išskyrus Tėvo dievybės buvimą, kiekviena vietinė visata yra, tam tikra prasme, centrinio arba modelinio kūrinio, administracinio organizavimo dublikatas. Nors Visuotinis Tėvas gyvenamojoje visatoje būna asmeniškai, bet jis negyvena tų būtybių, kurios kyla iš šitos visatos, prote, kaip jis iš tiesų tiesiogine prasme gyvena su laiko ir erdvės mirtingųjų sielomis. Atrodo, jog yra visaišmintė kompensacija derinant ir valdant toli nusidriekiančios kūrinių dvasinius reikalus. Centrinėje visatoje Tėvas, kaip toks, yra asmeniškai, bet jo

nebūna to tobulo kūrinio vaikų prote; erdvės visatose Tėvo nebūna asmeniškai, jam atstovauja jo Sūnūs Aukščiausieji Valdovai, tuo tarpu jis betarpiškai būna savo mirtingųjų vaikų prote, jam dvasiškai atstovauja Paslaptingojo Pagalbininko, kuris gyvena šitų valios tvarinių prote, ikiasmenis buvimas.

Vietinės visatos būstinėje gyvena visos tos asmenybės kūrėjos ir kūrybingos asmenybės, kurios turi savo pačių savivaldą ir administracinę autonomiją, išskyrus Visuotinio Tėvo asmenį buvimą. Vietinėje

---

[361]▼

visatoje galima surasti kažką iš kiekvienos būtybės ir ką nors beveik iš kiekvienos iš protingų būtybių klasių, egzistuojančių centrinėje visatoje, išskyrus Visuotinį Tėvą. Nors Visuotinio Tėvo vietinėje visatoje asmeniškai nėra, bet jo asmeninis atstovas yra jo Sūnus Kūrėjas, kuris iš pradžių tarnauja Dievo vicegerentu, o vėliau aukščiausiuoju ir nepriklausomu valdovu, valdančiu savo paties teise.

Kuo toliau gyvybės skalėje mes einame žemyn, tuo būna sunkiau pamatyti, įtikėjimo akimis, nematomąjį Tėvą. Žemesniesiems tvariniams – o kartais net ir aukštesnėms asmenybėms – pasirodo, jog sunku visą laiką įsivaizduoti Visuotinį Tėvą jo Sūnuose Kūrėjuose. Ir šitokiu būdu, laukdami savo dvasinio išaukštinimo laiko, kada išsivystymo tobulumas juos įgalins pamatyti Dievo asmenį, jie išvargsta bežengdami pirmyn, pasiduoda dvasinėms abejonėms, paskęsta pasimetimuose, ir šitaip patys izoliuojasi nuo savo laiko ir visatos augančių dvasinių tikslų. Šituo atveju jie praranda sugebėjimą matyti Tėvą, kada mato Sūnų Kūrėją. Šiam tvariniui tvirčiausia apsauga per visą ilgą kovą, kad pasiektų Tėvą, šituo metu, kada vidinės sąlygos tokį pasiekimą daro neįmanomu, yra tai, kad jis atkakliai laikytųsi tiesos fakto, jog Tėvas yra savo Sūnuose. Tiesiogine ir perkeltine prasme, dvasine ir asmenine prasme, Tėvas ir Sūnūs yra viena. Tai yra faktas: Tas, kas matė Sūnų Kūrėją, tas matė Tėvą.

Konkrečios visatos asmenybės yra tvirtos ir patikimos, iš pradžių, tiktai sutinkamai su savo giminingumu su Dievybe laipsniu. Kada tvarinio kilmė nutolsta pakankamai toli nuo pirminių ir dieviškųjų Šaltinių, nesvarbu, ar mes turime reikalo su Dievo Sūnumis ar su tarnaujančiais tvariniais, priklausančiais Begalinei Dvasiai, padidėja disharmonijos, susipainiojimo, ir kartais maišto – nuodėmės – galimybė.

Išskyrus tobulas būtybes, kilusias iš Dievybės, visi valios tvariniai supervisatose yra evoliucinės prigimties, pradedant žemiausiu statusu ir visą laiką kylant į viršų, tikrovėje į vidų. Net ir labai dvasingos asmenybės toliau tęsia kilimą gyvybės skalėje progresiniais pervedimais iš gyvenimo į gyvenimą ir iš sferos į sferą. O turinčiųjų Paslaptinguosius Pagalbininkus atveju, iš tikrųjų nėra apribojimų dvasinio kilimo ir visatos pasiekimo įmanomoms aukštumoms.

Laiko tvarinių tobulumas, kada yra galiausiai pasiektas, yra visiškai įgytas turtas, bona fide asmenybės nuosavybė. Nors maloningumo elementai yra laisvai įterpiami, nežiūrint šito, tvarinio pasiekimai yra individualių pastangų ir realaus gyvenimo pasekmė, asmenybės reakcija į egzistuojančią aplinką.

Gyvulinės evoliucinės kilmės faktas visatos požiūriu neužtraukia gėdos

žymės nė vienai asmenybei, nes tai yra išimtinis metodas, kurio dėka yra sukuriamas ribinių protingų valinių tvarinių vienas iš dviejų bazinių tipų. Kada tobulumo ir amžinybės aukštumos yra pasiektos, tuo daugiau garbės yra tiems, kurie pradėjo dugne ir su džiaugsmu užlipo gyvenimo kopėčiomis, ratas po rato, ir kurie, kada iš tiesų pasieks šlovės aukštumas, bus įgavę tokį asmeninį patyrimą, kuris įkūnija gyvybės kiekvienos fazės realias žinias nuo pačios apačios iki viršūnės.

Visu šituo yra parodoma Dievo išmintis. Būtų tiesiog taip lengva Visuotiniam Tėvui sutverti visus mirtinguosius tobulomis būtybėmis, perteikti tobulumą savo dieviškuoju žodžiu. Bet tai atimtų iš jų šį nuostabų jaudinantį patyrimą ir mokymosi patyrimą su ilgu ir palaipsniu kopimu į vidų.

---

[362]▼

į tokį patyrimą, kurį turi turėti tikrai tie, kuriems šitaip pasisekė, kad pradėtų nuo gyvosios egzistencijos pačios apačios.

Havoną apjuosiančios visatos yra aprūpintos pakankamu kiekiu tobulų tvarinių tikrai tam, kad patenkintų modelinių vadovų mokytojų poreikį tiems, kurie kyla evoliuciniais gyvenimo laiptais. Patirtinė evoliucinio asmenybės tipo prigimtis yra Rojaus-Havonos tvarinių visą laiką esančios tobulos prigimties natūralus kosminis papildinys. Tikrovėje, tiek tobuli, tiek išstobulinti tvariniai yra neužbaigti, kas susiję su ribine visuma. Bet Rojaus-Havonos sistemos egzistencialiai tobulų tvarinių papildančiame susivienijime su patirtiškai išstobulintais ribiniais, kylančiais iš evoliucinių visatų, abu tipai išsilaisvina iš jiems būdingų apribojimų ir šitokiu būdu gali drauge pamėginti pasiekti didingą tvarinio statuso galutinumo aukštumas.

Šitos tvarinio transakcijos yra veiksmų ir reakcijų visatos atgarsiai Septinkartėje Dievybėje, kurioje Rojaus Trejybės amžinasis dieviškumas yra suliejamas su laiko-erdvės visatų Aukščiausiųjų Kūrėjų besivystančiu dieviškumu Aukščiausiosios Būtybės galią-aktualizuojančioje Dievybėje, šios Dievybės, ir per šią Dievybę.

Dieviškai tobulas tvarinys ir evoliuciškai išstobulintas tvarinys dieviškumo potencialo laipsniu yra lygūs, bet jie skiriasi rūšimi. Tam, kad pasiektų tarnystės aukštumą, turi vienas priklausyti nuo kito. Evoliucinės supervisatos priklauso nuo tobulos Havonos, kad savo kylantiesiems piliečiams užtikrintų galutinį mokymą, bet lygiai taip ir centrinei tobulai visatai tikrai yra reikalingas tobulėjančių supervisatų egzistavimas tam, kad būtų užtikrintas jos besileidžiančių gyventojų vystymasis iki galo.

Ribinės tikrovės šie du nuostabūs pasireiškimai, įgimto tobulumo ir išvystyto tobulumo, ar jie būtų asmenybės, ar visatos, yra suderinti, vienas nuo kito priklausantys, ir integruoti. Vienam reikia kito tam, kad būtų pasiekta funkcijos, tarnystės, ir likimo pilnatvė.

4. DIEVO RYŠYS SU VIETINE VISATA

Nepuoselėkite tokios minties, jog, kadangi Visuotinis Tėvas delegavo kitiems tokią didžiulę savo paties dalį ir savo galios dalį, tai jis yra Dievybės partnerystės tylus ir neaktyvus narys. Be asmenybės sferų ir Derintojo

padovanojimo, jis yra akivaizdžiai mažiausiai aktyvus iš Rojaus Dievybių tuo, kad įgyvendindamas savo amžinąjį tikslą tiek daug leidžia atlikti savo lygiaverčiams Dievybės partneriams, savo Sūnams, ir didžiuliam skaičiui sukurtų protingų būtybių. Jis yra kuriančiojo trejeto tylusis narys tikrai tuo, kad niekada nedaro nieko, ką gali padaryti bet kuris iš jo lygiaverčių arba pavaldžių partnerių.

Dievas iki galo supranta, kiek reikia tvarinių, kad jie veiktų, ir koks turi būti jų patyrimas, ir dėl to, kiekvienoje situacijoje, ar tai būtų susiję su visatos likimu, ar su savo nuolankiausių tvarinių gerove, Dievas iš veiklos pašalina tvarinių ir Kūrėjų asmenybių galaktikos, neatsiejamai įsiterpiančios tarp jo paties ir bet kurios konkrečios visatos situacijos ar kūrybinio įvykio, labui. Bet nepaisant šito pasitraukimo, šito begalinio koordinavimo demonstravimo, šituose įvykiuose Dievas realiai, tikrai, ir asmeniškai dalyvauja šitų nustatytų agentūrų ir asmenybių metodu ir per šitas agentūras ir asmenybes. Visais šitais kanalais ir per šituos kanalus Tėvas dirba savo visos toli nusidriekiančios kūrinijos gerovei.

---

[363] ▼

Kai dėl vietinės visatos politikos, vadovavimo, ir administravimo, tai Visuotinis Tėvas veikia savo Sūnaus Kūrėjo asmenyje. Į Dievo Sūnų tarpusavio ryšius, iš Trečiojo Šaltinio ir Centro kilusių asmenybių grupinius susivienijimus, arba į santykius tarp bet kokių kitų tvarinių, tokių, kaip žmogiškosios būtybės – kas susiję su tokiais susivienijimais, tai Visuotinis Tėvas niekada nesikiša. Visada vyrauja Sūnaus Kūrėjo įstatymas, Žvaigždyno Tėvų, Sistemų Aukščiausiųjų Valdovų, ir Planetų Princų valdymas – tai visatai nustatyta politika ir procedūros. Valdžios suskaidymo nėra; niekada nebūna dieviškosios valdžios ir tikslo susipriešinimo. Dievybės yra tobulai ir amžinai vieningos.

Sūnus Kūrėjas turi aukščiausiąją valdžią etinių susivienijimų visuose reikaluose, bet kokio tvarinių skyriaus santykiuose su bet kokia kita tvarinių klase arba su dviem ar daugiau individų bet kurioje konkrečioje grupėje; bet toks planas nereiškia, jog Visuotinis Tėvas negali savo paties metodo dėka įsikišti ir padaryti bet ką, kas dieviškajam protui suteikia malonumo, su bet kuriuo *atskiru individu* per visą kūriniją, kas susiję su to individo dabartiniu statusu arba ateities perspektyvomis ir kas turi ryšio su Tėvo amžinuoju planu ir begaliniu tikslu.

Mirtinguose valiniuose tvariniuose Tėvas iš tikrųjų yra gyvenančio viduje Derintojo, savo ikiasmenio dvasinio fragmento dėka; ir taip pat Tėvas yra tokio mirtingojo valinio tvarinio asmenybės šaltinis.

Šitie Minties Derintojai, Visuotinio Tėvo dovanos, yra palyginti izoliuoti; jie gyvena žmogiškojo proto viduje, bet neturi jokio pastebimo ryšio su vietinio kūrinio etiniais reikalais. Jie nėra betarpiškai suderinti nei su serafine tarnyste, nei su sistemų, žvaigždynų, ar vietinių visatų administravimu, nėra suderinti net ir su Sūnaus Kūrėjo, kurio valia yra jo visatos aukščiausiasis įstatymas, valdymu.

Viduje gyvenantieji Derintojai yra vienas iš Dievo atskirų, bet suvienytų

ryšio metodų su savo begalinės kūrinijos tvariniais. Šitokiu būdu iš tikrųjų tas, kuris mirtingajam žmogui yra nematomas, išreiškia savo buvimą, ir jeigu jis galėtų šitaip padaryti, tai save mums parodytų dar ir kitais būdais, bet toks tolesnis atskleidimas nėra dieviškai įmanomas.

Mes galime matyti ir suprasti tą mechanizmą, kurio dėka šie Sūnūs turi išsamias ir užbaigtas žinias apie savo jurisdikcijos visas; bet mes negalime iki galo suvokti tų metodų, kuriais Dievas yra taip iki galo ir asmeniškai susipažinęs su visatų visatos smulkmenomis, nors mes bent jau galime atpažinti tą kanalą, kuriuo Visuotinis Tėvas gali gauti informaciją, susijusią su savo milžiniškos kūrinijos būtybėmis ir parodančią jo buvimą šios kūrinijos būtybėms. Per asmenybės grandinę Tėvas žino – turi asmenines žinias – apie visų būtybių visas mintis ir veiksmus visos kūrinijos visų visatų visose sistemose. Nors šito metodo mes negalime iki galo suvokti, kaip Dievas bendrauja su savo vaikais, bet mus gali sustiprinti tas užtikrinimas, jog "Viešpats pažįsta savo vaikus," ir kad apie kiekvieną iš mūsų "jis žino, kur mes esame gimę."

Jūsų visatoje ir jūsų širdyje Visuotinis Tėvas, dvasiškai kalbant, būna per centrinės buveinės vieną iš Septynių Pagrindinių Dvasių, ir, konkrečiai kalbant, per dieviškąjį Derintoją, kuris gyvena ir dirba ir laukia mirtingojo proto gelmėse.

Dievas nėra egocentrinė asmenybė; Tėvas save dosniai išdalina savo kūrinijai ir savo tvariniams. Jis gyvena ir veikia, ne tiktai Dievybėse,

---

[364]▼

bet ir savo Sūnuose, kuriems jis patiki daryti viską, ką tik jiems yra dieviškai įmanoma daryti. Visuotinis Tėvas iš tikrųjų atsisakė visų funkcijų, kurias įmanoma atlikti kitai būtybei. Ir tą lygiai tiek pat teisinga sakyti apie mirtingąjį žmogų, kiek ir apie Sūnų Kūrėją, kuris visatos būstinėje valdo Dievo vardu. Šitokiu būdu mes matome Visuotinio Tėvo idealios ir begalinės meilės veikimą.

Šitame visuotiniame savo paties padovanojime mes turime gausybę įrodymų tiek dėl Tėvo dieviškosios prigimties didybės, tiek ir dėl jo kilnumo. Jeigu Dievas dalį savęs pasiliko, neatidavęs visuotinei kūrinijai, tuomet iš šitos likusios dalies jis su gausiu dosnumu dovanuoja sferų mirtingiesiems Minties Derintojus, laiko Paslaptinguosius Pagalbininkus, kurie taip kantriai gyvena mirtingųjų kandidatų į amžinąjį gyvenimą viduje.

Visuotinis Tėvas, tarsi, išliejo save, kad padarytų visą kūriniją turtingą asmenybės savybėmis ir potencialiu dvasiniu pasiekimu. Dievas atidavė save mums, kad galėtume būti panašūs į jį, o sau jis pasiliko valdžios ir šlovės tik tiek, kiek reikia, jog būtų palaikomi tie dalykai, dėl meilės kuriems jis šitokiu būdu ir atsisakė visų kitų dalykų.

5. AMŽINASIS IR DIEVIŠKASIS TIKSLAS

Visatų žengimas per erdvę turi didį ir šlovingą tikslą. Jūsų visa mirtingojo kova nėra beprasmė. Mes visi esame milžiniško plano, gigantiško sumanymo dalis, ir būtent dėl šitos užduoties milžiniško masto jos didelės dalies

neįmanoma matyti bet kuriuo konkrečiu metu arba per kieno nors gyvenimo laikotarpį. Mes visi esame amžinojo projekto, kurį Dievai prižiūri ir vykdo, dalis. Visas nuostabus ir visuotinis mechanizmas didingai skrieja erdve pagal Pirmojo Šaltinio ir Centro begalinės minties ir amžinojo tikslo ritmo muziką.

Amžinojo Dievo amžinasis tikslas yra aukštasis dvasinis idealas. Laiko įvykiai ir materialios egzistencijos kovos yra ne kas kita, kaip tik laikini pastoliai, kurie tiltu sujungia kitą pusę, dvasinės tikrovės dangiškosios egzistencijos pažadėtąją žemę. Aišku, jums mirtingiesiems, labai sunku suvokti kažkokio amžinojo tikslo idėją; jūs iš tiesų negalite suvokti minties apie amžinybę, apie kažką, kas niekada neprasideda ir niekada nepasibaigia. Viskas, kas jums yra pažįstama, turi pabaigą.

Kai dėl atskiro gyvenimo, sferos egzistavimo trukmės, ar bet kokių vieno su kitu susijusių įvykių serijos chronologijos, tai atrodytų, jog mes turime reikalo su izoliuota laiko atkarpa; viskas atrodo turi pradžią ir pabaigą. Ir taip atrodytų, jog tokių patyrimų, gyvenimų, amžių, arba epochų serija, kada būna surikiuota iš eilės, sudaro tiesų judėjimą, izoliuotą laiko įvykį, kuris akimirksniu blykstelė per amžinybės begalinį veidą. Tačiau, kada į visa tai mes žvelgiame iš užkulisių, tai daug gilesnis požiūris ir daug pilnesnis supratimas sako, jog toks paaiškinimas yra neadekvatus, nesusietas, ir visiškai netinkamas tam, kad paaiškintų ir kitaip sujungtų laiko transakcijas su amžinybės baziniais tikslais ir pagrindinėmis reakcijomis.

Man atrodo, jog, turint tikslą aiškinti mirtingojo protui, amžinybę labiau tinka suvokti kaip ciklą, o amžinąjį tikslą labiau tinka suvokti kaip begalinį apskritimą, amžinybės ciklą, kuris tam tikru būdu yra sinchronizuotas su laikiniais materialiais laiko ciklais. Kai dėl laiko sektorių, susietų su amžinybės ciklu ir sudarančių amžinybės

---

[365]▼

ciklo dalį, tai esame priversti pripažinti, kad tokios laikinos epochos gimsta, gyvena, ir miršta lygiai taip, kaip gimsta, gyvena, ir miršta laikinos laiko būtybės. Didžioji dauguma žmogiškųjų būtybių miršta, kadangi, nesugebėjus pasiekti susilieimo su Derintoju dvasinio lygio, mirties metamorfozė sudaro vienintelę įmanomą procedūrą, kurios dėka jos gali išsivaduoti iš laiko pančių ir iš materialios kūrinijos ryšių, šituo yra įgalinamos žengti dvasinį žingsnį su amžinybės augančia procesija. Išlikus po laiko ir materialios egzistencijos gyvenimo išbandymų, tampa įmanoma tai, kad jūs toliau žengtumėte palaikydami ryšį su amžinybe, net ir kaip amžinybės dalis, toliau amžinai skriedami su erdvės pasauliais aplink amžinųjų amžių apskritimą.

Laiko sektoriai yra kaip asmenybės blyksniai laikinojoje formoje; jie atsiranda kažkuriam laikui, o tada iš žmogaus akiračio pranyksta tiksliai tam, kad vėl pasirodytų kaip nauji veikėjai ir nuolatiniai faktoriai begalinio skriejimo aplink amžinąjį apskritimą aukštesniame gyvenime. Amžinybę vargu ar galima suvokti kaip tiesų judėjimą, turint omenyje mūsų tikėjimą, kad delimituota visata juda milžinišku, prailgintu ratu aplink Visuotinio Tėvo centrinę gyvenamąją vietą.

Atvirai kalbant, ribiniam laiko protui amžinybė yra nesuvokiama. Jūs tiesiog negalite jos suprasti; jūs negalite jos suvokti. Aš iki galo jos neįsivaizduoju, ir

net jeigu įsivaizduočiau, tai man būtų neįmanoma savo sampratą perteikti žmogiškajam protui. Nepaisant šito, aš padariau viską, kas įmanoma, kad pavaizduočiau šį tą iš mūsų požiūrio, kad jums papasakočiau šį tą apie tai, kaip amžniuosis dalykus suprantame mes. Aš stengiuosi padėti jums kristalizuoti jūsų mintis apie šitas vertybes, kurios turi begalinę prigimtį ir amžiną svarbą.

Dievo prote yra toks planas, kuris apima jo visų milžiniškų sferų kiekvieną tvarinį, ir šitas planas yra bekraštės galimybės, beribės pažangos, ir begalinio gyvenimo amžinasis tikslas. Ir tokios neprilygstamos karjeros begaliniai lobiai yra jums, kad siektumėte jų!

Amžinybės tikslas yra priešakyje! Dieviškumo pasiekimo jaudinantis patyrimas yra prieš jus! Lenktynės dėl tobulumo tęsiasi! ir kas tik šito nori, tam yra leidžiama dalyvauti, ir tikrai pergalė apvainikuos kiekvienos žmogiškosios būtybės, kuri dalyvaus įtikėjimo ir pasitikėjimo kitu lenktynėse, pastangas, o kiekvienas šio kelio žingsnis priklauso nuo viduje gyvenančio Derintojo vadovavimo ir nuo Visatos Sūnaus tos gerosios dvasios, kuri taip laisvai buvo išlieta visiems materialiams kūnams, vedimo.

[Pateikta Galingojo Žinianešio, laikinai priskirto prie Nebadono Aukščiausiosios Tarybos, ir į šitą misiją paskirto Salvingtono Gabrielio.]

[366]▼

33 DOKUMENTAS

VIETINĖS VISATOS ADMINISTRACIJA

NORS Visuotinis Tėvas, kuo tikriausiai valdo savo visą milžinišką kūriniją, bet vietinės visatos administravime jis veikia per Sūnaus Kūrėjo asmenį. Tėvas asmeniškai vietinės visatos administraciniuose reikaluose kitokiu būdu neveikia. Šitie reikalai yra patikėti Sūnui Kūrėjui ir vietinės visatos Motinai Dvasiai ir daugybei jų vaikų. Vietinės visatos planus, politiką, ir administracinius veiksmus formuoja ir vykdo šitas Sūnus, kuris, drauge su savo partnere Dvasia, vykdomąją valdžią deleguoja Gabrieliui, o jurisdikcinę valdžią atiduoda Žvaigždynų Tėvams, Sistemų Aukščiausiesiems Valdovams, ir Planetų Princams.

1. NEBADONO MYKOLAS

Mūsų Sūnus Kūrėjas yra vienu ir tuo pačiu metu kilusios Visuotiniame Tėve ir Amžinajame Sūnuje begalinės tapatybės 611.121-osios originalios sąvokos įsmeninimas. Nebadono Mykolas yra “vienintelis sukurtas Sūnus,” įsmeninantis dieviškumo ir begalybės šitą 611.121-ąją visuotinę sąvoką. Jo būstinė yra trikartėje šviesos buveinėje Salvingtone. Ir šita gyvenamoji vieta yra sutvarkyta šitokiu būdu, nes Mykolas yra patyręs egzistencijos intelektualių tvarinių visų trijų etapų gyvenimą: dvasinį, morontinį, ir materialų. Dėl vardo, kuris yra siejamas su jo septintuoju ir baigiamuoju savęs padovanojimu Urantijoje, apie jį kartais kalbama kaip apie Mykolą Kristų.

Mūsų Sūnus Kūrėjas nėra Amžinasis Sūnus, Visuotinio Tėvo ir Begalinės Dvasios egzistencialus Rojaus partneris. Nebadono Mykolas nėra Rojaus

Trejbės narys. Nepaisant šito, mūsų Sūnus Šeimininkas savojoje sferoje turi visas tas dieviškąsias savybes ir galias, kokias pats Amžinasis Sūnus pademonstruotų, jeigu jis iš tikrųjų būtų Salvingtone ir veiktų Nebadone. Mykolas turi net papildomą galią ir valdžią, nes jis ne tiktai įsamenina Amžinąjį Sūną, bet taip pat jis visiškai išreiškia ir realiai įkūnija Visuotinio Tėvo asmenybės buvimą šitai vietinei visatai ir šitoje vietinėje visatoje. Jis net atstovauja Tėvui-Sūnui. Šitie ryšiai padaro tokį Sūną Kūrėją pačiu galingiausiu, visapusiškiausiu, ir įtakingiausiu iš visų dieviškųjų būtybių, kurios gali tiesiogiai administruoti evoliucines visatas ir palaikyti asmenybės ryšį su nesubrendusiais tvariniais būtybėmis.

Mūsų Sūnus Kūrėjas paskleidžia tokią pačią traukiamąją galią, dvasinę gravitaciją, iš vietinės visatos būstinės, kokią paskleistų Rojaus Amžinasis Sūnus, jeigu jis asmeniškai būtų Salvingtone, ir dar daugiau; šitas Visatos Sūnus taip pat yra ir Visuotinio Tėvo įsameninimas Nebadono visatai. Sūnus Kūrėjai yra asmenybės centrai Rojaus

---

[367]▼

Tėvo-Sūnaus dvasinėms jėgoms. Sūnus Kūrėjai yra Dievo Septinkarčio galingų laiko-erdvės savybių baigiamieji energijos-asmenybės sukongravavimai.

Sūnus Kūrėjas yra Visuotinio Tėvo vicegerento įsameninimas, Amžinojo Sūnaus dieviškumo lygiavertis partneris, ir Begalinės Dvasios kūrybinis bičiulis. Mūsų visatoms ir visiems jos apgyvendintiems pasauliams Sūnus Aukščiausiasis Valdovas yra, iš esmės, Dievas. Jis iš Rojaus Dievybių įsamenina viską, ką besivystantys mirtingieji gali įžvalgiai suvokti. Šitas Sūnus ir jo partnerė Dvasia yra jūsų kūrėjai tėvai. Jums, Mykolas, Sūnus Kūrėjas, yra aukščiausioji asmenybė; jums, Amžinasis Sūnus yra viršaukščiausiasis – begalinė Dievybės asmenybė.

Sūnaus Kūrėjo asmenyje mes turime valdovą ir dieviškąjį tėvą, kuris yra lygiai toks galingas, sumanus, ir geravalis, kokie būtų Visuotinis Tėvas ir Amžinasis Sūnus, jeigu jie abu būtų Salvingtone ir įsitrauktų į Nebadono visatos reikalų administravimą.

2. NEBADONO AUKŠČIAUSIASIS VALDOVAS

Sūnų Kūrėjų stebėjimai atskleidžia, jog kai kurie yra panašesni į Tėvą, kiti yra panašesni į Sūną, tuo tarpu dar kiti yra savo abiejų begalinių tėvų mišinys. Mūsų Sūnus Kūrėjas labai aiškiai išreiškia tokius bruožus ir požymius, kurie yra panašūs į Amžinąjį Sūną.

Mykolas nusprendė organizuoti šitą visatą, ir dabar joje valdo kaip aukščiausiasis. Jo asmeninę valdžią apriboja ikegzistencinės gravitacinės grandinės, kurios koncentruojasi Rojuje, o taip pat tai, kad supervisatos vyriausybės Dienų Senieji sau pasilieka teisę įvykdyti visus galutinius nuosprendžius, susijusius su asmenybės sunaikinimu. Asmenybė yra Tėvo išimtinė dovana, bet Sūnus Kūrėjai, pritarus Amžinajam Sūnui, iš tikrųjų inicijuoja naujus tvarinių projektus, ir, bendradarbiaudami su savo partneriais Dvasiomis, gali pamėginti energijos-materijos naujas transformacijas.

Mykolas yra Rojaus Tėvo-Sūnaus įsmeninimas Neadono vietinei visatai ir šioje visatoje; dėl to, kada Kuriančioji Motina Dvasia, Begalinės Dvasios atstovas vietinėje visatoje, savanoriškai tapo pavaldžia Mykolui Kristui, jam sugrįžus po savo paskutiniojo savęs padovanojimo Urantijoje, tai šituo Sūnus Šeimininkas įgijo jurisdikciją “visai valdžiai danguje ir žemėje.”

Šitas Dieviškųjų Tarnų atsidavimas vietinių visatų Sūnams Kūrėjams paverčia šituos Sūnus Šeimininkus Tėvo, Sūnaus, ir Dvasios ribiškai pasireiškiančio dieviškumo asmenėmis talpyklomis, tuo tarpu Mykolų patyrimai, save padovanojant tvariniu, parengia juos tam, kad pavaizduotų Aukščiausiosios Būtybės patirtinį dieviškumą. Visatose nėra viena kita būtybė nėra šitaip išnaudojusi dabartinio ribinio patyrimo potencialų, ir nėra viena kita būtybė visatose neturi tokios kvalifikacijos atskiram suverenumui.

Nors Mykolo būstinė oficialiai yra Salvingtone, Neadono sostinėje, bet jis daug laiko praleidžia lankydamasis žvaigždynų ir sistemų būstinėse ir net atskirose planetose. Periodiškai jis keliauja į Rojų ir dažnai vyksta į Uversą, kur tariasi su Dienų Senaisiais. Kada jo nebūna Salvingtone, tada jo vietą užima Gabrielis, kuris tuomet veikia kaip Neadono visatos regentas.

---

[368]▼

3. VISATOS SŪNUS IR DVASIA

Nors ir persmelkia visas laiko ir erdvės visas, bet Begalinė Dvasia iš kiekvienos vietinės visatos būstinės veikia kaip specializuotas sukonzentravimas, įgyjantis visas asmenybės savybes kūrybinio bendradarbiavimo su Sūnumi Kūrėju metodo dėka. Kai dėl vietinės visatos, tai tokio Sūnaus Kūrėjo administracinė valdžia yra aukščiausioji; Begalinė Dvasia, kaip Dieviškasis Tarnas, yra linkusi iki galo padėti, nors išlieka tobulai lygiavertė.

Salvingtono Visatos Motina Dvasia, Mykolo partnerė, kontroliuojant ir administruojant Neadoną, yra iš Aukščiausiųjų Dvasių šeštosios grupės, būdama iš tos kategorijos 611.121-ąja. Ji savanoriškai pasisiūlė lydėti Mykolą jo išsilaisvinimo iš Rojaus įsipareigojimų proga ir nuo tada visą laiką veikė su juo kuriant ir valdant jo visatą.

Sūnus Šeimininkas yra savosios visatos asmeninis aukščiausiasis valdovas, bet visuose valdymo niuansuose bendras su Sūnumi valdovas yra Visatos Dvasia. Nors visą laiką Dvasia pripažįsta Sūnų aukščiausiuoju valdovu ir suverenu, bet visada Sūnus Dvasiai suteikia lygiavertę padėtį ir valdžios lygybę visuose sferos reikaluose. Visame savo meilės ir gyvybės padovanojimo darbe Sūnų Kūrėją visada ir amžinai tobulai paremia ir jam sumaniai padeda visaišmintė ir visą laiką ištikima Visatos Dvasia ir jos angeliškųjų asmenybių įvairiausia palyda. Toks Dieviškasis Tarnas tikrovėje yra dvasių ir dvasinių asmenybių motina, Sūnaus Kūrėjo visą laiką esantis ir visaišmintis patarėjas, Rojaus Begalinės Dvasios ištikimas ir tikras pasireiškimas.

Sūnus savo vietinėje visatoje veikia kaip tėvas. Dvasia, kaip tą suprastų mirtingieji tvariniai, atlieka motinos vaidmenį, visą laiką padėdama Sūnui ir visą laiką būdama tokia, be kurios visatos valdymas neapsieina. Maišto akivaizdoje tiktai šis Sūnus ir su juo susieti Sūnūs gali veikti kaip išlaisvintojai. Niekada iš tikrųjų Dvasia negali imtis maišto pažabojimo arba valdžios apgynimo užduoties, bet visada Dvasia iš tiesų paremia Sūnų, ko tik jis besiimtu stengdamasis stabilizuoti valdymą ir apginti valdžią pasauliuose, kuriuose vyrauja blogis ir viešpatauja nuodėmė. Tiktai toks Sūnus gali atstatyti jų bendro kūrinio darbą į gėrio padėtį, bet nė vienas Sūnus negali tikėtis galutinės sėkmės be nenutrūkstamo bendradarbiavimo su Dieviškąja Dvasia ir su jos dvasinių padėjėjų, Dievo dukrų, milžiniška gausybe, kuri taip ištikimai ir drąsiai kovoja dėl mirtingųjų žmonių gerovės ir savo dieviškųjų tėvų šlovės.

Sūnui Kūrėjui užbaigus savo septintąjį ir paskutinįjį savęs padovanojimą tvariniu, Dieviškajai Dvasiai periodiškos izoliacijos netikrumai pasibaigia, ir Sūnaus pagalbiniškė visatoje amžiams įsitvirtina užtikrintume ir valdyme. Būtent tada, kada, švenčių šventės metu, Sūnus Kūrėjas į sostą įžengia kaip Sūnus Šeimininkas, Visatos Dvasia, prieš susirinkusias gausybes, pirmoji viešai pareiškia ir visuotinai patvirtina, kad ji bus pavaldi Sūnui, prisiekdama ištikimybę ir paklusnumą. Šitas įvykis Nebadone atsitiko tuo metu, kada Mykolas sugrįžo į Salvingtoną po savęs padovanojimo Urantijoje. Niekada anksčiau iki šitos svarbios progos Visatos Dvasia nebuvo pripažinusi savojo pavaldumo Visatos Sūnui, ir tiktai po šito Dvasios savanoriško galios ir valdžios atsisakymo iš tikrųjų buvo galima pasakyti apie šį Sūnų, jog “į jo rankas buvo atiduota visa valdžia danguje ir žemėje.”

---

[369]▼

Po Kuriančiosios Motinos Dvasios šito pavaldumo pasižadėjimo, Nebadono Mykolas kilniai pripažino savo amžinąją priklausomybę nuo savo partnerės Dvasios, padarydamas šią Dvasią savo visatos sferų bendruoju valdovu, ir pareikalaudamas iš visų savo tvarinių prisiekti šiai Dvasiai tokią ištikimybę, kokią jie buvo prisiekę šiam Sūnui; ir buvo išleista ir išplatinta baigiamoji “Lygybės Deklaracija.” Nors jis ir buvo šitos vietinės visatos aukščiausiasis valdovas, bet šis Sūnus pasauliams paskelbė faktą apie šios Dvasios lygybę su juo visais asmenybės apdovanojimais ir dieviškojo charakterio požymiais. Ir tai tampa transcendentiniu modeliu net ir žemųjų tvarinių iš erdvės pasaulių šeimos organizavimui ir valdymui. Tai yra, tikrai ir iš tiesų, šeimos ir žmogiškosios savanoriškos santuokos institucijos idealas.

Dabar Sūnus ir Dvasia visatai vadovauja didele dalimi taip, kaip motina ir tėvas prižiūri savo sūnų ir dukrų šeimą ir tarnauja savo šeimai. Apie Visatos Dvasią visiškai tiktų kalbėti kaip apie Sūnaus Kūrėjo kuriančiąją kompanionę, o šių sferų tvarinius laikyti jų sūnumis ir dukromis – didžiąja ir šlovingąja šeima, turinčia neapsakomų pareigų ir begalinę globą.

Sūnus inicijuoja kai kurių visatos vaikų sukūrimą, tuo tarpu Dvasia yra visiškai atsakinga už tai, kad sukurtų daugybę dvasios asmenybių kategorijų, kurios dirba ir tarnauja reguliuojamos ir vadovaujamos šitos pačios Motinos Dvasios. Sukuriant kitus visatos asmenybių tipus, tiek Sūnus, tiek Dvasia veikia

kartu, ir nė viename kūrybiniame veiksmė nė vienas nepadaro nieko nepasitaręs su kitu ir negavęs kito pritarimo.

4. GABRIELIS – VYRIAUSIASIS VYKDYTOJAS

Ryškieji ir Ryto Žvaigždė yra asmenybės tapatumo ir idealo pirmosios sąvokos, kurią suvokė Sūnus Kūrėjas ir Begalinės Dvasios vietinės visatos pasireiškimas, įsmeninimas. Grįžtant į ankstyvasias vietinės visatos dienas, iki Sūnaus Kūrėjo ir Motinos Dvasios kūrybinio bendravimo ryšių sąjungos, sugrįžtant į tuos laikus prieš pradėdant kurti jų sūnų ir dukrų visapusę šeimą, šitų dviejų dieviškųjų asmenų ankstyvo ir laisvo susivienijimo pirmasis bendras veiksmas baigėsi Sūnaus ir Dvasios aukščiausiosios dvasinės asmenybės, Ryškiosios ir Ryto Žvaigždės, sukūrimu.

Kiekvienoje vietinėje visatoje yra sukuriama tik tai viena tokia išminties ir didingumo būtybė. Visuotinis Tėvas ir Amžinasis Sūnus gali sukurti, ir iš tikrųjų sukuria, neribotą skaičių Sūnų, kurie dieviškumu prilygsta jiems; bet tokie Sūnūs, sąjungoje su Begalinės Dvasios Dukromis, kiekvienoje visatoje gali sukurti tik tai vieną Ryškiają ir Ryto Žvaigždę, būtybę, kuri yra tokia pati, kaip ir jie, ir be apribojimų turi jų sąjungtą prigimtį, bet neturi jų išskirtinių teisių kurti. Salvingtono Gabrielis prigimties dieviškumu yra toks, kaip Visatos Sūnus, nors smarkiai apribotas Dievybės savybėmis.

Šitas naujosios visatos tėvų pirmagimis yra unikali asmenybė, turinti daug nuostabių bruožų, kurių šiuo metu nematyti nė viename iš jo tėvų, būtybė, kuri neturi precedento savo visapusiškumu ir neišivaizduojamu sumanumu. Šita dangiškoji asmenybė turi Sūnaus dieviškąją valią, sąjungtą su Dvasios kūrybine vaizduote. Ryškiosios ir Ryto Žvaigždės mintys ir veiksmai visą laiką visiškai išreišk tiek Sūnų Kūrėją, tiek Kuriančiąją Dvasią. Tokia

---

[370]▼

būtybė taip pat sugeba išsamiai suprasti tiek dvasines serafines gausybes, tiek materialius evoliucinius valios tvarinius, ir su jais užmegzti nuoširdų ryšį.

Ryškieji ir Ryto Žvaigždė nėra kūrėjas, bet ji yra nuostabus administratorius, yra asmeninis Sūnaus Kūrėjo administracinis atstovas. Išskyrus kūrimą ir gyvybės padovanojimą, Sūnus ir Dvasia dėl svarbių visatos veiksnių niekada nesitaria be Gabrielio.

Salvingtono Gabrielis yra Neadono visatos vyriausiasis vykdytojas ir visų administracinių apeliacijų, susijusių su jos valdymu, arbitras. Šitas visatos vykdytojas buvo sukurtas su visais reikalingais savo darbui sugebėjimais, bet patyrimą jis įgavo kartu su mūsų vietinio kūrinio augimu ir evoliucija.

Gabrielis yra supervisatos mandatu, susijusių su neasmeniais reikalais vietinėje visatoje, vyriausiasis vykdantysis pareigūnas. Didžioji dalis reikalų, susijusių su Dievų Senujų priimtais masiniais nuosprendžiais ir su prisikėlimais, sąsajoje su naująja dieviškąja tvarka, taip pat yra atiduota Gabrieliui ir jo personalui, kad juos įgyvendintų. Šitokiu būdu Gabrielis yra tiek super-, tiek vietinės visatos valdovų sąjungtas vyriausiasis vykdytojas. Savo žinioje jis turi sumanų korpusą administracinių padėjėjų, sukurtų savo ypatingam darbui,

evoliuciniams mirtingiesiems neapreiškiamų. Papildomai prie šitų padėjėjų, Gabrielis gali panaudoti bet kurią dangiškųjų būtybių kategoriją arba visas dangiškųjų būtybių kategorijas, veikiančias Nebadone, o taip pat jis yra "dangaus armijų" – angeliškųjų gausybių – vyriausiasis vadas.

Gabrielis ir jo personalas nėra mokytojai; jie yra administratoriai. Niekada nebuvo žinoma, kad jie būtų pasitraukę iš savo nuolatinio darbo, išskyrus tuomet, kada Mykolas būdavo įsikūnijęs save padovanodamas tvariniams. Tokių savęs padovanojimų metu Gabrielis visada būdavo susietas su šio įsikūnijusio Sūnaus valia, o bendradarbiaudamas su Dienų Sąjunga, jis tapo tikroju visatos reikalų tvarkytoju paskutiniųjų savęs padovanojimų metu. Gabrielis buvo artimai tapatinamas su Urantijos istorija ir vystymusi visą laiką po Mykolo savęs padovanojimo mirtingojo pavidalu.

Be susitikimų su Gabrieliu įsikūnijimų pasaulyuose ir be susitikimų tuo metu, kada vyksta bendras ir specialus prisikėlimas pagal sąrašą, mirtingieji retai kada susitiks su juo, kada jie kils per vietinę visatą tol, kol jie nebus įtraukti į vietinio kūrinio administracinį darbą. Būdami administratoriais, nesvarbu kokios kategorijos ar laipsnio, jūs būsite pavaldūs Gabrieliui.

5. TREJYBĖS AMBASADORIAI

Iš Trejybės kilusiųjų asmenybių administravimas baigiasi supervisatų valdymu. Vietinės visatas apibūdina dviguba priežiūra, tėvo-motinos sąvokos pradžia. Visatos tėvas yra Sūnus Kūrėjas; visatos motina yra Dieviškasis Tarnas, vietinės visatos Kuriančioji Dvasia. Tačiau kiekvieną visatą palaimina tam tikrų asmenybių iš centrinės visatos ir Rojaus buvimas. Šitos Rojaus grupės priešakyje Nebadone yra Rojaus Trejybės ambasadorius – Salvingtono Emanuelis – Dienų Sąjunga, paskirta į Nebadono vietinę visatą. Tam tikra prasme šitas aukštas Trejybės Sūnus taip pat yra Visuotinio Tėvo asmeninis atstovas Sūnaus Kūrėjo teisme; dėl to jo yra toks vardas, Emanuelis.

Salvingtono Emanuelis, Trejybės Aukščiausiųjų Asmenybių šeštosios kategorijos numeris 611.121-asis, yra tokio didingo orumo ir tokio nuostabaus nuolankumo būtybė, kad ji atsisako garbinimo ir dievinimo iš visų gyvų tvarinių. Jis turi tą išskirtinumą, jog visame Nebadone yra vienintelė asmenybė, kuri niekada

---

[371]▼

nepripažino pavaldumo savo broliui Mykolui. Jis veikia kaip Sūnaus Aukščiausiojo Valdovo patarėjas, bet patarimą duoda tiktai tada, kada būna paprašytas. Sūnui Kūrėjui išvykus, jis gali vadovauti bet kuriai visatos aukštajai tarybai, bet visatos vykdomuosiuose reikaluose dalyvauja tiktai tada, kada būna šito prašomas.

Šitas Rojaus ambasadorius Nebadone nėra pavaldus vietinės visatos vyriausybės jurisdikcijai. Taip pat ir jis nesinaudoja valdžios jurisdikcija besivystančios vietinės visatos vykdomuosiuose reikaluose, išskyrus savo brolių, Dienų Ištikimųjų, tarnaujančių žvaigždynų būstinėse ryšininiais, priežiūros sferą.

Dienų Ištikimieji, kaip ir Dienų Sąjunga, žvaigždynų valdovams patarimo niekada neperša ir pagalbos nesiūlo, nebent šito būna paprašyti. Šitie Rojaus ambasadoriai žvaigždynuose išreiškia Trejybės Stacionarių Sūnų, atliekančių patarėjų vaidmenį vietinėse visatose, galutinį asmenį buvimą. Žvaigždynai yra artimiau susiję su supervisatos administracija negu su vietinėmis sistemomis, kurias išimtinai administruoja asmenybės, kilusios vietinėje visatoje.

6. BENDROJI ADMINISTRACIJA

Gabrielis yra vyriausiasis vykdytojas ir tikrasis Neadono administratorius. Mykolo išvykimas iš Salvingtono jokių būdu nesutrikdo tvarkingo visatos reikalų tvarkymo. Mykolo išvykimo metu, kaip ir neseniai jam išvykus su misija į Rojų į susitikimą su Orvontono Sūnumis Šeimininkais, šios visatos regentu būna Gabrielis. Tokiais momentais Gabrielis dėl visų pagrindinių problemų visada stengiasi gauti patarimą iš Salvingtono Emanuelio.

Tėvas Melkizedekas yra pirmasis Gabrielio padėjėjas. Kada Ryškiosios ir Ryto Žvaigždės nebūna Salvingtone, tada jos pareigas prisiima šitas pirmasis Sūnus Melkizedekas.

Visatos įvairios žemesnio lygio administracijos turi joms paskirtas tam tikras specialias pareigų sferas. Nors, apskritai, sistemos vyriausybė rūpinasi savo planetų gerove, bet ji ypatingai rūpinasi gyvųjų būtybių fiziniu statusu, biologinėmis problemomis. Savo ruožtu, žvaigždynų valdovai ypatingą dėmesį kreipia į visuomenines ir valdymo sąlygas, vyraujančias skirtingose planetose ir sistemose. Žvaigždyno valdymas daugiausia yra įgyvendinamas suvienijimo ir stabilizavimo dėka. Dar aukščiau, visatos valdovai yra labiau užsiėmę dvasiniu valdų statusu.

Ambasadoriai yra paskiriami juridiniu dekretu ir atstovauja visatoms kitose visatose. Konsulai yra vienu žvaigždynų atstovai kituose žvaigždynuose ir visatos būstinėje; jie yra paskiriami įstatyminiu dekretu ir veikia tikrai tarp vietinės visatos ribų. Sistemos Aukščiausiojo Valdovo vykdančiuoju dekretu yra pasiunčiami Stebėtojai, kad tai sistemai atstovautų kitose sistemose ir žvaigždyno sostinėje, ir jie, taip pat, veikia tikrai tarp vietinės visatos ribų.

Iš Salvingtono, transliuojamos programos tuo pačiu metu yra nukreipiamos į žvaigždynų būstines, sistemų būstines, ir į atskiras planetas. Visos aukštesnės dangiškųjų būtybių kategorijos sugeba pasinaudoti šita tarnyste, kad bendrautų su savo bičiuliais, pasklidusiais po visą visatą. Visatos transliuojama programa pasiekia visus apgyvendintus pasaulius, nepriklausomai nuo jų dvasinio statuso.

---

[372]▼

Ryšys tarp planetų yra atimtas tikrai iš tų pasaulių, kurie yra dvasiniame karantine. Žvaigždynų programas periodiškai pasiunčia iš žvaigždyno būstinės Žvaigždynų Tėvų vyriausiasis.

Chronologiją nustato, apskaičiuoja, ir reguliuoja speciali būtybių grupė Salvingtone. Standartinė Neadono diena prilygsta aštuoniolikai dienų ir šešioms valandoms Urantijos laiku, plius dvi su puse minutės. Neadono metus sudaro visatos skriejimo laiko segmentas Uversos grandinės atžvilgiu, ir yra lygus visatos standartiniu laiku vienam šimtui dienų, maždaug penkeriems metams Urantijos laiku.

Neadono laikas, transliuojamas iš Salvingtono, yra standartinis visiems žvaigždynams ir sistemoms šitoje vietinėje visatoje. Kiekvienas žvaigždynas savo reikalus tvarko pagal Neadono laiką, bet sistemos turi savo pačių laiką, kaip ir atskiros planetos turi savo laiką.

Diena Satanijoje, kaip apskaičiuojama Jeruseme, yra truputėlį trumpesnė (1 valanda 4 minutėmis 15 sekundžių) už tris dienas Urantijos laiku. Šitie laikai yra apskritai žinomi kaip Salvingtono arba visatos laikas, ir Satanijos arba sistemos laikas. Standartinis laikas yra visatos laikas.

7. NEBADONO TEISMAI

Sūnus Šeimininkas, Mykolas, aukščiausiu laipsniu rūpinasi trimis dalykais: kūrimu, gyvybės palaikymu, ir tarnavimu. Jis asmeniškai nedalyvauja juridiniame visatos darbe. Kūrėjai savo tvarinių niekada neteisias; šitai yra išimtinė funkcija tokių tvarinių, kurie turi aukštą išlavinimą ir realų tvarinio patyrimą.

Visas Neadono juridinis mechanizmas yra pavaldus Gabrieliui. Aukštieji teismai, esantys Salvingtone, yra užimti bendromis visatos svarbos problemomis ir apeliacinėmis bylomis, patenkančiomis iš sistemų tribunolų. Tokių visatos teismų yra septyniasdešimt atšakų, o jie veikia septyniuose skyriuose po dešimt sekcijų kiekviename. Visoms svarstomoms byloms vadovauja dvigubas magistratas, kurį sudaro vienas teisėjas, turintis tobulumo antecedentus, ir vienas teisėjas, turintis kylančiojo patyrimą.

Kas susiję su jurisdikcija, tai vietinės visatos teismai yra apriboti tokiuose reikaluose:

1. Vietinės visatos administracija rūpinasi kūrimu, evoliucija, gyvybės palaikymu, ir tarnavimu. Dėl to, visatos tribunolams nėra suteikta teisė pateikti nuosprendį tokiose bylose, kuriose yra nagrinėjamas klausimas dėl amžinojo gyvenimo ir mirties. Tai nėra susiję su natūralia mirtimi, kokia yra mirštama Urantijoje, bet jeigu iškyla klausimas, jog būtų priimtas nuosprendis dėl teisės toliau egzistuoti, amžinai gyventi, tai jis turi būti perduodamas Orvontono tribunolams, ir jeigu yra priimamas individui nepalankus nuosprendis, tai visi nuosprendžiai dėl sunaikinimo yra įvykdomi supervyriausybės valdovų įsakymu, ir per jų agentūras.

2. Dėl bet kurio Vietinės Visatos Dievo Sūnaus nusižengimo arba nelojalumo, kuris sukelia pavojų jų, kaip Sūnų, statusui ir valdžiai, niekada nepriimamas nuosprendis Sūnaus tribunoluose; toks nesusipratimas nedelsiant būtų perduotas į supervisatos teismus.

3. Klausimą dėl vietinės visatos bet kurios sudedamosios dalies – tokios, kaip vietinė sistema – sugražinimo į visiško dvasinio statuso broliją

---

[373]▼

vietiniame kūrinyje po dvasinės izoliacijos būtina suderinti supervisatos aukštojoje asamblėjoje.

Visuose kituose reikaluose Salvingtono teismai yra galutiniai ir aukščiausieji. Negalima pateikti jokios apeliacijos dėl šitų nuosprendžių ir dekretų ir nėra jokios galimybės šitų nuosprendžių ir dekretų išvengti.

Kad ir kokie neteisingi kartais galėtų atrodyti nuosprendžiai, priimami Urantijoje žmogiškųjų ginčų atžvilgiu, bet visatoje iš tiesų vyrauja teisingumas ir dieviškas nešališkumas. Jūs dabar gyvenate gerai sutvarkytoje visatoje, ir anksčiau ar vėliau jūs galite būti tikri, kad su jumis bus pasielgta teisingai, net ir gailestingai.

8. ĮSTATYMUS LEIDŽIANČIOJI IR VYKDANČIOJI FUNKCIJOS

Salvingtone, Neadono būstinėje, nėra tikrų įstatymus priimančiųjų organų. Visatos būstinės pasauliai didele dalimi rūpinasi teisingumo įgyvendinimu. Vietinės visatos įstatymus leidžiančiosios asamblėjos yra vieno šimto žvaigždynų būstinėse. Sistemos daugiausia rūpinasi vietinių kūrinių vykdymo ir administraciniu darbu. Sistemų Aukščiausieji Valdovai ir jų padėjėjai vykdo žvaigždynų valdovų įstatyminius mandatus ir įgyvendina visatos aukštųjų teismų juridinius dekretus.

Nors tikrasis įstatymų priėmimas visatos būstinėje ir nevyksta, bet Salvingtone iš tikrųjų veikia daug įvairių patariamųjų ir tiriamųjų asamblėjų, sudarytų įvairiai ir tvarkomų pagal savo paskirtį ir tikslą. Kai kurios yra nuolatinės; kitos yra paleidžiamos po to, kada savo tikslą įgyvendina.

Vietinės visatos *aukščiausiojoje taryboje* yra po tris narius iš kiekvienos sistemos ir po septynis atstovus iš kiekvieno žvaigždyno. Izoliuotos sistemos šitoje asamblėjoje atstovavimo neturi, bet joms yra leidžiama pasiųsti stebėtojus, kurie dalyvauja visose tarybos diskusijose ir jas analizuoja.

Tas vienas šimtas aukščiausiojo patvirtinimo tarybų taip pat yra Salvingtone. Šitų tarybų prezidentai sudaro Gabrielio tiesioginį veikiantį kabinetą.

Aukštųjų visatos patariamųjų tarybų visi įrodymai yra perduodami į Salvingtono teisminius organus arba į įstatymus priimančias žvaigždynų asamblėjas. Šitos aukštosios tarybos neturi valdžios ir galios, kad savo rekomendacijas įgyvendintų. Jeigu jų patarimas yra grindžiamas visatos fundamentaliais įstatymais, tuomet iš tiesų Neadono teismai priima nurodymus dėl tokio patarimo įgyvendinimo; bet jeigu jų rekomendacijos yra susijusios su vietinėmis arba nepaprastomis sąlygomis, tada jos turi patekti žemyn į žvaigždyno įstatymus priimančias asamblėjas, kad būtų apsvarstytos, o tada, sistemų valdžiai, kad būtų įvykdytos. Šitos aukščiausiosios tarybos yra, tikrovėje, visatos viršįstatyminiai organai, bet jos veikia neturėdamos valdžios įstatymus priimti ir galios juos įgyvendinti.

Nors mes kalbame apie visatos administravimą vartodami terminus “teismai”

ir “asamblėjos,” bet reikėtų suprasti, jog šitos dvasinės transakcijos labai skiriasi nuo primityvesnės ir materialesnės Urantijos veiklos, turinčios atitinkamus pavadinimus.

[Pateikta Neadono Archangelų Vadovo.]

[374]▼

34 DOKUMENTAS

VIETINĖS VISATOS MOTINA DVASIA

KADA Sūnų Kūrėją įsmedenina Visuotinis Tėvas ir Amžinasis Sūnus, tada iš tiesų Begalinė Dvasia individualizuoja savo pačios naują ir unikalų atstovavimą tam, kad šitą Sūnų Kūrėją lydėtų į erdvės valdas, kad būtų jo palydovas, iš pradžių, fiziškai organizuojant, vėliau, sukuriant naujai suprojektuotą visatą ir tarnaujant jos tvariniams.

Kuriančioji Dvasia reaguoja tiek į fizinę tikrovę, tiek į dvasinę tikrovę; lygiai taip reaguoja ir Sūnus Kūrėjas; ir šitokiu būdu jie iš tikrųjų yra lygiaverčiai ir partneriai valdant laiko ir erdvės vietinę visatą.

Šitos Dukros Dvasios yra iš Begalinės Dvasios esmės, bet jos vienu ir tuo pačiu metu negali veikti fizinio kūrimo ir dvasinio tarnavimo darbe. Fiziniame kūrime Visatos Sūnus parūpina modelį, tuo tarpu Visatos Dvasia inicijuoja fizinės tikrovės materializavimą. Sūnus operuoja energijos modeliais, bet Dvasia šituos energetinius kūrinius transformuoja į fizinės substancijas. Nors tam tikra prasme šitą Begalinės Dvasios ankstyvąjį buvimą visatoje sunku pavaizduoti kaip asmenį, nepaisant šito, Sūnui Kūrėjui šis Dvasia partneris yra asmenis ir visada veikė kaip atskiras individas.

1. KURIANČIOSIOS DVASIOS ĮASMENINIMAS

Supervisatos energijų centrams užbaigus žvaigždėtų ir planetinių grupių fizinį organizavimą ir energetinių grandinių sukūrimą, po šito pradinio kūrimo darbo, kuri atliko Begalinės Dvasios agentūros, veikiančios per vietinės visatos kuriantįjį sukonzentravimą ir, vadovaujant šitam sukonzentravimui, Sūnus Mykolas paskelbia, jog toliau naujai organizuojamoje visatoje turi būti projektuojama gyvybė. Rojui pripažinus šitą ketinimų deklaraciją, Rojaus Trejybėje įvyksta pritarimo reakcija, po kurios Dievybių dvasiniame švytėjime išnyksta toji Pagrindinė Dvasia, kurios supervisatoje yra organizuojamas šitas naujasis kūrinys. Tuo tarpu likusios Pagrindinės Dvasios susiburia netoli šitos centrinės Rojaus Dievybių buveinės, ir vėliau, kada Dievybės apkabintoji Pagrindinė Dvasia pasirodo prieš savo bičiulius, įvyksta tai, kas yra žinoma kaip “pirminis išsiveržimas.” Tai yra milžiniškas dvasinis blyksnis, toks reiškinys, kuris yra aiškiai matomas iki pat konkrečios supervisatos būstinės; ir vienu metu su šituo mažai suprantamu Trejybės pasireiškimu žymiai pasikeičia kuriančiojo dvasios buvimo ir Begalinės Dvasios energijos, esančios atitinkamoje vietinėje visatoje, pobūdis. Reaguojant į šituos Rojaus reiškinis nedelsiant įsiasmenina, pačioje Sūnaus Kūrėjo akivaizdoje, naujas asmenis Begalinės Dvasios atstovavimas. Tai yra

Dieviškasis Tarnas. Sūnaus Kūrėjo individualizuota Kuriančioji Dvasia padėjėja tapo jo asmeniniu kuriančiuoju partneriu, vietinės visatos Motina Dvasia.

Iš Bendrai Veikiančiojo šito naujojo asmenio atsiskyrimo ir per šią atsiskyrimą iššina dvasinės energijos ir dvasinio poveikio sukurtos srovės ir nustatytos grandinės, nulemtos tam, kad persmelktų tos vietinės visatos visus pasaulius ir būtybes. Tikrovėje, šitas naujas ir asmenis buvimas yra ne kas kita, kaip anksčiau egzistavusios ir mažiau asmenės Sūnaus partnerės jo ankstyvesniame darbe fiziškai organizuojant visatą transformavimas.

Tai yra stulbinančios dramos atpasakojimas keliais žodžiais, bet jis išreiškia maždaug viską, ką būtų galima pasakyti apie šitas svarbias transakcijas. Jos yra akimirksninės, nepastebimos, ir nesuvokiamos; metodo ir procedūros paslaptis glūdi Rojaus Trejybės krūtinėje. Tiktai dėl vieno dalyko mes esame tikri: Dvasios buvimas vietinėje visatoje grynai fizinio kūrimo arba organizavimo metu buvo nevysiškai atskirtas nuo Rojaus Begalinės Dvasios dvasios; tuo tarpu prižiūrinčiajai Pagrindinei Dvasiai iš naujo pasirodžius po Dievų slauto apkabinimo ir po dvasinės energijos blyksnio, Begalinės Dvasios vietinės visatos pasireiškimas staiga ir visiškai pasikeičia į asmenį panašumą tos Pagrindinės Dvasios, kuri buvo transmutuojančiame ryšyje su Begaline Dvasia. Šitokiu būdu vietinės visatos Motina Dvasia įgauna tokią asmenę prigimtį, kuri yra nuspalvinta sutinkamai su astronominės jurisdikcijos supervisatos Pagrindinės Dvasios prigimtimi.

Šitas Begalinės Dvasios įsamenintas buvimas, vietinės visatos Kuriančioji Motina Dvasia, Satanijoje yra žinoma kaip Dieviškasis Tarnas. Iš esmės šitas Dievybės pasireiškimas yra dieviškasis individas, dvasinis asmuo. Ir jį šitaip pripažįsta ir tokiu laiku Sūnus Kūrėjas. Būtent per šią Trečiojo Šaltinio ir Centro lokalizavimą ir įsameninimą mūsų vietinėje visatoje šitoji Dvasia vėliau galėjo tapti taip iki galo pavaldi Sūnui Kūrėjui, kad apie šią Sūnų buvo teisingai pasakyta, "Jam buvo patikėta visa valdžia danguje ir žemėje."

2. DIEVIŠKOJO TARNO PRIGIMTIS

Patyręs žymias asmenybės metamorfozes gyvybės sukūrimo metu, Dieviškasis Tarnas veikia kaip asmuo, ir jam asmeniškai būdinga maniera bendradarbiauja su Sūnumi Kūrėju planuojant ir valdant jų vietinio kūrinio gausybę reikalų. Daugeliui visatos būtybių tipų net ir šitas Begalinės Dvasios atstovas gali neatrodyti, jog yra visiškai asmenis per tuos amžius, kurie eina iki Mykolo baigiamąjo savęs padovanojimo; bet po to, kada Sūnus Kūrėjas yra pakeliamas į Sūnaus Šeimininko suverenią valdžią, tada Kuriančiosios Motinos Dvasios asmenės savybės yra tiek padidintos, kad ją asmeniškai atpažįsta visi kontaktuojantys individai.

Nuo ankstyviausiojo susivienijimo su Sūnumi Kūrėju Visatos Dvasia turi Begalinės Dvasios visas fizinės kontrolės savybes, įskaitant ir visišką antigravitacijos dovaną. Pasiekusi asmenį statusą, Visatos Dvasia vykdo, vietinėje visatoje, proto gravitacijos visišką ir užbaigtą kontrolę lygiai taip, kaip ją vykdytų ir Begalinė Dvasia, jeigu ji čia būtų asmeniškai.

Kiekvienoje vietinėje visatoje Dieviškasis Tarnas veikia sutinkamai su Begalinės Dvasios prigimtimi ir neatskiriamomis savybėmis, kaip jos yra įkūnytos vienoje iš Septynių Pagrindinių Dvasių. Nors bazinis charakterio vienodumas yra

---

[376]▼

visose Visatos Dvasiose, bet taip pat yra funkcijos skirtingumas, kuri nulemia jų kilmę per vieną iš Septynių Pagrindinių Dvasių. Šitas kilmės skirtingumas paaiškina ir skirtingus metodus, kada vietinių visatų Motinos Dvasios veikia skirtingose supervisatose. Bet visais esminiais dvasiniais požymiais šitos Dvasios yra tapačios, vienodai dvasinės, ir visiškai dieviškos, nepriklausomai nuo supervisatos skirtingumo.

Kuriančioji Dvasia kartu su Sūnumi Kūrėju yra atsakinga už tvarinių sukūrimą pasauliuose ir niekada Sūnaus neapvilia iš visų jėgų stengdamasi šituos kūrinius remti ir saugoti. Gyvybė yra kuriama ir palaikoma per Kuriančiosios Dvasios agentūrą. "Tu pasiunti savo Dvasią, ir jie būna sukuriami. Tu atnaujini žemės veidą."

Kuriant protingų tvarinių visatą, Kuriančioji Motina Dvasia iš pradžių veikia visatos tobulumo sferoje, bendradarbiauja su Sūnumi sukuriant Ryškiają ir Ryto Žvaigždę. Vėliau šios Dvasios palikuonys vis labiau artėja prie planetoje sukurtų būtybių kategorijos, net ir taip, kaip Sūnūs pagal gradaciją eina žemyn nuo Melkizedekų iki Materialiųjų Sūnų, kurie realiai kontaktuoja su sferų mirtingaisiais. Mirtingųjų tvarinių vėlesnėje evoliucijoje Sūnūs Gyvybės Nešėjai parūpina fizinį kūną, pagamintą iš sferoje egzistuojančios organizuotos medžiagos, tuo tarpu Visatos Dvasia prisideda "gyvybės pūstelėjimu."

Nors didžiosios visatos septintasis segmentas, daugeliu atžvilgių, gali būti uždelstas savo vystymesi, bet maštantys mūsų problemų tyrinėtojai per ateinančius amžius laukia nepaprastai gerai išbalansuoto kūrinio evoliucijos. Mes numatome šitą aukštą simetrijos laipsnį Orvontone, nes šitai visatai vadovaujanti Dvasia yra Pagrindinių Dvasių danguje vadovė, būdama dvasios išmintimi, įkūnijančia visų trijų amžinųjų Dievybių bruožų ir charakterio išbalansuotą sąjungą ir tobulą suderinimą. Mes atsiliegame ir mūsų vystymasis yra uždelstas, palyginus su kitais sektoriais, bet neabejotinai mūsų laukia transcendentinis vystymasis ir neturintis precedento pasiekimas kada nors per ateities amžinuosius amžius.

3. SŪNUS IR DVASIA LAIKE IR ERDVĖJE

Nei Amžinojo Sūnaus, nei Begalinės Dvasios neapriboja ir nesąlygoja nei laikas, nei erdvė, bet didžiąją dalį jų palikuonių apriboja ir sąlygoja ir laikas, ir erdvė. Begalinė Dvasia persmelkia visą erdvę ir gyvena amžinybės apskritime. Vis tiek, savo asmeniniuose ryšiuose su laiko vaikais, Begalinės Dvasios asmenybės dažnai turi atsižvelgti į laiko elementus, nors ne tiek, kiek į erdvę. Daug proto institucijų nekreipia dėmesio į erdvę, bet patiria laiko atsilikimą, koordinuodamos skirtingus visatos tikrovės lygius. Atsiskyrusysis Žinianešys iš

tiesų nepriklauso nuo erdvės, išskyrus tai, kad keliaujant iš vienos vietos į kitą laikas yra reikalingas; ir yra panašių esybių, jums nežinomų.

Kuriančioji Dvasia savo asmeninių išskirtinių teisių požiūriu yra visiškai ir iš viso nepriklausoma nuo erdvės, bet ne nuo laiko. Tokios Visatos Dvasios jokio specializuoto asmeninio buvimo nėra nei žvaigždyno, nei sistemos būstinėse. Ji vienodai ir paskleista yra per visą savo vietinę visatą ir, dėl to, tiesiogine prasme ir asmeniškai ji yra viename pasaulyje lygiai tiek, kiek ir kitame.

Tiktai kas susiję su laiko elementu, Kuriančioji Dvasia savo visatos tarnystėse iš tiesų yra visą laiką apribota. Sūnus Kūrėjas per visą savo visatą veikia akimirksniu,

---

[377]▼

bet Kuriančioji Dvasia visatos proto tarnystėje turi į laiką atsižvelgti, išskyrus tuos atvejus, kada ji sąmoningai ir suplanuotai pasinaudoja Visatos Sūnaus asmeninėmis išskirtinėmis teisėmis. Atlikdama grynai dvasinę funkciją Kuriančioji Dvasia taip pat veikia nepriklausomai nuo laiko, o taip pat bendradarbiaudama su paslaptinę visatos atspindėjimo funkcija.

Nors Amžinojo Sūnaus dvasinės gravitacijos grandinė veikia nepriklausomai tiek nuo laiko, tiek nuo erdvės, bet Sūnų Kūrėjų visos funkcijos nėra išlaisvintos iš erdvės apribojimų. Jeigu nekreipti dėmesio į transakcijas, vykstančias evoliuciniuose pasauliuose, tai šitie Sūnūs Mykolai atrodo, jog gali veikti santykinai nepriklausomai nuo laiko. Tokio Sūnaus Kūrėjo nevaržo laikas, bet jį sąlygoja erdvė; jis asmeniškai negali būti tuo pačiu metu dviejose vietose. Neadono Mykolas veikia be laiko savo paties visatoje, o atspindėjimo dėka jis praktiškai šitaip veikia supervisatoje. Jis be laiko efekto tiesiogiai bendrauja su Amžinuoju Sūnumi.

Dieviškasis Tarnas yra Sūnaus Kūrėjo supratingas pagalbininkas, įgalinantis jį įveikti savo įgimus apribojimus, susijusius su erdve, ir prisiderinti prie savo įgimtų apribojimų, susijusių su erdve, nes, kada šiedu veikia administracinėje sąjungoje, tada tarp savo vietinio kūrinio ribų jie iš esmės nepriklauso nuo laiko ir erdvės. Dėl to, kaip tas praktiškai yra matoma visoje vietinėje visatoje, Sūnus Kūrėjas ir Kuriančioji Dvasia paprastai veikia nepriklausomai tiek nuo laiko, tiek nuo erdvės, kadangi kiekvienam iš jų visada yra prieinamas kito išlaisvinimas iš laiko ir erdvės.

Tiktai absoliučios būtybės yra nepriklausomos nuo laiko ir erdvės absoliučia prasme. Didžiąją daugumą tiek Amžinajam Sūnui, tiek Begalinei Dvasiai pavaldžių asmenų veikia tiek laikas, tiek erdvė.

Kada Kuriančioji Dvasia tampa "sąmoningai suvokiančia erdvę," tada ji rengiasi apibrėžtą "erdvės sferą" suvokti kaip savąją, tokią sferą, kurioje ji turėtų būti erdvės nevaržoma, priešingai negu visa kita erdvė, kuri ją sąlygotų. Kiekvienas yra laisvas pasirinkti ir veikti tikrai tarp savosios sąmonės valdų ribų.

4. VIETINĖS VISATOS GRANDINĖS

Nepadono vietinėje visatoje yra trys atskiros dvasinės grandinės:

1. Sūnaus Kūrėjo padovanota dvasia, Guodėja, Tiesos Dvasia.
2. Dieviškojo Tarno dvasinė grandinė, Šventoji Dvasia.
3. Intelektu tarnystės grandinė, įskaitant daugiau ar mažiau suvienytą, bet skirtingą septynių pagalbinių proto dvasių veikimą.

Sūnūs Kūrėjai yra apdovanoti tokia dvasia, kuri būna visatoje ir kuri daugeliu atžvilgių yra analogiška Rojaus Septynių Pagrindinių Dvasių dvasiai. Tai yra Tiesos Dvasia, kurią pasauliui išlieja save padovanojantis Sūnus, gavęs dvasinį rangą tokiai sferai. Šita padovanota Guodėja yra toji dvasinė jėga, kuri visą laiką traukia visus tiesos ieškotojus prie To, kuris yra tiesos įsameninimas vietinėje visatoje. Šitoji dvasia yra įgimtas Sūnaus Kūrėjo sugebėjimas, kylantis iš jo dieviškosios prigimties lygiai taip, kaip didžiosios visatos pagrindinės grandinės yra kilusios iš Rojaus Dievybių asmenybių buvimo.

Sūnus Kūrėjas gali atvykti ir išvykti; jo asmeninis buvimas gali būti vietinėje visatoje ar kur nors kitur; bet Tiesos Dvasia veikia netrikdoma, nes

---

[378]▼

šitas dieviškasis buvimas, nors kilo iš Sūnaus Kūrėjo asmenybės, bet funkciškai yra sukoncentruotas Dieviškojo Tarno asmenyje.

Tačiau, Visatos Motina Dvasia iš vietinės visatos būstinės pasaulio neišvyksta niekada. Sūnaus Kūrėjo dvasia gali veikti ir veikia nepriklausomai nuo Sūnaus asmeninio buvimo, bet su jos asmenine dvasia yra ne taip. Dieviškojo Tarno Šventoji Dvasia taptų nefunkcionalia, jeigu kartais jos asmeninis buvimas iš Salvingtono būtų pašalintas. Atrodo, kad jos dvasinis buvimas yra pastoviai įtvirtintas visatos būstinės pasaulyje, ir būtent šitas pats faktas įgalina Sūnaus Kūrėjo dvasią veikti nepriklausomai nuo Sūnaus buvimo vietos. Visatos Motina Dvasia veikia kaip Tiesos Dvasios sukoncentravimas ir centras visatoje, o taip pat ir kaip savo pačios asmeninės įtakos, Šventosios Dvasios, sukoncentravimas ir centras visatoje.

Tėvas-Sūnus Kūrėjas ir Kuriančioji Motina Dvasia abu skirtingai prisideda prie proto padovanojimo savosios vietinės visatos vaikams. Bet Kuriančioji Dvasia nedovanoja proto tol, kol jai nėra suteiktos asmeninės išskirtinės teisės.

Virševoliucinės asmenybės kategorijos vietinėje visatoje yra apdovanotos supervisatos proto modelio vietinės visatos tipu. Evoliucinės gyvybės žmogiškosios ir ikižmogiškosios kategorijos yra apdovanotos tokiais proto tipais, kokius globoja pagalbinės proto dvasios.

Septynios pagalbinės proto dvasios yra vietinės visatos Dieviškojo Tarno kūrinys. Šitos proto dvasios yra panašios charakteriu, bet skirtingos galia, ir visos vienodai turi Visatos Dvasios prigimties, nors vargu ar jas kas nors be jų

Motinos Kūrėjos laiko asmenybėmis. Šiems septyniems padėjėjams buvo suteikti tokie vardai: *išminties* dvasia, *garbinimo* dvasia, *patarimo* dvasia, *žinių* dvasia, *drąsos* dvasia, *supratimo* dvasia, *intuicijos* – greito suvokimo – dvasia.

Tai yra tos "septynios Dievo dvasios," "kaip lempos degančios prieš sostą," kurių pranašas pamatė vizijos simboliais. Bet jis nematė keturių ir dvidešimties sargybinių vietų prie šitų septynių pagalbinių proto dvasių. Šitas įrašas išreiškia dviejų pasakojimų supainiojimą, vieno, susijusio su visatos būstine, ir kito, susijusio su sistemos sostine. Keturių ir dvidešimties vyresniųjų vietos yra Jeruseme, apgyvendintų pasaulių jūsų vietinės sistemos būstinėje.

Bet Jonas rašė būtent apie Salvingtoną: "Ir iš šio sosto liejosi žaibai ir griaustiniai, ir balsai" – visatos transliuojamos programos vietinėms sistemoms. Jis taip pat įsivaizdavo vietinės visatos reguliuojančius kontrolės tvarinius, būstinės pasaulio gyvuosius kompasus. Šitą reguliuojamąją kontrolę Neadone atlieka Salvingtono keturi kontrolės tvariniai, kurie veikia visatos srovėmis ir kuriems sumaniai padeda pirmoji veikianti proto dvasia, intuicijos padėjėjas, "greito supratimo" dvasia. Bet šitų keturių tvarinių – pavadintų žvėrimis – pavaizdavimas, deja, buvo suterštas; jie yra neprilygstamo grožio ir nuostabios formos.

Ketrios kompasu kryptys yra visuotinės ir neatskiriamos nuo Neadono gyvybės. Visi gyvi tvariniai turi kūno daleles, kurios yra jautrios ir reaguoja į šitas reguliuojančias sroves. Šitie tvarinių kūriniai yra padauginami žemyn per visą visatą iki atskirų planetų ir, kartu su pasaulių magnetinėmis jėgomis, taip sužadina mikroskopinių kūnelių gausybės

---

[379]▼

gyvuliniame organizme, kad šitos kryptinės ląstelės visą laiką atsisuka į šiaurę ir į pietus. Šitaip visatos gyvose būtybėse orientavimosi pojūtis yra pastoviai nustatytas visam laikui. Šitas pojūtis nėra toks stiprus, kad būtų žmonijos sąmoningai suvokiamas turtas. Šitie kūneliai Urantijoje pirmą kartą buvo pastebėti maždaug šito pasakojimo metu.

5. DVASIOS TARNAVIMAS

Dieviškasis Tarnas bendradarbiauja su Sūnumi Kūrėju, formuluojant gyvybę ir kuriant būtybių naujas kategorijas iki savo septintojo savęs padovanojimo laiko, o vėliau, po jo pakėlimo į visatos visišką suverenumą, toliau tęsia bendradarbiavimą su Sūnumi ir su Sūnaus padovanota dvasia, tolimesnio tarnavimo pasauliui ir planetos žengimo į priekį darbe.

Apgyvendintuose pasauliuose Dvasia pradeda evoliucinio žengimo į priekį darbą, pradėdamas valdų materija be gyvybės, iš pradžių padovanojant augalinę gyvybę, tada gyvulinius organizmus, tada žmogiškosios egzistencijos pirmašias kategorijas; ir kiekvienas vėliau einantis įkūnijimas prisideda prie tolimesniojo planetinės gyvybės evoliucinio potencialo atskleidimo nuo pirminių ir primityviųjų etapų iki turinčių valią tvarinių pasirodymo. Šitą Dvasios darbą didžiąja dalimi įgyvendina šios septynios pagalbinės dvasios, vilties dvasios,

besivystančių planetų suvienijantis ir koordinuojantis dvasinis protas, visą laiką ir suvienytai vedantis žmonių rases link aukštesniųjų idėjų ir dvasinių idealų.

Mirtingasis žmogus iš pradžių patiria Dvasios tarnavimą bendrai su protu, kada evoliucinių tvarinių grynai gyvulinis protas išvysto sugebėjimą priimti garbinimo ir išminties pagalbines dvasias. Šitas šeštojo ir septintojo padėjėjų tarnavimas pažymi proto evoliuciją, peržengiančią per dvasinio tarnavimo slenkstį. Ir iš tiesų nedelsiant tokie protai, atliekantys garbinimo ir išminties funkcijas, yra įtraukiami į Dieviškojo Tarno dvasines grandines.

Kada protas yra šitokiu būdu apdovanotas Šventosios Dvasios tarnavimu, tada jis turi sugebėjimą tam, kad (sąmoningai ar nesąmoningai) pasirinktų Visuotinio Tėvo dvasinį buvimą – Minties Derintoją. Bet būtent tada, kada save padovanojantis Sūnus būna išlaisvinęs Tiesos Dvasią planetinei tarnystei visiems mirtingiesiems, tiksliai tada visi normalūs protai būna automatiškai parengti tam, kad priimtų Minties Derintojus. Tiesos Dvasia dirba su Dieviškojo Tarno dvasios buvimu kaip viena. Šitas dualus dvasinis ryšys plevena virš pasaulių, stengdamasis mokyti tiesos ir dvasiškai apšviesti žmonių protus, įkvėpti kylančiųjų rasių tvarinių sielas ir visą laiką vesti tautas, gyvenančias evoliucinėse planetose, link jų dieviškojo likimo Rojaus tikslo.

Nors Tiesos Dvasia yra išliejama visiems kūnams, bet šio Sūnaus šitos dvasios funkciją ir galią visiškai apriboja žmogaus asmeninis imlumas tam, kas sudaro save padovanojusiojo Sūnaus misijos esmę. Šventoji Dvasia iš dalies yra nepriklausoma nuo žmogiškojo požiūrio ir iš dalies yra sąlygojama žmogaus valios sprendimų ir bendradarbiavimo. Nepaisant šito, Šventosios Dvasios veikimas tampa vis efektyvesniu, sušventinant ir sudvasinant vidinį gyvenimą tų mirtingųjų, kurie labiau iki galo paklūsta dieviškajam vedimui.

Kaip individai jūs asmeniškai neturite Tėvo-Sūnaus Kūrėjo arba Kuriančiosios Motinos Dvasios dvasios atskirtos dalies arba esybės; šitie tarnai neužmezga ryšio su individualaus proto mąstymo centrais, o taip pat ir negyvena jų viduje, kaip iš tiesų ryšį užmezga ir kaip gyvena Paslaptieji Pagalbininkai. Minties Derintojai yra

---

[380]▼

Visuotinio Tėvo ikiasmenės tikrovės konkretūs individualizavimai, realiai gyvenantys mirtingojo prote, kaip pati to proto dalis, ir jie visą laiką dirba tobuloje harmonijoje su Sūnaus Kūrėjo ir Kuriančiosios Dvasios sujungtomis dvasiomis.

Begalinės Dvasios Visatos Dukros Šventosios Dvasios, Amžinojo Sūnaus Visatos Sūnaus Tiesos Dvasios, ir Rojaus Tėvo Derintojo-dvasios buvimas evoliuciniame mirtingajame arba su juo, pažymi dvasinio padovanojimo ir tarnavimo simetriją ir parengia tokį mirtingąjį tam, kad sąmoningai suvoktų sūnystės su Dievu įtikėjimo faktą.

6. DVASIA ŽMOGUJE

Apgyvendintos planetos evoliucijai vystantis toliau, o jos gyventojams vis dvasingėjant, tokios subrendusios asmenybės gali gauti papildomų dvasinių poveikių. Mirtingiesiems progresuojant proto kontrolės ir dvasinio suvokimo srityse, šitos daugiapusės dvasinės tarnystės savo funkcija tampa vis labiau ir labiau lygiavertėmis; jos vis labiau susilieja su Rojaus Trejybės globa iš viršaus.

Nors Dieviškumas savo pasireiškimu gali būti daugiskaitinis, bet žmogiškajame patyrimo Dievybė yra vienaskaitinė, visada viena. Taip pat ir dvasinis tarnavimas žmogiškajame patyrimo nėra daugiskaitinis. Nepriklausomai nuo kilmės daugiskaitiškumo visi dvasiniai poveikiai savo funkcija yra viena. Iš tikrųjų, jie yra viena, būdami Dievo Septinkarčio dvasinis tarnavimas didžiosios visatos tvariniuose ir šitiems tvariniams; ir kada tvariniai šitą vienijantį dvasinį tarnavimą vis daugiau suvokia ir vis labiau jį priima, tada jų patyrimo tai tampa Dievo Aukščiausiojo tarnavimu.

Iš amžinosios šlovės aukštybių nusileidžia dieviškoji Dvasia, ilga laiptelių serija, tam, kad susitiktų su jumis tokiais, kokie esate, ir ten, kur esate, ir tada, įtikėjimo partnerystėje, mirtingosios kilmės sielą su meile apglėbtų ir pradėtų užtikrintą ir tvirtą sugrįžimą atgal tais pačiais nusileidimo laipteliais, niekada nesustojant tol, kol evoliucinė siela bus saugiai iškelta iki pat palaimos aukštybių, iš kurių dieviškoji Dvasia pirmą kartą ir pasklido su šita gailestingumu ir tarnavimo misija.

Dvasinės jėgos neklystamai ieško ir savo pačių pirminius lygius pasiekia. Pasklidusios iš Amžinojo, jos yra tikros, kad į jį ir sugrįš, atsivesdamos kartu su savimi visus tuos laiko ir erdvės vaikus, kurie priėmė viduje gyvenančio Derintojo vadovavimą ir mokymą, tuos, kurie iš tikrųjų "užgimė iš Dvasios," Dievo įtikėjimo sūnus.

Dieviškoji Dvasia žmonių vaikams yra nuolatinio tarnavimo ir padaršinimo šaltinis. Jūsų galia ir pasiekimas yra "sutinkamai su jos gailestingumu, per Dvasios atsinaujinimą." Dvasinis gyvenimas, kaip ir fizinė energija, yra vartojamas. Dvasinės pastangos pasireiškia santykinu dvasiniu išsekimu. Visas kilimo patyrimas yra realus, taip pat ir dvasinis patyrimas; dėl to, teisingai užrašyta, "Būtent Dvasia sužadina." "Dvasia suteikia gyvybę."

Net ir aukščiausiųjų religinių doktrinų negyva teorija yra bejėgė tam, kad žmogiškąjį charakterį transformuotų arba kad mirtingojo elgesį kontroliuotų. Ko šiandieniniam pasauliui stinga, tai tos tiesos, kurią jūsų mokytojas iš senovės skelbė: "Ne tik žodžiu, bet taip pat galia ir Šventąja Dvasia." Teorinės tiesos sėkla yra negyva, aukščiausios moralinės sampratos neturi efekto, jeigu ir tol, kol dieviškoji Dvasia nesuteikia gyvasties tiesos formoms ir nesuzadina teisumo formulių.

---

[381]▼

Tie, kurie priėmė ir pripažino viduje gyvenantį Dievą, tie užgimė iš Dvasios. "Jūs esate Dievo šventovė, ir Dievo dvasia gyvena jūsų viduje." Nepakanka, kad šitoji dvasia būtų išlieta jums; dieviškoji Dvasia turi valdyti ir kontroliuoti

žmogiškojo patyrimo kiekvieną aspektą.

Būtent šios dieviškosios dvasios, gyvojo vandens, buvimas ir neleidžia kilti mirtingojo nepasitenkinimo deginančiam troškuliui ir nesudvasinto žmogiškojo proto tam neapsakomam alkiui. Dvasios vedamos būtybės "niekada neištrokšta, kadangi šitas dvasinis vanduo tikrai bus jų viduje pasitenkinimo šaltinis, ištrykštantis į amžinąjį gyvenimą." Tokios dieviškai pagirdytos sielos yra visiškai nepriklausomos nuo materialios aplinkos, kas susiję su gyvenimo džiaugsmiais ir žemiškosios egzistencijos pasitenkinimais. Jos yra dvasiškai apšviestos ir atgaivintos, moraliai sustiprintos ir apdovanotos.

Kiekviename mirtingajame egzistuoja duali prigimtis: gyvulinių polinkių paveldėjimas ir dvasinio apdovanojimo aukštas akstinas. Per tą trumpą gyvenimą, kurį jūs gyvenate Urantijoje, šitie du skirtingi ir priešingi akstinai retai kada gali būti vienas su kitu sutaikyti iki galo; vargu ar jie gali būti suvienyti ar suderinti, bet per jūsų visą gyvenimą ši suvienyta Dvasia visą laiką tarnauja, kad padėtų jums materialų kūną padaryti vis labiau ir labiau paklūstančiu Dvasios vadovavimui. Nors jūs ir turite nugyventi savąjį materialų gyvenimą, nors ir negalite išvengti savojo kūno ir jo poreikių, bet, nežiūrint viso šito, savo tikslu ir idealais jūs vis labiau esate įgaliojami savo gyvulinę prigimtį pajungti Dvasios įsisavinimui. Iš tikrųjų jūsų pačių viduje yra dvasinių jėgų bendrininkavimas, dieviškųjų galių konfederacija, kurių išimtinis tikslas yra įgyvendinti jūsų galutinį išlaisvinimą iš materialųjų pančių ir ribinių apribojimų.

Viso šito tarnavimo tikslas yra, "Kad jūs galėtumėte būti sustiprinti su galia per Jo dvasią vidiniame žmoguje." Ir visa tai reiškia tikrai pirmuosius žingsnius į įtikėjimo ir tarnystės tobulumo galutinį pasiekimą, tą patyrimą, kuriame jūs tikrai esate "pripildyti visos Dievo pilnatvės," "nes visi tie, kuriuos veda Dievo dvasia, yra Dievo sūnūs."

Dvasia niekada *nevaro*, tikrai veda. Jeigu jūs mokotės su noru, jeigu jūs norite pasiekti dvasinius lygius ir dieviškąsias aukštybes, jeigu jūs nuoširdžiai trokštate pasiekti amžinąjį tikslą, tada dieviškoji Dvasia švelniai ir su meile jus ves sūnystės ir dvasinio vystymosi keliu. Kiekvienas žingsnis, kurį jūs žengiate, turi būti norimo, išmintingo, ir džiugaus bendradarbiavimo žingsnis. Dvasios viešpatavimas niekada neturi prievartos atspalvio, o taip pat jo nesuteršia privalėjimas.

Ir kada toks dvasios vadovaujamas gyvenimas yra priimamas laisvai ir protingai, tada žmogiškojo proto viduje palaipsniui išsivysto neabejotinas suvokimas apie dvasinės komunijos dieviškąjį ryšį ir garantiją; anksčiau ar vėliau "Dvasia paliudys su jūsų dvasia (Derintoju), kad jūs esate Dievo vaikas." Jūsų paties Minties Derintojas jau iš tiesų pasakė jums apie jūsų giminingumą su Dievu, taip, kad šis įrašas įrodo, jog Dvasia liudija "su jūsų dvasia," o ne jūsų *dvasiai*.

Netrukus po to, kada suvokiama, jog žmogiškojoje gyvybėje viešpatauja dvasia, tada tokio dvasios vedamo mirtingojo gyvenimo reakcijose vis daugiau ima pasireikšti Dvasios bruožų demonstravimas, "nes dvasios vaisiai yra meilė, džiaugsmas, ramybė, kantrybė, švelnumas, gerumas, įtikėjimas, nuolankumas, ir santūrumas." Tokie dvasios vedami ir dieviškai apšviesti mirtingieji, nors jie dar žengia žemais vargo keliais ir su žmogiška ištikimybe atlieka savo žemiškųjų

užduočių pareigas, bet jie jau pradėjo matyti amžinojo gyvenimo šviesas, kaip jos spindi ant tolimųjų kito pasaulio krantų; jie jau iš tikrųjų pradėjo

---

[382]▼

suvokti tos įkvepiančios ir paguodžiančios tiesos tikrovę, "Dievo karalystė nėra maistas ir gėrimas, bet teisumas, ramybė, ir džiaugsmas Šventojoje Dvasioje." Ir kiekvieno išbandymo metu ir kiekvieno sunkumo akivaizdoje, dvasioje gimusias sielas palaiko toji viltis, kuri nugali bet kokią baimę, nes Dievo meilė yra skleidžiama plačiai visose širdyse dieviškosios Dvasios buvimu.

7. DVASIA IR MATERIALUS KŪNAS

Materialus kūnas, iš gyvulinės kilmės rasių kilusi neatskiriama prigimtis, dieviškosios Dvasios vaisių neveda savaime. Kada mirtingojo prigimtis būna pagerinta, pridėjus Dievo Materialiųjų Sūnų prigimtį, kaip Urantijos rases tam tikru laipsniu išvystė Adomo padovanojimas, tada Tiesos Dvasiai yra geriau paruošiamas kelias bendradarbiauti su viduje gyvenančiu Derintoju tam, kad būtų duotas charakterio dvasios vaisių nuostabus derlius. Jeigu šitos dvasios jūs neatstumsite, tai nors šito nurodymo įgyvendinimui prireiktų ir amžinybės, bet "ji ves jus į visą tiesą."

Evoliuciniai mirtingieji, gyvenantys normaliuose dvasinio vystymosi pasauliuose, nepatiria tokių aštrių konfliktų tarp dvasios ir kūno, kokie yra būdingi šiandieninėms Urantijos rasėms. Bet net ir idealiausiose planetose, žmogus iki Adomo turi atkakliai rodyti aiškias pastangas tam, kad pakiltų iš grynai gyvulinio egzistencijos lygio aukštyrų per vienas po kito einančius vis intelektualesnių prasmių ir aukštesnių dvasinių vertybių lygius.

Normalaus pasaulio mirtingieji nepatiria nuolatinės kovos tarp savo fizinės ir dvasinės prigimties. Jie susiduria su būtinybe kopti iš egzistencijos gyvulinių lygių į dvasinio gyvenimo aukštesnius lygius, bet šitas kilimas yra panašesnis į šviečiamąjį mokymą, kada yra palyginama su Urantijos mirtingųjų intensyviais konfliktais šitoje valdoje, kurioje išsiskiria materiali ir dvasinė prigimtis.

Šitoje augančio planetinio dvasinio pasiekimo užduotyje Urantijos tautos kenčia dėl tų pasekmių, kurios kilo patyrus dvigubą pagalbą netektį. Kaligastijos maištas sukėlė viso pasaulio pasimetimą ir iš visų vėlesniųjų kartų pavogė moralinę pagalbą, kurią būtų suteikusi gerai sutvarkyta visuomenė. Bet Adominė nesėkmė buvo net dar katastrofiškesnė tuo, kad ji atėmė iš rasių fizinės prigimties tą aukštesnįjį tipą, kuris būtų buvęs labiau suderintas su dvasiniais troškimais.

Urantijos mirtingieji yra priversti patirti šitą didžiulę kovą tarp dvasios ir materialaus kūno, kadangi jų tolimųjų protėvių didesniu laipsniu neadomizavo Edeninis savęs padovanojimas. Būtent toks buvo dieviškasis planas, kad Urantijos mirtingosios rasės būtų turėjusios tokią fizinę prigimtį, kuri būtų natūraliau reagavusi į dvasią.

Nepaisant šitos dvigubos nelaimės žmogaus prigimčiai ir jo aplinkai, šiandieniniai mirtingieji šitą akivaizdžią kovą tarp materialaus kūno ir dvasios

patirtų ne tokiu dideliu laipsniu, jeigu jie įeitų į dvasinę karalystę, kurioje Dievo sūnūs patiria santykinį išsilaisvinimą iš materialaus kūno vergiškų pančių iš visos širdies atsiduodami apšviestai ir išlaisvinančiai tarnystei vykdyti Tėvo danguje valią. Jėzus parodė žmonijai mirtingojo gyvenimo naująjį kelią, kurio dėka žmogiškosios būtybės gali labai didele dalimi išvengti Kaligastijos maišto liūdnu pasekmių ir kuo efektyviausiai kompensuoti tas netektis, kylančias iš Adominės nesėkmės. “Jėzaus Kristaus gyvenimo dvasia

---

[383]▼

mus išlaisvino iš gyvulinio gyvenimo dėsnio ir iš blogio ir nuodėmės pagundų.” “Būtent tai yra toji pergalė, kuri nugali materialų kūną, net jūsų įtikėjimas.”

Tie Dievą pažįstantys vyrai ir moterys, kurie yra gimę iš Dvasios, patiria ne didesnę konfliktą su savo mirtingojo prigimtimi, kokį iš tikrųjų patiria pačių normaliausių pasaulių, planetų, kurių niekada nebuvo nuspalvinusi nuodėmė arba palietęs maištas, gyventojai. Įtikėjimo sūnūs dirba intelektualiuose lygiuose ir gyvena dvasinėse plotmėse daug aukščiau už tuos konfliktus, kuriuos sukelia nežabojami arba nenatūralūs fiziniai troškimai. Gyvulinių būtybių normalūs akstinai ir fizinės prigimties natūralūs troškimai ir impulsai nekonfliktuoja net su aukščiausiu dvasiniu pasiekimu, išskyrus tada, kada jie būna neišmanančių, blogai mokyčių, arba, nelaimėi, perdėtai skrupulingų asmenų prote.

Pradėję žengti amžinojo gyvenimo keliu, prisiėmę užduotį ir gavę sau nurodymus vystytis, nebijokite žmogiškojo užmaršumo ir mirtingojo nenuoseklumo pavojų, nebūkite trikdami abejonių dėl nepasisekimo arba gluminančio pasimetimo, nesvyruokite ir neabejokite dėl savojo statuso ir esamos padėties, nes kiekvieną tamsią valandą, kiekvienoje sankryžoje kovojant dėl žengimo į priekį Tiesos Dvasia visada sakys, tardama, “Štai šitas kelias.”

[Pateikta Galingojo Žinianešio, laikinai paskirto į tarnystę Urantijoje.]

[384]▼

35 DOKUMENTAS

VIETINĖS VISATOS DIEVO SŪNŪS

DIEVO Sūnūs, kurie jums buvo pristatyti anksčiau, turėjo Rojaus kilmę. Jie yra visuotinių sferų dieviškųjų Valdovų palikuonys. Iš Rojaus sūnystės pirmosios kategorijos, Sūnų Kūrėjų, Nebadone yra tikrai vienas, Mykolas, visatos tėvas ir aukščiausiasis valdovas. Iš Rojaus sūnystės antrosios kategorijos, Avonalų arba Sūnų Arbitrų, Nebadonas turi savo visa kvotą – 1.062. Ir šitie “mažesnieji Kristūs” yra lygiai tiek pat veiksmingi ir visagaliai savo planetinių įsikūnijimų metu, kokiu buvo Sūnus Kūrėjas ir Šeimininkas Urantijoje. Trečioji kategorija, būdama kilusi iš Trejybės, nesiregistruoja vietinėje visatoje, bet aš manau, kad Trejybės Sūnų Mokytojų Nebadone yra tarp penkiolikos ir dvidešimties tūkstančių, be užregistruotų 9.642 tvarinių sutrejbintų padėjėjų. Šitie Rojaus Deinalai nėra nei arbitrai, nei

administratoriai; jie yra viršmokytojai.

Tie Sūnų tipai, kurie bus netrukus aptariami, yra kilę vietinėje visatoje; jie yra Rojaus Sūnaus Kūrėjo, skirtinguose susivienijimuose su papildančiąja Visatos Motina Dvasia, palikuonys. Šituose pasakojimuose bus minimos vietinės visatos tokios kategorijos:

1. Sūnūs Melkizedekai.
2. Sūnūs Vorondadekai.
3. Sūnūs Lanonandekai.
4. Sūnūs Gyvybės Nešėjai.

Trivienė Rojaus Dievybė veikia trijų sūnystės kategorijų sukūrimui: Mykolų, Avonalų, ir Deinalų. Duali Dievybė vietinėje visatoje, Sūnus ir Dvasia, taip pat veikia sukurdamą tris aukštas Sūnų kategorijas: Melkizedekų, Vorondadekų, ir Lanonandekų; ir pasiekusi šią trigubą išraišką, ji bendradarbiauja su Dievo Septinkarčio kitu lygiu, kuriant visapusišką Gyvybės Nešėjų kategoriją. Šitos būtybės yra klasifikuojamos su besileidžiančiais Dievo Sūnumis, bet jie yra unikali ir originali visatos gyvybės forma. Jų aptarimas užims visą kitą dokumentą.

1. TĖVAS MELKIZEDEKAS

Po to, kada yra sukurtos asmeninės pagalbos būtybės, tokios, kaip Ryškioji ir Ryto Žvaigždė ir kitos administracinės asmenybės, sutinkamai su konkrečios visatos dieviškuoju planu ir tikslu, atsiranda kūrybinės sąjungos tarp Sūnaus Kūrėjo ir Kuriančiosios Dvasios, Begalinės Dvasios Dukros vietinėje visatoje, nauja forma. Iš šitos kūrybinės partnerystės atsirandantis palikuonis asmenybė yra pirmasis Melkizedekas – Tėvas

---

[385]▼

Melkizedekas – toji unikali būtybė, kuri vėliau ima bendradarbiauti su Sūnumi Kūrėju ir Kuriančiąja Dvasia tam, kad sukurtų šio vardo ištisą grupę.

Nebadono visatoje Tėvas Melkizedekas veikia kaip Ryškiosios ir Ryto Žvaigždės pirmasis vykdytysis partneris. Gabrielis daugiausia yra užimtas visatos politika, Melkizedekas daugiausia užsiėmęs praktinėmis procedūromis. Gabrielis vadovauja Nebadono nuolatiniam tribunolams ir taryboms, Melkizedekas vadovauja ypatingosioms, nepaprastosioms, ir ekstra atvejų komisijoms ir patariamiesiems organams. Gabrielis ir Tėvas Melkizedekas niekada neišvyksta iš Salvingtono tuo pačiu metu, nes, išvykus Gabrieliui, Tėvas Melkizedekas veikia kaip Nebadono vyriausiasis vykdytojas.

Mūsų visatos visus Melkizedekus Sūnus Kūrėjas ir Kuriančioji Dvasia, drauge su Tėvu Melkizedeku, sukūrė per vieno tūkstantmečio laikotarpį standartiniu laiku. Būdamą tokia sūnystės kategorija, kurioje vienas iš jų narių veikė kaip lygiavertis kūrėjas, Melkizedekai iš dalies yra kilę iš savęs ir dėl to

yra kandidatai į tai, kad įgyvendintų dieviškojo tipo savivaldą. Periodiškai jie išsirenka savo administracinį vadovą septynerių metų laikotarpiui standartiniu laiku, ir šiaip jau jie veikia kaip pati save reguliuojanti kategorija, nors pirmasis Melkizedekas iš tikrųjų naudojasi tam tikromis neatskiriamomis bendros tėvystės teisėmis. Kartas nuo karto šitas Tėvas Melkizedekas paskiria kai kuriuos individus iš savosios kategorijos tam, kad veiktų kaip specialūs Gyvybės Nešėjai midsonitiniuose pasauliuose, tokios rūšies apgyvendintoje planetoje, kuri Urantijoje iki šiol nebuvo apreikšta.

Melkizedekai neveikia didžiuliu mastu už vietinės visatos ribų, išskyrus tada, kada jie būna pakviesti liudininkais tose bylose, kurios yra pateiktos supervisatos tribunolams ir kada būna paskirti specialiais ambasadoriais, kaip jie kartais būna tokiais paskiriami, kad vienai visatai atstovautų kitoje visatoje toje pačioje supervisatoje. Kiekvienos visatos originalusis arba pirmagimis Melkizedekas visada gali laisvai keliauti į kaimynines visatas arba į Rojų su misijomis, kurios yra susijusios su jo kategorijos interesais ir pareigomis.

2. SŪNŪS MELKIZEDEKAI

Melkizedekai yra dieviškųjų Sūnų pirmoji kategorija, kuri pakankamai arti priartėja prie žemesnės tvarinio gyvybės, kad galėtų tiesiogiai veikti mirtingųjų vystymo tarnystėje, kad tarnautų evoliucinėms rasėms be įsikūnijimo būtinybės. Šitie Sūnūs natūraliai yra asmenybės didžiojo nusileidimo viduriniame taške, savo kilme būdami maždaug kaip tik pusiaukelėje tarp aukščiausiojo Dieviškumo ir apdovanoto valia žemiausiojo tvarinio. Šitokiu būdu jie tampa natūraliais tarpininkais tarp gyvosios egzistencijos aukščiausiųjų ir dieviškųjų lygių ir žemiausiųjų, net materialių, gyvybės formų evoliuciniuose pasauliuose. Serafinės kategorijos, angelai, patiria malonumą, dirbdamos su Melkizedekais; tikrovėje visos protingos gyvybės formos šituose Sūnuose suranda supratingus draugus, užjaučiančius mokytojus, ir išmintingus patarėjus.

Melkizedekai yra save valdanti kategorija. Šitoje unikalioje grupėje mes susiduriame iš vietinės visatos būtybių pusės su pirmuoju mėginimu veikti savarankiškai, ir matome aukščiausią tikrosios savivaldos tipą. Savosios grupės ir savo gimtosios planetos administravimui, o taip pat šešioms asocijuotoms sferoms ir jų šalutiniams pasauliams, šitie Sūnūs organizuoja savo pačių sistemą. Ir turėtų būti pažymėta, kad jie niekada nepamynė savo teisių; per visą

---

[386]▼

Orvontono supervisatą šitie Sūnūs Melkizedekai iš tikrųjų niekada nė karto jiems suteikto pasitikėjimo neišdavė. Jie yra kiekvienos visatos grupės, kuri trokšta savivaldos, viltis; jie yra savivaldos modelis ir mokytojai visoms Nebadono sferoms. Protingų būtybių visos kategorijos, vyresnieji iš aukštai ir pavaldiniai iš apačios, iš visos širdies giria Melkizedekų valdymą.

Sūnystės Melkizedekų kategorija didžiulėje šeimoje užima vyriausiojo sūnaus vietą ir pareigas. Didžiausią jų darbų dalį sudaro nuolatiniai ir tam tikra prasme kasdieniai darbai, bet didelę jų darbų dalį sudaro savanoriški ir visiškai

savo pačių iniciatyva prisiimti darbai. Didžioji dalis tų specialių asamblėjų, kurios, kartas nuo karto, susirenka Salvingtone, yra sukviečiamos Melkizedekų siūlymu. Savo pačių iniciatyva šitie Sūnūs patruliuoja savo vietinėje visatoje. Jie turi autonomišką organizaciją, skirtą informacijos apie visatą rinkimui, periodiškai pasiūsdami pranešimus Sūnui Kūrėjui, nežiūrint visos informacijos, kuri visatos būstinę pasiekia per nuolatinės agentūras, susijusias su sferos kasdieniu administravimu. Savo prigimtimi jie yra nešališki stebėtojai; jais visiškai pasitiki protingų būtybių visos klasės.

Melkizedekai veikia kaip mobilūs ir patariamieji kasaciniai sferos teismai; šitie visatos Sūnūs nedidelėmis grupėmis vyksta į pasaulius tam, kad tarnautų kaip patariančios komisijos, kad pateiktų liudijimus, kad priimtų pasiūlymus, ir kad veiktų kaip patarėjai, šitokiu būdu padėdami spręsti pagrindinius sunkumus ir sureguliuoti rimtus nesutarimus, kurie kartas nuo karto iškyla evoliucinių sferų reikaluose.

Šitie vyriausieji visatos Sūnūs yra Ryškiosios ir Ryto Žvaigždės vyriausieji padėjėjai įgyvendinant Sūnaus Kūrėjo mandatus. Kada Melkizedekas vyksta į tolimą pasaulį Gabrielio vardu, tada jis gali, vykdydamas tą konkrečią misiją, būti įgaliotas veikti siuntėjo vardu, ir tokiu atveju užduoties planetoje jis pasirodys su visiška Ryškiosios ir Ryto Žvaigždės valdžia. Ypač tai pasakytina apie tas planetas, kuriose toks aukštesnysis Sūnus dar nebuvo pasirodęs tos sferos tvarinių pavidalu.

Kada Sūnus Kūrėjas pradeda savęs padovanojimo karjerą evoliuciniame pasaulyje, tada jis vyksta vienas; tačiau, kada vienas iš jo Rojaus brolių, Sūnus Avonolas, pradeda savęs padovanojimą, tada jį lydi pagalbininkai Melkizedekai, iš viso dvylika, kurie taip sumaniai prisideda prie savęs padovanojimo misijos sėkmės. Jie taip pat paremia Rojaus Avonalus teisminėse misijose apgyvendintuose pasauliuose, ir vykdant šitas užduotis Melkizedekai mirtingiesiems yra matomi, jeigu šitokiu būdu taip pat pasirodo ir Sūnus Avonolas.

Nėra nė vieno planetinio dvasinio poreikio aspekto, kuris nepatirtų jo tarnystės. Jie yra tie mokytojai, kurie taip dažnai laimi išsivysčiusios gyvybės ištisus pasaulius, kad šie galutinai ir visiškai pripažintų Sūnų Kūrėją ir jo Rojaus Tėvą.

Melkizedekai turi beveik tobulą išmintį, bet savo sprendimais jie nėra neklystantys. Būdami nutolę ir užduotis planetose vykdydami vieni, kartais smulkesniuose reikaluose jie yra suklydę, tai yra, jie buvo nusprendę padaryti kai kurių dalykų, kuriems jų vadovai vėliau nepritarė. Tokia sprendimo klaida Melkizedeką laikinai diskvalifikuoja tol, kol jis nuvyksta į Salvingtoną ir, audiencijos pas Sūnų Kūrėją metu, gauna tą instruktažą, kuris jį visiškai išlaisvina iš tos disharmonijos, kuri ir sukėlė jo nesutarimą su savo bičiuliais; ir tada, po pataisomojo poilsio, sugražinimas į tarnystę įvyksta trečiąją dieną. Bet šitie nežymūs klaidingi prisitaikymai Melkizedekų funkcijoje Neadone pasitaikė retai.

Šitie Sūnūs nėra didėjanti kategorija; jų skaičius yra stacionarus, nors yra skirtingas kiekvienoje visatoje. Neadone jų būstinės planetoje užregistruotas Melkizedekų skaičius yra didesnis negu dešimt milijonų.

3. MELKIZEDEKŲ PASAULIAI

Melkizedekai užima savo pačių pasaulį netoli Salvingtono, visatos būstinės. Šita sfera, vadinama Melkizedeku, yra pagrindinis pasaulis Salvingtono grandinėje, kurią sudaro septyniasdešimt pirminių sferų, kurių kiekvieną juosia po šešias šalutines sferas, skirtas specializuotoms veiklos rūšims. Apie šitas nuostabias sferas – septyniasdešimt pirminių ir 420 šalutinių – dažnai yra kalbama kaip apie Melkizedekų Universitetą. Kylantieji mirtingieji iš visų Neadono žvaigždynų mokymą gauna visuose 490 pasaulių, įgydami gyvenamąjį statusą Salvingtone. Bet kylančiųjų mokymas daugiapusėje veikloje, kuri vyksta architektūrinių sferų Salvingtono grupėje, sudaro tikrai vieną aspektą.

Salvingtono grandinės 490 sferų yra padalintos į dešimt grupių, kurių kiekviena turi po septynias pirmines ir po keturiasdešimt dvi šalutines sferas. Kiekvienai iš šitų grupių bendrai vadovauja, kuri nors viena iš visatos gyvybės pagrindinių kategorijų. Pirmajai grupei, apimančiai pagrindinį pasaulį ir šešias kitas pirmines sferas besisukančioje planetų procesijoje, vadovauja Melkizedekai. Šitie Melkizedekų pasauliai yra tokie:

1. Pagrindinis pasaulis – Sūnų Melkizedekų gimtasis pasaulis.
2. Fizinės gyvybės mokyklų ir gyvųjų energijų laboratorijų pasaulis.
3. Morontinės gyvybės pasaulis.
4. Pradinės dvasinės gyvybės pasaulis.
5. Vidurinės dvasinės gyvybės pasaulis.
6. Besivystančios dvasinės gyvybės sfera.
7. Lygiavertės ir aukščiausiosios saviraiškos valda.

Po šešis šalutinius pasaulius kiekvienoje iš šitų Melkizedekų sferų yra paskirta tokioms veiklos rūšims, kurios yra susietos su jomis susijusios pirminės sferos darbu.

Pagrindinis pasaulis, sfera *Melkizedekas*, yra bendra susitikimų vieta visoms būtybėms, kurios yra įsitraukusios į laiko ir erdvės kylančiųjų mirtingųjų mokymą ir dvasinimą. Kylančiajam šitas pasaulis galbūt yra pati įdomiausia vieta visame Neadone. Visi evoliuciniai mirtingieji, kurie užbaigia mokymąsi žvaigždynuose, turi lemtį nusileisti Melkizedeke, kur jie pradeda Salvingtono

švietimo sistemos mokymosi ir dvasinio vystymosi režimą. Ir niekada jūs iš tiesų neužmiršite savo reakcijos į pirmąją gyvenimo dieną šitame unikaliame pasaulyje, net ir po to, kada būsite pasiekę savo galutinį tikslą Rojuje.

Kylantieji mirtingieji gyvena pasaulyje Melkizedeke tuo metu, kada mokosi specializuoto švietimo šešiose supančiose planetose. Ir šito paties metodo laikomasi per jų visą gyvenimą septyniasdešimtyje kultūros pasaulių, Salvingtono grandinės pirminėse sferose.

Daugybės būtybių, kurios gyvena sferos Melkizedeko šešiuose šalutiniuose pasauliuose, laikas yra užimtas įvairiapuse veikla, bet, kas susiję su

---

[388]▼

kylančiais mirtingaisiais, tai šitie palydovai yra skirti tokiems specialiems studijų aspektams:

1. Pirmoji sfera užsiima kylančiųjų mirtingųjų pirminės planetinės gyvybės apžvalga. Šitas darbas yra atliekamas klasėmis, sudarytomis iš tų, kurie yra kilę iš mirtingojo kilmės konkretaus pasaulio. Tie, kurie yra iš Urantijos, tokios patirtinės apžvalgos siekia drauge.

2. Antrosios sferos specialų darbą sudaro panaši apžvalga tų patyrimų, per kuriuos buvo pereita gyvenamuosiuose pasauliuose, skriejančiuose aplink vietinės sistemos būstinės pirmąjį palydovą.

3. Šitos sferos apžvalgos yra susijusios su gyvenimu vietinės sistemos sostinėje ir apima sistemos būstinės grupės likusių architektūrinių pasaulių veiklą.

4. Ketvirtoji sfera užimta žvaigždynų ir su jais susijusių sferų septyniasdešimties šalutinių pasaulių patyrimo apžvalga.

5. Penktojoje sferoje apžvelgiamas kylančiojo gyvenimas žvaigždyno būstinės pasaulyje.

6. Šeštosios sferos laikas yra skiriamas mėginimui abipusiškai susieti šitas penkias epochas ir šitokiu būdu pasiekti patyrimo koordinavimą prieš pradėdant visatos mokymąsi Melkizedeko pradinėse mokyklose.

Visatos administravimo ir dvasinės išminties mokyklos yra Melkizedekų gimtajame pasaulyje, kur taip pat turi būti sutinkamos tos mokyklos, kurios yra skirtos tyrinėjimo vienai atskirai sričiai, tokiai, kaip energija, materija, organizacija, komunikacija, dokumentai, etika, ir palyginamoji tvarinių egzistencija.

Dvasinio Apdovanojimo Melkizedekų Koledže Dievo Sūnų visos kategorijos – net ir Rojaus kategorijos – bendradarbiauja su Melkizedekais ir serafiniais mokytojais lavindami tas gausybes, kurios pasklinda kaip likimo evangelai, skelbdami dvasinę laisvę ir dieviškąją sūnystę net iki visatos tolimųjų pasaulių.

Melkizedekų Universiteto šita konkreti mokykla yra išskirtinė visatos institucija; studentai lankytojai iš kitų valdų nepriimami.

Aukščiausią mokymo kursą apie visatos administravimą suteikia Melkizedekai savo gimtajame pasaulyje. Šitam Aukštosios Etikos Koledžui vadovauja pirminis Tėvas Melkizedekas. Būtent į šitas mokyklas įvairios visatos siunčia studentus pasikeitimo pagrindu. Nors Neadono jauna visata, kas susiję su dvasiniu pasiekimu ir aukštosios etikos vystymu, visatų skalėje stovi žemai, bet, nepaisant šito, mūsų administracinės problemos iš tikrųjų visą visatą tiek pavertė didžiule klinika kitiems netoli esantiems kūriniams, kad Melkizedeko koledžus užplūsta daug studentų lankytojų ir stebėtojų iš kitų valdų. Be milžiniškos grupės vietinių studentų, visada būna daugiau kaip vienas šimtas tūstančių užsienio studentų, besilankančių Melkizedeko mokyklose, kadangi Melkizedekų kategorija Neadone yra garsi per visą Splandoną.

4. MELKIZEDEKŲ SPECIALUS DARBAS

Melkizedekų veiklos labai specializuota sritis yra susijusi su kylančiųjų mirtingųjų progresinės morontinės karjeros priežiūra. Didelę šio mokymo dalį atlieka kantrūs ir išmintingi serafiniai tarnai, padedami mirtingųjų, kurie yra pakilę į visatos pasiekimo santykinai aukštesnius lygius,

---

[389]▼

bet apskritai visam šitam švietimo darbui vadovauja Melkizedekai drauge su Trejybės Sūnumis Mokytojais.

Nors Melkizedekų kategorijos daugiausia yra atsidavusios milžiniškai švietimo sistemai ir vietinės visatos eksperimentinio mokymo režimui, bet jie taip pat veikia ir su unikaliomis užduotimis ir neįprastomis aplinkybėmis. Besivystančioje visatoje, kurioje galiausiai būna apie dešimt milijonų apgyvendintų pasaulių, daug neįprastų dalykų yra nulemta, kad įvyktų, ir būtent tokiose nepaprastose situacijose Melkizedekai ir veikia. Edentijoje, jūsų žvaigždyno būstinėje, jie yra žinomi kaip nepaprastų situacijų Sūnūs. Visada jie yra pasiruošę tarnauti visuose reikaluose – fiziniuose, intelektualiuose, ir dvasiniuose – kuriems yra reikalingas greitas sprendimas, nesvarbu, ar jie kiltų planetoje, sistemoje, žvaigždyne, ar visatoje. Kur tik ir kada tik yra reikalinga speciali pagalba, ten surasite vieną arba daugiau iš Sūnų Melkizedekų.

Kada Sūnaus Kūrėjo plano kuriai nors daliai gresia nesėkmė, ten nedelsiant išvyks Melkizedekas tam, kad suteiktų pagalbą. Bet jie iš tikrųjų nedažnai yra pašaukiami tam, kad veiktų nuodėmingo maišto akivaizdoje, tokio, koks įvyko Satanijoje.

Melkizedekai būna pirmieji, kurie veikia visose bet kokio pobūdžio nepaprastose situacijose visuose pasauliuose, kur gyvena valiniai tvariniai. Kartais jie veikia kaip laikini nepaklusnių planetų prižiūrėtojai, tarnaudami administratoriais vietoje prasižengusios planetinės vyriausybės. Planetinės krizės metu šitie Sūnūs Melkizedekai tarnauja daugelyje unikalių pareigų. Tokiam Sūnui visiškai lengvai įmanoma pasidaryti matomu mirtingosioms būtybėms, o kartais vienas iš šitos kategorijos būna net įsikūnijęs mirtingojo

materialaus kūno pavidalu. Neadone Melkizedekas septynis kartus yra tarnavęs evoliuciniame pasaulyje mirtingojo materialaus kūno pavidalu, o daugeliu atvejų šitie Sūnūs yra pasirodę kitų visatos tvarinių kategorijų pavidalu. Jie iš tikrųjų yra visapusiški ir laisvanoriai tarnai nepaprastose situacijose visatos protingų būtybių visoms kategorijoms ir visiems pasauliams ir pasaulių sistemoms.

Tas Melkizedekas, kuris gyveno Urantijoje Abraomo laikais, tose vietose buvo žinomas kaip Princas iš Salemo, nes jis vadovavo mažai tiesos ieškotojų kolonijai, gyvenusiai vietovėje, vadintoje Salemu. Jis pasisiūlė įsikūnyti mirtingojo materialaus kūno pavidalu, ir tą padarė, pritarus planetos perėmėjams Melkizedekams, kurie baiminosi, kad gyvenimo šviesa neužgestų per tą laikotarpį, kada tamsa vis labiau plėtėsi. Ir jis iš tikrųjų skatino savo laikmečio tiesą ir patikimai ją perdavė Abraomui ir jo pagalbininkams.

5. SŪNŪS VORONDADEKAI

Po asmeninių padėjėjų ir visapusiškų Melkizedekų pirmosios grupės sukūrimo, Sūnus Kūrėjas ir vietinės visatos Kuriančioji Dvasia suplanavo, ir sukūrė, antrąją didžiulę ir įvairiapusę visatos sūnystės kategoriją, Vorondadekus. Jie daugiau yra žinomi kaip Žvaigždynų Tėvai, nes kiekvienoje vietinėje visatoje kiekvieno žvaigždyno vyriausybės priešakyje visur vienodai yra sutinkamas šitos kategorijos Sūnus.

Vorondadekų skaičius skiriasi kiekvienoje vietinėje visatoje, Neadone yra užregistruota tik vienas milijonas. Šitie Sūnūs, kaip ir jų lygiaverčiai partneriai, Melkizedekai, neturi reprodukcijos galios. Neegzistuoja jokio žinomo būdo, kuriuo savo skaičių jie galėtų padidinti.

Daugeliu atžvilgių šitie Sūnūs yra save valdantis organas; kaip individai ir kaip grupės, net ir kaip visuma, didele dalimi jie yra atsiskyrę, labai panašiai, kaip

---

[390]▼

Melkizedekai, bet Vorondadekai neturi tokio plataus veiklos diapazono. Jie neprilygsta savo sielos brolių Melkizedekų nuostabiam visapusiškumui, bet jie yra net patikimesni ir sumanesni kaip valdovai ir toli numatantys administratoriai. Taip pat ir administruodami jie neprilygsta savo pavaldiniams Sistemų Aukščiausiesiems Valdovams Lanonandekams, bet visatos sūnystės visas kategorijas jie pranoksta tikslo stabilumu ir sprendimo dieviškumu.

Nors šitos kategorijos Sūnų sprendimai ir nurodymai visada atitinka dieviškosios sūnystės dvasią ir derinasi su Sūnaus Kūrėjo politika, bet jie buvo minimi Sūnui Kūrėjui, kaip padarę klaidų, o metodo niuansuose jų sprendimai kartais būdavo atšaukiami po apeliacijos visatos aukščiausiesiems tribunolams. Bet šitie Sūnūs retai kada daro klaidų, ir niekada jie nemaištavo; niekada per visą Neadono istoriją nebuvo nustatyta, jog nors vienas Vorondadekas visatos vyriausybę būtų paniekinęs.

Vorondadekų tarnavimas vietinėje visatoje yra labai platus ir įvairus. Jie tarnauja ambasadoriais kitose visatose ir kaip konsulai atstovauja žvaigždynamams tarp savo gimtosios visatos ribų. Iš visų vietinės visatos sūnystės kategorijų jiems dažniausia yra patikimos visos suverenios galios tam, kad būtų panaudotos kritinių situacijų metu visatoje.

Tuose pasauliuose, kurie yra atskirti dvasinėje tamsoje, tose sferose, kurios, dėl maišto ir nuklydimo, kenčia dvasinę izoliaciją, paprastai stebėtojas Vorondadekas būna per visą laikotarpį, kol yra atstatomas normalus statusas. Tam tikromis ekstremaliomis sąlygomis šitas Pats Aukštasis stebėtojas galėtų panaudoti absoliučią ir savavališką valdžią kiekvienai dangiškajai būtybei, paskirtai į tą planetą. Salvingtone yra užregistruota, jog Vorondadekai kartais buvo panaudoję tokią valdžią kaip tokių planetų Patys Aukštieji regentai. Ir tai pasakytina ir apie apgyvendintus pasaulius, kurių maištas nepalietė.

Dažnai korpusas iš dvylikos arba daugiau Vorondadekų dalyvauja kaip ypatingųjų atvejų, susijusių su planetos arba sistemos statusu, peržiūrėjimo arba apeliacijos aukštasis teismas. Bet jų darbas didesne dalimi yra susijęs su įstatymdavystės funkcijomis, kurios yra neatskiriamos nuo žvaigždynų vyriausybių. Sūnūs Vorondadekai, dėl visos šitos tarnystės, tapo vietinių visatų istorikais; jie yra asmeniškai susipažinę su apgyvendintų pasaulių visomis politinėmis kovomis ir visuomeniniais neramumais.

6. ŽVAIGŽDYNŲ TĖVAI

Bent jau trys Vorondadekai yra paskiriami valdyti kiekvieną iš vieno šimto vietinės visatos žvaigždynų. Šituos Sūnus parenka Sūnus Kūrėjas, o Gabrielis paskiria kaip žvaigždynų Pačius Aukštuosius tarnauti vieną dekatūkstantmetį – 10.000 standartinių metų, maždaug 50.000 metų Urantijos laiku. Valdantysis Pats Aukštasis, Žvaigždyno Tėvas, turi du partnerius, vyresnįjį ir jaunesnįjį. Kiekvienos administracijos keitimosi metu vyresnysis partneris tampa vyriausybės vadovu, jaunesnysis prisiima vyresniojo pareigas, tuo tarpu nepaskirti Vorondadekai, gyvenantys Salvingtono pasauliuose, paskiria vieną iš saviškių kandidatų į pasirinkimą, kad prisiimtų jaunesniojo partnerio pareigas. Tokiu būdu kiekvienas iš Pačių Aukštųjų, sutinkamai su dabartine politika, žvaigždyno būstinėje tarnauja tris dekatūkstantmečius, maždaug 150.000 Urantijos metų.

Šis vienas šimtas Žvaigždynų Tėvų, žvaigždynų vyriausybių realių vadovų, sudaro Sūnaus Kūrėjo aukščiausiąjį patariamąjį

---

[391]▼

kabineta. Šitoji taryba dažnai tariasi visatos būstinėje, ir neturi apribojimų, ką ir kiek turi aptarinėti, bet daugiausia ji rūpinasi žvaigždynų gerove ir visos vietinės visatos administravimo suvienijimu.

Kada Žvaigždyno Tėvas išvyksta atlikti savo pareigų į visatos būstinę, o tą jis daro dažnai, tada vyresnysis partneris tampa einančiu vadovu pareigas žvaigždyno reikaluose. Vyresniojo partnerio įprasta funkcija yra dvasinių reikalų priežiūra, tuo tarpu jaunesnysis partneris asmeniškai užsiima žvaigždyno fizine gerove. Tačiau jokia esminė politika nėra vykdoma žvaigždyne, jeigu visi

trys Patys Aukštieji nesutarė dėl visų jos įgyvendinimo smulkmenų. Žvaigždynų Pačių Aukštųjų dispozicijoje yra dvasinės informacijos ir komunikavimo kanalų ištisas mechanizmas. Jie palaiko tobulą ryšį su savo vyresnybe Salvingtone ir su savo tiesioginiais pavaldiniais, vietinių sistemų aukščiausiais valdovais. Jie dažnai sukviečia tarybas su šitais Sistemų Aukščiausiais Valdovais, kad aptartų žvaigždyno būklę.

Patys Aukštieji apsupa save patarėjų korpusu, kuris kartas nuo karto keičiasi skaičiumi ir personalu, sutinkamai su įvairių grupių buvimu žvaigždyno būstinėje, o taip pat keičiantis vietiniams poreikiams. Stresiniais laikotarpiais jie gali paprašyti, ir greitai gaus, papildomai Sūnų iš Vorondadekų kategorijos tam, kad padėtų administravimo darbe. Norlatiadeką, jūsų pačių žvaigždyną, šiuo metu administruoja dvylika Sūnų Vorondadekų.

7. VORONDADEKŲ PASAULIAI

Septynių pasaulių antroji grupė Salvingtoną supančių septyniasdešimties pirminių sferų grandinėje sudaro Vorondadekų planetas. Kiekviena iš šitų sferų, su savo šešiais aplink skriejančiais palydovais, yra skirta Vorondadekų veiklos tam tikram aspektui. Šitose keturiasdešimt devyniose sferose kylantieji mirtingieji garantuotai pasiekia mokymosi apie visatos įstatymdavystę viršūnę.

Kylantieji mirtingieji įstatymdavystės asamblėjas stebėjo, kaip jos veikė žvaigždynų būstinių pasauliuose, bet čia, šituose Vorondadekų pasauliuose, jie dalyvauja įgyvendinant vietinėje visatoje veikiančius bendrus įstatymus vadovaujami vyresniųjų Vorondadekų. Toks įgyvendinimas yra sumanytas tam, kad būtų koordinuojami autonominių įstatymdavystės asamblėjų iš vieno šimto žvaigždynų skirtingi įstatymų dekretai. To mokymo, kuris turi būti gaunamas Vorondadekų mokyklose, nepranoksta net ir Uversa. Šitas mokymas yra progresinis, nusitęsiantis nuo pirmosios sferos, su papildomu darbu jos šešiuose palydovuose, toliau aukštyn per likusias šešias pirmines sferas ir su jomis susietas palydovų grupes.

Šituose studijų ir praktinio darbo pasauliuose kylantieji piligrimai bus supažindinti su daugybe naujų veiklos rūšių. Mums nėra uždrausta imtis užduoties apreikšti šituos naujus siekius, apie kuriuos nebuvo ir svajota, bet mes esame neviltyje, kad šitas užduotis sugebėtume perteikti mirtingųjų būtybių materialiam protui. Mes neturime žodžių, kad perteiktume šitos dangiškosios veiklos prasmes, ir nėra jokios analogiškos žmogiškosios veiklos, kurią galėtume panaudoti kaip kylančiųjų mirtingųjų šitų naujų užsiėmimų iliustraciją, kada jie mokosi šituose keturiasdešimt devyniuose pasauliuose. Ir daug kitokios veiklos, kuri nėra kilimo režimo dalis, yra koncentruojama Salvingtono grandinės šituose Vorondadekų pasauliuose

---

[392]▼

8. SŪNŪS LANONANDEKAI

Sukūrus Vorondadekus, Sūnus Kūrėjas ir Visatos Motina Dvasia susivienija tam tikslui, kad būtų sukurta visatos sūnystės trečioji kategorija, Lanonandekai. Nors užimti įvairiomis užduotimis, susijusiomis su sistemų administravimu, bet

geriausiai jie yra žinomi kaip Sistemų Aukščiausieji Valdovai, vietinių sistemų valdytojai, ir kaip Planetų Princai, administraciniai apgyvendintų pasaulių vadovai.

Būdamos sūnystės kūrimo vėlesne ir žemesne – kas susiję su dieviškumo lygiais – kategorija, šitos būtybės turėjo lankyti tam tikrus mokymo kursus Melkizedekų pasaulyuose, besirengdamos vėlesniajai tarnystei. Jie buvo pirmieji studentai Melkizedekų universitete, ir savo mokytojų ir egzaminuotojų Melkizedekų buvo parengti ir patvirtinti pagal sugebėjimą, asmenybę, ir pasiekimą.

Nebadono visata savo egzistavimą pradėjo lygiai su dvylika milijonų Lanonandekų, ir kada jie buvo perėję per Melkizedekų sferą, baigiamųjų bandymų metu jie buvo suskirstyti į tris klases:

1. *Pirminiai Lanonandekai.* Aukščiausiojo rango buvo 709.841. Šitie yra tie Sūnūs, kurie būna paskiriami Sistemų Aukščiausiaiiais Valdovais ir žvaigždynų aukščiausiųjų tarybų padėjėjais ir patarėjais visatos aukščiausiame administraciniame darbe.

2. *Antriniai Lanonandekai.* Šita kategorija, parengta Melkizedeke, turėjo 10.234.601 narių. Jie yra paskiriami Planetų Princais ir į šitos kategorijos rezervą.

3. *Tretiniai Lanonandekai.* Šitoje grupėje buvo 1.055.558 nariai. Šitie Sūnūs veikia kaip pavaldūs padėjėjai, žinianešiai, saugotojai, įgaliotiniai, stebėtojai, ir atlieka įvairias pareigas sistemoje ir ją sudarančiuose pasaulyuose.

Šitiems Sūnūms neįmanoma, kaip įmanoma evoliucinėms būtybėms, žengti į priekį iš vienos grupės į kitą. Kada jie gauna Melkizedeko mokymą, kada būna kartą išbandyti ir suklasifikuoti, tada jie visą laiką tarnauja suteiktose pareigose. Taip pat šitie Sūnūs nereprodukuoja; visatoje jų skaičius yra pastovus.

Suapvalintais skaičiais Sūnų Lanonandekų kategorija Salvingtone yra klasifikuojama šitaip:

Visatos Koordinatoriai ir Žvaigždynų Patarėjai.....	100.000
Sistemos Aukščiausieji Valdovai ir Padėjėjai.....	600.000
Planetų Princai ir Rezervas.....	10.000.000
Žinianešių Korpusas.....	400.000
Saugotojai ir Registruotojai.....	100.000
Rezervo Korpusas.....	800.000

Kadangi Lanonandekai yra kažkuria prasme sūnystės žemesnė kategorija negu Melkizedekai ir Vorondadekai, todėl jie tuo labiau pasitarnauja visatos pavaldžiuose vienetuose, nes sugeba labiau priartėti prie protingų rasių žemesniųjų tvarinių. Jie taip pat yra didesniame pavojuje dėl to, jog galėtų

nuklysti, atsitraukti nuo priimto visatos valdymo metodo. Bet šitie Lanonandekai, ypač pirminė kategorija, yra sumaniausi ir visapusiškiausi

---

[393]▼

iš visų vietinės visatos administratorių. Vykdomo sugebėjimu juos pranoksta tiktai Gabrielis ir neapreikšti jo padėjėjai.

9. LANONANDEKAI VALDYTOJAI

Lanonandekai yra planetų nuolatiniai valdytojai ir besikeičiantys sistemų aukščiausieji valdovai. Toks Sūnus dabar valdo Jeruseme, apgyvendintų pasaulių jūsų vietinės sistemos būstinėje.

Sistemų Aukščiausieji Valdovai valdo komisijomis po du ar po tris kiekvienos apgyvendintų pasaulių sistemos būstinėje. Kas dešimt tūkstančių metų Žvaigždyno Tėvas vieną iš šitų Lanonandekų paskiria vyriausiuoju. Kartais šito trejeto vadovas nekeičiamas, šitoks pasirinkimas visiškai priklauso nuo žvaigždyno valdovų. Sistemų vyriausybių personalas nesikeičia staiga, nebent įvyksta kokio nors pobūdžio tragedija.

Kada Sistemų Aukščiausieji Valdovai arba padėjėjai yra atšaukiami, tada jų vietas užima Lanonandekai, kuriuos aukščiausioji taryba, esanti žvaigždyno būstinėje, parenka iš tos kategorijos rezervo, iš tos grupės, kuri Edentijoje yra didesnė už nurodytą vidurkį.

Aukščiausiosios Lanonandekų tarybos yra išdėstytos įvairių žvaigždynų būstinėse. Tokiam organui vadovauja Žvaigždyno Tėvo Pats Aukštasis vyresnysis padėjėjas, tuo tarpu jaunesnysis padėjėjas vadovauja antrinės kategorijos rezervui.

Sistemos Aukščiausieji Valdovai atitinka savo vardą; apgyvendintų pasaulių vietiniuose reikaluose jie yra beveik nepriklausomi. Vadovaudami Planetos Princams, Materialiesiems Sūnams, ir tarnaujančiosioms dvasioms jie yra beveik tėviški. Aukščiausiojo valdovo asmeninis suvokimas yra visiškai užbaigtas. Šitų valdovų neprižiūri Trejybės stebėtojai iš centrinės visatos. Jie yra vietinės visatos vykdomoji grandis, ir būdami atsakingi už įstatyminių mandatų įgyvendinimą ir teisminių nuosprendžių vykdymą, jie sudaro tą vienintelę vietą visoje visatos administracijoje, kur asmeninė neištikimybė Sūnui Mykolui gali kuo lengviausiai ir kuo greičiausiai įsigalėti ir pareikšti savo teises.

Mūsų vietinei visatai nepasisekė dėl to, kad daugiau kaip septyni šimtai Lanonandekų kategorijos Sūnų sukilo prieš visatos vyriausybę, šitokiu būdu sukeldami sąmyšį keliose sistemose ir daugelyje planetų. Visame šitame nesėkmių skaičiuje buvo tiktai trys Sistemų Aukščiausieji Valdovai; praktiškai visi iš šitų Sūnų priklausė antrajai ir trečiajai kategorijoms, Planetų Princams ir tretiniams Lanonandekams.

Tas didžiulis šitų Sūnų kiekis, pasitraukęs iš vienovės, nereiškia, jog kūrime buvo padaryta klaida. Juos buvo galima sukurti dieviškai tobulus, bet jie buvo sukurti tokie, kad galėtų geriau suprasti laiko ir erdvės pasaulių evoliucinius tvarinius, ir kad galėtų prie jų labiau priartėti.

Iš visų vietinių visatų Orvontone, mūsų visata, išskyrus Henseloną, šitos kategorijos Sūnų prarado didžiausią kiekį. Uversoje yra vieninga nuomonė, jog Nebadone mums iškilo tiek daug administravimo problemų dėl to, jog Lanonandekų kategorijos mūsų Sūnūs buvo sukurti su tokiu didžiuliu asmeninės laisvės laipsniu rinktis ir planuoti. Aš pateikiu šitą pastebėjimą ne tam, kad kritikuočiau. Mūsų visatos Kūrėjas tą daryti turi visišką valdžią ir galią. Mūsų aukštieji valdovai mano, kad, nors tokie pasirinkimo laisvę turintys

---

[394]▼

Sūnūs sukuria daug nemalonumų visatos ankstyvaisiais amžiais, tačiau kada reikalai visiškai išsisijos ir pagaliau nusistovės, tada nauda iš šitų visiškai patikrintų Sūnų didesnės ištikimybės ir pilnesnės valinės tarnystės iš tikrųjų padarys nepalyginamai daug daugiau negu vien tik atlygins už ankstesniųjų laikų sąmyšį ir sukrėtimus.

Maišto atveju sistemos būstinėje, naujas valdovas yra paprastai atsiunčiamas per palyginti trumpą laiką, bet ne taip būna atskirose planetose. Jos yra materialiosios kūrinijos sudėtiniai vienetai, o tvarinių laisva valia yra vienas iš faktorių priimant galutinį nuosprendį visų tokių problemų atžvilgiu. Planetų Princų perėmėjai yra paskiriami izoliuotiems pasauliams, planetoms, kurių valdžios princai galėjo nuklysti, bet jie neprisiima aktyvaus valdymo tol, kol maišto pasekmės iš dalies nėra įveiktos ir pašalintos dėka atstatomųjų priemonių, kurių imasi Melkizedekai ir kitos tarnaujančiosios asmenybės. Planetos Princo maištas jo planetą izoliuoja akimirksniu; vietinės dvasinės grandinės yra nutraukiamos nedelsiant. Tokiame dvasiškai izoliuotame pasaulyje tarpplanetinės ryšio linijas gali atstatyti tik save padovanojantis Sūnus.

Egzistuoja planas, kaip išgelbėti šituos nuklydusius ir neišmintingus Sūnus, ir daugelis pasinaudojo tokia gailėstinga nuostata; bet niekada daugiau jiems nebeleidžiama veikti tose pareigose, kurias vykdydami jie suklupo. Po reabilitavimo jie yra paskiriami į saugotojų pareigas ir į fizinio administravimo skyrius.

10. LANONANDEKŲ PASAULIAI

Salvingtono grandinėje iš septyniasdešimties planetų septynių pasaulių trečioji grupė, su savo atitinkamais keturiasdešimt dviem palydovais, sudaro administracinių sferų Lanonandekų grupę. Šitose valdose patyrę Lanonandekai, priklausantys buvusių Sistemų Aukščiausiųjų Valdovų korpusui, atlieka kylančiųjų piligrimų ir serafinių gausybių administracinių mokytojų pareigas. Evoliuciniai mirtingieji dirbančius sistemų administratorius stebi sistemų sostinėse, bet čia jie realiai dalyvauja koordinuojant dešimties tūkstančių vietinių sistemų administracinius nurodymus.

Šitoms vietinės visatos administracinėms mokykloms vadovauja korpusas iš Sūnų Lanonandekų, kurie yra sukaupę didžiulį Sistemų Aukščiausiųjų Valdovų ir žvaigždynų patarėjų patyrimą. Šituos vykdomuosius koledžus pranoksta tiktai Ensos administracinės mokyklos.

Lanonandekų pasauliai, nors tarnauja mokymo sferomis kylantiesiems mirtingiesiems, bet yra tie centrai gausioms užduotims, kurios yra susijusios su visatos normaliomis ir kasdienėmis administracinėmis operacijomis. Visą kelią į vidų iki Rojaus kylantieji piligrimai studijuoja taikomųjų žinių praktinėse mokyklose – tai yra realus lavinimas, kaip iš tikrųjų ir atlikti tuos dalykus, kurių jie yra mokomi. Visatos švietimo sistema, kurią parengė Melkizedekai, yra praktinė, progresinė, prasminga, ir patirtinė. Ją sudaro materialių, intelektualių, morontinių, ir dvasinių dalykų mokymas.

Būtent su šiomis Lanonandekų administracinėmis sferomis yra susijusi didžiausia šitos kategorijos išgelbėtų Sūnų dalis tarnaudama planetinių reikalų saugotojais ir reguliuotojais. Ir tie suklydę Planetų Princai ir jų pagalbininkai maište, kurie nusprendė pasiūlytą reabilitavimą priimti, šitose įprastinėse pareigose tarnaus toliau, bent jau tol, kol Neadono visata bus pasiekusi šviesos ir gyvenimo pakopą.

---

[395]▼

Tačiau daug Sūnų Lanonandekų senesnėse sistemose pademonstravo nuostabių tarnavimo, administravimo, ir dvasinio pasiekimo rezultatų. Jie yra kilni, ištikima, ir lojali grupė, nepaisant savo polinkio suklysti dėl asmeninės laisvės klaidingų idėjų ir savarankiško apsisprendimo prasimanymo.

[Parengta Archangelų Vadovo, veikiančio Salvingtono Gabrielio įgaliojimu.]

[396]▼

36 DOKUMENTAS

GYVYBĖS NEŠĖJAI

GYVYBĖ neatsiranda spontaniškai. Gyvybė yra kuriama remiantis planais, suformuluotais (neapreikštų) Būties Architektų, o apgyvendintose planetose atsiranda arba tiesioginio atgabenimo, arba tų operacijų, kurias atlieka vietinės visatos Gyvybės Nešėjai, dėka. Šitie gyvybės gabentojai yra tarp pačių įdomiausių ir įvairiapusiškiausių narių įvairiarūšėje visatos Sūnų šeimoje. Jiems yra patikėta suprojektuoti ir atgabenti į planetines sferas tvarinių gyvybę. Ir tokiuose naujuose pasauliuose šitą gyvybę implantavę, jie ten pasilieka ilgiems laikotarpiams, kad skatintų jos vystymąsi.

1. GYVYBĖS NEŠĖJŲ KILMĖ IR PRIGIMTIS

Nors Gyvybės Nešėjai priklauso dieviškosios sūnystės šeimai, bet jie yra ypatingas ir išskirtinis visatos Sūnų tipas, vietinėje visatoje būdamas vienintelė protingos gyvybės grupė, kurios sukūrimė dalyvauja supervisatos valdovai. Gyvybės Nešėjai yra palikuonys trijų nuo anksčiau egzistuojančių asmenybių: Sūnaus Kūrėjo, Visatos Motinos Dvasios, ir, paskirto, vieno iš trijų Dienų Senujų, vadovaujančių konkrečios supervisatos likimui. Šitie Dienų Senieji,

kurie tiktai vieni gali duoti nurodymą sunaikinti protingą gyvybę, dalyvauja sukuriant Gyvybės Nešėjus, kuriems yra patikėtas fizinės gyvybės įkūrimas besivystančiuose pasauliuose.

Nebadono visatoje dokumentuose Gyvybės Nešėjų yra užregistruota vienas šimtas milijonų. Šitas sumanus gyvybės platintojų korpusas nėra iki galo save valdanti grupė. Jiems vadovauja gyvybę nulemiantis trejetas, kurį sudaro Gabrielis, Tėvas Melkizedekas, ir Nambija, originalusis ir pirmagimis Gyvybės Nešėjas Nebadone. Bet savojo skyriaus administravimo visose fazėse jie turi savivaldą.

Gyvybės Nešėjai yra suskirstyti į tris didžiulius skyrius: Pirmąjį skyrių sudaro vyresnieji Gyvybės Nešėjai, antrąjį, padėjėjai, o trečiąjį, saugotojai. Pirmasis skyrius yra padalintas į įvairių gyvybės pasireiškimo formų specialistų dvyliką grupių. Šitų trijų skyrių atskyrimą įgyvendino tie Melkizedekai, kurie Gyvybės Nešėjų būstinės sferoje tuo tikslu atliko bandymus. Nuo to laiko Melkizedekai yra visada artimai susieti su Gyvybės Nešėjais ir visada juos lydi, kada šie vyksta įdiegti gyvybės naujoje planetoje.

Kada evoliucinė planeta pagaliau pasiekia šviesos ir gyvenimo pakopą, tada Gyvybės Nešėjai yra organizuojami į aukštesnius diskusinius organus, turinčius patariamąjį statusą, kad padėtų toliau administruoti ir vystyti pasaulį ir jo pašlovintas būtybes. Besivystančios visatos vėlesniaisiais ir nusistovėjusiais amžiais šitiems Gyvybės Nešėjams yra patikima daug naujų pareigų.

---

[397]▼

2. GYVYBĖS NEŠĖJŲ PASAULIAI

Melkizedekai vykdo septynių pirminių sferų Salvingtono grandinėje ketvirtosios grupės bendrą priežiūrą. Šitie Gyvybės Nešėjų pasauliai yra įvardijami tokie:

1. Gyvybės Nešėjų būstinė.
2. Gyvybės planavimo sfera.
3. Gyvybės išsaugojimo sfera.
4. Gyvybės evoliucijos sfera.
5. Gyvybės, susietos su protu, sfera.
6. Proto ir dvasios gyvose būtybėse sfera.
7. Neapreikštos gyvybės sfera.

Kiekvieną iš šitų pirminių sferų apjuosia po šešis palydovus, kuriuose yra koncentruojamos visos Gyvybės Nešėjų veiklos visatoje specialios fazės.

Pirmasis Pasaulis, būstinės sfera, kartu su savo šešiais pavaldžiais palydovais, yra skirtas visuotinės gyvybės studijoms, gyvybės visose žinomose jos pasireiškimo fazėse. Čia yra gyvybės planavimo koledžas, kuriame dirba mokytojai ir patarėjai iš Uversos ir Havonos, net iš Rojaus. Ir man yra leidžiama atskleisti tai, jog pagalbinių proto dvasių septynios centrinės išdėstymo vietos yra šitame Gyvybės Nešėjų pasaulyje.

Skaičius dešimt – dešimtainė sistema – yra neatskiriamas nuo fizinės visatos,

bet ne nuo dvasinės. Gyvybės sferą apibūdina trys, septyni, ir dvylika arba šitų bazinių skaičių kartotiniai ir kombinacijos. Yra trys pirminiai ir iš esmės skirtingi gyvybės planai, pagal trijų Rojaus Šaltinių ir Centrų kategoriją, o Neadono visatoje šitos trys bazinės gyvybės formos yra paskirstytos trijuose skirtinguose planetų tipuose. Iš pradžių buvo dvylika aiškių ir dieviškų perteikiamos gyvybės koncepcijų. Šitas skaičius dvylika, su savo dalmenimis ir kartotiniais, eina per visų septynių supervisatų visus bazinius gyvybės modelius. Taip pat yra gyvybės projekto septyni architektūriniai tipai, gyvosios materijos reprodukuojančiųjų konfigūracijų fundamentalios kombinacijos. Orvontono gyvybės modeliai yra konfigūruoti kaip dvylika paveldimumo nešėjų. Skirtingos valinių tvarinių kategorijos yra konfigūruotos kaip 12, 24, 48, 96, 192, 384, ir 768. Urantijoje yra keturiasdešimt aštuoni modelio kontrolės vienetai – bruožų determinatoriai – žmogiškosios reprodukcijos lytinėse ląstelėse.

Antrasis Pasaulis yra gyvybės projektavimo sfera; čia yra parengiami visi nauji gyvybės organizavimo būdai. Nors pirminius gyvybės projektus suteikia Sūnus Kūrėjas, bet šitų planų praktinis įgyvendinimas yra patikėtas Gyvybės Nešėjams ir jų pagalbininkams. Kada naujam pasauliui bendri gyvybės planai būna suformuluoti, tada jie yra perduodami į būstinės sferą, kur juos labai įdėmiai ištyrinėja vyresniųjų Gyvybės Nešėjų aukščiausioji taryba, bendradarbiaudama su konsultuojančiųjų Melkizedekų korpusu. Jeigu šie planai nuo anksčiau gautų formulių nukrypsta, tuomet jie turi būti perduoti Sūnui Kūrėjui ir jo patvirtinti. Dažnai šituose svarstymuose Sūnui Kūrėjui atstovauja Melkizedekų vadovas.

Dėl to gyvybė planetose, nors kai kuriais požiūriais yra panaši, bet daugeliu atžvilgių yra skirtinga kiekviename evoliuciniame pasaulyje. Net ir vienodose gyvybės serijose atskiroje pasaulių

---

[398]▼

šeimoje gyvybė nėra tiksliai tokia pati bet kuriose dviejose planetose; visada yra planetinis tipas, nes Gyvybės Nešėjai nuolat dirba stengdamiesi jiems perduotas saugoti gyvybines formules pagerinti.

Yra daugiau negu vienas milijonas fundamentalių arba kosminių cheminių formulių, kurios sudaro gyvybės pasireiškimų tėvinius modelius ir didžiulį skaičių bazinių funkcinių variacijų. Gyvybės planavimo sferos pirmasis palydovas yra visatos fizikų ir elektrochemikų valda, kur jie tarnauja Gyvybės Nešėjų techniniais padėjėjais, sugriebiant, organizuojant, ir manipuluojant esminius energijos elementus, kurie yra naudojami kuriant gyvybės perdavimo materialius apvalkalus, vadinamąją pradmens plazmą.

Planetinės gyvybės planavimo laboratorijos yra išdėstytos šito antrojo pasaulio antrajame palydove. Šitose laboratorijose Gyvybės Nešėjai ir visi jų padėjėjai bendradarbiauja su Melkizedekais, stengdamiesi modifikuoti ir kiek įmanoma pagerinti tą gyvybę, kuri yra suprojektuota tam, kad būtų implantuota Neadono *dešimtainėse planetose*. Toji gyvybė, kuri Urantijoje vystosi dabar, buvo suplanuota ir iš dalies paruošta šitame pačiame pasaulyje, nes Urantija yra dešimtainė planeta, gyvybės eksperimentinis pasaulis. Viename pasaulyje iš

kiekvieno dešimties standartinės gyvybės projektuose yra leidžiama didesnė variacija negu kituose (ne eksperimentiniuose) pasauliuose.

Trečiasis Pasaulis yra skirtas gyvybės apsaugai. Čia Gyvybės Nešėjų korpuso padėjėjai ir saugotojai studijuoja ir vysto gyvybės apsaugos ir išsaugojimo įvairius būdus. Gyvybės planai kiekvienam naujam pasauliui visada numato gyvybės apsaugos komisijos, susidedančios iš saugotojų specialistų, sumaniai valdančių bazinius gyvybės modelius, ankstyvą sukūrimą. Urantijoje buvo dvidešimt keturi tokie saugotojai komisijos nariai, po du kiekvienam fundamentaliam arba tėviniam gyvybės materijos architektūrinio organizavimo modeliui. Tokiose planetose, kaip jūsų, aukščiausiąją gyvybės formą reprodukuoja toks gyvybę nešantis paketas, kuris turi dvidešimt keturis modelinius elementus (O kadangi intelektualiai gyvybė kyla iš fizinės gyvybės, ir vystosi jos pagrindu, todėl atsiranda psichinės organizacijos dvidešimt keturios bazinės kategorijos.)

Ketvirtoji Sfera ir jai pavaldūs palydovai yra skirti studijuoti tvarinio gyvybės evoliuciją apskritai ir bet kurio gyvybės lygio evoliucinius antecedentus konkrečiai. Evoliucinio pasaulio pirminė gyvybės plazma turi turėti visą potencialą visoms ateities vystymosi variacijoms ir visiems vėlesniems evoliuciniams pasikeitimams ir modifikavimams. Tokių toli siekiančių gyvybės metamorfozės projektų aprūpinimas gali pareikalauti to, kad atsirastų daug akivaizdžiai nereikalingų gyvulinės ir augalinės gyvybės formų. Tokie planetinės evoliucijos šalutiniai produktai, numatyti ar nenumatyti, veiksmo arenoje atsiranda tiksliai tam, kad išnyktų, tačiau šitame ilgame procese, ir per visą šitą ilgą procesą, nusidriekia planetinės gyvybės plano ir rūšių schemos pirminių projektuotojų išmintingų ir protingų formuluočių gija. Tie daugybė šalutinių biologinės evoliucijos produktų visi yra esminiai gyvybės aukštesniųjų protingų formų galutiniam ir visiškam veikimui, nepaisant to, jog laikas nuo laiko aukštesniųjų tvarinių ilgoje kovoje kylant į viršų gali vyrauti didžiulė išorinė disharmonija tam, kad apvaldytų žemesnes gyvybės formas, kurių daugelis kartais yra tokios priešiškos besivystančių valinių tvarinių ramybei ir patogumui.

Penktasis Pasaulis rūpinasi vien tiksliai tokia gyvybe, kuri yra susieta su protu. Kiekvienas iš jo palydovų yra skirtas tvarinio proto, abipusiškai sąveikaujančio su tvarinio gyvybe,

---

[399]▼

vieno atskiro aspekto studijavimui. Protas, kaip jį suvokia žmogus, yra septynių pagalbinių proto dvasių dovana, kurią Begalinės Dvasios agentūros suteikė nemokomiems arba mechaniniams proto lygiams. Gyvybės modeliai įvairiai reaguoja į šituos padėjėjus ir į skirtingas dvasines institucijas, veikiančias per visas laiko ir erdvės visatas. Materialių tvarinių sugebėjimas pasiekti dvasinį reagavimą visiškai priklauso nuo su juo susietos proto dovanos, kuri, savo ruožtu, yra nukreipusi tų pačių mirtingųjų tvarinių biologinės evoliucijos kursą.

Šeštasis Pasaulis yra skirtas tarpusavio ryšiui tarp proto ir dvasios, kaip jie yra susieti su gyvomis formomis ir organizmais. Šitas pasaulis ir šeši jo palydovai sudaro tvarinio koordinavimo mokyklas, kuriose mokytojai tiek iš centrinės visatos, tiek iš supervisatos bendradarbiauja su Nebadono mokytojais, pateikdami tvarinio pasiekimo aukščiausiuosius lygius laike ir erdvėje.

Gyvybės Nešėjų *Septintoji Sfera* yra skirta evoliucinės tvarinio gyvybės, kaip ji yra susieta su Aukščiausiosios Būtybės besiplečiančio realizavimosi kosmine filosofija, neapreikštoms sritims.

3. GYVYBĖS TRANSPLANTAVIMAS

Gyvybė visatoje neatsiranda spontaniškai; Gyvybės Nešėjai turi ją pradėti plikose planetose. Būtent jie yra gyvybės nešėjai, platintojai, ir saugotojai, kada ji atsiranda erdvės evoliucinėse planetose. Visų kategorijų ir formų, žinomų Urantijoje, gyvybė atsiranda su šitais Sūnumis, nors ne visos planetinės gyvybės formos egzistuoja Urantijoje.

Gyvybės Nešėjų korpusas, siunčiamas implantuoti gyvybę naujame pasaulyje, paprastai susideda iš vieno šimto vyresniųjų nešėjų, vieno šimto padėjėjų, ir vieno tūkstančio saugotojų. Į naują pasaulį Gyvybės Nešėjai dažnai neša pačią gyvybės plazmą, bet nevisada. Kartais jie gyvybės modelius organizuoja atvykę į užduoties planetą sutinkamai su anksčiau patvirtintomis formulėmis gyvybės įkūrimo naujam jaudinančiam patyrimui. Tokia buvo Urantijos planetinės gyvybės kilmė.

Kada, sutinkamai su patvirtintomis formulėmis, fiziniai modeliai būna parūpinti, tada iš tikrųjų Gyvybės Nešėjai katalizuoja šitą be gyvybės medžiagą, perteikdami per savo asmenis gyvybišką dvasinę kibirkštį; ir tuoj pat iš tiesų šie inertiniai modeliai tampa gyvąja materija.

Gyvybiška kibirkštis – gyvybės paslaptis – yra padovanojama per Gyvybės Nešėjus, bet ne jų pačių. Jie iš tikrųjų tokias transakcijas valdo, jie formuluoja pačią gyvybės plazmą, tačiau būtent Visatos Motina Dvasia parūpina gyvybės plazmos esminį faktorių. Iš Begalinės Dvasios Kuriančiosios Dukros ateina toji energetinė kibirkštis, kuri kūną paverčia gyvu ir pranašauja protą.

Padovanojant gyvybę Gyvybės Nešėjai iš savo asmeninės prigimties neperduoda nieko, net ir tose sferose, kur yra projektuojamos naujos gyvybės kategorijos. Tokiais momentais jie tiesiog inicijuoja ir perduoda gyvybės kibirkštį, pradeda reikalingus materijos apsisukimus sutinkamai su patvirtintų planų ir modelių fiziniiais, cheminiiais, ir elektriniais aspektais. Gyvybės Nešėjai yra gyvi katalizuojantys buvimai, kurie sužadina, organizuoja, ir paverčia gyvais priešingu atveju inertiškus egzistencijos materialios kategorijos elementus.

---

[400]▼

Planetinio korpuso Gyvybės Nešėjams yra suteikiamas tam tikras laikotarpis, per kurį reikia įkurti gyvybę naujame pasaulyje, apytiksliai pusė milijono metų tos planetos laiku. Pasibaigus šitam laikotarpiui, apie ką liudija tam tikri

planetinės gyvybės vystymosi laimėjimai, jie implantavimo pastangas nutraukia, ir vėliau tos planetos gyvybei jie nebegali pridėti nieko naujo arba papildomo.

Per amžius, įsiterpiančius tarp gyvybės įkūrimo ir turinčių moralinį statusą žmogiškųjų tvarinių atsiradimo, Gyvybės Nešėjams leidžiama manipuliuoti gyvybės aplinką ir kitokiais būdais palankiai reguliuoti biologinės evoliucijos kryptį. Ir šitą jie daro per ilgus laikotarpius.

Kada Gyvybės Nešėjams, veikiantiems naujame pasaulyje, kartą pavyksta sukurti būtybę, turinčią valią, moralinio sprendimo ir dvasinio pasirinkimo galią, tada ir ten jų darbas pasibaigia – savąją užduotį jie būna užbaigę; toliau jiems nebeleidžiama manipuliuoti besivystančios gyvybės. Nuo šios akimirkos gyvųjų organizmų evoliucija turi vykti sutinkamai su įgimtomis savybėmis ir tendencijomis, kurios jau buvo perteiktos planetinės gyvybės formulėms ir modeliams ir įkurtos planetinės gyvybės formulėse ir modeliuose. Gyvybės Nešėjams neleidžiama eksperimentuoti su valia arba į ją kištis; jiems neleidžiama valdyti arba savavališkai veikti moralinių tvarinių.

Atvykus Planetos Princui, jie pasiruošia išvykti, nors du iš vyresniųjų nešėjų ir dvylika saugotojų gali pasisiūlyti, duodami laikiną atsižadėjimo priesaiką, šioje planetoje pasilikti neribotam laikui patarėjais gyvybės plazmos tolimesnio vystymosi ir apsaugos klausimais. Du tokie Sūnūs ir jų dvylika partnerių dabar tarnauja Urantijoje.

4. GYVYBĖS NEŠĖJAI MELKIZEDEKAI

Kiekvienoje apgyvendintų pasaulių vietinėje sistemoje per visą Nebadoną yra vienintelė sfera, kurioje Melkizedekai veikė kaip gyvybės nešėjai. Šitos buveinės yra žinomos kaip sistemos midsonitiniai pasauliai, ir kiekviename iš jų materialiai modifikuotas Sūnus Melkizedekas turėjo lytinių santykių su sūnystės materialiosios kategorijos parinkta Dukra. Tokių midsonitinių pasaulių Motinos Ievos yra pasiunčiamos iš jurisdikcijos sistemos būstinės, kada paskirtasis gyvybės nešėjas Melkizedekas jas pasirenka iš daugybės savanorių, kurios atsiliepia į Sistemos Valdovo kreipimąsi, skirtą jo sferos Materialiosioms Dukroms.

Gyvybės nešėjo Melkizedeko ir Materialiosios Dukros palikuonys yra žinomi kaip *midsonitai*. Tokių dangiškųjų tvarinių rasės Melkizedekas tėvas galiausiai palieka savo unikalios gyvybės funkcijos planetą, ir šitos ypatingos visatos būtybių kategorijos Motina Ieva, pasirodžius planetos palikuonių septintajai kartai, taip pat išvyksta. Tuomet tokio pasaulio vadovavimas pereina jos vyriausiajam sūnui.

Midsonitiniai tvariniai savo nuostabiuose pasauliuose gyvena ir veikia kaip reprodukuojančios būtybės tol, kol jie sulaukia vieno tūkstančio metų amžiaus standartiniu laiku; po to jie yra pergabenami serafiniu transportu. Po šito midsonitai tampa nebereprodukuojančiomis būtybėmis, nes tas metodas, kuriuo jie būna dematerializuojami, kada būna parengiami serafiniam gabenimui, iš jų atima reproduktivumo savybės visam laikui.

Dabartinis šių būtybių statusas vargu ar gali būti vertinamas kaip mirtingųjų arba nemirtingųjų, negalima jų ir konkrečiai klasifikuoti kaip žmogiškų ar dieviškų. Šitų

tvarinių viduje Derintojas negyvena, todėl vargu ar jos yra nemirtingos. Bet neatrodo, kad jos būtų ir mirtingos; nė vienas midsonitas mirties nepatyrė. Visi midsonitai, kurie yra kada nors gimę Neadone, šiandien visi yra gyvi, veikia savo gimtuosiuose pasauliuose, kai kuriose įsiterpiančiose sferose, ar Salvingtono midsonitų sferoje, esančioje užbaigtųjų pasaulių grupėje.

Salvingtono Užbaigtųjų Pasauliai. Gyvybės nešėjai Melkizedekai, o taip pat ir su jais susietos Motinos Ievos, iš sistemos midsonitinių sferų vyksta į Salvingtono grandinės užbaigtųjų pasaulius, kur jų palikuonims taip pat yra vėliau lemta susirinkti.

Sąsajoje su šituo reikėtų paaiškinti, jog septynių pirminių pasaulių penktoji grupė Salvingtono grandinėje yra Neadono užbaigtųjų pasauliai. Gyvybės nešėjų Melkizedekų ir Materialiųjų Dukrų vaikai gyvena septintajame užbaigtųjų pasaulyje, Salvingtono midsonitų sferoje.

Užbaigtųjų septynių pirminių pasaulių palydovai yra susitikimų vieta centrinės visatos ir supervisatų asmenybėms, kurios gali vykdyti užduotis Neadone. Nors kylantieji mirtingieji laisvai juda po 490 pasaulių, sudarančių Melkizedekų Universitetą, po visus kultūrinius pasaulius, ir po visas mokymo sferas, bet yra kai kurios specialios mokyklos ir didelis skaičius uždraustų zonų, į kurias jiems patekti neleidžiama. Tai ypač pasakytina apie keturiasdešimt devynias sferas, priklausančias užbaigtųjų jurisdikcijai.

Šiuo metu midsonitinių būtybių tikslas nėra žinomas, bet atrodytų, kad šitos asmenybės renkasi septintajame užbaigtųjų pasaulyje, besiruošdamos kažkokiam svarbiam įvykiui visatos evoliucijoje. Mūsų pasiteiravimai apie midsonitų rases visada nukreipiami užbaigtiesiems, o užbaigtieji visada atsisako aptarinėti savo pasaulių likimą. Nekreipiant dėmesio į tai, jog mes nesame tikri dėl midsonitų ateities, bet mes tikrai žinome, kad Orvontono kiekvienoje vietinėje visatoje yra tokių paslaptinių būtybių augantis korpusas. Būtent gyvybės nešėjų Melkizedekų įsitikinimas yra toks, kad jų midsonitinius vaikus kažkurį dieną Dievas Galutinysis apdovanos absonitumo transcendentine ir amžinąja dvasia.

5. SEPTYNIOS PAGALBINĖS PROTO DVASIOS

Būtent septynių pagalbinių proto dvasių buvimas primityviuose pasauliuose sąlygoja organinės evoliucijos kelią; tai paaiškina, kodėl evoliucija yra tikslinė, o ne atsitiktinė. Šitie padėjėjai išreiškia Begalinės Dvasios proto veikimo funkciją, kuri per vietinės visatos Motinos Dvasios veikimą nusidriekia iki protingos gyvybės žemesniųjų kategorijų. Šie Padėjėjai yra Visatos Motinos Dvasios vaikai, ir yra jos asmeninis veikimas šių sferų materialiams protams. Kur ir kada tik toks protas pasireiškia, ten ir tada įvairiai veikia šitos dvasios.

Septynios pagalbinės proto dvasios yra vadinamos vardais, kurie išreiškia tokias sampratas: intuiciją, supratimą, drąsą, žinias, patarimą, garbinimą, ir išmintį. Šitos proto dvasios savo įtaką paskleidžia į visus apgyvendintus pasaulius kaip diferencijuotą akstiną, kiekviena iš jų stengiasi pasiekti, kad būtų

reaguojama į jos pasireiškimą visiškai nepriklausomai nuo to laipsnio, kuriuo yra priimami jos bičiuliai ir kokia yra galimybė jos bičiulių veikimui.

Centrinė pagalbinių dvasių buveinė Gyvybės Nešėjų būstinės pasaulyje rodo Gyvybės Nešėjams vadovams pagalbinių proto dvasių veikimo laipsnį ir kokybę

---

[402]▼

bet kuriame pasaulyje ir bet kuriame konkrečiame gyvame organizme. Šitie gyvybės-proto patalpinimai yra gyvojo proto veikimo tobuli indikatoriai penkioms pirmosioms pagalbinėms dvasioms. Bet kalbant apie šeštąją ir septintąją pagalbines dvasias – garbinimo ir išminties – tai šitos centrinės buveinės registruoja tikrai kokybinę funkciją. Garbinimo pagalbinės dvasios ir išminties pagalbinės dvasios kiekybinė veikla yra registruojama Dieviškojo Tarno Salvingtone betarpiškoje akivaizdoje, būdama Visatos Motinos Dvasios asmeniniu patyrimu.

Septynios pagalbinės proto dvasios visada lydi Gyvybės Nešėjus į naują planetą, bet jų nereikėtų laikyti esybėmis; jos labiau yra panašios į grandines. Septynios visatos pagalbinės dvasios nefunkcionuoja kaip asmenybės be visatos Dieviškojo Tarno buvimo; iš esmės jos yra Dieviškojo Tarno vienas iš sąmonės lygių, ir visada jos yra pavaldžios savo kuriančiosios motinos veikimui ir buvimui.

Mes nesurandame žodžių tam, kad galėtume adekvačiai pavadinti tas septynias pagalbines proto dvasias. Jos yra patirtinio proto žemesniųjų lygių tarnai, ir jas būtų galima apibūdinti, pagal evoliucinio pasiekimo tvarką, šitai:

1. *Intuicijos dvasia* – greitas suvokimas, primityvūs fiziniai ir besąlyginių refleksų instinktai, visų protą turinčių tvarinių reguliuojantys ir kitokie savisaugos sugebėjimai; vienintelė iš pagalbinių proto dvasių, kuri taip plačiai veikia tarp gyvulinės gyvybės žemesniųjų kategorijų ir kuri vienintelė taip smarkiai funkciškai kontaktuoja su mechaninio proto nemokomais lygiais.

2. *Supratimo dvasia* – koordinavimo impulsas, spontaniškas ir matomai automatinis idėjų susiejimas. Tai yra dovana koordinuoti įgytas žinias, greito samprotavimo, spartaus svarstymo, ir nedelsiamo sprendimo reiškiny.

3. *Drąsos dvasia* – ištikimybės dovana – asmenėse būtybėse, yra charakterio ugdymo ir moralinės ištvermės ir dvasinio narsumo intelektualių šaknų pagrindas. Kada apšviečia faktai ir įkvepia tiesa, tada šitai tampa per evoliucinio kilimo išmintingus ir sąmoningus savireguliacijos kanalus akstino paslaptimi.

4. *Žinių dvasia* – nuotykių ir atradimų smalsumo motina, mokslinė dvasia; drąsos ir patarimo dvasių vadovas ir ištikimas partneris; akstinas drąsos sugebėjimus nukreipti į naudingus ir pažangius augimo takus.

5. *Patarimo dvasia* – visuomeninis akstinas, bendradarbiavimo tarp rūšių dovana, valinių tvarinių gebėjimas derintis prie savo bičiulių, grupinio instinkto kilmė tarp žemiausiųjų tvarinių.

6. *Garbinimo dvasia* – religinis impulsas, pirmasis postūmis, išskiriantis proto tvarinius į mirtingosios egzistencijos dvi pagrindines klases. Garbinimo dvasia su ja susietą gyvūną amžiams išskiria iš besielių tvarinių, turinčių proto dovana. Garbinimas yra kandidato į dvasinį kilimą ženklas.

7. *Išminties dvasia* – visų mirtingųjų tvarinių įgimtas polinkis į tvarkingą ir progresinį evoliucinį vystymąsi. Tai yra aukščiausioji iš pagalbinių proto dvasių, visų kitų pagalbinių proto dvasių darbo dvasinis koordinatorius ir

---

[403]▼

reiškėjas. Šitoji dvasia yra paslaptis to įgimto protingiems tvariniams akstino, kuris inicijuoja ir palaiko kylančiosios egzistencijos skalės praktinę ir veiksmingą programą; ta gyvū būtybių dovana, kuri paaiškina jų nepaaiškinamą sugebėjimą išlikti, ir išlikime panaudoti savo viso praeities patyrimo ir dabartinių galimybių koordinavimą tam, kad įgautų viską, ką visi kiti proto tarnai gali mobilizuoti konkretaus organizmo prote. Išmintis yra intelektualaus veikimo aukščiausiasis taškas. Išmintis yra grynai protinės ir moralinės egzistencijos tikslas.

Pagalbinės proto dvasios patirtiškai auga, bet jos niekada netampa asmenėmis. Jos vystosi veikdamos, o pirmųjų penkių veikimas gyvulinėse kategorijose tam tikru laipsniu yra esminis visų septynių veikimui kaip žmogiškasis intelektas. Šitas ryšys su gyvūnais pagalbinėms dvasioms padaro tai, kad jos labiau praktiškai veikia kaip žmogiškasis protas; dėl to gyvūnai žmogaus intelektualiai, o taip pat ir fizinei evoliucijai tam tikru laipsniu yra būtini.

Vietinės visatos Motinos Dvasios šitos pagalbinės proto dvasios su protinį statusą turinčių tvarinių gyvybe yra susijusios tiek, kiek energetiniai centrai ir fiziniai kontrolieriai yra susiję su visatos negyvomis jėgomis. Jos atlieka neįkainojamą tarnystę apgyvendintų pasaulių proto grandinėse, ir yra veiksmingos partnerės su Pagrindiniais Fiziniiais Kontrolieriais, kurie taip pat tarnauja ikipagalbinių proto dvasių lygių, nemokomo arba mechaninio proto lygių, kontrolieriais ir reguliuotojais.

Gyvasis protas prieš tai, kada atsiranda sugebėjimas mokytis iš patyrimo, yra Pagrindinių Fizinių Kontrolierių veiklos sritis. Tvarinio protas, prieš įgaudamas sugebėjimą suvokti dieviškumą ir garbinti Dievybę, yra išskirtinė pagalbinių proto dvasių sfera. Atsiradus tvarinio intelekto dvasiniam reagavimui, tokie sukurti protai iš karto tampa superprotingi, ir akimirksniu yra įjungiami į vietinės visatos Motinos Dvasios grandinės dvasinius ciklus.

Pagalbinės proto dvasios jokių būdu nėra tiesiogiai susijusios su įvairiapusių ir labai dvasingu Dieviškojo Tarno asmeninio buvimo, apgyvendintų pasaulių Šventosios Dvasios, veikimu; bet funkciškai jos yra ankstesnės būtent už šios dvasios pasirodymą evoliuciniame žmoguje, ir parengiančios būtent šios dvasios

pasirodymą evoliuciniame žmoguje. Pagalbinės dvasios Visatos Motinai Dvasiai suteikia įvairų ryšį su vietinės visatos materialiais gyvais tvariniais, ir kontrolę jų atžvilgiu, bet jos nesulaukia atgarsio Aukščiausiojoje Būtybėje, kada veikia ikiasmenybės lygiais.

Nedvasingas protas yra arba dvasinės energijos pasireiškimas, arba fizinės energijos reiškinys. Net žmogiškasis protas, asmeninis protas, neturi išlikimo savybių be susitapatinimo su dvasia. Protas yra dieviškumo dovana, bet jis nėra nemirtingas, kada veikia be dvasinės išvalgos, ir kada neturi sugebėjimo garbinti ir trokšti išlikimo.

6. GYVOSIOS JĖGOS

Gyvybė yra tiek mechaninė, tiek gyvybinga – materiali ir dvasinė. Urantijos fizikai ir chemikai visą laiką tikrai žengs pirmyn suprasdami augalinės ir gyvulinės gyvybės protoplazmos formas, bet gyvų organizmų sukurti jie tikrai niekada nesugebės. Gyvybė iš visų energijos pasireiškimų yra kažkas skirtinga; net materiali fizinių tvarinių gyvybė nėra neatskiriama nuo materijos.

Materialūs daiktai gali egzistuoti savarankiškai, bet gyvybė atsiranda tikrai iš gyvybės. Protas gali atsirasti tikrai iš anksčiau egzistuojančio proto. Dvasia kyla

---

[404]▼

tiktai iš dvasinių protėvių. Tvarinys gali sukurti gyvybės formas, bet sužadinančią gyvąją kibirkštį sugeba suteikti tiktai kurio nors kūrėjo asmenybė arba kuriančioji jėga.

Gyvybės Nešėjai gali organizuoti gyvų būtybių materialias formas, arba fizinius modelius, bet Dvasia suteikia pirminę gyvybės kibirkštį ir padovanoja proto dovaną. Net ir eksperimentinės gyvybės gyvosios formos, kurias Gyvybės Nešėjai organizuoja savo pasaulyuose Salvingtone, visada būna be reprodukcinių galių. Kada gyvybės formulės ir gyvybiški modeliai yra teisingai surenkami ir tinkamai organizuojami, tada užtenka, kad būtų vienas Gyvybės Nešėjas tam, jog inicijuotų gyvybę, bet visi tokie gyvi organizmai neturi dviejų pagrindinių savybių – proto dovanos ir reprodukcijos galių. Gyvulinis protas ir žmogiškasis protas yra dovanos iš vietinės visatos Motinos Dvasios, veikiančios per septynias pagalbines proto dvasias, tuo tarpu tvarinio gebėjimas reprodukuoti yra Visatos Dvasios specifinis ir asmeninis perteikimas protėvinei gyvybės plazmai, kurią pradėjo Gyvybės Nešėjai.

Kada Gyvybės Nešėjai sukuria gyvybės modelius po to, kada jie būna organizavę energijos sistemas, tada turėtų įvykti papildomas reiškinys; šitoms be gyvybės formoms turi būti suteiktas “gyvybės pūstelėjimas.” Dievo Sūnūs gali sukonstruoti gyvybės formas, tačiau būtent Dievo Dvasia iš tikrųjų suteikia gyvybingą kibirkštį. Ir kada šitokiu būdu perteikta gyvybė yra išnaudota, tada likęs materialus kūnas vėl tampa negyva materija. Kada padovanota gyvybė yra išseikvota, tada kūnas sugrįžta į materialios visatos krūtinę, iš kurios Gyvybės Nešėjų pagalba jis buvo paskolintas tam, kad tarnautų kaip laikinas apvalkalas tai gyvybės dovanai, kuriai jie suteikė tokį matomą energijos-materijos

susivienijimą.

Gyvybė, kurią Gyvybės Nešėjai padovanoja augalams ir gyvūnams, nesugrįžta pas Gyvybės Nešėjus po augalo ar gyvūno mirties. Tokio gyvo daikto išnykstanti gyvybė neturi nei tapatybės, nei asmenybės; individualiai po mirties ji neišlieka. Jos egzistencijos ir gyvenimo materialiam kūne metu, ji būna patyrusi pasikeitimą; būna perėjusi per energijos evoliuciją ir išlieka tik kaip visatos kosminių jėgų dalis; ji neišlieka kaip individuali gyvybė. Mirtingųjų tvarinių išlikimas yra visiškai grindžiamas nemirtingos sielos vystymu mirtingojo prote.

Mes kalbame apie gyvybę kaip apie "energiją" ir kaip apie "jėgą," bet iš tikrųjų ji nėra nei viena, nei kita. Jėga-energija įvairiai reaguoja į gravitaciją; gyvybė nereaguoja. Modelis taip pat nereaguoja į gravitaciją, būdamas energiju, kurios jau įgyvendino visus į gravitaciją reaguojančius išipareigojimus, konfigūracija. Gyvybė, kaip tokia, sudaro tam tikros pagal modelį konfigūruotos ar kitokiu būdu išskirtos energijos sistemos – materialios, protinės, ar dvasinės – sugyvybinimą.

Yra tam tikrų dalykų, susijusių su gyvybės tikslu išvystymu evoliucinėse planetose, kurie mums iš viso nėra aiškūs. Mes iki galo suvokiame Gyvybės Nešėjų elektrocheminių formulių fizinį organizavimą, bet visiškai nesuprantame *gyvybės sužadavimo kibirkšties* prigimties ir šaltinio. Mes žinome, jog gyvybė teka iš Tėvo per Sūnų ir Dvasios *pagalba*. Tai daugiau negu įmanoma, jog Pagrindinės Dvasios yra gyvybės upės septinkartis kanalas, kuris yra išliejamas visai kūrinijai. Bet mes nesuvokiame to metodo, kurio dėka vadovaujanti Pagrindinė Dvasia dalyvauja pirminiame gyvybės padovanojimo epizode naujoje planetoje. Mes tikime, jog Dienų Senieji taip pat kažkokia dalimi dalyvauja gyvybės pradėjime naujame pasaulyje, bet visiškai nežinome, kokių būdu. Mes tikrai žinome, kad Visatos Motina Dvasia realiai suteikia gyvybę modeliams be gyvybės ir perteikia tokiai sužadintai plazmai

---

[405]▼

organizmo reprodukcijos išimtinės teisės. Mes matome, jog šie trys yra Dievo Septinkarčio lygiai, kartais vadinami laiko ir erdvės Aukščiausiaisiais Kūrėjais; bet šiaip jau mes žinome mažai ką daugiau už Urantijos mirtinguosius – tiesiog, jog sąvoka yra neatskiriama nuo Tėvo, išraiška yra neatskiriama nuo Sūnaus, o gyvybės įgyvendinimas yra neatskiriamas nuo Dvasios.

[Perteikta Sūnaus Vorondadeko, dislokuoto Urantijoje stebėtoju ir šitose pareigose veikiančio paprašius Melkizedekui, kuris vadovauja Prižiūrinčiajam Apreiškėjų Korpusui.]

37 DOKUMENTAS

VIETINĖS VISATOS ASMENYBĖS

VISŲ asmenybių priešakyje Nebadone yra Sūnus Kūrėjas ir Šeimininkas, Mykolas, visatos tėvas ir valdovas. Lygiavertė dieviškumu ir papildanti kuriančiosiomis savybėmis yra vietinės visatos Motina Dvasia, Salvingtono Dieviškasis Tarnas. Ir šitie Kūrėjai pačia tiesiogine prasme yra visų Nebadono vietinių tvarinių Tėvas-Sūnus ir Dvasia-Motina.

Ankstesnieji dokumentai nagrinėjo sukurtas sūnystės kategorijas; vėlesnieji pasakojimai pavaizduos tarnaujančiąsias dvasias ir kylančiąsias sūnystės kategorijas. Šitas dokumentas daugiausia yra susijęs su išterpiančia grupe, Visatos Padėjėjais, bet taip pat jis trumpai aptars ir kai kurias aukštesniąsias dvasias, esančias Nebadone, ir kai kurias vietinės visatos nuolatinių gyventojų kategorijas.

1.VISATOS PADĖJĖJAI

Daugelis unikalių kategorijų, apskritai grupuojamų į šitą klasę, nėra apreiškiamos, bet taip, kaip pateikiama šituose dokumentuose, tai Visatos Padėjėjai sudaro tokias septynias kategorijas:

1. Ryškiąsias ir Ryto Žvaigždes.
2. Spindinčiąsias Vakaro Žvaigždes.
3. Archangelus.
4. Pačių Aukštųjų Padėjėjus.
5. Aukštuosius Igaliotinius.
6. Dangiškuosius Stebėtojus.
7. Gyvenamųjų Pasaulių Mokytojus.

Kiekvienoje vietinėje visatoje Pirmosios kategorijos Visatos Padėjėjų, Ryškiųjų ir Ryto Žvaigždžių, yra tikrai po vieną, ir iš visų vietinėje visatoje gimusiųjų tvarinių jis yra pirmasis. Mūsų visatos Ryškioji ir Ryto Žvaigždė yra žinoma kaip Salvingtono Gabrielis. Jis yra viso Nebadono vyriausiasis vykdytojas, veikiantis kaip asmeninis Sūnaus Valdovo atstovas ir kaip jo kuriančiosios sutuoktinės atstovas.

Ankstyvaisiais Nebadono laikais Gabrielis dirbo su Mykolu ir Kuriančiąja Dvasia visiškai vienas. Kada visata augo, o administracinių problemų gausėjo, tada jis buvo aprūpintas neapreikštų padėjėjų personalu, ir galiausiai šitoji grupė buvo išplėsta sukuriant Nebadono Vakaro Žvaigždžių Korpusą.

2. SPINDINČIOSIOS VAKARO ŽVAIGŽDĖS

Šituos nuostabius tvarinius suplanavo Melkizedekai, o tada juos sukūrė Sūnus Kūrėjas ir Kuriančioji Dvasia. Jie veikia įvairiose pareigose, bet daugiausia Gabriėlio, vietinės visatos vyriausiojo vykdytojo, ryšio pareigūnais. Viena arba daugiau iš šitų būtybių veikia kaip jo atstovai kiekvienoje Nebadono žvaigždyno arba sistemos sostinėje.

Kada Nebadono vyriausiasis vykdytojas Gabrielis pirmininkauja daugumai Salvingtono konklavų, arba jas stebi, o dažnai jų vyksta net iki vieno tūkstančio vienu ir tuo pačiu metu, tada tokiomis progomis Spindinčiosios Vakarų Žvaigždės atstovauja Gabriėliui; jis negali būti tuo pačiu metu dviejose vietose, ir šitie superangelai kompensuoja tą apribojimą. Jie atlieka analogišką tarnystę ir Trejybės Sūnų Mokytojų Korpusui.

Nors pats Gabrielis yra užsiėmęs administracinėmis pareigomis, bet ryšius palaiko su visomis kitomis visatos gyvybės ir reikalų fazėmis per Spindinčiąsias Vakarų Žvaigždes. Jos visada lydi jį, kada jis keliauja į planetas, ir dažnai jos vyksta su specialiomis užduotimis į atskiras planetas kaip jo asmeniniai atstovai. Tokių užduočių metu jos kartais buvo vadinamos "Viešpaties angelu." Jos dažnai vyksta į Uversą, kad atstovautų Ryškiajai ir Ryto Žvaigždei Dienų Senujų teismuose ir asamblėjose, bet jos retai kada keliauja už Orvontono ribų.

Spindinčiosios Vakarų Žvaigždės yra unikali dviguba kategorija, kai kurios iš jų tokiomis didingomis yra sukurtos, o kitos šitą kategoriją yra pasiekusios savo tarnavimu. Dabar šitų superangelų Nebadono korpusė yra 13.641. Iš jų 4.832 yra tokie, kurie buvo sukurti turėdami šitą didingumą, o 8.809 yra kylančiosios dvasios, kurios yra pasiekusios šitą išaukštintą tarnystės tikslą. Daugelis iš šitų pakilusiųjų Vakarų Žvaigždžių savo karjerą visatoje pradėjo kaip serafimai; kitos pakilo iš neapreiktų tvarinių gyvybės lygių. Kaip pasiekimo tikslas šitas aukštas korpusas kandidatams į pakilimą niekada nebūna uždarytas tol, kol visata neįsityvirtina šviesoje ir gyvenime.

Abu Spindinčiųjų Vakarų Žvaigždžių tipai yra lengvai matomi morontijos asmenybėms ir kai kuriems viršmirtingųjų materialių būtybių tipams. Šitos įdomios ir įvairiapusės kategorijos sukurtos būtybės turi tokią dvasinę jėgą, kuri gali būti reiškiamą nepriklausomai nuo jų asmeninio buvimo.

Šitų superangelų vadovas yra Gavalija, šitos kategorijos pirmagimis Nebadone. Nuo Kristaus Mykolo sugrįžimo po savo triumfuojančio savęs padovanojimo Urantijoje, Gavalija yra paskirtas tarnauti kylantiesiems mirtingiesiems, ir per paskutiniuosius tūkstantį devynis šimtus Urantijos metų jo partneris, Galantija, prižiūrėjo būstinę Jeruseme, kur jis praleidžia apie pusę savo laiko. Galantija yra pirmasis iš kylančiųjų superangelų, kuris pasiekė tokį aukštą rangą.

Be jų įprasto susijungimo į poras, vykdant daugelį užduočių, nėra jokio kito Spindinčiųjų Vakarų Žvaigždžių sugrupavimo ar kuopos organizavimo. Jos nėra per daug panaudojamos misijose, susijusiose su kylančiųjų mirtingųjų karjera,

tačiau kada būna šitaip pasiunčiamos, tada jos niekada neveikia po vieną. Jos visada dirba poromis – viena būna sukurtoji būtybė, kita būna pakilusioji Vakarų Žvaigždė.

Vakarų Žvaigždžių viena iš aukštųjų užduočių yra lydėti save padovanojančius Sūnus Avonalus jų planetinių misijų metu, net ir taip, kaip Gabrielis lydėjo Mykolą jo savęs padovanojimo Urantijoje metu. Tie du lydintieji superangelai yra tokių misijų aukšto rango asmenybės, veikiančios kaip archangelų ir visų

---

[408]▼

kitų, paskirtų į šitas užduotis, vadai. Būtent vyresnysis iš šitų superangelų vadų, kada ateina tinkamas laikas ir amžius, save padovanojančiam Sūnui Avonalui pasiūlo, "Pradėk savo brolio reikalą."

Šitų superangelų panašios poros yra paskiriamos į Trejybės Sūnų Mokytojų planetinį korpusą, kuris veikia tam, kad įkurtų apgyvendintame pasaulyje po savęs padovanojimo arba auštantį dvasinį amžių. Tokių užduočių metu Vakarų Žvaigždės veikia kaip ryšininkai tarp šios sferos mirtingųjų ir nematomo Sūnų Mokytojų korpuso.

Vakarų Žvaigždžių Pasauliai. Septynių Salvingtono pasaulių ir jų keturiasdešimt dviejų pagalbinių palydovų šeštoji grupė yra paskirta Spindinčiųjų Vakarų Žvaigždžių administracijai. Septyniems pirminiams pasauliams vadovauja sukurtosios šitų superangelų kategorijos, tuo tarpu pagalbinius palydovus administruoja Vakarų Žvaigždės iš kylančiųjų narių.

Pirmųjų trijų pasaulių palydovai yra skirti Sūnų Mokytojų mokykloms ir Vakarų Žvaigždėms, pasišventusioms vietinės visatos dvasinėms asmenybėms. Kitos trys grupės yra užimtos panašiose mokyklose, skirtose kylančiųjų mirtingųjų mokymui. Septintojo pasaulio palydovai yra rezervuoti Sūnų Mokytojų, Vakarų Žvaigždžių, ir užbaigtųjų trivieniams svarstymams. Pastaruoju metu šitie superangelai yra artimai susiję su Užbaigtųjų Korpuso darbu vietinėje visatoje, ir jau ilgą laiką jie yra suvienyti su Sūnumis Mokytojais. Tarp Vakarų Žvaigždžių ir Gravitacijos Žinianešių, paskirtų į užbaigtųjų darbo grupes, egzistuoja didžiulės galios ir svarbos ryšys. Pats septintasis pirminis pasaulis yra rezervuotas tiems neatskleistiems reikalams, kurie yra susiję su ateities santykiais tarp Sūnų Mokytojų, užbaigtųjų, ir Vakarų Žvaigždžių, kilsiančiais dėl to, kad Dievo Aukščiausiojo asmenybės pasireiškimas supervisatoje bus užbaigtas.

3. ARCHANGELAI

Archangelai yra Sūnaus Kūrėjo ir Visatos Motinos Dvasios palikuonys. Jie yra aukštosios dvasinės būties aukščiausias tipas, kuris vietinėje visatoje yra sukuriamas dideliais kiekiais, ir paskutiniojo registravimo metu jų Neadone buvo beveik aštuoni šimtai tūkstančių.

Archangelai yra viena iš nedaugelio vietinės visatos asmenybių grupių, kurios paprastai nepriklauso Gabrielio jurisdikcijai. Jie nėra kokiu nors būdu susiję su visatos kasdieniu administravimu, jie yra pasišventę tvarinių išlikimo

darbui ir laiko ir erdvės mirtingųjų karjeros tolimesniam skatinimui.

Nors paprastai archangelai nėra vadovaujami Ryškiosios ir Ryto Žvaigždės, bet kartais jie iš tikrųjų veikia jo įgaliojimu. Jie taip pat bendradarbiauja su kitais Visatos Padėjėjais, tokiais, kaip Vakaro Žvaigždės, kaip tą rodo kai kurios transakcijos, pavaizduotos pasakojime apie gyvybės transplantavimą jūsų pasaulyje.

Nebadono archangelų korpusui vadovauja šios kategorijos pirmagimis, o ne taip seniai archangelų skyriaus būstinė atsirado ir Urantijoje. Būtent šitas neįprastas faktas greitai patraukė papildomą ne iš Nebadono atvykstančiųjų studentų dėmesį. Jie tarp vietinės visatos transakcijų greitai pastebėjo tai, jog Spindinčiųjų Vakaro Žvaigždžių didelei daliai veiklos, susijusios su kylančiais, yra vadovaujama iš vietinės sistemos, Satanijos, sostinės.

---

[409]▼

Tirdami toliau jie nustatė, jog tam tikrai archangelų veiklai yra vadovaujama iš mažo ir akivaizdžiai nereikšmingo apgyvendinto pasaulio, vadinamo Urantija. Ir tada eina Mykolo savęs padovanojimo Urantijoje atskleidimas ir jų nedelsiant padidėjęs susidomėjimas jumis ir jūsų žema sfera.

Ar jūs suvokiate to fakto reikšmę, kad jūsų žema ir pasimetusi planeta tapo visatos administravimo ir archangelų veiklos kai kurių sričių, susijusių su kilimo į Rojų planu, skyriaus būstine? Tai be jokios abejonės yra ženklas, jog ateityje bus koncentruojamos ir kitokios kylančiųjų veiklos sritys Mykolo savęs padovanojimo pasaulyje, ir suteikia ypatingą ir rimtą svarbą Mokytojo asmeniniam pažadui, "Aš tikrai ateisiu vėl."

Apskritai, archangelai yra paskiriami į Avonalų sūnystės kategorijos tarnystę ir veikimą, bet ne anksčiau, kada būna užbaigę išsamų pradinį mokymąsi įvairių tarnaujančiųjų dvasių darbo visose fazėse. Korpusas, sudarytas iš vieno šimto archangelų, į apgyvendintą pasaulį visada lydi kiekvieną Rojaus save padovanojantį Sūnų, jie būna prie jo laikinai paskirti per tokio savęs padovanojimo laikotarpį. Jeigu Sūnus Arbitras laikinai taptų šios planetos valdovu, tai šitie archangelai taptų toje sferoje esančios dangiškosios gyvybės reguliuojančiais vadovais.

Du vyresnieji archangelai visada būna paskiriami Rojaus Avonalo asmeniniais padėjėjais visų planetinių misijų metu, nesvarbu, ar jos būtų juridinių veiksmų misijos, ar arbitrinės misijos, ar savęs padovanojimo įsikūnijimai. Kada šitas Rojaus Sūnus būna užbaigęs nuosprendžio paskelbimą valdoms, o mirusieji yra pašaukiami tam, kad būtų užregistruoti (vadinamasis prisikėlimas), tiesiogine prasme tai yra tiesa, jog miegančiųjų asmenybių serafiniai sargai atsiliepia į "archangelo balsą." Dieviškosios tvarkos užbaigimo kvietimą pagal sąrašą paskelbia vienas lydintysis archangelas. Tai yra prisikėlimo archangelas, kartais vadinamas "Mykolo archangelu."

Archangelų pasauliai. Septintoji aplink Salvingtoną skriejančių pasaulių grupė, kartu su savo asocijuotais palydovais, yra paskirta archangelams. Pirmąją sferą ir visus šešis jos pagalbinus palydovus užima asmenybių dokumentų

saugotojai. Šitas milžiniškas registruotojų korpusas užsiima tuo, jog sąžiningai registruoja kiekvieną laiko mirtingojo veiksmą nuo pat gimimo akimirkos per visą visatos karjerą tol, kol toks individas arba išvyksta iš Salvingtono į supervisatos režimą, arba kol yra "ištrinamas iš dokumentų egzistencijos" Dienų Senujų mandatu.

Būtent šituose pasauliuose yra klasifikuojami, registruojami, ir saugomi asmenybės duomenys ir identifiukuotos garantijos per visą laikotarpį, kuris įsiterpia tarp mirtingojo mirties ir tos valandos, kada jis būna įsmeininamas iš naujo, prikeliamas iš mirties.

4. PATYS AUKŠTŪJŲ PADĖJĖJAI

Pačių Aukštųjų Padėjėjai yra grupė savanorių būtybių, kurių kilmė yra už vietinės visatos ribų ir kurios laikinai yra paskirtos centrinės supervisatos atstovais ar stebėtojais į vietinius kūrinius. Jų skaičius nuolat svyruoja, bet visada jų yra daugybė milijonų.

Kartas nuo karto mes šitokiu būdu gauname naudos iš tarnystės ir pagalbos, suteikiamos tokių Rojuje kilusių būtybių, kaip Išminties Tobulintojai, Dieviškieji Patarėjai, Visuotiniai Cenzoriai, Trejybės Įkvėptosios Dvasios, Sutrejbinti Sūnūs, Atsiskyrusieji Žinianešiai, supernafimai, sekonafimai, tertafimai, ir kiti maloningi tarnai, kurie su mumis gyvena turėdami tikslą padėti mūsų vietinėms asmenybėms joms stengiantis

---

[410]▼

visą Nebadoną labiau suderinti su Orvontono idėjomis ir Rojaus idealais.

Bet kuri iš šitų būtybių gali savanoriškai tarnauti Nebadone, ir dėl to formaliai yra už mūsų jurisdikcijos ribų, tačiau kada veikia paskyrimo būdu, tada tokios super- ir centrinės visatų asmenybės nėra visiškai nepriklausomos nuo vietinės visatos, kurioje gyvena, taisyklių, nors jos ir toliau veikia kaip aukščiausiųjų visatų atstovai ir dirba pagal instrukcijas, kurios sudaro jų misiją mūsų sferoje. Jų bendroji būstinė yra Dienų Sąjungos sektoriuje Salvingtone, ir Nebadone jos dirba būdamos pavaldžios šiam Rojaus Trejybės Ambasadoriui. Kada tarnauja nepriskirtose grupėse, tada šitos asmenybės iš aukščiausiųjų sferų paprastai save valdo pačios, tačiau, kada veikia paprašytos, tada jos dažnai savanoriškai tampa visiškai pavaldžiomis tos sferos, į kurią yra paskirtos veikti, vadovaujantiems reguliuotojams.

Pačių Aukštųjų Padėjėjai tarnauja vietinės visatos ir žvaigždyno lygyje, bet tiesiogiai nėra priskirti prie sistemos ar planetos vyriausybių. Bet vietinėje visatoje jie gali veikti bet kur, ir gali būti paskirti į bet kurią Nebadono veiklos fazę – administracinę, vykdomąją, švietimo, ir kitas.

Didžioji šito korpuso dalis yra skirta tam, kad padėtų Nebadono Rojaus asmenybėms – Dienų Sąjungai, Sūnui Kūrėjui, Dienų Ištikimiesiems, Sūnams Arbitrams, ir Trejybės Sūnams Mokytojams. Retkarčiais, vietinio kūrinio reikalams besivystant, būna išmintinga neatskleisti, laikinai, kai kurių niuansų, kad jų nežinotų tos vietinės visatos iš esmės visos ten kilusios asmenybės. Kai kuriuos išvystytus planus ir sudėtingus nurodymus taip pat geriau suvokia ir visapusiškiau supranta labiau subrendęs ir toli numatantis Pačių Aukštųjų

Padėjėjų korpusas, ir būtent tokiose situacijose, ir daugelyje kitokių, jie labai pasitarnauja visatos valdovams ir administratoriams.

5. AUKŠTIEJI ĮGALIO TINIAI

Aukštieji Įgaliotiniai yra susilieję su Dvasia kylantieji mirtingieji; jie nėra susilieję su Derintoju. Jūs gana gerai suprantate mirtingojo kandidato susilieti su Derintoju kilimo karjerą visatoje, ir tai perspektyvoje yra aukštasis tikslas visiems Urantijos mirtingiesiems nuo Kristaus Mykolo savęs padovanojimo laikų. Bet tai nėra tokių pasaulių, kaip jūsų, iki savęs padovanojimo amžiais visų mirtingųjų išskirtinis likimas, ir yra ir kitoks pasaulių tipas, kurio gyventojų viduje Minties Derintojai niekada negyvena nuolat. Tokie mirtingieji niekada neįsijungia į amžinąją sąjungą su Rojaus padovanojimo Paslaptinguoju Pagalbininku; ir vis tik, Derintojai iš tikrųjų jų viduje laikinai gyvena, tarnaudami vadovais ir modeliais gyvenimo materialiam kūne metu. Per šitą laikinąjį gyvenimą jie puoselėja nemirtingos sielos vystymąsi lygiai taip, kaip ir tose būtybėse, su kuriomis jie tikisi susilieti, tačiau kada mirtingojo distancija būna užbaigta, tada jie amžinai palieka tuos tvarinius, su kuriais buvo laikinai susivieniję.

Tokios kategorijos išliekančiosios sielos nemirtingumą pasiekia amžiams susiliedamos su vietinės visatos Motinos Dvasios individualizuotu dvasios fragmentu. Jų grupė nėra didelė, bent jau Nebadone. Gyvenamuosiuose pasauliuose jūs susitikssite ir broliausitės su šitais mirtingaisiais, susiliejusiais su Dvasia, kada jie kartu su jumis kils Rojaus taku iki pat Salvingtono, kur jie sustos. Kai kurie iš jų vėliau gali kilti į aukštesnius visatos lygius, bet dauguma amžiams liks

---

[411]▼

vietinės visatos tarnystėje; kaip klasė jie neturi likimo pasiekti Rojų.

Nebūdami susilieję su Derintoju, jie niekada netampa užbaigtaisiais, bet galų gale jie tikrai būna įtraukiami į vietinės visatos Tobulumo Korpusą. Dvasioje jie yra paklusę Tėvo nurodymui "Būkite tobuli."

Pasiekę Nebadono Tobulumo Korpusą, su Dvasia susilieję kylantieji gali gauti paskyrimą Visatos Padėjėjais, tai jiems yra viena iš priemonių toliau tęsti patirtinį augimą, kuris jiems yra atvertas. Tokiu būdu jie iš tikrųjų tampa kandidatais į Komisijas, kurios atlieka aukštą tarnystę aiškindamos materialių pasaulių besivystančių tvarinių požiūrius vietinės visatos dangiškajai valdžiai.

Aukštieji Įgaliotiniai pradeda savo tarnystę planetose rasių įgaliotiniais. Šitose pareigose jie aiškina įvairių žmogiškųjų rasių požiūrius ir pavaizduoja jų poreikius. Jie aukščiausiu laipsniu yra atsidavę mirtingųjų rasių, kurių atstovais jie yra, gerbūviui, amžinai stengiasi, kad joms pasiektų gailęstingumą, teisingumą, ir kad su jomis teisingai elgtųsi visuose tarpusavio santykiuose kitos tautos. Rasių įgaliotiniai veikia begaliniame skaičiuje planetinių krizių ir tarnauja kovojančių mirtingųjų ištisų grupių aiškia išraiška.

Po ilgalaikio patyrimo sprendžiant problemas apgyvendintuose pasauliuose, šitie rasių įgaliotiniai yra pakeliami į aukštesnius veikimo lygius, galiausiai

pasiekia vietinės visatos ir vietinėje visatoje Aukštųjų Įgaliotinių statusą. Paskutiniojo registravimo metu Nebadone Aukštųjų Įgaliotinių buvo užfiksuota daugiau negu vienas su puse milijardo. Šitos būtybės nėra užbaigtieji, bet jos yra ilgalaikį patyrimą turintys pakilusieji tvariniai ir atliekantys labai svarbią tarnystę savo gimtajai sferai.

Mes šituos įgaliotinius būtinai sutinkame visuose teisingumo tribunoluose, pradant žemiausiais ir baigiant aukščiausiais. Jie nedalyvauja teisingumo procesuose, bet jie iš tiesų veikia kaip teismo draugai, patardami posėdžius vedantiems žemesniesiems teisėjams tais klausimais, kurie yra susiję su ankstesniaisiais įvykiais, aplinkybėmis, ir įgimtu charakteriu tų, kurie yra svarstomi teisme.

Aukštieji Įgaliotiniai yra priskiriami prie įvairių erdvės žinianešių armijų ir visada priskiriami prie tarnaujančiųjų laiko dvasių. Jie yra sutinkami įvairių visatos asamblėjų metu, ir šitie patys mirtingojo išmintį turintys įgaliotiniai visada būna priskiriami prie Dievo Sūnų misijų erdvės pasauliuose.

Kada tik dorumui ir teisingumui reikia suprasti, kaip apgalvota politika ar procedūros paveiktų laiko evoliucines rases, tada šitie įgaliotiniai yra šalia tam, kad suteiktų savo rekomendacijas; jie visada dalyvauja tam, kad kalbėtų vietoje tų, kurie patys negali dalyvauti, kad kalbėtų savo vardu.

Su Dvasia susilieusių Mirtingųjų Pasauliai. Septynių pirminių pasaulių ir pagalbinių palydovų aštuntoji grupė Salvingtono grandinėje yra išimtinai skirta Nebadono mirtingiesiems, susiliejuosiems su Dvasia. Kylantieji mirtingieji, susilieję su Derintoju, nėra susiję su šitais pasauliais, išskyrus tuos atvejus, kada jie maloniai praleidžia daug malonaus ir naudingo laiko kaip svečiai, pakviesti susiliejuosiu su Dvasia gyventojų.

Išskyrus nedidelį skaičių tų, kurie pasiekia Uversą ir Rojų, šitie pasauliai yra susiliejuosiu su Dvasia išlikusiųjų nuolatinė gyvenamoji vieta. Toks sumanytas mirtingųjų kilimo apribojimas reaguoja į vietinės visatos gerovę, užtikrindamas, kad būtų nuolat išsaugomi besivystantys gyventojai, kurių augantis patyrimas toliau didins vietinės visatos valdymo stabilizavimą ir įvairiapusiškumą

---

[412]▼

ateityje. Šitos būtybės gali ir nepasiekti Rojaus, bet sprendamos Nebadono problemas jos pasiekia patirtinę išmintį, kuri visiškai pranoksta bet ką, ką yra pasiekę keliaujantys kylantieji. Ir šitos išliekančiosios sielos toliau gyvena kaip unikalūs deriniai to, kas žmogiška, ir to, kas dieviška, vis labiau sugebėdamos suvienyti šitų dviejų smarkiai besiskiriančių lygių požiūrius ir pateikti tokį dualų požiūrį su visą laiką augančia išmintimi.

6. DANGIŠKIEJI STEBĖTOJAI

Nebadono švietimo sistemą bendrai valdo Trejybės Sūnų Mokytojų ir Melkizedekų mokymo korpusai, bet didelę dalį darbo, numatyto šitos sistemos palaikymui ir pagerinimui, atlieka Dangiškieji Stebėtojai. Šitos būtybės yra paimamos į šį korpusą, kuriame yra visų tipų individų, susijusių su kylančiųjų

mirtingųjų švietimo ir mokymo planu. Nebadone jų yra daugiau negu trys milijonai, ir visi jie yra savanoriai, kurie savo patyrimu pasiekė tokią kvalifikaciją, jog yra tinkami tarnauti švietimo patarėjais visai sferai. Iš savo būstinės Melkizedekų Salvingtono pasauliuose, šitie stebėtojai raižo vietinę visatą kaip Nebadono mokyklos metodo, sumanyto tam, kad įgyvendintų kylančiųjų tvarinių intelektualų lavinimą ir dvasinį švietimą, inspektoriai.

Šitas proto lavinimas ir dvasios švietimas yra pradedamas nuo tų pasaulių, kuriuose atsirado žmogus, eina aukštyn per gyvenamuosius morontijos pasaulius ir per kitas žengimo į priekį sferas, susietas su Jerusemu, toliau yra įgyvendinamas tose septyniasdešimtyje visuomeninimo valdų, kurios yra priskirtos prie Edentijos, ir keturiuose šimtuose devyniasdešimtyje dvasinio vystymo sferų, skriejančių aplink Salvingtoną. Pačioje visatos būstinėje yra daug Melkizedekų mokyklų, Visatos Sūnų koledžų, serafinių universitetų, ir Sūnų Mokytojų ir Dienų Sąjungos mokyklų. Sudaromos visos įmanomos sąlygos tam, kad visatos įvairios asmenybės būtų parengtos besivystančiai tarnystei ir veikimo tobulinimui. Ištisa visata yra viena milžiniška mokykla.

Tie metodai, kurie yra taikomi daugelyje aukštųjų mokyklų, žmogiškąjį suvokimą pranoksta, kaip mokoma tiesos, bet visos švietimo sistemos pagrindas yra toks: charakteris, įgytas apšviesto patyrimo dėka. Mokytojai suteikia švietimą; visatos būklė ir kylančiojo statusas sudaro galimybę patyrimui; šitų abiejų išmintingas panaudojimas ugdo charakterį.

Iš esmės, Nebadono švietimo sistema pasirūpina, kad jums būtų paskirta užduotis, o tada jums suteikia galimybę gauti mokymą, kaip idealiu ir dievišku būdu tą užduotį galima įvykdyti geriausiai. Jums duodama konkreti užduotis, kurią turite atlikti, ir tuo pačiu metu jūs gaunate mokytojus, kurie yra kvalifikuoti tam, kad jus mokytų, koks yra geriausias būdas savo užduotį įgyvendinti. Dieviškasis švietimo planas numato glaudų darbo ir mokymo ryšį. Mes jus mokome, kaip geriausiai atlikti tuos dalykus, kuriuos liepiame jums atlikti.

Viso šito mokymo ir patyrimo tikslas yra parengti jus tam, kad jus priimtų į supervisatos aukštesnes ir dvasingesnes mokymo sferas. Žengimas į priekį tarp konkrečios sferos ribų yra individualus, bet perėjimas iš vienos fazės į kitą paprastai būna klasėmis.

Amžinybės žengimą pirmyn sudaro ne vien tik dvasinis vystymasis. Intelektinio vystymasis taip pat yra visuotinio švietimo dalis. Proto patyrimas plečiamas vienodai su dvasinio horizonto plėtimu. Protui

---

[413]▼

ir dvasiai yra suteikiamos vienodos galimybės mokytis ir vystytis. Bet visame šitame nuostabiame proto ir dvasios mokyme jūs esate amžiams išsivadavę iš mirtingojo kūno suvaržymų. Daugiau jums nebereikia nuolat apsispręsti tarp konfliktuojančių savo dvasinių ir materialinių savybių. Pagaliau jūs esate parengti tam, kad patirtumėte pašlovinto proto suvienytą raginimą, jau seniai atsikračiusio primityvių gyvuliškų polinkių į materialius dalykus.

Prieš paliekant Nebadono visatą, daugumai Urantijos mirtingųjų bus suteikta galimybė ilgesnį ar trumpesnį laiką patarnauti Nebadono Dangiškųjų Stebėtojų Korpuso nariais.

7. GYVENAMŪJŲ PASAULIŲ MOKYTOJAI

Gyvenamųjų Pasaulių Mokytojai yra paimti iš pašlovintųjų cherubimų. Kaip ir daugumą kitų instruktorių Nebadone, taip ir juos pasiunčia Melkizedekai. Jie dalyvauja daugumoje švietimo projektų morontiniame gyvenime, ir jų skaičius visiškai pranoksta mirtingojo proto suvokimą.

Apie Gyvenamųjų Pasaulių Mokytojus, kaip apie cherubimų ir sanobimų pasiekimo lygį, bus toliau kalbama kitame dokumente, nors kaip mokytojai, kurie vaidina svarbų vaidmenį morontiniame gyvenime, jie bus plačiau aptariami jų vardu pavadintame dokumente.

8. AUKŠČIAUSIOSIOS DVASINĖS PASKYRIMO KATEGORIJOS

Be energetinių centrų ir fizinių kontrolierių, kai kurios iš Begalinės Dvasios šeimos aukščiausiosios prigimties dvasinių būtybių būna į vietinę visatą paskirtos nuolat. Iš Begalinės Dvasios šeimos aukščiausiųjų dvasinių kategorijų šitaip paskirtos yra tokios:

Atsiskyrusieji Žinianešiai, kada būna funkciškai priskirti prie vietinės visatos administracijos, tada mums suteikia neįkainojamą tarnystę mūsų pastangose įveikti laiko ir erdvės kliūtis. Kada jie taip nebūna priskirti, tada mes iš vietinės visatos neturime jiems absoliučiai jokios valdžios, bet net ir tuomet šitos unikalios būtybės mums visada nori padėti, kad išspręstume savo problemas ir įgyvendintume savo mandatus.

Andovontija yra vardas tretinio *Visatos Grandinių Prižiūrėtojo*, kuris yra dislokuotas mūsų vietinėje visatoje. Jis rūpinasi tikrai dvasinėmis ir morontinėmis grandinėmis, bet ne tomis, kurios yra energijos reguliuotojų jurisdikcijoje. Būtent jis izoliavo Urantiją, kada planetoje įvyko Kaligastijos išdavystė Liuciferio maišto išmėginimų metu. Siųsdamas linkėjimus Urantijos mirtingiesiems, jis jaučia pasitenkinimą iš anksto numatydamas, jog kada nors ateityje jūs būsite sugražinti į visatos grandines, kurias jis prižiūri.

Nebadono *Gyventojų Surašymo Reguliuotojas*, Salsatija, turi būstinę Salvingtono Gabrielio sektoriuje. Jis automatiškai sužino apie valios gimimą ir mirtį, ir iš karto registruoja tikslų valinių tvarinių skaičių veikiantį vietinėje visatoje. Jis glaudžiai bendradarbiauja su asmenybių registruotojais, gyvenančiais archangelų registravimo pasauliuose.

Asocijuotas Inspektorius gyvena Salvingtone. Jis yra Orvontono Aukščiausiojo Vykdytojo asmeninis atstovas. Jo partneriai, *Priskirtieji Sargybiniai* vietinėse sistemose, taip pat yra Orvontono Aukščiausiojo Vykdytojo atstovai.

---

[414]▼

Visuotiniai Sutaikytojai yra laiko ir erdvės visatų keliaujantys teismai, kurių veikla prasideda evoliuciniuose pasauliuose, eina aukštyn per visus vietinės visatos segmentus ir tolyn už jų ribų. Šitie teisėjai yra registruoti Uversoje; jų tikslaus skaičiaus, veikiančio Neadone, nėra užregistruota, bet mano paskaičiavimu mūsų vietinėje visatoje sutaikymo komisijų yra netoli 100 milijonų.

Juridinių Patarėjų, sferos juridinių protų, mes turime savo kvotą, apie pusę milijardo. Šitos būtybės yra visos erdvės gyvos ir skrajojančios patirtinės teisinės bibliotekos.

Iš *Dangiškųjų Registruotojų*, kylančiųjų serafimų, Neadone mes turime septyniasdešimt penkis. Tai yra vyresnieji arba vadovaujantieji registruotojai. Dabar besimokančių šitos kategorijos besivystančių studentų yra beveik keturi milijardai.

Septyniasdešimties milijardų *Morontinių Kompanionų* tarnavimas bus pavaizduotas tuose pasakojimuose, kurie nAGRINĖS laiko piligrimų perėjimo planetas.

Kiekviena visata turi savo vietinį angelų korpusą; nepaisant šito, būna tokių atvejų, kada labai naudinga sulaukti pagalbos iš tų aukščiausiųjų dvasių, kurios yra kilusios už vietinio kūrinio ribų. Supernafimai atlieka kai kurias retas ir unikalias tarnystes; dabartinis Urantijos serafimų vadovas yra Rojaus pirminis supernafimas. Atspindintieji sekonaafimai yra sutinkami bet kur, kur tik veikia supervisatos personalas, ir didelė dalis tertiafimų laikinai tarnauja Pačių Aukštųjų Padėjėjais.

9. VIETINĖS VISATOS NUOLATINIAI PILIEČIAI

Kaip super- ir centrinė visatos, taip ir vietinė visata turi savo nuolatinį piliečių kategorijas. Jas sudaro tokie sukurti tipai:

1. Susatijos.
2. Univatijos.
3. Materialieji Sūnūs.
4. Tarpiniai Tvariniai.

Šitie vietinio kūrinio vietiniai gyventojai, kartu su susiliejusiais su Dvasia pakilusiais ir spirionomis (kurios kitaip klasifikuojamos), sudaro santykinai nuolatinę pilietybę. Šitos būtybių kategorijos didele dalimi nėra nei kylančios, nei besileidžiančios. Jos visos yra patirtiniai tvariniai, bet jų augantis patyrimas ir toliau yra prieinamas visatai jų kilmės lygyje. Nors tai nėra visiškai taip su Adominiais Sūnumis ir tarpiniais tvariniais, bet santykinai tai yra tiesa dėl kitų kategorijų.

Susatijos. Šitos nuostabios būtybės gyvena ir veikia kaip nuolatiniai piliečiai Salvingtonė, šitos vietinės visatos būstinėje. Jie yra nuostabūs Sūnaus Kūrėjo ir Kuriančiosios Dvasios palikuonys ir yra glaudžiai susiję su vietinės visatos

pakilusiais piliečiais, Nebadono Tobulumo Korpuso susiliejusiais su Dvasia mirtingaisiais.

Univitatijos. To vieno šimto žvaigždynų būstinių kiekvienoje iš architektūrinių sferų grupių nuolat tarnauja gyvenanti kategorija, kurią sudaro tokios būtybės, kurios yra žinomos univitatijos vardu. Šitie Sūnaus Kūrėjo ir

---

[415]▼

Kuriančiosios Dvasios vaikai sudaro žvaigždynų būstinių pasaulių nuolatinis gyventojus. Jie yra nereprodukuojančios būtybės, egzistuojančios gyvybės lygmenyje maždaug pusiaukeleje tarp pusiau materialaus statuso Materialiųjų Sūnų, gyvenančių sistemų būstinėse, ir susiliejusiu su Dvasia mirtingųjų ir Salvingtono susatijų daug dvasingesnio lygio; bet univitatijos nėra morantinės būtybės. Jos padeda kylantiems mirtingiesiems užbaigti keliavimą per žvaigždyno sferas taip, kaip Havonos vietiniai gyventojai prisideda prie piligrimų dvasių perėjimo per centrinį kūrinį.

Dievo Materialieji Sūnūs. Kada kūrybinis ryšys tarp Sūnaus Kūrėjo ir Begalinės Dvasios atstovo visatoje, Visatos Motinos Dvasios, ciklą užbaigia, kada jų bendrų palikuonių daugiau nebeatsiras, tada Sūnus Kūrėjas įsmenina dualia forma savo paskutiniąją būtybės koncepciją, šitaip galutinai patvirtindamas savo paties ir pirminę dualią kilmę. Tada jis pats savyje ir iš savęs sukuria gražius ir nuostabius visatos sūnystės materialiosios kategorijos Sūnus ir Dukras. Tokia yra Nebadono kiekvienos sistemos pirminių Adomo ir Ievos kilmė. Jie priklauso sūnystės reprodukuojančiai kategorijai, sukurti vyriškosios ir moteriškosios giminės pavidalu. Jų palikuonys veikia kaip santykinai nuolatiniai sistemos sostinės piliečiai, nors kai kurie būna pasiunčiami kaip Planetų Adomai.

Atlikdami misiją planetoje, Materialieji Sūnus ir Dukra gauna užduotį sukurti to pasaulio Adominę rasę, tokią rasę, kuri sumanyta tam, jog galiausiai susivienytų su tos sferos mirtingaisiais gyventojais. Planetiniai Adomai yra tiek besileidžiantieji, tiek kylantieji Sūnūs, bet mes paprastai juos klasifikuojame kaip kylančiuosius.

Tarpiniai Tvariniai. Daugumos apgyvendintų pasaulių ankstyvosiomis dienomis, tam tikros viršžmogiškosios, bet materializuotos būtybės būna paskirtos, tačiau po to, kada atvyksta Planetiniai Adomai, jos paprastai pasitraukia. Dėl tokių būtybių transakcijų ir Materialiųjų Sūnų pastangų tam, kad būtų pagerintos evoliucinės rasės, dažnai atsiranda ribotas skaičius būtybių, kurias sunku suklasifikuoti. Šitos unikalios būtybės dažnai būna tarpinėje padėtyje tarp Materialiųjų Sūnų ir evoliucinių tvarinių; todėl jų ir toks pavadinimas, tarpinės būtybės. Lyginamuoju požiūriu šitie tarpiniai tvariniai yra evoliucinių pasaulių nuolatiniai gyventojai. Nuo pirmųjų Planetos Princo atvykimo dienų iki planetos įsitvirtinimo šviesoje ir gyvenime tolimiausių laikų, jie yra vienintelė išmintingų būtybių grupė, kuri šioje sferoje pasilieka nuolat. Urantijoje tarpiniai tarnai tikrovėje yra tikrieji planetos saugotojai; praktiškai šnekant, jie yra Urantijos piliečiai. Mirtingieji iš tikrųjų yra

evoliucinio pasaulio fiziniai ir materialūs gyventojai, bet jūs visi esate tokie trumpaamžiai; savo gimtojoje planetoje jūs gyvenate tokį neilgą laiką. Jūs gimstate, gyvenate, mirštate, pereinate į kitus evoliucinio progresavimo pasaulius. Net viršžmogiškosios būtybės, kurios planetose tarnauja dangiškaisiais tarnais, yra paskirtos laikinai; nedaugelis iš jų yra priskirtos prie konkrečios sferos. Tačiau tarpinės būtybės užtikrina planetos administravimo tęstinumą visą laiką besikeičiančių dangiškųjų tarnų ir nuolat kintančių mirtingųjų gyventojų akivaizdoje. Per visą šitą nenutrūkstamą keitimąsi ir mainymąsi, tarpinės būtybės lieka planetoje savo darbą tęsdamos nepertraukiamai.

Tokiu pačiu būdu, vietinių visatų ir supervisatų administravimo organizacijos visi skyriai turi daugiau ar mažiau savo nuolatinius gyventojus, turinčius nuolatinę pilietybę. Kaip Urantija turi savo tarpines būtybes, taip Jerusemas, jūsų sistemos sostinė, turi Materialiuosius Sūnus ir Dukras; Edentija, jūsų žvaigždyno

---

[416]▼

būstinė, turi univitatijas, tuo tarpu Salvingtono piliečiai yra dvigubi – sukurtos susatijos ir išsivystę susilieję su Dvasia mirtingieji. Supervisatos mažųjų ir didžiųjų sektorių administraciniai pasauliai savo nuolatinių piliečių neturi. Bet Uversos būstinės sferas nuolat puoselėja nuostabių būtybių grupė, žinoma kaip *abandonteriai*, Dienų Senujų ir Atspindinčiųjų Dvasių neapreiktų agentų kūrinys, gyvenantis Orvontono sostinėje. Šitie Uversoje gyvenantys piliečiai šiuo metu administruoja kasdienius savo pasaulio reikalus, tiesiogiai vadovaujami susiliejusių su Sūnumi mirtingųjų Uversos korpuso. Net Havona turi savo vietines būtybes, o centrinė Šviesos ir Gyvenimo Sala yra namai įvairioms Rojaus Piliečių grupėms.

10. KITOS VIETINĖS VISATOS GRUPĖS

Be serafinių ir mirtingųjų kategorijų, kurios bus aptariamose vėlesniuose dokumentuose, yra gausu kitų papildomų būtybių, kurios yra susijusios su palaikymu ir tobulinimu tokios gigantiškos organizacijos, kaip Neadono visata, kuri net ir dabar turi daugiau negu tris milijonus apgyvendintų pasaulių, su dešimčia milijonų apgyvendintų pasaulių perspektyvoje. Įvairūs Neadono gyvybės tipai yra per daug gausūs tam, kad būtų kataloguojami šitame dokumente, bet yra dvi neįprastos kategorijos, kurios plačiai veikia vietinės visatos 647.591 architektūrinėje sferoje, kurias būtų galima paminėti.

Spirongos yra Ryškiosios ir Ryto Žvaigždės ir Tėvo Melkizedeko dvasiniai palikuonys. Jos nepatiria asmenybės egzistavimo pabaigos, bet jos nėra ir evoliucinės ar kylančios būtybės. Taip pat ir funkciškai jos nėra susijusios su evoliuciniu kilimo režimu. Jos yra vietinės visatos dvasinės pagalbininkės, atliekančios Neadono kasdienės dvasinės užduotis.

Spornagijos. Vietinės visatos architektūrinių būstinių pasauliai yra realūs pasauliai – fiziniai kūriniai. Yra daug darbo, susijusio su jų fiziniu palaikymu, ir čia mes sulaukiame grupės fizinių tvarinių, vadinamų spornagijomis, pagalbos. Jos yra pasišventusios šitų būstinių pasaulių, nuo Jerusemo iki Salvingtono, materialių fazių globai ir kultūrai. Spornagijos nėra nei dvasios, nei asmenys; jos yra animalistinė egzistencijos kategorija, bet, jeigu jūs galėtumėte jas pamatyti, tai sutiktumėte su tuo, kad jos atrodo, jog yra tobuli gyvūnai.

Tos įvairios *paslaugumo kolonijos* gyvena Salvingtone ir kitur. Mums ypatingai naudingas yra dangiškujų meistrų tarnavimas žvaigždynuose ir labai padeda toji veikla, kurią atlieka praeities vaizdo reguliuotojai, kurie daugiausia veikia vietinės sistemos sostinėse.

Visada į visatos tarnystę būna paskirtas kylančiųjų mirtingųjų korpusas, įskaitant ir pašlovintuosius tarpinius tvarinius. Šitie kylantieji, po to, kada pasiekia Salvingtoną, tvarkant visatos reikalus yra panaudojami beveik begalinėje įvairovėje veiklų. Iš kiekvieno pasiekimo lygio šitie besivystantieji mirtingieji sugrįžta atgal ir žemyn tam, kad ištiestų pagalbos ranką savo bičiuliams, kurie kildami į viršų eina paskui juos. Tokie mirtingieji, laikinai gyvenantys Salvingtone, kada paprašoma, tada būna skiriami iš esmės į visus dangiškujų asmenybių korpusus padėjėjais, studentais, stebėtojais, ir mokytojais.

Yra dar ir kiti protingos gyvybės tipai, susiję su vietinės visatos administravimu, bet šito pasakojimo planas nenumato

---

[417]▼

šitų kūrinijos kategorijų tolimesnio apreiškimo. Šitokiu būdu apie visatos gyvybę ir administravimą perduodama pakankamai informacijos, kad mirtingojo protui suteiktų suvokimą apie išlikimo egzistencijos tikrovę ir didingumą. Tolimesnis patyrimas jūsų kylančioje karjeroje šitas įdomias ir žavias būtybes vis labiau atskleis. Šitas pasakojimas negali būti kas nors daugiau, kaip tik trumpa apžvalga apie daugybę asmenybių, kurios užpildo erdvės visatą administruodamos šituos kūrinius kaip didžiules lavinimo mokyklas, mokyklas, kuriose laiko piligrimai žengia į priekį iš gyvenimo į gyvenimą ir iš pasaulio į pasaulį tol, kol iš savo kilmės visatos ribų jie su meile yra išsiunčiami į supervisatos aukštesnį švietimo režimą, o tada pasiunčiami į Havonos dvasinio mokymo pasaulius ir galiausiai patenka į Rojų ir į užbaigtųjų aukštąjį likimą – amžinąjį paskyrimą į misijas, kurios laiko ir erdvės visatoms dar neapreikštos.

[Padiktuota Nebadono Spindinčiosios Vakaro Žvaigždės, Numeris 1.146 iš Sukurtųjų Korpuso.]

38 DOKUMENTAS

VIETINĖS VISATOS TARNAUJANČIOSIOS DVASIOS

YRA trys atskiros Begalinės Dvasios asmenybių kategorijos. Šitą suprato karštasis apaštalas, kada jis rašė apie Jėzų, "kuris pakilo į dangų ir yra Dievui iš dešinės, angelai ir valdžia ir jėgos paklūsta jam." Angelai yra tarnaujančiosios laiko dvasios; valdžia yra erdvės žinianešių gausybės; jėgos yra Begalinės Dvasios aukštosios asmenybės.

Kaip supernafimai centrinėje visatoje ir sekonafimai supervisatoje, taip serafimai, drauge su jais susietais cherubimais ir sanobimais, sudaro vietinės visatos angeliškuosius korpusus.

Serafimai pagal savo modelį yra visi gana vienodi. Iš visatos į visatą, per visas septynias supervisatas, skirtumai tarp jų yra minimalūs; jie yra arčiausiai standarto iš visų asmenių būtybių dvasinių tipų. Įvairios jų kategorijos sudaro vietinių kūrinų kvalifikuotų ir bendrų tarnų korpusą.

1. SERAFIMŲ KILMĖ

Serafimus sukuria Visatos Motina Dvasia, ir jie yra sukuriami grupinėmis formuotėmis –po 41.472 vienu metu – nuo pat to laiko, kada Nebadono ankstyvaisiais laikais buvo sukurti "modeliniai angelai" ir kai kurie angeliškieji architipai. Sūnus Kūrėjas ir Begalinės Dvasios atstovas visatoje bendradarbiauja kurdami didelį skaičių Sūnų ir kitokių visatos asmenybių. Visiškai užbaigus bendrą darbą, Sūnus užsiima Materialiųjų Sūnų, pirmųjų iš lyties tvarinių, sukūrimu, tuo tarpu Visatos Motina Dvasia tuo pat metu ištraukia į savo pirmąsias savarankiškas pastangas reprodukuodama dvasią. Šitaip prasideda vietinės visatos angeliškųjų gausybių sukūrimas.

Šitos angeliškosios kategorijos yra kuriamos tuo metu, kada evoliucijai yra planuojami mirtingieji valiniai tvariniai. Serafimai buvo sukurti tada, kada Visatos Motina Dvasia pasiekė santykinę asmenybę, ne kaip vėlesnis Sūnaus Šeiminko lygiavertis partneris, bet kaip Sūnaus Kūrėjo ankstyvasis kūrybinis pagalbininkas. Iki šito įvykio Nebadone dirbusius serafimus laikinai buvo paskolinusi kaimyninė visata.

Serafimai periodiškai vis dar yra sukuriami; Nebadono visata vis dar tebetveriamas. Visatos Motina Dvasia niekada nenutraukia savo kūrybinės veiklos augančioje ir tobulėjančioje visatoje.

2. ANGELIŠKOSIOS SAVYBĖS

Angelai neturi materialių kūnų, bet jie yra konkrečios ir diskretiškos būtybės; jie yra dvasinės prigimties ir kilmės. Nors jie nėra matomi mirtingiesiems, bet jus jie suvokia tokius, kokie esate savo kūne, be transformuotojų ar vertėjų

pagalbos; intelektualiai jie supranta mirtingojo gyvenimo būdą, ir jie turi žmogaus visus nejuslinius pojūčius ir emocijas. Jie vertina jūsų pastangas ir labai džiaugiasi jūsų pastangomis muzikoje, mene, ir tikrojo humoro sferoje. Jie iki galo suvokia jūsų moralines kovas ir dvasinius sunkumus. Jie myli žmogiškąsias būtybes, ir jūsų pastangos suprasti ir mylėti juos gali atnešti tikrai gerį.

Nors serafimai yra mylintys ir užjaučiantys tvariniai, bet jie nėra seksualiai emocingi tvariniai. Didele dalimi jie yra tokie, kokie būsite jūs gyvenamuosiuose pasauliuose, kur jūs "nei vesite, nei ištekėsite, bet būsite kaip dangaus angelai." Nes visi, kuriems "bus tikrai nustatyta, jog yra verti, kad pasiektų gyvenamuosius pasaulius, nei ves, nei ištekės; taip pat jie daugiau niekada nebemirs, nes jie bus lygūs su angelais." Nepaisant šito, bendraudami su lyties tvariniais, mes įpratę apie tas būtybes, kurios yra labiau tiesiogiai kilusios iš Tėvo ir Sūnaus, kalbėti kaip apie Dievo sūnus, tuo tarpu turėdami omenyje Dvasios vaikus juos vadiname Dievo dukromis. Todėl planetose su lyties tvariniais angelai paprastai būna vadinami moteriškosios giminės įvardžiais.

Serafimai yra sukurti taip, kad gali veikti tiek dvasiniame, tiek fiziniame lygiuose. Yra kelios morontinės ar dvasinės veiklos fazės, kurios jų veiklai nėra atviros. Nors asmeniniu statusu angelai nuo žmogiškųjų būtybių nėra nutolę taip toli, bet kai kuria funkcinė veikla serafimai jas nepalyginamai pranoksta. Jie turi daug galių, kurių žmogus visiškai negali suvokti. Pavyzdžiui: jums buvo pasakyta, jog "visi plaukai ant jūsų galvos yra suskaičiuoti," ir iš tikrųjų tai yra tiesa, bet serafimas savo laiko neskiria tam, jog skaičiuotų juos ir šį skaičių visą laiką tikslintų. Angelai turi įgimtas ir automatines (tai yra, automatines tiek, kiek tą galite suvokti jūs) galias, kad žinotų tokius dalykus; jūs iš tiesų serafimą laikytumėte matematiniu genijumi. Todėl, gausybę pareigų, kurios būtų didžiausiomis užduotimis mirtingiesiems, serafimai atlieka neįtikėtinai lengvai.

Angelai dvasiniu statusu yra aukštesni už jus, bet jie nėra jūsų teisėjai ar kaltintojai. Nesvarbu, kokios yra jūsų kaltės, "angelai, nors stipresni ir valdžia, ir galia, jums nepateikia jokių kaltinimų." Angelai žmonijos neteisčia, taip pat ir atskiriems mirtingiesiems nereikėtų iš anksto teisti savo bičiulių tvarinių.

Jūs gerai darote, kad juos mylite, bet jums nereikėtų jų dievinti; angelai nėra garbinimo objektas. Didysis serafimas, Lojalatija, kada jūsų pranašas "parkrito ties angelo kojomis, kad pagarbintų," pasakė: "Žiūrėk, kad šito daugiau nedarytum; aš esu tarnas kaip ir tu ir jūsų rasės, iš kurių visų reikalaujama garbinti Dievą."

Tvarinių egzistencijos skalėje prigimtini ir asmenybės apdovanojimu serafimai tik šiek tiek yra aukščiau negu mirtingosios rasės. Iš tikrųjų, kada jūs išsilaisvinsite iš savo materialaus kūno, tada tapsite labai panašiais į juos. Gyvenamuosiuose pasauliuose jūs pradėsite įvertinti serafimus, žvaigždyno sferose džiaugsitės jais, tuo tarpu Salvingtone jie dalinsis su jumis savo poilsio ir garbinimo vietomis. Per visą morontinį ir vėlesnį dvasios kilimą jūsų brolystė su serafimais bus ideali; jūsų bendra draugystė bus nuostabi.

3. NEAPREIKŠTIEJI ANGELAI

Daugybė dvasinių būtybių kategorijų, veikiančių vietinės visatos sferose, mirtingiesiems neapreiškiamos, nes jos visiškai nesusijusios su kilimo į Rojų evoliuciniu planu. Šitame dokumente žodis "angelas" yra sąmoningai apribotas tuo, jog pavadintų tuos serafinius ir asocijuotus Visatos Motinos Dvasios palikuonis, kurie tokiu dideliu laipsniu yra susiję su mirtingojo išlikimo planų veikimu. Vietinėje visatoje tarnauja dar kitos šešios giminingų būtybių kategorijos, neapreikštieji angelai, kurie jokia konkrečiu būdu nėra susiję su evoliucinių mirtingųjų kilimu į Rojų. Šitos šešios angeliškųjų partnerių grupės niekada nevadinamos serafimais, taip pat jos nelaikomos ir tarnaujančiosiomis dvasiomis. Šitos asmenybės yra užimtos Nebadono vien tiktai administraciniais ir kitokiais reikalais, užduotimis, kurios jokia būdu nėra susijusios su žmogaus dvasinio kilimo ir tobulumo pasiekimo augančia karjera.

4. SERAFINIAI PASAULIAI

Salvingtono grandinėje septynių pirminių sferų devintoji grupė yra serafimų pasauliai. Kiekvienas iš šitų pasaulių turi šešis pagalbinius palydovus, kuriuose yra specialios mokyklos, skirtos visoms serafinio mokymo fazėms. Nors serafimai gali patekti į visus keturiasdešimt devynis pasaulius, sudarančius Salvingtono sferų šitą grupę, bet jie išskirtinai užima tiktai pirmąją grupę iš septynių. Likusias šešias grupes užima kitos šešios angeliškosios kategorijos, Urantijoje neapreiškiamos; kiekviena tokia grupė turi savo būstinę viename iš šitų šešių pirminių pasaulių ir specialią veiklą atlieka šešiuose pagalbiniuose palydovuose. Kiekvienai angeliškajai kategorijai leidžiama laisvai patekti į šitų septynių skirtingų grupių visus pasaulius.

Šitie būstinių pasauliai yra tarp nuostabiausių Nebadono valdų; serafiniai būstai yra apibūdinami kaip gražūs ir erdvūs. Čia kiekvienas serafimas turi tikrus namus, o "namai" reiškia gyvenamąją vietą dviems serafimams; jie gyvena poromis.

Nors jie nėra nei vyriškosios, nei moteriškosios lyties, kokie yra Materialieji Sūnūs ir kokios yra mirtingosios rasės, bet serafimai yra neigiami ir teigiami. Tam, jog būtų įvykdyta didžioji dauguma užduočių, reikia dviejų angelų. Kada jie nėra įjungti į grandinę, tada jie gali dirbti ir po vieną; taip pat jiems nereikia ir papildančios būtybės, kada jie nejudą. Paprastai jie išlaiko savo pirmines papildančias būtybes, bet nebūtinai. Tokius susivienijimus pirmiausia sąlygoja funkcija; jiems nėra būdingas seksualinis jausmas, nors jie yra labai asmeniai ir tikrai myli.

Be paminėtų namų, serafimai taip pat turi grupės, kuopos, bataliono, ir junginio būstines. Jie susirenka į savo susitikimus kiekvieną tūkstantmetį, ir jie visi dalyvauja sutinkamai su savo sukūrimo laiku. Jeigu serafimas turi tokių pareigų, kurios jam neleidžia pasitraukti iš užduoties, tuomet susitikime jis dalyvauja pakaitomis su savo papildiniu, ir jį pavaduoja toks serafimas, kuris

yra gimęs kitu laiku. Dėl to kiekvienas serafinis partneris dalyvauja bent jau kas antrame susitikime.

5. SERAFINIS MOKYMAS

Savo pirmąjį tūkstantmetį serafimai praleidžia kaip nepaskirti stebėtojai Salvingtone ir su juo susietų pasaulių mokyklose. Antrąjį tūkstantmetį jie praleidžia

---

[421]▼

Salvingtono grandinės serafiniuose pasauliuose. Jų centrinei mokyklai dabar vadovauja pirmasis vienas šimtas tūkstančių Nebadono serafimų, o jų vadovas yra pirminis arba pirmasis šitoje vietinėje visatoje gimęs angelas. Pirmąją Nebadono serafimų sukurtą grupę mokė vieno tūkstančio serafimų korpusas iš Avalono; vėliau mūsų angelus mokė jų pačių vyresnieji. Melkizedekai taip pat daug prisideda prie visų vietinės visatos angelų – serafimų, cherubimų, ir sanobimų – švietimo ir mokymo.

Pasibaigus šitam mokymo periodui Salvingtono serafiniuose pasauliuose, serafimai yra mobilizuojami į angeliškosios organizacijos įprastas grupes ir junginius ir paskiriami į kurį nors žvaigždyną. Jie dar neskiriami tarnaujančiosiomis dvasiomis, nors jau yra toli įžengę į angeliškojo mokymo priešpaskiriamąsias fazes.

Serafimai yra inicijuojami kaip tarnaujančiosios dvasios tarnaudami stebėtojais mažiausiai išsivysčiusiuose evoliuciniuose pasauliuose. Po šito patyrimo jie sugrįžta į paskirto žvaigždyno asocijuotus pasaulius tam, kad pradėtų aukštesniojo lygio studijas ir konkrečiau pasiruoštų tarnystei kurioje nors konkrečioje vietinėje sistemoje. Po šito bendro išsilavinimo jie yra pakeliami į tarnystę kurioje nors iš vietinių sistemų. Architektūriniuose pasauliuose, susietuose su Nebadono kurios nors sistemos sostine, mūsų serafimai savo mokymą užbaigia ir būna paskiriami laiko tarnaujančiosiomis dvasiomis.

Kada kartą serafimai gauna įgaliojimus, tada jie gali raižyti visą Nebadoną, net ir Orvontoną, atlikdami užduotį. Jų darbas visatoje neturi ribų ir suvaržymų; jie yra artimai susieti su pasaulių materialiaisiais tvariniais ir visą laiką tarnauja dvasinių asmenybių žemesniosioms kategorijoms užmegzdami ryšius tarp šitų dvasinio pasaulio būtybių ir materialių sferų mirtingųjų.

6. SERAFINĖ ORGANIZACIJA

Po antrojo tūkstantmečio, praleisto serafinėse būstinėse, serafimai yra organizuojami į grupes po dvylika su savo vadovais (12 porų, 24 serafimai), o tokių dvylika grupių sudaro kuopą (144 poros, 288 serafimai), kuriai vadovauja lyderis. Dvylika kuopų su vadu sudaro batalioną (1.728 poros, 3.456 serafimai), o dvylika batalionų, vadovaujami reguliuotojo, prilygsta serafiniam junginiui (20.736 poros arba 41.472 individai), tuo tarpu dvylika junginių, paklūstančių prižiūrėtojo vadovavimui, sudaro legioną, turintį 248.832 poras arba 497.664 individus. Jėzus omeny turėjo tokią angelų grupę tą naktį Getsemanės sode,

kada pasakė: "Aš net ir dabar galiu paprašyti savo Tėvo, ir jis man tuoj pat duos daugiau negu dvylika angelų legionų."

Dvylika angelų legionų sudaro gausybę, turinčią 2.985.984 poras arba 5.971.968 individus, o dvylika tokių gausybių (35.831.808 poros arba 71.663.616 individų) sudaro didžiausią veikiančią serafimų organizaciją, angeliškąją armiją. Serafinei gausybei vadovauja archangelas arba kuri nors kita asmenybė, turinti lygiavertį statusą, tuo tarpu angeliškosioms armijoms vadovauja Spindinčiosios Vakaro Žvaigždės arba kiti tiesioginiai Gabrielio pavaldiniai. O Gabrielis yra "dangaus armijų vyriausiasis vadas," Neadono Valdovo vyriausiasis vykdytojas, "gausybių Viešpats Dievas."

Nors jie tarnauja tiesiogiai prižiūrimi Begalinės Dvasios, kaip ji yra įsameninta Salvingtone, bet nuo Mykolo savęs padovanojimo Urantijoje, serafimai ir visos kitos vietinės visatos kategorijos tapo pavaldžios Sūnaus

---

[422]▼

Šeimininko aukščiausiai valdžiai. Net ir tada, kada Mykolas gimė materialaus kūno pavidalu Urantijoje, buvo transliuota supervisatos programa visam Neadonui, kuri skelbė, "Ir tegul visi angelai jį garbina." Visi angelų rangai yra pavaldūs jo aukščiausiai valdžiai; jie sudaro dalį tos grupės, kuri buvo pavadinta "jo galingieji angelai."

7. CHERUBIMAI IR SANOBIMAI

Visomis pagrindinėmis savybėmis cherubimai ir sanobimai yra panašūs į serafimus. Jų yra ta pati kilmė, bet nevisada būna toks pat likimas. Jie yra nuostabiai išmintingi, labai sumanūs, jaudinančiai mylintys, ir beveik žmogiški. Jie yra žemiausioji angelų kategorija, todėl giminingumu yra dar artimesni labiau išsivysčiusiems žmogiškųjų būtybių tipams evoliuciniuose pasauliuose.

Cherubimai ir sanobimai yra neatskiriama susieti, funkciškai suvienyti. Vienas yra energetiškai pozityvi asmenybė; kitas yra energetiškai negatyvus. Dešinysis deflektorius, arba teigiamai pakrautas angelas, yra cherubimas – vyresnioji arba valdanti asmenybė. Kairysis deflektorius, arba neigiamai pakrautas angelas, yra sanobimas – papildanti būtybė. Bet kuris angelo tipas yra labai apribotas, kada veikia atskirai po vieną; dėl to jie paprastai tarnauja poromis. Kada jie tarnauja nepriklausomai nuo savo serafinių reguliuotojų, tada jie labiau negu bet kuriais kitais atvejais priklauso nuo tarpusavio ryšio, ir visada veikia kartu.

Cherubimai ir sanobimai yra ištikimi ir sumanūs serafinių tarnų padėjėjai, ir visos septynios serafimų kategorijos yra aprūpintos šiais pavaldžiais padėjėjais. Šitose pareigose cherubimai ir sanobimai tarnauja šimtmečius, tačiau jie nelydi serafimų į užduotis už vietinės visatos ribų.

Cherubimai ir sanobimai yra kasdienio dvasinio darbo atlikėjai atskiruose sistemų pasauliuose. Neasmeninių užduočių metu arba nepaprastais atvejais jie gali tarnauti ir vietoje serafinės poros, bet niekada, net ir laikinai, jie neveikia kaip žmogiškosioms būtybėms tarnaujantys angelai; tai yra išskirtinė serafinė teisė.

Kada cherubimas būna paskirtas į planetą, tada jis pradeda mokytis vietiniuose kursuose, įskaitant planetinių papročių ir kalbų studijavimą. Laiko tarnaujančiosios dvasios yra dvikalbės, kalba savo kilmės vietinės visatos kalba ir savosios supervisatos kalba. Studijuodami sferų mokyklose jie išmoksta papildomų kalbų. Cherubimai ir sanobimai, kaip serafimai ir kitos dvasinių būtybių kategorijos, yra nuolat įsitraukę į savęs tobulinimą. Tikrai tokios pavaldžios būtybės, kurios kontroliuoja įtampą ir reguliuoja energiją, negali vystytis į priekį; visi tvariniai, turintys realią ir potencinę asmenybės valią, siekia naujų laimėjimų.

Cherubimai ir sanobimai prigimtimi yra labai arti egzistencijos morontinio lygio, ir jie patvirtina, jog yra labai veiksmingi tame darbe, kur susikerta fizinės, morontinės, ir dvasinės sferos. Šitie vietinės visatos Motinos Dvasios vaikai apibūdinami kaip "ketvirtieji tvariniai," didele dalimi taip, kaip apibūdinami Havonos Tarnai ir sutaikymo komisijos. Kas ketvirtas cherubimas ir kas ketvirtas sanobimas yra labiau materialus, labai aiškiai panašėdamas į egzistencijos morontinį lygį.

Šitie angeliškieji ketvirtieji tvariniai daug padeda serafimams jų veiklos visatoje ir planetoje labiau fizinėse fazėse. Tokie morontijos

---

[423]▼

cherubimai morontiniuose mokymo pasauliuose taip pat atlieka daug tarpinių užduočių, be kurių negalima išsiversti, ir dideliu skaičiumi yra paskiriami į Morontijos Kompanionų tarnystę. Morontinėms sferoms jie yra maždaug tuo, kuo tarpiniai tvariniai yra evoliucinėms planetoms. Apgyvendintuose pasauliuose šitie morontijos cherubimai dažnai dirba palaikydami ryšį su tarpiniais tvariniais. Cherubimai ir tarpiniai tvariniai yra visiškai atskiros būtybių kategorijos; jų kilmė nėra panaši, bet jų prigimtis ir veikimas yra labai panašus.

8. CHERUBIMŲ IR SANOBIMŲ EVOLIUCIJA

Cherubimams ir sanobimams atsiveria daug kelių į besivystančią tarnystę, vedančią į aukštesnį statusą, kuris gali būti dar daugiau padidintas Dieviškojo Tarno apkabinimu. Evoliucinio potencialo požiūriu yra trys didžiulės cherubimų ir sanobimų klasės:

1. *Kandidatai į kilimą.* Šitos būtybės savo prigimtimi yra kandidatai į serafinį statusą. Šitos kategorijos cherubimai ir sanobimai yra nuostabūs, nors įgimtais sugebėjimais neprilygsta serafimams; bet prašymo ir patyrimo būdu jie gali pasiekti serafinį statusą iki galo.

2. *Tarpinės fazės Cherubimai.* Visi cherubimai ir sanobimai nėra lygūs kilimo potencialu, o šitie yra savo prigimtimi apribotos angeliškųjų kūrinių būtybės. Jų didžioji dauguma liks cherubimais ir sanobimais, nors gabesni individai gali pasiekti ribotą serafinę tarnystę.

3. *Morontijos Cherubimai*. Šitie angeliškosios kategorijos "ketvirtieji tvariniai" visada išlaiko savo labiau materialius požymius. Jie ir toliau bus cherubimai ir sanobimai, kartu su didžiąja dauguma savo tarpinės fazės brolių, laukdami Aukščiausiosios Būtybės užbaigto realizavimosi.

Nors antrąją ir trečiąją grupes tam tikra prasme apriboja augimo potencialas, bet kandidatai į kilimą gali pasiekti visuotinės serafinės tarnystės aukštumas. Didelė dalis šitų cherubimų, kurie yra labiau patyrę, būna priskiriami prie likimo serafinių sargų, ir tokiu būdu jie patenka į tiesioginę sferą, iš kurios paaukštinami į Gyvenamųjų Pasaulių Mokytojų statusą, po to, kada juos palieka jų serafiniai vyresnieji. Likimo sargai neturi cherubimų ir sanobimų pagalbininkų, kada jų mirtingieji globotiniai pasiekia morontinį gyvenimą. O kada kitiems evoliucinių serafimų tipams yra suteikiamas leidimas vykti į Serafingtoną ir Rojų, tada jie turi apleisti savo buvusius pavaldinius, kai jie palieka Nebadono ribas. Tokius apleistus cherubimus ir sanobimus paprastai apkabina Visatos Motina Dvasia, tokiu būdu jie pasiekia tokį lygį, kuris, siekiant serafinio statuso, yra ekvivalentiškas Gyvenamojo Pasaulio Mokytojo lygiui.

Kada, kaip Gyvenamųjų Pasaulių Mokytojai, kartą apkabinti cherubimai ir sanobimai jau seniai tarnauja morontinėse sferose, nuo žemiausių iki aukščiausių, ir kada jų korpusas Salvingtone būna perpildytas, tada Ryškioji ir Ryto Žvaigždė šituos ištikimus laiko tvarinių tarnus pakviečia pasirodyti jos akivaizdoje. Duodama asmenybės transformavimo priesaika; ir po šito, grupėmis po septynis tūkstančius, šituos paaukštintus ir vyresnius cherubimus ir sanobimus iš naujo apkabina Visatos Motina Dvasia. Po šito antrojo apkabinimo jie pasirodo kaip visiškai susiformavę serafimai. Nuo šiol, tokiems atgimusiems cherubimams ir sanobimams atsiveria visiška ir puiki serafimo karjera, su jos visomis Rojaus galimybėmis. Tokie angelai gali būti paskirti likimo sargais

---

[424]▼

kokiai nors mirtingajai būtybei, ir jeigu mirtingasis globotinis pasiekia išlikimą, tuomet jie iš tikrųjų gali siekti, kad patektų į Serafingtoną ir į serafinio pasiekimo septynis žiedus, net į Rojų ir į Užbaigtųjų Korpusą.

9. TARPINIAI TVARINIAI

Tarpiniai tvariniai yra klasifikuojami trejopai: jie yra tinkamai klasifikuojami su kylančiais Dievo Sūnumis; iš esmės jie yra grupuojami su nuolatinės pilietybės kategorijomis, nors funkciškai jie yra susiję su laiko tarnaujančiosiomis dvasiomis dėl savo darbe artimo ir veiksmingo bendravimo su angeliškosiomis gausybėmis tarnaujant mirtingajam žmogui atskiruose erdvės pasauliuose.

Šitie unikalūs tvariniai pasirodo didžiojoje daugumoje apgyvendintų pasaulių, ir visada sutinkami dešimtainėse arba gyvybės eksperimento planetose, tokiose, kaip Urantija. Tarpinės Būtybės yra dviejų rūšių – pirminės ir antrinės – ir jos atsiranda tokiu būdu:

1. *Pirminės Tarpinės Būtybės*, labiau dvasinė grupė, kažkuria prasme yra sustandartinta kategorija būtybių, kurios vienu ir tuo pačiu būdu atsirado iš Planetų Princų modifikuoto kylančiųjų mirtingųjų personalo. Pirminių tarpinių tvarinių skaičius visada būna penkiasdešimt tūkstančių, ir nė vienoje planetoje, besinaudojančioje jų tarnyste, nebūna didesnės grupės.

2. *Antrinės Tarpinės Būtybės*, šitų tvarinių labiau materialinė grupė, labai smarkiai skiriasi skaičiumi skirtinguose pasauliuose, nors vidurkis yra apie penkiasdešimt tūkstančių. Jie yra įvairiai kilę iš planetinių biologinių pagerintojų, Adomų ir Ievų, arba iš jų tiesioginių palikuonių. Yra ne mažiau kaip dvidešimt keturi skirtingi būdai, kuriais sukuriama šitie antriniai tarpiniai tvariniai erdvės evoliuciniuose pasauliuose. Šitos grupės kilmės būdas Urantijoje buvo neįprastas ir nepaprastas.

Nė viena iš šitų grupių nėra evoliucinis atsitiktinumas; jos abi vaidina esminį vaidmenį visatos architektūroje iš anksto apspręstuose planuose, ir jų atsiradimas besivystančiuose pasauliuose tinkamoje laiko sankirtoje atitinka prižiūrinčiųjų Gyvybės Nešėjų pirminius projektus ir besivystančius planus.

Pirminiai tarpiniai tvariniai intelektualiai ir dvasiškai yra energizuojami angeliškuoju metodu, ir savo intelektualiu statusu jie visi yra vienodi. Septynios pagalbinės proto dvasios su jais ryšio neužmezga; ir tikrai šeštoji ir septintoji, garbinimo dvasia ir išminties dvasia, gali tarnauti antrajai grupei.

Antrinės tarpinės būtybės fiziškai yra energizuojamos Adominiu metodu, dvasiškai yra įjungiamos į grandinę angeliškuoju metodu, ir intelektualiai yra apdovanojamos morontiniu laikinu proto tipu. Jos yra suskirstytos į keturias fizines rūšis, į septynias kategorijas dvasiškai, ir į dvyliką lygių pagal intelektualų reagavimą į bendrą paskutinių dviejų pagalbinių proto dvasių ir morontinio proto tarnavimą. Šitoji įvairovė ir nulemia jų veiklos ir planetinės užduoties skirtumus.

Pirminiai tarpiniai tvariniai yra labiau panašūs į angelus negu į žmones; antriniai tarpiniai tvariniai yra daug panašesni į žmogiškąsias būtybes. Kiekviena grupė viena kitai suteikia neįkainojamą pagalbą atliekant savo įvairiapuses užduotis planetose. Pirminiai tarpiniai tvariniai gali bendradarbiavimo ryšius užmegzti tiek su morontinės, tiek ir su dvasinės energijos kontrolieriais ir proto grandininkais. Antrinė grupė darbinis ryšius gali užmegzti tikrai su fiziniiais kontrolieriais ir su materialiuųjų grandinių manipuliuotojais. Tačiau kadangi kiekviena tarpinių būtybių kategorija gali tobulai sinchroniškai užmegzti

---

[425]▼

ryšį su kita grupe, tai šituo kiekviena grupė sugeba pasiekti praktinį visos energetinės gamos panaudojimą, pradėdant materialiuųjų pasaulių visa fizine energija, einant tolyn per visatos energijų pereinamąsias fazes iki dangiškųjų sferų aukščiausiųjų dvasinės tikrovės jėgų.

Prarają tarp materialių ir dvasinių pasaulių tobulai sujungia nuoseklūs mirtingojo žmogaus, antrinės tarpinės būtybės, pirminės tarpinės būtybės, morontijos cherubimo, vidurinės fazės cherubimo ir serafimo ryšiai. Atskiro

mirtingojo asmeniniame patyrimo šituos skirtingus lygius be jokios abejonės daugiau ar mažiau sujungia ir paverčia asmeniškai prasmingais dieviškojo Minties Derintojo nematomos ir paslaptingos operacijos.

Normaliuose pasauliuose pirminiai tarpiniai tvariniai tarnauja kaip informacijos rinkimo korpusas ir kaip dangiškieji linksmintojai Planetos Princo vardu, tuo tarpu antriniai tarpiniai tvariniai tęsia savo bendradarbiavimą su Adominiais režimais, puoselėdami besivystančios planetinės civilizacijos reikalą. Planetos Princo nuklydimo ir Materialiojo Sūnaus nesėkmės atveju, kaip šitai atsitiko Urantijoje, tarpiniai tvariniai tampa Sistemos Valdovo globotiniiais ir tarnauja vadovaujami laikinai einančio planetos saugotojo pareigas. Bet tiktai dar trijuose kituose pasauliuose Satanijoje iš tiesų šitos būtybės veikia kaip viena grupė, vadovaujama suvienytos vadovybės, kaip šitaip veikia ir Urantijos suvienyti tarpiniai tarnai.

Tiek pirminių, tiek antrinių tarpinių būtybių darbas planetoje yra įvairus ir skirtingas didžiuliame skaičiuje visatos atskirų pasaulių, bet normaliose ir vidutinėse planetose jų veikla labai skiriasi nuo tų pareigų, kurioms jie skiria savo laiką izoliuotose sferose, tokiose, kaip Urantija.

Pirminiai tarpiniai tvariniai yra planetos istorikai, kurie, nuo Planetos Princo atvykimo laikų iki nusistovėjusio šviesos ir gyvenimo amžiaus, formuluoja iškilmingas istorines procesijas ir modeliuoja planetinės istorijos perteikimą planetų ekspozicijose, vykstančiose sistemų būstinių pasauliuose.

Tarpinės būtybės ilgą laiką lieka apgyvendintame pasaulyje, bet jeigu jos būna ištikimos, tuomet galiausiai ir kuo tikriausiai jų ilgaamžė tarnystė, palaikant Sūnaus Kūrėjo suverenitetą, bus pripažinta; joms bus deramai atlyginta už jų kantrų tarnavimą materialiams mirtingiesiems savajame laiko ir erdvės pasaulyje. Anksčiau ar vėliau visi akredituoti tarpiniai tvariniai bus įtraukti į kylančiųjų Dievo Sūnų gretas ir bus tinkamai jiems leista pradėti ilgą kilimo kelionę į Rojų drauge su tais pačiais gyvulinės kilmės mirtingaisiais, savo žemiškaisiais sielos broliais, kuriuos jie taip pavydžiai saugojo ir kuriems taip veiksmingai tarnavo per ilgą planetinį gyvenimą.

[Pateikta Melkizedeko, veikiančio Nebadono Serafinių Gausybių Vadovo prašymu.]

[426]▼

39 DOKUMENTAS

SERAFINĖS GAUSYBĖS

KIEK mums yra žinoma, Begalinė Dvasia taip, kaip yra įsameninta vietinės visatos būstinėje, turi ketinimą sukurti vienodai tobulus serafimus, bet dėl kažkokios nežinomos priežasties šitie serafiniai palikuonys yra labai skirtingi. Šitas skirtingumas gali atsirasti dėl besivystančios patirtinės Dievybės nežinomo įsikišimo; jeigu yra taip, tai šito įrodyti mes negalime. Bet mes iš tikrųjų matome, jog kada mokymosi metu serafimai yra išmėginami ir lavinami, tada jie neabejotinai ir aiškiai būna klasifikuojami į tokias septynias grupes:

1. Aukščiausieji Serafimai.
2. Aukštesnieji Serafimai.
3. Prižiūrėtojai Serafimai.
4. Administratoriai Serafimai.
5. Planetiniai Pagalbininkai.
6. Laikinieji Tarnai.
7. Ateities Serafimai.

Vargu ar būtų teisinga sakyti, jog bet kuris serafimas yra žemesnis už bet kurios kitos grupės angelą. Nepaisant šito, pirmiausia kiekvieno angelo tarnystė yra apribojama pirminės ir jam būdingos klasifikacijos grupe. Rengiant šią dokumentą mano serafinis pagalbininkas, Monotija, yra aukščiausiasis serafimas ir kažkada yra veikęs tik kaip aukščiausiasis serafimas. Savo prašymu ir pasišventusia tarnyste jis, vieną po kitos, pasiekė visas septynias serafimų tarnystes, tarnavo beveik kiekvienoje veiklos sferoje, kuri yra atvira serafimui, ir dabar yra Urantijos serafimų vadovo padėjėjas.

Žmogiškosioms būtybėms kartais sunku suprasti, jog sukurtas sugebėjimas aukštesniojo lygio tarnavimui nebūtinai turi sugebėjimą veikti santykinai žemesniuose tarnystės lygiuose. Žmogus savo gyvenimą pradeda bejėgiu kūdikiu; todėl kiekvienas mirtingojo pasiekimas turi apimti visas ankstesnes būtinas patirtines sąlygas; serafimai neturi tokio ikisuaugusiojo gyvenimo – neturi vaikystės. Tačiau jie yra patirtiniai tvariniai, ir patyrimo ir papildomo švietimo dėka gali didinti dievišką ir įgimtą savojo sugebėjimo dovaną patirtiškai įgydami funkcinį meistriškumą vienoje serafinėje tarnystėje ar keliose.

Po to, kada gauna įgaliojimus, tada serafimai yra paskiriami į savo klasifikacinės grupės rezervą. Tie, kurie turi planetinį ir administratoriaus statusą, dažnai ilgus laikotarpius tarnauja taip, kaip jie buvo klasifikuoti pirmą kartą, bet, kuo aukštesnis įgimto veikimo lygis, tuo atkakliau angeliškieji tarnai siekia paskyrimo į visatos tarnystės žemesnes kategorijas. Ypač jie trokšta patekti į planetinių pagalbininkų rezervus, ir jeigu jiems tai pavyksta, tada jie įstoja į dangiškąsias mokyklas, priskirtas

---

[427]▼

prie kai kurių evoliucinių pasaulių Planetų Princų būstinių. Čia jie pradeda studijuoti žmonijos rasių kalbas, istoriją, ir vietinius papročius. Serafimai turi įgyti žinių ir įgauti įgūdžių didele dalimi taip, kaip šitą įgyja ir žmonės. Kai kuriomis savo asmenybės savybėmis jie nėra per daug nutolę nuo jūsų. Ir visi jie trokšta pradėti nuo pačios apačios, kiek įmanoma pačiame žemiausiame tarnavimo lygyje; tokiu būdu jie tikisi pasiekti patirtinės lemties koki tik įmanoma aukščiausiąjį lygį.

1. AUKŠČIAUSIEJI SERAFIMAI

Šitie serafimai yra aukščiausieji tarp vietinės visatos septynių apreikštų kategorijų. Jie veikia septyniose grupėse, kurių kiekviena yra artimai susieta su Serafinio Užbaigtumo Korpuso angeliškaisiais tarnais.

1. *Sūnaus-Dvasios Tarnai*. Pirmoji aukščiausiųjų serafimų grupė yra paskirta tarnauti aukštiesiems Sūnums ir iš Dvasios kilusiems tvariniams, gyvenantiems ir veikiantiems vietinėje visatoje. Šita angeliškųjų tarnų grupė taip pat tarnauja Visatos Sūnui ir Visatos Dvasiai ir yra artimai susieta su Ryškiosios ir Ryto Žvaigždės, suvienytos Sūnaus Kūrėjo ir Kuriančiosios Dvasios valios visatoje aukščiausiojo vykdytojo, informacijos rinkimo korpusu.

Būdami paskirti aukštiesiems Sūnums ir Dvasioms, šitie serafimai yra natūraliai susieti su Rojaus Avonalų, dieviškųjų Amžinojo Sūnaus ir Begalinės Dvasios palikuonių, toli nusidriekiančiomis tarnystėmis. Rojaus Avonalus visose jų arbitrinėse ir savęs padovanojimo misijose visada lydi šitie aukštos ir prityrusios kategorijos serafimai, kurie tokiais momentais yra atsidavę tam, kad organizuotų ir atliktų ypatingą darbą, susijusį su vienos dieviškosios tvarkos planetoje užbaigimu ir naujojo amžiaus pradėjimu. Bet jie nėra susiję su nuosprendžio priėmimo darbu, kuris yra neesminis keičiantis dieviškajai tvarkai.

Lydintieji savęs padovanojimus. Rojaus Avonalus, bet ne Sūnus Kūrėjus, kada jie vykdo savęs padovanojimo misiją, visada lydi 144 lydintieji savęs padovanojimus. Šitie 144 angelai yra visų kitų Sūnaus-Dvasios tarnų, kurie gali būti susieti su savęs padovanojimo misija, vadovai. Matomai angelų gali būti legionai, kurie paklūsta įsikūnijusio Dievo Sūnaus, vykdančio savęs padovanojimo misiją planetoje, vadovavimui, bet visi šitie serafimai būtų organizuoti ir jiems vadovautų 144 lydintieji savęs padovanojimus. Aukščiausiosios angelų kategorijos, supernafimai ir sekonafimai, taip pat gali sudaryti dalį lydinčiųjų gausybės, ir nors jų misija skiriasi nuo serafimų misijos, bet visą šitą veiklą koordinuotų lydintieji savęs padovanojimą.

Šitie lydintieji savęs padovanojimus yra užbaigtumo serafimai; jie visi yra perėję per Salvingtono apskritimus ir pasiekę Serafinį Užbaigtumo Korpusą. Ir juos toliau specialiai mokė, kaip susidoroti su sunkumais ir nepaprastomis situacijomis, susijusiomis su Dievo Sūnų savęs padovanojimais tam, jog laiko vaikai žengtų į priekį. Tokie serafimai yra visi pasiekę Rojų ir Antrojo Šaltinio ir Centro, Amžinojo Sūnaus, asmeninį apkabinimą.

Serafimai vienodai trokšta patekti į misijas kartu su įsikūnijusiais Sūnumis ir gauti paskyrimą likimo sargybiniais sferų mirtingiesiems; pastarasis paskyrimas yra patikimiausias serafinis garantas patekti į Rojų, tuo tarpu lydintieji savęs padovanojimus iš Rojaus pasiekimo užbaigtųjų serafimų yra pasiekę aukščiausią tarnystę vietinėje visatoje.

---

[428]▼

2. *Teismų Patarėjai*. Šitie yra serafiniai patarėjai ir pagalbininkai, priskirti prie visų kategorijų teismo nagrinėjimo, pradedant sutaikytojais ir baigiant sferos aukščiausiais tribunolais. Tokie tribunolai neturi tikslo priimti

baudžiamuosius nuosprendžius, bet vietoje šito jų tikslas yra priimti nuosprendį dėl nuoširdaus nuomonių skirtumo ir pateikti dekretą dėl kylančiųjų mirtingųjų amžinai trunkančio išlikimo. Jų pareiga yra tokia: žiūrėti, kad visi kaltinimai, kurie yra pateikiami mirtingiesiems tvariniams, būtų pateikiami sutinkamai su teisingumu ir kad nuosprendis būtų priimamas su gailestingumu. Šitame darbe jie yra artimai susieti su Aukštaisiais Komisijos Nariais, su Dvasia susiliejusiais kylančiais mirtingaisiais, tarnaujančiais vietinėje visatoje.

Serafiniai teismų patarėjai labai daug dirba mirtingųjų advokatais. Tai nereiškia, jog kada nors būna koks nors neteisingas nusistatymas prieš valdų žemus tvarinius, bet tuomet, kai teisingumas reikalauja, jog būtų priimtas nuosprendis dėl kiekvienos pražangos pakeliui į dieviškąjį tobulumą, tai gailestingumas reikalauja, jog dėl kiekvieno tokio klaidingo žingsnio būtų priimtas teisingas nuosprendis, sutinkamai su to tvarinio prigimtimi ir dieviškuoju tikslu. Šitie angelai yra gailestingumo elemento, kuris yra neatskiriamas nuo dieviškojo teisingumo – dorumo, grindžiamo asmeninių motyvų ir rasinių polinkių pagrindinių faktų žinojimu – simboliai ir pademonstravimas.

Šitos angelų kategorijos tarnavimas prasideda nuo Planetos Princų tarybų ir baigiasi vietinės visatos aukščiausiais tribunolais, tuo tarpu jų partneriai iš Serafinio Užbaigtumo Korpuso veikia aukštesnėse Orvontono valdose, net Dienų Senųjų teismuose Uversoje.

3. *Visatos Orientuotojai.* Jie yra visų kylančiųjų tvarinių, kurie paskutinį kartą stabteli Salvingtone, savo kilmės visatoje, tada, kada stovi ant dvasinio jaudinančio patyrimo bedugnės, atsiveriančios prieš juos milžiniškoje Orvontono supervisatoje, krašto, tikrieji draugai ir absolventai patarėjai. Ir tokiu metu neretas kylantysis patiria tokį jausmą, kurį mirtingieji galėtų suprasti tikrai palygindami su žmogiškosios nostalgijos emocijomis. Užpakalyje glūdi pasiekimo sferos, sferos, kurios tapo pažįstamomis ilgos tarnystės ir morontinio pasiekimo dėka; priekyje yra nusidriekusi didingesnė ir daug labiau milžiniškos visatos iššūkį metanti paslaptis.

Būtent visatos orientuotojų užduotis ir yra padėti kylantiems piligrimams pereiti nuo pasiekto tarnystės visatoje lygio į nepasiektą tokios tarnystės lygį, pagelbėti šitiems piligrimams atlikti šituos kaleidoskopinius prisiderinimus, suvokiant prasmes ir vertybes, kurios yra neatskiriamos nuo suvokimo, jog pirmosios pakopos dvasinė būtybė stovi ne vietinės visatos morontinio kilimo pabaigoje ir viršūnėje, bet vietoje šito ji yra dvasinio kilimo pas Visuotinį Tėvą Rojuje ilgų kopėčių pačioje apačioje.

Daugelis Serafingtono absolventų, Serafinio Užbaigtumo Korpuso narių, kurie yra susieti su šitais serafimais, vykdo platų mokymą kai kuriose Salvingtono mokyklose, susijusiose su Neadono tvarinių paruošimu kito visatos amžiaus santykiams.

4. *Mokantieji Patarėjai.* Šitie angelai yra neįkainojami vietinės visatos dvasinio mokymo korpuso padėjėjai. Mokantieji patarėjai yra sekretoriai visoms mokytojų kategorijoms, pradedant Melkizedekais ir Trejybės Sūnumis Mokytojais ir baigiant morontiniais mirtingaisiais, kurie yra paskiriami padėjėjais savosios kategorijos tiems nariams, kurie kylančiojo gyvenimo skalėje yra kaip tik už jų. Šituos susietus mokančiuosius serafimus

jūs pirmiausia *pamatysite* kažkuriame iš septynių morontijos gyvenamųjų pasaulių, apjuosiančių Jerusėmą.

Šitie serafimai tampa vietinės visatos skaitlingų lavinimo ir mokymo institucijų skyrių vadovų padėjėjais, ir dideliais kiekiais yra paskiriami į vietinių sistemų septynių mokomųjų pasaulių ir į žvaigždynų septyniasdešimties lavinimo sferų fakultetus. Toks tarnavimas tęsiasi žemyn iki atskirų pasaulių. Šitie aukščiausieji serafiniai patarėjai padeda tikriesiems ir pasišventusiems laiko mokytojams ir juos globoja.

Sūnaus Kūrėjo ketvirtasis savęs padovanojimas tvarinio pavidalu buvo Nebadono aukščiausiojo serafimo mokačiojo patarėjo pavidalu.

5. *Užduočių Reguluotojai*. 144 aukščiausiųjų serafimų organą kartas nuo karto renka angelai, tarnaujantys tvarinių apgyvendintose evoliucinėse sferose ir architektūrinėse sferose. Tai yra angeliškoji aukščiausioji taryba bet kurioje sferoje, ir ji koordinuoja serafinės tarnystės ir užduočių savireguliacijos fazes. Šitie angelai vadovauja visoms serafinėms asamblėjomis, susijusioms su savo pareigų vykdymu arba su akstinu garbinti.

6. *Registruotojai*. Jie yra oficialūs registruotojai aukščiausiesiems serafimams. Dauguma šitų aukštųjų angelų su savo visiškai išvystytais gabumais gimė; kiti tokį patikimumo ir atsakomybės lygmenį pasiekė atkakliu studijavimu ir ištikimu panašių pareigų atlikimu tuomet, kai buvo priskirti prie žemesniųjų ar mažiau atsakingų kategorijų.

7. *Nepriskirtieji Tarnai*. Didžiulis skaičius aukščiausiosios kategorijos nepriskirtųjų serafimų yra patys save valdantys tarnai architektūrinėse sferose ir apgyvendintose planetose. Tokie tarnai savanoriškai patenkina besikeičiantį poreikį aukščiausiųjų serafimų tarnystei, tokiu būdu sudarydami šitos kategorijos bendrąjį rezervą.

2. AUKŠTESNIEJI SERAFIMAI

Aukštesnieji serafimai savo vardą gauna ne dėl to, kad jie koku nors požiūriu yra kokybiškai pranašesni už kitas angelų kategorijas, bet dėl to, kad jie yra atsakingi už vietinės visatos aukštesnę veiklą. Labai didelė dalis iš šito serafinio korpuso pirmųjų dviejų grupių yra pasiekimo serafimai, angelai, kurie tarnavo visose mokymo fazėse ir sugrįžo į pašlovintą paskyrimą savosios rūšies angelų vadovais savo ankstesniosios veiklos sferose. Nebadonas, būdamas jauna visata, tokios kategorijos angelų turi nedaug.

Aukštesnieji serafimai veikia tokiose septyniose grupėse:

1. *Informacijos rinkimo Korpusas*. Šitie serafimai priklauso Gabrielio, Ryškiosios ir Ryto Žvaigždės, asmeniniam personalui. Jie raižo vietinę visatą, rinkdami informaciją apie šią valdą, kad jis galėtų vadovauti Nebadono tarybose. Jie yra galingų gausybių, kurioms Gabrielis vadovauja kaip Sūnaus Šeimnininko vicegerentas, žvalgybinis korpusas. Šitie serafimai tiesiogiai nėra

susieti nei su sistemomis, nei su žvaigždynais, o jų informacija yra siunčiama tiesiai į Salvingtoną nenutrūkstama, tiesiogine, ir savarankiška grandine.

Įvairių vietinių visatų žvalgybos korpusai gali palaikyti ir iš tikrųjų palaiko tarpusavio ryšį, bet tikrai tarp konkrečios supervisatos ribų. Yra energijos diferencialas, kuris efektyviai atskiria įvairių supervyriausybių veiklą ir veiksmus. Viena supervisata gali paprastai palaikyti ryšį su kita supervisata tikrai Rojaus informacinio centro priemonių ir paramos dėka.

---

[430]▼

2. *Gailestingumo Balsas*. Gailestingumas yra serafinės tarnystės ir angeliškosios veiklos pagrindinis principas. Todėl visiškai natūralu, kad tikrai būtų toks angelų korpusas, kuris, ypatingu būdu, pavaizduotų gailestingumą. Šitie serafimai yra vietinių visatų tikri gailestingumo tarnai. Jie yra tie įkvėpti lyderiai, kurie skatina žmonių ir angelų aukštesnius impulsus ir kitas šventesnes emocijas. Šių legionų reguliuotojais dabar visada būna užbaigtieji serafimai, kurie taip pat yra mirtingojo likimo sargybiniai absolventai; tai yra, kiekviena angeliškoji pora yra vedusi bent jau vieną gyvulinės kilmės sielą per gyvenimą materialiam kūne ir vėliau nukeliavo per Serafingtono žiedus ir buvo įtraukta į Serafinį Užbaigtumo Korpusą.

3. *Dvasiniai Koordinatoriai*. Trečioji aukštesniųjų serafimų grupė yra dislokuota Salvingtone, tačiau veikia bet kurioje vietinės visatos vietoje, kur tik jų tarnystė gali būti vaisinga. Nors jų užduotys iš esmės yra dvasinės ir todėl realiai nesuvokiamos žmogaus protui, bet galbūt jūs ką nors suprasite, jeigu jums bus paaiškinta, jog šitiems angelams yra patikėta užduotis parengti kylančiuosius gyventojus Salvingtone savo paskutiniajam perėjimui vietinėje visatoje – iš aukščiausiojo morontinio lygio į naujai gimusiųjų dvasinių būtybių statusą. Kaip proto planuotojai morontijos gyvenamuosiuose pasauliuose padeda išlikusiems tvariniams prisiderinti prie morontinio proto potencialo ir efektyviai juo pasinaudoti, taip šitie serafimai moko morontijos absolventus Salvingtone visa ko, kas yra susiję su dvasios proto naujai pasiektais sugebėjimais. Ir jie kylantiesiems mirtingiesiems tarnauja ir daugeliu kitokių būdų.

4. *Mokytojų Padėjėjai*. Mokytojų padėjėjai yra savo bičiulių serafimų, mokačiųjų patarėjų, pagalbininkai ir partneriai. Individualiai jie taip pat yra susieti su gausybe vietinės visatos švietimo planų, ypač su septinkarčiu planu, kuris apima operatyvų mokymą vietinės sistemos gyvenamuosiuose pasauliuose. Urantijoje veikia nuostabus šitos kategorijos serafimų korpusas, turintis tikslą skatinti ir plėsti tiesos ir teismo reikalą.

5. *Transportuotojai*. Visos tarnaujančiųjų dvasių grupės turi savo transporto korpusus, angeliškąsias kategorijas, atsidavusias tų asmenybių, kurios iš vienos sferos į kitą negali keliauti pačios, transportavimo tarnystei. Aukštesniųjų serafimų penktoji grupė yra dislokuota Salvingtone ir tarnauja erdvės transportuotojais į vietinės visatos būstinę ir iš jos. Kaip ir kituose aukštesniųjų serafimų poskyriuose, kai kurie iš jų tokie buvo sukurti, nors kiti yra pakilę iš žemesniųjų ar mažiau apdovanotų grupių.

Serafimų "energetinis diapazonas" visiškai atitinka vietinės visatos ir net supervisatos reikalavimus, bet jie niekada negalėtų sukaupti tokio energijos kiekio, koks yra reikalingas tokiai ilgai kelionei, kaip kelionė iš Uversos į Havoną. Tokia sekinanti kelionė reikalauja transportavimo sugebėjimais apdovanoto pirminio sekonafimo ypatingų galių. Transportuotojai skriedami naudoja energiją, reikalingą skrydžiui, ir asmeninę energiją atstato kelionę užbaigę.

Net ir Salvingtone kylantieji mirtingieji neturi asmeninių judėjimo formų. Kylantieji turi priklausyti nuo serafinio transporto, judėdami iš pasaulio į pasaulį, tol, kol paskutinį kartą užmiega poilsio miegu vidiniame Havonos žiede ir amžiams atsibunda Rojuje. Vėliau nuo angelų jūs nebebūsate priklausomi keliaudami iš visatos į visatą.

Procesas, kada jūs būnate įserafimuojami nėra nepanašus į mirties patyrimą arba miegą, išskyrus tai, jog kelionės miego metu yra automatinis laiko elementas. Jūs

---

[431]▼

esate sąmoningai nesąmoningas serafinio poilsio metu. Bet Minties Derintojas yra visiškai ir iki galo sąmoningas, tikrovėje, ypatingai veiksmingas, kadangi jūs negalite priešintis, prieštarauti, ar kitokiu būdu trukdyti kūrybiniam ir transformuojančiam darbui.

Kada esate įserafimuotas, tada jūs einate miegoti apibrėžtam laikui, ir jūs pabusite nurodytą akimirką. Kelionės trukmė, kuomet jūs miegate kelionės miegu, nėra jaučiama materialiai. Jūs tiesiogiai laiko tėkmės nejaučiate. Tarsi jūs užmigtumėte transporto priemonėje viename mieste, ir po ramaus miego pailsėję per visą naktį, atsibustumėte kitame ir toli esančiame metropolijoje. Jūs keliavote tuo metu, kada miegojote. Ir tokiu būdu jūs skrendate erdve, įserafimuoti, tuo metu, kada ilsitės-miegate. Kelionės miegą sukuria ryšys tarp Derintojų ir serafinių transportuotojų.

Angelai negali transportuoti degių kūnų – mėsos ir kraujo – tokių, kokius jūs turite dabar, bet jie gali transportuoti visus kitus, nuo žemiausių morontinių iki aukštesniųjų dvasinių formų. Jie neveikia natūralios mirties atveju. Kada jūs užbaigiate savo karjerą žemėje, tada jūsų kūnas lieka planetoje. Jūsų Minties Derintojas vyksta į Tėvo krūtinę, ir šitie angelai tiesiogiai nėra susiję su vėlesniu jūsų asmenybės surinkimu iš naujo identifikavimo gyvenamajame pasaulyje. Čia jūsų naujasis kūnas yra morontinė forma, tokia, kurią galima įserafimuoti. Į kapą jūs "pasėjate mirtingąjį kūną"; gyvenamuosiuose pasauliuose jūs "nuimate derlių morontinę formą."

6. *Registruotojai*. Šitos asmenybės ypatingai rūpinasi Salvingtono ir su juo susietų pasaulių dokumentų priėmimu, laikymu, ir persiuntimu. Jie taip pat tarnauja specialiais registruotojais čia gyvenančioms supervisatos grupėms ir aukštesnėms asmenybėms ir Salvingtono teismų tarnautojais ir šių teismų valdovų sekretoriais.

Programų Transliuotojai – priėmėjai ir siuntėjai – yra serafinių registruotojų specializuotas poskyris, besirūpinantis dokumentų siuntimu ir esminės informacijos platinimu. Jų darbas yra aukštos kategorijos, būdami įjungti į tiek daug grandinių, kad 144.000 pranešimų gali vienu ir tuo pačiu metu keliauti tomis pačiomis energetinėmis linijomis. Jie panaudoja superafinių vyriausiųjų registruotojų ideografinį metodą ir su šitais bendrais simboliais palaiko abipusį ryšį tiek su tretinių supernafimų informacijos rinkimo koordinatoriais, tiek ir su Serafinio Užbaigtumo Korpuso pašlovintais informacijos rinkimo koordinatoriais.

Tokiu būdu aukštesniosios kategorijos serafiniai registruotojai palaiko glaudų ryšį su savo pačių kategorijos informacijos rinkimo korpusu ir su visais pavaldžiais registruotojais, tuo tarpu programų transliavimas įgalina juos palaikyti nuolatinį ryšį su aukštesniaisiais supervisatos registruotojais, ir, per šį kanalą, su Havonos registruotojais ir žinių saugotojais Rojuje. Daugelis aukštesniosios kategorijos registruotojų yra serafimai, pakilę iš panašias pareigas vykdyusiųjų visatos žemesnėse sekcijose.

7. Rezervai. Salvingtone yra laikomi visų tipų aukštesniųjų serafimų didžiuliai rezervai, kuriuos nedelsiant galima pasiųsti į Nebadono visatos tolimiausius pasaulius, kada jų prašo užduočių reguliuotojai arba paprašius visatos administratoriams. Aukštesniųjų serafimų rezervai taip pat suteikia žinianešio pagalbą, kai to paprašo Spindinčiųjų Vakarų Žvaigždžių vadovas, kuriam yra patikėta visų asmeninių pranešimų apsauga ir siuntimas. Kiekviena vietinė visata yra tinkamai aprūpinta tarpvisatinio ryšio

---

[432]▼

priemonėmis, bet visada lieka tokių pranešimų, kuriuos reikia, jog nugabentų asmeniai žinianešiai.

Pagrindiniai rezervai ištisai visatai yra laikomi Salvingtono serafiniuose pasauliuose. Šitame korpuse yra visų tipų visų grupių angelų.

3. PRIŽIŪRĖTOJAI SERAFIMAI

Šita įvairiapusė visatos angelų kategorija yra paskirta į išskirtinę žvaigždynų tarnystę. Šitie gabūs tarnai savo būstines turi žvaigždynų sostinėse, bet savo paskyrimo sferos labai veikia po visą Nebadoną.

1. Prižiūrintieji Padėjėjai. Pirmoji prižiūrinčiųjų serafimų kategorija yra paskirta Žvaigždyno Tėvų kolektyviniam darbui, ir visą laiką jie būna sumanūs Pačių Aukštųjų padėjėjai. Šitie serafimai pirmiausia rūpinasi viso žvaigždyno vienijimu ir stabilizavimu.

2. Įstatymų Prognozuotojai. Intelektuali teisingumo pagrindu yra įstatymas, o vietinėje visatoje įstatymus kuria žvaigždynų įstatymdavystės asamblėjos. Šitie svarstymų organai įstatymus grupuoja į kodeksus ir oficialiai skelbia pagrindinius Nebadono įstatymus, įstatymus, sumanytus tam, jog užtikrintų kiek tik įmanoma didžiausią viso žvaigždyno koordinavimą, kuris derintųsi su

nustatyta politika nesikišti į asmenų tvarinių moralinę laisvą valią. Būtent tai ir yra antrosios kategorijos prižiūrėtojų serafimų pareiga pateikti žvaigždyno įstatymdaviams prognozę, kaip bet koks pasiūlyto įstatymo įgyvendinimas paveiks laisvą valią turinčių tvarinių gyvenimą. Šitai tarnystei atlikti jie yra gerai parengti dėka savo ilgo patyrimo vietinėse sistemose ir apgyvendintuose pasauliuose. Šitie serafimai nesiekia ypatingo palankumo vienai ar kitai grupei, bet jie tikrai pasirodo prieš įstatymų leidėjus tam, kad kalbėtų vietoje tų, kurie negali būti čia ir kalbėti savo vardu. Net ir mirtingasis žmogus gali prisidėti prie visatos įstatymų evoliucijos, nes šitie patys serafimai iš tikrųjų ištikimai ir iki galo pavaizduoja, nebūtinai žmogaus laikinuosius ir sąmoningus troškimus, bet vietoje šito vidinio žmogaus tikruosius troškimus, materialaus mirtingojo besivystančią morontinę sielą erdvės pasauliuose.

3. *Visuomeniniai Architektai*. Nuo atskirų planetų aukštyn per morontijos mokymo pasaulius šitie serafimai atkakliai dirba tam, kad padidintų visus nuoširdžius visuomeninius ryšius ir kad toliau padėtų visatos tvarinių visuomeninei evoliucijai. Būtent šitie angelai siekia, jog protingų būtybių susivienijimai atsikratytų bet kokio dirbtinumo tuo metu, kada jie stengiasi palengvinti valinių tvarinių tarpusavio bendravimą remiantis tikru savimoningu supratimu ir nuoširdžiu abipusiu suvokimu.

Visuomeniniai architektai savo srityje ir savo galioje daro viską, kad suburtų tinkamus individus, kad šie galėtų sudaryti sumanias ir harmoningas darbo grupes žemėje; ir kartais tokios grupės būna vėl iš naujo suburiamos gyvenamuosiuose pasauliuose ilgalaikei vaisingai tarnystei. Bet šitie serafimai iš tikrųjų savo tikslą pasiekia nevisada; jie nevisada sugeba suburti draugėn tuos, kurie sudarytų idealiausią grupę tam, kad būtų pasiektas konkretus tikslas ar įvykdyta tam tikra užduotis; tokiomis sąlygomis jie turi naudoti geriausią medžiagą iš to, kas yra.

Šitie angelai savo tarnystę tęsia gyvenamuosiuose ir aukštesniuose morontijos pasauliuose. Jie rūpinasi bet kokia užduotimi, susijusia su žengimu pirmyn morontijos pasauliuose ir kuri yra susijusi su trimis arba daugiau asmenų. Dvi būtybės

---

[433]▼

yra manoma, jog veikia poravimosi, papildymo, arba partnerystės pagrindu, tačiau kada tarnystei yra sugrupuotos trys ir daugiau būtybių, tada jos sudaro visuomeninę problemą ir dėl to patenka į visuomeninių architektų jurisdikciją. Šitie sumanūs serafimai Edentijoje yra organizuoti septyniasdešimtyje skyrių, o šitie skyriai veikia septyniasdešimtyje morontijos progresavimo pasaulių, supančių būstinės sferą.

4. *Etikos Ugdytojai*. Būtent šitų serafimų misija yra puoselėti ir skatinti tvarinių tarpasmeninių santykių moralės suvokimo augimą, nes tokia yra visuomenės ir vyriausybės, žmogiškosios ir viršžmogiškosios, nuolatinio ir tikslingo augimo sėkla ir paslaptis. Šitie etinio suvokimo didintojai veikia bet kur ir visur, kur tik jie gali būti naudingi kaip savanoriai planetinių valdovų patarėjai ir kaip pasikeičiantys mokytojai sistemos mokymo pasauliuose. Tačiau

jums jie tiesiogiai nevadovaus tol, kol jūs nepasieksite brolystės mokyklų Edentijoje, kur jie gilins jūsų supratimą tų pačių brolystės tiesų, kurias jūs net ir tuo metu taip nuoširdžiai tyrinėsite savo gyvenimo su univitatijomis Edentijos visuomeninėse laboratorijose, Norlatiadeko žvaigždyno sostinės septyniasdešimtyje palydovų, realiu patyrimu.

5. *Transportuotojai*. Prižiūrėtojų serafimų penktoji grupė veikia kaip asmenybės transportuotojai, gabendami būtybes iš žvaigždynų būstinės ir į ją. Tokie transportiniai serafimai, kada skrenda iš vienos sferos į kitą, tada visiškai sąmoningai suvokia savo greitį, kryptį, ir astronominę savo buvimo vietą. Jie erdvėje neskrieja taip, kaip skrietų negyva kulka. Skrydžio erdvėje metu jie vienas su kitu gali prasilenkti būdami netoli vienas nuo kito be mažiausio pavojaus, jog galėtų susidurti. Jie gali visiškai kaitaloti judėjimo greitį ir pakeisti skrydžio kryptį, net pakeisti galutinę atvykimo vietą, jeigu bet kurioje visatos informacinių grandinių erdvinėje sankirtoje jų vadovai tikrai jiems nurodytą tą padaryti.

Šitos transportinės asmenybės yra taip organizuotos, kad vienu ir tuo pačiu metu jos gali pasinaudoti visomis trimis visuotinai paskleistomis energijos linijomis, kiekviena iš jų turi aiškų greitį erdvėje, siekiantį 186.280 mylių per sekundę. Tokiu būdu šitie transportuotojai sugeba energijos greitį užkloti ant jėgos greičio, kol ilgose kelionėse jie pasiekia vidutinį greitį, svyruojantį kažkur nuo 555.000 iki beveik 559.000 jūsų mylių per sekundę jūsų laiku. Greitį veikia šalia esančios materijos masė ir atstumas ir greta esančių visatos energijos pagrindinių grandinių stiprumas ir kryptis. Yra daug tipų būtybių, panašių į serafimus, kurios sugeba keliauti erdve, ir kurios taip pat gali gabenti kitas būtybes, kurios buvo tam tinkamai paruoštos.

6. *Registruotojai*. Prižiūrėtojų serafimų šeštoji grupė veikia kaip žvaigždyno reikalų specialūs registruotojai. Didžiulis ir sumanus korpusas veikia Edentijoje, Norlatiadeko žvaigždyno būstinėje, kuriam priklauso jūsų sistema ir planeta.

7. *Rezervai*. Prižiūrėtojų serafimų bendri rezervai yra laikomi žvaigždynų būstinėse. Tai nereiškia, jog tokie angeliškieji rezervistai yra neaktyvūs; daugelis tarnauja žvaigždynų valdovų padėjėjais; kiti yra priskirti prie nepaskirtų Vorondadekų Salvingtono rezervų; dar kiti gali būti priskirti prie Sūnų Vorondadekų, vykdančių specialias užduotis, tokias, kaip Vorondadeko Urantijos stebėtojo, o kartais Paties Aukštojo Urantijos regento.

---

[434]▼

4. ADMINISTRATORIAI SERAFIMAI

Ketvirtoji serafimų kategorija yra paskirta į vietinių sistemų administracinės pareigas. Jie yra sistemų sostinių vietiniai gyventojai, bet yra dislokuoti dideliais kiekiais gyvenamosiose ir morontijos sferose ir apgyvendintuose pasauliuose. Ketvirtosios kategorijos serafimai iš prigimties yra apdovanoti neeiliniu sugebėjimu administruoti. Jie yra Sūnaus Kūrėjo visatos vyriausybės

žemesniųjų skyrių vadovų gabūs Padėjėjai ir iš esmės rūpinasi vietinių sistemų ir jas sudarančių pasaulių reikalais. Tarnystei jie yra organizuoti tokiu būdu:

1. *Administraciniai Padėjėjai.* Šitie gabūs serafimai yra sistemos Valdovo, pirminio Sūnaus Lanonandeko, tiesioginiai padėjėjai. Jie yra neįkainojami pagalbininkai įgyvendinant sistemos būstinės vykdomojo darbo sudėtingus niuansus. Jie taip pat tarnauja sistemos vadovų asmeniniais agentais, dideliais kiekiais vykdami į pereinamuosius pasaulius ir į apgyvendintas planetas, ir iš jų atgal, vykdydami daug užduočių, skirtų sistemos gerovei ir apgyvendintų pasaulių fizinių ir biologinių interesų labui.

Tie patys serafiniai administratoriai taip pat yra priskirti prie pasaulių vadovų, Planetos Princų, vyriausybių. Šioje visatoje didžiąjai daugumai planetų vadovauja antrinis Sūnus Lanonandekas, bet kai kuriuose pasauliuose, tokiuose, kaip Urantija, dieviškasis planas nebuvo įgyvendintas taip, kaip turėjo būti. Planetos Princo nuklydimo atveju, planetos valdžioje šitie serafimai yra priskiriami prie perėmėjų Melkizedekų ir prie tų, kurie valdymą perims iš pastarųjų. Dabartiniam laikinai einančiam Urantijos valdovo pareigas padeda šitos visapusiškos serafimų kategorijos korpusas iš vieno tūkstančio narių.

2. *Teisingumo Vadovai.* Yra tokių angelų, kurie pateikia liudijimų santrumpą, kas susiję su žmonių ir angelų amžinąja gerove, kada tokie reikalai yra pateikiami tam, kad būtų priimtas nuosprendis sistemos ar planetos tribunoluose. Jie parengia pranešimus visiems preliminariems svarstymams, susijusiems su mirtingojo išlikimu, pranešimus, kurie vėliau kartu su tokių bylų dokumentais yra nugabenami į aukščiausiuosius visatos ir supervisatos tribunolus. Visų bylų, kuriose yra abejonių dėl išlikimo, gynybą parengia šitie serafimai, kurie puikiai suvokia kiekvieno svarbaus punkto kiekvieno aspekto visus niuansus tuose kaltinimuose, kuriuos pateikia visatos teisingumo administratoriai.

Tai nėra šitų angelų misija sugriauti ar uždelsti teisingumą, bet vietoje šito jų misija yra užtikrinti, jog neklystantis teisingumas būtų įgyvendinamas su kilniu gailestingumu teisingai visiems tvariniams. Šitie serafimai dažnai veikia vietiniuose pasauliuose, paprastai pasirodydami prieš sutaikymo komisijų – teismų, nagrinėjančių smulkesnius nesusipratimus – teisėjų trejetus. Daugelis, kurie kažkuriuo metu tarnavo teisingumo vadovais žemesnėse sferose, vėliau pasirodo kaip Gailestingumo Balsai aukštesnėse sferose ir Salvingtone.

Liuciferio maište Satanijoje buvo prarasta labai nedaug teisingumo vadovų, bet daugiau negu ketvirtadalį kitų administratorių serafimų ir žemesnės kategorijos serafinių tarnų suklaidino ir apgavo išvedžiojimai apie nežabotą asmeninę laisvę.

3. *Kosminės Pilietybės Aiškintojai.* Kada kylantieji mirtingieji būna užbaigę gyvenamųjų pasaulių mokymą, pirmąją studentų mokinystę

---

[435]▼

visatos karjeroje, tada jiems yra leidžiama mėgautis santykinės brandos laikiniais malonumais – pilietybe sistemos sostinėje. Nors kiekvieno kylančiojo tikslo

pasiekimas yra realus laimėjimas, bet platesne prasme, tokie tikslai yra tiesiog tarpinės gairės ilgame kilimo kelyje į Rojų. Bet kad ir kokia santykinė būtų tokia sėkmė, nė iš vieno evoliucinio tvarinio nėra atimtas visiškasis, nors ir laikinas pasitenkinimas, pasiekus tikslą. Kartas nuo karto kylant į Rojų būna stabtelėjimas, trumpas atokvėpio tarpsnis, kurio metu visatos horizontai stovi nejudėdami, tvarinio statusas nekinta, o asmenybė ragauja tikslo įgyvendinimo saldybę.

Pirmasis iš tokių periodų kylančiojo mirtingojo karjeroje būna vietinės sistemos sostinėje. Šitos pauzės metu jūs, kaip Jerusemo pilietis, pamėginsite tvarinio gyvenime išreikšti tuos dalykus, kuriuos įgijote per aštuonis ankstesnius gyvenimo patyrimus – apimančius Urantiją ir septynis gyvenamuosius pasaulius.

Kosminės pilietybės serafiniai aiškintojai yra sistemų sostinių naujųjų piliečių vedliai ir jiems padeda geriau suvokti tą atsakomybę, kuri yra susijusi su visatos valdymu. Sistemos administracijoje šitie serafimai taip pat yra artimai susieti su Materialiaisiais Sūnumis nors kosminės pilietybės atsakomybę ir moralę jie aiškina materialiams mirtingiesiems apgyvendintuose pasauliuose.

4. *Moralės Skatintojai.* Gyvenamuosiuose pasauliuose jūs pradėsite mokytis savivaldos visų suinteresuotųjų labui. Jūsų protas išmoksta bendradarbiavimo, išmoksta, kaip planuoti su kitomis ir išmintingesnėmis būtybėmis. Sistemų būstinėse serafiniai mokytojai toliau gilins jūsų supratimą apie kosminę moralę – laisvės ir ištikimybės tarpusavio sąveiką.

Kas yra ištikimybė? Tai yra visatos brolystės išmintingo suvokimo vaisius; negalima tiek daug imti neduodant nieko. Kada jūs kylate asmenybės skalėje, iš pradžių išmokstate būti ištikimas, tada, mylėti, vėliau būti sūniškai paklusnus, ir tuomet jūs galite būti laisvas; jūs tikrai sugebėsite pats įgyvendinti laisvės užbaigtumą, bet ne anksčiau, kada tapsite užbaigtuoju, ne anksčiau, kada pasieksite ištikimybės tobulybę.

Šitie serafimai moko kantrybės vaisingumo: Kad sąstingis yra tikra mirtis, bet per daug spartus augimas yra lygiai tiek pat savižudiškas; kaip vandens lašas iš aukštesnio lygio krenta į žemesnį, ir toliau tekėdamas, visą laiką juda žemyn dėl vienas po kito einančių nedidelių kritimų, taip ir visą laiką į viršų yra žengimas pirmyn morontijos ir dvasios pasauliuose – ir lygiai tiek pat lėtai ir lygiai tokiais pat palaipsniais etapais.

Apgyvendintiems pasauliams moralės skatintojai mirtingųjų gyvenimą pavaizduoja kaip nepertrauktą grandinę iš daugelio jungčių. Jūsų trumpas gyvenimas Urantijoje, šitoje mirtingosios kūdikystės sferoje, yra tikrai viena atskira grandis, pati pirmoji ilgoje grandinėje, kuri turi nusitęsti per visatas ir per amžinuosius amžius. Ne tiek svarbu, ko jūs išmokstate šitame pirmajame gyvenime; svarbu yra tai, kokį patyrimą sukauptė gyvendami šitą gyvenimą. Net ir šito pasaulio *darbas*, nors ir yra labai svarbus, bet ir panašiai nėra tiek svarbus, kiek yra svarbus šito darbo atlikimo tas *būdas*. Už teisu gyvenimą nėra jokio materialaus atlygio, bet yra giluminis pasitenkinimas – pasiekimo sąmonė – o tai pranoksta bet kokį suvokiamą materialų atlygį.

Raktai nuo dangaus karalystės yra: nuoširdumas, daugiau nuoširdumo, ir daugiau nuoširdumo. Šituos raktus turi visi žmonės. Jais žmonės naudojasi – žengia pirmyn dvasiniu statusu – priimdami sprendimus, daugiau sprendimų, ir dar daugiau sprendimų. Aukščiausias moralinis pasirinkimas yra kiek įmanoma

aukščiausios vertybės pasirinkimas, ir visada – bet kurioje sferoje, jose visose – tai yra pasirinkimas vykdyti Dievo valią. Jeigu žmogus pasirenka šitą, tai jis

---

[436]▼

yra didis, nors jis būtų labiausiai nusižeminęs Jerusemo pilietis arba net pats mažiausias iš mirtingųjų Urantijoje.

5. *Transportuotojai.* Tai yra transportuojantys serafimai, kurie veikia vietinėse sistemose. Satanijoje, jūsų sistemoje, jie gabena keleivius į Jerusimą ir iš jo ir kitaip tarnauja tarpplanetiniais transportuotojais. Iš tikrųjų retai kada būna tokia diena, kada Satanijos transportuojantis serafimas nenugabentų kokio nors vizituojančio studento ar kokio nors kito dvasinės ar pusiau dvasinės prigimties keliautojo ant Urantijos krantų. Šitie patys transportuotojai erdve kada nors ir jus gabens į sistemos būstinės grupės įvairius pasaulius ir iš jų, o kada būsite užbaigę Jerusemo užduotį, tada jie nugabens jus pirmyn į Edentiją. Bet kad ir kokios susidarytų aplinkybės, jie nebenugabens jūsų atgal į žmogiškosios kilmės pasaulį. Mirtingasis niekada nebesugrįžta į savo gimtąją planetą per savo žemiškosios egzistencijos dieviškąją tvarką, o jeigu kartais jis ir sugrįžtų kitos dieviškosios tvarkos metu, tai jį lydėtų visatos būstinės grupės transportinis serafimas.

6. *Registruotojai.* Šitie serafimai yra vietinių sistemų trigubų dokumentų laikytojai. Dokumentų šventovė sistemos sostinėje yra unikalus statinys, jo vienas trečdalis yra materialus, pastatytas iš spindinčiųjų metalų ir kristalų; vienas trečdalis yra morontinis, pagamintas iš sujungtos dvasinės ir materialios energijos, bet pranokstantis mirtingojo regos diapazoną; ir vienas trečdalis yra dvasinis. Šitos kategorijos registruotojai vadovauja šitai trigubai dokumentų sistemai ir ją prižiūri. Kylantieji mirtingieji iš pradžių naudosis materialiais archyvais, Materialieji Sūnūs ir aukštesnės pereinamosios būtybės naudojami morontinių salių archyvais, tuo tarpu sferų serafimai ir aukštesnės dvasinės asmenybės įdėmiai studijuoja dvasinės sekcijos dokumentus.

7. *Rezervai.* Administratorių serafimų rezervinis korpusas Jeruseme didelę dalį savo laukimo laiko praleidžia bendraudami, kaip dvasiniai kompanionai, su naujai atvykusiais kylančiais iš sistemos įvairių pasaulių – akredituotais gyvenamųjų pasaulių absolventais. Vienas iš jūsų gyvenimo Jeruseme malonumų bus kalbėtis ir bendrauti, laisvalaikio metu, su šitais daug keliavusiais ir daug patyrusiais serafimais iš laukiančio rezervinio korpuso.

Būtent kaip tik dėl tokių draugiškų santykių kylantiesiems mirtingiesiems sistemos sostinė tampa tokia brangi. Jeruseme jūs pamatysite pirmąjį tarpusavio bendravimą tarp Materialiųjų Sūnų, angelų, ir kylančiųjų piligrimų. Čia broliaujasi būtybės, kurios yra visiškai dvasinės ir pusiau dvasinės, ir individai, ką tik iškilę iš materialios egzistencijos. Mirtingųjų formos čia yra taip modifikuotos, o žmogiškosios reakcijos į šviesos spektrą yra tokios išplėstos, kad visi gali vieni kitus atpažinti ir geranoriškai suprasti asmenybę.

5. PLANETINIAI PAGALBININKAI

Šitie serafimai savo būstinę turi sistemų sostinėse; ir, nors yra artimai susieti su gyvenančiais Adominiais piliečiais, vis tik pirmiausia jie būna paskiriami į Planetinių Adomų, materialių rasių evoliuciniuose pasauliuose biologinių arba fizinių pagerintojų, tarnystę. Angelų tarnaujantis darbas kelia vis didesnę susidomėjimą, kada jis artėja prie apgyvendintų pasaulių, kada artėja prie tų aktualių problemų, su kuriomis susiduria laiko vyrai ir moterys, kurie ruošiasi pamėginti pasiekti amžinybės tikslą.

---

[437]▼

Urantijoje didžioji dauguma planetinių pagalbininkų buvo pašalinti po Adominio režimo žlugimo, ir jūsų pasaulio serafinė priežiūra didesniu laipsniu yra perkelta administratoriams, laikiniems tarnams, ir likimo sargams. Bet šitie jūsų suklydusių Materialiųjų Sūnų serafiniai padėjėjai tebetarnauja Urantijoje tokiose grupėse:

1. *Sodo Balsų*. Kada žmogaus evoliucijos planetinis kursas pasiekia savo aukščiausią biologinį lygį, tada visada pasirodo Materialieji Sūnūs ir Dukros, Adomai ir Ievos, tam, kad toliau vystytų rasių evoliuciją, įnešdami savo aukštesnės gyvybės plazmos realų indėlį. Tokio Adomo ir Ievos planetinė būstinė paprastai yra vadinama Edeno Sodu, o jų asmeniniai serafimai dažnai yra žinomi kaip "Sodo balsai." Šitie serafimai atlieka neįkainojamą darbą Planetų Adomams visuose jų projektuose fiziškai ir intelektualiai gerinant evoliucines rases. Po Adomo ir Ievos pražangos Urantijoje, kai kurie iš šitų serafimų buvo palikti planetoje ir buvo paskirti tiems, kurie valdžią perėmė iš Adomo.

2. *Brolystės Dvasių*. Turėtų būti akivaizdu, jog, kada Adomas ir Ieva atvyksta į evoliucinį pasaulį, tada užduotis siekiant rasinės harmonijos ir visuomeninio bendradarbiavimo tarp įvairių rasių yra milžiniškų proporcijų. Šitos rasės, turinčios skirtingą spalvą ir įvairią prigimtį, retai kada maloniai sutinka žmogiškosios brolystės planą. Šitie primityvūs žmonės taikaus tarpusavio bendravimo išmintį tikrai pradeda suvokti subrendusio žmogiškojo patyrimo ir serafinių brolystės dvasių ištikimo tarnavimo dėka. Be šitų serafimų darbo Materialiųjų Sūnų pastangos harmonizuoti ir vystyti besivystančio pasaulio rases būtų labai smarkiai uždelstos. Ir jeigu jūsų Adomas būtų laikęsis pirminio Urantijos vystymo plano, tai iki šio laiko šitos brolystės dvasios tarp žmogiškųjų rasių būtų įvykdžiusios neįtikėtinas transformacijas. Atsižvelgiant į Adominę nesėkmę, iš tikrųjų nuostabu, kad šitos serafinės kategorijos sugebėjo skatinti ir įgyvendinti net ir tiek brolystės, kiek jos Urantijoje turite dabar.

3. *Ramybės Sielų*. Ankstyvieji tūkstantmečiai, per kuriuos evoliuciniai žmonės atkakliai siekė vystytis, yra paženklinoti daugybe kovų. Ramybė nėra natūrali materialijų sferų būseną. Pasauliai "ramybę žemėje ir gerą valią tarp žmonių" iš pradžių suvokia per serafinių ramybės sielų veikimą. Nors šitiems angelams labai smarkiai buvo trukdoma jų ankstyvose pastangose Urantijoje,

bet Vevona, ramybės sielų vadovas Adomo laikais, buvo paliktas Urantijoje, ir dabar yra priskirtas prie gyvenančio pagrindinio valdytojo personalo. Tai buvo tas pats Vevona, kuris, kada gimė Mykolas, tada paskelbė pasauliams kaip angeliškosios gausybės vadovas, "Šlovė Dievui Havonoje, ir ramybė žemėje ir gera valia tarp žmonių."

Labiau išsivysčiusiose planetinės evoliucijos epochose šitie serafimai yra labai svarbūs, kada atpirkimo idėją keičia dieviškojo harmonizavimo koncepcija kaip mirtingojo išlikimo filosofija.

4. *Pasitikėjimo Dvasių*. Įtarumas yra primityviesiems žmonėms būdinga reakcija; ankstyvaisiais amžiais kova dėl išgyvenimo natūraliai pasitikėjimo neugdo. Pasitikėjimas yra žmogaus igytas naujas bruožas, kurį suteikė šitų Adominio režimo planetinių serafimų tarnavimas. Būtent tokia yra jų užduotis pasitikėjimą įdiegti į besivystančių žmonių protą. Dievai labai pasitiki kitais; Visuotinis Tėvas noriai be atlygio patiki save – Derintoją – susivienijimui su žmogumi.

---

[438]▼

Šita ištisa serafimų grupė buvo pervesta į naują režimą po Adominės nesėkmės, ir nuo tada jie visą laiką savo darbą tęsė Urantijoje. Ir neatsitiko taip, kad jiems visiškai nepasisektų, kadangi dabar vystosi tokia civilizacija, kuri įkūnija didelę dalį jų pasitikėjimo ir patikėjimo idealų.

Labiau išsivysčiusiais planetiniais amžiais šitie serafimai padidina žmogaus supratimą, kad jis suvoktų tą tiesą, jog nežinomybė yra besitęsiančio pasitenkinimo paslaptis. Jie padeda mirtingiesiems filosofams suvokti tai, jog, kada nežinojimas yra esminis sėkmei, tada tvariniui būtų kolosali klaida žinoti ateitį. Jie išaukština žmogaus skonį nežinomybės saldumui, neaiškios ir nepažintos ateities romantikai ir žavesiui.

5. *Transportuotojų*. Planetiniai transportuotojai aptarnauja atskirus pasaulius. Didžioji dalis įserafimuotų būtybių, atgabentų į šitą planetą, vyksta tranzitu; jos čia tik stabteli; jas globoja jų pačių specialūs serafiniai transportuotojai; bet Urantijoje tokių serafimų yra dislokuotas didžiulis skaičius. Šitos transportinės asmenybės skraido iš vietinių planetų taip, kaip iš Urantijos skraido į Jerusėmą.

Jums įprastas angelo suvokimas kilo tokiu būdu: Tomis akimirkomis, kurios būna prieš pat fizinę mirtį, kartais žmogaus prote įvyksta atspindėjimo reiškinys, ir šitoji gęstanti sąmonė atrodo, kad mato kažką panašaus į lydinčiojo angelo formą, ir tas nedelsiant yra išverčiama į sampratos apie angelus įprastus terminus, kurie yra laikomi to individo prote.

Toji klaidinga idėja, jog angelai turi sparnus, nėra vien tiktai dėl senoviškų sampratų, kad jie privalo turėti sparnus tam, kad skraidytų erdvėje. Kartais žmogiškosioms būtybėms būdavo leidžiama pamatyti serafimus, kurie būdavo ruošiami transportavimo tarnystei, ir pasakojimai apie šituos patyrimus didele dalimi nulėmė Urantijos sampratą apie angelus. Stebėdami, kaip rengiamas transportinis serafimas tam, kad priimtų keleivį tarpplanetiniam pergabenimui,

gali būti matoma tai, kas matomai yra dviguba sparnų pora, nusitęsianti nuo angelo galvos iki kojų. Tikrovėje šitie sparnai yra energetiniai izoliatoriai – trinties skydai.

Kada dangiškosios būtybės turi būti įserafimuotos pergabenimui iš vieno pasaulio į kitą, tada jos yra atgabenamos į sferos būstinę ir, po deramo įregistravimo, yra užmigdomos kelionės miegu. Tuo tarpu, transportinis serafimas užima horizontalią padėtį betarpiškai virš visatos energijos tos planetos poliaus. Tuo metu, kada energetiniai skydai yra plačiai išskleisti, miegančią asmenybę meistriškai paguldo, savo funkcijas atliekantys serafiniai padėjėjai, tiesiai ant transportinio angelo viršaus. Tuomet tiek viršutinė, tiek apatinė skydų poros yra rūpestingai uždaromos ir sureguliuojamos.

Ir dabar, transformuotojų ir siūstuvų įtakoje, prasideda keista metamorfozė, kada serafimas yra ruošiamas tam, kad įsijungtų į visatos grandinių energetines sroves. Žiūrint iš išorės, serafimas iš abiejų galų susmailėja ir tampa tiek apgaubtu keistos gintarinio atspalvio šviesos, jog labai greitai nebeįmanoma atskirti įserafimuotos asmenybės. Kada viskas yra paruošta išvykimui, tada transporto vadovas deramai patikrina gyvybės vežimą, atlieka įprastą patikrinimą tam, kad nustatytų, ar angelas yra tinkamai įjungtas į grandines, ir tada paskelbia, jog keliautojas yra tinkamai įserafimuotas, jog energijos yra suderintos, jog angelas yra izoliuotas, ir jog viskas yra parengta išvykimo blyksniui.

---

[439]▼

Tada mechaniniai kontrolieriai, du iš jų, užima savo vietas. Iki šitos akimirkos transportinis serafimas yra tapęs spindinčio švytėjimo beveik permatomu, vibruojančiu, torpedos formos kontūru. Dabar sferų transporto dispečeris pakviečia gyvų energijos siūstuvų pagalbines baterijas, paprastai vieną tūkstantį; kada jis paskelbia transporto galutinę stotį, tada išsitiesia ir paliečia artimiausią transportinio serafimo vietą, ir šis šauna pirmyn žaibo greičiu, paskui save palikdamas dangiškojo švytėjimo pėdsaką tiek, kiek nusidriekia planetos išorinė atmosfera. Mažiau negu po dešimties minučių nuostabaus vaizdinio nebemato net ir sustiprintas serafinis regėjimas.

Nors planetiniai erdvės pranešimai yra gaunami vidurdienį nurodytos dvasinės būstinės meridiane, bet transportuotojai iš šitos vietos yra išsiunčiami vidurnaktį. Tai yra pats palankiausias metas išvykimui, ir tai yra standartinė valanda, kada nėra nurodyta kitaip.

6. *Registruotojų.* Jie yra pagrindiniai planetos reikalų saugotojai, kada ji veikia kaip sistemos dalis, ir kada ji būna susijusi su, ir kada rūpinasi, visatos valdymu. Jie dirba registruodami planetinius reikalus, bet nesirūpina atskiros gyvybės ir egzistencijos reikalais.

7. *Rezervų.* Planetinių serafimų Satanijos rezervinis korpusas yra laikomas Jeruseme glaudžiai susietas su Materialiųjų Sūnų rezervais. Šitos serafinės kategorijos daugiapusės veiklos kiekviena fazė yra visiškai aprūpinta šitais

gausiais rezervais. Šitie angelai taip pat yra vietinių sistemų asmeninių pranešimų gabentojai. Jie tarnauja tranzitiniams mirtingiesiems, angelams, ir Materialiesiems Sūnums, taip pat ir kitiems, gyvenantiems sistemos būstinėje. Nors Urantija, šiuo metu, yra už Satanijos ir Norlatiadeko dvasinių grandinių ribų, bet kitais atžvilgiais jūs esate artimai susiję su tarpplanetiniais reikalais, kadangi šitie žinianešiai iš Jerusemo dažnai atvyksta į šitą pasaulį, kaip ir į visas kitas šios sistemos sferas.

6. PERVEDIMO TARNAI

Kaip galėtų nurodyti jų vardas, pervedamojo tarnavimo serafimai tarnauja ten, kur tik jie gali prisidėti prie tvarinių pervedimo iš materialios būsenos į dvasinę. Šitie angelai tarnauja pradedant apgyvendintais pasauliais ir baigiant sistemų sostinėmis, bet šiuo metu Satanijoje jie savo didžiausias pastangas nukreipia į išliekančiųjų mirtingųjų mokymą septyniuose gyvenamuosiuose pasauliuose. Šitas tarnavimas yra skirstomas pagal tokias septynias paskyrimo kategorijas:

1. Serafiniai Evangelai.
2. Rasiniai Aiškintojai.
3. Proto Planuotojai.
4. Morontiniai Patarėjai.
5. Technikai.
6. Registruotojai-Mokytojai.
7. Tarnaujantys Rezervai

Daugiau apie šituos serafinius tarnus pereinamiesiems kylantiesiems jūs sužinosite tada, kada bus pateikti pasakojimai apie gyvenamuosius pasaulius ir morontinį gyvenimą.

---

[440]▼

7. ATEITIES SERAFIMAI

Šitie angelai neveikia plačiai, išskyrus Neadono senesniąsias valdas ir labiau išsivysčiusias planetas. Didžiulis jų skaičius yra laikomas rezerve serafiniuose pasauliuose netoli Salvingtono, kur jie yra užimti tais dalykais, kurie yra susiję su kada nors išaušiančiu šviesos ir gyvenimo amžiumi Neadone. Šitie serafimai iš tikrųjų veikia sąsajoje su kylančio mirtingojo karjera, bet tarnauja beveik išskirtinai tiems mirtingiesiems, kurie išlieka kurios nors vienos iš modifikuotų kilimo kategorijų dėka.

Kadangi šitie angelai dabar nėra tiesiogiai susiję su Urantija ar Urantijos

gyventojais, tai mes esame tos nuomonės, jog geriausia susilaikyti nuo jų nuostabios veiklos pavaizdavimo.

8. SERAFINIS LIKIMAS

Serafimai yra kilę vietinėse visatose, ir šitose pačiose savojo atsiradimo sferose kai kurie iš jų pasiekia savosios tarnystės likimą. Vyresniųjų archangelų padedami ir patariami kai kurie serafimai gali būti pakelti į išaukštintas Spindinčiųjų Vakarų Žvaigždžių pareigas, tuo tarpu kiti pasiekia Vakarų Žvaigždžių neapreiktų lygiaverčių partnerių tarnystę ir statusą. Gali būti mėginama siekti dar kitų jaudinančių patyrimų vietinėje visatoje, bet visada visų angelų amžinuoju likimu lieka Serafingtonas. Serafingtonas yra angelų slenkstis į Rojaus ir Dievybės pasiekimą, pereinamoji sfera iš laiko tarnavimo į išaukštintą amžinybės tarnystę.

Serafimai gali pasiekti Rojų dešimtimis – šimtais – būdų, bet patys svarbiausi, kurie yra aprašomi šiuose pasakojimuose, yra tokie:

1. Būti priimtais į Rojaus serafinę buveinę, asmeniškai pasiekus specializuotos tarnystės tobulumą tarnaujant dangiškuoju meistrų, Juridiniu Patarėju, ar Dangiškuoju Registruotoju. Tapti Rojaus Kompanionu ir, šitaip pasiekus visų daiktų centrą, galbūt tada tapti amžinuoju tarnu ir patarėju serafinėms kategorijoms ir kitiems.

2. Būti pašauktam į Serafingtoną. Tam tikromis sąlygomis serafimai yra pašaukiami aukštyn; kitomis aplinkybėmis kartais angelai pasiekia Rojų per daug trumpesnį laiką negu mirtingieji. Tačiau nesvarbu, kad ir kokia tinkama būtų bet kuri serafimų pora, vis tiek jie negali inicijuoti išvykimo į Serafingtoną arba kur nors kitur. Niekas kitas, bet tik sėkmingai veikiantys likimo sargai gali būti tikri dėl to, jog kelias į Rojų evoliucinio kilimo progresiniu keliu. Visi kiti privalo kantriai laukti, kol atvyks tretinių supernafimų Rojaus žinianešiai, kurie atvyksta su šaukimais, liepiančiais jiems pasirodyti danguje.

3. Pasiekti Rojų evoliuciniu mirtingojo metodu. Aukščiausias serafimo pasirinkimas laiko karjeroje yra angelo sargo postas tam, kad jie galėtų pasiekti užbaigtųjų karjerą ir būtų parengti paskyrimui į serafinės tarnystės amžinąsias sferas. Tokie laiko vaikų asmeniniai vedliai yra vadinami likimo sargais, pažymint tai, kad jie saugo mirtinguosius tvarinius dieviškojo likimo kelyje, ir kad veikdami šitokiu būdu jie nulemia ir savo pačių aukštąjį likimą.

Likimo sargai yra parenkami iš labiau patyrusių angeliškųjų asmenybių iš visų serafimų, kvalifikuotų šitai tarnystei, kategorijų.

---

[441]▼

Visi išliekantieji mirtingieji, kurių likimas yra susilieti su Derintoju, turi priskirtus laikinus sargus, ir šitie partneriai gali tapti tokiais, jog būtų priskirti nuolat, kada išlikę mirtingieji pasiekia reikalingą intelektualų ir dvasinį išsivystymą. Prieš tai, kada mirtingieji kylantieji palieka gyvenamuosius

pasaulius, jie visi turi nuolatinus serafinius partnerius. Šita tarnaujančiųjų dvasių grupė yra aptariama pasakojimuose, susijusiuose su Urantija.

Angelams neįmanoma pasiekti Dievo iš žmogiškosios kilmės lygio, kadangi jie yra sukurti "truputėlį aukštesniais negu jūs"; bet buvo išmintingai pasirinkta tuo, jog nors jie galbūt ir negali pradėti eiti į viršų iš pačios apačios, mirtingosios egzistencijos dvasinių žemumų, bet jiems yra leidžiama nusileisti pas tuos, kurie iš tikrųjų pradeda nuo apačios, ir vesti tokius tvarinius, žingsnis po žingsnio, pasaulis po pasaulio, prie Havonos vartų. Kada kylantieji mirtingieji išvyks iš Uversos, kad pradėtų žengimą Havonos žiedais, tada tie priskirtieji sargai po gyvenimo materialiam kūne, laikinai atsisveikins su savo partneriais piligrimais, tuo tarpu jie vyks į Serafingtoną, didžiosios visatos angelišką tikslą. Čia šitie sargai tikrai mėgins pasiekti, ir be abejonės pasieks, septynis serafinės šviesos žiedus.

Didelė dalis, bet ne visi, iš tų serafimų, kurie yra paskirti likimo sargais materialaus gyvenimo metu, savo mirtinguosius partnerius lydi per Havonos apskritimus, o kai kurie kiti serafimai pereina per centrinės visatos grandines tokiu būdu, kuris visiškai skiriasi nuo mirtingojo kilimo. Bet nepriklausomai nuo kilimo maršruto, visi evoliuciniai serafimai keliauja į Serafingtoną, ir dauguma per šią patyrimą pereina vietoje Havonos apskritimų.

Serafingtonas yra likimo sfera angelams, ir tai, kaip jie pasiekia šią pasaulį, visiškai skiriasi nuo mirtingųjų piligrimų patyrimo Kilimingtone. Angelai absoliučiai nėra tikri dėl savo amžinosios ateities tol, kol pasiekia Serafingtoną. Nėra žinomas nė vienas angelas, kuris būtų nuklydęs į šalį po to, kada pasiekė Serafingtoną; nuodėmė niekada nebesuras atgarsio užbaigtumo serafimo širdyje.

Serafingtono absolventų paskyrimai yra įvairūs: Likimo sargai turintys Havonos žiedų patyrimą paprastai patenka į Mirtingųjų Užbaigtųjų Korpusą. Kiti sargai, perėję per atsiskyrimo su Havona išbandymus, su savo mirtingaisiais partneriais dažnai iš naujo susijungia Rojuje, o kai kurie tampa amžiniais mirtingųjų užbaigtųjų partneriais, tuo tarpu kiti patenka į įvairius ne mirtingųjų užbaigtųjų korpusus, o daugelis būna įtraukiami į Serafinio Užbaigtumo Korpusą.

9. SERAFINIO UŽBAIGTUMO KORPUSAS

Pasiekus dvasių Tėvą ir po priėmimo į serafinę užbaigtumo tarnystę, angelai kartais būna paskiriami tarnauti pasauliams, pasiekusiems šviesą ir gyvenimą. Jie būna priskiriami prie aukštųjų sutrejybintų visatos būtybių ir prie išaukštintos Rojaus ir Havonos tarnystės. Šitie vietinių visatų serafimai savo patyrimu yra kompensavę skirtingą dieviškumo potencialą, kuris anksčiau juos atskyrė nuo centrinės ir supervisatų tarnaujančiųjų dvasių. Serafinio Užbaigtumo Korpuso angelai tarnauja supervisatos sekonafimų partneriais ir aukštųjų Rojaus-Havonos supernafimų kategorijų padėjėjais. Tokiems angelams laiko karjera yra pasibaigusi; nuo šiol ir amžiams jie yra Dievo tarnai, dieviškųjų asmenybių palydovai, ir yra lygiaverčiai su Rojaus užbaigtaisiais.

Didžiulis skaičius užbaigtumo serafimų sugrįžta į savo gimtąsias visatas, kad ten patirtinio tobulumo tarnavimu papildytų dieviškosios dovanos

---

[442]▼

tarnavimą. Nebadonas yra, santykinai kalbant, viena iš jaunesniųjų visatų ir todėl neturi tiek daug tų sugrįžusių Serafingtono absolventų, kiek jų galima būtų sutikti senesnėje sferoje; nepaisant šito, mūsų vietinė visata yra aprūpinta reikiamu skaičiumi užbaigtumo serafimų, nes tai yra reikšminga, jog evoliucinės sferos atskleidžia vis didėjančių poreikių jų tarnystei, kada jos artėja prie šviesos ir gyvenimo statuso. Užbaigtumo serafimai dabar plačiau tarnauja su aukščiausiomis serafimų kategorijomis, bet kai kurie tarnauja su kiekviena iš likusiųjų angelų kategorijų. Net ir jūsų pasaulis naudojasi Serafinio Užbaigtumo Korpuso dvylikos specializuotų grupių plačiu tarnavimu; šitie pagrindiniai planetų priežiūros serafimai lydi kiekvieną Planetos Prinčą, naujai paskirtą į apgyvendintus pasaulius.

Užbaigtumo serafimams atsiveria daug nuostabių tarnavimo kelių, bet taip, kaip jie troško paskyrimo likimo sargais tuo metu, kada nebuvo pasiekę Rojaus, tai po Rojaus patyrimo, jie labiausiai trokšta tarnauti lydinčiais išikūnijusius Rojaus Sūnus savęs padovanojimo misijų metu. Jie tebėra aukščiausiu laipsniu atsidavę tam visuotiniam planui, pagal kurį evoliucinių pasaulių mirtingieji tvariniai pradeda ilgą ir jaudinančią trokštamą kelionę link dieviškumo ir amžinybės Rojaus tikslo. Per visą mirtingojo jaudinantį patyrimą, ieškant Dievo ir pasiekiant dieviškąjį tobulumą, šitie serafinio užbaigtumo dvasiniai tarnai, kartu su ištikimomis laiko tarnaujančiosiomis dvasiomis, visada ir amžinai yra jūsų tikri draugai ir patikimi pagalbininkai.

[Pateikta Melkizedeko, veikiančio Nebadono Serafinių Gausybių Vadovo prašymu.]

[443]▼

40 DOKUMENTAS

KYLANTIEJI DIEVO SŪNŪS

KAIP IR daugelis pagrindinių visatos būtybių grupių, taip ir Kylančiųjų Dievo Sūnų buvo apreikštos septynios bendros klasės:

1. Su Tėvu susilieję Mirtingieji.
2. Su Sūnumi susilieję Mirtingieji.
3. Su Dvasia susilieję Mirtingieji.
4. Evoliuciniai Serafimai.
5. Kylantieji Materialieji Sūnūs.
6. Pervestos Tarpinės Būtybės.

7. Personalizuoti Derintojai.

Aiškinimas apie šitas būtybes, nuo evoliucinių pasaulių žemų gyvulinės prigimties mirtingųjų iki Visuotinio Tėvo Personalizuotų Derintojų, sudaro šlovingą pasakojimą apie dieviškosios meilės ir maloningo nuolankumo neapribotą padovanojimą per visą laiką ir Rojaus Dievybių toli nusidriekiančios kūrinijos visose visatose.

Šitie pasakojimai prasidėjo nuo Dievybių aprašymo, ir grupė po grupės, šis pavaizdavimas leidosi žemyn visuotine gyvų būtybių skale iki pasiekė žemiausią gyvybės kategoriją, apdovanotą nemirtingumo potencialu; ir dabar aš esu atsiųstas iš Salvingtono – kažkada buvęs mirtingasis, kilęs iš evoliucinio erdvės pasaulio – kad praplėščiau ir toliau tęsčiau pasakojimą apie Dievų amžinąjį planą, susijusį su sūnystės kylančiosiomis kategorijomis, ypač kas susiję su laiko ir erdvės mirtingaisiais tvariniais.

Kadangi šio pasakojimo didesnė dalis bus skirta kylančiųjų mirtingųjų trijų pagrindinių kategorijų aptarimui, tai iš pradžių bus aptariamos nemirtingosios kylančiosios sūnystės kategorijos – serafinės, Adominės, tarpinių būtybių, ir Derintojų.

1. EVOLIUCINIAI SERAFIMAI

Gyvulinės prigimties mirtingieji tvariniai nėra vienintelės privilegijuotos būtybės, kurios patiria sūnystę; angeliškosios gausybės taip pat turi dieviškąją galimybę pasiekti Rojų. Serafimai sargai, patyrimu ir tarnavimu su kylančiaisiais laiko mirtingaisiais, taip pat pasiekia kylančiosios sūnystės statusą. Tokie angelai pasiekia Rojų per Serafingtoną, ir daugelis jų net yra įtraukiami į Mirtingųjų Užbaigtumo Korpusą.

Užkopti iki sūnystės su Dievu užbaigtojo dieviškųjų aukštumų yra nuostabiausias pasiekimas angelui, tai yra pasiekimas, kuris toli pranoksta jūsų amžinojo išlikimo pasiekimą Amžinojo Sūnaus plano dėka ir nuolat teikiamos viduje gyvenančiojo Derintojo pagalbos dėka; bet sargai serafimai, o kartais ir kiti, iš tikrųjų įgyvendina tokį pakilimą.

---

[444]▼

2. KYLANTIEJI MATERIALIEJI SŪNŪS

Dievo Materialieji Sūnūs yra sukuriami vietinėje visatoje kartu su Melkizedekais ir jų partneriais, kurie visi yra klasifikuojami kaip besileidžiantieji Sūnūs. Ir iš tikrųjų, Planetiniai Adomai – evoliucinių pasaulių Materialieji Sūnūs ir Dukros – yra besileidžiantieji Sūnūs, nužengiantys žemyn į apgyvendintus pasaulius iš savosios kilmės sferų, vietinių sistemų sostinių.

Kada toks Adomas ir Ieva visiškai sėkmingai įvykdo savo bendrą misiją planetoje kaip biologiniai gerintojai, tada jie turi tokį patį likimą kaip ir jų pasaulio gyventojai. Kada toks pasaulis pasiekia šviesos ir gyvenimo išsivysčiusias pakopas, tada šitiems ištikimiems Materialiajam Sūnui ir Dukrai yra leidžiama pasitraukti iš visų planetinio administravimo pareigų, ir kada šitokiu būdu jie būna išlaisvinti iš besileidžiančio jaudinančio patyrimo, tada jie

gali vietinės visatos dokumentuose registruotis kaip išstobulinti Materialieji Sūnūs. Lygiai taip, kada jų paskyrimas į planetą yra ilgam atidedamas, tada stacionaraus statuso Materialiesiems Sūnums – vietinės sistemos gyventojams – yra leidžiama pasitraukti iš savojo statuso sferų veiklos ir registruotis kaip išstobulintiems Materialiesiems Sūnums. Po šitų formalumų tokie išlaisvinti Adomai ir Ievos yra patvirtinami kaip kylantieji Dievo Sūnūs ir nedelsiant gali pradėti ilgą kelionę į Havoną ir Rojų, pradėdami tiksliai nuo tuo metu esančio savojo statuso ir dvasinio pasiekimo. Ir šitą kelionę jie atlieka drauge su mirtingaisiais ir kitais kylančiais Sūnumis, ir tęsia tol, kol būna suradę Dievą ir pasiekę Mirtingųjų Užbaigtųjų Korpusą, amžinai tarnaujantį Rojaus Dievybėms.

3. PERVESTOS TARPINĖS BŪTYBĖS

Nors ir nepatiriantys Dievo besileidžiančiųjų Sūnų įsikūnijimų planetose betarpiškos naudos, nors kilimas link Rojaus ilgam yra atidėtas, nepaisant šito, tuoj po to, kada evoliucinė planeta yra pasiekusi vidurinę šviesos ir gyvenimo epochą (jeigu ne anksčiau), abi grupės tarpinių tvarinių yra atleidžiamos nuo planetinių pareigų. Kartais didžioji jų dalis yra pervedama kartu su savo žmogiškaisiais pusbroliais, tą dieną, kai nusileidžia šviesos šventovė, o Planetos Princas yra pakeliamas į aukštą Planetos Valdovo rangą. Atleistos nuo planetinės tarnystės, abi kategorijos vietinėje visatoje yra registruojamos kaip kylantieji Dievo Sūnūs, ir tuoj pat pradeda ilgą kilimą į Rojų tais pačiais maršrutais, nustatytais materialių pasaulių mirtingųjų rasių žengimui į priekį. Pirminės grupės turi likimą patekti į įvairius užbaigtųjų korpusus, bet antriniai arba Adominiai tarpiniai tvariniai visi žengia tuo maršrutu, kuris veda į Mirtingųjų Užbaigtųjų Korpusą.

4. PERSONALIZUOTI DERINTOJAI

Kada laiko mirtingiesiems planetiniame bendravime su Visuotinio Tėvo dvasinėmis dovanomis savo sielų amžinojo išlikimo pasiekti nepasiseka, tai tokia nesėkmė niekada neatsitinka dėl to, kad pareigą, pagalbą, tarnystę, ar atsidavimą ignoruotų Derintojas. Mirus mirtingajam, tokie apleisti Pagalbininkai sugrįžta į Dieviningtoną, ir vėliau, po nuosprendžio paskelbimo neišlikusiajam, jie vėl gali būti paskiriami į laiko ir erdvės pasaulius. Kartais, po tokios rūšies tarnystės pasikartojimų arba po kažkokio neįprasto patyrimo, tokio, kaip

---

[445]▼

įsikūnijusio save padovanojančio Sūnaus viduje gyvenančio Derintojo tarnavimas, šituos sumanius Derintojus Visuotinis Tėvas įasmenina.

Personalizuoti Derintojai yra unikalios ir nesuvokiamos kategorijos būtybės. Iš pradžių turėdami egzistencialų ikiasmenį statusą, jie kaupia patirtį dalyvaudami materialių pasaulių žemų mirtingųjų gyvenime ir karjeroje. Ir kadangi asmenybė, padovanota šitiems patyrusiems Minties Derintojams, kyla iš Visuotinio Tėvo asmeninio nuolatinio tarnavimo, ir turi savo šaltinį

Visuotinio Tėvo asmeniniame nuolatiname tarnavime, dovanojant patirtinę asmenybę savo tvarinių kūrinijai, tai šitie Personalizuoti Derintojai yra klasifikuojami kaip kylantieji Dievo Sūnūs, aukščiausia iš visų tokių sūnystės kategorijų.

5. LAIKO IR ERDVĖS MIRTINGIEJI

Tokių būtybių, kurios yra vadinamos Dievo sūnumis, grandinėje mirtingieji atstovauja paskutiniajai grandžiai. Pirminio ir Amžinojo Sūnaus asmeninis prisilietimas nusitęsia žemyn per vis mažiau dieviškų ir vis daugiau žmogiškų įsameninimų seriją iki pasirodo tokia būtybė, kuri didele dalimi yra panaši į jus pačius, būtybė, kurią jūs galite matyti, girdėti, ir liesti. Ir tuomet jūs imate dvasiškai suvokti tą didžiąją tiesą, kurią jūsų įtikėjimas gali suvokti – sūnystę su amžinuoju Dievu!

Lygiai taip iš tikrųjų Pirminė ir Begalinė Dvasia, ilga vis mažiau dieviškų ir vis daugiau žmogiškų kategorijų serija vis labiau ir labiau artėja prie kovojančiųjų sferų tvarinių, pasiekdama išraiškos ribą angeluose – už kuriuos jūs buvote sukurti truputėlį žemesni – kurie asmeniškai saugo jus ir veda jus laiko mirtingojo karjeros gyvenimo kelionėje.

Dievas Tėvas nenužengia taip žemyn, negali pats nužengti taip, kad užmegztų beveik asmeninį ryšį beveik su beribiu skaičiumi kylančiųjų tvarinių per visą visatą visatą. Tačiau Tėvui nėra atimtas asmeninis ryšys su savo žemais tvariniais; jūs nesate be dieviškojo buvimo. Nors Dievas Tėvas negali būti su jumis tiesioginės asmenybės pasireiškimu, bet jis yra jumoje ir jūsų dalis jūsų viduje gyvenančiųjų Minties Derintojų, dieviškųjų Pagalbininkų, tapatybės dėka. Tokiu būdu, iš tiesų Tėvas, kuris asmenybe ir dvasia nuo jūsų yra toliausia, asmenybės grandine ir vidinės komunijos su savo mirtingųjų sūnų ir dukrų pačiomis sielomis dvasiniu palietimu prie jūsų priartėja arčiausia.

Dvasinis identifikavimas sudaro asmeninio išlikimo paslaptį ir nulemia dvasinio kilimo likimą. O kadangi Minties Derintojai yra vienintelės dvasios, turinčios susiliejimo potencialą, kuris turi būti sutapatintas su žmogumi per jo gyvenimą materialiam kūne, tai laiko ir erdvės mirtingieji pirmiausia yra klasifikuojami pagal savo ryšį su šitomis dieviškosiomis dovanomis, viduje gyvenančiais Paslaptینگaisiais Pagalbininkais. Šita klasifikacija yra tokia:

1. Mirtingieji, kuriuose gyvena laikinas arba patirtinis Derintojas.
2. Mirtingųjų tipai, susiliejančys ne su Derintoju.
3. Mirtingieji, turintys potencialą susiliesti su Derintoju.

Pirmoji serija – mirtingieji, kuriuose gyvena laikinas arba patirtinis Derintojas. Šitos serijos paskyrimas bet kokiais besivystančiais planetai yra laikinas, naudojamas visų apgyvendintų pasaulių ankstyvosiose stadijose, išskyrus tuos, kurie priklauso antrajai serijai.

Pirmosios serijos mirtingieji erdvės pasauliuose gyvena žmonijos evoliucijos ankstyvųjų epochų metu, ir apima žmogiškojo proto pačias primityviausias rūšis.

Daugelyje pasaulių, tokių, kaip Urantija, iki Adomo, primityviųjų žmonių daugybė aukštesnių arba labiau išsivysčiusių tipų įgyja sugebėjimą išlikti, bet su Derintoju susilieti jiems nepavyksta. Amžių amžiais, iki žmogus pakyla į aukštesnį dvasinės valios lygį, Derintojai užima šitų kovojančiųjų tvarinių protus jų trumpo gyvenimo materialiame kūne laikotarpiu, ir nuo to akimirksnio, kada Derintojai apsigyvena tokių valią turinčių tvarinių viduje, ima veikti angelų sargų grupė. Nors pirmosios serijos mirtingieji asmeninių sargų neturi, bet jie turi grupinius sargybinius.

Patirtinis Derintojas su primityvia žmogiškąja būtybe pasilieka per jo visą gyvenimo materialiame kūne laikotarpį. Derintojai daug prisideda prie primityviųjų žmonių vystymosi, bet su tokiais mirtingaisiais negali užmegzti amžinosios sąjungos. Šitas laikinas Derintojų tarnavimas įgyvendina du dalykus: Pirma, jie įgauna vertingo ir aktualaus patyrimo, susijusio su evoliucinio intelekto prigimtimi ir veikimu, tokio patyrimo, kuris bus neįkainojamas vėliau užmezgant ryšius su labiau išsivysčiusiomis būtybėmis kituose pasauliuose. Antra, laikinas Derintojų gyvenimas daug prisideda prie to, kad jų mirtingieji subjektai būtų paruošti galimam vėlesniam susiliejimui su Dvasia. Visos šitos rūšies Dievo ieškančios sielos amžinąjį gyvenimą pasiekia vietinės visatos Motinos Dvasios dvasiniu apkabinimu, šitokiu būdu tapdamos vietinės visatos režimo kylančiais mirtingaisiais. Iki Adomo daugelis asmenų iš Urantijos tokiu būdu pateko į Satanijos gyvenamuosius pasaulius.

Tie Dievai, kurie paliepė, jog mirtingasis žmogus turėtų kopti į dvasinio intelekto aukštesnį lygį per evoliucinių išbandymų ir sukrėtimų ilgus amžius, atsižvelgia į jo statusą ir poreikius kiekvienoje kilimo stadijoje; ir visada jie yra dieviškai nešališki ir teisingi, net kerinčiai gailėtingi, priimdami galutinius nuosprendžius besivystančių rasių ankstyvųjų dienų šitiems kovojantiems mirtingiesiems.

Antroji serija – mirtingieji, susiliejančys ne su Derintoju. Tai yra žmogiškųjų būtybių specializuoti tipai, kurie nesugeba įgyvendinti amžinosios sąjungos su savo Derintojais, gyvenančiais jų viduje. Klasifikavimas į tipus tarp rasių su vienu smegenų pusrutuliu, su dviem smegenų pusrutuliais, ir su trimis smegenų pusrutuliais neturi reikšmės susiliejimui su Derintoju; visi šitie mirtingieji yra panašūs, tačiau tie tipai, kurie susilieja ne su Derintoju, yra visiškai kitokia ir labai modifikuota valinių tvarinių kategorija. Daugelis iš nekvėpuojančiųjų priklauso šitai serijai, ir yra gausybė kitų grupių, kurios paprastai nesusilieja su Derintojais.

Panašiai kaip pirmojoje serijoje, kiekvienas šitos grupės narys per savo gyvenimą materialiame kūne patiria vieno Derintojo veikimą. Per materialaus kūno gyvenimą šitie Derintojai savo subjektams, kuriuose laikinai gyvena, daro viską, kas yra daroma ir kituose pasauliuose, kuriuose gyvena mirtingieji, turintys susilieimo potencialą. Šitos antrosios serijos mirtinguosiuose dažnai gyvena nepatyrę Derintojai, bet aukštesnieji žmonių tipai dažnai turi ryšį su sumaniais ir patyruotais Pagalbininkais.

Kilimo plane, pagal kurį gerinami gyvulinės kilmės tvariniai, šitos būtybės patiria tokį patį Dievo Sūnų tarnavimo atsidavimą, koks tarnavimo atsidavimas

yra suteikiamas Urantijos tipo mirtingiesiems. Serafinis bendradarbiavimas su Derintojais tose planetose, kuriose nesusiliejava, yra suteikiamas lygiai tiek pat iki galo, kaip ir tuose pasauliuose, kuriuose yra susilieavimo potencialas; likimo sargai tokiose sferose veikia lygiai taip, kaip ir Urantijoje, ir panašiai dirba mirtingojo išlikimo metu, tokiu metu, kada išliekanti siela susilieja su Dvasia.

Kada su šitais modifikuotais mirtingųjų tipais jūs susitikssite gyvenamuosiuose pasauliuose, tada su jais bendrauti jums nebus sunku. Ten jie kalba ta pačia sistemos kalba, bet modifikuotu metodu. Dvasia ir asmenybės pasireiškimu šitos

---

[447]▼

būtybės yra identiškos tvarinio gyvybės jūsų kategorijai, skiriasi tik kai kuriais fiziniais aspektais ir tuo faktu, kad su Minties Derintojais jos nesusilieja.

Kai dėl to, kodėl šitas tvarinio tipas niekada negali susiliesti su Visuotinio Tėvo Derintuju, tai šito aš atsakyti nesugebu. Kai kurie iš mūsų yra linkę tikėti, jog Gyvybės Nešėjai, bandydami suformuoti būtybes, sugebančias egzistuoti neįprastose planetinėse sąlygose, susiduria su būtinybe padaryti tokius radikalius pakeitimus protingų valinių tvarinių visatos plane, kad tampa savaimė neįmanoma įgyvendinti nuolatinę sąjungą su Derintojais. Dažnai mes esame klausę: ar tai yra sąmoninga ar nesąmoninga kilimo plano dalis? bet atsakymo nesuradome.

Trečioji serija – mirtingieji, turintys susilieavimo su Derintuju potencialą. Visi su Tėvu susilieję mirtingieji yra gyvulinės kilmės, lygiai taip, kaip ir Urantijos rasės. Jie sudaro vieno smegenų pusrutulio, dviejų, ir trijų smegenų pusrutulių tipų mirtinguosius, turinčius susilieavimo su Derintuju potencialą. Urantijiečiai yra tarpinio arba dviejų smegenų pusrutulių tipo, būdami daugeliu atvejų žmogiškai pranašesni už vieną smegenų pusrutulį turinčias grupes, bet aiškiai ribotesni, palyginus su trijų smegenų pusrutulių kategorijomis. Šitie trys tipai pagal fizinių-smegenų apdovanojimą neturi jokios reikšmės Derintuju padovanojimui, serafinei tarnystei, ar bet kokiam kitam dvasinio tarnavimo aspektui. Intelektualus ir dvasinis skirtumas tarp šitų trijų smegenų tipų apibūdina individus, kurie kitais atžvilgiais proto apdovanojimu ir dvasiniu potencialu yra gana panašūs, būdami didžiausi materialaus kūno gyvenime ir linkę tapti mažesniais, kada keliamas vienas po kito per gyvenamuosius pasaulius. Iš sistemos būstinės žengiant toliau, šitų trijų tipų žengimas pirmyn yra toks pat, o jų galutinis Rojaus likimas yra identiškas.

Nesunumeruotos serijos. Šitie pasakojimai negali aprėpti visų nuostabių variacijų evoliuciniuose pasauliuose. Jūs žinote, jog kas dešimtas pasaulis yra dešimtainė arba eksperimentinė planeta, bet jūs nieko nežinote apie kitokias variacijas, kurios skiria evoliucinių sferų žengimą į priekį. Skirtumų yra per daug net ir tarp apreikštų gyvų tvarinių kategorijų, kaip ir tarp tos pačios grupės planetų, kad būtų galima papasakoti, bet šitas pateikimas paaiškina esminius skirtumus, susijusius su kilimo karjera. O kilimo karjera yra pats svarbiausias faktorius, nagrinėjant bet ką apie laiko ir erdvės mirtinguosius.

Kai dėl mirtingojo išlikimo galimybių, tai tebūnie kartą ir visiems laikams aišku: Mirtingosios egzistencijos kiekvienos įmanomos fazės visos sielos išliks su sąlyga, jeigu jos parodys norą bendradarbiauti su viduje gyvenančiais savo Derintojais ir išreikš troškimą surasti Dievą ir pasiekti dieviškąjį tobulumą, nors šitie troškimai būtų ne daugiau kaip pirmieji nestiprūs primityvaus suvokimo, kas yra "tikroji šviesa, kuri apšviečia kiekvieną žmogų, kuris ateina į šį pasaulį," virpesiai.

6. ĮTIKĖJIMO DIEVO SŪNŪS

Mirtingosios rasės yra intelektualios ir asmenės kūrinijos žemiausios kategorijos atstovai. Jūs mirtingieji esate dieviškai mylimi, ir kiekvienas iš jūsų galite apsispręsti dėl to, kad priištumėte šlovingo patyrimo užtikrintą likimą, bet jūs dar nesate prigimtimi dieviškoji kategorija; jūs esate visiškai mirtingi. Jūs būsite laikomi kylančiais sūnumis nuo tos akimirkos, kada įvyks susilieėjimas, bet laiko ir erdvės mirtingųjų statusas yra įtikėjimo sūnų statusas iki to įvykio, kada išliekančiojo mirtingojo

---

[448]▼

siela galutinai susivienija su amžinos ir nemirtingos dvasios tam tikru tipu.

Tai yra šventas ir dieviškas faktas, jog tokie žemi ir materialūs tvariniai, kaip Urantijos žmogiškosios būtybės, yra Dievo sūnūs, Aukščiausiojo įtikėjimo vaikai. "Žiūrėkite, kokią meilės išraišką Tėvas padovanojo mums, kad mus reikėtų vadinti Dievo sūnumis." "Visiems tiems, kurie jį priėmė, jis suteikė galią suvokti, kad jie yra Dievo sūnūs." Nors "to, kas jūs tikrai būsite, dar nesimato," bet net ir dabar "jūs esate įtikėjimo Dievo sūnūs"; "nes jūs negavote vergystės dvasios, kurios vėl bijotumėte, bet jūs gavote sūnystės dvasią, su kuria jūs sušunkate, 'mūsų Tėve.'" Kalbėjo senovės pranašas amžinojo Dievo vardu: "Net ir jiems aš suteiksiu vietos savo namuose ir vardą geresnį negu sūnų; aš jiems suteiksiu amžinąjį vardą, tokį, kurio tikrai nebus galima atmesti." "Ir kadangi jūs esate sūnūs, tai Dievas į jūsų širdis atsiuntė savo Sūnaus dvasią."

Visi evoliuciniai pasauliai, kuriuose gyvena mirtingieji, turi šituos įtikėjimo Dievo sūnus, maloningumo ir gailestingumo sūnus, mirtingas būtybes, priklausančias dieviškajai šeimai ir atitinkamai vadinamas Dievo sūnumis. Urantijos mirtingieji turi teisę save pačius laikyti Dievo sūnumis, nes:

1. Jūs esate dvasinio įžado sūnūs, įtikėjimo sūnūs; jūs esate priėmę sūnystės statusą. Jūs tikite savo sūnystės tikrove, ir šitokiu būdu jūsų sūnystė su Dievu iš tikrųjų tampa amžinai tikra.

2. Dievo Sūnus Kūrėjas tapo vienu iš jūsų; iš tiesų jis yra jūsų vyresnysis brolis, ir jeigu dvasioje jūs tapote iš tiesų susietais Kristaus, Mykolo nugalėtojo, broliais, tuomet dvasioje jūs taip pat turite būti to Tėvo, kuris jums yra bendras – net visų Visuotinio Tėvo – sūnūs.

3. Jūs esate sūnūs, nes vieno Sūnaus dvasia buvo išlieta jums, buvo laisvai ir tikrai padovanota visoms Urantijos rasėms. Šitoji dvasia visą laiką jus traukia prie dieviškojo Sūnaus, kuris yra jos šaltinis, ir prie Rojaus Tėvo, kuris yra šito dieviškojo Sūnaus šaltinis.

4. Savo dieviškąja laisva valia, Visuotinis Tėvas jums suteikė tvarinių

asmenybes. Jūs buvote apdovanoti laisvos valios veiksmo tuo dieviškojo spontaniškumo matu, kuriuo Dievas dalinasi su visais tais, kurie galėtų tapti jo sūnumis.

5. Jūsų viduje gyvena Visuotinio Tėvo fragmentas, ir tokiu būdu jūs esate tiesiogiai susietas su visų Dievo Sūnų dieviškuoju Tėvu.

7. SU TĖVU SUSILIEJĘ MIRTINGIEJI

Derintojų pasiuntimas, jų apsigyvenimas viduje, iš tikrųjų yra viena iš nesuvokiamų Dievo Tėvo paslapčių. Šitie Visuotinio Tėvo dieviškosios prigimties fragmentai su savimi neša tvarinio nemirtingumo potencialą. Derintojai yra nemirtingos dvasios, ir sąjunga su jais susiliejusio mirtingojo sielai suteikia amžinąjį gyvenimą.

Jūsų pačių išliekančiųjų mirtingųjų rasės priklauso šitai kylančiųjų Dievo Sūnų grupei. Dabar jūs esate planetiniai sūnūs, evoliuciniai tvariniai, atsiradę iš Gyvybės Nešėjų implantavimų ir modifikuoti Adominės gyvybės įliejimo, bet vargu ar esate kylantieji sūnūs; bet tikrai jūs esate sūnūs, turintys potencialą kilti – net iki aukščiausiųjų šlovės ir dievybės pasiekimo aukštybių – ir šitą dvasinį kylančiosios sūnystės statusą jūs galite pasiekti įtikėjimu ir laisvavaliu bendradarbiavimu su

---

[449]▼

viduje gyvenančio Derintojo dvasinančia veikla. Kada jūs ir jūsų Derintojas esate galutinai ir amžinai susilieję, kada jūs abu tampate vienu, net ir taip, kaip Kristuje Mykole Dievo Sūnus ir Žmogaus Sūnus yra vienas, tuomet iš tikrųjų jūs esate tapę kylančiaisiais Dievo sūnumis.

Derintojo karjeros smulkmenos, kaip jis tarnauja gyvendamas išbandymo ir evoliucinėje planetoje, nėra manosios užduoties dalis; šitos didžios tiesos gvildenimas sudaro jūsų visą karjerą. Aš paminiu Derintojo kai kurias funkcijas tam, kad pateikčiau susiliejusį su Derintoju mirtingųjų visapusišką apibūdinimą. Šitie viduje gyvenantys Dievo fragmentai su jūsų būties kategorija būna nuo fizinės egzistencijos ankstyvųjų dienų per visą kylančiojo karjerą Nebadone ir Orvontone, ir toliau lydi per Havoną į patį Rojų. Po šito, per amžiną jaudinantį patyrimą, tas pats Derintojas tampa vienu su jumis ir viena iš jūsų dalių.

Tai yra tie mirtingieji, kuriems Visuotinis Tėvas paliepė, "Būkite tokie tobuli, net koks tobulas esu aš." Tėvas save padovanojo jums, savo paties dvasią patalpino į jūsų vidų; *del to* jis iš tiesų iš jūsų reikalauja galutinio tobulumo. Pasakojimas apie žmogaus kilimą iš laiko mirtingųjų sferų į dieviškąją amžinybės valdą sudaro jaudinantį atpasakojimą, kuris nėra įtrauktas į mano užduotį, bet šitas dieviškasis jaudinantis patyrimas turėtų būti mirtingojo žmogaus aukščiausioji studija.

Susiliejimas su Visuotinio Tėvo fragmentu yra tolygus dieviškajam patvirtinimui, jog galiausiai Rojus bus pasiektas, ir tokie su Derintoju susilieję mirtingieji yra vienintelė žmogiškųjų būtybių, kurios visos keliausias per Havonos grandines ir suras Dievą, klasė. Susiliejusiam su Derintoju mirtingajam visuotinė tarnystės karjera atverta plačiai. Koks likimo didingumas ir kokia

pasiekimo šlovė laukia kiekvieno iš jūsų! Ar jūs iki galo suvokiate, kas jums yra padaryta? Ar jūs suvokiate, kokia amžinojo pasiekimo aukštybių didybė yra išskleista prieš jus? – net ir prieš jus, kurie dabar toliau sunkiai žengiate gyvenimo žemu keliu per savo vadinamąją "ašarų pakalnę"?

8. SU SŪNUMI SUSILIEJĘ MIRTINGIEJI

Nors praktiškai visi išliekantieji mirtingieji susilieja su savo Derintojais viename iš gyvenamųjų pasaulių arba vos tik atvykę į aukštesniąsias morontijos sferas, bet būna tam tikrų atvejų, kada susiliejimas yra uždelsiamas, kai kas šito galutinio užtikrintumo dėl išlikimo nepatiria tol, kol pasiekia visatos būstinės paskutiniuosius mokymo pasaulius; o nedideliame skaičiui iš šitų mirtingųjų kandidatų į niekada nesibaigiantį gyvenimą visiškai nepavyksta pasiekti tapatybės susiliejo su savo ištikimais Derintojais.

Nuosprendžius priimanti valdžia būna nusprendusi, jog tokie mirtingieji yra verti išlikimo, ir net jų Derintojai, sugrįžę iš Dieviningtono, yra dirbę kartu, jiems kylant į gyvenamuosius pasaulius. Tokios būtybės pakilo per sistemą, žvaigždyną, ir per Salvingtono grandinės mokymo pasaulius; joms galimybės susilieti buvo suteiktos "septyniasdešimtkart po septynis," ir vis tiek vienumo su savo Derintojais jos nesugebėjo pasiekti.

Kada tampa akivaizdu, jog kažkokia sinchronizavimo problema trukdo susilieti su Tėvu, tada yra sukvečiami Sūnaus Kūrėjo išlikimo teisėjai. Ir kada šitas tiriamasis teismas, sankcionuotas Dienų Senujų asmeninio atstovo, galutinai nusprendžia, jog kylantis mirtingasis nėra kaltas nė vienos nustatytos priežasties atžvilgiu dėl to, kad nepasisėkė pasiekti susiliejo, tada jie šitą pažymi vietinės visatos dokumentuose ir tai, ką nustatė, jie deramai perduoda Dienų Seniesiems. Po šito viduje gyvenantis Derintojas sugrįžta į Dieviningtoną tam, kad gautų

---

[450]▼

patvirtinimą iš Personalizuotų Pagalbininkų, ir po šito išvykimo morontinis mirtingasis nedelsiant yra suliejamas su Sūnaus Kūrėjo dvasios individualizuota dovana.

Didele dalimi taip, kaip Nebadono morontinėmis sferomis bendrai naudojasi su Dvasia susilieję mirtingieji, taip ir šitie su Sūnumi susilieję tvariniai Orvontono tarnybomis naudojasi bendrai su susiliejusiais su Derintoju savo sielos broliais, keliaujančiais į vidų, į tolimąją Rojaus Salą. Jie iš tikrųjų yra jūsų sielos broliai, ir jums labai patiks su jais bendrauti, kada jūs žengsite per supervisatos mokymo pasaulius.

Su Sūnumi susilieusių mirtingųjų grupė nėra labai didelė, Orvontono supervisatoje jų yra mažiau negu vienas milijonas. Išskyrus nuolatinio gyvenimo likimą Rojuje, visais kitais atžvilgiais jie yra lygūs su savo partneriais, susiliejusiais su Derintojais. Jie dažnai keliauja į Rojų su supervisatos užduotimis, bet retai kada ten gyvena nuolat, būdami, kaip klasė, apriboti savo gimtosios supervisatos ribomis.

9. SU DVASIA SUSILIEJĘ MIRTINGIEJI

Susilieję su Dvasia kylantieji mirtingieji nėra Trečiojo Šaltinio asmenybės; jie yra įtraukti į Tėvo asmenybės grandinę, bet jie yra susilieję su Trečiojo Šaltinio ir Centro ikiprotinės dvasios individualizavimais. Toks susiliejimas su Dvasia niekada neįvyksta per natūralaus gyvenimo tarpsnį; jis įvyksta tik tai tuo metu, kada mirtingasis atsibunda morontinės egzistencijos gyvenamuosiuose pasauliuose. Susiliejo patyrimo nėra užklojimo ant viršaus; valią turintis tvarinys yra susiliejęs arba su Dvasia, arba su Sūnumi, arba su Tėvu. Tie, kurie yra susilieję su Derintoju arba su Tėvu, niekada nebūna susilieję su Dvasia arba su Sūnumi.

Tas faktas, kad šitos mirtingųjų tvarinių rūšys nėra kandidatės susiliesti su Derintoju, neužkerta kelio Derintojams gyventi jų viduje gyvenimo materialiam kūne metu. Derintojai iš tikrųjų dirba tokių būtybių prote per materialaus gyvenimo tarpsnį, bet niekada amžiams netampa vienu su savo mokinių sielomis. Per šitą laikinąjį gyvenimą Derintojai efektyviai sukuria toki patį mirtingojo prigimties dvasinį kolegą – sielą – kokį jie tikrai sukuria kandidatuose į susiliejamą su Derintoju. Iki tos akimirkos, kada mirtingasis miršta, Derintojų darbas yra visiškai panašus į jų tarnavimą jūsų pačių rasėse, bet po mirtingojo mirties Derintojai šituos kandidatus į susiliejamą su Dvasia palieka amžiams ir vyksta tiesiai į Dieviningtoną, visų dieviškųjų Pagalbininkų būstinę, ir čia laukia naujų savosios kategorijos užduočių.

Kada tokie miegantys išlikusieji vėl įsmeninami gyvenamuosiuose pasauliuose, tada išvykusio Derintojo vietą užima Dieviškojo Tarno individualizavimas, Begalinės Dvasios atstovas konkrečioje vietinėje visatoje. Šitas dvasinis įliejimas šituos išliekančius tvarinius paverčia su Dvasia susiliejusiais mirtingaisiais. Tokios būtybės visais atžvilgiais yra jums lygios protu ir dvasia; ir jos iš tikrųjų yra jūsų amžininkės, besidalinančios gyvenamosiomis ir morontinėmis sferomis bendrai su jūsų kategorijos kandidatais į susiliejamą ir su tais, kurie turi susiliesti su Sūnumi.

Tačiau yra viena ypatybė, kuria susiliejusieji su Dvasia skiriasi nuo savo kylančiųjų sielos brolių: Mirtingojo atmintis apie žmogiškąjį patyrimą savosios kilmės materialiuose pasauliuose išlieka po materialaus kūno mirties, nes viduje gyvenantis Derintojas

---

[451]▼

įgijo dvasinį dublikatą, arba tikslią kopiją, tų žmogiškojo gyvenimo įvykių, kurie turėjo dvasinės reikšmės. Bet su Dvasia susilieję mirtingieji neturi tokio mechanizmo, kurio pagalba galėtų išlikti žmogiškoji atmintis. Atminties Derintojo kopijos yra pilnos ir viską išlaikiusios, bet šitas turtas yra išvykusių Derintojų patirtinė nuosavybė ir nėra prieinamas tiems tvariniams, kurių viduje jie anksčiau gyveno, ir kurie dėl to atsibunda Nebadono morontinių sferų prisikėlimo salėse tarsi būtų naujai sukurtos būtybės, tvariniai be sąmoningo suvokimo apie ankstesnę egzistenciją.

Tokie vietinės visatos vaikai yra įgalinami vėl atstatyti didžiulę dalį savo

ankstesnės žmogiškosios patirtinės atminties, kada ją vėl jiems atpasakoja su jais susieti serafimai ir cherubimai ir kada ji yra pasitikslinama mirtingojo karjeros dokumentuose, kuriuos pateikia registruojantys angelai. Tą jie gali padaryti su neabejotinu tikrumu, nes išliekanti siela, turinti patirtinę kilmę materialioje ir mirtingoje gyvybėje, nors ir neprisimena mirtingų įvykių, bet tikrai turi likutinį patirtinį-suvokiantį reagavimą į šituos praėjusio patyrimo neprisimenamus įvykius.

Kada susiliejusiam su Dvasia mirtingajam yra pasakojama apie praeties patyrimo neprisimenamus įvykius, tada tokio išlikusiojo sielos (tapatybės) viduje tuoj pat įvyksta patirtinio suvokimo reagavimas, kuris tą pačią akimirką pasakojamą įvykį įvelka į tikrovės emocinį atspalvį ir fakto intelektualią kokybę; ir šitas dvigubas reagavimas sudaro mirtingojo patyrimo neprisimenamo aspekto atstatymą, suvokimą, ir patvirtinimą.

Net ir su Derintoju susiliejujantiems kandidatams, tikrai tokie žmogiškieji patyrimai, kurie turėjo dvasinės vertės, yra išliekančiojo mirtingojo ir sugrįžusio Derintojo bendra nuosavybė, ir dėl to nedelsiant prisimenami po mirtingojo išlikimo. Kai dėl įvykių, kurie neturėjo dvasinės reikšmės, tai net ir šitie susiliejujantieji su Derintoju turi priklausyti nuo suvokimo-reagavimo savybės išliekančioje sieloje. Ir kadangi bet koks įvykis gali turėti dvasinės konotacijos vienam mirtingajam, bet ne kitam, todėl tampa įmanoma kylančiųjų amžininkų grupei iš tos pačios planetos surinkti Derintojų prisimenamų įvykių saugomas atsargas į vieną vietą ir šitokiu būdu atstatyti bet kokį patyrimą, kuris jiems buvo bendras, ir kuris turėjo dvasinės vertės bet kurio iš jų gyvenime.

Nors mes gana gerai suprantame tokį atminties atstatymo metodą, bet mes nesuvokiame asmenybės atpažinimo metodo. Kažkada bendravusios asmenybės abipusiškai reaguoja gana nepriklausomai nuo atminties veikimo, nors, pati atmintis ir jos atstatymo metodas yra būtini tam, kad tokiam abipusiam asmenybės reagavimui suteiktų atpažinimo pilnatvę.

Su Dvasia susiliejęs išlikęs mirtingasis taip pat gali daug sužinoti apie gyvenimą, kurį jis gyveno materialiam kūne, lankydamasis savo gimtajame pasaulyje vėliau, kada planetoje yra paskelbiama nauja dieviškoji tvarka, palyginus su ta, kurioje gyveno jis. Tokie susilieję su Dvasia vaikai įgalinami turėti tokias galimybes tam, kad ištyrinėtų savo žmogiškąją karjerą, kadangi apskritai jie yra apriboti vietinės visatos tarnystė. Jie neturi tokio, kaip jūsų aukšto ir egzaltuoto likimo Rojaus Užbaigtųjų Korpuse; tikrai su Derintoju susilieję mirtingieji arba kitos ypatingai apkabintos kylančiosios būtybės yra priimamos į gretas tų, kurios laukia amžinosios Dievybės jaudinančio patyrimo. Su Dvasia susilieję mirtingieji yra vietinių visatų nuolatiniai piliečiai; jie gali siekti Rojaus likimo, bet negali būti dėl jo užtikrinti. Nebadone jų visatos namai yra aplink Salvingtoną skriejančių pasaulių aštuntoji grupė, dangiškoji buveinė, kurios prigimtis ir vieta labai panašėja į tai, ką išivaizduoja Urantijos planetiniai pasakojimai.

10. KYLANČIŪJŲ LIKIMAI

Apskritai kalbant, su Dvasia susiliejusių mirtingųjų tarnavimas ribojasi vietine visata, su Sūnumi susiliejusių išlikusiųjų darbas ribojasi supervisata, su Derintoju susilieję mirtingieji turi likimą įsiskverbti į visatų visatą. Su mirtinguoju susilieję dvasia visada pakyla į savosios kilmės lygmenį; tokia dvasinė esybė būtinai sugrįžta į pirminio šaltinio sferą.

Su Dvasia susilieję mirtingieji yra iš vietinės visatos; paprastai, jie nekyla už savo gimtųjų sferų ribų, už tų ribų, kuriose juos persmelkianti dvasia veikia erdvėje. Su Sūnumi susilieję kylantieji lygiai taip pakyla į dvasinio padovanojimo šaltinį, kadangi taip, kaip Sūnaus Kūrėjo Tiesos Dvasia koncentruojasi su ja susietame Dieviškajame Tarne, taip ir jo "susilieję dvasia" tikrai yra įgyvendinta aukštesniųjų visatų Atspindinčiosiose Dvasiose. Tokį dvasinį ryšį tarp Dievo Septinkarčio vietinės visatos ir supervisatos lygių gali būti sunku paaiškinti, bet nesunku pastebėti, kuris yra neklystamai apreiškiamas tuose Atspindinčiųjų Dvasių vaikuose – Sūnų Kūrėjų sekorafiniuose Balsuose. Minties Derintojas, kylantis iš Tėvo Rojuje, niekada nenustoja veikęs, kol mirtingasis akivaizdžiai atsistoja akis į akį su amžinuoju Dievu.

Paslaptingas keitimasis, vykstantis asociatyviniame metode, kurio dėka mirtingoji būtybė netampa arba negali tapti amžinai susiliejusia su viduje gyvenančiu Minties Derintoju, gali atrodyti, jog kilimo plane atskleidžia klaidą: susiliejimas su Sūnumi ir Dvasia, iš paviršiaus, yra panašus į kompensaciją už nepaaiškintą nesėkmę kilimo į Rojų plano kažkuriame etape, bet visos tokios išvados yra klaidingos; mus moko, jog visi šitie įvykiai vystosi paklusdami Aukščiausiųjų Visatos Valdovų nustatytiems dėsniams.

Mes nagrinėjome šią problemą ir padarėme neabejotiną išvadą, jog visų mirtingųjų pasišventimas galutiniam Rojaus likimui būtų neteisingas laiko-erdvės visatoms tuo, kad Sūnų Kūrėjų ir Dienų Senujų teismai tuomet būtų visiškai priklausomi nuo tarnystės tų, kurie yra pakeliui į aukštesnes valdas. Ir iš tikrųjų atrodo nėra nieko tinkamesnio už tai, jog vietinių visatų ir supervisatų kiekviena vyriausybė būtų aprūpinta pakilimo pilietybės nuolatinė grupe; jog tokio valdymo funkcijas praturtintų pašlovintų mirtingųjų, abandonterių ir susatijų evoliucinių papildinių, kurie turi nuolatinį statusą, tam tikrų grupių pastangos. Dabar visiškai akivaizdu, jog dabartinis kilimo planas laiko-erdvės administracijas efektyviai aprūpina kaip tik tokiomis pakilusiųjų tvarinių grupėmis; ir mes iš tikrųjų daug kartų stebėjome: Ar visa tai išreiškia Pagrindinės Visatos Architektų visaišminčių planų sąmoningą dalį, sumanytą tam, kad aprūpintų Sūnus Kūrėjus ir Dienų Senuosius pakilusiais nuolatiniais gyventojais? pilietybės besivystančiomis kategorijomis, kurios vis daugiau taps kompetentingomis tvarkyti šitų valdų reikalus per visatos ateities amžius?

Tai, kad tokiu būdu mirtingųjų likimai skiriasi, jokių būdu neįrodo, jog vienas likimas yra didesnis ar mažesnis už kitą, tiesiog tik tai, kad jie skiriasi. Su Derintoju susilieję pakilusieji kaip užbaigtieji iš tikrųjų turi nuostabią ir

šlovingą karjerą, atsiveriančią prieš juos amžinojoje ateityje, bet tai nereiškia, kad jiems yra teikiama pirmenybė tarp pakilusiųjų jų sielos brolių. Mirtingojo išlikimo dieviškojo plano pasirenkamame veikime nėra jokio tendencingo palankumo, jokio savavališkumo.

---

[453]▼

Nors su Derintoju susilieję užbaigtieji akivaizdžiai naudojami plačiausiomis iš visų tarnystės galimybių, bet šito tikslo pasiekimas jiems automatiškai užkerta galimybę dalyvauti amžius trunkančioje kovoje kurioje nors vienoje visatoje ar supervisatoje, pradedant ankstyvesnėmis ir mažiau nusistovėjusiomis epochomis ir baigiant vėlesnėmis ir nusistovėjusiomis santykinio tobulumo pasiekimo eromis. Užbaigtieji įgauna nuostabų ir toli nusidriekiantį laikinosios tarnystės patyrimą didžiosios visatos visuose septyniuose segmentuose, bet paprastai nė apie vieną visatą jie neįgauna tokių gilių žinių, kurios net ir dabar apibūdina su Dvasia susiliejusius Neadono Užbaigtumo Korpuso veteranus. Šitie individai naudojami galimybe planetinių amžių kylančią procesiją pamatyti taip, kaip jie vienas po kito vystosi dešimtyje milijonų apgyvendintų pasaulių. Ir tokiems vietinės visatos piliečiams ištikimai tarnaujant, patyrimas užkloja patyrimą tol, kol laiko pilnatvė sunokina tą aukštos kokybės išmintį, kurią sukuria sukoncentruota patirtis – *autoritetinga* išmintis – ir tai savaime yra gyvybiškai svarbus faktorius bet kokios vietinės visatos nusistovėjimui.

Taip, kaip tas vyksta su Dvasia susiliejusiais, taip tas vyksta ir su tais su Sūnumi susiliejusiais mirtingaisiais, kurie pasiekė gyvenamąjį statusą Uversoje. Kai kurie iš šitų tvarinių yra kilę ankstyviausiomis Orvontono epochomis, ir jie sudaro įžvalgos dėka gilinamos išminties lėtai besikaupiančią visumą, kuri savo nuolat augančios tarnystės dėka prisideda prie septintosios supervisatos gerovės ir galutinio jos nusistovėjimo.

Mes nežinome, koks bus galutinis šitų vietinės visatos ir supervisatos pilietybės stacionarių kategorijų likimas, bet visiškai įmanoma, jog kada Rojaus užbaigtieji pirmieji praplės dieviškumo ribas pirmojo išorinio erdvės lygio planetų sistemose, tada jų sielos broliai kylančiųjų evoliucinėje kovoje, susilieję su Sūnumi ir Dvasia, įneš deramą indėlį į išstobulintų supervisatų patirtinės pusiausvyros palaikymą tuo metu, kada jie bus pasiruošę pasveikinti didžiulį kiekį nuolat atvykstančių keliaujančių į Rojų piligrimų, kurie, tą tolimą dieną, galėtų gausiai išsiliesti per Orvontoną ir per į jį panašius kūrinius kaip milžiniška dvasios ieškanti srovė iš šitų dabar neištyrinėtų ir neapgyvendintų išorinės erdvės galaktikų.

Nors didžioji dauguma susiliejusiuju su Dvasia nuolat tarnauja kaip vietinių visatų piliečiai, bet nevisi. Jeigu jų tarnavimo visatoje kokiam nors aspektui būtų reikalingas jų asmeninis buvimas supervisatoje, tuomet šitiems piliečiams būtų įgyvendintos tokios būties transformacijos, kad jie būtų įgalinti pakilti į aukštesnę visatą; o atvykus Dangiškiesiems Sargams su įsakymais, kad tokius su Dvasia susiliejusius atgabentų į Dienų Senujų rūmus, jie šitaip pakiltų tam, jog niekada nebesugrįžtų. Jie tampa supervisatos saugotojais nuolat tarnaudami Dangiškųjų Sargų pagalbininkais, išskyrus tuos nedaugelį, kurie iš eilės yra iškviečiami į Rojaus ir Havonos tarnystę.

Kaip su Dvasia susilieję jų sielos broliai, taip ir su Sūnumi susiliejusieji nekeliauja į Havoną, ir nepasiekia Rojaus, nebent jie yra patyrę tam tikras modifikuojančias transformacijas. Dėl rimtų ir pakankamų priežasčių, tokie pakeitimai buvo padaryti kai kuriems su Sūnumi susiliejušiems išlikusiesiems, ir šitas būtybes kartas nuo karto galima sutikti centrinės visatos septyniose grandinėse. Taigi, būtent tam tikras skaičius tiek susiliejušiu su Sūnumi, tiek susiliejušiu su Dvasia mirtingųjų iš tikrųjų pakyla į Rojų, iš tikrųjų pasiekia tokį tikslą, kuris daugeliu atžvilgių prilygsta tam tikslui, kuris laukia su Tėvu susiliejušiu mirtingųjų.

---

[454] ▼

Su Tėvu susilieję mirtingieji yra potencialūs užbaigtieji; jų galutinis tikslas yra Visuotinis Tėvas, ir jį iš tikrųjų jie pasiekia, bet pagal šiandieninio visatos amžiaus supratimo ribas, užbaigtieji, kaip tokie, nėra pasiekę likimo. Jie tebelieka neužbaigtais tvariniais – šeštosios kategorijos dvasiomis – ir dėl to neveikia evoliucinėse sferose, kurios turi iki šviesos ir iki gyvenimo statusą.

Kada mirtingąjį užbaigtąjį apkabina Trejybė – jis tampa Sutrejybintu Sūnumi, tokiu, kaip Galingasis Žinianešys – tada tas užbaigtasis būna pasiekęs likimą, bent jau šiandieniniame visatos amžiuje. Galingieji Žinianešiai ir jų bičiuliai gali nebūti tiesiogine prasme septintosios kategorijos dvasios, bet papildomai prie kitų dalykų Trejybės apkabinimas jiems padovanoja viską, ką užbaigtasis kada nors pasieks kaip septintojo laipsnio dvasia. Po to, kada susilieję su Sūnumi ir susilieję su Dvasia mirtingieji būna sutrejybunami, tada jie pereina per Rojaus patyrimą su kylančiaisiais, susiliejušiais su Derintoju, su kuriais jie tuomet būna tapatūs visuose reikaluose, susijusiuose su supervisatos administravimu. Šitie Sutrejybinti Parinkimo ar Sutrejybinti Pasiekimo Sūnūs bent jau dabar yra užbaigti tvariniai, priešingai tiems užbaigtiesiems, kurie šiuo metu yra neužbaigti tvariniai.

Šitokiu būdu, iš esmės vargu ar būtų tinkama vartoti žodžius "didesnis" ar "mažesnis" priešpastatant sūnystės kylančiųjų kategorijų likimus. Kiekvienas toks Dievo sūnus turi Dievo tėvystę, o Dievas kiekvieną iš savo tvarinių sūnų myli vienodai; jis nėra pakilusiųjų likimų didesnis gerbėjas už likimus tų tvarinių, kurie gali pasiekti tokius likimus. Tėvas myli *kiekvieną* iš savo sūnų, ir šitoji meilė yra ne mažiau kaip tikra, šventa, dieviška, neribota, amžina, ir unikali – tokia meilė, kuri yra padovanota *šitam* sūnui ir *tam* sūnui individualiai, asmeniškai, ir išimtinai. Ir tokia meilė visiškai užtemdo visus kitus faktus. Sūnystė yra aukščiausias tvarinio ryšys su Kūrėju.

Kaip mirtingieji jūs dabar galite suvokti savo vietą dieviškosios sūnystės šeimoje ir pradėti jausti išipareigojimą pasinaudoti privalumais, kurie taip dosniai yra suteikti Rojaus plane ir kuriuos taip dosniai suteikia Rojaus planas mirtingųjų išlikimui, kurio planą taip padidino ir apšvietė save padovanojusio Sūnaus gyvenimo patyrimas. Buvo suteiktos visos galimybės ir visa galia tam, kad būtų užtikrinta tai, jog galiausiai jūs pasieksite dieviškojo tobulumo Rojaus tikslą.

[Pateikta Galingojo Žinianešio, laikinai priskirto prie Salvingtono Gabrielio personalo.]

[455]▼

41 DOKUMENTAS

VIETINĖS VISATOS FIZINIAI ASPEKTAI

BŪDINGAS erdvės reiškinys, kuris išskiria kiekvieną vietinę visatą iš visų kitų, yra Kuriančiosios Dvasios buvimas. Visą Nebadoną iš tikrųjų persmelkia Salvingtono Dieviškojo Tarno buvimas, ir toks buvimas lygiai taip tikrai pasibaigia ties mūsų vietinės visatos išorinėmis sienomis. Tai, ką persmelkia mūsų vietinės visatos Motina Dvasia yra Nebadonas; tai, kas nusitęsia už jos buvimo erdvėje, yra už Nebadono, tai yra Orvontono supervisatos erdvės regionai už Nebadano – kitos vietinės visatos.

Nors didžiosios visatos administracinis organizavimas atskleidžia aiškiai nubrėžtą padalinimą tarp centrinės visatos, super-, ir vietinių visatų vyriausybių, ir nors šitie padalinimai astronomiškai turi paraleles Havonos ir septynių supervisatų atskyrimui erdvėje, bet tokių aiškių fizinės demarkacijos linijų, atskiriančių vietinius kūrinius, nėra. Net Orvontono didžiuosius ir mažuosius sektorius aiškiai (mes) galime atskirti, bet ne taip lengva nustatyti fizinės vietinių visatų sienas. Tai yra dėl to, jog šitie vietiniai kūriniai administraciniu požiūriu yra organizuoti pagal tam tikrus *kūrybinius* principus, valdančius supervisatos visos energetinės įkrovos segmentavimą, tuo tarpu jų fizinės sudedamosios dalys, erdvės sferos – saulės, tamsiosios salos, planetos ir t.t. – susidaro visų pirma iš ūkų, o šitie astronomiškai atsiranda pagal tam tikrus *ikikūrybinius* (transcendentinius) Pagrindinės Visatos Architektų planus.

Vienas ar daugiau – net ir daug – tokių ūkų gali būti įtraukta į atskiros vietinės visatos sferą, net ir kaip Nebadonas buvo fiziškai surinktas iš Andronoverio ir kitų ūkų planetinių ir žvaigždinių palikuonių. Nebadono sferos turi skirtingus ūkinius protėvius, bet jos visos turėjo tam tikrą minimalų judėjimo erdvėje bendrumą, kuris energijos reguliuotojų protingų pastangų dėka buvo taip suderintas tam, kad sukurtų mūsų erdvės kūnų šiandieninę sandarą, kuri supervisatos orbitomis skrieja drauge kaip vienas su kitu artimai susijęs vienetas.

Tokia yra Nebadono vietinio žvaigždžių debesies sandara šiandien vis daugiau nusistovėjusia orbita skriejančio aplink Orvontono to mažojo sektoriaus, kuriam priklauso mūsų vietinis kūrinys, Šaulio centras.

1. NEBADONO ENERGETINIAI CENTRAI

Spiralinius ir kitokius ūkus, erdvės sferų motininius ratus, inicijuoja Rojaus jėgos organizatoriai; ir vykstant ūkų evoliucijai, kada atsiranda reagavimas į trauką, jų veikimą supervisatoje pakeičia energijos

centrai ir fiziniai kontrolieriai, kurie po šito prisiima visą atsakomybę už vėliau atsirandančių žvaigždinių ir planetinių palikuonių generacijų fizinę evoliuciją. Šita Nebadono ikivisatinė fizinė priežiūra, atvykus mūsų Sūnui Kūrėjui, buvo nedelsiant suderinta su jo visatos organizavimo planu. Tarp šito Dievo Rojaus Sūnaus sferos ribų, Aukščiausieji Energijos Centrai ir Pagrindiniai Fiziniai Kontrolieriai bendradarbiavo su vėliau pasirodančiais Morontinės Energijos Prižiūrėtojais ir kitais tvariniais, kad būtų sukurtas tas milžiniškas kompleksas ryšio linijų, energetinių grandinių, ir energijos linijų, kurios tvirtai susieja daugelį Nebadono erdvės kūnų į vieną integruotą administracinį vieneta.

Vienas šimtas ketvirtosios kategorijos Aukščiausių Energijos Centrų yra nuolat priskirtas prie mūsų vietinės visatos. Šitos būtybės priima įeinančias į vidų energijos linijas iš Uversos trečiosios kategorijos centrų ir nužemintas ir modifikuotas grandines perduoda į mūsų žvaigždynų ir sistemų energetinius centrus. Šitie energijos centrai, bendradarbiaudami, veikia tam, kad sukurtų gyvąją kontrolės ir išlyginimo sistemą, kuri dirba tam, jog palaikytų priešingu atveju svyruojančių ir kintamų energijų pusiausvyrą ir paskirstymą. Tačiau, energijos centrai nėra susiję su laikiniais ir vietinės energijos perversmais, tokiais, kaip saulės dėmės ir sistemų elektriniai sutrikimai; šviesa ir elektra nėra erdvės pagrindinės energijos; jos yra antriniai ir šalutiniai pasireiškimai.

Šis vienas šimtas vietinės visatos centrų yra dislokuota Salvingtone, kur jie funkcionuoja tiksliai tos sferos energetiniame centre. Architektūrinės sferos, tokios, kaip Salvingtonas, Edentija, ir Jerusemas yra apšviestos, šildomos, ir energizuojamos tokiais metodais, kurie juos įgalina būti visiškai nepriklausomus nuo erdvės saulių. Šitas sferas sukonstravo – padarė pagal užsakymą – energetiniai centrai ir fiziniai kontrolieriai ir jos buvo suprojektuotos tam, kad turėtų galingą įtaką energijos paskirstymui. Savo veiklą sutelkdami tokiuose energijos kontrolės sukonzentravimo taškuose, energetiniai centrai, savo gyvu būvimu, reguliuoja ir kanalais perduoda erdvės fizines energijas. Ir šitos energijų grandinės yra pagrindinės visiems fiziniams-materialiems ir morontiniams-dvasiniams reiškiniams.

Po dešimt penktosios kategorijos Aukščiausių Energijos Centrų yra paskirta į kiekvieną iš Nebadono pirminių poskyrių, tą vieną šimtą žvaigždynų. Norlatiadeke, jūsų žvaigždyne, jie nėra dislokuoti būstinės sferoje, bet yra išdėstyti milžiniškos žvaigždžių sistemos, kuri sudaro žvaigždyno fizinį branduolį, centre. Edentijoje yra dešimt asocijuotų mechaninių kontrolierių ir dešimt frandalankų, kurie turi tobulą ir nuolatinį ryšį su gretimai esančiais energijos centrais.

Po vieną šeštosios kategorijos Aukščiausių Energijos Centrą yra dislokuota kiekvienos vietinės sistemos tiksliai pačiame traukos centre. Satanijos sistemoje paskirtasis energijos centras užima erdvės tamsiąją salą, esančią astronominiame sistemos centre. Didelė dalis šitų tamsiųjų salų yra didžiuliai generatoriai, kurie mobilizuoja ir reguliuoja tam tikras erdvės energijas; ir šitas natūralias aplinkybes efektyviai panaudoja Satanijos Energijos Centras, kurio gyvoji masė veikia kaip ryšys su aukštesniais centrais, nukreipdama labiau materializuotos energijos sroves Pagrindiniams Fiziniams Kontrolieriams erdvės evoliucinėse planetose.

2. SATANIJOS FIZINIAI KONTROLIERIAI

Nors Pagrindiniai Fiziniai Kontrolieriai tarnauja su energijos centrais per visą didžiąją visatą, bet jų funkcijos vietinėje sistemoje, tokioje, kaip Satanija, yra lengviau suvokiamos. Satanija yra viena iš vieno šimto vietinių sistemų, kurios

---

[457]▼

sudaro Norlatiadeko žvaigždyno administracinę organizaciją, betarpiškoje kaimynystėje turinti Sandmatijos, Asuntijos, Porogijos, Sortorijos, Rantulijos, ir Glantonijos sistemas. Norlatiadeko sistemos skiriasi daugeliu atžvilgių, bet jos visos yra evoliucinės ir besivystančios, labai panašiai kaip Satanija.

Pati Satanija yra sudaryta iš daugiau kaip septynių tūkstančių astronominių grupių, arba fizinių sistemų, nedaugelis iš jų turi panašią į jūsų saulės sistemos kilmę. Satanijos astronominis centras yra milžiniška erdvės tamsioji sala, kuri, su savo lydinčiomis sferomis, yra netoli sistemos vyriausybės būstinės.

Išskyrus paskirtų energetinių centrų buvimą, visos Satanijos fizinės energijos sistemos priežiūra yra sutelkta Jeruseme. Pagrindinis Fizinis Kontrolierius, dislokuotas šitoje būstinės sferoje, dirba koordinuotai su sistemos energijos centru, tarnaudamas kaip energijos inspektorių, dislokuotų Jeruseme ir veikiančių po visą vietinę sistemą, ryšio vadovas.

Energijos perdavimą grandinėmis ir kanalais prižiūri penki šimtai tūkstančių gyvų ir protingų energijos manipuliatorių, paskleistų per visą Sataniją. Tokių fizinių kontrolierių veiksmų dėka prižiūrintys energijos centrai iki galo ir tobulai kontroliuoja didžiąją dalį pagrindinių erdvės energijų, įskaitant labai karštų dangiškujų kūnų atsiradimą ir energija pakrautas tamsiąsias sferas. Šita gyvųjų esybių grupė gali mobilizuoti, transformuoti, transmutuoti, manipuluoti, ir perduoti beveik visas organizuotos erdvės fizines energijas.

Gyvybė turi įgimtą sugebėjimą mobilizuoti ir transmutuoti visuotinę energiją. Jūs esate susipažinę su augalinės gyvybės veikimu transformuojant materialią šviesos energiją į augalų karalystės įvairius pasireiškimus. Jūs taip pat kai ką žinote apie tą metodą, kurio dėka šita vegetatyvinė energija gali būti paversta į gyvulinės veiklos reiškinius, bet apie energijos reguliuotojų ir fizinių kontrolierių, kurie yra apdovanoti sugebėjimu mobilizuoti, transformuoti, nukreipti, ir koncentruoti daugialypes erdvės energijas, metodus jūs iš esmės nežinote nieko.

Šitos energetinių sferų būtybės nėra tiesiogiai susijusios su energija taip, kaip su gyvų tvarinių sudedamuoju faktoriumi, nėra tiesiogiai susijusios net ir su fiziologinės chemijos sfera. Kartais jos būna susijusios su fizinėmis formomis iki gyvybės, su išvystymu tų energetinių sistemų, kurios elementarių materialiujų organizmų gyvosioms energijoms gali tarnauti fiziniiais apvalkalais. Tam tikra prasme fiziniai kontrolieriai su materialiosios energijos ikigyvybiniais pasireiškimais yra susiję taip, kaip pagalbinės proto dvasios yra susijusios su materialaus proto ikidvasinėmis funkcijomis.

Šitie energijos kontrolės ir energijos reguliavimo išmintingi tvariniai savo metoda turi suderinti kiekvienoje sferoje sutinkamai su tos planetos fizine sandara ir architektūra. Jie neklystamai panaudoja fizikų ir kitų techninių patarėjų savo atitinkamo personalo apskaičiavimus ir deducines išvadas, kiek tai yra susiję su labai karštų saulių ir superpakrautų žvaigždžių kitokių tipų vietine įtaka. Privalu atsižvelgti net į erdvės milžiniškus šaltus ir tamsiuosius gigantus ir į žvaigždžių dulkių debesų sankaupas; į visus šituos materialius dalykus atsižvelgiama, sprendžiant energijos manipuliavimo praktines problemas.

Evoliucinių apgyvendintų pasaulių įtampos - energijos priežiūra priklauso Pagrindiniams Fiziniais Kontrolieriams, bet šitos būtybės nėra

---

[458]▼

atsakingos dėl visų energijos sutrikimų Urantijoje. Tokie sutrikimai yra dėl daugelio priežasčių, kai kurios iš jų yra už fizinių saugotojų sferos ribų ir nėra jų kontroliuojamos. Urantiją kerta milžiniškos energetinės linijos, mažytė planeta yra milžiniškų masių grandinėje, ir kartais šitie vietiniai kontrolieriai naudoja gausybę kitų savosios kategorijos kontrolierių tam, kad šitas energetines linijas išlygintų. Jie tą daro visiškai gerai, kas susiję su Satanijos fizinėmis grandinėmis, bet turi problemų izoliuodami galingas Norlatiadeko sroves.

3. MŪSŲ ŽVAIGŽDĖTI PARTNERIAI

Yra daugiau negu du tūkstančiai spindinčių saulių, skleidžiančių šviesą ir energiją Satanijoje, o jūsų pačių Saulė yra vidutinis degantis dangaus kūnas. Iš trisdešimties saulių, esančių arčiausia jūsų Saulės, tik trys yra ryškesnės. Visatos Energijos Reguluotojai inicijuoja specializuotas energijos sroves, kurios veikia tarp atskirų žvaigždžių ir atitinkamų jų sistemų. Šitie saulių žaizdrai, kartu su erdvės tamsiaisiais gigantais, energijos centrams ir fiziniams kontrolieriams tarnauja kaip pastotės kelyje materialių kūrinių energijos grandinių efektyviam sukonzentravimui ir reguliavimui.

Nebadono saulės nėra nepanašios į kitų visatų saules. Visų saulių, juodųjų salų, planetų, ir palydovų, net meteoritų, materijos sudėtis yra gana tapati. Šitos saulės vidutiniškai yra maždaug vieno milijono mylių skersmens, jūsų pačių Saulės kūno skersmuo yra šiek tiek mažesnis. Didžiausia visatos žvaigždė, Antareso žvaigždžių debesys, už jūsų Saulę yra keturis šimtus penkiasdešimt kartų didesnis savo skersmeniu ir šešiasdešimt milijonų kartų didesnis savo tūriu. Bet erdvės yra užtektinai tam, kad būtų sutalpintos visos šitos milžiniškos saulės. Jos turi tiek laisvos vietos erdvėje, kad neužkliudytų viena kitos, kiek jos turėtų vienas tuzinas apelsinų, skriejančių aplink išoriniu Urantijos paviršiumi, ir jeigu planeta būtų tuščiaviduris gaublys.

Kada saulės, kurios yra per didelės, yra išmetamos iš ūko motininio rato, tada jos greitai suskyla arba suformuoja dvigubas žvaigždes. Visos saulės iš pradžių būna grynai dujinės, nors vėliau jos laikinai gali egzistuoti pusiau skystu pavidalu. Kada jūsų Saulė pasiekė superdujų spaudimo šitą panašų į skystą būvį, tada ji nebuvo pakankamo dydžio, kad per pusiaują suskiltų, toks yra dvigubų žvaigždžių vienas iš susidarymo būdų.

Kada dydžiu būna mažesnės už jūsų Saulės dešimtadalį, tada šitos karštos sferos greitai traukiasi, kondensuojasi, ir vėsta. Kada jos trisdešimt kartų viršija jūsų Saulės dydį – tiksliau, kada trisdešimt kartų yra viršijamas visos realios materialios masės turinys – tada saulės greitai suskyla į du atskirus kūnus, kiekvienas iš jų tampa naujų sistemų centru arba priešingu atveju, lieka vienas kito traukos įtakoje ir skrieja aplink bendrą centrą kaip vienos rūšies dviguba žvaigždė.

Paskutinis iš didžiausių kosminių išsiveržimų Orvontone buvo nepaprastas dvigubos žvaigždės sprongimas, kurio šviesa Urantiją pasiekė 1572 m. po Kr. gim. Šitas blyksnis buvo toks intensyvus, jog sprongimas buvo aiškiai matomas ryškioje dienos šviesoje.

Ne visos žvaigždės yra kietos, bet daugelis iš senesniųjų žvaigždžių yra kietos. Kai kurios iš rausvų, šiek tiek rusenančių žvaigždžių, savo milžiniškos masės centre yra pasiekusios tokį tankį, kurį galima būtų išreikšti pasakant, jog tokios žvaigždės vienas kubinis colis, jeigu jis būtų Urantijoje, svertų šešis tūkstančius svarų. Milžiniškas spaudimas, lydymas karščio ir cirkuliuojančios energijos praradimo, vis labiau ir labiau artino bazinių materialų dalelių orbitas vieną prie kitos tol, kol jos dabar visiškai priartėjo prie elektroninio kondensavimo būvio. Šitas vėsimo ir susitraukimo

---

[459]▼

procesas gali tęstis iki ultimatoninio kondensavimosi ribinio ir kritinio sprongimo taško.

Dauguma gigantiškų saulių yra santykinai jaunos; dauguma liliputų žvaigždžių yra senos, bet ne visos. Koliziniai liliputai gali būti labai jauni ir gali žerėti intensyvia balta šviesa, niekada nepažinę pirminės raudonos stadijos, būdingos jaunam švytėjimui. Tiek labai jaunos, tiek labai senos saulės paprastai švyti rausvu spindesiu. Geltonas atspalvis rodo vidutinę jaunystę ar priartėjimą prie seno amžiaus, bet spindinti balta šviesa liudija tvirtą ir ilgalaikį suaugusiojo gyvenimą.

Nors bręstančios žvaigždės per pulsuojančią fazę nepereina, bent jau taip, kad galima būtų matyti, tai žiūrėdami į erdvę, jūs galite matyti daugelį iš tokių jaunesniųjų žvaigždžių, kurių gigantiškam kvėpavimui susitraukiant ir išsiplėčiant reikia nuo dviejų iki septynių dienų tam, kad būtų užbaigtas visas ciklas. Jūsų pačių Saulė vis dar tebeturi silpstantį palikimą iš savosios jaunystės dienų galingų išsiplėtimų, bet šitas periodas pailgėjo nuo ankstesnių trijų su puse dienos pulsavimo iki šiandieninių vienuolikos su puse metų saulės dėmių ciklą.

Žvaigždžių ryškumo kitimas turi įvairią kilmę. Kai kurių dvigubų žvaigždžių išsiplėtimai, sukelti smarkiai besikeičiančių atstumų, kada šie du kūnai aplink skrieja savo orbitomis, taip pat sukelia periodiškus šviesos pulsavimus. Šitie gravitacijos pasikeitimai sukuria reguliarius ir pasikartojančius blyksnius, tiesiog taip, kaip energijos-materijos didėjanti sanakaupa sugaudama paviršiuje meteorus sukeltų santykinai staigų šviesos blyksnį, kuris greitai sumažėtų iki tai saulei normalaus ryškumo. Kartais saulė sugauna meteorų srovę tokioje linijoje, kuri turi sumažintą pasipriešinimą gravitacijai, o kartais žvaigždžių blyksnius sukelia susidūrimai, bet didžioji dauguma tokių reiškinių būna dėl vidinio

pulsavimo.

Vienoje besikeičiančių žvaigždžių grupėje šviesos svyravimo periodas tiesiogiai priklauso nuo jų ryškumo, ir šito fakto žinojimas astronomams suteikia galimybę tokias saules panaudoti kaip visatos švyturius ar tikslus matavimo taškus, toliau tiriant toli nutolusių žvaigždžių grupes. Šituo metodu įmanoma kuo tiksliausia išmatuoti žvaigždėtus atstumus daugiau negu iki vieno milijono šviesmečių. Geresni erdvės matavimo būdai ir pagerinta teleskopinė technika leis kada nors iki galo atskleisti tuos dešimt Orvontono supervisatos didžiųjų skyrių; iš šitų milžiniškų sektorių bent jau aštuonis jūs atpažinsite kaip didžiules ir visiškai simetriškas žvaigždžių grupes.

4. SAULĖS TANKIS

Jūsų Saulės masė yra šiek tiek didesnė negu yra apskaičiuavę jūsų fizikai, kurie nustatė, kad jos masė yra apie du oktilijonai (2×10^{27}) tonų. Dabar ji yra pusiaukelėje tarp tankiausių ir labiausiai išretėjusių saulių, turinti vieno su puse karto didesnę negu vandens tankį. Bet jūsų Saulė nėra nei skysta, nei kieta – ji yra dujinė – ir tai yra tiesa, nepaisant to, jog sunku paaiškinti, kaip dujinė materija gali pasiekti tokį ir net daug didesnę tankį.

Dujinis, skystas, ir kietas būviai yra atominio-molekulinio ryšio dalykai, bet tankis yra erdvės ir masės santykis. Tankis kinta tiesiog proporcingai masės kiekiui erdvėje ir atvirkščiai proporcingai erdvės kiekiui masėje, erdvės kiekiui tarp materijos centrinių branduolių ir tų dalelių, kurios skrieja aplink šituos centrus lygiai taip, kaip ir erdvės kiekiui tokių materialių dalelių viduje.

Vėstančios žvaigždės fiziškai gali būti dujinės ir tuo pačiu metu milžiniško tankio. Jūs nesate susipažinę su saulės *superdujomis*, bet šitos ir kitos neįprastos

---

[460]▼

materijos formos paaiškina, kaip net ir nekietos saulės gali pasiekti tokį tankį, kuris prilygsta geležiai – maždaug tokiam pačiam, kaip Urantijos – ir vis tiek likti labai karštame dujiniame būvyje ir toliau veikti kaip saulės. Šitose tankiose superdujose atomai yra ypatingai maži; juose yra mažai elektronų. Tokios saulės taip pat yra praradusios didelę dalį savo laisvų ultimatoninių energijos atsargų.

Viena iš netoli jūsų esančių saulių, kuri egzistavimą pradėjo beveik su tokia pačia mase, kaip ir jūsų Saulės, dabar susitraukė beveik iki Urantijos dydžio, tapusi keturiasdešimt tūkstančių kartų tankesne už jūsų Saulę. Šito karšto-šalto dujinio-kieto kūno svoris yra maždaug viena tona kubiniame colyje. Ir vis tiek šita saulė šviečia blyškiu rausvu spindesiu, mirstančio šviesos monarcho nusenusių rusenimu.

Tačiau dauguma saulių nėra tokios tankios. Viena iš jūsų artimesnių kaimynių turi tiksliai tokį patį tankį, koks yra jūsų atmosferos tankis jūros lygyje. Jeigu jūs atsidurtumėte šitos saulės viduje, tai nesugebėtumėte pamatyti nieko. Ir jeigu netrukdytų temperatūra, tai jūs galėtumėte įsiskverbti į daugumą saulių, kurios mirga naktiniame danguje, ir nepamatytumėte materijos daugiau negu jos jaučiate savo žemiškų gyvenamųjų kambarių ore.

Masyvi Veluntijos saulė, viena didžiausių Orvontone, turi tankį, prilygstantį

Urantijos atmosferos tankio tikrai vienai tūkstantajai daliai. Jeigu jos sudėtis būtų panaši į jūsų atmosferos ir nebūtų superkaršta, tai ji būtų toks vakuumas, jog žmogiškosios būtybės greitai užtrokštų, jeigu jos būtų viduje ar virš jos.

Kito iš Orvontono gigantų temperatūra paviršiuje yra šiek tiek žemesnė negu trys tūkstančiai laipsnių. Jo skersmuo yra daugiau negu trys šimtai milijonų mylių – užtektinai vietos, kad sutalpintų jūsų Saulę ir dabartinę žemės orbitą. Ir vis tik, nepaisant šito milžiniško savo dydžio, už jūsų saulę didesnio daugiau negu keturiasdešimt milijonų kartų, jo masė yra didesnė tik apie trisdešimt kartų. Šitos milžiniškos saulės turi išsikišimus, kurie beveik siekia vienas kitą.

5. SAULĖS RADIACIJA

Tai, kad erdvės saulės nėra labai tankios, patvirtina išleidžiamų šviesos energijų pastovios srovės. Per didelis tankumas sulaikytų šviesą nepralaidumu tol, kol šviesos energijos spaudimas pasiektų sprogo tašką. Saulės viduje yra milžiniškas šviesos ar dujų spaudimas, kuris gali sukelti tokį energijos srovės išspjovimą, kuris prasiskverbtų į erdvę per milijonų milijonus mylių tam, kad energizuotų, apšviestų, ir sušildytų tolimas planetas. Penkiolikos pėdų storio paviršiaus, turinčio Urantijos tankį, užtektų efektyviai sustabdyti visų rentgeno spindulių ir šviesos energijų išsiveržimą iš saulės tol, kol vidinis besikaupiančių energijų augantis spaudimas, atsirandantis iš atomo skilimo, nugalėtų gravitaciją dėl milžiniško sprogo į išorę.

Šviesa, varančiųjų į priekį dujų akivaizdoje, yra labai sprogi, kada esant aukštai temperatūrai ją sulaiko nepraleidžiančios sienos. Šviesa yra reali. Taip, kaip energiją ir galingumą jūs vertinate savo pasaulyje, tai saulės šviesa būtų ekonomiškai net ir mokant milijoną dolerių už svarą.

Jūsų saulės vidus yra didžiulis rentgeno spindulių generatorius. Saulės iš vidaus palaiko nenutrūkstantis šitų galingų išsiveržimų bombardavimas.

Daugiau negu pusės milijono metų reikia rentgeno spindulio sužadintam elektronui tam, kad jis prasiskverbtų iš vidutinio dydžio saulės paties centro iki jos paviršiaus, nuo kur jis pradeda kelionę į erdvę, galbūt tam, kad sušildytų apgyvendintą planetą, kad būtų sugautas meteoras, kad dalyvautų atomo susidaryme, kad būtų pritrauktas labai smarkiai įkrautos erdvės juodosios salos, arba kad užbaigtų savo erdvės skrydį, paskutinį kartą panirdamas į saulės, kuri yra panaši į tą saulę, iš kurios jis ir atsirado, paviršių.

---

[461]▼

Saulės vidaus rentgeno spinduliai suteikia labai karšties ir sužadintiems elektronams tokią įkrovą, kurios energijos pakanka tam, kad elektronai būtų nešami per erdvę, pro sutinkamos materijos sulaikančius poveikius ir, nepaisant į šalį kreipiančių gravitacinių traukimų, į tolimų sistemų tolimiausias sferas. Šios galingos skriejimo greičio energijos, reikalingos tam, kad būtų nugalėta saulės trauka, pakanka tam, kad būtų užtikrintas saulės spindulio keliavimas tolyn nepakitusiu greičiu tol, kol jis susidurs su didžiulėmis materijos masėmis; tuomet jis yra greitai transformuojamas į karštį išlaisvinant kitas energijas.

Energija, nesvarbu ar tai būtų šviesa, ar kitos formos, savo skrydyje per erdvę juda tiesiai į priekį. Materialiosios egzistencijos realios dalelytės keliauja erdve kaip šūvių papliūpa. Jos skrieja tiesia ir nepertraukiama linija ar procesija, išskyrus tada, kada jas paveikia galingesnės jėgos, ir išskyrus tada, kada jos visada paklūsta linijinės gravitacijos traukai, kuri yra neatskiriama nuo materialios masės, ir Rojaus Salos žiedinės gravitacijos buvimui.

Gali atrodyti, jog saulės energija yra varoma bangomis, bet taip yra dėl tuo pačiu metu egzistuojančių ir skirtingų poveikių. Organizuotos energijos konkreti forma sklinda ne bangomis, bet tiesiomis linijomis. Jėgos-energijos antrosios ar trečiosios formos buvimas gali sukelti tokį vaizdinį, jog stebima srovė keliauja banguojančia formuote, lygiai taip, kaip pliaupiant liūčiai su stipriu vėju kartais atrodo, jog vanduo krenta plačiomis juostomis ar leidžiasi bangomis. Lietaus lašai krenta nepertraukiamos procesijos tiesia linija, bet vėjo poveikis yra toks, jog suteikia vandens plačių juostų ar lietaus lašų bangų matomą vaizdą.

Tam tikrų antrinių ir kitų neatskleistų energijų veikimas, esantis jūsų vietinės visatos erdvės regionuose, yra toks, jog atrodo, kad saulės šviesos išsiveržimai sukuria tam tikrus banguojančius reiškinius, ir taip pat atrodo, kad jie yra suskaidomi į konkretaus ilgio ir svorio be galo smulkias porcijas. Ir, praktiškai mąstant, taip būtent ir vyksta. Vargu ar jūs galėtumėte pasiekti geresnį šviesos elgesio supratimą iki to meto, kada įgausite aiškesnę sampratą apie įvairių erdvės jėgų ir saulės energijų, veikiančių Nebadono erdvės regionuose, tarpusavio veikimą ir tarpusavio ryšius. Jūsų dabartinis susipainiojimas taip pat yra ir dėl to, kad ne iki galo suvokiate šitą problemą, nes ji apima pagrindinės visatos asmenės ir neasmenės kontrolės tarpusavyje susietas veiklas – Bendrai Veikiančiojo ir Beribio Absoliuto buvimą, veikimą, ir koordinavimą.

6. KALCIS – KELIAUNINKAS ERDVĖJE

Iššifruojant spektro reiškinius, reikėtų prisiminti, jog erdvė nėra tuščia; jog šviesą, keliaujančią erdve, kartais modifikuoja įvairios energijos ir materijos formos, kurios cirkuliuoja visoje organizuotoje erdvėje. Kai kurios iš linijų, rodančių nežinomą materiją, kurios atsiranda jūsų saulės spektre, yra dėl to, jog yra modifikuoti tie gerai žinomi elementai, kurie suskaldyti skrajoja po visą erdvę kaip saulės elementų mūsų aršių susidūrimų atominės aukos. Šitie klajojantys vieniši apleistieji, ypač natris ir kalcis, persmelkia erdvę.

Kalcis, iš tikrųjų, yra pagrindinis erdvę persmelkiantis materialus elementas visame Orvontone. Mūsų visą supervisatą nusėją mažiausios

---

[462]▼

akmens dulkelės. Akmuo tiesiogine prasme yra pagrindinė statybinė medžiaga planetoms ir erdvės sferoms. Kosminis debesys, didžioji erdvės paklodė, susideda didžiausia dalimi iš modifikuotų kalcio atomų. Akmens atomas yra vienas iš labiausiai paplitusių ir atspariausių elementų. Jis ne tik atlaiko saulės jonizaciją – skilimą – bet išlieka nepakitęs net ir po griaunančių rentgeno spindulių bombardavimo ir po saulės aukštos temperatūros poveikio. Kalcis turi tokią individualybę ir tokį ilgą amžių, kurie pranoksta visas labiau

paplitusias materijos formas.

Kaip jūsų fizikai yra įtare, šituos saulės pažeistus kalcio likučius tiesiogine prasme įvairiais atstumais neša šviesos spinduliai, ir šitokiu būdu jų platus paskleidimas po visą erdvę yra labai smarkiai palengvinamas. Natrio atomas, po tam tikrų modifikacijų, taip pat pajėgus judėti pasinaudodamas šviesos ir energijos pagalba. Kalcio ypatingas vikrumas dar labiau kelia susižavėjimą, kadangi šitas elementas turi beveik dvigubai didesnę masę už natrio. Kalcis prasiskverbia per vietinę erdvę dėl to, kad jis ištrūksta iš saulės fotosferos pakeistos formos, tiesiogine prasme jodamas ant išsiveržiančių į išorę saulės spindulių. Iš visų saulės elementų kalcis, nepaisant jo santykinio masyvumo – talpinančio dvidešimt besisukančių elektronų – sėkmingiausiai išsiveržia iš saulės vidaus į erdvės sferas. Tai paaiškina, kodėl ant saulės yra kalcio sluoksnis, dujinis akmenų paviršius, turintis šešių tūkstančių mylių storį; ir tai yra nepaisant to fakto, jog devyniolika lengvesnių elementų, ir daugybė sunkesnių elementų, yra po juo.

Esant saulės temperatūrai kalcis yra aktyvus ir kintantis elementas. Akmens atomas turi du judrius ir silpnai sujungtus elektronus dviejose išorinėse elektronų grandinėse, kurios yra labai arti viena kitos. Atominės kovos pačioje pradžioje jis praranda savo išorinį elektroną; po šito devynioliktuojų elektronu jis ima meistriškai žongliuoti pirmyn ir atgal tarp elektronų skriejimo devynioliktosios ir dvidešimtosios grandinių. Šitą devynioliktąjį elektroną mėtant pirmyn ir atgal tarp savo orbitos ir savo prarasto kompaniono orbitos daugiau negu dvidešimt penkis tūkstančius kartų per sekundę, deformuotas akmens atomas iš dalies gali nugalėti gravitaciją ir tokiu būdu sėkmingai išskrieti su atsirandančiomis šviesos ir energijos srovėmis, saulės spinduliais, į laisvę ir į kelionę. Šitas kalcio atomas išorėn juda besikartojančių į priekį varančiųjų trukčiojimų dėka, saulės spindulį sugaudamas ir paleisdamas maždaug dvidešimt penkis tūkstančius kartų per kiekvieną sekundę. Ir štai kodėl akmuo yra erdvės pasaulių pagrindinis komponentas. Kalcis yra labiausiai prityręs bėglys iš saulės kalėjimo.

Šito akrobatinio kalcio elektrono judrumą parodo tas faktas, jog tuomet, kai karštų saulės jėgų rentgeno spindulių jis yra mėtomas į aukštesnės orbitos žiedą, tai šioje orbitoje jis pasilieka tikrai apie vieną milijoninę sekundės dalį; bet prieš tai, kada atomo branduolio elektrinės traukos galia įtraukia jį atgal į savo orbitą, jis sugeba užbaigti vieną milijoną apsisukimų aplink atominį centrą.

Jūsų saulė išsiskyrė su milžinišku savo kalcio kiekiu, didžiausius kiekius praradusi tuo laikotarpiu, kada vyko jos konvulsiniai išsiveržimai, sąsajoje su saulės sistemos susidarymu. Dabar didelė dalis kalcio yra saulės išoriniame apvokale.

Reikėtų prisiminti tai, jog spektro analizė parodo tikrai saulės paviršiaus sudėtį. Pavyzdžiui: Saulės spektras rodo daug geležies linijų, bet geležis nėra pagrindinis elementas saulėje. Šitas reiškinys yra beveik visiškai dėl saulės paviršiaus dabartinės temperatūros, šiek tiek žemesnės negu 6.000 laipsnių, šitoji temperatūra yra labai palanki geležies spektro registravimui.

7. SAULĖS ENERGIJOS ŠALTINIAI

Daugelio saulių, net ir jūsų saulės, vidinė temperatūra yra daug aukštesnė negu įprasta manyti. Saulės viduje iš esmės neegzistuoja pilnų atomų, jie visi yra daugiau ar mažiau suskaldyti intensyvaus rentgeno spindulių bombardavimo, kuris yra būdingas tokioms aukštomis temperatūroms. Nepriklausomai nuo to, kaip materialūs elementai gali atrodyti saulės išoriniuose sluoksniuose, bet viduje jie yra sudaryti panašiai dėl griauančių rentgeno spindulių skaidomojo poveikio. Rentgeno spindulys yra didis atominės egzistencijos sulygintojas.

Jūsų saulės paviršiaus temperatūra yra beveik 6.000 laipsnių, bet ji greitai auga skverbiantis į saulės vidų, kol pasiekia neįtikėtiną beveik 35.000.000 laipsnių aukščiausią ribą centriniuose regionuose. (Visos šitos temperatūros yra pagal jūsų Farenheito skalę.)

Visi šitie reiškiniai rodo milžinišką energijos išsiskyrimą, o saulės energijos šaltiniai, išvardinti pagal jų svarbą, yra tokie:

1. Atomų ir, galiausiai, elektronų sugriovimas.
2. Elementų transmutacija, įskaitant ir šitokiu būdu išlaisvintą energijų radioaktyviąją grupę.
3. Kai kurių visuotinių erdvės energijų sukaupimas ir perdavimas.
4. Erdvės materija ir meteoritai, kurie nenutrūksta neria į degančias saules.
5. Saulės susitraukimas; saulės vėsimas ir dėl to vykstantis susitraukimas sukuria energiją ir karštį, kurie kartais būna didesni už tą energiją, kurią suteikia erdvės materija.
6. Gravitacijos veikimas aukštose temperatūrose grandinėje esančią tam tikrą jėgą transformuoja į spinduliuojamąsias energijas.
7. Susigražinta šviesa ir kita materija, kuri yra įtraukiama atgal į saulę, po to, kai ji buvo palikusi saulę, kartu su kitomis energijomis, kurių kilmė yra už saulės ribų.

Egzistuoja reguliuojantis karštų dujų (kartais siekiančių milijonų laipsnių temperatūrą) apvalkalas, kuris apgaubia saules, ir kuris veikia tam, jog stabilizuotų karščio praradimą ir kitaip užkirstų kelią karščio išsklaidymo pavojingiems svyravimams. Per aktyvųjį saulės gyvenimą vidinė 35.000.000 laipsnių temperatūra išlieka beveik tokia pati, visiškai nepriklausomai nuo išorinės temperatūros progresinio kritimo.

Jūs galėtumėte pamėginti įsivaizduoti 35.000.000 laipsnių karštį, kartu su tam tikru gravitacijos spaudimu, kaip elektronų virimo tašką. Esant tokiam spaudimui ir tokiai temperatūrai, visi atomai keičiasi ir suskyla į elektroninius ir kitokius savo protėvinius komponentus; net elektronai ir kitokie ultimatonų junginiai gali būti suskaidyti, bet saulės nesugeba suskaidyti ultimatonų.

Tokios saulės temperatūros veikia tam, kad milžiniškai pagreintų ultimatonus ir elektronus, iš pastarųjų bent jau tokius, kurie ir toliau egzistuoja

tokiomis sąlygomis. Jūs suprasite, ką reiškia aukšta temperatūra greitinant ultimatonų ir elektronų veiklą, kada akimirksniškai susimąstysite, jog paprasto vandens viename laše yra daugiau negu vienas milijardas trilijonų atomų. Tai yra tokia energija, turinti daugiau negu vieną šimtą arkliai galių, nenutrūkstamai skleidžiama dvejus metus. Viso karščio, kurį dabar skleidžia saulės sistemos saulė

---

[464]▼

kiekvieną sekundę, užtektų tam, kad per vieną sekundę būtų užvirintas visas vanduo, esantis visuose Urantijos vandenynuose.

Tiktai tos saulės, kurios veikia visatos energijos pagrindinių srovių tiesioginiuose kanaluose, gali šviesti amžinai. Tokių saulių žaizdrai dega neribotą laiką, sugebėdami savo materialius nuostolius atstatyti iš erdvės-jėgos ir analogiškos cirkuliuojančios energijos įplaukų. Tačiau žvaigždės, esančios toli nuo šitų pagrindinių pakrovimo kanalų, yra pasmerktos tam, jog energiją išsekvotų – palaipsniui atvėsdamos ir galiausiai išdegdamos.

Tokios mirusios ar mirštančios saulės gali atgaivinti susidūrimo poveikis arba jas iš naujo gali pakrauti kai kurios nespindinčios energetinės erdvės salos arba traukos dėka pavogdamos netoli esančias mažesnes saules ar sistemas. Didžioji dauguma mirusių saulių bus atgaivintos šiais ar kitokiais evoliuciniais metodais. Tos, kurios galiausiai nebebus šitokiu būdu iš naujo pakrautos, yra pasmerktos suirti dėl masės sprogo, kada gravitacinis kondensavimasis pasieks energijos spaudimo kritinį ultimatoninio kondensavimosi lygį. Tokios nykstančios saulės šitokiu būdu tampa rečiausios formos energija, nuostabiai tinkama tam, kad energizuotų kitas, palankesnėje padėtyje esančias saules.

8. SAULĖS ENERGIJOS REAKCIJOS

Tose saulėse, kurios yra erdvės energetinių kanalų grandinėse, saulės energiją išlaisvina įvairios sudėtinių branduolinių reakcijų grandinės, iš kurių labiausiai paplitusi yra vandenilio-anglies-helio reakcija. Šitos metamorfozės metu, anglis veikia kaip energijos katalizatorius, kadangi šitas procesas vandenilį paverčiant į helį, jokių būdu jo nepakeičia. Esant tam tikroms aukštos temperatūros sąlygoms vandenilis įsiskverbia į anglies branduolius. Kadangi anglis gali išlaikyti ne daugiau kaip keturis tokius protonus, tai kada yra pasiekiamas toks prisotinimo būvis, tada anglis pradeda paleisti protonus taip greitai, kaip greitai atsiranda nauji protonai. Šitos reakcijos metu į vidų įskriejančios vandenilio dalelės tolyn pasklinda kaip helio atomas.

Vandenilio turinio sumažėjimas padidina saulės ryškumą. Tose saulėse, kurios yra pasmerktos išdegimui, spindėjimo viršūnė yra pasiekiamą vandenilio išsekvėjimo taške. Šitą tašką pasiekus, spindėjimą palaiko dėl to atsirandantis gravitacinis suspaudimo procesas. Galiausiai tokia žvaigždė taps vadinamuoju baltuoju nykštuku, labai suspausta sfera.

Didžiulėse saulėse – mažuose apskritiminiuose ūkuose – kada yra išseikvojamas vandenilis ir kada prasideda gravitacinis suspaudimas, jeigu toks kūnas nėra pakankamai neskaidrus, kad palaikytų vidinį spaudimą kaip atramą išoriniams dujų regionams, tada įvyksta staigus suirimas. Gravitaciniai-elektriniai pasikeitimai sukuria didžiausias gausybes nedidelių dalelių, neturinčių elektrinio potencialo, ir tokios dalelytės lengvai išsivaduoja iš saulės vidaus, šitokiu būdu sukeldamos gigantiškos saulės suirimą per keletą dienų. Būtent šitų "bėglių dalelių" tokia emigracija sukėlė milžiniškos novos iš Andromedos ūko sunykimą maždaug prieš penkiasdešimt metų. Šitas didžiulis žvaigždinis kūnas suiro per keliasdešimt minučių Urantijos laiku.

Kaip taisyklė, išspaus tos materijos didžiulis kiekis toliau egzistuoja prie vėstančios saulės likučių kaip ūkų dujų didžiuliai debesys. Ir visa tai paaiškina, kaip atsiranda didelė dalis netaisyklingos formos ūkų tipų, tokių kaip Krabo ūkas, kuris susidarė maždaug prieš devynis šimtus metų ir kuris vis dar tebedemonstruoja motininę sferą kaip vienišą žvaigždę netoli šito netaisyklingo ūko masės centro.

---

[465]▼

9. SAULĖS STABILUMAS

Didesnės saulės savo elektronams turi tokią gravitacinę kontrolę, jog šviesa išsiveržia tikrai galingų rentgeno spindulių pagalba. Šitie spinduliai padėjėjai persmelkia visą erdvę, ir yra susiję su energijos bazinių ultimatoninių susivienijimų palaikymu. Didžiuliai energijos nuostoliai ankstyvosiomis saulės dienomis, po to, kada yra pasiekama aukščiausia temperatūra – daugiau kaip 35.000.000 laipsnių – yra ne dėl to, jog išsiveržia šviesa, bet daugiau dėl ultimatoninio nutekėjimo. Šitos ultimatonų energijos išsiveržia išorėn į erdvę, kad išitrauktų į elektroninių susivienijimų ir energijos materializavimo jaudinančią procesą, kaip tikras energetinis sprogymas saulės jaunystės laikais.

Atomus ir elektronus veikia gravitacija. Vietinė gravitacija, materialaus traukimo tarpusavio įtaka, ultimatonų neveikia, bet jie visiškai paklūsta absoliučiai arba Rojaus gravitacijai, visatų visatos visuotinio ir amžinojo apskritimo kryptims, skriejimui. Ultimatoninė energija nepaklūsta netolimų ar tolimų materialių masių linijinei arba tiesioginei gravitacinei traukai, bet ji amžinai iš tikrųjų skrieja tiksliai pagal toli nusidriekiančios kūrinių didžiosios elipsės grandinę.

Kiekvienais metais jūsų pačių saulės centras išspinduliuoja beveik vieną šimtą milijardų tonų realios materijos, tuo tarpu gigantiškos saulės praranda milžinišką materijos kiekį per savo ankstyvąjį augimą, per pirmąjį milijardą metų. Saulės gyvenimas tampa pastovus po to, kada viduje pasiekama maksimali temperatūra ir kada pradėdama atpalaiduoti ikeatomines energijas. Ir būtent šituo kritiniu momentu didesnės saulės ima traukulingai pulsuoti.

Saulės stabilumas visiškai priklauso nuo pusiausvyros tarp gravitacijos-karščio varžymosi – milžiniško spaudimo, kurį atsveria neišsivaizduojama temperatūra. Dujų elastingumas saulių viduje paremia įvairių medžiagų

viršutinius sluoksnius, ir kada gravitacija ir karštis yra pusiausvyros būsenoje, tada išorinių medžiagų svoris tiksliai prilygsta apačioje esančių ir vidinių dujų temperatūros spaudimui. Daugelyje jaunesniųjų žvaigždžių toliau vykstantis gravitacinis kondensavimas sukelia visą laiką aukštėjančią vidinę temperatūrą, o vidiniam karščiui kylant, superdujinių vėjų vidinių rentgeno spindulių spaudimas tampa tokiu didžiuliu, jog, dėl išcentrinio judėjimo, saulė pradeda išmesti į erdvę savo išorinius sluoksnius, tokiu būdu atstatydama pažeistą pusiausvyrą tarp gravitacijos ir karščio.

Jūsų saulė jau seniai yra pasiekusi santykinę pusiausvyrą tarp savo išsiplėtimo ir susitraukimo ciklų, tų neramumų, kurie sukelia daugelio jaunesniųjų žvaigždžių milžiniškus pulsavimus. Dabar jūsų saulė baigia savo šeštojo milijardo metus. Šiuo metu ji veikia pačiu ekonomiškiausiu periodu. Tokiu, kaip dabartinis jos veiksmingumas, ji dar švies daugiau negu dvidešimt penkis milijardus metų. Ji tikriausiai patirs iš dalies veiksmingą nuosmukio periodą tol, kol tęsis jos jaunystės ir stabilizuoto veikimo sujungti periodai.

10. APGYVENDINTŲ PASAULIŲ KILMĖ

Kai kurios iš besikeičiančio ryškumo žvaigždžių, maksimalaus pulsavimo būsenoje arba netoli tokios būsenos, dabar kuria pagalbines sistemas, didelė jų dalis galiausiai bus tokios pačios, kaip ir jūsų saulė ir aplink ją skriejančios planetos. Jūsų saulė buvo kaip tik tokio galingo pulsavimo būsenoje, kada masyvi Angonos sistema priskriejo arti, ir saulės išorinis paviršius pradėjo išsviesti tikras materijos sroves –

---

[466]▼

ištisines juostas. Su nuolat didėjančia jėga tai tęsėsi tol, kol buvo priartėta kiek įmanoma greta, kada buvo pasiekta saulės sukibimo riba ir kada buvo išsviesta smailėjantį pirmagalį turinti milžiniška materijos masė, saulės sistemos protėvis. Panašiomis aplinkybėmis traukiančiojo kūno kuo arčiausias priartėjimas kartais pritraukia išstis planetas, net ketvirtadalį ar trečdalį saulės. Šitie stambūs išstūmimai formuoja tam tikrus ypatingus debesimis apgaubtus pasaulių tipus, sferas, labai panašias į Jupiterį ir Saturną.

Tačiau didžioji dauguma saulės sistemų turi visiškai kitokią kilmę negu jūsų saulės sistema, ir tai yra tiesa net ir dėl tų sistemų, kurios buvo sukurtos gravitacijos potvyniniu metodu. Bet nesvarbu, kokiu būdu yra sukurtas pasaulis, gravitacija visada sukuria saulės sistemos tipo kūrinį: tai yra, centrinę saulę arba juodąją salą su planetomis, palydovais, palydovų palydovais, ir meteoritais.

Atskirų pasaulių fizinius aspektus didele dalimi nulemia kilmės būdas, astronominė padėtis, ir fizinė aplinka. Amžius, dydis, sukimosi greitis, ir judėjimo greitis erdvėje taip pat yra nulemiantys faktoriai. Pasauliams, kilusiems tiek dėl dujų susitraukimo, tiek dėl kietos masės padidėjimo, yra būdingi kalnai, o per savo egzistavimo ankstyvąjį laikotarpį, kada pasauliai nėra per daug maži, jiems yra būdingi vanduo ir oras. Pasauliai, susiformavę skaidantis besilydančiai masei ir iš susidūrimų, kartais neturi ilgų kalnų grandinių.

Per šitų visų naujų pasaulių ankstyvuosius amžius žemės drebėjimai yra dažni, ir jiems visiems yra būdingi didžiuliai fiziniai kataklizmai; ypač tai pasakytina apie sferas, kilusias dėl dujų susitraukimo, apie pasaulius, atsiradusius iš milžiniškų ūkinių žiedų, kurie liko po ankstyvo kai kurių atskirų saulių susispaudimo ir susitraukimo. Planetos, turinčios dvigubą kilmę, tokios, kaip Urantija, patiria mažiau grėsmingą ir audringą jaunystės laikotarpį. Net ir tokiu atveju, jūsų pasaulis patyrė galingų sukrėtimų ankstyvąją fazę, kurią apibūdina ugnikalniai, žemės drebėjimai, potvyniai, ir siaubingos audros.

Urantija yra santykinai izoliuotas pasaulis Satanijos pakraštyje, jūsų saulės sistema, su viena išimtimi, yra labiausia nutolusi nuo Jerusemo, tuo tarpu pati Satanija, išskyrus dar vieną sistemą, yra pati kraštinė Norlatiadeko sistema, o šitas žvaigždynas dabar kerta Neadono išorinį kraštą. Jūs iš tiesų buvote tarp pačių mažiausiųjų visoje kūrinijoje tol, kol Mykolo savęs padovanojimas jūsų planetą iškėlė į garbės ir didingo susidomėjimo visatoje padėtį. Kartais paskutinis būna pirmasis, tuo tarpu tikrai mažiausias tampa didingiausias.

[Pateikta Archangelo, bendradarbiaujant su Neadono Energijos Centru Vadovu.]

[467]▼

42 DOKUMENTAS

ENERGIJA – PROTAS IR MATERIJA

VISATOS pagrindas yra materialus ta prasme, jog energija yra visos egzistencijos bazė, ir grynąją energiją valdo Visuotinis Tėvas. Jėga, energija, yra tas vienintelis dalykas, kuris stovi kaip amžinasis monumentas, demonstruodamas ir įrodydamas Visuotinio Absoliuto egzistavimą ir buvimą. Šita milžiniška energijos srovė, sklindanti iš Rojaus Buvimų, niekada nebuvo nutrūkusi, niekada nebuvo sustojusi; niekada nėra buvę pertraukos begaliniame rėmime.

Visatos energijos manipuliavimas visą laiką vyksta sutinkamai su Visuotinio Tėvo asmenine valia ir visaišminčiais mandatais. Šitą pasireiškiančios energijos ir cirkuliuojančios energijos asmeninį valdymą modifikuoja Amžinojo Sūnaus lygiaverčiai veiksmai ir sprendimai, o taip pat Sūnaus ir Tėvo suvienyti tikslai, kuriuos įgyvendina Bendrai Veikiantysis. Šitos dieviškosios būtybės veikia asmeniškai ir kaip individai; jos taip pat veikia per asmenis ir galias beveik beribio skaičiaus pavaldinių, kurių kiekvienas skirtingai išreiškia amžinąjį ir dieviškąjį tikslą visatų visatoje. Bet šitos funkcinės ir laikinos dieviškosios galios modifikacijos ar transmutacijos jokių būdu nesumažina tokio teiginio tiesos, jog visą jėgą-energiją galutinai valdo asmenis Dievas, gyvenantis visų daiktų centre.

1. ROJAUS JĖGOS IR ENERGIJOS

Visatos pagrindas yra materialus, bet gyvybės esmė yra dvasinė. Dvasių Tėvas taip pat yra visatų protėvis; Pirminio Sūnaus amžinasis Tėvas taip pat yra pirminio modelio, Rojaus Salos, amžinybės šaltinis.

Materija – energija – nes jos yra ne kas kita, kaip tos pačios kosminės tikrovės skirtingi pasireiškimai, kadangi visatos reiškinys yra neatskiriamas nuo Visuotinio Tėvo. "Iš jo susideda visi daiktai." Gali pasirodyti, jog materija išreiškia vidinę energiją ir demonstruoja savyje talpinamas galias, bet gravitacinės linijos, esančios tose energijose, kurios yra susijusios su visais šitais fiziniais reiškiniais, atsiranda iš, ir priklauso nuo, Rojaus. Ultimatonas, pirminė matuojama energijos forma, Rojų turi kaip savo branduolį.

Yra tokia energijos forma, nežinoma Urantijoje, kuri yra natūrali materijoje ir kuri yra visuotinėje erdvėje. Kada šitas atradimas bus pagaliau padarytas, tada tikrai fizikai pajus, kad jie įminė, beveik bent jau, materijos paslaptį. Ir tuo jie bus tikrai vienu žingsniu priartėję prie Kūrėjo; tuo bus tikrai įvaldę dar vieną dieviškojo metodo aspektą; bet jokių būdu jie nebus suradę

---

[468]▼

Dievo, taip pat jie tikrai nebus nustatę materijos egzistencijos ar natūralių dėsnių veikimo be Rojaus kosminio metodo ir be motyvuojančio Visuotinio Tėvo tikslo.

Net ir po dar didesnės pažangos ir tolimesniųjų atradimų, po to, kada Urantija milžiniškai pažengs tolyn į priekį, lyginant su dabartinėmis žiniomis, nors jūs ir turėtumėte pasiekti materijos elektrinių vienetų energetinių apsisukimų kontrolę tokiu laipsniu, kad keistumėte jų fizinius pasireiškimus – net ir po visos tokios įmanomos pažangos, mokslininkai tikrai amžinai liks bejėgiai, kad sukurtų bent vieną materijos atomą arba sukurtų bent vieną energijos kvantą, arba prie materijos kada nors pridėtų tai, ką mes vadiname gyvybe.

Energijos sukūrimas ir gyvybės padovanojimas yra Visuotinio Tėvo ir jo partnerių Kūrėjų asmenybių išimtinės teisės. Energijos ir gyvybės upė yra nenutrūkstamas išliejimas iš Dievybių, visuotinė ir suvienyta Rojaus jėgos srovė, pasklindanti tolyn po visą erdvę. Šita dieviškoji energija persmelkia visą kūriniją. Jėgos organizatoriai inicijuoja tuos pakeitimus ir sukuria erdvės-jėgos tas modifikacijas, kurios atsiranda energijoje; energijos reguliuotojai transmutuoja energiją į materiją; tokiu būdu gimsta materialūs pasauliai. Gyvybės Nešėjai negyvoje materijoje inicijuoja tokius procesus, ką mes vadiname gyvybe, materialia gyvybe. Morontiniai Energijos Prižiūrėtojai lygiai taip dirba pereinamose sferose tarp materialių ir dvasinių pasaulių. Aukščiausieji dvasiniai Kūrėjai pradeda panašius procesus dieviškosiame energijos formose, ir ten sukuria išmintingos gyvybės aukščiausias dvasines formas.

Energija išteka iš Rojaus, sumodeliuota pagal dieviškąją tvarką. Energija – grynoji energija – turi dieviškosios organizacijos prigimtį; ji yra sumodeliuota pagal tų trijų Dievų, apjungtų viename, kaip jie veikia visatų visatos būstinėje, panašumą. Ir visa jėga yra įjungta į grandines Rojuje, išeina iš Rojaus Buvimų ir sugrįžta į juos, ir iš esmės yra bepriekštinės Priežasties – Visuotinio Tėvo – pasireiškimas; ir be Tėvo niekas neegzistuoja, kas iš tikrųjų egzistuoja.

Jėga, atsiradusi iš savaime egzistuojančios Dievybės, pati savaime yra amžinai egzistuojanti. Jėga-energija yra nežūstanti, nesunaikinama; šitie Begaliniojo pasireiškimai gali patirti neribotų transmutacijų, begalinių transformacijų, ir amžinų metamorfozių; bet jokia prasme ar laipsniu, net ir mažiausiai įsivaizduojamu laipsniu, tikrai negalėtų ir niekada negalės išnykti. Bet energija, nors ir atsirandanti iš Begaliniojo, nėra pasireišianti be galo; šiandien suvokiama pagrindinė visata turi išorines ribas.

Energija yra amžina, bet nėra begalinė; ji visą laiką reaguoja į Begalybės visaapimančią grybšni. Amžinai jėga ir energija juda; išėjusios iš Rojaus, jos turi ten sugrįžti; nors amžių amžiai būtų reikalingi tam, jog būtų užbaigta nustatyta grandinė. Kas yra kilęs iš Rojaus Dievybės, to galutinis tikslas gali būti tikrai Rojus arba Dievybės likimas.

Ir visa tai patvirtina mūsų tikėjimą, jog visatų visata yra apskritiminė, tam tikra prasme apribota, bet tvarkinga ir toli nusidriekianti. Jeigu būtų ne taip, tuomet anksčiau ar vėliau kuriame nors taške atsirastų energijos sumažėjimo įrodymų. Visi dėsniai, organizacijos, administravimas, ir visatos tyrinėtojų liudijimai – viskas rodo, jog egzistuoja begalinis Dievas, bet, vis dar, ribinė visata, begalinės egzistencijos cirkuliariškumas, yra beveik beribė, bet, vis tik, ribinė, kaip kontrastas begalybei.

---

[469]▼

2. VISUOTINĖS NEDVASINĖS ENERGETINĖS SISTEMOS (FIZINĖS ENERGIJOS)

Iš tikrųjų anglų kalboje sunku surasti atitinkamus žodžius, kurie pavadintų ir kurie apibūdintų tuos įvairius jėgos ir energijos – fizinės, protinės, ar dvasinės – lygius. Šituose pasakojimuose mes iš viso negalime laikytis jūsų priimtų jėgos, energijos, ir galios apibrėžimų. Kalba yra tokia skurdi, jog mes šituos terminus turime vartoti daugeliu reikšmių. Pavyzdžiui, šitame dokumente žodis *energija* yra vartojamas pažymėti visas reiškinių judesio, veiksmo, ir potencialo fazes ir formas, tuo tarpu žodis *jėga* yra taikomas ikigravitaciniams, o žodis *galia* yra taikomas pogravitaciniams energijos etapams.

Tačiau, aš tikrai stengsiuosi sumažinti koncepcinį supainiojimą, patardamas priimti kosminės jėgos, atsirandančios energijos, ir visatos galios – fizinės energijos – tokią klasifikaciją:

1. *Erdvės potencialas*. Tai yra neabejotinas Beribio Absoliuto laisvas buvimas erdvėje. Šitos sąvokos ekstencija žymi visatos jėgos-erdvės potencialą, neatskiriamą nuo Beribio Absoliuto funkcinės visumos, tuo tarpu šitos sąvokos intencija rodo kosminės tikrovės – visatų – visumą, kuri pasklido link amžinybės iš niekada neprasidedančios, niekada nesibaigiančios, niekada nejudančios, niekada nesikeičiančios Rojaus Salos.

Tie reiškiniai, kurie yra vietiniai Rojaus žemutinei daliai, galbūt apima absoliučios jėgos buvimo ir veikimo tris zonas: Beribio Absoliuto ašinę zoną, pačios Rojaus Salos zoną, ir tam tikrų neidentifikuotų išlyginančių ir kompensuojančių agentūrų ar funkcijų įsiterpiančią zoną. Šitos trys

koncentrinės zonos yra kosminės tikrovės Rojaus ciklo centras.

Erdvės potencialas yra ikitikrovė; ji yra Beribio Absoliuto sfera, ir reaguoja tikrai į asmeninį Visuotinio Tėvo grybšnį, nepaisant to, jog atrodo, kad ją gali modifikuoti Pirminių Pagrindinių Jėgos Organizatorių buvimas.

Uversoje, erdvės potencialas yra apibūdinamas kaip ABSOLIUTA.

2. *Pirminė jėga*. Ji išreiškia pirmąjį bazinį pakeitimą erdvės potenciale ir gali būti Beribio Absoliuto viena iš apatinio Rojaus funkcijų. Mes žinome, jog erdvės buvimas, pasklindantis iš apatinio Rojaus, tam tikru būdu yra modifikuotas, palyginus su į vidų įeinančiu erdvės buvimu. Bet nežiūrint bet kokių tokių galimų ryšių, toji atvirai pripažinta erdvės potencialo transmutacija į pirminę jėgą yra gyvų Rojaus jėgos organizatorių įtampos-buvimo pirminis diferencijuojantis veikimas.

Pasyvi ir potenciali jėga tampa aktyvia ir pirmine reaguodama į pasipriešinimą, kurį sukelia Pirminių Atsiradusių Pagrindinių Jėgos Organizatorių buvimas erdvėje. Dabar jėga pereina iš išskirtinai Beribio Absoliuto sferos į tokias valdas, kuriose yra daugialypis reagavimas – reagavimas į tam tikrus pirminius judėjimus, inicijuotus Veiksmo Dievo, ir po šito, į tam tikrus kompensuojamuosius judėjimus, kylančius iš Visuotinio Absoliuto. Pirminė jėga atrodo, jog reaguoja į transcendentinį priežastingumą proporcingai absoliutumui.

Kartais apie pirminę jėgą yra kalbama kaip apie *grynąją energiją*; Uversoje ją mes vadiname SEGREGATA.

---

[470]▼

3. *Atsirandančios energijos*. Pirminių jėgos organizatorių pasyvus buvimas yra pakankamas tam, kad erdvės potencialą transformuotų į pirminę jėgą, ir būtent tokiam sužadintame erdvės lauke tie patys jėgos organizatoriai pradeda savo pirmines ir aktyvias operacijas. Pirminė jėga yra nulemta, kad energijos pasireiškimo sferose pereitų per dvi atskiras transmutacijos fazes, prieš tapdama visatos energija. Šitie du atsirandančios energijos lygiai yra:

a. *Galingoji energija*. Tai yra galinga-kryptinga, masę judinanti, galingai įtempta, ir priverstinai reaguojanti energija – gigantiškos energetinės sistemos, kurias išjudino pirminių jėgos organizatorių veikla. Šita pirminė arba galingoji energija iš pradžių aiškiai nereaguoja į Rojaus trauką, bet galbūt rodo tokį bendros masės arba erdvės kryptingą reagavimą į kolektyvinę grupę absoliučių poveikių, sklindančių iš apatinės Rojaus dalies. Kada energija pasiekia pirminio reagavimo į Rojaus apskritiminio ir absoliučios traukos grybšnio lygį, tada pirminiai jėgos organizatoriai užleidžia vietą savo antrinių partnerių veikimui.

b. *Gravitacinė energija*. Dabar atsirandanti energija, kuri reaguoja į gravitaciją, turi visatos energijos potencialą ir tampa visos visatos materijos aktyviu protėviu. Šita antrinė arba gravitacinė energija yra energijos vystymosi produktas, kuris atsirado dėl to, jog Transcendentinių Pagrindinių Jėgos Organizatorių Padėjėjai sukėlė spaudimą ir įsitempimo kryptis. Reaguodama į šitų jėgos manipuliuotojų darbą, erdvės energija greitai pereina iš galingosios į

gravitacinę stadiją, šitokiu būdu imdama tiesiogiai reaguoti į Rojaus (absoliučios) gravitacijos apskritiminį grybšnį, tuo pačiu metu atskleisdama tam tikrą potencialą reaguoti į linijinės gravitacijos traukimą, kuris yra neatskiriamas nuo netrukus pasirodysiančios energijos ir materijos elektroninių ir poelektroninių pakopų materialios masės. Atsiradus reagavimui į gravitaciją, Pagrindinių Jėgos Organizatorių Partneriai gali pasitraukti iš erdvės energetinių ciklonų, bet su sąlyga, jog į šią veiklos sritį yra paskiriami Visatos Energijos Reguluotojai.

Mes visiškai nesame tikri dėl to, kokios yra tikslios priežastys, sukeliančios jėgos evoliucijos ankstyvasias pakopas, bet mes suvokiame išmintingą Galutiniojo veikimą atsirandančios energijos pasireiškimo abiejuose lygiuose. Galingoji ir gravitacinė energijos, kada į jas žiūrima kolektyviai, tada Uversoje apie jas kalbama kaip apie ULTIMATĄ.

4. *Visatos energija.* Erdvės jėga buvo pakeista į erdvės energiją, o tada į gravitacinio valdymo energiją. Tokiu būdu fizinė energija buvo prinokinta iki tokio taško, kada ją galima nukreipti į energetinius kanalus ir priversti tarnauti visatos Kūrėjų daugialypiems tikslams. Šią darbą didžiojoje visatoje – organizuotuose ir apgyvendintuose kūriniuose – atlieka įvairiapusiai fizinės energijos reguliuotojai, centrai, ir kontrolieriai. Šitie Visatos Energijos Reguluotojai imasi daugiau ar mažiau visiškai valdyti dvidešimt vieną energijos fazę iš trisdešimties energijos fazių, kurios sudaro septynių supervisatų dabartinę energetinę sistemą. Šita galios-energijos-materijos sfera yra Septinkarčio išmintingos veiklos valda, veikianti esant Aukščiausiojo laiko-erdvės virškontrolei.

Uversoje visatos energijos sferą mes laikome GRAVITA.

5. *Havonos energija.* Koncepcine prasme šitas pasakojimas eina link Rojaus taip, kaip buvo atskleidžiama transmutuojanti erdvė-jėga, lygis po lygio, iki laiko ir erdvės visatų energijos-galios darbinio lygio. Toliau einant link Rojaus, yra sutinkama kita energijos iki egzistencinė fazė, kuri yra būdinga centrinei visatai. Čia evoliucinis ciklas atrodo, jog

---

[471]▼

atsigręžia atgal pats į save; energija-galia rodos pradeda skrieti atgal link jėgos, bet tokios jėgos, kurios prigimtis yra visiškai nepanaši į erdvės potencialo ir pirminės jėgos prigimtį. Havonos energijos sistemos nėra dualios; jos yra trivienės. Tai yra Bendrai Veikiančiojo, funkcionuojančio Rojaus Trejybės vardu, egzistencialios energijos sfera.

Uversoje šitos Havonos energijos yra žinomos kaip TRIATA.

6. *Transcendentinė energija.* Šita energetinė sistema veikia viršutiniame Rojaus lygyje ir iš viršutinio Rojaus lygio, ir tiksliai sąsajoje su absonitinėmis tautomis. Uversoje ji yra vadinama TRANOSTA.

7. *Monota*. Energija yra artimai gimininga dieviškumui, kada tai būna Rojaus energija. Mes linkę tikėti, jog monota yra Rojaus gyva, nedvasinė energija – Pirminio Sūnaus gyvos, dvasinės energijos kopija amžinybėje – tuo yra paaiškinama Visuotinio Tėvo nedvasinė energetinė sistema.

Mes negalime pateikti skirtumo tarp Rojaus dvasios ir Rojaus monotos prigimties; jos matomai yra panašios. Jos turi skirtingus pavadinimus, bet vargu ar daug ką galima jums pasakyti apie tokią tikrovę, kurios dvasiniai ir nedvasiniai pasireiškimai yra atsikiriami tiktai *pavadinimu*.

Mes žinome, jog ribiniai tvariniai gali pasiekti Visuotinio Tėvo garbinimo patyrimą per Dievo Septinkarčio ir Minties Derintojų tarnavimą, bet mes abejojame, jog kokia nors ikiabsoliuti asmenybė, net energijos reguliuotojai, gali suvokti Pirmojo Didžiojo Šaltinio ir Centro energetinę begalybę. Dėl vieno dalyko mes esame tikri: Jeigu energijos reguliuotojai gerai žino erdvės jėgos metamorfozių metodą, tai šitos paslapties mums likusiems jie neatskleidžia. Būtent mano nuomonė yra tokia, kad jėgos organizatorių veikimą jie suvokia ne iki galo.

Tie patys energijos reguliuotojai yra energetiniai katalizatoriai; tai yra, jie savo buvimu sukelia tai, jog energija skaidytusi, organizuotusi, ar susijungtų į struktūrinius vienetus. Ir visa tai rodo, jog turėtų būti kažkas, kas yra neatskiriamas nuo energijos ir ją priverčia šitokiu būdu veikti šitų energetinių esybių akivaizdoje. Neadono Melkizedekai jau seniai tokį reiškinį, kada kosminė jėga virsta visatos energija pavadino viena iš septynių "dieviškumo begalybių." Ir tai bus daugiausia, kiek šituo klausimu jūs pažengsite į priekį per savo kilimą vietinėje visatoje.

Nepaisant mūsų nesugebėjimo iki galo suvokti kosminės jėgos kilmės, pobūdžio, ir transmutacijų, vis vien mes esame iki galo susipažinę su atsirandančios energijos visomis elgesio fazėmis nuo tų laikų, kada ji tiesiogiai ir neklystamai ėmė reaguoti į Rojaus gravitacijos veikimą – maždaug tuo metu, kada pradėjo veikti supervisatos energijos reguliuotojai.

3. MATERIJOS KLASIFIKACIJA

Visose visatose, išskyrus centrinę visatą, materija yra identiška. Materijos fizinės savybės priklauso nuo ją sudarančių elementų sukimosi greičio, besisukančių elementų skaičiaus ir dydžio, jų atstumo nuo branduolinio kūno arba erdvinio materijos turinio, o taip pat nuo tam tikrų jėgų, kurios Urantijoje dar nėra atrastos, buvimo.

Įvairiose saulėse, planetose, ir erdvės kūnuose yra dešimt didžiųjų materijos skyrių:

---

[472]▼

1. Ultimatoninė materija – materialios egzistencijos pirminiai fiziniai vienetai, energijos dalelytės, kurios sudarys elektronus.

2. Subelektroninė materija – saulės superdujų sprogstanti ir atstumianti stadija.

3. Elektroninė materija – materialaus diferencijavimo elektrinė stadija – elektronai, protonai, ir įvairūs kiti vienetai, sudarantys elektroninių grupių įvairias struktūras.
4. Subatominė materija – materija, plačiai egzistuojanti karštų saulių viduje.
5. Suskaidyti atomai – surandami auštančiose saulėse ir visoje erdvėje.
6. Jonizuota erdvė – atskiri atomai, netekę išorinių (chemiškai aktyvių) elektronų dėl elektrinės, terminės, ar rentgeno spindulių veiklos arba dėl tirpiklių veiklos.
7. Atominė materija – elementų organizavimo cheminė stadija, molekulinės arba matomos materijos sudedamieji vienetai.
8. Materijos molekulinė stadija – tokia materija, kokia egzistuoja Urantijoje įprastomis sąlygomis santykinai stabilios materializacijos stadijoje.
9. Radioaktyvi materija – sunkiųjų elementų irimo tendencija ir veikla vidutinio karščio ir sumažinto gravitacinio spaudimo sąlygomis.
10. Suirusi materija – santykinai pastovi materija, surandama šaltų ir negyvų saulių viduje. Šitoji materijos forma nėra visiškai pastovi; yra vis dar tam tikras ultimatoninis, net elektroninis aktyvumas, bet šitos dalelytės yra labai arti viena prie kitos, o jų sukimosi greitis yra smarkiai sulėtintas.

Pateikta materijos klasifikacija yra daugiau susijusi su materijos organizacija, o ne su jos formomis, kurias mato sukurtos būtybės. Ji taip pat neatsižvelgia nei į tuos etapus, kurie buvo prieš atsirandančią energiją, nei į amžinuosius materializavimus Rojuje ir centrinėje visatoje.

4. ENERGIJOS IR MATERIJOS TRANSMUTACIJOS

Šviesa, karštis, elektra, magnetizmas, chemiškumas, energija, ir materija – kilme, pobūdžiu, ir likimu – yra vienas ir tas pats dalykas, kartu su kitomis materialiomis realybėmis dar neatrastomis Urantijoje.

Mes ne iki galo suprantame tuos beveik begalinius pasikeitimus, kuriuos gali patirti fizinė energija. Vienoje visatoje ji pasirodo kaip šviesa, kitoje visatoje ji pasirodo kaip šviesa plius karštis, dar kitoje, kaip energijos formos, nežinomos Urantijoje; po neapsakomų milijonų metų ji gali vėl pasirodyti kaip judrios, augančios elektros energijos ar magnetinės energijos kažkokia forma; o dar vėliau ji gali vėl pasirodyti kitoje visatoje kaip besikeičiančios materijos, patiriančios seriją metamorfozių, kokia nors forma, kad po šito ji iš išorės fiziškai išnyktų toje sferoje vykstant kokiems nors didžiuliams kataklizmams. Ir tada, po nesuskaičiuojamų amžių ir beveik begalinių klajonių per gausybę visatų, ta pati energija gali vėl iš naujo pasirodyti ir savo formą ir potencialą pakeisti daug kartų; ir šitokiu būdu šitos transformacijos iš tikrųjų tęsiasi per vienas po kito einančius amžius ir per nesuskaičiuojamas sferas. Šitaip materija skrieja tolyn, patirdama laiko transmutacijas, bet visada ji skrieja tiksliai pagal amžinybės ratą; net jeigu jai ilgai ir trukdoma sugrįžti į savo šaltinį, ji visą laiką reaguoja į jį, ir ji amžinai juda pirmyn tuo keliu, kurį nustatė Begalinė Asmenybė, kuri ją ir paskleidė.

Energijos centrai ir jų partneriai didele dalimi yra susiję su tuo darbu, kada ultimatonai yra transmutuojami į elektrono grandines ir apsisukimus. Šitos unikalios būtybės kontroliuoja ir sujungia energiją sumaniai manipuliudamos materializuotos energijos bazinius vienetus, ultimatonus. Jie yra energijos šeimininkai, kada ji cirkuliuoja šitoje primityvioje būsenoje. Bendraudami su fiziniiais kontrolieriais jie sugeba efektyviai valdyti ir reguliuoti energiją net ir po to, kada ji buvo transmutuota į elektrinį lygį, vadinamąjį elektroninį etapą. Bet jų veikimo spektras būna milžinišku laipsniu apribotas, kada elektroniškai organizuota energija įskrieja į atominių sistemų sukurius. Po tokio materializavimo, šitos energijos patenka į visišką linijinės gravitacijos traukiančios energijos grybšni.

Gravitacija teigiamai veikia energijos centrų ir fizinių kontrolierių galios trasas ir energetinius kanalus, bet tos būtybės turi tik neigiamą ryšį su gravitacija – demonstruoja savo antigravitacines savybes.

Visoje erdvėje, pasireiškia šaltis ir kitokie poveikiai kūrybiškai organizuodami ultimatonus į elektronus. Karštis yra elektroninio aktyvumo matas, tuo tarpu šaltis tikrai rodo, jog nėra karščio – santykinę energijos ramybę – erdvės visuotinės jėgos-įkrovos būseną, su sąlyga, jog nebūtų nei atsirandančios energijos, nei organizuotos materijos, ir kad į gravitaciją jos nereaguotų.

Gravitacijos buvimas ir veikimas yra tai, kas užkerta kelią teorinio absoliutaus nulio atsiradimui, kadangi tarpžvaigždinė erdvė neturi absoliutaus nulio temperatūros. Per visą organizuotą erdvę yra reaguojančios į gravitaciją energetinės srovės, energijos grandinės, ir ultimatoninė veikla; taip pat ir organizuojančios elektronus energijos. Iš esmės kalbant, erdvė nėra tuščia. Net Urantijos atmosfera vis labiau išretėja, kol nutolus maždaug tris tūkstančius mylių ji ima peraugti į vidutinę erdvės materiją šitoje visatos sekcijoje. Beveik tuščiausia žinoma erdvė Neadone turėtų apie vieną šimtą ultimatonų – vieno elektrono ekvivalentą – kiekviename kubiniame colyje. Toks materijos išretėjimas yra laikomas praktiškai tuščia erdve.

Temperatūra – karštis ir šaltis – yra antrinis faktorius, energijos ir materijos evoliucijos sferose nusileidžiantis tikrai gravitacijai. Ultimatonai nuolankiai paklūsta temperatūriniais kraštutiniams. Žemos temperatūros yra palankios tam tikroms elektroninio susidarymo ir atominio susijungimo formoms, tuo tarpu aukštos temperatūros skatina įvairių rūšių atomų skaidymąsi ir materijos suirimą.

Veikiama tam tikrų vidinių saulės būsenų karščio ir spaudimo visa materija, išskyrus primityviausius materijos junginius, gali būti suskaidyta. Karštis šitokiu būdu gali didele dalimi nugalėti gravitacijos stabilumą. Bet joks žinomas saulės karštis ar spaudimas negali ultimatonų sugražinti atgal į galingąją energiją.

Degančios saulės gali materiją transformuoti į įvairių formų energiją, bet tamsieji pasauliai ir visa išorinė erdvė elektroninį ir ultimatoninį aktyvumą gali sulėtinti iki tokio taško, kai šitos energijos yra paverčiamos į sferų materiją. Tam tikri uždaro tipo elektroniniai susivienijimai, o taip pat ir didelė dalis branduolinės materijos bazinių susivienijimų, yra suformuojami atviros erdvės

nepaprastai žemų temperatūrų sąlygomis, o vėliau išauga susijungdami su besimaterializuojančios energijos sanauptomis.

Per visą šitą niekada nesibaigiančią energijos ir materijos metamorfozę, mes turime atsižvelgti į gravitacinio spaudimo poveikį ir į ultimatoninių energijų antigravitacinę elgesį, esant tam tikroms temperatūros, skriejimo greičio, ir apsisukimų greičio sąlygoms. Temperatūra, energijos srovės, atstumas, ir gyvų jėgos organizatorių ir energijos reguliuotojų buvimas taip pat turi poveikio visiems energijos ir materijos transmutaciniams reiškiniams.

---

[474]▼

Masės padidėjimas materijoje yra lygus energijos padidėjimui, padalintam iš šviesos greičio kvadrato. Dinamiškumo prasme, tas darbas, kurį gali atlikti materija ramybės būsenoje, yra lygus tai energijai, kuri yra išekvota atgabenant jos sudedamąsias dalis iš Rojaus, atėmus jėgų pasipriešinimą, įveiktą judėjimo metu, ir materijos dalių tarpusavio trauką.

Materijos ikielektroninių formų egzistavimą rodo du švino atominiai svoriai. Pirminės formacijos švinas sveria šiek tiek daugiau už tą šviną, kuris atsiranda urano irimo procese, išspinduliuojant radij; ir šitas atominių svorių skirtumas išreiškia realų energijos nuostolį skylant atomui.

Santykinę materijos vientisumą užtikrina tas faktas, jog energiją galima absorbuoti arba išlaisvinti tiksliai tokiais kiekiais, kuriuos Urantijos mokslininkai yra pavadinę kvantais. Šita išmintinga sąlyga materialiose sferose tarnauja tam, kad palaikytų šitas visatas kaip veikiančius koncernus.

Įeinantis ar išeinantis energijos kiekis, kada elektroninės ar kitokios padėty pasikeičia, visuomet būna "kvantas" ar koks nors jo kartotinis, bet tokių energijos vienetų vibracinį ar panašų į bangas elgesį visiškai nulemia konkrečių materialių struktūrų dydžiai. Tokios panašios į bangas energijos pulsavimas yra 860 kartų didesnis už ultimatonų, elektronų, atomų, ar kitokių šitaip veikiančių vienetų skersmenį. Niekada nesibaigianti painiava, kuri lydi kvanto elgesio banginės mechanikos stebėjimą, kyla dėl to, jog energijos bangos viena kitą užkloja: Dvi viršūnės gali susijungti tam, kad sudarytų dvigubo aukščio viršūnę, tuo tarpu viršūnė ir įduba gali susijungti, šitokiu būdu sukeldamos abipusį anuliavimą.

5. BANGINĖS ENERGIJOS PASIREIŠKIMAI

Orvontono supervisatoje yra vienas šimtas banginės energijos oktavų. Iš energijos pasireiškimų šito vieno šimto grupių, šešiasdešimt keturios yra visiškai arba iš dalies atpažintos Urantijoje. Saulės spinduliai sudaro keturias oktavas supervisatos skalėje, matomi spinduliai sudaro vieną oktavą, keturiasdešimt šeštąją šitoje serijoje. Vėliau eina ultravioletinė grupė, tuo tarpu dešimčia oktavų aukščiau yra rentgeno spinduliai, po jų eina radio gama spinduliai. Trisdešimt dvejomis oktavomis aukščiau už saulės matomą šviesą yra išorinės erdvės energijos spinduliai, taip dažnai maišomi su jų asocijuotomis labai energizuotomis smulkiausiomis materijos dalelytėmis. Po to, einant skale

žemyn nuo matomos saulės šviesos, yra infraraudonieji spinduliai, o trisdešimčia oktavų žemiau yra radijo laidų perdavimo grupė.

Į bangas panašios energijos pasireiškimus – Urantijos dvidešimtojo amžiaus mokslinio išsivystymo požiūriu – galima būtų klasifikuoti į tokias dešimt grupių:

1. *Infraultimatoniniai spinduliai* – ultimatonų apsisukimai ties tokia riba, kada jie pradeda įgauti konkrečią formą. Tai atsirandančios energijos pirmoji pakopa, kurioje į bangas panašius reiškinius galima nustatyti ir išmatuoti.

2. *Ultimatoniniai spinduliai*. Energijos sutelkimas į smulčiausias ultimatonų sferas erdvės turinyje sukuria vibracijas, kurias galima nustatyti ir išmatuoti. Ir likus daug laiko iki fizikai kada nors atras ultimatoną, jie neabejotinai nustatys šitų spindulių reiškinius, nes jie krenta ant Urantijos. Šitie trumpi ir galingi spinduliai išreiškia ultimatonų pirminę veiklą.

---

[475]▼

kada jie būna sulėtinami iki tokio taško, kur pakeičia kryptį į materijos elektroninį organizavimą. Ultimatonams jungiantis į elektronus, vyksta kondensacija, ir dėl šito kaupiasi energija.

3. *Trumpieji erdvės spinduliai*. Jie yra trumpiausi iš visų grynai elektroninių vibracijų ir išreiškia šitos materijos formos ikiatominę stadiją. Šitų spindulių atsiradimui reikalinga ypatingai aukšta arba žema temperatūra. Tokių erdvės spindulių yra dvi rūšys: viena rūšis lydi atomų susidarymą, o kita rūšis pažymi atomų irimą. Didžiausiais kiekiais jie yra išspinduliuojami iš tankiausios supervisatos plokštumos, Paukščių Tako, kuri taip pat yra ir išorinių visatų tankiausia plokštuma.

4. *Elektroninė stadija*. Šitoji energijos stadija yra viso materializavimo pagrindas septyniose supervisatose. Kada elektronai iš išorinių energijos orbitų pereina į vidines, tada visada yra išspinduliuojami energijos kvantai. Elektronų orbitų pakeitimas sukelia šviesos energijos labai apibrėžtų ir vienodų išmatuojamų dalelių išmetimą arba absorbciją, tuo tarpu susidūrimo metu atskiras elektronas visada netenka šviesos- energijos dalelytės. Panašios į bangas energijos pasireiškimai taip pat lydi ir teigiamo krūvio kūnų ir kitų elektroninės stadijos elementų veiklą.

5. *Gama spinduliai* – tai yra spinduliavimai, kurie apibūdina atominės materijos spontanišką suirimą. Šitą elektroninio aktyvumo formą geriausiai iliustruoja tie reiškiniai, kurie yra susiję su radžio suirimu.

6. *Rentgeno spindulių grupė*. Kitas žingsnis, lėtinant elektronus, sukuria saulės rentgeno spindulių įvairias formas, kartu su dirbtinai sukurtais rentgeno spinduliais. Elektroninė įkrova sukuria elektros lauką; judėjimas sukelia elektros srovę; ši srovė sukuria magnetinį lauką. Kada elektronas yra staiga

sustabdomas, tuo sukeltas elektromagnetinis sąmyšis sukuria rentgeno spindulį; šis rentgeno spindulys yra tas sutrikdymas. Saulės rentgeno spinduliai yra identiški tiems rentgeno spinduliams, kurie yra mechaniškai sukurti žmogaus kūno vidaus tyrimui, išskyrus tai, kad jie yra truputėlį ilgesni.

7. *Ultravioletiniai* arba cheminiai saulės šviesos ir įvairios mechaninės produkcijos spinduliai.

8. *Balta šviesa* – visa matoma saulių šviesa.

9. *Infraraudonieji spinduliai* – elektroninio aktyvumo lėtėjimas dar arčiau priartėja prie suvokiamos karščio stadijos.

10. *Herco bangos* – Uranijoje šitos energijos yra naudojamos radijo transliacijoms.

Iš šitų visų dešimties panašių į bangas energetinės veiklos fazių, žmogaus akis gali reaguoti tikrai į vieną oktavą, į įprastos saulės šviesos visą šviesą.

Vadinamasis eteris yra tiesiog bendras pavadinimas, pažymintis erdvėje vykstančių jėgos ir energijos veiklų grupę. Ultimatonai, elektronai, ir kitos masinės energijos sandaupos yra materijos vienodos dalelytės, ir keliaudamos erdve jos iš tikrųjų juda pirmyn tiesiomis linijomis. Šviesą ir visas kitas atpažįstamas energijos pasireiškimų formas sudaro konkrečių energijos dalelyčių, judančių tiesiomis linijomis, seka, išskyrus tuos atvejus, kada jas modifikuoja gravitacija ir kitokios išsiterpiančios jėgos. Tai, kad šitos energetinių dalelyčių procesijos, kada būna stebimos, atrodo kaip banginiai reiškiniai yra dėl visos erdvės nediferencijuotos jėgos apdangalo, hipotetinio eterio, pasipriešinimo ir dėl suvienytų materijos

---

[476]▼

sankaupų tarpgravitacinės įtampos. Erdvė materijos tarpeliuose tarp dalelyčių, kartu su energijos spindulių pirminiu skriejimo greičiu, sukuria daugelio energijos-materijos formų banguojančią išvaizdą.

Erdvės turinio sužadinimas sukelia panašią į bangas reakciją į greitai judančių materijos dalelyčių praėjimą, lygiai taip, kaip praplaukiantis laivas vandenyje sukelia skirtingos amplitudės ir skirtingo intervalo bangas.

Pirminės jėgos elgesys iš tiesų sukelia tokius reiškinius, kurie daugeliu atvejų yra analogiški jūsų postuluojamam eteriui. Erdvė nėra tuščia; visos erdvės sferos sukuriama skrieja ir neria tolyn per pasklidusios jėgos-energijos milžinišką vandenyną; taip pat ir erdvės turinys nėra tuščias be atomų. Nepaisant šito, nėra jokio eterio, ir būtent tai, jog šito hipotetinio eterio ir nėra, apgyvendintą planetą įgalina išvengti įkritimo į saulę, o savo orbita skriejančiam elektronui pasipriešinti, kad neįkristų į branduolį.

6. ULTIMATONAI, ELEKTRONAI, IR ATOMAI

Nors visuotinės jėgos erdvės įkrova yra vienoda ir nediferencijuota, bet atsiradusios energijos organizavimas į materiją sukelia energijos telkimą į konkrečių dydžių ir nustatyto svorio pavienes mases – tikslų reagavimą į gravitaciją.

Vietinė arba linijinė gravitacija pradeda veikti iki galo, kada atsiranda atominis materijos organizavimas. Ikiatominė materija į gravitaciją šiek tiek reaguoja, kada ją veikia rentgeno spinduliai ir kitokios panašios energijos, bet joks išmatuojamas linijinės gravitacijos traukimas laisvų, nesujungtų, ir nepakrautų elektroninės energijos dalelių ar neapjungtų ultimatonų neveikia.

Ultimatonai veikia traukdami vienas kitą, reaguodami tikrai į apskritiminės Rojaus gravitacijos traukimą. Nereaguodami į linijinę gravitaciją jie šitokiu būdu būna išlaikomi visuotinės erdvės dreife. Ultimatonai gali padidinti apsisukimų greitį iki tokio lygio, kad pasiektų dalinę antigravitaciją, bet jie negali, be jėgos organizatorių ir energijos reguliuotojų pagalbos, pasiekti tokio kritinio greičio, kad prarastų individualumą, sugrįžtų į galingosios energijos pakopą. Natūraliomis sąlygomis, ultimatonai fizinę egzistenciją praranda tikrai tada, kada dalyvauja vėstančių ir mirštančių saulių galutiniame suirime.

Ultimatonai, Urantijoje nežinomi, per fizinio aktyvumo daugelį fazių lėtėja tol, kol pasiekia tokią besisukančią energiją, kuri turi išskirtines teises organizuoti elektronus. Ultimatonai turi tris judėjimo rūšis: bendrą pasipriešinimą kosminei jėgai, individualius antigravitacinio potencialo apsisukimus, ir vieno šimto tarpusavyje susietų ultimatonų pozicijas elektrono viduje.

Abipusė trauka išlaiko drauge vieną šimtą ultimatonų elektrono sudėtyje; ir niekada nebūna nei daugiau, nei mažiau kaip vienas šimtas ultimatonų tipiškame viename elektrone. Vieno ultimato ar daugiau ultimatonų praradimas tipišką elektrono tapatumą sugriauna, tokiu būdu sukurdamas vieną iš dešimties elektrono modifikuotų formų.

Ultimatonai neskrieja orbitomis ar sukuriais grandinėse elektrono viduje, bet jie iš tikrųjų išsisklaido ar susigrupuoja sutinkamai su sukimosi aplink savo ašį greičiu, šitaip nulemdami skirtingus elektronų dydžius. Šitas pats ultimatonų skriejimo greitis, besisukant aplink savo ašį, nulemia elektroninių vienetų kelių tipų teigiamas ar neigiamas reakcijas. Visiškas elektroninės materijos išskaidymas ir sugrupavimas, kartu su energijos-materijos neigiamų ir teigiamų kūnų elektriniu diferencijavimu,

---

[477]▼

kyla dėl šitų įvairių funkcijų, kurias atlieka medžiagą sudarančių ultimatonų tarpusavio ryšys.

Kiekvieno atomo skersmuo yra šiek tiek daugiau negu 1/100.000.000-ninė colio dalis, tuo tarpu elektronas sveria truputį daugiau negu mažiausio atomo,

vandenilio, 1/2.000-oji dalis. Teigiamas protonas, būdingas atomo branduoliui, nors gali būti ne didesnis už neigiamą elektroną, bet sveria beveik du tūkstančius kartų daugiau.

Jeigu materijos masė būtų padidinta tiek, kad elektrono masė prilygtų uncijos vienai dešimtajai daliai, tuomet, proporcingai padidinus dydį, tokio elektrono tūris prilygtų visos žemės tūriui. Jeigu protono – tūkstantį aštuonis šimtus kartų sunkesnio už elektroną – tūris būtų padidintas iki smeigtuko galvutės dydžio, tuomet, santykinai, smeigtuko galvutė pasiektų skersmenį, prilygstantį Žemės orbitos aplink Saulę skersmeniui.

7. ATOMINĖ MATERIJA

Visos materijos sandara yra pagal saulės sistemos tvarką. Kiekvienos mažiausios energetinės visatos centre yra santykinai stabili, palyginti stacionari, materialios egzistencijos branduolinė dalis. Šitas centrinis vienetas yra apdovanotas triguba pasireiškimo galimybe. Apsupdami šią energijos centrą aplink skrieja begaline gausa, bet nepastoviomis orbitomis, energijos vienetai, kuriuos galima kažkiek palyginti su tomis planetomis, kurios apjuosia kokių nors žvaigždinių grupių saulę, panašiai, kaip jūsų pačių saulės sistemoje.

Atomo viduje elektronai sukasi aplink centrinį protoną maždaug santykinai tokioje pačioje erdvėje, kokią turi planetos saulės sistemos erdvėje, skriedamos aplink saulę. Lyginant su realiuoju dydžiu, tarp atomo branduolio ir vidinės elektronų grandinės santykinai yra toks pat atstumas kaip ir tarp vidinės planetos, Merkurijaus, ir jūsų saulės.

Elektronų apsisukimai aplink savo ašį ir jų orbitiniai skriejimo greičiai aplink atomo branduolį pranoksta žmogaus vaizduotę, nekalbant jau apie juos sudarančiųjų ultimatonų skriejimo greičius. Radžio teigiamos dalelytės išskrenda į erdvę dešimt tūkstančių mylių per sekundę greičiu, tuo tarpu neigiamos dalelės pasiekia greitį, kuris artimas šviesos greičiui.

Vietinės visatos yra dešimtainės sandaros. Dualioje visatoje yra tikrai vienas šimtas erdvės energijos atskiriamų atominių materializacijų; tokia yra maksimaliai įmanoma materijos organizacija Neadone. Šią vieną šimtą materijos formų sudaro įprasta serija, kurioje aplink centrinį ir santykinai kompaktišką branduolį sukasi nuo vieno iki vieno šimto elektronų. Būtent šitas tvarkingas ir patikimas įvairių energijų susivienijimas ir sudaro materiją.

Ne kiekviename pasaulyje galima pamatyti vieną šimtą atpažįstamų elementų paviršiuje, bet jie yra kažkur, buvo kažkur, ar yra evoliucijos procese. Sąlygos, kurioms esant susiformavo planeta, o vėliau vystėsi, nulemia tai, kiek iš to vieno šimto atomų tipų bus matoma. Sunkesniųjų atomų nerandama daugelio pasaulių paviršiuje. Net Urantijoje žinomi sunkesnieji elementai rodo polinkį suskilti, kaip tą iliustruoja radžio elgesys.

Atomo stabilumas priklauso nuo elektriškai neaktyvių neutronų skaičiaus centriniame kūne. Cheminis elgesys visiškai priklauso nuo laisvai besisukančių elektronų aktyvumo.

Orvontone niekada nebuvo įmanoma natūraliai surinkti į vieną atominę sistemą daugiau negu vieną šimtą orbitinių elektronų. Kada į orbitinį lauką būdavo dirbtinai įvedamas vienas šimtas ir vienas elektronas, tada visada beveik tą patį akimirksnį įvykdavo centrinio protono suirimas kartu su elektronų ir kitų išlaisvintų energijų smarkiu paskleidimu.

Nors atomai gali turėti nuo vieno iki vieno šimto orbitinių elektronų, bet tik tai didesniųjų atomų dešimt išorinių elektronų sukasi aplink centrinį branduolį kaip aiškūs ir atskiri kūnai, vientisai ir kompaktiškai aplink skriedami tiksliomis ir aiškiomis orbitomis. Tuos trisdešimt elektronų, kurie yra arčiausia centro, labai sunku pastebėti ir nustatyti kaip atskirus ir organizuotus kūnus. Šita pati santykinė elektronų elgesio priklausomybė nuo branduolio artumo yra visuose atomuose, nepriklausomai nuo to, kiek juose būtų elektronų. Kuo arčiau branduolys, tuo mažesnis elektrono individualumas. Elektrono energijos, panašios į bangas, išsiskleidimas gali pasklisti į išorę tiek, kad užimtų atomų visas mažesnes orbitas; tai ypač pasakytina apie tuos elektronus, kurie yra arčiausia prie atomo branduolio.

Tie trisdešimt elektronų, kurių orbita yra labiausiai viduje, turi savo individualybę, bet jų energetinės sistemos turi polinkį susimaišyti, nusidriekdamos nuo elektrono prie elektrono ir beveik nuo orbitos prie orbitos. Kiti trisdešimt elektronų sudaro antrąją šeimą, arba energetinę zoną, ir turi besivystančią individualybę, materijos kūnus daug labiau valdančius juos lydintias energetines sistemas. Kiti trisdešimt elektronų, trečioji energetinė zona, yra dar daugiau individualizuoti ir skrieja aiškesnėmis ir konkretesnėmis orbitomis. Paskutiniai dešimt elektronų, esantys tik tai dešimtyje sunkiausiųjų elementų, turi savo nepriklausomą orumą, ir, dėl to, gali daugiau ar mažiau laisvai išvengti motininio branduolio kontrolės. Esant minimaliems temperatūros ir spaudimo pakitimams, šitos ketvirtosios ir labiausiai išorinės elektronų grupės nariai pabėgs iš centrinio branduolio grybšnio, kaip tą parodo urano ir giminingų elementų spontaniškas suirimas.

Pirmuosius dvidešimt septynis atomus, tuos, kuriuose yra nuo vieno iki dvidešimt septynių orbitinių elektronų, galima lengviau suvokti negu likusiuosius. Nuo dvidešimt aštuntojo ir tolyn į viršų mes vis daugiau ir daugiau susiduriame su Beribio Absoliuto tariamo buvimo nuspėjamumu. Bet tam tikras elektronų nuspėjamumas yra dėl skirtingų skriejimo greičių sukantis aplink savo ašį ir dėl nepaaiškintos natūralios ultimatonų tendencijos "būriuotis." Kiti poveikiai – fizinis, elektrinis, magnetinis, ir gravitacinis – taip pat veikia, kad sukurtų skirtingą elektronų elgesį. Todėl atomai yra panašūs į asmenis, kas susiję su nuspėjamumu. Statistikai gali skelbti dėsnius, kurie valdo didžiulį skaičių tiek atomų, tiek asmenų, bet ne atskirą individualų atomą ar asmenį.

8. ATOMŲ SUKIBIMAS

Nors gravitacija yra vienas iš kelių faktorių, susijusių su atomo mažytės energetinės sistemos išlaikymu draugėje, bet šituose baziniuose fiziniuose

vienetuose ir tarp jų taip pat yra galinga ir nežinoma energija, jų bazinės sandaros ir galutinio elgesio paslaptis, jėga, kurią Urantijoje dar reikės atrasti. Šita visuotinė įtaka persmelkia visą erdvę, kuri yra šitoje mažytėje energetinėje organizacijoje.

Atomo tarpelektroninė erdvė nėra tuščia. Per visą atomą šita tarpelektroninė erdvė yra sužadinama panašiais į bangas pasireiškimais, kurie yra tobulai

---

[479]▼

sinchronizuoti su elektronų skriejimo greičiu ir ultimatonų apsisukimais. Šią jėgą nevysiškai valdo jums žinomi teigiamos ir neigiamos traukos dėsniai; todėl jos elgesys kartais yra nenuspėjamas. Šita neįvardinta įtaka atrodo, jog yra Beribio Absoliuto reakcija erdvėje-jėgoje.

Atomo branduolio pakrautus protonus ir nepakrautus neutronus draugėje išlaiko mezotrono, materijos dalelytės, 180 kartų sunkesnės už elektroną, abipusis veikimas. Be šitokio sutvarkymo elektrinė įkrova, kurią turi protonai, atomo branduolį sugriautų.

Atomai yra sudaryti taip, jog nei elektrinės, nei gravitacinės jėgos negalėtų branduolio išlaikyti nesuirusio. Branduolio vientisumą išlaiko abipusis sujungiantis mezotrono veikimas, kuris pakrautas ir nepakrautas dalelytės sugeba išlaikyti draugėje dėl pranašesnės jėgos-masės energijos ir dėl tokio veikimo, kuris priverčia protonus ir neutronus nuolat keisti vietas. Mezotronas sukelia branduolio dalelyčių tokią elektrinę įkrovą, kad jos nenutrūkstamai šauda pirmyn ir atgal tarp protonų ir neutronų. Per vieną neišmatuojamą sekundės dalį konkreti branduolinė dalelė būna pakrautu protonu, o per kitą dalį būna nepakrautu neutronu. Ir šitie energetinės būsenos kaitaliojimaisi yra tokie neįsivaizduojamai greiti, jog elektrinė įkrova neturi jokios galimybės veikti kaip griauantis poveikis. Šitokiu būdu mezotronas iš tikrųjų veikia kaip dalelė "energijos nešėja," kuri milžinišku laipsniu prisideda prie branduolinio atomo stabilumo.

Mezotrono buvimas ir veikimas taip pat paaiškina kitą atominę mįslę. Kada atomai tampa radioaktyviais, tada jie išspinduliuoja daug daugiau energijos negu galima būtų tikėtis. Šitas radiacijos perteklius atsiranda dėl to, jog suskyla "energijos nešėjas" mezotronas, kuris tuomet tampa tiesiog elektronu. Mezotroninį suirimą taip pat lydi tam tikrų mažyčių nepakrautų dalelių išmetimas.

Mezotronas paaiškina kai kurias surišančias atomo branduolio savybes, bet jis nepaiškina nei kodėl susitelkia protonai prie protonų, nei kodėl elektronai traukia elektronus. Šita paradoksali ir galinga jėga, išlaikanti atomo vientisumą, yra tokia energijos forma, kuri Urantijoje dar nėra atrasta.

Šitie mezotronai dideliais kiekiais surandami erdvės spinduliuose, kurie taip nenutrūkstamai smelkiasi į jūsų planetą.

9. NATŪRFILOSOFIJA

Ne vien tik religija yra dogmatiška; natūrfilosofija lygiai taip pat linksta į dogmatiškumą. Kada žinomas religijos mokytojas samprotavo, jog skaičius

septyni gamtai yra pagrindinis dėl to, jog žmogaus galvoje yra septynios skylės, jeigu jis būtų daugiau žinojęs apie chemiją, tada jis būtų galėjęs ginti toki įsitikinimą, pagrįstą fizinio pasaulio tikru reiškiniu. Visose fizinėse laiko ir erdvės visatose, nepaisant energijos dešimtainės sandaros visuotinio pasireiškimo, egzistuoja visą laiką esantis priminimas apie septinkartės elektroninės organizacijos ikimaterinę realybę.

Skaičius septyni yra bazinis centrinei visatai ir dvasinei sistemai, kurią sudaro įgimtų charakterio savybių perteikimas, bet skaičius dešimt, dešimtainė sistema, yra būdingas energijai, materijai, ir materialiai kūrinijai. Nežiūrint šito, atominis pasaulis iš tikrųjų demonstruoja tam tikrus periodiškus požymius, kurie pasikartoja grupėmis po septynis – šito materialaus pasaulio apgamą, kuris rodo jo toli esančią dvasinę kilmę.

---

[480]▼

Chemijos srityje šitą kūrybinės sandaros septinkartį pastovumą išreiškia panašių fizinių ir cheminių savybių pasikartojimas kas septynis atskirtus periodus, kada baziniai elementai yra surikiuoti į eilę pagal savo atominį svorį. Kada Urantijos cheminiai elementai yra šitaip surikiuoti į eilę, tada bet kokia kokybė ar savybė turi polinkį pasikartoti septynetais. Šitas periodinis kitimas septynetais pasikartoja silpnėjančiu laipsniu ir su variacijomis per visą cheminių elementų lentelę, o ryškiausiai yra pastebimas pirmosiose arba lengvesnėse atominėse grupėse. Pradedant bet kuriuo elementu, pastebėjus kokią nors vieną savybę, tokia savybė keisis šešiuose iš eilės toliau einančiuose elementuose, bet pasiekus aštuntąjį, ji turės polinkį vėl atsirasti, tai yra, aštuntasis chemiškai aktyvus elementas yra panašus į pirmąjį, devintas į antrąjį ir taip toliau. Toks fizinio pasaulio faktas neklystamai rodo, jog yra protėvinės energijos septinkartė sandara ir pažymi laiko ir erdvės kūrinių septinkarčio skirtingumo fundamentalią tikrovę. Žmogus taip pat turėtų pastebėti, jog natūralus spektras turi septynias spalvas.

Bet nevisos natūrfilosofijos prielaidos yra pagrįstos; pavyzdžiui, hipotetinis eteris, kuris rodo išradinę žmogaus mėginimą savo neišmanymą apie erdvės reiškinius suvienyti. Visatos filosofija negali būti grindžiama vadinamojo mokslo stebėjimais. Jeigu tokios metamorfozės nebūtų galima stebėti, tai mokslininkas šią galimybę, jog drugelis išsirita iš vikšro, būtų linkęs paneigti.

Fizinis stabilumas, susietas su biologiniu elastingumu, gamtoje yra tikrai dėl beveik begalinio išmintingumo, kurį turi kūrinijos Pagrindiniai Architektai. Jokia išmintis, mažesnė už transcendentinę, niekada negalėtų sukurti materijos vienetų, kurie tuo pačiu metu būtų tokie stabilūs ir tokie efektyviai lankstūs.

10. VISUOTINĖS NEDVASINĖS ENERGETINĖS SISTEMOS

(MATERIALAUS PROTO SISTEMOS)

Begalinė santykinės kosminės tikrovės apimtis nuo Rojaus monotos absoliutumo iki erdvės potencialo absoliutumo leidžia manyti, jog yra tam tikra ryšių evoliucija Pirmojo Šaltinio ir Centro nedvasinėse realybėse – tose realybėse, kurias slepia erdvės potencialas, apreiškia monota, ir laikinai

atskleidžia tarpiniai kosminiai lygiai. Šitas amžinas energijos ciklas, kuris grandine yra sujungtas su visatų Tėvu, yra absoliutus, ir, kadangi yra absoliutus, jo negalima išplėsti nei kiekybiškai, nei kokybiškai; nepaisant šito, Pirminis Tėvas net ir dabar – kaip ir visada – save realizuoja nuolat besiplečiančioje laiko-erdvės, ir laiką-erdvę pranokusioje, prasmių arenoje, besikeičiančių ryšių arenoje, kurioje energija-materija vis labiau paklūsta gyvosios ir dieviškosios dvasios virškontrolei gyvo ir asmenio proto patirtinių pastangų dėka.

Visuotinės nedvasinės energijos yra iš naujo apjungtos į ne-Kūrėjo protų gyvas sistemas įvairiuose lygiuose, kai kurie iš jų galėtų būti pavaizduoti taip:

1. *Proto tipai, esantys iki pagalbinių proto dvasių.* Šitas proto lygis yra nepatirtinis ir apgyvendintuose pasauliuose jam tarnauja Pagrindiniai Fiziniai Kontrolieriai. Tai yra mechaninis protas, materialios gyvybės pačių primityviausių formų intelektas, kurio negalima mokyti, bet nemokomas protas veikia daugelyje lygių šalia primityvios planetinės gyvybės lygio.

---

[481]▼

2. *Proto tipai, atitinkantys pagalbines proto dvasias.* Tai vietinės visatos Motinos Dvasios tarnavimas per savo septynias pagalbines proto dvasias materialaus proto mokomame (nemechaniniame) lygyje. Šitame lygyje materialus protas turi: ikižmogiškąjį (gyvulinį) intelektą pirmose penkiose pagalbines dvasiose; žmogiškąjį (moralų) intelektą septyniose pagalbines dvasiose; viršžmogiškąjį (tarpinio tvarinio) intelektą paskutinėse dviejose pagalbines dvasiose.

3. *Besivystantis morontinis protas* – besivystančių asmenybių besiplečianti sąmonė vietinės visatos kylančiųjų karjere. Tai yra vietinės visatos Motinos Dvasios padovanojimas kartu su Sūnumi Kūrėju. Šitas proto lygis pažymi gyvybės apvalkalo morontinio tipo organizaciją, sintezę to, kas yra materialu ir kas yra dvasiška, kurią įgyvendina vietinės visatos Morontinės Energijos Prižiūrėtojai. Morontinis protas veikia skirtingai reaguodamas į 570 morontinės gyvybės formų, atskleisdamas didėjančią asociatyvų sugebėjimą jungtis su kosmiu protu aukštesniuose pasiekimo lygiuose. Tai yra mirtingųjų tvarinių evoliucinis kelias, bet Visatos Sūnus ir Visatos Dvasia taip pat padovanoja ir nemorontinės kategorijos protą vietinių kūrinų nemorontiniams vaikams.

Kosminis protas. Tai septinkartis laiko ir erdvės įvairus protas, kurio vienai fazei tarnauja kiekviena iš septynių Pagrindinių Dvasių vienoje iš septynių supervisatų. Kosminis protas apima visus ribinio proto lygius ir patirtiškai derinasi su Aukščiausiojo Proto evoliucinio dieviškumo lygiais ir transcendentaiškai derinasi su absoliutaus proto egzistencialiais lygiais – tiesioginėmis Bendrai Veikiančiojo grandinėmis.

Rojuje, protas yra absoliutus; Havonoje, absonitinis; Orvontone, ribinis. Protas visada pažymi gyvo tarnavimo buvimą-veiklumą, plius įvairias energetines sistemas, ir tai yra tiesa kalbant apie proto visus lygius ir visas rūšis. Bet už kosminio proto ribų vis sunkiau pavaizduoti proto ryšius su nedvasine energija. Havonos protas yra ikiabsoliutus, bet virševoliucinis; būdamas egzistencialus-patirtinis, jis yra arčiau to, kas yra absonitinis, už bet kokią nors

kitą jums apreikštą koncepciją. Rojaus protas pranoksta žmogaus suvokimo ribas; jis yra egzistencialus, neerdvinis, ir nelaikinis. Nepaisant šito, visus šiuos proto lygius nustelbia Bendrai Veikiančiojo visuotinis buvimas – proto Dievo Rojuje proto gravitacijos grybšnis.

11. VISATOS MECHANIZMAI

Įvertinant ir suvokiant protą, reikėtų prisiminti, jog visata nėra nei mechaniška, nei magiška; ji yra proto kūrinys ir dėsnių mechanizmas. Bet nors praktiniame pritaikyme gamtos dėsniai veikia ten, kas atrodo turėtų būti dvasinės ir fizinės dualistinės sferos, bet tikrovėje jos yra viena. Pirmasis Šaltinis ir Centras yra visos materializacijos pirminė priežastis, ir tuo pačiu metu pirmasis ir galutinis visų dvasių Tėvas. Rojaus Tėvas visatose už Havonos pasirodo asmeniškai tiktai kaip gryna energija ir gryna dvasia – kaip Minties Derintojai ir kiti panašūs fragmentai.

Mechanizmai absoliučiai nekontroliuoja visos kūrinijos; visatų visata *in toto* yra proto suplanuota, proto sutverta, ir proto administruojama. Bet visatų visatos dieviškasis mechanizmas iš viso yra perdaug tobulas, kad moksliniai žmogaus ribinio proto metodai galėtų pamatyti bent pėdsaką begalinio proto viešpatavimo. Nes šitas kuriantis, kontroliuojantis, ir paremiantis protas

---

[482]▼

nėra nei materialus protas, nei tvarinio protas; tai yra dvasinis protas, veikiantis dieviškosios tikrovės kūrėjo lygiuose ir iš dieviškosios tikrovės kūrėjo lygių.

Sugebėjimas visatos mechanizmuose pastebėti ir atrasti protą visiškai priklauso nuo tiriančiojo proto, įsitraukusio į tokią stebėjimo užduotį, sugebėjimo, užmojo, ir potencialo. Laiko-erdvės protai, organizuoti iš laiko ir erdvės energijų, yra pavaldūs laiko ir erdvės mechanizmams.

Judėjimas ir visatos gravitacija yra visatų visatos neasmenių laiko-erdvės mechanizmų aspektai dvyniai. Dvasiai, protui, ir materijai reagavimo į gravitaciją lygiai yra visiškai nepriklausomi nuo laiko, bet tiktai tikrovės tikri dvasiniai lygiai yra nepriklausomi nuo erdvės (neerdviniai). Visatos aukščiausieji proto lygiai – dvasinio proto lygiai – taip pat gali būti neerdviniai, bet materialaus proto, tokio, kaip žmogaus proto, lygiai reaguoja į visatos gravitacijos abipusį veikimą, šitą reagavimą prarasdami tiktai proporcingai susitapatinimui su dvasia. Dvasinės tikrovės lygiai yra atpažįstami pagal jų dvasinį turinį, o dvasingumas laike ir erdvėje yra matuojamas atvirkščiai proporcingai reagavimui į linijinę gravitaciją.

Reagavimas į linijinę gravitaciją yra nedvasinės energijos kiekybinis matas. Bet kokia masė – organizuota energija – paklūsta šitam grybšniui, išskyrus tai, kiek ją veikia judėjimas ir protas. Linijinė gravitacija yra makrokosmoso artimo veikimo sukabinanti jėga, tam tikra prasme panašiai kaip atomo viduje sukabinančios jėgos yra mikrokosmoso artimo veikimo jėgos. Fizinė materializuota energija, organizuota kaip vadinamoji materija, negali judėti erdve nekeisdama reagavimo į linijinę gravitaciją. Nors toks reagavimas į

gravitaciją yra tiesiog proporcingas masei, bet įsiterpanti erdvė jį modifikuoja tiek, jog galutinė pasekmė yra tai, kas tik apytiksliai priartėja prie to, ką atvirkščiai proporcingai išreiškia nuotolio kvadratas. Galiausiai erdvė nurungia linijinę gravitaciją dėl to, kad joje egzistuoja antigravitaciniai poveikiai, kuriuos sukelia didelis skaičius viršmaterialių jėgų, kurios veikia tam, kad gravitacijos veikimą ir visas reakcijas į gravitacijos veikimą neutralizuotų.

Nepaprastai sudėtingi ir atrodantys labai automatiškai kosminiai mechanizmai visada turi tendenciją paslėpti viduje gyvenančio prigimtį suteikiančio arba kuriančio proto buvimą nuo bet kokių ir visų protingų būtybių, kurios yra daug žemesnės už paties mechanizmo prigimties ir sugebėjimo visatos lygius. Dėl to yra neišvengiama, jog aukščiausieji visatos mechanizmai žemesnės kategorijos tvariniams turi atrodyti kaip neturintys proto. Vienintelė įmanoma tokios išvados išimtis būtų prielaida, jog protingumas yra stebinančiame *matomai save išlaikančios visatos* reiškinyje – bet tai filosofijos, o ne realaus patyrimo sfera.

Kadangi visatą koordinuoja protas, tai fiksuotas mechanizmų pastovumas neegzistuoja. Besivystančios evoliucijos reiškinyje, susijęs su kosminiu savęs išlaikymu, yra visuotinis. Visatos evoliucinis potencialas yra neišsemiamas spontaniškumo begalybėje. Žengimą pirmyn į harmoningą vienybę, didėjančią patirtinę sintezę, užklotą ant visą laiką augančio ryšių sudėtingumo, gali įgyvendinti tiksliai turintis tikslą ir viešpataujantis protas.

Kuo aukštesnis visatos protas, susijęs su bet koku visatos reiškiniu, tuo sunkiau žemesniems proto tipams jį atrasti. O kadangi visatos mechanizmo protas yra kuriantis dvasinis protas (net ir Begaliniojo protingumas), tai jo niekada neatras arba nepamatys visatos žemesniojo lygio protai, tuo labiau iš visų protų *žemiausias*, žmogaus protas. Besivystantis gyvulinis protas, nors natūraliai yra Dievo ieškantis, bet vienas atskirai ir savaime nėra Dievą pažįstantis.

---

[483]▼

12. MODELIS IR FORMA – PROTO VIEŠPATAVIMAS

Mechanizmų evoliucija rodo ir pažymi kuriančiojo proto paslėptą buvimą ir viešpatavimą. Mirtingojo intelekto sugebėjimas suvokti, sumanyti, ir kurti automatinius mechanizmus demonstruoja žmogaus proto aukštesnes, kūrybines, ir tikslines savybes kaip viešpataujančią įtaką planetoje. Protas visada linksta į:

1. Materialių mechanizmų kūrimą.
2. Paslėptų paslapčių atradimą.
3. Nutolusių situacijų tyrinėjimą.
4. Protinių sistemų formulavimą.
5. Išminties tikslų siekimą.

6. Dvasinių lygių pasiekimą.

7. Dieviškųjų likimų - aukščiausiojo, galutiniojo, ir absoliutaus – įgyvendinimą.

Protas visada yra kūrybingas. Atskiro gyvūno, mirtingojo, morontiečio, dvasinio kylančiojo, ar pasiekusiojo užbaigtumą proto dovana visada yra kompetentinga sukurti tinkamą ir naudingą kūną gyvai tvarinio tapatybei. Bet asmenybės reiškinio buvimas arba tapatybės modelis, kaip toks, nėra energijos, fizinės, protinės, ar dvasinės, pasireiškimas. Asmenybės forma yra gyvos būtybės modelinis aspektas; ji pažymi energijų konfigūraciją, ir šitai, plius gyvybė ir judėjimas, yra tvarinio egzistencijos mechanizmas.

Net ir dvasinės būtybės turi formą, ir šitos dvasinės formos (modeliai) yra realūs. Net dvasinių asmenybių aukščiausiasis tipas turi formas – asmenybės buvimus visomis prasmėmis analogiškus Urantijos mirtingųjų kūnams. Beveik visos būtybės, kurios yra sutinkamos septyniose supervisatose, turi formas. Bet šita bendroji taisyklė turi keletą išimčių: Minties Derintojai atrodo turi būti be formos tol, kol nesusilieja su savo mirtingųjų partnerių išliekančiomis sielomis. Atsiskyrusieji Žinianešiai, Trejybės Įkvėptosios Dvasios, Begalinės Dvasios Asmeniniai Padėjėjai, Gravitacijos Žinianešiai, Transcendentiniai Registruotojai, ir kai kurie kiti taip pat neturi matomos formos. Bet jie yra tipiški toms kelioms išimtims; didžioji dauguma turi bona fide asmenybės formas, formas, kurios turi individualias savybes ir kurios yra atpažįstamos ir asmeniškai atskiriamos.

Kosminio proto ryšys ir pagalbinių proto dvasių tarnavimas sukuria tinkamą fizinį tabernakulį besivystančiai žmogiškajai būtybei. Lygiai taip ir morontinis protas individualizuoja morontinę formą visiems išlikusiems mirtingiesiems. Kaip mirtingas kūnas yra asmeniškasis ir būdingas kiekvienai žmogiškajai būtybei, taip ir morontinė forma tikrai bus labai individuali ir adekvačiai būdinga tam kuriančiajam protui, kuris joje viešpatauja. Nėra dviejų morontinių formų, kurios viena į kitą būtų labiau panašios negu du žmogiškieji kūnai. Morontinės Energijos Prižiūrėtojai suteikia, o patarnaujantys serafimai parūpina, nediferencijuotą morontinę medžiagą, su kuria morontinė gyvybė gali pradėti veikti. Ir po morontinio gyvenimo paaiškės, jog dvasinės formos lygiai taip yra skirtingos, asmenės, ir būdingos jų viduje gyvenantiems atitinkamiems dvasiniams protams.

Materialiame pasaulyje jūs galvojate apie kūną taip, kad jis turi dvasią, bet mes žiūrime į dvasią taip, kad ji turi kūną. Materialios akys yra iš tikrųjų iš dvasios gimusios

---

[484]▼

sielos langai. Dvasia yra architektas, protas yra statybininkas, kūnas yra materialus pastatas.

Fizinės, dvasinės, ir protinės energijos, kaip tokios ir savo grynuose būviuose, nevisiškai tarpusavyje sąveikauja kaip reiškininių visatų aktualai.

Rojuje šios trys energijos yra lygiavertės, Havonoje jos yra koordinuotos, tuo tarpu visatų ribinės veiklos lygiuose turi būti sutinkami materialaus, protinio, ir dvasinio viešpatavimo visi spektrai. Laiko ir erdvės neasmenėse situacijose, atrodo, jog dominuoja fizinė energija, bet taip pat pasirodo, jog, kuo labiau dvasinio proto veikimas artėja prie tikslo dieviškumo ir veiksmo aukštybės, tuo labiau dvasinė fazė tampa viešpatuojančia; kad galutiniame lygmenyje dvasinis protas gali tapti viešpatuojančiu beveik iki galo. Absoliučiam lygyje dvasia tikrai yra viešpatuojanti. Ir iš čia tolyn į išorę per laiko ir erdvės sferas, kur tik yra dieviškoji dvasinė tikrovė, kada tik veikia tikrasis dvasinis protas, ten visada yra tendencija sukurti materialią ar fizinę tos dvasinės tikrovės kopiją.

Ši dvasia yra kuriančioji tikrovė, ši fizinė kopija yra tos dvasinės tikrovės laiko-erdvės atspindys, dvasinio proto kūrybinio veiksmo fizinė pasekmė.

Protas valdo materiją visur, net ir taip, kaip savo ruožtu jis reaguoja į galutinę dvasinę virškontrolę. O kai dėl mirtingojo žmogaus, tai tiktai toks protas, kuris pats laisvai atsiduoda tam, jog būtų valdomas dvasios, gali tikėtis po laiko-erdvės mirtingosios egzistencijos išlikti kaip Aukščiausiojo, Galutiniojo, ir Absoliuto: Begaliniojo, amžinojo dvasinio pasaulio nemirtingas vaikas.

[Pateikta Galingojo Žinianešio, savo pareigas atliekančio Neadone, ir paprašius Gabrieliui.]

[485]▼

43 DOKUMENTAS

ŽVAIGŽDYNAI

URANTIJA paprastai yra apibūdinama kaip Neadono Norlatiadeke Satanijos 606-asis, tai reiškia šeši šimtai šeštą apgyvendintą pasaulį vietinėje Satanijos sistemoje, esančioje Norlatiadeko žvaigždyne, viename iš to vieno šimto Neadono vietinės visatos žvaigždynų. Žvaigždynais, esančiais kiekvienos vietinės visatos pirminiu skyriumi, jų valdovai sujungia apgyvendintų pasaulių vietines sistemas su vietinės visatos centrine administracija Salvingtone, o atspindėjimu sujungia su Dienų Senujų superadministracija Uversoje.

Jūsų žvaigždyno vyriausybė yra tokioje grupėje, kurią sudaro 771 architektūrinė sfera, iš kurių labiausiai centre ir didžiausia yra Edentija, Žvaigždyno Tėvų, Norlatiadeko Pačių Aukštųjų, administracijos vieta. Pati Edentija už jūsų pasaulį yra didesnė maždaug šimtą kartų. Septyniasdešimt didžiųjų sferų, juosiančių Edentiją, yra maždaug dešimt kartų didesnės už Urantiją, tuo tarpu dešimt palydovų, kurie skrieja aplink kiekvieną iš šitų septyniasdešimties pasaulių yra maždaug Urantijos dydžio. Šita 771 sfera dydžiu yra visiškai panaši į tokias sferas kituose žvaigždynuose.

Edentijos laiko skaičiavimas ir atstumų matavimas yra toks pat kaip Salvingtone, ir kaip ir visatos sostinės sferos, taip ir žvaigždynų būstinių pasauliai yra visiškai aprūpinti dangiškųjų intelektualių būtybių visomis kategorijomis. Apskritai, šitos asmenybės nelabai kuo skiriasi nuo tų, kurios

buvo pavaizduotos, kada buvo kalbama apie visatos administraciją.

Serafimai prižiūrėtojai, vietinės visatos angelų trečioji kategorija, yra paskiriami į žvaigždynų tarnystę. Savo būstines jie įrengia sostinės sferose ir labai plačiai tarnauja aplink skriejantiems morontinio mokymo pasauliams. Norlatiadeke tose septyniadešimtyje didžiųjų sferų, drauge ir tuose septyniuose šimtuose mažųjų palydovų, gyvena univitatijos, nuolatiniai žvaigždyno piliečiai. Visus šituos architektūrinius pasaulius iki galo administruoja vietinės gyvybės įvairios grupės, didžiaja dalimi neapreikštos, bet įskaitant sumaniąsias spirongas ir gražiausias spornagijas. Būdama morontinio mokymo režimo vidurinioji grandis, kaip jūs galėtumėte įtarti, žvaigždynų morontinė gyvybė yra tiek tipinė, tiek ir ideali.

1. ŽVAIGŽDYNŲ BŪSTINĖS

Edentijoje yra daug nuostabių kalvų, gausu fizinės materijos aukštumų, ant kurių gyvena morontinė gyvybė, ir kuri yra apsupta dvasinės šlovės, bet nėra netaisyklingos formos kalnų grandinių, kokios yra Urantijoje. Yra dešimtys tūkstančių tviskančių ežerų ir tūkstančių tūkstančiai tarpusavyje susieinančių

---

[486]▼

upelių, bet nėra didžiulių vandenynų ir sraunių upių. Tikrai šios aukštumos neturi šitų paviršinių upelių.

Edentijos ir panašių architektūrinių sferų vanduo niekuo nesiskiria nuo evoliucinių planetų vandens. Tokių sferų vandens sistemos yra tiek paviršinės, tiek požeminės, ir vanduo nuolat cirkuliuoja. Šitais įvairiais vandens maršrutais galima apiplaukti Edentiją, nors pagrindinis transportavimo kanalas yra atmosfera. Dvasinės būtybės natūraliai keliauja virš sferos paviršiaus, tuo tarpu morontinės ir materialios būtybės naudojami materialiomis ir pusiau materialiomis priemonėmis tam, kad galėtų judėti atmosferoje.

Edentija ir su ja susieti pasauliai turi tikrą atmosferą, įprastą trijų dujų mišinį, kuris būdingas tokiems architektūriniais kūriniais, ir kuris įkūnija tuos du elementus, kokie yra ir Urantijos atmosferoje, plus tokias morontines dujas, tinkamas kvėpuoti morontiniams tvariniams. Bet, nors ši atmosfera yra tiek materialinė, tiek morontinė, joje nebūna audrų ar uraganų; taip pat čia nėra nei vasaros, nei žiemos. Dėl to, kad nėra atmosferinių neramumų ir metų laikų, tai šituose specialiai sukurtuose pasauliuose galima viską išgražinti išorėje.

Edentijos aukštumos yra nuostabus fizinis peizažas, o jo grožį dar labiau padidina begalinė gausa gyvybės, kurios pilna per visas aukštumas skersai išilgai. Išskyrus keletą gana izoliuotų statinių, šitose aukštumose nėra jokių pastatų, sukurtų tvarinių rankomis. Materialūs ir morontiniai papuošimai yra gyvenamosiose vietovėse. Mažesnės kalvos yra specialių rezidencijų vietos ir yra gražiai išpuoštos tiek biologinio, tiek morontinio meno kūriniais.

Septintosios aukštumų grandinės viršūnėje yra įrengtos Edentijos prisikėlimo salės, kuriose atsibunda antrinės modifikuotos kilimo kategorijos kylantieji mirtingieji. Šitas tvarinių surinkimo iš naujo sales prižiūri Melkizedekai. Pirmoji iš priimančiųjų Edentijos sferų (kaip ir planeta Melkizedekas, esanti

netoli Salvingtono) taip pat turi specialias prisikėlimo sales, kuriose iš naujo surenkami modifikuotų kilimo kategorijų mirtingieji.

Melkizedekai taip pat turi du specialius koledžus Edentijoje. Vienas iš jų, ekstremalių situacijų mokykla, yra skirtas dėl Satanijos maišto išskylančių problemų studijavimui. Kitas, savęs padovanojimų mokykla, yra skirtas tam, kad būtų tyrinėjamos naujos problemos, kylančios dėl to fakto, jog Mykolas savo paskutinįjį savęs padovanojimą įgyvendino viename iš Norlatiadeko pasaulių. Pastarasis koledžas buvo įkurtas beveik prieš keturiasdešimt tūkstančių metų, tuoj pat po to, kai Mykolas paskelbė, jog Urantija buvo parinkta jo baigiamojo savęs padovanojimo pasauliu.

Stiklo jūra, Edentijos priėmimo teritorija, yra netoli administracinio centro, ir ją supa būstinės amfiteatras. Šitą vietovę apjuosia žvaigždyno reikalų septyniasdešimties skyrių valdymo centrai. Viena Edentijos pusė yra padalinta į septyniasdešimt trikampių sekcijų, kurių ribos susijungia ties atitinkamų sektorių būstinių pastatais. Šitos sferos likusioji dalis yra vienas didžiulis natūralus parkas, Dievo sodai.

Kada jūs periodiškai lankysitės Edentijoje, nors visa planeta jums yra atvira, bet didžiausią laiko dalį tada praleisite tame administraciniame trikampyje, kurio numeris atitiks jūsų gyvenamojo pasaulio numerį. Jūs visada būsite maloniai laukiamas kaip stebėtojas įstatymų leidžiamajoje asamblėjoje.

Morontinė teritorija, paskirta kylančiųjų mirtingųjų gyvenimui Edentijoje, yra išsidėsčiusi trisdešimt penktojo trikampio, susijungiančio su užbaigtųjų būstine trisdešimt šeštajame trikampyje, vidurinėje zonoje. Univatijų bendra būstinė

---

[487]▼

užima milžinišką teritoriją trisdešimt ketvirtojo trikampio, betarpiškai susisiejančio su morontinių gyventojų gyvenamąja rezervacija, viduriniame regione. Iš šitokio išdėstymo galima pamatyti, jog yra pasirūpinta, kad būtų apgyvendinta dangiškosios gyvybės bent jau septyniasdešimt didžiųjų skyrių, o taip pat, jog kiekviena iš šitų septyniasdešimties trikampių teritorijų būtų abipusiškai susieta su kuria nors iš septyniasdešimties pagrindinių morontinio lavinimo sferų.

Edentijos stiklo jūra yra vienas milžiniškas apskritiminis krištolas, turintis maždaug šimto mylių perimetrą ir apie trisdešimt mylių gylį. Šitas nuostabus krištolas tarnauja kaip nusileidimo laukas visiems transportiniams serafimams ir kitoms būtybėms, atvykstančioms iš tokių vietų, kurios yra už šitos sferos; tokia stiklo jūra smarkiai palengvina transportinio serafimo nusileidimą.

Tokios kategorijos krištolinis laukas yra sutinkamas beveik visuose architektūriniuose pasauliuose; ir be savo dekoratyvinės vertės jis turi daug paskirčių, yra panaudojamas tam, jog supervisatos atspindėjimas būtų perteikiamas susirinkusioms grupėms ir kaip energijos transformavimo metodo vienas iš faktorių erdvės srovių modifikavimui ir kitų įeinančių fizinės energijos srovių adaptavimui.

2. ŽVAIGŽDYNO VALDYMAS

Žvaigždynai yra vietinės visatos autonominiai vienetai, kiekvienas žvaigždynas yra valdomas remiantis savo įstatyminiais potvarkiais. Kada Nebadono teismai svarsto visatos reikalus, tada sprendimai dėl visų vietinių reikalų yra priimami pagal įstatymus, veikiančius konkrečiuose žvaigždynuose. Šituos Salvingtono juridinius dekretus, kartu su žvaigždynų įstatyminiais potvarkiais, įgyvendina vietinių sistemų administratoriai.

Tokiu būdu žvaigždynai veikia kaip įstatyminiai arba įstatymus leidžiantys vienetai, tuo tarpu vietinės sistemos tarnauja kaip vykduojantieji arba įgyvendinantieji vienetai. Salvingtono vyriausybė yra aukščiausioji teisminė ir koordinuojanti valdžia.

Nors aukščiausioji teisminė funkcija tenka vietinės visatos centrinei administracijai, bet yra du pagalbiniai, bet esminiai tribunolai kiekvieno žvaigždyno būstinėje, Melkizedekų taryba ir Pačių Aukštųjų teismas.

Visas juridines problemas iš pradžių nagrinėja Melkizedekų taryba. Šitos kategorijos dvylika atstovų, kurie yra sukaupe tam tikrą reikalingą patyrimą evoliucinėse planetose ir sistemos būstinės pasaulyuose, yra įgalioti peržiūrėti įrodymus, išnagrinėti peticijas, ir suformuluoti laikinus nuosprendžius, kurie yra perduodami Paties Aukštojo, valdančiojo Žvaigždyno Tėvo, teismui. Šito pastarojo tribunolo mirtingųjų skyrius susideda iš septynių teisėjų, jie visi yra iš pakilusių mirtingųjų. Kuo aukščiau jūs kylate visatoje, tuo yra tikriausiai, kad nuosprendį jūsų atžvilgiu priims tie, kurie priklauso jūsų kategorijai.

Žvaigždyno įstatymus leidžiantis organas yra suskirstytas į tris grupes. Žvaigždyno įstatyminė programa gimsta žemesniuose pakilusių rūmuose, šiai grupei vadovauja vienas užbaigtasis, ir joje yra vienas tūkstantis mirtingųjų atstovų. Kiekviena sistema paskiria dešimt savųjų narių, kurie dalyvauja šioje svarstymų asamblėjoje. Edentijoje šiuo metu šitas organas nėra užpildytas iki galo.

Įstatymdavių vidurinieji rūmai susideda iš angelų gausybių ir jų partnerių, kitų vietinės visatos Motinos Dvasios vaikų. Šioje grupėje yra vienas šimtas narių, o juos paskiria prižiūrinčios asmenybės, kurios vadovauja

---

[488]▼

tokių būtybių įvairiapusei veiklai, kada jos veikia tarp žvaigždyno ribų.

Žvaigždyno įstatymdavių patariamąjį arba aukščiausiąjį organą sudaro vienodos padėties narių rūmai – dieviškųjų Sūnų rūmai. Šią korpūsą parenka Patys Aukštieji, ir jis turi dešimt narių. Tikslai turintys specialų patyrimą Sūnūs gali tarnauti šituose aukštuosiuose rūmuose. Tai faktus surandanti ir laiką sutaupanti grupė, kuri labai veiksmingai tarnauja įstatymus leidžiančiosios asamblėjos abiems žemesniesiems skyriams.

Įstatymdavių mišrią tarybą sudaro trys nariai po vieną iš kiekvienos iš šitų atskirų žvaigždyno svarstymų asamblėjos šakų, o jai vadovauja valdantis jaunesnysis Pats Aukštasis. Šioji grupė patvirtina visų potvarkių galutinę formą ir suteikia leidimą tam, kad programų transliuotojai juos paskelbtų. Po šitos

aukščiausios komisijos patvirtinimo įstatyminiai aktai tampa sferų įstatymu; jų aktai yra galutiniai. Edentijos paskelbti potvarkiai sudaro viso Norlatiadeko pagrindinį įstatymą.

3. NORLATIADEKO PATYS AUKŠTIEJI

Žvaigždyno valdovai yra vietinės visatos sūnystės Vorondadekų kategorija. Kada būna pasiunčiami į aktyvią tarnystę visatoje žvaigždyno valdovais ar kuo nors kitu, tada šitie Sūnūs yra žinomi kaip *Patys Aukštieji*, kadangi jie įkūnija aukščiausią administracinę išmintį, drauge su toliausiai numatančia ir išmintinga ištikimybe, lyginant su visomis kitomis Vietinės Visatos Dievo Sūnų kategorijomis. Jų asmeninis atsidavimas ir jų grupinė ištikimybė niekada nesukėlė abejonių, Neadone niekuomet nebuvo nepasitenkinimo Sūnumis Vorondadekais.

Mažiausiai tris Sūnus Vorondadekus Gabrielis pasiunčia Neadono kiekvieno žvaigždyno Pačiais Aukštaisiais. Šito trejeto vadovaujantis narys yra žinomas kaip *Žvaigždyno Tėvas*, o jo du partneriai yra žinomi kaip vyresnysis *Pats Aukštasis* ir jaunesnysis *Pats Aukštasis*. Žvaigždyno Tėvas valdo dešimt tūkstančių standartinių metų (maždaug 50.000 Urantijos metų), prieš tai po tokį patį laikotarpį tarnavęs jaunesniuoju partneriu ir vyresniuoju partneriu.

Psalminkas žinojo, jog Edentiją valdo trys Žvaigždyno Tėvai, ir atitinkamai apie jų buveinę kalbėjo daugiskaita: "Yra upė, kurios srovė džiugina Dievo miestą, Pačių Aukštųjų tabernakulių švenčiausiąją vietą."

Per amžius Urantijoje buvo didžiulis susipainiojimas įvairių visatos valdovų atžvilgiu. Daug vėlesniųjų mokytojų savo neaiškias ir nekonkrečias genčių dievybes painiojo su Pačiais Aukštaisiais Tėvais. Dar vėliau, hebrajai visus šituos dangiškuosius valdovus suliejo į sudėtinę Dievybę. Vienas mokytojas suprato, jog Patys Aukštieji nebuvo Aukščiausieji Valdovai, nes jis sakė: "Tas, kuris gyvena Paties Aukštojo slaptojoje vietoje, gyvena Visagalio šešėlyje." Urantijos įrašuose kartais labai sunku tiksliai suprasti, kam yra taikomas terminas "Pats Aukštasis." Bet Danielius visiškai suprato šituos dalykus. Jis sakė: "Pats Aukštasis valdo žmonių karalystėje ir ją suteikia kam tik nori."

Žvaigždynų Tėvai nedaug užsiima apgyvendintos planetos individualiais, bet jie yra artimai susiję su tomis žvaigždynų įstatymdavystės ir įstatymus rengiančiomis funkcijomis, kurios taip smarkiai jaudina apgyvendintų pasaulių kiekvieną mirtingąją rasę ir nacionalinę grupę.

---

[489]▼

Nors žvaigždyno režimas stovi tarp jūsų ir visatos administracijos, bet kaip individai jūs paprastai mažai būsite susiję su žvaigždyno vyriausybe. Jūsų didis interesas paprastai koncentruotųsi vietinėje sistemoje, Satanijoje; bet laikinai, Urantija yra artimai susijusi su žvaigždyno valdovais dėl tam tikrų sistemos ir planetos sąlygų, susidariusių dėl Liuciferio maišto.

Edentijos Patys Aukštieji pasiėmė tam tikras planetinės valdžios funkcijas

maištinguose pasauliuose Liuciferio maišto metu. Jie ir toliau vykdo šią valdžią, o Dienų Senieji nuo seno patvirtino šitą į blogį nuklydusių pasaulių valdymo perėmimą. Be jokios abejonės jie ir toliau vykdydys šitą prisiimtą jurisdikciją tol, kol gyvens Liuciferis. Didelė dalis šitos valdžios paprastai, ištikimoje sistemoje, būtų patikėta Sistemos Valdovui.

Bet yra dar ir kita priežastis, dėl kurios Urantija tapo ypatingai susieta su Pačiais Aukštaisiais. Kada Mykolas, Sūnus Kūrėjas, vykdė baigiamąją savęs padovanojimo misiją, kadangi Liuciferio pareigų perėmėjas neturėjo visos valdžios vietinėje sistemoje, tada visus Urantijos reikalus, kurie buvo susiję su Mykolo savęs padovanojimu, betarpiškai prižiūrėjo Norlatiadeko Patys Aukštieji.

4. ASAMBLĖJOS KALNAS – DIENŲ IŠTIKIMASIS

Pats švenčiausias asamblėjos kalnas yra Dienų Ištikimojo, Rojaus Trejybės atstovo, kuris veikia Edentijoje, gyvenamoji vieta.

Šitas Dienų Ištikimasis yra Rojaus Trejybės Sūnus, ir Edentijoje yra Emanuelio asmeninis atstovas nuo būstinės pasaulio sukūrimo laikų. Amžinai Dienų Ištikimasis stovi Žvaigždyno Tėvams iš dešinės, kad jiems patartų, bet niekada iš tiesų patarimo nesiūlo, nebent būna paprašytas. Aukštieji Rojaus Sūnūs niekada nedalyvauja vietinės visatos reikalų tvarkyme, išskyrus tuos atvejus, kada gauna prašymą iš einančių valdovo pareigas tose sferose. Bet visų tuo, kuo Dienų Sąjunga yra Sūnui Kūrėjui, tuo Dienų Ištikimasis yra žvaigždyno Patiems Aukštiesiems.

Edentijos Dienų Ištikimojo rezidencija yra visatos ribas pranokstančio bendravimo ir informacijos rinkimo Rojaus sistemos centras žvaigždyne. Šitie Trejybės Sūnūs, su Havonos ir Rojaus asmenybių savuoju personalu, palaikydami ryšį su prižiūrinčiąja Dienų Sąjunga, tiesiogiai ir nuolat bendrauja su savąja kategorija per visas visatas, net iki Havonos ir Rojaus.

Pats švenčiausias kalnas yra ypatingai gražus ir nuostabiai įrengtas, bet tikroji Rojaus Sūnaus rezidencija yra kukli palyginus su centrine Pačių Aukštųjų buveine ir su aplink stovinčiais septyniasdešimčia statinių, sudarančių Sūnų Vorondadekų gyvenamąjį junginį. Šitie įrenginiai yra išimtinai gyvenamieji; jie yra visiškai atskirti nuo administracinės būstinės didelių pastatų, kuriuose yra tvarkomi žvaigždyno reikalai.

Dienų Ištikimojo rezidencija Edentijoje yra į šiaurę nuo Pačių Aukštųjų rezidencijų ir yra žinoma kaip "Rojaus asamblėjos kalnas." Ant šitos pašventintos aukštumos kylantieji mirtingieji periodiškai susirenka išklaudyti šitą Rojaus Sūnų, pasakojantį apie pirmyn žengiančių mirtingųjų ilgą ir intriguojančią kelionę per vieną milijardą Havonos tobulumo pasaulių ir toliau į neišmanomus pavaizduoti Rojaus malonumus. Ir būtent šitų ypatingų susibūrimų metu ant Asamblėjos Kalno morontiniai mirtingieji daug geriau susipažįsta su įvairiomis asmenybių, kilusių centrinėje visatoje, grupėmis.

---

[490]▼

Išdavikas Liuciferis, kažkada buvęs Satanijos valdovu, paskelbdamas savo reikalavimus dėl padidintos jurisdikcijos, stengėsi pašalinti sūnystės visas

aukštesnes kategorijas vietinės visatos valdymo plane. Jis specialiai ruošėsi širdyje, sakydamas: "Aš savo sostą iškelsiu virš Dievo Sūnų; aš sėdėsiu ant asamblėjos kalno šiaurėje; aš būsiu kaip Pats Aukštasis."

Tas vienas šimtas Sistemos Valdovų periodiškai susirenka į Edentijos konklavas, kurių metu yra aptariama žvaigždynų gerovė. Po Satanijos maišto Jerusemo pagrindiniai maištininkai buvo įpratę rinktis į šitas Edentijos tarybas lygiai taip, kaip jie atvykdavo ir anksčiau. Ir nebuvo surasta jokio būdo, kaip nutraukti šitokią įžūlą begėdiškumą tol, kol baigėsi Mykolo savęs padovanojimas Urantijoje ir kada po šito jis gavo neribotą valdžią visam Neadonui. Niekada, nuo tos dienos, šitiems nuodėmės kurstytojams tikrai nebebuvo leidžiama dalyvauti ištikimų Sistemų Valdovų Edentijos Tarybose.

Kad senųjų laikų mokytojai žinojo apie šituos dalykus, rodo įrašai: "Ir buvo tokia diena, kada šie Dievo Sūnūs atvyko, kad atsistotų prieš Pačius Aukštuosius, ir Šėtonas taip pat atėjo kartu su jais." Ir tai yra fakto konstatavimas, nepriklausomai nuo sąsajos, kur jis gali būti pateiktas.

Nuo Kristaus triumfo momento, visas Norlatiadekas yra apvalomas nuo nuodėmių ir maištininkų. Vienu metu prieš Mykolo mirtį materialiam kūne puolusio Liuciferio partneris, Šėtonas, pamėgino dalyvauti tokioje Edentijos konklavoje, bet tvirta nuostata prieš pagrindinius maištininkus pasiekė tokį laipsnį, kada užuojautos durys buvo beveik visuotinai užtrenktos, ir Satanijos priešams nebebuvo galima surasti jokio tvirto pagrindo po kojomis. Kada nėra atvertų durų, per kurias įeity blogis, tada nebelieka galimybės puoselėti nuodėmę. Visos Edentijos širdžių durys prieš Šėtoną užsivėrė, jis buvo vienbalsiai atstumtas susirinkusių sistemų Valdovų, ir tai įvyko būtent tuo metu, kada Žmogaus Sūnus "pamatė Šėtoną krentantį kaip žaibą iš dangaus."

Nuo Liuciferio maišto buvo pasirūpinta nauju statiniu netoli Dienų Ištikimojo rezidencijos. Šitas laikinas pastatas yra Paties Aukštojo ryšio būstinė, kuri veikia, palaikydama artimą ryšį su Rojaus Sūnumi kaip su žvaigždyno vyriausybės patarėju visuose reikaluose, susijusiuose su Dienų kategorijos politika ir požiūriu į nuodėmę ir maištą.

5. EDENTIJOS TĖVAI PO LIUCIFERIO MAIŠTO

Pačių Aukštųjų rotacija Edentijoje buvo sustabdyta Liuciferio maišto metu. Dabar mes turime tuos pačius valdovus, kurie dirbo tuo metu. Mes darome išvadą, jog šitie valdovai nebus pakeisti tol, kol Liuciferio ir jo bendrininkų nebus visiškai atsikratyta.

Tačiau, žvaigždyno šiandieninė vyriausybė buvo išplėsta, į ją buvo įtraukta dvylika Vorondadekų kategorijos Sūnų. Šitas dvyliktukas yra toks:

1. Žvaigždyno Tėvas. Šiandieninis Norlatiadeko Pats Aukštasis valdovas yra Neadono Vorondadekų serijos numeris 617.318. Prieš pradėdamas eiti savo pareigas Edentijoje jis matė tarnystę daugelyje žvaigždynų per visą mūsų vietinę visatą.

2. Vyresnysis Pats Aukštasis partneris.

---

[491]▼

3. Jaunesnysis Pats Aukštasis partneris.

4. Pats Aukštasis patarėjas, Mykolo asmeninis atstovas nuo to laiko, kada jis pasiekė Sūnaus Šeimininko statusą.

5. Pats Aukštasis vykdytojas, Gabrielio asmeninis atstovas, dislokuotas Edentijoje visą laiką nuo Liuciferio maišto laikų.

6. Pats Aukštasis planetinių stebėtojų vadovas, Vorondadekų stebėtojų, esančių izoliuotuose Satanijos pasauliuose, vadovas.

7. Pats Aukštasis arbitras, Sūnus Vorondadekas, kuriam patikėtos pareigos suderinti visus sunkumus, kurie tarp žvaigždyno ribų iškilo dėl maišto.

8. Pats Aukštasis nepaprastųjų situacijų administratorius, Sūnus Vorondadekas, kuriam pavesta užduotis Norlatiadeko įstatymų leidėjų nepaprastųjų situacijų potvarkius pritaikyti Satanijos maišto izoliuotiems pasauliams.

9. Pats Aukštasis tarpininkas, Sūnus Vorondadekas, paskirtas tam, kad tas ypatingas savęs padovanojimo korekcijas Urantijoje suderintų su žvaigždyno įprastu administravimu. Tam tikra archangelų veikla ir didelė dalis kitokio neįprasto tarnavimo Urantijoje, kartu su Spindinčiųjų Vakarų Žvaigždžių ypatinga veikla Jeruseme, sukuria būtinybę tam, kad veiktų šitas Sūnus.

10. Pats Aukštasis teisėjas-advokatas, vadovauja nepaprastųjų situacijų tribunolui, kuris yra skirtas tam, kad suderintų Norlatiadeko ypatingas problemas, atsirandančias dėl pasimetimo, kuris kilo dėl Satanijos maišto.

11. Pats Aukštasis ryšininkas, Sūnus Vorondadekas, priskirtas prie Edentijos valdovų, bet atsiųstas pas Dienų Ištikimajį kaip specialus patarėjas dėl geriausio kurso, kuriuo reikėtų eiti sprendžiant problemas, susijusias su maištu ir tvarinių neištikimybe.

12. Pats Aukštasis reguliuotojas, Edentijos nepaprastųjų situacijų tarybos prezidentas. Visos asmenybės, paskirtos į Norlatiadeką dėl įvykusio Satanijos maišto, sudaro nepaprastųjų situacijų tarybą, o jų vadovaujantis pareigūnas yra Sūnus Vorondadekas, turintis ypatingą patyrimą.

Ir čia nėra atsižvelgiama į daugybę Vorondadekų, Neadono žvaigždynų pasiuntinių, ir kitų būtybių taip pat gyvenančių Edentijoje.

Visą laiką po Liuciferio maišto Edentijos Tėvai rodė ypatingą globą Urantijai ir kitiems izoliuotiems Satanijos pasauliams. Pranašas seniai suvokė Žvaigždyno Tėvų valdančią ranką nacijų reikaluose. "Kada Pats Aukštasis savo palikimą paskirstė tautoms, kada jis atskyrė Adomo sūnus, tada jis nustatė šių tautų sienas."

Kiekvienas karantine esantis arba izoliuotas pasaulis turi Sūnų Vorondadeką, veikiantį kaip stebėtoją. Jis nedalyvauja planetos administravime, išskyrus tuomet, kada įsikišti į tautų reikalus jam paliepia Žvaigždyno Tėvas. Iš tikrųjų kaip tik šitas Pats Aukštasis stebėtojas ir "valdo žmonių karalystėse." Urantija yra vienas iš Norlatiadeko izoliuotų pasaulių, ir toks Vorondadekas stebėtojas yra planetoje visą laiką po Kaligastijos išdavystės. Kada Makiventa Melkizedekas tarnavo pusiau materialioje formoje Urantijoje, tada jis išreiškė didžiulę pagarbą Pačiam Aukštajam stebėtojui tuomet vykdžiusiam savo pareigas, nes yra užrašyta: "Ir Melkizedekas, Salemo karalius, buvo Paties Aukštojo dvasininkas." Melkizedekas atskleidė šito Paties Aukštojo stebėtojo ryšius Abraomui, kada jis sakė, "Ir tebūna palaimintas tas Pats Aukštasis, kuris tavo priešus perdavė į tavo rankas."

---

[492]▼

6. DIEVO SODAI

Sistemos sostinės yra ypatingai išgražinamos materialiais ir mineralų statiniais, tuo tarpu visatos būstinės daugiau atspindi dvasinę šlovę, bet žvaigždynų sostinės yra morontinės veiklos ir gyvųjų papuošimų aukščiausioji viršūnė. Žvaigždynų būstinių pasauliuose gyvasis išpuošimas yra panaudojamas dažniau, ir būtent šitas gyvybės pranašumas – botaniškas meniškumas – yra toji priežastis, jog šitie pasauliai būtų vadinami "Dievo sodais."

Beveik pusė Edentijos yra paskirta Pačių Aukštųjų nuostabiausiems sodams, ir šitie sodai yra tarp vietinės visatos pačių žavingiausių morontinių kūrinų. Tai paaiškina, kodėl Norlatiadeko apgyvendintuose pasauliuose nepaprastai gražios vietos yra taip dažnai vadinamos "Edeno sodu."

Šito nuostabaus sodo viduryje yra Pačių Aukštųjų garbinimo šventovė. Psalmininkas turėjo kažką žinoti apie šituos dalykus, nes jis rašė: "Kas iš tiesų pakils ant Pačių Aukštųjų Kalvos? Kas iš tikrųjų stovės šitoje šventoje vietoje? Tas, kuris turi švarias rankas ir tyrą širdį, kuris savosios sielos neiškėlė į tuštybę ir nepriesiekė apgaulingai." Šitoje šventovėje kiekvieną dešimtą atsipalaidavimo dieną Patys Aukštieji vadovauja visai Edentijai garbinančiuose pamąstymuose apie Dievą Aukščiausiąjį.

Architektūriniuose pasauliuose yra materialios kategorijos dešimt gyvybės formų. Urantijoje yra augalinė ir gyvulinė gyvybė, bet tokiam pasaulyje, kaip Edentija, yra gyvybės materialių kategorijų dešimt skyrių. Jeigu jūs galėtumėte matyti šituos dešimt Edentijos gyvybės skyrių, tai pirmuosius tris jūs greitai klasifikuotumėte kaip augalinius, o paskutiniuosius tris klasifikuotumėte kaip gyvulinius, bet jūs visiškai nepajėgtumėte suvokti išplitusių ir nuostabių išiterpiančių gyvybės formų keturių grupių prigimties.

Net ir aiškiai gyvulinė gyvybė labai skiriasi nuo gyvulinės gyvybės evoliuciniuose pasauliuose, yra tokia skirtinga, jog šitų nekalbančių tvarinių unikalios charakterio ir prierašios prigimties visiškai neįmanoma pavaizduoti mirtingojo protui. Yra tūkstančių tūkstančiai gyvų būtybių, kurių jūsų vaizduotė visiškai nepajėgtų įsivaizduoti. Visa animalistinė kūrinija yra visiškai

nepanašios kategorijos, palyginus su evoliucinių planetų visomis gyvūnų rūšimis. Bet visa šita gyvulinė gyvybė yra kuo protingiausia ir nepaprastai naudinga, ir visos įvairios rūšys yra stebėtinai meilios ir jaudinančiai draugiškos. Tokiuose architektūriniuose pasauliuose nėra mėšėdžių tvarinių; visoje Edentijoje nėra nieko tokio, kas bet kokią gyvą būtybę verstų bijoti.

Augalinė gyvybė taip pat smarkiai skiriasi nuo Urantijos augalinės gyvybės, susidedanti tiek iš materialių, tiek iš morontinių rūšių. Materialūs augalai turi būdingą žalią spalvą, bet augalinės gyvybės morontiniai ekvivalentai turi violetinį arba purpurinį atspalvį, skirtingo intensyvumo ir atspindžio. Tokie morontiniai augalai yra grynai energetinė augmenija; ją suvalgius, nelieka jokių atliekų.

Būdama apdovanota dešimčia fizinės gyvybės skyrių, nekalbant jau apie morontines rūšis, šitie architektūriniai pasauliai suteikia didžiules galimybes peizažo gražinimui ir materialių ir morontinių statinių biologiniam papuošimui. Dangiškieji meistrai vadovauja vietinėms spornagijoms šitame didžiuliam botaninio papuošimo ir biologinio pagražinimo darbe. Tuo metu, kada jūs menininkai turi naudotis inertiniais dažais ir negyvu marmuru tam, kad pavaizduotų savo idėjas, tai dangiškieji meistrai ir univitatijos dažniau panaudoja gyvas medžiagas tam, kad atskleistų savo idėjas ir įgyvendintų savo idealus.

---

[493]▼

Jeigu jums patinka Urantijos gėlės, krūmai, ir medžiai, tuomet jūs žavėsitės, matydami Edentijos dieviškųjų sodų botaninį grožį ir floros puikumą. Bet tai pranoksta mano kaip pasakotojo jėgas, kad galėčiau imtis perteikti mirtingojo protui adekvačią sampratą apie šitas dangiškųjų pasaulių grožybes. Tikrai, akys nematė tokios šlovės, kuri laukia jūsų atvykimo į šituos mirtingojo kilimo jaudinančio patyrimo pasaulius.

7. UNIVITATIJS

Univitatijos yra Edentijos ir su ja susietų pasaulių, visų septynių šimtų septyniasdešimties pasaulių, supančių žvaigždyno būstinę, nuolatiniai gyventojai ir juos jie prižiūri. Šitie Sūnaus Kūrėjo ir Kuriančiosios Dvasios vaikai egzistencijos plokštumoje yra įterpti tarp materialaus ir dvasinio, bet jie nėra morontiniai tvariniai. Kiekvienos iš septyniasdešimties didžiųjų Edentijos sferų vietiniai gyventojai turi skirtingas matomas formas, o morontiniai mirtingieji turi savo morontines formas, suderintas taip, kad atitiktų univitatijų kylančiąją skalę kiekvieną kartą, kada savo gyvenamąją vietą jie pakeičia iš vienos Edentijos sferos į kitą iš pirmojo pasaulio vienas po kito jiems einant į septyniasdešimtąjį pasaulį.

Dvasiškai, univitatijos yra vienodos; intelektualiai, jos skiriasi, kaip skiriasi mirtingieji; forma, jos yra labai panašios į morontinės egzistencijos būseną, ir jos yra sutvertos, kad veiktų asmenybės septyniasdešimtyje skirtingų kategorijų. Kiekviena iš šitų univitatijų kategorijų išreiškia intelektualios veiklos dešimt pagrindinių variacijų, o kiekvienas iš šitų besikeičiančių intelektualių tipų vadovauja besivystančio profesinio arba praktinio visuomeninimo specialaus

lavinimo ir kultūros mokykloms kažkuriame iš dešimties palydovų, skriejančių aplink kiekvieną iš Edentijos didžiųjų pasaulių.

Šitie septyni šimtai mažesniųjų pasaulių yra praktinio švietimo apie visos vietinės visatos veikimą techninės sferos ir yra atviros visoms protingų būtybių klasėms. Šitos specialius įgūdžius ir technines žinias suteikiančios mokyklos nėra skirtos išskirtinai kylantiems mirtingiesiems, nors morontiniai studentai sudaro daug didesnę dalį iš visų tų, kurie lanko šituos mokymo kursus. Kada jūs priimsi į bet kurį iš septyniasdešimties visuomeninės kultūros didžiųjų pasaulių, tada jums nedelsiant bus leista lankytis kiekviename iš tų dešimties supančių palydovų.

Įvairiose paslaugumo kolonijose, kylantieji morontiniai mirtingieji vyrauja tarp praeities vaizdo reguliuotojų, bet univitatijos sudaro didžiausią grupę, susijusią su Neadono dangiškujų meistrų korpusu. Visame Orvontone jokios būtybės, esančios už Havonos ribų, išskyrus Uversos abandonterius, meniniais sugebėjimais, visuomeniniu prisitaikymu, ir koordinuojančiu protingumu negali prilygti univitatijoms.

Šitie žvaigždyno gyventojai iš tikrųjų nėra meistrų korpuso nariai, bet jie laisvai dirba su visomis grupėmis ir daug prisideda prie to, kad žvaigždyno pasaulius paverstų tuo, jog šie taptų pagrindinėmis sferomis, kuriose būtų įgyvendinamos nuostabios meninės pereinamosios kultūros galimybės. Jos neveikia už žvaigždynų būstinių pasaulių ribų.

8. EDENTIJOS MOKYMO PASAULIAI

Edentijos ir ją supančių sferų fiziniai apdovanojimai yra beveik tobuli; vargu ar jos galėtų prilygti Salvingtono sferų dvasiniam grožiui, bet jos toli pralenkia Jerusemo mokymo pasaulių grožį. Šitas

---

[494]▼

visas Edentijos sferas tiesiogiai energizuoja visatos erdvės srovės, o jų milžiniškas energetines sistemas, tiek materialias, tiek morontines, sumaniai prižiūri ir paskirsto žvaigždynų centrai, kuriems padeda Pagrindinių Fizinių Kontrolierių ir Morontinės Energijos Prižiūrėtojų kompetentingi korpusai.

Laikas, praleistas pereinamosios morontinės kultūros septyniasdešimtyje mokymo pasaulių, susijęs su mirtingojo kilimo Edentijos amžiumi, yra labiausiai nusistovėjęs laikotarpis kylančiojo mirtingojo karjeroje iki pat užbaigtojo statuso; tai iš tikrųjų yra tipiškas morontinis gyvenimas. Nors kiekvieną kartą, kada pereinate iš vieno pagrindinio kultūrinio pasaulio į kitą, jūs esate suderinami iš naujo, bet išlaikote tą patį morontinį kūną, ir nebūna jokių periodų, kad asmenybė būtų be sąmonės.

Jūsų gyvenimas Edentijoje ir su ja susietose sferose daugiausia bus užimtas grupinės etikos, malonių ir naudingų tarpusavio ryšių tarp išmintingų visatos ir supervisatos įvairių kategorijų asmenybių, paslapties įsisavinimu.

Gyvenamuosiuose pasauliuose jūs užbaigėte besivystančios mirtingojo asmenybės suvienijimą; sistemos sostinėje jūs pasiekėte Jerusemo pilietybę ir įgavote norą savojo aš atsisakyti grupinės veiklos ir suderintų užsiėmimų

drausmės labai; bet dabar žvaigždyno mokymo pasauliuose jūs turite pasiekti savo besivystančios morontinės asmenybės tikrąjį suvisuomenėjimą. Šią dieviškąjį kultūros įgijimą sudaro išmokimas, kaip:

1. Gyventi laimingai ir dirbti veiksmingai su dešimt skirtingų bičiulių morontiečių, tuo tarpu dešimt tokių grupių yra sujungta į kuopas po vieną šimtą ir toliau federalizuota į korpusus po vieną tūkstantį.

2. Paklusti džiaugsmingai ir bendradarbiauti širdingai su dešimčia univitatijų, kurios nors ir yra intelektualiai panašios į morontines būtybes, bet visais kitais atžvilgiais yra labai skirtingos. Ir tada jūs iš tikrųjų turite veikti kartu su grupe, kurią sudaro dešimt narių, kadangi ji derinasi su dešimt kitų šeimų, kurios savo ruožtu yra sujungtos į korpusus po vieną tūkstantį univitatijų.

3. Pasiekti tuo pačiu metu suderinamumą tiek su morontiniais bičiuliais, tiek ir su jus priimančiomis univitatijomis. Įgyti sugebėjimą savanoriškai ir veiksmingai bendradarbiauti su savosios kategorijos būtybėmis glaudžiamame darbiniam susivienijime su kažkiek nepanašia išmintingų tvarinių grupe.

4. Tada, kai šitokiu būdu veikiate su panašiomis ir nepanašiomis į save būtybėmis, pasiekti intelektualią harmoniją su abiem partnerių grupėmis, ir prisiderinti prie abiejų grupių profesinės veiklos.

5. Pasiekus patenkinamą asmenybės suvisuomeninimą intelektualiu ir profesiniu lygiu, toliau tobulinti sugebėjimą gyventi glaudžiamame ryšyje su panašiomis ir šiek tiek nepanašiomis būtybėmis, visą laiką vis mažiau susierzinant ir išsiveidžiant. Praeities vaizdo reguliuotojai daug prisideda prie pastarojo pasiekimo organizuodami savo grupinio laisvalaikio veiklą.

6. Visus šituos įvairius suvisuomeninimo metodus suderinti su kilimo į Rojų karjeros besiplečiančio koordinavimo vystymu; padidinti išvalgą apie visatą išplečiant sugebėjimą suvokti amžinąsias tikslo prasmes, paslėptas šitose tariamai nereikšmingose laiko-erdvės veiklose.

7. Ir tuomet, pasiekti visų šitų daugialypio suvisuomeninimo procedūrų viršūnę drauge su dvasinės išvalgos padidiniu, kiek tai yra susiję su asmeninio sugebėjimo visų fazių išplėtimu grupinio dvasinio susivienijimo ir morontinio koordinavimo dėka. Intelektualiai, visuomeniškai, ir dvasiškai du moralūs

---

[495]▼

tvariniai ne tiesiog padvigubina savo asmeninius visatos pasiekimo potencialus partnerystės metodo dėka; jie beveik keturgubai padidina savo pasiekimo ir laimėjimo galimybes.

Mes pavaizdavome Edentijos visuomeninimą kaip morontinio mirtingojo bendravimą su univitatijų šeimos grupe, susidedančia iš dešimties intelektualiai skirtingų individų, tuo pačiu metu panašiai bendraujant su dešimčia morontinių bičiulių. Bet pirmuose septyniuose didžiuosiuose pasauliuose tiktai vienas kylantis mirtingasis gyvena su dešimčia univitatijų. Antroje grupėje iš septynių didžiųjų pasaulių du mirtingieji gyvena su kiekviena vietine grupe iš dešimties narių, ir taip toliau, iki paskutinės grupės iš septynių pagrindinių sferų, kur dešimt morontinių būtybių gyvena su dešimčia univitatijų. Kada jūs išmoksite, kaip geriau bendrauti su univitatijomis, tada tokią išvystytą etiką jūs praktiškai taikysite santykiuose su savo bičiuliais, žengiančiais pirmyn morontinėje

stadijoje.

Kaip kylantieji mirtingieji, jūs jausite pasitenkinimą gyvendami žengimo į priekį Edentijos pasauliuose, bet jūs nepatirsite to asmeninio pasitenkinimo jaudulio, kuris apibūdina jūsų pirminį ryšį su visatos reikalais sistemos būstinėje arba jūsų atsiveikinimą su šitomis realijomis visatos sostinės paskutiniuose pasauliuose.

9. EDENTIJOS PILIETYBĖ

Užbaigę septyniasdešimtąjį pasaulį, kylantieji mirtingieji apsigyvena Edentijoje. Dabar kylantieji, pirmą kartą, dalyvauja "Rojaus asamblėjose," ir išgirsta pasakojimą apie savo toli nusidriekiančią karjerą, kaip ją pavaizduoja Dienų Ištikimasis, pirmoji iš Aukščiausiųjų Asmenybių, kilusių iš Trejybės, kurią jie būna sutikę.

Visas gyvenimas žvaigždyno mokymo pasauliuose, kuris pasiekia aukščiausiąjį tašką gaunant Edentijos pilietybę, morontiniams žengėjams pirmyn yra tikrosios ir dangiškosios palaimos laikotarpis. Per visą savo gyvenimą sistemos pasauliuose jūs vystėtės beveik iš gyvulinio tvarinio iki morontinio tvarinio; jūs buvote daugiau materialus negu dvasinis. Salvingtono sferose jūs vystysitės iš morontinės būtybės į tikrosios dvasios statusą; jūs būsite daugiau dvasinis negu materialus. Bet Edentijoje, kylantieji yra pusiaukelėje tarp savo ankstesniųjų ir būsimųjų būvių, pusiaukelėje savo perėjime iš evoliucinio gyvūno į kylančiąją dvasią. Per visą laiką, praleistą Edentijoje ir jos pasauliuose, jūs esate "kaip angelai"; jūs nuolat progresuojate, bet visą laiką išlaikote bendrą ir tipišką morontinį statusą.

Šitas kylančiojo mirtingojo gyvenimas žvaigždyne yra labiausiai vienoda ir stabilizuota epocha per visą morontinio žengimo į priekį karjerą. Šitas patyrimas sudaro kylančiųjų suvisuomeninimo mokymą iki to meto, kada jie tampa dvasiomis. Tai yra analogiška Havonos dvasiniam patyrimui prieš tampant užbaigtaisiais ir ikiabsonitiniam mokymui Rojuje.

Edentijoje kylantieji mirtingieji iš esmės yra užimti užduotimis septyniasdešimtyje žengimo į priekį univitatijų pasaulių. Jie taip pat tarnauja įvairiose pareigose pačioje Edentijoje, daugiausia sąsajoje su žvaigždyno programa, kuri rūpinasi grupės, rasės, nacijos, ir planetos gerove. Patys Aukštieji nėra taip smarkiai įsitraukę į rūpinimąsi individo žengimu į priekį apgyvendintuose pasauliuose; jie daugiau valdo žmonių karalystėse, o ne individų širdyse.

Ir tą dieną, kada jūs būsite pasiruošę išvykti iš Edentijos, kad pradėtumėte Salvingtono karjerą, stabtelsite ir pažvelgsite atgal į vieną gražiausių ir

---

[496]▼

labiausiai atgaivinančių iš visų savo mokymosi epochų, esančių šitoje Rojaus pusėje. Bet viso šito šlovė didėja, kada jūs kylate į vidų ir pasiekiate padidintą sugebėjimą dieviškąsias prasmes ir dvasines vertybes suvokti plačiau.

[Parengta Malavatijos Melkizedeko.]

44 DOKUMENTAS

DANGIŠKIEJI MEISTRAI

TARP įvairių skyrių ir visatos būstinės pasaulių paslaugumo kolonijų gali būti sutinkama mišrių asmenybių unikali kategorija, vadinama dangiškaisiais meistrais. Šitos būtybės yra morontinių ir žemesniųjų dvasinių valdų pagrindiniai meistrai ir amatininkai. Jos yra tokios dvasios ir pusiau dvasios, kurios užsiima morontiniu puošimu ir dvasiniu gražinimu. Tokie meistrai yra paskirstyti po visą didžiąją visatą – supervisatų, vietinių visatų, žvaigždynų, ir sistemų būstinių pasauliuose, o taip pat visose sferose, pasiekusiose šviesos ir gyvenimo stadiją; bet jų pagrindinė veiklos vieta yra žvaigždynuose ir ypač septyniuose šimtuose septyniasdešimtyje pasaulių, supančių kiekvieną būstinės sferą.

Nors materialiam protui jų darbo beveik neįmanoma suvokti, bet reikėtų suprasti, jog morontiniai ir dvasiniai pasauliai nėra be jų aukšto meno ir dieviškosios kultūros.

Dangiškieji meistrai nėra tokie sukuriami; jie yra parinktų ir pakviestų būtybių korpusai, kuriuos sudaro tam tikrų mokytojų asmenybės, kilusios iš centrinės visatos, ir jų savanoriai mokiniai, parinkti iš kylančiųjų mirtingųjų ir iš daugybės kitų dangiškųjų grupių. Šitų meistrų pirminį mokymo korpusą kažkada paskyrė Begalinė Dvasia bendradarbiaudama su Septyniomis Pagrindinėmis Dvasiomis, ir jį sudarė septyni tūkstančiai Havonos instruktorių, po vieną tūkstantį kiekvienam iš septynių meistrų skyrių. Pradedant nuo tokio branduolio, per amžius išsivystė šitas kvalifikuotų darbininkų dvasiniuose ir morontiniuose reikaluose nuostabus junginys.

Bet kuri morontinė asmenybė arba dvasinė esybė turi teisę būti priimta į dangiškųjų meistrų korpusą; tai yra, bet kokia būtybė, kuri yra žemesnė už neatskiriamą nuo dieviškosios sūnystės rangą. Dievo kylantieji sūnūs iš evoliucinių sferų, gali, atvykę į morontinius pasaulius, kreiptis, jog būtų priimti į meistrų korpusą, ir jeigu yra pakankamai talentingi, gali ilgesniam ar trumpesniam laikui pasirinkti šitą karjerą. Bet niekas negali tapti dangiškųjų meistrų korpuso nariu trumpesniam negu vieno tūkstantmečio laikotarpiui, vieno tūkstančio metų supervisatos laiku periodui.

Visi dangiškieji meistrai yra registruojami supervisatos būstinėje, bet jiems vadovauja morontiniai prižiūrėtojai vietinės visatos sostinėse. Morontinių prižiūrėtojų centrinis korpusas, veikiantis kiekvienos vietinės visatos būstinės pasaulyje, juos pasiunčia į tokius pagrindinius veiklos skyrius:

1. Dangiškųjų Muzikantų.
2. Dangiškųjų Atgamintojų.
3. Dieviškųjų Statybininkų.
4. Minties Registruotojų.

5. Energijos Manipuliuotojų.

6. Dizainerių ir Puošėjų.

7. Harmonijos Darbininkų.

Šitų septynių grupių pirmieji mokytojai buvo kilę iš Havonos tobulų pasaulių, o Havona turi modelius, modelių studijas, dvasinio meniškumo visoms fazėms ir formoms. Nors tai yra gigantiška užduotis imtis perkelti šituos Havonos menus į erdvės pasaulius, bet dangiškieji meistrai per amžių amžius tobulino savuosius metodus ir jų panaudojimą. Kaip ir visose kitose kylančiojo karjeros fazėse tie, kurie yra toliausiai pažengę į priekį bet kurioje savo pastangų srityje, turi savo gilesnes žinias ir įgūdžius nuolat perteikti savo bičiuliams, kuriems mažiau sekasi.

Jūs iš pradžių į tuos Havonos perkeltus menus pažvelgsite gyvenamuosiuose pasauliuose, ir jų grožis bei to grožio jūsų suvokimas vis augs ir ryškės tol, kol jūs stovėsite Salvingtono dvasinėse salėse ir žvelgsite į dvasinių sferų dangiškųjų meistrų įkvepiančius šedevrus.

Visa šita morontinių ir dvasinių pasaulių veikla yra reali. Dvasinėms būtybėms dvasinis pasaulis yra tikrovė. Mums materialus pasaulis yra labiau nerealus. Aukščiausiosios dvasinės formos laisvai pereina per paprastą materiją. Aukštosios dvasios nereaguoja į nieką, kas yra materialu, išskyrus kai kurias bazines energijas. Materialioms būtybėms dvasinis pasaulis yra daugiau ar mažiau nerealus; dvasinėms būtybėms materialus pasaulis yra beveik visiškai nerealus, būdamas tiesiog dvasinių realybių substancijos šešėliu.

Aš negaliu, turėdamas išskirtinai dvasinį matymą, suvokti, koks yra šis pastatas, kuriame yra verčiamas ir užrašomas šitas pasakojimas. Dieviškasis Patarėjas iš Uversos, kuriam tenka būti šalia manęs, dar mažiau suvokia šituos grynai materialius kūrinis. Mes suprantame, kaip šitie materialūs statiniai atrodo jums, stebėdami dvasinę kopiją, kurią mūsų protui pateikia vienas iš mus lydinių energijos transformuotojų. Šitas materialus pastatas man, dvasinei būtybei, nėra visiškai realus, bet, žinoma, jis yra labai realus ir labai naudingas materialiams mirtingiesiems.

Yra tam tikri būtybių tipai, kurie sugeba matyti tiek dvasinių pasaulių, tiek materialių pasaulių tvarinių realybę. Šitai klasei priklauso vadinamieji Havonos Tarnų ketvirtieji tvariniai ir sutaikytojų ketvirtieji tvariniai. Laiko ir erdvės angelai yra apdovanoti sugebėjimu matyti tiek dvasines, tiek materialias būtybes, taip pat ir kylantieji mirtingieji būna tuo apdovanoti po išsilaisvinimo iš gyvenimo materialiaame kūne. Po to, kada kylantieji pasiekia aukštesnius dvasinius lygius, jie sugeba atpažinti materialias, morontines, ir dvasines realybes.

Čia kartu su manimi taip pat yra ir Galingasis Žinianešys iš Uversos, susiliejęs su Derintoju pakilusysis, kažkada buvęs mirtingąja būtybe, ir jis suvokia jus tokius, kokie jūs ir esate, ir tuo pačiu metu jis mato Atsiskyrusį Žinianešį, supernafimus, ir kitas dabar esančias dangiškausias būtybes. Per savo ilgą kilimą jūs tikrai niekada neprarasite sugebėjimo atpažinti savo partnerius iš

ankstesniosios egzistencijos. Visada, jums kylant į vidų gyvenimo skalėje, jūs išsaugosite sugebėjimą atpažinti ir broliautis su bičiuliais iš savo ankstesniojo ir žemesniojo patyrimo lygio. Kiekvienas naujas pervedimas arba prisikėlimas į jūsų matymo diapazoną pridės dar vieną dvasinių būtybių grupę, nė mažiausiu laipsniu iš jūsų neatimdamas sugebėjimo atpažinti savo draugus ir bičiulius iš ankstesniųjų būvių.

Kylančiųjų mirtingųjų patyrimo visa tai yra įmanoma dėl viduje gyvenančių Minties Derintojų veikimo. Kadangi jie išsaugo jūsų viso gyvenimo

---

[499]▼

patyrimų dublikatus, tai jums yra garantuota, jog niekada neprarasite nė vienos tikrosios savybės, kurią kažkada turėjote; ir šitie Derintojai visa tai patiria kartu su jumis kaip jūsų dalis, tikrovėje kaip jūs.

Bet aš beveik neturiu vilties, kad materialiam protui sugebėčiau perteikti dangiškųjų meistrų darbo pobūdį. Aš esu nuolat verčiamas iškreipti mintį ir kalbą tam, kad pamėginčiau mirtingajam protui atskleisti šitų morontinių transakcijų ir beveik dvasinių reiškinių tikrovę. Jūsų suvokimas nėra pajėgus suprasti ir jūsų kalba nėra tinkama perteikti šitų pusiau dvasinių veiklų prasmę, vertę, ir ryšį. Ir aš toliau stengiuosi apšviesti žmogaus protą apie šitas realybes, iki galo suvokdamas, jog man labai sėkmingai įgyvendinti šitos užduoties visiškai neįmanoma.

Aš negaliu padaryti ko nors daugiau, kaip tiktai pamėginti štrichais pateikti primityvią paralelę tarp mirtingųjų materialios veiklos ir dangiškųjų meistrų daugiaplanių funkcijų. Jeigu Urantijos rasės būtų labiau išsivysčiusios meno ir kitose kultūros srityse, tuomet aš tikrai galėčiau eiti daug toliau, stengdamasis žmogiškąjį protą pervesti nuo materialių dalykų prie morontinių. Daugiausia, ko aš galiu tikėtis, tai pabrėžti morontinių ir dvasinių pasaulių šitų transakcijų tikrovės faktą.

1. DANGIŠKIEJI MUZIKANTAI

Turėdami mirtingojo ribotą klausos diapazoną, jūs vargu ar galite suvokti morontines melodijas. Gražaus garso yra net materialus diapazonas, kurio neatpažįsta žmogaus klausos pojūtis, jau nekalbant apie nesuvokiamą morontinės ir dvasinės harmonijos spektrą. Dvasinės melodijos nėra materialios garso bangos, bet tai yra dvasiniai pulsavimai, kuriuos priima dangiškųjų asmenybių dvasios. Yra diapazono platumas ir išraiškos siela, o taip pat atlikimo grožis, susietas su sferų melodija, kurių visiškai negali suvokti žmogus. Aš mačiau milijonus susižavėjusių būtybių, apimtų didingos ekstazės tuo metu, kada sferų melodija liejosi dangiškųjų grandinių dvasine energija. Šitos nuostabios melodijos gali būti transliuojamos į tolimiausias visatos vietas.

Dangiškieji muzikantai yra užsiėmę dangiškosios harmonijos kūrimu, manipuliuodami tokias dvasines jėgas:

1. *Dvasinį garsą* – dvasinės srovės pertraukimus.

2. *Dvasinę šviesą* – morontinių ir dvasinių sferų šviesos valdymą ir intensyvumą.

3. *Energetinius smūgius* – melodiją, sukuriama meistriškai valdant morontines ir dvasines energijas.

4. *Spalvos simfonijas* – morontijos spalvinių tonų melodiją; tai priklauso aukščiausio lygio dangiškujų muzikantų laimėjimams.

5. *Susietų dvasių harmoniją* – morontinių ir dvasinių būtybių skirtingų kategorijų pats išdėstymas ir suvienijimas sukuria didingas melodijas.

6. *Minties melodiją* – mąstymas dvasingomis mintimis gali būti toks išstobulintas, jog toliau išsiliėtų į Havonos melodijas.

7. *Erdvės muziką* – tinkamai nustačius diapazoną kitų sferų melodijas galima sugauti visatos transliavimo grandinėmis.

---

[500]▼

Yra daugiau negu vienas šimtas tūkstančių skirtingų garso, spalvos, ir energijos manipuliavimo būdų, metodų, analogiškų žmogaus naudojamiems muzikos instrumentams. Jūsų šokių ansambliai be jokios abejonės išreiškia primityvų ir groteskišką materialių tvarinių mėginimą priartėti prie būtybių išdėstymo ir asmenybių organizavimo dangiškosios harmonijos. Likusių penkių morontinės melodijos formų materialių kūnų sensorinis mechanizmas neatpažįsta.

Harmonija, melodinio ryšio septynių lygių muzika, yra tas vienintelis visuotinis dvasinio bendravimo kodas. Muzika, tokia, kaip ją supranta Urantijos mirtingieji, aukščiausią išraišką pasiekia Jerusemo, sistemos būstinės, mokyklose, kur pusiau materialios būtybės yra mokomos garso harmonijos. Mirtingieji į kitas morontinės melodijos ir dangiškosios harmonijos formas nereaguoja.

Muzikos suvokimas Urantijoje yra tiek fizinis, tiek dvasinis; ir jūsų žmogiškieji muzikai nuveikė daug, kad pakylėtų muzikinį skonį nuo jūsų ankstyvųjų protėvių barbariškos monotonijos iki garso suvokimo aukštesniųjų lygių. Didžioji dauguma Urantijos mirtingųjų į muziką reaguoja iš esmės materialiais raumenimis ir taip mažai protu ir dvasia; bet muzikos suvokimas per daugiau negu trisdešimt penkerių tūkstančių metų laikotarpį padarė tvirtą pažangą.

Melodinga sinkopė išreiškia perėjimą nuo primityviojo žmogaus muzikinės monotonijos prie jūsų vėlesniųjų dienų muzikų ekspresyvios harmonijos ir prasmingų melodijų. Šitie ankstyvesnieji ritmų tipai skatina muzikinio jausmo reakciją nereikalaudami pastangų iš tų aukštesniųjų intelektualių harmonijos suvokimo jėgų ir tokiu būdu daug plačiau apeliuoja į nesubrendusius arba dvasiškai tingius individus.

Urantijos geriausia muzika yra ne daugiau kaip tik greitai ištirpstantis aidas tos nuostabios muzikos, kurią girdi jūsų muzikų dangiškieji partneriai, kurie įrašuose paliko tikrai šitų morontinių jėgų harmonijos fragmentus kaip garsų sąskambio muzikines melodijas. Dvasinė-morontinė muzika neretai naudoja visus septynis išraiškos ir atgaminimo būdus, taip, kad žmogiškasis protas yra milžinišku laipsniu suvaržytas, kada tik mėgina šitas aukštesniųjų sferų melodijas suvesti tiesiog į muzikinių garsų gaidas. Tokios pastangos būtų kažkas panašaus į mėginimą atgaminti didžiulio orkestro atliekamą muziką naudojantis vienu vieninteliu muzikos instrumentu.

Nors jūs Urantijoje ir sukūrėte kai kurių gražių melodijų, bet muzikiniu požiūriu jūs nesivystėte pirmyn taip toli, kaip dauguma jūsų kaimyninių planetų Satanijoje. Jeigu tikrai Adomas ir Ieva būtų išgyvenę, tuomet jūs būtumėte turėję muziką tikrovėje; bet harmonijos dovaną, kuri buvo tokia didžiulė jų prigimtyje, tiek praskiedė nemuzikinių tendencijų garsai, jog iš tūkstanties mirtingųjų gyvybių tikrai viena gali puikiai suvokti muzikinį sąskambį. Bet nepraraskite drąsos; kada nors Urantijoje gali pasirodyti tikrasis muzikas, ir ištisos tautos bus sužavėtos jo melodijų nuostabiu skambėjimu. Viena tokia žmogiškoji būtybė gali amžiams pakeisti visos nacijos, net ir viso civilizuoto pasaulio, kelią. Tiesiogine prasme tai yra tiesa, "melodija turi galios transformuoti visą pasaulį." Amžiams muzika išliks žmonių, angelų, ir dvasių visuotinė kalba. Harmonija yra Havonos šneka.

2. DANGIŠKIEJI ATGAMINTOJAI

Vargu ar mirtingasis žmogus gali tikėtis daugiau negu skurdaus ir iškreipto supratimo, kokios yra dangiškųjų atgamintojų funkcijos, kurias aš turiu pamėginti pailustruoti

---

[501]▼

naudodamasis jūsų materialios kalbos visa ir ribota simbolika. Dvasinis-morontinis pasaulis turi daugybę aukščiausios vertės dalykų, dalykų, kurie yra verti to, jog būtų atgaminti, bet kurie nežinomi Urantijoje, tai yra tokie patyrimai, kurie patenka į kategoriją tokių veiklų, apie kurias vargu ar "pagalvojo žmogaus protas," tai yra tos realybės, kurias Dievas saugo tiems, kurie išliks po gyvenimo materialiam kūne.

Dangiškųjų atgamintojų yra septynios grupės, ir aš pamėginsiu pailustruoti jų darbą tokia klasifikacija:

1. *Dainininkai* – harmonizuotojai, kurie kartoja praeities specifines harmonijas ir interpretuoja dabarties melodijas. Bet visa tai yra įgyvendinama morontiniame lygyje.

2. *Spalvų darbininkai* – tuos šviesos ir šešėlio menininkus jūs galėtumėte pavadinti piešėjais ir tapytojais, menininkais, kurie išsaugo praeinančias scenas ir laikinus epizodus tam, kad būtų galima jais gėrėtis morontinėje ateityje.

3. *Šviesos iliustratoriai* – pusiau dvasinių reiškinių realaus atvaizdo kūrėjai, labai jau primityviu šito pailiustravimu būtų kino filmai.

4. *Istorinių reginių rengėjai* – tie, kurie teatralizuotai atkuria visatos dokumentuose užregistruotus ir istorijoje buvusius lemiamus įvykus.

5. *Pranašaujantys menininkai* – tie, kurie istorijos prasmes projektuoja į ateitį.

6. *Gyvenimo istorijų pasakotojai* – tie, kurie įamžina gyvenimo patyrimo prasmę ir reikšmę. Dabartinio asmeninio patyrimo projektavimas į pasiekimo vertybes ateityje.

7. *Administraciniai režisieriai* – tie, kurie pavaizduoja vyriausybės filosofijos ir administracinio metodo reikšmingumą, aukščiausiosios valdžios dangiškieji dramaturgai.

Dangiškieji atgamintojai labai dažnai ir veiksmingai bendradarbiauja su praeities vaizdo reguliuotojais atminties santrauką sujungdami su tam tikromis proto poilsio ir asmenybės pramogų formomis. Prieš morontines konklavas ir dvasines asamblėjas šitie atgamintojai kartais susivienija gigantiškuose dramatinuose spektakliuose pavaizduodami tokių susibūrimų tikslą. Neseniai aš pats mačiau tokį didingą vaidinimą, kuriame dalyvavo daugiau kaip milijonas aktorių, suvaidinusių vieną po kitos tūkstantį scenų.

Aukštesnieji intelektualūs mokytojai ir tranzitiniai tarnai šitas įvairias atgamintojų grupes laisvai ir veiksmingai panaudoja savojoje morontinio švietimo veikloje. Bet nevisos jų pastangos yra skiriamos laikinam iliustravimui; didelė dalis, labai didelė jų darbo dalis yra nuolatinio pobūdžio, ir visą laiką išliks kaip palikimas visiems ateities laikams. Šitie meistrai yra tokie visapusiški, jog kada jie veikia drauge, tada jie sugeba iš naujo atkurti epochą, o bendradarbiaudami su serafiniais tarnais, jie gali iš tikrųjų pavaizduoti dvasinio pasaulio amžinąsias vertybes laiko mirtingiesiems žiūrovams.

3. DIEVIŠKIEJI STATYBININKAI

Yra miestų, "kurių statybininkas ir sutvėrėjas yra Dievas." Mes turime dvasinį analogą visko, su kuo jūs mirtingieji esate susipažinę ir neapsakomai dar daugiau. Mes turime namus, dvasinius patogumus, ir būtiniausius morontinius daiktus. Kiekvienam materialios rūšies pasitenkinimui, kurį sugeba patirti žmonės, mes turime tūkstančius dvasinių realybių,

---

[502]▼

kurios tarnauja tam, kad praturtintų ir išplėstų mūsų egzistenciją. Dieviškieji statybininkai veikia septyniose grupėse.

1. *Namų projektuotojai ir statybininkai* – tie, kurie stato ir permodeliuoja gyvenamąsias buveines, paskirtas individams ir darbo grupėms. Šitos

morontinės ir dvasinės buveinės yra realios. Jos būtų nematomos jūsų siauram matymo diapazonui, bet jos yra labai realios ir gražios jums. Tam tikru laipsniu visos dvasinės būtybės kartu su statybininkais gali projektuoti ir kurti savo morontinių ar dvasinių buveinių tam tikras detales. Šitie namai yra įrengti ir išpuošti pagal morontinių arba dvasinių tvarinių, kurie turi juose gyventi, poreikius. Visuose šituose statiniuose yra įvairių ir gausių galimybių individualiai išraiškai.

2. *Profesinių pastatų statybininkai* – tie, kurie projektuoja ir surenka dvasinių ir morontinių sferų įprastų ir kasdienių darbų buveines. Šituos statybininkus galima palyginti su tais, kurie Urantijoje stato gamyklas ir kitokias pramonės įmones. Pereinamieji pasauliai turi būtiną abipusio tarnavimo ir specializuoto darbo paskirstymo ekonomiką. Mes nevisi atliekame viską; tarp morontinių būtybių ir besivystančių dvasių yra funkcijų skirtumai, o šitie darbo pastatų statybininkai ne tik stato geresnes gamyklas, bet taip pat prisideda ir prie darbininko profesinio lygio pagerinimo.

3. *Laisvalaikio statinių statybininkai*. Milžiniški gražūs pastatai yra naudojami poilsio laikotarpiu, ką mirtingieji pavadintų laisvalaikiu ir, tam tikra prasme, pramoga. Sudaromos tinkamos aplinkos sąlygos praeities vaizdo reguliuotojams, morontinių pasaulių, tų perėjimo sferų, kuriose vyksta ką tik neseniai perkeltų iš evoliucinių planetų kylančiųjų būtybių mokymas, humoristams. Net ir aukštesniosios dvasios įsitraukia į tam tikrą prisiminimų humoro formą savo dvasinio pasikrovimo periodais.

4. *Garbinimo statybininkai* – patyrę dvasinių ir morontinių šventovių architektai. Visi mirtingojo kilimo pasauliai turi garbinimo šventoves, ir jos yra patys nuostabiausi kūriniai morontinėse valdose ir dvasinėse sferose.

5. *Švietimo statybininkai* – tie, kurie stato morontinio mokymo ir išvystyto dvasinio lavinimo būstines. Visada iš tiesų yra atviras kelias įgyti daugiau žinių, gauti papildomos informacijos, susijusios su kiekvieno tvarinio dabartiniu ir ateities darbu, o taip pat gauti visuotines kultūros žinias, informaciją, kurių paskirtis kylančiuosius mirtinguosius padaryti protingesniais ir veiksmingesniais morontinių ir dvasinių pasaulių gyventojais.

6. *Morontiniai planuotojai* – tie, kurie stato pastatus visų sferų visų asmenybių lygiaverčiam bendravimui, kada šios būna kuriuo nors metu kurioje nors sferoje. Šitie planuotojai bendradarbiauja su Morontinės Energijos Prižiūrėtojais tam, kad pagerintų besivystančios morontinės gyvybės koordinavimą.

7. *Visuomeniniai statybininkai* – tie meistrai, kurie planuoja ir stato asamblėjoms skirtus statinius, bet ne garbinimui skirtus statinius. Didingos ir gražios yra tos vietos, kurios yra skirtos bendriems susirinkimams.

Nors nei šitie statiniai, nei jų papuošimai materialių mirtingųjų jutiminiam suvokimui iš tiesų nebūtų realūs, bet jums jie yra labai realūs. Jūs negalėtumėte pamatyti šitų šventovių, jeigu galėtumėte būti čia materialiam kūne; nepaisant

šito, visi šitie viršmaterialūs kūriniai tenai iš tikrųjų yra, ir mes juos aiškiai matome ir lygiai taip visiškai jais džiaugiamės.

---

[503]▼

4. MINTIES REGISTRUOTOJAI

Šitie meistrai yra skirti tam, kad išsaugotų ir atgamintų sferų aukštesniąją mintį, ir jie veikia septyniuose grupėse:

1. *Minties išsaugotojai.* Tai yra tokie meistrai, kurie yra atsidavę valdų aukštesnės minties išsaugojimui. Morontiniuose pasauliuose jie iš tikrųjų brangina mąstymo perlus. Prieš atvykdamas į Urantiją pirmą kartą, aš mačiau dokumentus ir girdėjau programų įrašus, kuriuose buvo šitos planetos kai kurių didžiųjų protų idėjos. Minties registruotojai išsaugo tokias kilnias mintis Uversos kalba.

Kiekviena supervisata turi savo kalbą, kalbą, kuria šneka jos asmenybės ir kuri viešpatauja visuose jos sektoriuose. Supervisatoje ji yra žinoma kaip Uversos kalba. Kiekviena vietinė visata turi savo kalbą. Neadono visos aukštesnės kategorijos yra dvikalbės, kalbančios tiek Neadono kalba, tiek Uversos kalba. Kada susitinka du individai iš skirtingų vietinių visatų, tada jie bendrauja Uversos kalba; tačiau, jeigu vienas iš jų yra kilęs iš kitos supervisatos, tada pagalbos jie turi kreiptis į vertėją. Centrinėje visatoje kalbos poreikis yra labai nedidelis; ten egzistuoja tobulas ir beveik užbaigtas supratimas; ten, tiktai Dievai nėra iki galo suvokiami. Mus moko, jog atsitiktinis susitikimas Rojuje atskleidžia daugiau abipusio supratimo negu tai būtų įmanoma perteikti mirtingojo kalba per tūkstantį metų. Net Salvingtone mes "žinome, kad esame žinomi."

Morontinėse ir dvasinėse sferose egzistuojantis sugebėjimas mintį išversti į kalbą pranoksta mirtingojo suvokimo ribas. Mūsų minties greitį, perkeliant ją į pastovų įrašą, patyrę registruotojai gali tiek padidinti, jog pusės milijono žodžių ar minties simbolių ekvivalentas gali būti užregistruotas per vieną minutę Urantijos laiku. Šitos visatos kalbos yra nepalyginamai turtingesnės už besivystančių pasaulių kalbą. Konceptiniai Uversos simboliai turi daugiau negu vieną milijardą ženklų, nors bazinė abėcėlė turi tik septyniasdešimt simbolių. Neadono kalba nėra tokia išvystyta, bazinių simbolių, arba abėcėlės ženklų, yra keturiasdešimt aštuoni.

2. *Sąvokų registruotojai.* Šita antroji registruotojų grupė yra susijusi su sąvokų vaizdų, idėjų modelių išsaugojimu. Tai yra nuolatinė registruojanti forma, kuri nėra žinoma materialioms sferoms, ir šito metodo dėka per vieną valandą jūsų laiku aš galiu gauti žinių daugiau negu jūs galėtumėte jų gauti per vieną šimtą metų atidžiai skaitydami įprastą rašytinę kalbą.

3. *Ideografiniai registruotojai.* Mes turime ekvivalentą tiek jūsų rašytinei kalbai, tiek ir šnekai, bet minties išsaugojimui mes paprastai vartojame sąvokų vaizdinį ir ideografinį metodą. Ideografiniai registruotojai sugeba tūkstantį kartų pranokti sąvokų registruotojų darbą.

4. *Oratorystės skatintojai*.. Šita registruotojų grupė yra užsiėmusi užduotimi išsaugoti mintį tam, kad ji būtų atgaminta oratoriniu būdu. Bet Nebadono kalba, pusės valandos pareiškimu, mes galime išnagrinėti tokią temą, kurios išnagrinėjimui Urantijos mirtingajam prireiktų ištiso gyvenimo. Jūsų vienintelė viltis, jog suvoktumėte šias transakcijas būtų stabtelėjimas ir susimąstymas apie savo netvarkingų ir iškraipytų sapnų gyvenimą – kaip šitose nakties meto fantazijose jūs per keletą sekundžių nukeliate per metų metus nusidriekusį patyrimą.

Dvasinio pasaulio oratorystė yra vienas iš rečiausių skanėstų, laukiančių jūsų, kurie esate girdėję tikrai primityvią ir klupinėjančią Urantijos oratorių kalbą. Yra muzikos harmonija

---

[504]▼

ir išraiškos eufonija Salvingtono ir Edentijos oratorystėje, kuri yra tokia įkvepianti, kad to neįmanoma pavaizduoti. Šitos ugningos sąvokos yra kaip grožio brangakmeniai šlovės karūnose. Bet aš šito negaliu padaryti! Aš negaliu žmogaus protui perteikti šitų kito pasaulio realybių platybės ir gelmės.

5. *Programų reguliuotojai*. Rojaus, supervisatų, ir vietinių visatų programų bendrą priežiūrą vykdo šitoji minties saugotojų grupė. Jie tarnauja cenzoriais ir redaktoriais, o taip pat programų medžiagų koordinatoriais, visas Rojaus programas adaptuodami supervisatoms, o taip pat Dienų Senujų programas adaptuodami ir išversdami į atskiras vietinių visatų kalbas.

Vietinių visatų programos taip pat turi būti modifikuotos tam, kad jas priimtu sistemos ir atskiros planetos. Šitų erdvės pranešimų perdavimas yra atidžiai prižiūrimas, ir visada yra atgalinis registravimas tam, kad būtų garantuotas kiekvieno pranešimo deramas priėmimas kiekviename konkrečios grandinės pasaulyje. Šitie programų reguliuotojai yra techniškai kvalifikuoti tam, kad erdvės sroves panaudotų visais informacijos perdavimo tikslais.

6. *Ritmų registruotojai*. Urantijos gyventojai be jokios abejonės šituos meistrus pavadintų poetais, nors jų darbas labai skiriasi nuo jūsų poetinių kūrinų ir beveik be galo juos pranoksta. Ritmas mažiau vargina tiek morontines, tiek dvasines būtybes, ir todėl dažnai stengiamasi efektyvumą padidinti, o taip pat malonumą išplėsti, įgyvendinant įvairias priemones ritmine forma. Man tikrai gaila, kad jūs negalite girdėti kai kurių Edentijos asamblėjų poetinių programų ir gėrėtis žvaigždyno genijų, kurie yra saviraiškos ir visuomeninio harmonizavimo šitos nuostabios formos meistrai, spalvos ir tono turtingumu.

7. *Morontiniai registruotojai*. Aš pasimetęs dėl to, jog nežinau, kaip materialiam protui pavaizduoti šitos svarbios minties registruotojų grupės, kuri yra paskirta dirbti tam, kad išsaugotų morontinių reikalų ir dvasinių transakcijų įvairių grupinių ansamblių vaizdinius, veikimą; primityviai iliustruojant, jie yra pereinamųjų pasaulių grupiniai fotografai. Jie ateičiai išsaugo šitų besivystančių epochų gyvybiškus vaizdus ir bendravimus, išsaugodami juos morontinių dokumentų salių archyvuose.

5. ENERGIJOS MANIPULIUOTOJAI

Šitie įdomūs ir veiksmingi meistrai rūpinasi kiekviena energijos rūšimi: fizine, protine, ir dvasine.

1. *Fizinės energijos manipuliuotojai.* Fizinės energijos manipuliuotojai ilgus periodus tarnauja su energijos reguliuotojais ir sumaniai manipuliuoja ir valdo daugelį fizinės energijos fazių. Jie yra artimai susipažinę su supervisatų trimis pagrindinėmis srovėmis ir trisdešimčia pagalbinių energijos segregacijų. Šitos būtybės suteikia neįkainojamą pagalbą pereinamųjų pasaulių Morontinės Energijos Prižiūrėtojams. Jie yra Rojaus kosminių projekcijų atkablūs tyrinėtojai.

2. *Intelektualios energijos manipuliuotojai.* Jie yra tarpusavio bendravimo tarp morontinių ir kitų tipų protingų būtybių ekspertai. Šitoji bendravimo tarp mirtingųjų forma Urantijoje iš esmės neegzistuoja. Jie yra

---

[505]▼

tie specialistai, kurie skatina kylančiųjų morontinių būtybių sugebėjimą bendrauti vienai su kita, ir jų darbą sudaro didžiulis kiekis unikalių jaudinančių patyrimų intelekto sferoje, kurių aš nepajėgiu pavaizduoti materialiam protui. Šitie meistrai yra Begalinės Dvasios proto grandinių uolūs tyrinėtojai.

3. *Dvasinės energijos manipuliuotojai.* Dvasinės energijos manipuliuotojai yra intriguojanti grupė. Dvasinė energija veikia pagal nustatytus dėsnius, lygiai taip, kaip ir fizinė energija. Tai yra, dvasinę jėgą, tyrinėjant, galima patikimai apskaičiuoti ir su ja galima palaikyti tikslų ryšį net ir taip, kaip ir fizinės energijos atveju. Dvasiniame pasaulyje yra tokie patys tikri ir patikimi dėsniai, kaip ir materialiose sferose. Per pastaruosius keletą milijonų metų šitie Amžinojo Sūnaus fundamentalių dėsnių, valdančių dvasinę energiją, kaip ji yra pritaikoma dangiškųjų būtybių morontinėms ir kitokioms kategorijoms per visas visas, tyrinėtojai įgyvendino daug pagerintų metodų dvasinės energijos įsisavinimui.

4. *Sudėtiniai manipuliuotojai.* Tai yra labai drąsi grupė gerai parengtų būtybių, kurios yra atsidavusios dieviškosios energijos trijų pirminių fazių, pasireiškiančių per visas kaip fizinė, protinė, ir dvasinė energijos, funkciniam suvienijimui. Tai yra uolios asmenybės, kurios tikrovėje stengiasi atrasti Dievo Aukščiausiojo buvimą visatoje, kadangi šitoje Dievybės asmenybėje turi atsirasti visos didžiosios visatos dieviškumo patirtinis suvienijimas. Ir tam tikru laipsniu, šitie meistrai pastaruojų metu patyrė ir kažkokios sėkmės.

5. *Transportiniai patarėjai.* Šitas transportinių serafimų techninių patarėjų korpusas yra labiausiai kvalifikuotas, kada bendradarbiaudamas su žvaigždžių tyrinėtojais, parengia maršrutus ir kitais būdais padeda transporto vadovams erdvės pasauliuose. Jie yra sferų transporto prižiūrėtojai ir jų yra visose

apgyvendintose planetose. Urantiją aptarnauja septyniasdešimties transporto patarėjų korpusas.

6. *Ryšio ekspertai.* Urantiją, lygiai taip, aptarnauja dvylika tarpplanetinio ir tarpvisatinio ryšio technikų. Šitos turinčios ilgą patyrimą būtybės yra ekspertai, žinantys perdavimo ir trukdymo dėsnius, kaip jie yra taikomi sferų ryšiams. Šitas korpusas yra susijęs su visomis erdvės pranešimų formomis, išskyrus Gravitacijos ir Atsiskyrusiųjų Žinianešių pranešimus. Urantijoje didelė jų darbo dalis yra atliekama per archangelų grandinę.

7. *Poilsio mokytojai.* Dieviškasis poilsis yra susijęs su dvasinės energijos priėmimo metodu. Morontinė ir dvasinė energija turi būti papildoma lygiai taip tikrai, kaip tikrai yra papildoma ir fizinė energija, bet ne dėl tų pačių priežasčių. Mėgindamas jus apšviesti aš, noromis nenoromis, esu priverstas vartoti primityvius palyginimus; nepaisant šito, mes, būdami iš dvasinio pasaulio, savo nuolatinę veiklą turime periodiškai nutraukti ir persikelti į tinkamas susitikimų vietas, kur pasineriame į dieviškąjį poilsį ir tokiu būdu atstatome savo senkančias energijas.

Pirmąsias pamokas apie šituos dalykus jūs gausite tada, kada pasieksite gyvenamuosius pasaulius po to, kai tapsite morontinėmis būtybėmis ir savo patyrimu būsite pradėję susipažinti su dvasinių reikalų metodu. Jūs žinote apie patį vidinį Havonos žiedą ir apie tai, jog erdvės piligrimai, nukeliauvę per tuos žiedus, kurie yra iki jo, turi pasinerti į ilgą ir atgaivinantį Rojaus poilsį. Tai yra ne vien tik techninis reikalavimas, pereinant iš laiko karjeros į amžinybės tarnystę, bet taip pat tai yra ir būtinybė, poilsio forma, reikalinga tam, kad būtų papildyta energija,

---

[506]▼

prarasta per kylančiojo patyrimo paskutiniuosius žingsnius ir kad būtų sukaupti dvasinės energijos rezervai nesibaigiančios karjeros kitam etapui.

Šitie energijos manipuliuotojai taip pat veikia ir šimtais kitų būdų, kurių yra per daug, kad būtų galima kataloguoti, kaip antai, konsultacijos su serafimais, cherubimais, ir sanobimais dėl veiksmingiausių energijos priėmimo būdų ir dėl to, kaip palaikyti geriausią pusiausvyrą tarp aktyvaus cherubimo ir pasyvaus sanobimo į priešingas puses išsiskiriančių jėgų. Daugeliu kitų būdų šitie ekspertai tikrai suteikia paramą morontiniams ir dvasiniams tvariniams jiems stengiantis suprasti dieviškąjį poilsį, kuris yra toks esminis tam, jog būtų veiksmingai panaudojamos pagrindinės erdvės energijos.

6. DIZAINERIAI IR PUOŠĖJAI

Jeigu tik aš žinočiau, kaip jums pavaizduoti šitų unikalių meistrų nuostabų darbą! Mano bet koks mėginimas materialiam protui paaiškinti dvasinio puošimo darbą tiktai primintų jūsų pačių apgailėtinas, bet vertingas pastangas šituos darbus atlikti jūsų proto ir materijos pasaulyje.

Šitas korpusas, nors ir apima daugiau kaip tūkstantį veiklos poskyrių, yra grupuojamas į tokias septynias pagrindines grupes:

1. *Spalvos menininkai*. Būtent jie priverčia savo nuostabius harmoningo grožio pranešimus aidėti dvasinio atspindėjimo tuo dešimčiu tūkstančių spalvos tonų. Be spalvos suvokimo žmogiškajame patyrimo nėra nieko kito, su kuo būtų galima šitą veiklą palyginti.

2. *Garso dizaineriai*. Šitie dizaineriai vaizduoja skirtingo tapatumo ir morontinio suvokimo dvasines bangas, ką jūs galėtumėte pavadinti garsu. Tikrovėje šitie impulsai yra nuostabūs dangiškųjų gausybių gryną ir šlovingų dvasių-sielų atspindėjimai.

3. *Emocijų dizaineriai*. Šitie jausmų intensyvintojai ir saugotojai yra tie, kurie išsaugo morontinius sentimentus ir dieviškumo emocijas laiko vaikų tyrinėjimams ir įtikėjimo įtvirtinimui ir morontijos progresuotojų ir besivystančių dvasių įkvėpimui ir išgražinimui.

4. *Kvapo menininkai*. Šitas dieviškosios dvasinės veiklos palyginimas su cheminių kvapų fiziniu suvokimu, iš tikrųjų, yra nevykęs, bet Urantijos mirtingieji vargu ar galėtų šitą tarnavimą suvokti koku nors kitu pavadinimu. Šitie meistrai kuria savo įvairias simfonijas žengiančių pirmyn šviesos vaikų moraliniam pagerinimui ir pasitenkinimui. Žemėje jūs neturite nieko panašaus, su kuo būtų galima bent iš tolo palyginti šitą dvasinio grožio tipą.

5. *Buvimo puošėjai*. Šitie meistrai nėra užsiėmę savęs pačių puošimo menais ar tvarinių gražinimo metodu. Jie yra atsidavę tam, kad sukurtų gausybę ir džiaugsmingų reakcijų individualiuose morontiniuose ir dvasiniuose tvariniuose, pavaizduodami ryšių svarbumą per pozicines vertybes, suteikiamas skirtingoms morontinėms ir dvasinėms kategorijoms šitų skirtingų būtybių sudėtiniuose ansambliuose. Šitie menininkai viršmaterialias būtybes sugrupuoja taip, kaip jūs sugrupuotumėte gyvas muzikos gaidas, kvapus, reginius, ir tuomet juos sulietumėte į šlovės himnus.

6. *Skonio dizaineriai*. O kaip jums papasakoti apie šituos menininkus! Aš tik galėčiau pasiūlyti labai tolimą palyginimą, kad jie yra morontinio skonio gerintojai, ir kad jie taip pat stengiasi išplėsti grožio suvokimą besivystančių dvasinių jausmų šlifavimo dėka.

---

[507]▼

7. *Morontiniai sintezuotojai*. Tai yra meistrai menininkai, kurie, kada visi kiti savo atitinkamą indėlį yra įnešę, morontiniam ansambliui suteikia kulminacinius ir baigiamuosius potėpius, šitaip pasiekdami įkvėpiančią pavaizdavimą to, kas yra dieviškai gražu, ilgalaikį įkvėpimą dvasinėms būtybėms ir jų morontiniams partneriams. Bet jūs turite palaukti savojo išsilaisvinimo iš gyvulinio kūno prieš pradėdami suvokti morontinių ir dvasinių pasaulių meninę šlovę ir estetines grožybes.

7. HARMONIJS DARBININKAI

Šitie menininkai nėra susiję su muzika, tapyba, ar kuo nors panašiu, kaip jūs galėtumėte manyti. Jie yra užsiėmę specialių jėgų ir energijų, kurios yra dvasiniame pasaulyje, tačiau kurių nesuvokia mirtingieji, manipuliavimu ir organizavimu. Jeigu aš turėčiau bent mažiausią pagrindą palyginimui, tuomet šitą unikalią dvasinio pasiekimo sritį mėginčiau pavaizduoti, bet esu nevilty – nėra jokios vilties, kad šitoji dangiškojo meno sfera būtų perteikta mirtingųjų protui. Nepaisant šito, ko neįmanoma pavaizduoti, tą vis tiek galima išreikšti netiesiogiai:

Grožis, ritmas, ir harmonija yra intelektualiai susieti ir dvasiškai giminingi. Tiesa, faktas, ir tarpusavio ryšys yra intelektualiai neatskiriami ir susieti su filosofinėmis grožio sampratomis. Gėris, teisumas, ir teisingumas yra filosofiskai tarpusavyje susieti ir dvasiškai kartu sujungti su gyvąja tiesa ir dieviškuoju grožiu.

Tikros filosofijos kosminis suvokimas, dangiškojo meno pavaizdavimas, arba mirtingojo mėginimas pavaizduoti, kaip žmogus supranta dieviškąjį grožį, niekada negali būti tikrai patenkinantys, jeigu tokie tvarinio mėginimai žengti pirmyn yra nesuvienyti. Šitoji dieviškojo akstino išraiška paties besivystančio tvarinio viduje gali būti intelektualiai teisinga, emociškai graži, ir dvasiškai gera; bet tikrosios sielos išraiškos nebus, jeigu menininko, mokslininko, ar filosofo gyvenimo patyrimo šitos tiesos realybės, grožio prasmės, ir gėrio vertybės nebus suvienytos.

Dieve šitos dieviškosios savybės yra suvienytos tobulai ir absoliučiai. Ir kiekvienas Dievą pažįstantis žmogus ar angelas visą laiką augančiuose suvienytos savimonės lygiuose turi neribotą saviraiškos potencialą niekada nesibaigiančio pasiekimo būti panašus į Dievą metodo dėka – amžinosios tiesos, visuotinio grožio, ir dieviškojo gėrio patirtinio suliejimo evoliuciniame patyrimo dėka.

8. MIRTINGOJO SIEKIAI IR MORONTINIAI LAIMĖJIMAI

Nors dangiškieji meistrai asmeniškai ir nedirba materialiose planetose, tokiose, kaip Urantija, bet, kartas nuo karto, jie iš sistemos būstinės tikrai atvyksta tam, kad pasiūlytų pagalbą iš prigimties gabiems mirtingųjų rasių individams. Kada būna šitaip paskirti, tada šitie meistrai laikinai dirba, vadovaujami planetinės pažangos angelų. Serafinės gausybės bendradarbiauja su šitais meistrais, mėgindamos padėti tiems mirtingiesiems menininkams, kurie turi įgimtą talentą, ir kurie taip pat turi Derintojus su ypatingu ir ankstesniu patyrimu.

Ypatingų žmogiškųjų sugebėjimų yra trys įmanomi šaltiniai: Pagrindą visada sudaro natūralūs arba įgimti sugebėjimai. Ypatingi sugebėjimai niekada nebūna Dievų sprendimu suteikta dovana; visada kiekvienam žymiam talentui

---

[508]▼

yra protėvių pagrindas. Priedo prie šitų natūralių gabumų, arba daugiau kaip papildymą, galima pridėti Minties Derintojo vedimą tuose individuose, kurių

viduje gyvenantys Derintojai turėjo realius ir bona fide patyrimus tokiam pat lygyje kituose pasauliuose ir kituose mirtinguose tvariniuose. Tais atvejais, kada tiek žmogiškasis protas, tiek viduje gyvenantis Derintojas yra nepaprastai gabūs, tada gali būti deleguojami dvasiniai meistrai tam, kad veiktų šitų talentų harmonizuotojais ir kitaip padėtų ir įkvėptų šituos mirtinguosius siekti visą laiką tobulėjančių idealų ir kad pamėgintų juos geriau pavaizduoti sferos gerovės labui.

Dvasinių meistrų gretose nėra kastų. Nesvarbu, kokia bebūtų žema jūsų prigimtis, jeigu jūs turite išraiškos sugebėjimą ir dovaną, tada jūs pasieksite atitinkamą pripažinimą ir gausite tinkamą įvertinimą, kada kilsite morontinio patyrimo ir dvasinio pasiekimo pakopomis. Negali būti nė vieno žmogiškojo paveldėjimo trūkumo ar mirtingojo aplinkybių nepritekliaus, ko iki galo negalėtų kompensuoti ir visiškai pašalinti morontinė karjera. Ir visas toks pasitenkinimas dėl meninio pasiekimo ir išraiškingos saviraiškos bus pasiektas vystantis į priekį jūsų pačių asmeninių pastangų dėka. Pagaliau evoliucinės vidutinybės siekiai gali būti įgyvendinti. Nors Dievai savo sprendimu talentų ir sugebėjimų laiko vaikams ir nedovanoja, bet jie tikrai pasirūpina, kad būtų pasiektas visų jų kilnių troškimų patenkinimas ir kad būtų atsidėkojama už žmogaus alkį dieviškajai saviraiškai.

Bet kiekviena žmogiškoji būtybė turi prisiminti: Daugybės ambicijų pirmauti, kurios labai kankina mirtinguosius materialiam kūne, tiems patiems mirtingiesiems morontinėje ir dvasinėje karjeroje nebeišliks. Kylantieji morontiniai gyventojai mokosi, kaip suvisuomeninti savo ankstesnius grynai savanaudiškus siekius ir egoistines ambicijas. Nepaisant šito, tie dalykai, kuriuos jūs taip nuoširdžiai siekėte daryti žemėje ir kuriuos atlikti nuolat trukdė aplinkybės, jeigu po to, kai morontinės karjeros metu įgysite tikrą motos išvalgą, jūs dar tą daryti tebenorėsite, tuomet jums kuo tikriausiai bus suteiktos visos galimybės savo ilgai puoselėtus troškimus patenkinti iki galo.

Prieš kylantiesiems mirtingiesiems paliekant vietinę visatą, kad pradėtų savo dvasinę karjerą, jie bus iki galo pasotinti kiekvieno intelektualaus, meninio, ir visuomeninio troškimo ar tikro siekio atžvilgiu, kurie visą laiką apibūdindavo jų mirtingosios ar morontinės egzistencijos sferas. Tai yra toks pasiekimas, kai yra po lygiai patenkinama saviraiška ir savimonė, bet tai nėra identiško patirtinio statuso pasiekimas, taip pat tai nėra visiškas būdingos individualybės užtušavimas sumanumo, metodo, ir išraiškos požiūriu. Bet asmeninio patirtinio pasiekimo naujas dvasinis skirtingumas netaps šitaip suniveluotu ir sulygintu tol, kol jūs nebūsime užbaigę Havonos karjeros paskutiniojo žiedo. Ir tada iš tikrųjų Rojaus gyventojai susidurs su būtinybe prisiderinti prie asmeninio patyrimo absonitinio skirtingumo, kurį galės suvienodinti tikrai tvarinio statuso galutinis grupinis pasiekimas – mirtingųjų užbaigtųjų septintojo etapo dvasios likimas.

Ir tai yra pasakojimas apie dieviškuosius meistrus, tą nuostabių darbininkų kosmopolitinę grupę, kuri tiek daug dirba, kad šlovintų architektūrinės sferos Rojaus Kūrėjų dieviškojo grožio meniniais pavaizdavimais.

[Pateikta Neadono Archangelo.]

45 DOKUMENTAS

VIETINĖS SISTEMOS ADMINISTRACIJA

SATANIJOS administracinis centras susideda iš penkiasdešimt septynių architektūrinių sferų grupės – paties Jerusemo, septynių pagrindinių palydovų, ir keturiasdešimt devynių pagalbinių palydovų. Jerusemas, sistemos sostinė, yra beveik šimtą kartų didesnis už Urantiją, nors jo trauka yra truputėlį mažesnė. Jerusemo pagrindiniai palydovai yra tie septyni pereinamieji pasauliai, kurių kiekvienas yra beveik dešimt kartų didesnis už Urantiją, tuo tarpu šitų pereinamųjų sferų septyni pagalbinių palydovai yra maždaug Urantijos dydžio.

Tie septyni gyvenamieji pasauliai yra pirmojo pereinamojo pasaulio pagalbinių palydovai.

Šitoji penkiasdešimt septynių architektūrinių sferų visa sistema yra autonomiškai apšviečiama, šildoma, drėkinama, ir energizuojama koordinuojant Satanijos Energijos Centrai ir Pagrindiniams Fiziniam Kontrolieriams pagal šitų specialiai sukurtų sferų nustatytą fizinio organizavimo metodą ir išdėstymą. Jais taip pat fiziškai rūpinasi ir kitokiais būdais juos palaiko vietiniai gyventojai spornagijos.

1. PEREINAMOSIOS KULTŪROS PASAULIAI

Tie septyni pagrindiniai pasauliai, skriejantys aplink Jerusimą, apskritai yra žinomi kaip pereinamosios kultūros sferos. Jų valdovus laikas nuo laiko paskiria Jerusemo aukščiausioji vykdomoji taryba. Šitos sferos yra sunumeruotos ir vadinamos taip:

Pirmoji. Užbaigtųjų Pasaulis. Tai yra vietinės sistemos užbaigtųjų korpuso būstinė ir ją supa priimantieji pasauliai, septyni gyvenamieji pasauliai, kurie taip iki galo yra atsidavę mirtingojo kilimo planui. Į užbaigtųjų pasaulį gali patekti visų septynių gyvenamųjų pasaulių gyventojai. Tokių kelionių metu transportiniai serafimai kylančias asmenybes gabena į šitą pasaulį ir atgal iš jo, o kelionės yra numatytos tam, jog vystytų pereinamųjų mirtingųjų įtikėjimą į savo galutinį likimą. Nors užbaigtieji ir jų statiniai morontiniam regėjimui paprastai nėra matomi, bet jūs būsite daugiau negu sužavėti, kada, kartas nuo karto, energijos transformuotojai ir Morontinės Energijos Prižiūrėtojai jus įgalins trumpam pažvelgti į šitas aukštąsias dvasines asmenybes, kurios iš tikrųjų kilimą į Rojų yra užbaigusios ir kurios sugrįžo į tuos pačius pasaulius, kuriuose šitą ilgą kelionę pradėdote ir jūs, kaip užtikrinimo pažada, kad jums yra leidžiama ir kad šią stulbinančią užduotį jūs galite užbaigti. Visi gyvenamųjų pasaulių gyventojai vyksta į užbaigtųjų sferą į šitas užbaigtųjų vizualizavimo asamblėjas bent jau vieną kartą per metus.

Antroji. Morontijos Pasaulis. Šitoji planeta yra morontinės gyvybės prižiūrėtojų būstinė, ir ją supa septynios sferos, kuriose morontijos vadovai moko savo padėjėjus ir pagalbininkus, tiek morontines būtybes, tiek kylančiuosius mirtinguosius.

Eidami per šiuos septynis gyvenamuosius pasaulius jūs taip pat pirmyn žengsite ir per šitas kultūrinės ir visuomeninės sferas, turinčias vis didesnę morontinį ryšį. Kada jūs pakilsite iš pirmojo gyvenamojo pasaulio į antrąjį, tada jūs turėsite teisę gauti lankytojo leidimą į antrąją pereinamąją būstinę, į morontijos pasaulį, ir taip toliau. Ir kada jūs esate bet kurioje iš šitų šešių kultūros sferų, tada, jeigu esate pakviestas, jums yra leidžiama būti lankytoju ir stebėtoju bet kuriame iš tų septynių supančiųjų pasaulių, kur ir vyksta susieta grupinė veikla.

Trečioji. Angelų Pasaulis. Tai yra visų serafinių gausybių, ištraukusių į sistemos veiklą, būstinė, o ją supa septyni angelų mokymo ir instruktavimo pasauliai. Jie yra serafinės visuomeninės sferos.

Ketvirtoji. Superangelų Pasaulis. Šita sfera yra Spindinčiųjų Vakaro Žvaigždžių namai ir gausybės lygiaverčių arba beveik lygiaverčių būtybių susibūrimo vieta Satanijoje. Šito pasaulio septyni palydovai yra paskirti šitų neišvardintų dangiškujų būtybių septynioms pagrindinėms grupėms.

Penktoji. Sūnų Pasaulis. Šita planeta yra visų dieviškųjų Sūnų kategorijų, įskaitant ir tvarinių sutrejbintus sūnus, būstinė. Supantieji pasauliai yra skirti šitų dieviškai susietų sūnų tam tikriems individualiems sugrupavimams.

Šeštoji. Dvasios Pasaulis. Šita sfera tarnauja kaip Begalinės Dvasios aukštųjų asmenybių susitikimų vieta sistemoje. Jos septyni supantys palydovai yra paskirti šitų įvairių kategorijų atskiroms grupėms. Bet šeštajame pereinamajame pasaulyje nėra Dvasios atstovavimo, taip pat tokio buvimo nepastebima ir sistemų sostinėse; Salvingtono Dieviškasis Tarnas Neadone yra visur.

Septintoji. Tėvo Pasaulis. Tai sistemos tylioji sfera. Nė viena būtybių grupė joje negyvena. Didži šviesos šventovė užima centrinę vietą, bet joje nematyti nieko. Visi tvariniai iš visų sistemos pasaulių yra laukiami kaip garbintojai.

Tie septyni palydovai, kurie supa Tėvo pasaulį, skirtingose sistemose yra panaudojami įvairiai. Satanijoje dabar jie yra naudojami kaip suėmimo sferos Liuciferio maišto internetuotoms grupėms. Žvaigždyno sostinė, Edentija, analogiškų kalėjimo pasaulių neturi; tie nedaugelis serafimų ir cherubimų, kurie prisijungė prie maištininkų Satanijos maište, yra seniai įkalinti šituose izoliuotuose Jerusemo pasauliuose.

Kaip septintojo gyvenamojo pasaulio gyventojas, jūs galite patekti į septintąjį pereinamąjį pasaulį, Visuotinio Tėvo sferą, ir jums taip pat yra leidžiama aplankyti Satanijos kalėjimo pasaulius, supančius šitą planetą,

kuriuose dabar yra įkalintas Liuciferis ir didžioji dalis iš tų asmenybių, kurios pasekė juo maište prieš Mykolą. Ir šitoks liūdnas reginys buvo matomas per šituos nesenus amžius, o toliau tarnaus rimtu įspėjimu visam Neadonui tol, kol Dienų Senieji priims nuosprendį dėl nuodėmės, padarytos Liuciferio ir jo puolusių partnerių, kurie atstūmė išgelbėjimą, pasiūlytą Mykolo, jų visatos Tėvo.

---

[511]▼

2. SISTEMOS AUKŠČIAUSIASIS VALDOVAS

Apgyvendintų pasaulių vietinės sistemos vyriausiasis vykdytojas yra pirminis Sūnus Lanonandekas, Sistemos Aukščiausiasis Valdovas. Mūsų vietinėje visatoje šitiems aukščiausiems valdovams yra patikimos plačios administracinės pareigos, nepaprastos asmeninės teisės. Ne visos visatos, net Orvontone, yra organizuotos taip, kad Sistemų Aukščiausiems Valdovams tvarkant sistemos reikalus būtų leidžiama naudotis nepaprastai plačiomis asmeninės laisvės galiomis. Bet per visą Neadono istoriją tokie neribojami vykdytojai savo neištikimybę pademonstravo tik tris kartus. Liuciferio maištas Satanijos sistemoje buvo paskutinis ir iš visų labiausiai išplitęs.

Satanijoje, net ir po šito katastrofiško sukilimo, administravimo metode nebuvo padaryta absoliučiai jokių pakeitimų. Dabartinis Sistemos Aukščiausiasis Valdovas turi visą valdžią ir naudojami visomis galiomis, kurios buvo suteiktos nevertam jo pirmtakui, išskyrus tam tikrus reikalus, kuriuos dabar prižiūri Žvaigždyno Tėvai ir kurių Dienų Senieji dar iki galo nesugrąžino Lanaforgui, Liuciferio perėmėjui.

Dabartinis Satanijos vadovas yra gailestingas ir puikus valdovas, ir jis yra maištu išmėgintas aukščiausiasis valdovas. Lanaforgas, kada tarnavo Sistemos Aukščiausiojo Valdovo padėjėju, tada liko ištikimas Mykolui anksčiau įvykusiame maište Neadono visatoje. Šitas galingas ir nuostabus Satanijos Valdovas yra išmėgintas ir patikrintas administratorius. Antrojo sistemos maišto metu Neadone, kada sistemos Aukščiausiasis Valdovas suklypo ir puolė į tamsą, tada, Lanaforgas, suklydusio vadovo pirmasis padėjėjas, sugriebė vadovavimo vadžias, ir taip tvarkė sistemos reikalus, jog tos nelaimingos sistemos pasaulių būstinėse ar apgyvendintose planetose buvo prarasta santykinai nedaug asmenybių. Lanaforgas turi skiriamąjį bruožą, yra vienintelis pirminis Sūnus Lanonandekas visame Neadone, kuris tokiu būdu ištikimai veikė Mykolo tarnystėje ir savo brolio, turėjusio aukštesnę valdžią ir aukštesnį rangą, pačioje betarpiškoje nuopuolio akivaizdoje. Galbūt Lanaforgas nebus pakeistas Jeruseme tol, kol buvusios beprotystės visos pasekmės nebus įveiktos ir kol maišto padariniai nebus iš Satanijos pašalinti.

Nors Satanijos izoliuotų pasaulių nevysi reikalai buvo sugrąžinti į jos jurisdikciją, bet Lanaforgas rodo didžiulį susidomėjimą jų gerove, ir jis yra dažnas Urantijos lankytojas. Kaip kitose ir normaliose sistemose, Aukščiausiasis Valdovas vadovauja pasaulių valdovų, izoliuotų pasaulių Planetų Princų ir reziduojančiųjų aukščiausiųjų valdytojų, sistemos tarybai. Šita planetų taryba

susirenka kartas nuo karto sistemos būstinėje – "Kada Dievo Sūnūs sueina draugėn."

Kartą per savaitę, kas dešimt dienų Jeruseme, Aukščiausiasis Valdovas organizuoja konklavą, kurioje dalyvauja asmenybių, gyvenančių būstinės pasaulyje, įvairių kategorijų kokia nors viena grupė. Tai būna žavingo betarpiškumo valandos Jeruseme, ir šitos progos niekada nebūna pamiršamos. Jeruseme egzistuoja aukščiausioji brolystė tarp būtybių visų tų įvairių kategorijų ir tarp kiekvienos iš šitų grupių ir Sistemos Aukščiausiojo Valdovo.

Šitos unikalios asamblėjos vyksta ant stiklo jūros, sistemos sostinės didingo susibūrimo lauko. Tai yra grynai visuomeninės ir dvasinės progos: nesvarstoma nieko, kas susiję su planetų administravimu ar net kas susiję su kylandžio planu. Kylantieji mirtingieji tomis progomis susirenka kartu tam, kad pasidžiaugtų ir kad susitiktų su savo draugais jerusemiečiais. Tos grupės, kurių

---

[512]▼

neužima Aukščiausiasis Valdovas šitų savaitinių atsipalaidavimų metu, susitinka savo būstinėse.

3. SISTEMOS VYRIAUSYBĖ

Vietinės sistemos vyriausiąjį vykdytoją, Sistemos Aukščiausiąjį Valdovą, visada paremia du ar trys Sūnūs Lanonandekai, kurie veikia kaip pirmasis ir antrasis padėjėjai. Bet šiuo metu Satanijos sistemą administruoja septynių Lanonandekų personalas:

1. *Sistemos Aukščiausiasis Valdovas* – Lanaforgas, pirminės kategorijos numeris 2.709 ir atsisakiusio savo įtikėjimo Liuciferio perėmėjas.

2. *Aukščiausiojo Valdovo pirmasis padėjėjas* – Mansurotija, tretinių Lanonandekų numeris 17.841. Jis buvo atsiųstas į Sataniją kartu su Lanaforgu.

3. *Aukščiausiojo Valdovo antrasis padėjėjas* – Sadibas, tretinės kategorijos numeris 271.402. Sadibas atvyko į Sataniją taip pat kartu su Lanaforgu.

4. *Sistemos sargas* – Holdantas, tretinio korpuso numeris 19, visų internuotų dvasių, aukštesnių už mirtingojo egzistencijos kategoriją, laikytojas ir kontrolierius. Holdantas taip pat atvyko į Sataniją su Lanaforgu.

5. *Sistemos registruotojas* – Viltonas, Satanijos Lanonandekų tarnystės sekretorius, trečiosios kategorijos numeris 374. Viltonas buvo Lanaforgo pirmosios grupės narys.

6. *Savęs padovanojimų reguliuotojas* – Fortantas, antrinių Lanonandekų rezervo numeris 319.847 ir visos visatos veiklos, perkeltos į Jerusumą po

Mykolo savęs padovanojimo Urantijoje, laikinasis reguliuotojas. Fortantas yra paskirtas į Lanaforgo personalą prieš tūkstantį devynis šimtus Urantijos metų.

7. *Aukštasis patarėjas* – Hanavardas, pirminių Sūnų Lanonandekų numeris 67 ir visatos patarėjų ir koordinatorių aukštojo korpuso narys. Jis veikia kaip laikinai einantis Satanijos vykdomosios tarybos pirmininko pareigas. Hanavardas yra tokios kategorijos dvyliktasis narys, kuris šitokiu būdu tarnauja Jeruseme po Liuciferio maišto.

Šita septynių Lanonandekų vykdomoji grupė sudaro išplėstą nepaprastųjų situacijų administraciją, kurios būtinumas kilo dėl Liuciferio maišto sukurtos ypatingos padėties. Jeruseme yra tik tai mažieji teismai, nes sistema yra administravimo, bet ne nuosprendžių priėmimo vienetą, bet Lanonandekų administraciją remia Jerusemo vykdomoji taryba, Satanijos aukščiausiasis patariamasis organas. Šią tarybą sudaro dvylika narių:

1. Hanavardas, Lanonandekų pirmininkas.
2. Lanaforgas, Sistemos Aukščiausiasis Valdovas.
3. Mansurotija, Aukščiausiojo Valdovo pirmasis padėjėjas.
4. Satanijos Melkizedekų vadovas.
5. Einantis Satanijos Gyvybės Nešėjų reguliuotojo pareigas.
6. Satanijos užbaigtųjų vadovas.
7. Satanijos pirmasis Adomas, Materialiuosius Sūnus prižiūrintis vadovas.
8. Satanijos serafinių gausybių reguliuotojas.
9. Satanijos fizinių kontrolierių vadovas.
10. Sistemos Morantinės Energijos Prižiūrėtojų reguliuotojas.

---

[513]▼

11. Einantis Sistemos tarpinių būtybių reguliuotojo pareigas.
12. Einantis kylančiųjų mirtingųjų korpuso vadovo pareigas.

Periodiškai šita taryba parenka tris narius tam, kad vietinei sistemai atstovautų aukščiausiojoje taryboje visatos būstinėje, bet maištas šią atstovavimą laikinai sustabdė. Dabar Satanija vietinės visatos būstinėje turi stebėtoją, bet nuo Mykolo savęs padovanojimo ši sistema yra atnaujiniusi dešimties narių rinkimą į Edentijos įstatymų leidžiamąją valdžią.

4. KETURI IR DVIDEŠIMT PATARĖJŲ

Septynių angeliškųjų gyvenamųjų žiedų centre Jeruseme yra dislokuota Urantijos patariamasis tarybos būstinė, keturi ir dvidešimt patarėjų. Jonas Apreiškėjas juos vadino keturi ir dvidešimt vyresniųjų: "Ir ratu aplink sostą buvo keturi ir dvidešimt krėslų, o tuose krėsluose aš mačiau sėdinčius keturis ir dvidešimt vyresniųjų, apsirengusių baltais rūbais." Šis sostas šitos grupės centre yra vadovaujančiojo archangelo nuosprendžių vieta, visai Satanijai gailingumo ir teisingumo prisikėlimo, kviečiant pagal sąrašą, sostas. Šita nuosprendžių vieta visada buvo Jeruseme, bet šie dvidešimt keturi krėslai aplink

buvo pastatyti ne daugiau kaip prieš tūkstantį devynis šimtus metų, tuoj po to, kai buvo išaukštintas Kristus Mykolas, jam suteikus visišką Nebadono nepriklausomybę. Šie keturi ir dvidešimt patarėjų yra jo asmeniniai agentai Jeruseme, ir jie turi įgaliojimus atstovauti Sūnui Šeimininkui visuose reikaluose, susijusiuose su Satanijos kvietimu pagal sąrašą ir mirtingųjų kilimo plano daugelyje kitų fazių izoliuotuose sistemos pasauliuose. Jie yra tie paskirtieji agentai, kad įvykdytų Gabrielio specialius pageidavimus ir Mykolo neįprastus mandatus.

Šitie dvidešimt keturi patarėjai buvo paimti iš Urantijos aštuonių rasių, o paskutinis iš šitos grupės buvo paimtas Mykolo kvietimo pagal sąrašą prisikėlimo metu, prieš tūkstantį devynis šimtus metų. Šitą Urantijos patariamąją tarybą sudaro tokie nariai:

1. *Onagaras*, pagrindinis protas, kuris buvo iki Planetos Princo amžiuje ir kuris vadovavo savo draugams garbinant "Kvėpavimo Suteikėją."

2. *Masantas*, to amžiaus, kada jau buvo atvykęs Planetos Princas, didysis mokytojas Urantijoje, kuris savo draugams nurodė garbinti "Didžiąją Šviesą."

3. *Onamonalontonas*, tolimųjų laikų raudonojo žmogaus lyderis, ir tas, kuris rasę nukreipė nuo daugelio dievų garbinimo į "Didžiosios Dvasios" garbinimą.

4. *Orlandofas*, mėlynųjų žmonių princas ir jų lyderis pripažįstant "Aukščiausiojo Valdovo" dieviškumą.

5. *Poršunta*, išnykusios oranžinės rasės orakulas ir šitos tautos lyderis garbinant "Didįjį Mokytoją."

6. *Singlangtonas*, pirmasis iš geltonųjų žmonių, kuris mokė ir vadovavo savo žmonėms garbinant "Vieną Tiesą" vietoje daugelio. Prieš tūkstančius metų geltonasis žmogus žinojo tą vieną Dievą.

7. *Fontadas*, žaliųjų žmonių išvaduotojas iš tamsos ir jų lyderis garbinant "Tą Vieną Gyvybės Šaltinį."

8. *Orvononas*, indigo rasių švietėjas ir jų lyderis kažkada tarnaujant "Dievų Dievui."

---

[514]▼

9. *Adomas*, netekęs garbės, bet reabilituotas Urantijos planetinis tėvas, Dievo Materialusis Sūnus, kuris buvo nužemintas iki mirtingojo materialaus kūno pavidalo, bet kuris išliko po mirties, o vėliau Mykolo dekretu buvo pakeltas į šitą rangą.

10. *Ieva*, Urantijos violetinės rasės motina, kuri su savo sutuoktiniu atkentėjo bausmę už pražangą ir taip pat buvo reabilituota kartu su juo ir paskirta tarnauti į šitą išlikusių mirtingųjų grupę.

11. *Enochas*, pirmasis iš Urantijos mirtingųjų su Minties Derintoju susiliejęs mirtingojo gyvenimo materialiam kūne metu.

12. *Mozė*, išnykusios violetinės rasės likučių išlaisvintojas ir kuris paskatino atgaivinti Visuotinio Tėvo garbinimą "Izraelio Dievo" vardu.

13. *Elijas*, nuostabaus dvasinio pasiekimo pervesta siela po Materialiojo Sūnaus amžiuje.

14. *Makiventa Melkizedekas*, vienintelis iš šitos kategorijos Sūnų, kuris save padovanojo Urantijos rasėms. Nors jis vis dar tebelaikomas vienu iš Melkizedekų, bet jis tapo "Pačių Aukštųjų tarnu visiems laikams," amžiams priėmęs tarnystės užduotį kaip kylantysis mirtingasis, gyvenęs Urantijoje mirtingojo materialaus kūno pavidalu Saleme Abraomo dienomis. Šitas Melkizedekas neseniai buvo paskelbtas Urantijos Planetos Princo vicegerentu, su būstine Jeruseme, ir turintis įgaliojimus veikti Mykolo vardu, kuris yra realiai to pasaulio, kuriame patyrė savo paskutinįjį savęs padovanojimą žmogiškuoju pavidalu, Planetos Princas. Nepaisant šito, Urantiją vis tiek prižiūri vienas po kito besikeičiantys valdytojai, kurie yra iš keturių ir dvidešimties patarėjų narių.

15. *Jonas Krikštytojas*, Mykolo misijos Urantijoje skelbėjas ir, materialiam kūne, tolimas Žmogaus Sūnaus pusbrolis.

16. *1-2-3 Pirmasis*, Kaligastijos išdavystės metu ištikimų tarpinių tvarinių Gabrielio tarnystėje vadovas, kurį Mykolas pakėlė į šitą rangą tuoj po savo įžengimo į besąlygišką suverenumą.

Šitos parinktos asmenybės kurį laiką nebedalyvauja kilimo režime, Gabrielio pageidavimu, ir mes neturime supratimo, kiek laiko jos gali tarnauti šitose pareigose.

Vietos, pažymėtos 17, 18, 19, ir 20 numeriais nebūna užimtos nuolat. Jos būna užimamos laikinai, vienbalsiai sutarus šešiolikai nuolatinių narių, o laisvos jos yra laikomos kylančiųjų mirtingųjų vėlesniajam paskyrimui, kurį jie gaus dabartiniame amžiuje po Sūnaus savęs padovanojimo Urantijoje.

21, 22, 23, ir 24 numeriai yra taip pat užimami laikinai, tuo tarpu jie yra laikomi rezerve kitų ir vėlesniųjų amžių didiesiems mokytojams, kurie be jokios abejonės ateis po dabartinio amžiaus. Sūnų Arbitrų ir Sūnų Mokytojų eros ir šviesos ir gyvenimo amžiai turi būti su jauduliu laukiami Urantijoje, nepriklausomai nuo dieviškųjų Sūnų netikėtų apsilankymų, kurie gali įvykti, arba kurių gali ir nebūti.

5. MATERIALIEJI SŪNŪS

Dangiškosios gyvybės didžiuliai skyriai turi savo būstines ir milžiniškus rezervatus Jeruseme, įskaitant ir įvairias dieviškųjų Sūnų kategorijas, aukštąsias

dvasias, superangelus, ir tarpinius tvarinius. Šito nuostabaus sektoriaus centrinė buveinė yra Materialių Sūnų pagrindinė šventovė.

---

[515]▼

Adomų sfera yra traukos centras visiems naujai atvykusiems į Jerusė. Tai milžiniška teritorija, susidedanti iš vieno tūkstančio centrų, nors kiekviena Materialių Sūnų ir Dukrų šeima gyvena nuosavame dvare iki pat to laiko, kada jos nariai išvyksta į tarnystę erdvės evoliuciniuose pasauliuose arba kada jie pradeda kilimo į Rojų karjerą.

Šitie Materialieji Sūnūs yra lytiniu būdu reprodukuojančių būtybių aukščiausiasis tipas, kuris yra sutinkamas besivystančių visatų mokymo sferose. Ir jie iš tiesų yra materialūs; net Planetiniai Adomai ir Ievos yra aiškiai matomi apgyvendintų pasaulių mirtingosioms rasėms. Šitie Materialieji Sūnūs yra paskutinioji ir fizinė grandis asmenybių, nusidriekiančių žemyn nuo dieviškumo ir tobulumo viršuje iki žmogiškosios ir materialiosios egzistencijos apačioje, grandinėje. Šitie Sūnūs pasaulius aprūpina tarpininku, palaikančiu abipusišką ryšį tarp nematomų Planetos Princų ir sferų materialijų tvarinių.

Paskutiniojo tūkstantmečio surašymo metu Salvingtone buvo užregistruota Nebadone 161.432.840 Materialių Sūnų ir Dukrų, turinčių pilietybės statusą vietinių sistemų sostinėse. Materialių Sūnų skaičius įvairiose sistemose skiriasi, o jų skaičius natūralios reprodukcijos būdu yra nuolat didinamas. Savo reprodukcinės funkcijas jie panaudoja vedini ne vien tik kontaktuojančių asmenybių asmeninių troškimų, bet ir aukštesniųjų valdančiųjų organų ir patariančiųjų tarybų nuomonės.

Šitie Materialieji Sūnūs ir Dukros yra Jerusemo ir su juo susietų pasaulių nuolatiniai gyventojai. Jie užima didžiulius dvarus Jeruseme ir tiesiogine prasme dalyvauja sostinės sferos vietiniame valdyme, praktiškai administruodami visus kasdienes reikalus, padedant tarpinėms būtybėms ir kylantiems.

Jeruseme šitiems reprodukuojantiems Sūnams leidžiama eksperimentuoti su savivaldos idealais pagal Melkizedekų pobūdį, ir jie pasiekia labai aukštą visuomenės tipą. Aukštesnės sūnystės kategorijos sferoje pasilieka sau veto teisę, tačiau beveik visais atžvilgiais Jerusemo Adomai save valdo patys visuotiniu balsavimu ir atstovaujama vyriausybe. Jie tikisi, jog kada nors jiems bus suteikta tikrai visiška autonomija.

Materialių Sūnų tarnystės pobūdį daugiausia apsprendžia jų amžius. Nors jie ir neturi teisės patekti į Salvingtono Melkizedekų Universitetą – būdami materialūs ir paprastai apribojami tam tikromis planetomis – nepaisant šito, kiekvienos sistemos būstinėje Melkizedekai turi stiprius mokytojų fakultetus tam, kad būtų mokomos Materialių Sūnų jaunesniosios kartos. Tos švietimo ir dvasinio mokymo sistemos, kurios yra skirtos jaunesniųjų Materialių Sūnų ir Dukrų vystymui, yra aukščiausia tobulumo viršūnė pagal mastą, metodą, ir praktiškumą.

6. ADOMINIS KYLANČIŪJŲ MOKYMAS

Materialieji Sūnūs ir Dukros, kartu su savo vaikais, pateikia nuostabų reginį, kuris visiems kylantiesiems mirtingiesiems niekada nenustoja kelti smalsumo ir traukti jų dėmesio. Jie yra tokie panašūs į jūsų pačių materialias lyties rases, kad jūs abu surandate daug bendrų interesų, į kuriuos nukreipiate savo mintis ir kurie užima jūsų broliškojo bendravimo laiką.

Išlikę mirtingieji didelę dalį savo laisvalaikio praleidžia sistemos sostinėje stebėdami ir studijuodami šitų vyresniųjų pusiau fizinių lyties

---

[516]▼

tvarinių gyvenimo įpročius ir elgesį, kadangi šitie Jerusemo piliečiai yra mirtingųjų išlikusiųjų betarpiški rėmėjai ir mokytojai, nuo to laiko, kada jie pasiekia pilietybę būstinės pasaulyje iki išvykimo į Edentiją.

Septyniuose gyvenamuosiuose pasauliuose kylantiesiems mirtingiesiems yra su kaupu atlyginama už visus patirtinius nepriteklus, iškentėtus savo kilmės pasauliuose, nesvarbu, ar jie būtų buvę dėl paveldėjimo, aplinkybių, ar dėl karjeros materialiam kūne priešlaikinės nelaimingos pabaigos. Tai iš tikrųjų yra tiesa visais atžvilgiais, išskyrus mirtingojo lytinį gyvenimą ir su tuo susijusius prisiderinimus. Tūkstančiai mirtingųjų gyvenamuosius pasaulius pasiekia nepatyrę ypatingos naudos iš tų dalykų, kurie kyla tikrai iš vidutiniškų lytinių santykių jų gimtosiose sferose. Gyvenamųjų pasaulių patyrimas gali suteikti nedaug galimybių tam, jog šituos asmeninius nepriteklus kompensuotų. Šitiems kylantiesiems fizine prasme lytinis patyrimas yra praeitis, bet artimai bendraudami su Materialiaisiais Sūnumis ir Dukromis, tiek individualiai, tiek ir kaip jų šeimų nariai, šitie lytinio gyvenimo nepatyrę mirtingieji yra įgalinami savo nepritekliaus visuomeninius, intelektualius, emocinius, ir dvasinius aspektus kompensuoti. Tokiu būdu visi tie žmonės, kuriems aplinkybės ar blogas sprendimas neleido turėti palankių lytinių santykių evoliuciniuose pasauliuose, čia, sistemų sostinėse, turi visas galimybes įgyti šitą esminį mirtingojo patyrimą artimoje ir kupinoje meilės bendrijoje su sistemų sostinėse nuolat gyvenančiais dangiškaisiais Adominiais lyties tvariniais.

Nė vienas išlikęs mirtingasis, tarpinis tvarinys, ar serafimas negali pakilti į Rojų, negali pasiekti Tėvo, ir būti priimtas į Užbaigtųjų Korpusą, neperėjęs per tą išaukštintą patyrimą, pasiekdamas tėvystės ryšį su pasaulių besivystančiu vaiku arba neperėjęs per kokį nors kitą šitam analogišką ar ekvivalentišką patyrimą. Vaiko ir vieno iš tėvų ryšys yra pagrindinis esminei sampratai apie Visuotinį Tėvą ir jo visatos vaikus. Dėl to šitas patyrimas tikrai tampa nepakeičiamu visų kylančiųjų patirtiniame mokyje.

Kylantieji tvariniai ir evoliuciniai serafimai šitą tėvystės patyrimą turi patirti bendraudami su sistemos būstinių Materialiaisiais Sūnumis ir Dukromis. Tokiu būdu tokie nesidauginantys kylantieji tikrai įgauna tėvystės patyrimą padėdami Jerusemo Adomams ir Ievoms auginti ir mokyti jų palikuonis.

Visi išlikusieji mirtingieji, nepatyrę tėvystės evoliuciniuose pasauliuose, taip pat turi įgyti šitą būtiną mokymą, kada jie gyvena Jerusemo Materialiųjų Sūnų namuose ir kaip šitų nuostabių tėvų ir motinų tėvystės partneriai. Šitai yra tiesa,

išskyrus tai, jog tokie mirtingieji savo nepriteklis galėjo kompensuoti sistemos vaikų darželiuose, esančiuose Jerusemo pereinamosios kultūros pirmajame pasaulyje.

Šitą bandomąjį Satanijos vaikų darželį užbaigtųjų pasaulyje laiko tam tikros morantinės asmenybės, šitam vaikų auklėjimo darbui yra skirta pusė planetos. Čia yra priimami ir iš naujo surenkami išlikusių mirtingųjų kai kurie vaikai, kaip antai, tie palikuonys, kurie evoliuciniuose pasauliuose žuvo anksčiau negu įgijo dvasinį statusą kaip individai. Bet kurio iš jo tikrųjų tėvų pakilimas garantuoja, jog tokiam mirtingajam sferų vaikui bus suteiktas naujas įsmevinimas sistemos užbaigtųjų planetoje, ir ten jam bus leidžiama parodyti vėlesniu laisvos valios apsisprendimu, ar pasirenka ar nepasirenka jis tai, jog eitų tėvų mirtingojo kilimo keliu. Vaikai čia atrodo kaip ir jų gimtajame pasaulyje, išskyrus tai, kad nebėra lyties skirtumo. Po gyvenimo patyrimo apgyvendintuose pasauliuose nebėra mirtingojo giminės reprodukcijos.

---

[517]▼

Gyvenamųjų pasaulių studentai, kurie bandomuosiuose vaikų darželiuose užbaigtųjų pasaulyje turi vieną ar daugiau vaikų ir kurie neturi esminio tėvystės patyrimo, gali kreiptis į Melkizedeką leidimo, kuris jiems suteiks laikiną perkėlimą iš kilimo pareigų gyvenamuosiuose pasauliuose į užbaigtųjų pasaulį, kuriame jiems yra suteikiamos galimybės, kad jie veiktų kaip bendri tėvai savo pačių ir kitų vaikams. Šitoji tėvystės funkcijos tarnystė vėliau Jeruseme gali būti patvirtinta, jog įgyvendinta pusė mokymo, kurį šitiems kylantiems reikia įgyti Materialiųjų Sūnų ir Dukrų šeimose.

Patį bandomąjį vaikų darželį prižiūri vienas tūkstantis Materialiųjų Sūnų ir Dukrų porų, savanoriai iš savosios kategorijos Jerusemo kolonijos. Jiems betarpiškai padeda maždaug toks pat skaičius savanorių midsonitų tėvinių grupių, kurios čia sustoja tam, kad suteiktų tokias paslaugas pakeliui iš Satanijos midsonitų pasaulio į neapreikštą likimą savo rezervų specialiuose pasauliuose užbaigtųjų Salvingtono sferose.

7. MELKIZEDEKŲ MOKYKLOS

Melkizedekai yra to didžiulio instruktorių korpuso – iš dalies sudvasintų valinių tvarinių ir kitokių tvarinių – reguliuotojai, kurie taip sėkmingai veikia Jeruseme ir su juo susietuose pasauliuose, bet ypač septyniuose gyvenamuosiuose pasauliuose. Tai yra sulaikymo planetos, kur tie mirtingieji, kuriems nepasiseka susilieti su viduje gyvenančiais savo Derintojais gyvenimo materialiam kūne metu, yra reabilituojami laikinoje formoje tam, kad gautų tolimesnę pagalbą ir kad pasinaudotų pasiūlyta galimybe toliau siekti dvasinių laimėjimų, dėti tas pačias pastangas, kurias nutraukė priešlaikinė mirtis. Arba, jeigu, dėl kokios nors kitos priežasties, susijusios su paveldėjimo kliuviniais, nepalankiomis aplinkybėmis, arba netikėtomis sąlygomis, šitas sielos pasiekimas nebuvo užbaigtas, nesvarbu, kokia buvo priežastis, visi tie, kurie turi teisingą tikslą ir yra verti dvasios, atsiduria, kaip tokie, tęstinumo planetose, kuriose jie turi išmokti įsisavinti amžinosios karjeros pagrindus, įgauti tokių

bruožų, kurių negalėjo įgauti, arba neįgavo, per savo gyvenimą materialiam kūne.

Spindinčiosios Vakarų Žvaigždės (ir neįvardinti jų lygiaverčiai partneriai) dažnai tarnauja mokytojais įvairiose visatos švietimo įstaigose, įskaitant ir tas, kurias remia Melkizedekai. Taip pat iš tiesų bendradarbiauja ir Trejybės Sūnūs Mokytojai, ir šitoms augančio lavinimo mokykloms jie perteikia Rojaus tobulumo potėpius. Bet visos šitos veiklos nėra skirtos išimtinai kylančiųjų mirtingųjų vystymui; didelė jų dalis yra lygiai taip užimta Neadono vietinių dvasinių asmenybių augančiu mokymu.

Sūnūs Melkizedekai vadovauja daugiau negu trisdešimčiai skirtingų švietimo centrų Jeruseme. Šitos lavinimo mokyklos prasideda nuo savojo aš įvertinimo koledžo ir baigiasi Jerusemo pilietybės mokyklomis, kuriose Materialieji Sūnūs ir Dukros prisijungia prie Melkizedekų ir kitų asmenybių savo didžiulėmis pastangomis tam, kad išlikusiuosius mirtinguosius parengtų prisiimti aukštas atstovaujamosios vyriausybės pareigas. Visa visata yra organizuota ir administruojama pagal *atstovavimo* planą. Atstovaujamoji vyriausybė yra savivaldos dieviškasis idealas tarp netobulų būtybių.

Kas šimtą metų visatos laiku kiekviena sistema parenka dešimt savo atstovų tam, kad dalyvautų žvaigždyno įstatymų leidžiamajame organe. Juos parenka vieno tūkstančio narių Jerusemo taryba, renkamas organas, įgaliotas atstovauti sistemos grupėms visuose tokiuose delegavimo ar paskyrimų reikaluose. Visus atstovus

---

[518]▼

ar kitus delegatus parenka šita vieno tūkstančio rinkėjų taryba, ir jie turi būti Melkizedekų Administravimo Koledžo aukštosios mokyklos absolventai, lygiai taip, kaip ir visi tie, kurie sudaro šią vieno tūkstančio rinkėjų grupę. Šita mokykla rūpinasi Melkizedekai, neseniai jiems ėmė padėti ir užbaigtieji.

Jeruseme yra daug renkamų organų, ir jiems įgaliojimus balsavimo keliu kartas nuo karto suteikia trys piliečių kategorijos – Materialieji Sūnūs ir Dukros, serafimai ir jų partneriai, įskaitant tarpinius tvarinius, ir kylantieji mirtingieji. Norint būti iškeltu į atstovaujamosios garbės pareigas kandidatas jau turi būti pasižymėjęs Melkizedekų administracinėse mokyklose.

Jeruseme balsavimas tarp šitų trijų pilietybės grupių yra visuotinis, bet balsai atiduodami skirtingai pagal pripažintą ir atitinkamai įregistruotą asmeninės motos – morontinės išminties – turėjimą. Per Jerusemo rinkimus bet kokios asmenybės atiduoto balso vertė svyruoja nuo vieno iki vieno tūkstančio. Tokiu būdu Jerusemo piliečiai yra klasifikuojami pagal savo motos pasiekimą.

Kartas nuo karto Jerusemo piliečiai pasirodo prieš Melkizedekus egzaminuotojus, kurie įvertina jų morontinės išminties laimėjimus. Tada jie vyksta į Spindinčiųjų Vakarų Žvaigždžių egzaminuojantį korpusą arba pas jų paskirtas asmenybes, kurios nustato dvasinio išvalgumo laipsnį. Po šito jie pasirodo prieš keturis ir dvidešimt patarėjų ir jų partnerius, kurie įvertina jų patirtinį suvisuomenėjimo pasiekimo statusą. Tuomet šitie trys faktoriai yra perkeliama į atstovaujamosios vyriausybės pilietybės registrus, ir ji greitai apskaičiuoja motos būklę ir pagal tą suteikia rinkiminę kvalifikaciją.

Vadovaujant Melkizedekams, kylančiuosius mirtinguosius, ypač tuos, kurie yra uždelsę savosios asmenybės suvienijimą naujuose morontijos lygiuose, į savo globą paima Materialieji Sūnūs ir jiems suteikia intensyvų mokymą, kurio paskirtis yra tokius trūkumus ištaisyti. Nė vienas kylantis mirtingasis nepalieka sistemos būstinės ir nepradeda daug didesnės ir įvairesnės suvisuomeninimo karjeros žvaigždyne tol, kol šitie Materialieji Sūnūs nepatvirtina, jog yra pasiekta motos asmenybė – individualybė, suderinanti užbaigtą mirtingąją egzistenciją patirtiniame susivienijime su besiskleidžiančia morontine karjera, šitas abi deramai suliejant Minties Derintojo dvasinei virškontrolei.

[Pateikta Melkizedeko, laikinai paskirto į Urantiją.]

[519]▼

46 DOKUMENTAS

VIETINĖS SISTEMOS BŪSTINĖ

JERUSEMAS, Satanijos būstinė, yra vietinės sistemos vidutinė sostinė, ir jeigu ne didžiulis skaičius nukrypimų, kuriuos sukėlė Liuciferio maištas ir Mykolo savęs padovanojimas Urantijoje, tai ji būtų tokia, kaip ir panašiose sferose. Jūsų vietinė sistema perėjo per tam tikrus audringus patyrimus, bet šiuo metu ji yra administruojama kuo sumaniausiai, ir, amžiams einant, disharmonijos pasekmės lėtai, bet užtikrintai yra šalinamos. Tvarka ir gera valia yra atstatomos, ir sąlygos Jeruseme vis labiau ir labiau artėja prie tokio dangiškojo statuso, kuris yra vaizduojamas jūsų pasakojimuose, nes sistemos būstinė iš tikrųjų yra tas dangus, kurį išivaizduoja didžioji dauguma dvidešimtojo amžiaus religinių tikinčiųjų.

1. JERUSEMO FIZINIAI ASPEKTAI

Jerusemas yra suskirstytas į vieną tūkstantį platumos sektorių ir į dešimt tūkstančių ilgumos zonų. Ši sfera turi septynias didžiąsias sostines ir septyniasdešimt mažųjų administracinių centrų. Šios septynios sekcijų sostinės yra susijusios su įvairia veikla, ir Sistemos Aukščiausiasis Valdovas aplanko kiekvieną bent kartą per metus.

Standartinė Jerusemo mylia yra lygi maždaug septynioms Urantijos mylioms. Standartinis svoris, "gradantas," yra išreiškiamas dešimtaine sistema nuo subrendusio ultimato ir sudaro jūsų svorio beveik lygiai dešimt uncijų. Satanijos diena prilygsta trimis dienoms Urantijos laiku; be vienos valandos, keturių minučių, ir penkiolikos sekundžių, o tai sudaro Jerusemo apsisukimo aplink savo ašį laiką. Sistemos metai susideda iš vieno šimto Jerusemo dienų. Sistemos laiką programoje skelbia pagrindiniai chronoldekai.

Jerusemo energija yra nuostabiai kontroliuojama ir cirkuliuoja aplink sferą zonos kanalais, kuriuos tiesiogiai maitina energetinės erdvės įkrovos ir meistriškai valdo Pagrindiniai Fiziniai Kontrolieriai. Natūralus pasipriešinimas šitų energijų perėjimui per fizinius laidumo kanalus sukelia tą karštį, kuris yra reikalingas pastovios Jerusemo temperatūros sukūrimui. Visiškos šviesos

temperatūra yra palaikoma maždaug ties 70 laipsnių riba pagal Farenheito skalę, tuo tarpu per šviesos sumažėjimo periodą ji nukrenta šiek tiek žemiau 50 laipsnių.

Jerusemo apšvietimo sistemą jūs galėtumėte ne taip sunkiai suvokti. Nėra dienų ir naktų, nėra karščio ir šalčio periodų. Energijos transformuotojai turi vieną šimtą tūkstančių centrų, iš kurių išretintos energijos yra projektuojamos į viršų per planetinę atmosferą, patirdamos tam tikrus pakeitimus, kol pasiekia sferos elektrines oro lubas; ir tada

---

[520]▼

šios energijos yra atspindimos atgal ir žemyn kaip švelni, išsklaidyta, ir tolygi šviesa maždaug Urantijos saulės šviesos intensyvumo, kada saulė virš galvos šviečia dešimtą valandą ryte.

Tokiomis apšvietimo sąlygomis, šviesos spinduliai neatrodo, jog sklinda iš vienos vietos; jie tiesiog iš dangaus išsijojami, atsklisdami vienodai iš visų erdvės pusių. Šitoji šviesa yra labai panaši į materialią saulės šviesą, išskyrus tai, kad joje yra daug mažiau karščio. Todėl turėtų būti suprantama, jog erdvėje tokie būstinių pasauliai nėra šviečiantys; jeigu Jerusemas būtų labai arti Urantijos, jis nebūtų matomas.

Dujos, kurios šitą šviesos energiją atspindi iš Jerusemo viršutinės jonosferos atgal į žemę yra labai panašios į tas dujas, kurios yra Urantijos viršutiniuose oro sluoksniuose, susietuose su auriniais reiškiniais jūsų vadinamojoje šiaurės pašvaistėje, nors ją sukelia kitokios priežastys. Urantijoje būtent šitas pats dujų skydas užkerta kelią tam, kad neišsiveržtų žemiškosios radijo bangos, jas atspindėdamas žemės link, kada jos atsitrenkia į šį dujų sluoksnį, skridamos tiesiai į išorę. Tokiu būdu radijo bangos yra išlaikomos arti žemės paviršiaus, kada per orą keliauja aplink jūsų pasaulį.

Šitoks vienodas sferos apšvietimas yra palaikomas per septyniasdešimt penkis procentus Jerusemo dienos, ir tuomet prasideda palaiptinis mažėjimas, kol, minimaliausio apšvietimo metu, šviesa prilįgsta maždaug jūsų mėnulio pilnačiai giedrą naktį. Tai ramybės valanda visam Jerusemui. Šituo poilsio ir jėgų atstatymo metu dirba tiktai programos priimančios stotys.

Jerusemas neryškią šviesą gauna iš kelių netolimų saulių – kažką panašaus į spindinčią žvaigždės šviesą – bet jis nėra priklausomas nuo jų, tokių pasaulių, kaip Jerusemas, neveikia saulės audrų pulsavimai, nesusiduria jie ir su auštančios ar mirštančios saulės problema.

Tie septyni pereinamieji studijų pasauliai ir keturiasdešimt devyni palydovai yra šildomi, apšviečiami, energizuojami, ir drėkinami Jerusemo metodu.

2. JERUSEMO FIZINIAI BRUOŽAI

Jeruseme jums truks Urantijos ir kitų besivystančių pasaulių smailiaviršūnių kalnų virtinių, nes čia nėra nei žemės drebjimų, nei lietaus, bet jums patiks gražios aukštumos ir kitokie unikalūs topografijos ir peizažo įvairavimai. Milžiniškos Jerusemo teritorijos yra išsaugotos "natūraliame būvyje," o tokių

rajonų grožis visiškai pranoksta žmogiškosios vaizduotės galias.

Yra tūkstančių tūkstančiai mažų ežerų, bet nėra nei sraunių upių, nei plačių vandenynų. Nei lietaus, nei audrų, nei pūgų nebūna nė viename iš architektūrinių pasaulių, bet yra kasdieniai kondensuotos drėgmės krituliai, kada būna žemiausia temperatūra, lydinti šviesos sumažėjimą. (Rasos susidarymo taškas tridujiniame pasaulyje yra aukštesnis negu dvirūšių dujų planetoje, tokioje, kaip Urantija.) Tiek fizinei augalų gyvybei, tiek morontinio pasaulio gyviems tvariniams reikalinga drėgmė, bet didžiąją jos dalį tiekia požeminė cirkuliacijos sistema, kuri nusidriekia per visą sferą, net iki pačių aukštumų viršūnių. Šita vandens sistema nėra ištiesai požeminė, nes yra daug kanalų, kurie tarpusavyje sujungia spindinčius Jerusemo ežerus.

Jerusemo atmosfera yra mišinys iš trejų dujų. Oras yra labai panašus į Urantijos orą, su pridėtomis tokiomis dujomis, kurios yra pritaikytos gyvybės morontinės kategorijos kvėpavimui. Šitos trečiosios dujos jokių būdu nėra nesuderinamos su tuo oru, kuriuo kvėpuoja materialių kategorijų gyvūnai ir augalai.

---

[521]▼

Transportavimo sistema yra suvienyta su cirkuliuojančiomis energijos srovėmis, šitos pagrindinės energetinės srovės yra išdėstytos intervalais kas dešimt mylių. Pritaikiusios fizinius mechanizmus planetos materialios būtybės gali judėti pirmyn nuo dviejų šimtų iki penkių šimtų mylių per valandą greičiu. Transportiniai paukščiai skrenda maždaug vieną šimtą mylių per valandą greičiu. Materialiųjų Sūnų oro mechanizmai juda apie penkis šimtus mylių per valandą greičiu. Materialios ir ankstyvosios morontinės būtybės turi naudotis šitomis mechaninėmis transporto priemonėmis, bet dvasinės asmenybės juda panaudodamos ryšį su aukštesnėmis jėgomis ir energijos dvasiniais šaltiniais.

Jerusemas ir su juo susieti pasauliai yra apdovanoti dešimčia standartinių fizinės gyvybės skyrių, būdingų Neadono architektūrinėms sferoms. O kadangi Jeruseme organiškos evoliucijos nėra, tai jame nėra ir konfliktuojančių gyvybės formų, nėra kovos už egzistenciją, nėra stipriausiojo išlikimo. Vietoje šito yra kūrybinis prisitaikymas, kuris pranašauja centrinės ir dieviškosios visatos amžinųjų pasaulių grožį, harmoniją, ir tobulumą. Ir visame šitame kūrybiniame tobulume labiausiai stebina fizinės ir morontinės gyvybės susimaišymas, kurį meniškai priešpastato dangiškieji meistrai ir jų bičiuliai.

Jeruseme iš tikrųjų yra išankstinis rojiškos šlovės ir grožio jautimas. Bet jūs niekada negalite tikėtis to, jog pasieksite šitų šlovingų architektūrinių pasaulių adekvatų supratimą, kad ir kaip būtų mėginama juos pavaizduoti. Jūsų pasaulyje tiek mažai yra to, su kuo būtų galima palyginti, bet net ir šiuo atveju Jerusemo realijos tiek pranoksta Urantijos realijas, kad palyginimas tampa beveik groteskiniu. Kol jūs iš tikrųjų neatvyksite į Jerusemą, tol vargu ar galite turėti kokį nors panašų į tikrąjį dangiškųjų pasaulių supratimą, bet ne taip jau toli yra tas laikas ateityje, kada jūsų atvykimo į sistemos sostinę patyrimas bus lyginamas su jūsų kada nors būsiančiu atvykimu į labiau nutolusias visatos, supervisatos, ir Havonos mokymo sferas.

Jerusemo gamybinis arba laboratorinis sektorius yra didžiulė sfera, kurią urantijiečiai vargu ar galėtų atpažinti, kadangi jame nėra rūkstančių kaminų; nepaisant šito, tai yra sudėtingas materialus ūkis, susietas su šitais ypatingais pasauliais, ir čia yra mechaninių metodų ir fizinių pasiekimų tobulumas, kuris nustebintų jūsų labiausiai patyrusius chemikus ir išradėjus ir net sukeltų jiems baimę keliantį susižavėjimą. Minutėlę pamąstykite, kad jūsų kelionėje į Rojų šitas pirmasis sulaikymo pasaulis yra nepalyginamai labiau materialus, o ne dvasinis. Per jūsų visą buvimą Jeruseme ir jo pereinamuosiuose pasauliuose jūs esate nepalyginamai arčiau prie savo žemiškojo gyvenimo materialių dalykų negu prie savo besivystančios dvasinės egzistencijos vėlesniojo gyvenimo.

Serafo kalnas yra aukščiausioji aukštuma Jeruseme, beveik penkiolikos tūkstančių pėdų, ir yra išvykimo vieta visiems transportiniams serafimams. Daugybė mechaninių pasiekimų yra panaudojama tam, kad būtų suteikta pradinė energija, nugalint planetos trauką ir įveikiant oro pasipriešinimą. Serafinis transportas išvyksta kas trys sekundės Urantijos laiku per visą šviesos periodą, o, kartais, ir iki gilios nakties. Transporteriai kyla maždaug dvidešimt penkių standartinių mylių per sekundę Urantijos laiku greičiu, ir standartinio skriejimo greičio nepasiekia tol, kol nuo Jerusemo nebūna nutolę daugiau negu du tūkstančius mylių.

Transportai atvyksta ant krištolinio lauko, vadinamosios stiklo jūros. Aplink šitą teritoriją yra priėmimo stotys įvairioms būtybių kategorijoms, kurios keliauja erdve serafiniu transportu. Netoli poliaus krištolinės priėmimo stoties, skirtos besilankantiems studentams, jūs galite pakilti į perlų observatoriją ir pamatyti milžinišką visos būstinės planetos reljefinį žemėlapi.

---

[522]▼

3. JERUSEMO TRANSLIUOJAMOS PROGRAMOS

Jeruseme supervisatos ir Rojaus-Havonos programos yra priimamos palaikant ryšį su Salvingtonu ir tokiu metodu, kuriame panaudojamas poliaus krištolas, stiklo jūra. Papildomai prie tų priemonių, kurios užtikrina šitų už Nebadono ribų esančių pranešimų priėmimą, yra trys skirtingos priėmimo stočių grupės. Šitos atskiros, bet trižiedės stočių grupės yra nustatytos taip, kad galėtų priimti programas iš vietinių pasaulių, iš žvaigždynų būstinių, ir iš vietinės visatos sostinės. Visos šitos programos yra automatiškai paskleidžiamos taip, kad jas gali girdėti visų tipų būtybės, kurios būna centriniame programų amfiteatre; kylančiajam mirtingajam iš visų užsiėmimų Jeruseme nėra nė vieno kito, kuris taip jį įtrauktų ir taip sudomintų, kaip klausytis niekada nesibaigiančios visatos erdvės pranešimų srovės.

Šitą programą priimančią Jerusemo stotį supa milžiniškas amfiteatras, pastatytas iš žerinių medžiagų, didžioji jų dalis Urantijoje nėra žinoma, ir talpinantis daugiau negu penkis milijardus būtybių – materialių ir morontinių – be to, jame telpa nesuskaičiuojamas kiekis dvasinių asmenybių. Visam Jerusemui maloniausia pramoga laisvalaikį praleisti programų stotyje, ten sužinoti apie visatos gerovę ir padėtį. Ir tai yra vienintelė planetinė veikla, kuri nesulėtėja ir per šviesos sumažėjimo laikotarpį.

Salvingtono pranešimai į šią programų priėmimo amfiteatrą plaukia nenutrūkstamai. Netoli esančios, Edentijos žodis iš Pačių Aukštųjų Žvaigždyno Tėvų pasiekia bent jau vieną kartą per dieną. Periodiškai reguliarios ir specialios Uversos programos yra retransliuojamos per Salvingtoną, o kada būna priiminėjami Rojaus pranešimai, tada visi gyventojai susirenka aplink stiklo jūrą, o Uversos bičiuliai prie Rojaus programos metodo prideda atspindėjimo reiškinius taip, kad visa, kas yra girdima, tampa ir matoma. Ir išlikusiems mirtingiesiems būtent tokiu būdu yra nuolat iš anksto pateikiamas besivystantis grožis ir didingumas, kada jie keliauja į vidų amžinojo jaudinančio patyrimo metu.

Jerusemo siuntimo stotis yra priešingame sferos poliuje. Visos programos individualiems pasauliams yra perduodamos iš sistemų sostinės, išskyrus Mykolų pranešimus, kurie adresatams kartais tiesiogiai yra perduodami archangelų grandine.

4. GYVENAMOSIOS IR ADMINISTRACINĖS TERITORIJOS

Ženklios Jerusemo dalys yra paskirtos gyvenamosioms teritorijoms, tuo tarpu kitos sistemos sostinės dalys yra atiduotos reikalingoms administracinėms funkcijoms, kurios apima 619 apgyvendintų sferų, pereinamosios kultūros 56 pasaulių, ir pačios sistemos sostinės reikalų priežiūrą. Jeruseme ir Neadone šitos zonos yra suprojektuotos tokiu būdu:

1. *Apskritimai* – gyvenamosios teritorijos nevietiniams gyventojams.
2. *Kvadratai* – sistemos vykdomosios-administracinės teritorijos.
3. *Keturkampiai* – žemesniosios vietinės gyvybės susitikimų vietos.
4. *Trikampiai* – vietinės ar Jerusemo administracinės teritorijos.

Toks sistemos veiklos išdėstymas apskritimais, kvadratais, keturkampiais, ir trikampiais yra bendras visoms Neadono sistemų sostinėms. Kitoje visatoje

---

[523]▼

gali vyrauti visiškai skirtingas sutvarkymas. Tai yra dalykai, kuriuos apsprendžia Sūnų Kūrėjų skirtingi planai.

Mūsų pasakojimas apie šitas gyvenamąsias ir administracines teritorijas neužsimena apie Dievo Materialiųjų Sūnų, Jerusemo nuolatinių piliečių, didžiulius ir gražius dvarus, taip pat mes neminime ir gausybės kitų nuostabių dvasinių ir beveik dvasinių tvarinių kategorijų. Pavyzdžiui: Jerusemas naudojami spirongų, kurios yra sukurtos sistemos funkcijai, efektyvia tarnyste. Šitos būtybės yra atsidavusios dvasiniam tarnavimui viršmaterialiųjų gyventojų ir atvykstančiųjų vardu. Jos yra nuostabi išmintingų ir gražių būtybių grupė, ir yra aukštesniųjų morontinių tvarinių ir morontinių padėjėjų tarpiniai tarnai, dirbantys morontijos kūrinių palaikymui ir gražinimui. Jeruseme jos yra tuo, kuo Urantijoje yra tarpiniai tvariniai, tarpiniai pagalbininkai, veikiantys tarp to, kas yra materialus ir dvasinis.

Sistemų sostinės yra unikalios tuo, kad jos yra vieninteliai pasauliai, kurie beveik tobulai demonstruoja visas tris visatos egzistencijos fazes: materialią, morontinę, ir dvasinę. Nesvarbu, ar jūs esate materialiai, morontinė, ar dvasinė asmenybė, bet Jeruseme jūs jausitės kaip namuose; lygiai taip jaučiasi ir kombinuotos būtybės, tokios, kaip tarpiniai tvariniai ir Materialieji Sūnūs.

Jeruseme yra didžiuliai pastatai tiek materialaus, tiek morontinio tipo, nors grynai dvasinių zonų papuošimas yra ne mažiau subtilus ir sodrus. Jeigu tiktai aš turėčiau tokių žodžių, kuriais galėčiau jums papasakoti apie Jerusemo nuostabios fizinės įrangos morontines kopijas! Jeigu tik aš galėčiau toliau tęsti šito būstinės pasaulio dvasinės aplinkos dieviškojo grožio ir puikaus tobulumo pavaizdavimą! Jūsų pati turtingiausia samprata apie grožio tobulumą ir aplinkos pilnatvę vargu ar priartėtų prie šitų grožybių. O Jerusemas yra tiktai pirmasis žingsnis pakeliui į Rojaus grožio dieviškąjį tobulumą.

5. JERUSEMO APSKRITIMAI

Gyvenamosios zonos, paskirtos pagrindinėms visatos gyvybės grupėms, yra vadinamos Jerusemo apskritimais. Tos apskritimų grupės, kurios minimos šituose pasakojimuose, yra tokios:

1. Dievo Sūnų apskritimai.
2. Angelų ir aukštesniųjų dvasių apskritimai.
3. Visatos Padėjėjų, įskaitant ir tvarinių sutrejbintus sūnus, nepaskirtus Trejybės Sūnams Mokytojams, apskritimai.
4. Pagrindinių Fizinių Kontrolierių apskritimai.
5. Paskirtų kylančiųjų mirtingųjų, įskaitant ir tarpinius tvarinius, apskritimai.
6. Paslaugumo kolonijų apskritimai.
7. Užbaigtųjų Korpuso apskritimai.

Kiekvieną iš šitų gyvenamųjų sugrupavimų sudaro septyni koncentriniai ir vienas po kito į viršų kylantys apskritimai. Jie visi yra sukonstruoti tuo pačiu principu, bet yra skirtingų dydžių ir išdailinti skirtingomis medžiagomis. Jie visi yra apjuosti toli nusidriekiančiomis sienomis, kurios iškyla į viršų, kad suformuotų didžiules promenadas, visiškai apsupančias kiekvieną iš septynių koncentrinų apskritimų.

---

[524]▼

1. *Dievo Sūnų Apskritimai*. Nors Dievo Sūnūs ir turi savo bendravimo planetą, vieną iš pereinamosios kultūros pasaulių, bet Jeruseme jie taip pat užima ir šitas didžiules teritorijas. Savajame pereinamosios kultūros pasaulyje kylantieji mirtingieji laisvai bendrauja su visomis kitomis dieviškosios sūnystės kategorijomis. Ten jūs asmeniškai pažinsite ir pamilsite šituos Sūnus, bet jų visuomeninis gyvenimas didžiąja dalimi ribojasi šituo specialiu pasauliu ir jo palydovais. Tačiau, Jerusemo apskritimuose galima matyti, kaip dirba šitos įvairios sūnystės grupės. O kadangi morontinio regėjimo diapazonas yra milžiniškas, tai jūs galite vaikščioti šių Sūnų promenadomis ir stebėti jų

skaitlingų kategorijų įdomią veiklą.

Šitie septyni Sūnų apskritimai yra koncentriniai ir vienas po kito kylantys į viršų taip, kad kiekvienas iš išorinių ir didesnių apskritimų yra iškilęs virš vidinių ir mažesniųjų apskritimų, kiekvieną apjuosia visuomeninės promenados sienos. Šitos sienos yra pastatytos iš žėrinčio ryškumo kristalinių brangakmenių ir yra iškeltos taip, kad nuo jų iš viršaus galima matyti visus atitinkamus gyvenamuosius apskritimus. Toji daugybė vartų – nuo penkiasdešimties iki vieno šimto penkiasdešimt tūkstančių – įrengtų kiekvienoje sienoje, yra sudaryti iš vientisų perlų kristalų.

Šios Sūnų teritorijos pirmąjį apskritimą užima Sūnūs Arbitrai ir jų asmeninis personalas. Čia koncentruojasi šitų juridinių Sūnų savęs padovanojimo ir arbitrinio tarnavimo visi planai ir betarpiška veikla. Būtent per šį centrą sistemos Avonalai palaiko ryšį su visata.

Antrąjį apskritimą užima Trejybės Sūnūs Mokytojai. Šitoje šventojoje vietoje Deinalai ir jų partneriai moko naujai atvykusius pirminius Sūnus Mokytojus. Ir visame šitame darbe jiems kvalifikuotai padeda Spindinčiųjų Vakarų Žvaigždžių kai kurių lygiaverčių partnerių skyrius. Vieną Deinalų apskritimo sektorių užima tvarinių sutrejbinti sūnūs. Trejybės Sūnūs Mokytojai arčiausiai priartėja prie to, jog būtų asmeniniai Visuotinio Tėvo atstovai vietinėje sistemoje; jie bent jau yra būtybės, kilusios iš Trejybės. Šitas antrasis apskritimas yra ypatingo susidomėjimo vieta visiems gyvenantiesiems Jeruseme.

Trečiasis apskritimas yra skirtas Melkizedekams. Čia gyvena ir vadovauja šitų visapusių Sūnų beveik begalinei veiklai šios kategorijos sistemų vadovai. Nuo pirmojo gyvenamojo pasaulio tolyn per visą kylančiojo mirtingojo karjerą Jeruseme, Melkizedekai yra tėviai ir nuolat esantys patarėjai. Nebus klaidinga pasakyti, kad jų įtaka Jeruseme viešpatauja drauge su visą laiką esančia Materialiųjų Sūnų ir Dukrų veikla.

Ketvirtasis apskritimas yra Vorondadekų ir visų kitų atvykstančių ir stebinčių Sūnų kategorijų, kurioms daugiau nieko nenumatyta, namai. Šitame apskritime savo buveinę užima Patys Aukštieji Žvaigždynų Tėvai, kada į vietinę sistemą atvyksta inspektuoti. Išminties Tobulintojai, Dieviškieji Patarėjai, ir Visuotiniai Cenzoriai visi gyvena šitame apskritime, kada jie vykdo pareigas sistemoje.

Penktasis apskritimas yra Lanonandekų, Sistemos Aukščiausiųjų Valdovų ir Planetos Princų sūnystės kategorijos buveinė. Šios trys grupės susimaišo kaip viena, kada jos būna namuose šitoje sferoje. Sistemos rezervai yra laikomi šitame apskritime, tuo tarpu Sistemos Aukščiausiasis Valdovas turi šventovę, pastatytą ant administracinės kalvos vyriausybinių statinių grupės centre.

Šeštasis apskritimas yra laukimo vieta Gyvybės Nešėjams. Visos šitų Sūnų kategorijos susirenka čia, ir iš čia jie vyksta tolyn, kad savo užduotis vykdytų pasauliuose.

Septintasis apskritimas yra kylančiųjų sūnų, tų paskirtų mirtingųjų, kurie sistemos būstinėje gali laikinai veikti,

---

[525]▼

kartu su savo serafiniais bendražygiais, susitikimų vieta. Manoma, kad visi buvę mirtingieji, turintys aukštesnę už Jerusemo piliečių statusą ir žemesnę už

užbaigtųjų statusą, priklauso tai grupei, kuri savo būstinę turi šitame apskrityje.

Šitos žiedinės Sūnų teritorijos užima milžinišką plotą, o prieš vieną tūkstantį devynis šimtus metų jos centre buvo didžiulė atvira erdvė. Dabar šią centrinę regioną užima Mykolo memorialas, užbaigtas maždaug prieš penkis šimtus metų. Prieš keturis šimtus devyniasdešimt penkerius metus, kada šita šventovė buvo šventinama, tada pats asmeniškai dalyvavo Mykolas, ir visas Jerusemas išgirdo jaudinantį pasakojimą apie Sūnaus Šeimininko savęs padovanojimą Urantijoje, kukliausioje iš Satanijos planetų. Dabar Mykolo memorialas yra centras visos veiklos, apimančios visą sistemos modifikuotą valdymą, kuri sukėlė Mykolo savęs padovanojimą, įskaitant ir didžiąją dalį neseniai perkeltos Salvingtono veiklos. Memorialo personalą sudaro daugiau negu vienas milijonas asmenybių.

2. *Angelų apskritimai.* Lygiai taip, kaip Sūnų gyvenamąją teritoriją, taip ir šiuos angelų apskritimus sudaro septyni koncentriniai ir vienas po kito kylantys apskritimai, kiekvienas iškyla virš vidinių teritorijų.

Pirmąjį angelų apskritimą užima Begalinės Dvasios Aukščiausiosios Asmenybės – Atsiskyrusieji Žinianešiai ir jų partneriai – kurios gali būti dislokuotos būstinės pasaulyje. Antrasis apskritimas yra skirtas žinianešių gausybėms, Juridiniams Patarėjams, kompanionams, inspektoriams, ir registruotojams, kada jiems gali tekti kartas nuo karto tarnauti Jeruseme. Trečiąjį apskritimą užima aukščiausiųjų kategorijų ir grupuočių tarnaujančiosios dvasios.

Ketvirtąjį apskritimą turi serafimai administratoriai, o serafimai, tarnaujantys vietinėje sistemoje, panašioje į Sataniją, sudaro "nesuskaičiuojamą angelų gausybę." Penktąjį apskritimą užima planetiniai serafimai; tuo tarpu šeštasis pasaulis yra tarpinių tarnų namai. Septintasis apskritimas yra kai kurių neapreikštų serafimų kategorijų laukimo sfera. Visų šitų angelų grupių registruotojai negyvena kartu su savo bičiuliais, jie yra apgyvendinti Jerusemo dokumentų šventovėje. Šitoje triguboje archyvų salėje visi dokumentai yra saugomi trimis egzemplioriais. Kiekvienos sistemos būstinėje dokumentai visada yra saugomi materialiu, morontiniu, ir dvasiniu pavidalu.

Šiuos septynis apskritimus supa Jerusemo demonstracinė panorama, penkių tūkstančių standartinių mylių perimetru, kuri yra skirta pavaizduoti Satanijos apgyvendintų pasaulių besivystantį statusą ir kuri yra nuolat peržiūrima taip, kad teisingai atspindėtų šiandienines sąlygas atskirose planetose. Aš neabejoju, kad šita plati promenada, žvelgianti iš viršaus į angelų apskritimus, bus pirmoji Jerusemo vieta, kuri atkreips jūsų dėmesį, kada jums bus leista turėti ilgesnį laisvalaikį savo ankstyvųjų apsilankymų metu.

Šitais eksponatais rūpinasi vietiniai Jerusemo gyventojai, bet jiems padeda kylantieji iš įvairių Satanijos pasaulių, kurie pakeliui į Edentiją laukia Jeruseme. Planetinių sąlygų ir pasaulio pažangos pavaizdavimas yra pasiekiamas daugeliu metodų, kai kurie jums yra žinomi, bet dažniausia tokiais būdais, kurie Urantijoje nežinomi. Šitie eksponatai užima šitos milžiniškos sienos išorinį kraštą. Likusioji promenados dalis yra beveik visiškai atvira, labai ir nuostabiai išpuošta.

3. *Visatos Padėjėjų apskritimuose* yra Vakaro Žvaigždžių būstinė, išsidėsčiusi milžiniškoje centrinėje erdvėje. Čia yra dislokuota Galantijos, šitos galingos superangelų grupės susieto vadovo, kuris buvo pirmasis paskirtas

iš visų pakilusių Vakarų Žvaigždžių, būstinė sistemoje. Tai yra vienas gražiausių iš visų administracinių sektorių Jeruseme, nors jis yra tarp naujausių statinių. Šito centro skersmuo yra penkiasdešimt mylių. Galantijos būstinė yra monolitinis išlietas kristalas, visiškai permatomas. Šitie materialūs-morontiniai kristalai labai patinka tiek morontinėms, tiek materialioms būtybėms. Sukurtosios Vakarų Žvaigždės skleidžia savo įtaką po visą Jerusimą, nes turi tokias viršasmenybės savybes. Visas pasaulis yra prisipildęs dvasiškai malonaus kvapo, kadangi į čia iš Salvingtono buvo perkelta tokia didelė jų veiklos dalis.

4. *Pagrindinių Fizinių Kontrolierių apskritimai.* Įvairios Pagrindinių Fizinių Kontrolierių kategorijos yra koncentriškai organizuotos aplink didžiulę energijos šventovę, kurioje vadovauja sistemos energijos vadovas sąjungoje su Morontinės Energijos Prižiūrėtojų vadovu. Šita energetinė šventovė yra vienas iš dviejų sektorių Jeruseme, į kuriuos kylantieji mirtingieji ir tarpiniai tvariniai neįleidžiami. Kitas sektorius yra dematerializavimo sektorius Materialiųjų Sūnų teritorijoje, serija laboratorijų, kuriose transportiniai serafimai materialias būtybes transformuoja į tokį būvį, kuris yra visiškai panašus į morontinės egzistencijos kategoriją.

5. *Kylančiųjų mirtingųjų apskritimai.* Kylančiųjų mirtingųjų apskritimų centrinę teritoriją užima 619 planetinių memorialų grupė, atstovaujanti sistemos apgyvendintiems pasauliams, ir šitie statiniai periodiškai didžiuoju laipsniu yra pakeičiami. Būtent mirtingiesiems iš kiekvieno pasaulio yra suteikta teisė susitarti, kartas nuo karto, dėl tam tikrų pakeitimų ar papildymų savo planetiniuose memorialuose. Net ir dabar Urantijos statiniuose yra daug kas keičiama. Šių 619 šventovių centrą užima veikiantis Edentijos modelis ir jos kylančios kultūros daug pasaulių. Šito modelio skersmuo turi keturiasdešimt mylių ir jis yra Edentijos sistemos reali kopija, visiškai tiksliai atitinkanti originalą.

Kylantiesiems patinka jų tarnystė Jeruseme ir jie patiria malonumą stebėdami kitų grupių veiklą. Viską, kas yra atliekama šituose įvairiuose apskritimuose, gali laisvai iki galo stebėti visas Jerusimas.

Tokio pasaulio veikla turi tris skirtingus aspektus: darbą, vystymąsi, ir laisvalaikį. Kitaip sakant, tai yra: tarnystė, mokymasis, ir atsipalaidavimas. Sudėtinę veiklą sudaro visuomeninis bendravimas, grupinis pasilinksminimas, ir dieviškasis garbinimas. Bendravimas su skirtingomis asmenybių grupėmis, kategorijomis, kurios labai skiriasi nuo savo paties bičiulių, sudaro didžiulę švietimo vertybę.

6. *Paslaugumo kolonijų apskritimai.* Paslaugumo kolonijų septynis apskritimus pagražina trys milžiniški statiniai: didžiulė Jerusimo astronominė observatorija, gigantiška Satanijos meno galerija, ir praeities vaizdo reguliuotojų milžiniška susirinkimų salė, morontinės veiklos teatras, skirtas poilsiui ir laisvalaikiui.

Dangiškieji meistrai vadovauja spornagijoms ir parūpina gausybę kūrybinių

papuošimų ir monumentalių memorialų, kurių labai daug yra kiekvienoje viešų susirinkimų vietoje. Šitų meistrų studijos yra tarp didžiausių ir gražiausių statinių iš visų neprilygstamų statinių šitame nuostabiame pasaulyje. Likusios paslaugumo kolonijos turi didžiules ir gražias būstines. Daugelis iš šitų pastatų yra pastatyti vien tikrai iš kristalinių brangakmenių. Visuose architektūriniuose pasauliuose gausu kristalų ir vadinamųjų brangiųjų metalų.

---

[527]▼

7. *Užbaigtųjų apskritimai* turi unikalų statinį centre. Ir tokia pati tuščia šventovė yra sutinkama kiekviename sistemos būstinės pasaulyje per visą Nabadoną. Šitas nuostabus rūmas Jeruseme yra užantspauduotas su Mykolo ženklų, o jame toks įrašas "Nepašvęsta septintajam dvasios etapui – amžinajam paskyrimui." Gabrielis užantspaudavo šitą paslapties šventovę, ir niekas kitas, išskyrus Mykolą, negali ir neturi teisės sulaužyti šito aukščiausiosios valdžios antspaudo, kurį uždėjo Ryškioji ir Ryto Žvaigždė. Kažkurią dieną jūs tikrai žvelgsite į šitą tylią šventovę, nors ir negalėsite įsiskverbti į jos paslaptį.

Kiti Jerusemo apskritimai. Priedo prie šitų gyvenamųjų apskritimų Jeruseme yra didžiulis skaičius papildomų paskirtų buveinių.

6. VYKDOMIEJI – ADMINISTRACINIAI KVADRATAI

Sistemos vykdomieji-administraciniai skyriai yra išdėstyti milžiniškais departamentiniais kvadratais, jų yra vienas tūkstantis. Kiekvienas administracinis vienetas yra padalintas į vieną šimtą poskyrių, kiekviename iš jų yra po dešimt pogrupių. Šitas vienas tūkstantis kvadratų yra sugrupuoti į dešimt didžiųjų skyrių, taip sudarydami dešimt tokių administracinių departamentų:

1. Fizinio palaikymo ir materialaus pagerinimo, fizinės jėgos ir energijos sferos.

2. Arbitražinių, etikos, ir administracinio svarstymo.

3. Planetinių ir vietinių reikalų.

4. Žvaigždyno ir visatos reikalų.

5. Švietimo ir kitokios Melkizedeko veiklos.

6. Planetų ir sistemų fizinės pažangos, Satanijos veiklos mokslo sferos.

7. Morontinių reikalų.

8. Grynai dvasinės veiklos ir etikos.

9. Kylančiųjų tarnavimo.

10. Didžiosios visatos filosofijos.

Šitie statiniai yra permatomi; todėl visą sistemos veiklą gali matyti net ir atvykstantys studentai.

7. STAČIAKAMPIAI – SPORNAGIJOS

Vieną tūkstantį Jerusemo *stačiakampių* užima būstinės planetos žemesnioji vietinė gyvybė, o jų centre yra išdėstyta didžiulė žiedinė spornagijų būstinė.

Jeruseme jūs stebėsitės nuostabių spornagijų žemės ūkio laimėjimais. Čia žemė didžiąja dalimi dirbama dėl estetinio ir dekoratyvinio rezultato. Spornagijos yra būstinių pasaulių peizažo sodininkai, ir jos tiek originaliai, tiek meniškai tvarko Jerusemo atviras erdves. Įdirbdamos žemę jos panaudoja tiek gyvūnus, tiek daugybę mechaninių priemonių. Jos kaip ekspertai išmintingai panaudoja savo sferų energetines agentūras, o taip pat žemesniųjų gyvulinių kūrinų savo mažesniųjų brolių didžiulį skaičių kategorijų, kurių

---

[528]▼

didelė dalis jiems yra suteikta šituose specialiuose pasauliuose. Dabar šitai gyvulinės gyvybės kategorijai didelė dalimi vadovauja kylantieji tarpiniai tvariniai iš evoliucinių sferų.

Spornagijų viduje Derintojai negyvena. Jos neturi išliekančiųjų sielų, bet jos džiaugiasi ilgu gyvenimu, kartais iki keturiasdešimties ar penkiasdešimties tūkstančių standartinių metų. Jų skaičius sudaro legioną, ir jos suteikia fizinę pagalbą visoms visatos asmenybių kategorijoms, kurioms yra reikalingas materialus tarnavimas.

Nors spornagijos neturi ir nevysto išliekančiųjų sielų, nors jos neturi ir asmenybės, bet, nežiūrint šito, jos tikrai vysto individualybę, kuri gali patirti reinkarnaciją. Kada, einant laikui, šitų unikalių tvarinių fiziniai kūnai dėl naudojimosi ir amžiaus susidėvi, tada jų kūrėjai, bendradarbiaudami su Gyvybės Nešėjais, pagamina naujus kūnus, kuriuose senosios spornagijos vėl apsigyvena.

Visoje Nebadono visatoje spornagijos yra vieninteliai tvariniai, kurie patiria tokią ar kokią nors kitą reinkarnaciją. Jos reaguoja tiktai į pirmąsias penkias pagalbines proto dvasias; jos nereaguoja į garbinimo ir išminties dvasias. Bet tas penkių pagalbinių dvasių protas prilygsta visumai arba šeštajam tikrovės lygiui, ir būtent šitas faktorius išsilaiko kaip patirtinė tapatybė.

Aš visiškai neturiu palyginimų, mėgindamas pavaizduoti šituos naudingus ir neįprastus tvarinius, nes evoliuciniuose pasauliuose nėra nė vieno gyvūno, su kuriuo būtų galima juos palyginti. Jos nėra evoliucinės būtybės, nes Gyvybės Nešėjai jas suprojektavo formos ir statuso požiūriu tokias, kokios jos yra ir šiuo metu. Jos yra dvilytės ir dauginasi pačios, nes turi patenkinti didėjančio gyventojų skaičiaus reikmes.

Galbūt geriausia, ką galėčiau pasiūlyti Urantijos protui, kas turėtų kažkiek šitų gražių ir naudingų tvarinių prigimties, tai pasakyti, kad jos turi sujungtus ištikimo arklio ir mylinčio šuns bruožus ir demonstruoja intelektą, kuris

pralenkia šimpanzės aukščiausiojo tipo intelektą. Ir jos yra labai gražios, vertinant pagal Urantijos fizinius standartus. Jos labai vertina tą dėmesį, kurį joms rodo šitų architektūrinių pasaulių materialūs ir pusiau materialūs gyventojai. Jie turi regėjimą, kuris jiems leidžia atpažinti – papildomai prie materialių būtybių – morontinius kūrinis, žemesniąsias angelų kategorijas, tarpinius tvarinius, ir kai kurias dvasinių asmenybių žemesniąsias kategorijas. Jos nesuvokia Begaliniojo garbinimo, taip pat jos nesupranta ir Amžinojo reikšmės, bet jos iš tikrųjų, per meilę savo šeiminkams, įsijungia į savo sferų išorinius dvasinius pasišventimus.

Yra ir tokių, kurie tiki, jog kažkuriame visatos ateities amžiuje, šitos ištikimos spornagijos paliks gyvulinį egzistencijos lygį ir pasieks progresinio intelektualaus augimo ir net dvasinio pasiekimo vertą evoliucinį likimą.

8. JERUSEMO TRIKAMPIAI

Grynai vietiniams ir einamiesiems Jerusemo reikalams yra vadovaujama iš vieno šimto trikampių. Šitie vienetai sugrupuoti aplink dešimt nuostabių statinių, kuriuose yra Jerusemo vietinė administracija. Šituos trikampus supa sistemos būstinės istorijos panoraminis pavaizdavimas. Šiuo metu šitame apskritiminiame pasakojime yra ištrinta daugiau negu dvi standartinės mylios. Šitas sektorius bus atkurtas po to, kada Satanija bus vėl priimta į žvaigždyno šeimą. Mykolo dekretais buvo sudarytos visos sąlygos šitam įvykiui,

---

[529]▼

bet Dienų Senųjų tribunolas dar neužbaigė Liuciferio maišto reikalų svarstymo. Satanija negali sugrįžti į visišką Norlatiadeko bičiulystę tol, kol ji tebeturi pagrindinius maištininkus, aukštas sukurtas būtybes, kurios iš šviesos nupuolė į tamsybę.

Kada Satanija galės sugrįžti į žvaigždyno šeimą, tada iškils svarstymas dėl izoliuotų pasaulių sugražinimo į apgyvendintų pasaulių sistemos šeimą, kartu juos atstatant į sferų dvasinę komunią. Bet net jeigu Urantija ir būtų sugražinta į sistemos grandines, jus vis tiek glumintų tas faktas, kad jūsų visai sistemai yra įvestas Norlatiadeko karantinas, kuris iš dalies ją atskiria nuo visų kitų sistemų.

Bet netukus Liuciferio ir jo partnerių nuteisimas sugražins Satanijos sistemą į Norlatiadeko žvaigždyną, o vėliau, Urantija ir kitos izoliuotos sferos bus atstatytos į Satanijos grandines, ir vėl tokie pasauliai tikrai naudosis tarpplanetinio ryšio ir tarpsteminio bendravimo teisėmis.

Ateis pabaiga maištininkams ir maištui. Aukščiausieji Valdovai yra gailėstingi ir kantrūs, bet įstatymas dėl sąmoningai regzto blogio yra vykdomas visuotinai ir neklystamai. "Užmokestis už nuodėmę yra mirtis" – amžinas ištrynimasis.

[Pateikta Neadono Archangelo.]

47 DOKUMENTAS

SEPTYNI GYVENAMIEJI PASAULIAI

SŪNUS Kūrėjas, būdamas Urantijoje, pasakojo apie "daug gyvenamųjų buveinių Tėvo visatoje." Tam tikra prasme, visi penkiasdešimt šeši Jerusėmą juosiantys pasauliai yra skirti kylančiųjų mirtingųjų pereinamajai kultūrai, bet pirmojo pasaulio septyni palydovai yra tiksliau žinomi kaip gyvenamieji pasauliai.

Pirmasis pereinamasis pasaulis, pats būdamas Satanijai paskirto užbaigtųjų korpuso būstine, yra išimtinai pašvęstas kylančiųjų veiklai. Dabar šitas pasaulis tarnauja kaip būstinė daugiau negu vienam šimtui tūkstančių užbaigtųjų kuopų, o kiekvienoje iš šitų grupių yra po vieną tūkstantį pašlovintų būtybių.

Kada sistema pasiekia šviesos ir gyvenimo pakopą, ir šitiems gyvenamiesiems pasauliams vienas po kito nustojant tarnauti mirtingųjų mokymo stotimis, tada juos užima vis didėjantis skaičius užbaigtųjų, kurie susirenka šitose senesnėse ir daug labiau išstobulintose sistemose.

Už šituos septynis gyvenamuosius pasaulius yra atsakingi morontiniai prižiūrėtojai ir Melkizedekai. Kiekviename pasaulyje yra laikinas valdytojas, kuris yra tiesiogiai pavaldus Jerusėmo valdovams. Uversos sutaikytojai savo būstines turi kiekviename gyvenamajame pasaulyje, tuo tarpu greta yra Juridinių Patarėjų vietinė susitikimų vieta. Praeities vaizdo reguliuotojai ir dangiškieji meistrai turi grupines būstines kiekviename iš šitų pasaulių. Spirongų veikla prasideda nuo antrojo gyvenamojo pasaulio ir tęsiasi tolyn, tuo tarpu visi septyni pasauliai, bendrai su likusiomis pereinamosios kultūros planetomis ir su būstinės pasauliu, yra gausiai aprūpinti standartinio sukūrimo spornagijomis.

1. UŽBAIGTŲJŲ PASAULIS

Nors pirmajame pereinamajame pasaulyje gyvena tikrai užbaigtieji ir išgelbėtų vaikų ir jų globėjų kai kurios grupės, bet yra pasirūpinta, jog visų klasių dvasinės būtybės, pereinantieji mirtingieji, ir besilankantys studentai pajustų svetingumą. Spornagijos, kurios veikia visuose šituose pasauliuose, yra svetingi šeimininkai visoms būtybėms, kurias jos sugeba atpažinti. Jos gali neryškiai jausti užbaigtuosius, bet jų matyti negali. Didele dalimi jie laiko juos tuo, kuo jūs savo dabartinėje fizinėje padėtyje laikote angelus.

Nors užbaigtųjų pasaulis yra nuostabaus fizinio grožio ir nepaprasto morontinio papuošimo sfera, bet didžioji dvasinė buveinė, esanti veiklos centre, užbaigtųjų šventovė, nepadedamam materialiam ar pirminiam morontiniam regėjimui yra nematoma. Bet energijos transformuotojai sugeba daugelį iš šitų realybių paversti matomomis kylantiems mirtingiesiems, ir kartas nuo karto jie iš tikrųjų šitokiu būdu veikia, kada gyvenamųjų pasaulių studentai šitoje kultūros sferoje susirenka į klases asamblėjas.

Per visą patyrimą gyvenamuosiuose pasauliuose jūs tam tikra prasme dvasiškai jaučiate savo pašlovintų sielos brolių, pasiekusių Rojų, buvimą, bet labai atgaivina, kartas nuo karto, iš tikrųjų juos pamatyti, kada jie veikia savo būstinės buveinėje. Jūs savaimė jų nepamatysite tol, kol neįgysite tikrojo dvasinio regėjimo.

Pirmajame gyvenamajame pasaulyje visi išlikusieji turi patenkinti tėvų komisijos iš savo gimtųjų planetų reikalavimus. Dabartinė Urantijos komisija susideda iš dvylikos tėvų porų, neseniai atvykusių, kurie yra sukaupę patyrimą, išauginę tris ir daugiau vaikų iki brandos amžiaus. Tarnystė šitoje komisijoje yra rotacinė, ir kaip taisyklė tiktai dešimt metų. Visi tie, kuriems šitų komisijos narių reikalavimų, susijusių su savosios tėvystės patyrimu, nepavyksta patenkinti, turi toliau tobulintis tarnaudami Materialiųjų Sūnų namuose Jeruseme arba iš dalies bandomuosiuose vaikų darželiuose užbaigtųjų pasaulyje.

Bet nepriklausomai nuo to, koks yra tėvystės patyrimas, gyvenamųjų pasaulių tėvams, kurių vaikai yra auginami bandomuosiuose vaikų darželiuose, yra suteikiamos visos galimybės bendradarbiauti su tokių vaikų morontiniais globėjais dėl vaikų auklėjimo ir mokymo. Tokiems tėvams yra leidžiama tenai atvykti keturis kartus per metus. Ir viena labiausiai jaudinančių gražių scenų per visą kylančiųjų karjerą yra stebėti, kaip gyvenamųjų pasaulių tėvai apkabina savo materialius palikuonis tomis progomis, kada jie periodiškai atvyksta į užbaigtųjų pasaulį. Nors vienas ar abu tėvai gali palikti kuri nors gyvenamąjį pasaulį anksčiau už vaiką, bet gana dažnai kuri laiką jie būna tuo pačiu metu.

Nė vienas kylantis mirtingasis negali išvengti vaikų – savo pačių ar kitų - auginimo patyrimo, nesvarbu, ar tai būtų materialiuose pasauliuose, ar vėliau užbaigtųjų pasaulyje, ar Jeruseme. Per šitą privalomą esminį patyrimą tėvas turi pereiti lygiai taip, kaip ir motina. Urantijos šiandieninės tautos turi nevykusį ir klaidingą supratimą, jog vaiko kultūra yra didžiąja dalimi motinos užduotis. Vaikams tėvo reikia lygiai tiek, kiek ir motinos, o tėvui šito tėvystės patyrimo reikia lygiai taip, kaip to reikia ir motinai.

2. BANDOMIEJI VAIKŲ DARŽELIAI

Kūdikius priimančios Satanijos mokyklos yra užbaigtųjų pasaulyje, pirmojoje Jerusemo pereinamosios kultūros sferoje. Šitos kūdikius priimančios mokyklos yra įstaigos, skirtos laiko vaikų, įskaitant ir tuos, kurie erdvės evoliuciniuose pasauliuose mirė iki savo individualaus statuso įregistravimo visatoje, auklėjimui ir mokymui. Jeigu tokio vaiko kuris vienas arba abu tėvai išlieka, tuomet likimo sargas paskiria su juo susietą cherubimą vaiko potencialios tapatybės saugotoju, patikėdamas šiam cherubimui pareigą atgabenti šitą neišvystytą sielą į Gyvenamųjų Pasaulių Mokytojų rankas morontinių pasaulių bandomuosiuose vaikų darželiuose.

Būtent šitie likę be partnerio cherubimai, kurie, kaip Gyvenamųjų Pasaulių Mokytojai, vadovaujant Melkizedekams, turi tokias plačias švietimo priemones tam, kad mokytų užbaigtųjų bandomuosius globotinius. Šitie užbaigtųjų globotiniai, šitie kylančių mirtingųjų kūdikiai, visada įsmeninami tiksliai tokio

paties fizinio statuso, kokį turėjo mirties akimirka, išskyrus jų reprodukcinį potencialą. Šitas atsibudimas įvyksta tiksliai tuo metu, kada vienas iš tėvų atvyksta į pirmąjį gyvenamąjį pasaulį. Ir tada šitiems vaikams iš tiesų yra suteikiamos visos galimybės, tokiems, kokie jie yra,

---

[532]▼

pasirinkti dangiškąjį kelią lygiai taip, kaip jie būtų jį pasirinkę tuose pasauliuose, kur mirtis taip nelaiku nutraukė jų karjerą.

Darželio pasaulyje bandomieji tvariniai yra sugrupuojami pagal tai, ar jie turi Derintojus ar ne, kadangi Derintojai atvyksta, kad apsigyventų šituose materialiuose vaikuose lygiai taip, kaip ir laiko pasauliuose. Vaikai iki to amžiaus, kol atvyksta Derintojas, yra globojami šeimose po penkis nuo vienerių metų ir mažesni iki apytiksliai penkerių metų, arba iki tokio amžiaus, kada atvyksta Derintojas.

Visi vaikai, kurie besivystančiuose pasauliuose turi Minties Derintojus, bet prieš mirtį nebuvo apsisprendę dėl Rojaus karjeros, taip pat vėl iš naujo įsameninami sistemos užbaigtųjų pasaulyje, kur jie taip pat auga Materialiųjų Sūnų ir jų partnerių šeimose taip, kaip ir tie mažyliai, atvykę be Derintojų, tačiau kurie Paslaptinguosius Pagalbininkus gaus vėliau, kada pasieks reikalingą moralinio pasirinkimo amžių.

Vaikai ir jaunuoliai, kurių viduje gyvena Derintojai, užbaigtųjų pasaulyje taip pat yra auklėjami šeimose po penkis, jų amžius svyruoja nuo šešerių iki keturiolikos metų; apytiksliai, šitas šeimas sudaro vaikai, kurių amžius yra šešeri, aštuoneri, dešimt, dvylika, ir keturiolika metų. Bet kuriuo metu, sulaukus šešiolikos metų, jeigu jie būna galutinai apsisprendę, jie būna pervedami į pirmąjį gyvenamąjį pasaulį ir pradeda savo kilimą į Rojų. Kai kurie apsisprendžia iki šito amžiaus ir toliau vyksta į kilimo sferas, bet labai mažai vaikų, jaunesnių negu šešiolikos metų, kaip amžius skaičiuojamas pagal Urantijos standartus, bus sutinkama gyvenamuosiuose pasauliuose.

Serafimai sargai tarnauja šitiems jaunuoliams bandomuosiuose darželiuose užbaigtųjų pasaulyje lygiai taip, kaip jie dvasiškai tarnauja mirtingiesiems evoliucinėse planetose, tuo tarpu ištikimosios spornagijos rūpinasi jų fizinėmis reikmėmis. Ir tokiu būdu šitie vaikai iš tiesų auga pereinamajame pasaulyje iki to laiko, kada apsisprendžia galutinai.

Kada baigiasi materialus gyvenimas, tada, jeigu nebuvo pasirinktas kylančiojo gyvenimas, arba jeigu šitie laiko vaikai aiškiai atstumia Havonos jaudinantį patyrimą, tada jų bandomąją karjerą automatiškai užbaigia mirtis. Tokie atvejai nebesvarstomi; iš tokios antrosios mirties prisikėlimo nebėra. Jie tiesiog nustoja egzistuoti, tarsi jų niekada ir nebūtų buvę.

Bet jeigu jie pasirenka Rojaus tobulumo kelią, tuomet jie nedelsiant parengiami perkėlimui į pirmąjį gyvenamąjį pasaulį, kur daugelis jų atvyksta laiku, kad prisijungtų prie savo tėvų, kylančių į Havoną. Perėjus per Havoną ir pasiekus Dievybes, šitos išgelbėtos mirtingos kilmės sielos tampa Rojaus nuolatiniais pakilusiaisiais piliečiais. Tie vaikai, kurie neturėjo vertingo ir esminio evoliucinio patyrimo mirtingųjų gimtuosiuose pasauliuose, nėra įtraukiami į Užbaigtumo Korpusą.

3. PIRMASIS GYVENAMASIS PASAULIS

Gyvenamuosiuose pasauliuose prikelti išlikusieji mirtingieji savo gyvenimą tęsia nuo ten, kur jis buvo nutrauktas, kada juos ištiko mirtis. Kada jūs iš Urantijos atvyksite į pirmąjį gyvenamąjį pasaulį, tada pamatysite didžiulį pasikeitimą, bet jeigu jūs būtumėte atvykę iš normalesnės ir pažangesnės laiko sferos, tada jūs vargu ar pastebėtumėte skirtumą, išskyrus tą faktą, kad jūs turėtumėte kitokį kūną: mėsos ir kraujo kūnas buvo paliktas gimtajame pasaulyje.

Pirmajame gyvenamajame pasaulyje visos veiklos centras yra prisikėlimo salė, milžiniška asmenybių surinkimo šventovė. Šią gigantišką statinį sudaro serafinių likimo sargų, Minties

---

[533]▼

Derintojų, ir prisikėlimo archangelų centrinės susitikimų vietos. Prikeliant mirtinguosius su šitomis dangiškosiomis būtybėmis taip pat veikia ir Gyvybės Nešėjai.

Mirtingojo proto kopijos ir aktyvūs tvarinio atminties modeliai taip, kaip jie buvo iš materialių lygių transformuoti į dvasinius, yra individuali atsiskyrusių Minties Derintojų nuosavybė; šitie proto, atminties, ir tvarinio asmenybės sudvasinti faktoriai yra amžiams tokių Derintojų dalis. Tvarinio proto matrica ir pasyvūs tapatybės potencialai yra morontinėje sieloje, kuri patikėta serafinių likimo sargų globai. Ir serafimui patikėtos morontinės sielos ir Derintojui patikėto dvasinio proto sujungimas iš naujo kaip tik ir yra tai, kas vėl surenka tvarinio asmenybę ir sudaro miegančio išlikusiojo prisikėlimą.

Jeigu mirtingos kilmės pereinamoji asmenybė šitokiu būdu niekada nebūtų vėl surenkama, tai neišlikusio mirtingojo tvarinio dvasiniai elementai amžiams liktų kažkada joje gyvenusio Derintojo individualios patirtinės dovanos neatskiriama dalimi.

Iš Naujojo Gyvenimo Šventovės išsikiša septyni spinduliniai sparnai, mirtingųjų rasių prisikėlimo salės. Kiekvienas iš šitų statinių yra skirtas vienos iš septynių laiko rasių surinkimui. Kiekviename iš šitų septynių sparnų yra po vieną šimtą tūkstančių prisikėlimo patalpų, kurios užsibaigia apvaliomis salėmis, kur yra surenkama klasėmis, ir kurios yra naudojamos kaip pažadinimo palatos vienam milijonui individų. Šitas sales supa patalpos, kuriose iš naujo yra surenkamos sumaišytų rasių asmenybės iš normalių poadominių pasaulių. Nepriklausomai nuo to metodo, kuris gali būti panaudotas atskiruose laiko pasauliuose, ryšium su specialiais ar naujos dieviškosios tvarkos prisikėlimais, tikros ir užbaigtos asmenybės realus ir sąmoningas surinkimas vyksta pirmosios mansonijos prisikėlimo salėse. Per visą amžinybę jūs prisiminsite giliai atmintyje įstrigusius pirmuosius išpūdžius, patirtus per šią prisikėlimo rytą.

Iš prisikėlimo salės jūs vyksite į Melkizedekų sektorių, kur jums bus paskirta nuolatinė gyvenamoji vieta. Tada jums bus suteikta dešimt dienų asmeninės laisvės. Jūs laisvai galėsite tyrinėti savo naujų namų artimiausias apylinkes ir susipažinti su ta programa, kuri laukia artimiausioje ateityje. Jūs taip pat turėsite laiko tam, jog patenkintumėte savo norą pasižiūrėti į registrą ir aplankyti tuos,

kuriuos mylėjote, ir kitus savo žemiškuosius draugus, kurie į šituos pasaulius galėjo patekti anksčiau. Savojo dešimties dienų laisvalaikio pabaigoje jūs pradėsite antrąjį žingsnį kelionėje į Rojų, nes gyvenamieji pasauliai yra tikros mokymo sferos, ne vien tik sulaikymo planetos.

Pirmajame gyvenamajame pasaulyje (ar kitame, jeigu statusas yra išvystytas) jūs vėl atnaujinsite intelektualų mokymąsi ir dvasinį vystymąsi tiksliai tokiame lygyje, kuriame šitoki mokymąsi ir vystymąsi nutraukė mirtis. Tarplaikyje nuo planetinės mirties ar pervedimo iki prisikėlimo gyvenamajame pasaulyje, mirtingasis žmogus negauna absoliučiai nieko, išskyrus tai, jog patiria išlikimą. Jūs ten pradėsite būtent nuo to, kur sustojate čia apačioje.

Beveik visas pirmojo gyvenamojo pasaulio patyrimas yra susijęs su trūkumų šalinimu. Išlikusieji, atvykstantys į šitą pirmąją iš sulaikymo sferų, turi tiek daug ir tokių įvairių tvarinio charakterio defektų ir mirtingojo patyrimo trūkumų, kad didžiausia sferos veiklos dalis yra nukreipta į tai, jog būtų ištaisytas ir išgydytas daugialypis paveldėjimas iš gyvenimo materialiam kūne laiko ir erdvės materialiuose evoliuciniuose pasauliuose.

---

[534]▼

Gyvenimas pirmajame gyvenamajame pasaulyje yra numatytas tam, kad mirtingieji išlikusieji būtų išvystyti bent jau iki poadominės naujos dieviškosios tvarkos statuso normaliuose evoliuciniuose pasauliuose. Dvasiškai, aišku, gyvenamojo pasaulio studentai toli pranoksta tokią tiesiog žmogiškojo dvasinio išsivystymo būseną.

Jeigu jūs nereikia sulaikyti pirmajame gyvenamajame pasaulyje, tuomet dešimties dienų pabaigoje, jūs pasinersite į pervedimo miegą ir vyksite į antrąjį pasaulį, ir po kiekvieno naujo dešimties dienų periodo jūs šitaip žengsite pirmyn tol, kol atvyksite į savo paskyrimo pasaulį.

Pirmojo gyvenamojo pasaulio administracijos septynių didžiųjų apskritimų centrą užima Morontinių Kompanionų, asmeninių vadovų, paskirtų kylantiems mirtingiesiems, šventovė. Šitie kompanionai yra vietinės visatos Motinos Dvasios palikuonys, ir jų Satanijos morontiniuose pasauliuose yra keletas milijonų. Be tų, kurie yra paskirti grupiniais kompanionais, jūs daug bendrausite su vertėjais, pastatų saugotojais, ir ekskursijų vadovais. Ir visi šitie kompanionai glaudžiai bendradarbiauja su tais, kurie turi reikalų su jūsų asmenybės proto ir dvasios faktorių vystymu morontiniame kūne.

Kada jūs pradėsite žengimą pirmajame gyvenamajame pasaulyje, tada vienas Morontinis Kompanionas yra paskiriamas kiekvienai vieno tūkstančio kylančiųjų mirtingųjų kuopai, bet jums žengiant pirmyn per septynias gyvenamąsias sferas, jų skaičius augs. Šitos gražios ir visapusiškos būtybės yra draugiški partneriai ir žavūs vadovai. Jie individus ar atrinktas grupes gali laisvai lydėti į bet kurią pereinamosios kultūros sferą, įskaitant ir šios sferos pasaulius palydovus. Jie yra visų kylančiųjų mirtingųjų ekskursijų vadovai ir laisvalaikio partneriai. Jie dažnai lydi išlikusiųjų grupes periodinių vizitų į Jerusėmą metu, ir bet kurią dieną, kada jūs būnate tenai, galite įeiti į sistemos sostinės registravimo centrą ir susitikti su kylančiais mirtingaisiais iš visų

septynių gyvenamųjų pasaulių, kadangi jie laisvai keliauja į ten ir atgal tarp savo gyvenamųjų buveinių ir sistemos būstinės.

4. ANTRASIS GYVENAMASIS PASAULIS

Būtent šitoje sferoje jūs labiau įsitrauksite į mansoninį gyvenimą. Morontinės gyvybės sugrupavimai ima įgauti formą; darbinės grupės ir visuomeninės organizacijos pradeda veikti, bendruomenės įgauna nominalias proporcijas, o besivystantys mirtingieji atranda naujas visuomenines kategorijas ir valdymo struktūras.

Su Dvasia susilieję išlikusieji užima gyvenamuosius pasaulius kartu su susiliejusiais su Derintoju kylančiais mirtingaisiais. Nors įvairios dangiškosios gyvybės kategorijos skiriasi, bet jos visos yra draugiškos ir broliškos. Visuose kilimo pasauliuose jūs nesutiksime nieko panašaus, ką būtų galima palyginti su žmogaus nepakantumu ir nepagarbia kastų sistemų diskriminacija.

Kada jūs kilsite per vienas po kito einančius gyvenamuosius pasaulius, tada juose vis daugiau ir daugiau morontinės veiklos bus atliekama besivystančių išlikusiųjų. Kada jūs eisite pirmyn, tada vis daugiau ir daugiau atpažinsite tokių Jerusemo bruožų, kurie yra pridėti prie gyvenamųjų pasaulių. Stiklo jūra atsiranda antroje mansonijoje.

Naujai sukurtas ir tinkamai pritaikytas morontinis kūnas yra įgyjamas kiekvieną kartą, kada pereinama iš vieno gyvenamojo pasaulio į kitą. Jūs miegate serafinio transportavimo metu, o atsibundate su nauju, bet neišvystytu kūnu prisikėlimo salėse labai panašiai, kaip jūs iš pradžių atvykote į pirmąjį gyvenamąjį pasaulį.

---

[535]▼

išskyrus tai, jog per šituos kelionės tarp gyvenamųjų pasaulių miego periodus Minties Derintojas jūsų nebepalieka. Jūsų asmenybė lieka nepaliesta po to, kai pirmą kartą jūs atvykote iš evoliucinių pasaulių į pradinį gyvenamąjį pasaulį.

Jūsų Derintojo atmintis lieka visiškai nepaliesta, kada jūs kylate morontiniame gyvenime. Tos protinės asociacijos, kurios buvo grynai gyvulinės ir visiškai materialios, natūraliai dinga kartu su fizinėmis smegenimis, bet jūsų protiniame gyvenime viskas, kas buvo vertinga, ir kas turėjo išlikimo vertės, Derintojo buvo dubliuota, ir per visą kilimo karjerą yra išlaikoma kaip asmeninės atminties dalis. Jūs sąmoningai suvoksate savo visus vertingus patyrimus, kada žengsite pirmyn iš vieno gyvenamojo pasaulio į kitą ir iš visatos vienos sekcijos į kitą – net į Rojų.

Nors jūs turite morontinius kūnus, bet jūs ir toliau, visuose šituose septyniuose pasauliuose, valgote, geriate, ir ilsitės. Jūs vartojate morontinės kategorijos maistą, materialiuose pasauliuose nežinomos gyvosios energijos karalystę. Tiek maistą, tiek vandenį morontinis kūnas įsisavina iki galo; nebelieka jokių atliekų. Pamažtykite minutėlę: Pirmoji monsonija yra labai materialinė sfera, suteikianti morontinio režimo pradžia. Jūs vis dar esate beveik žmogus ir netoli tenutolęs nuo mirtingosios gyvybės apriboto požiūrio, bet kiekvienas pasaulis demonstruoja ryškų žengimą į priekį. Eidami iš sferos į sferą, jūs tampate vis mažiau materialiu, daugiau intelektualiu, ir šiek tiek

daugiau dvasiniu. Dvasinė pažanga yra didžiausia paskutiniuose trijuose iš šitų septynių progresinių pasaulių.

Biologiniai nepritekliai didele dalimi buvo ištaisyti pirmajame gyvenamajame pasaulyje. Planetinio patyrimo trūkumai, susiję su lytiniu gyvenimu, šeimos ryšiais, ir tėvų funkcija, buvo arba ištaisyti, arba atidėti ateičiai, kad būtų ištaisyti drauge su Materialiųjų Sūnų šeimomis Jeruseme.

Antroji mansonija konkrečiau pasirūpina intelektualaus konflikto visų aspektų pašalinimu ir įvairaus pobūdžio protinės disharmonijos išgydymu. Siekimas suvokti morontinės motos prasmę, pradėtas pirmajame gyvenamajame pasaulyje, čia yra tęsiamas toliau dar atakkliau. Vystymąsi antrojoje mansonijoje būtų galima palyginti su idealių evoliucinių pasaulių intelektualiu statusu po Sūnaus Arbitro atvykimo.

5. TREČIASIS GYVENAMASIS PASAULIS

Mansonijos trečiasis pasaulis yra Gyvenamųjų Pasaulių Mokytojų būstinė. Nors jie veikia visose septyniose gyvenamosiose sferose, bet savo grupės būstinę turi trečiojo pasaulio mokymo apskritimų centre. Gyvenamuosiuose ir aukštesniuose morontiniuose pasauliuose šitų instruktorių yra milijonai. Šitie išsivystę ir pašlovinti cherubimai tarnauja morontiniais mokytojais per visą atkarpą nuo gyvenamųjų pasaulių iki kylančiojo mokymo paskutiniosios sferos vietinėje visatoje. Jie bus tarp paskutiniųjų, kurie jums išstas meilės kupiną sudie, kada ateis atsisveikinimo metas, tas laikas, kada jūs pasakysite viso gero – bent jau keletui amžių – savo kilmės visatai, kuomet jūs būsite įserafimuoti kelionei į supervisatos mažojo sektoriaus priėmimo pasaulius.

Gyvendami pirmajame gyvenamajame pasaulyje, jūs turite leidimą aplankyti pirmąjį iš pereinamųjų pasaulių, užbaigtųjų būstinę, ir sistemos bandomąjį vaikų darželį, kur auklėjami neišugdyti evoliuciniai vaikai. Kada jūs atvyksite į antrąją mansoniją, tada gausite leidimą periodiškai lankytis antrajame pereinamajame pasaulyje, kur yra morontinių prižiūrėtojų būstinė visai Satanijai ir lavinimo mokyklos įvairioms

---

[536]▼

morontinėms kategorijoms. Kada jūs pasieksite trečiąjį gyvenamąjį pasaulį, tada jums nedelsiant bus suteiktas leidimas aplankyti trečiąją pereinamąją sferą, angeliškųjų kategorijų būstinę ir jų įvairių sisteminio lavinimo mokyklų vietą. Vizitai į Jerusumą iš šito pasaulio besivystantiems mirtingiesiems yra vis naudingesni, ir jiems kelia nuolat augantį susidomėjimą.

Trečioji mansonija yra didžiulio asmeninio ir visuomeninio pasiekimo pasaulis visiems tiems, kurie šitų apskritimų kultūros ekvivalento neįgavo iki to laiko, kada išsilaisvino iš materialaus kūno gimtuosiuose mirtingųjų pasauliuose. Šitoje sferoje yra pradedamas pozityvesnis mokymo darbas. Pirmųjų dviejų gyvenamųjų pasaulių mokymas daugiausia yra trūkumų šalinimo pobūdžio – negatyvus – tuo, kad jis yra susijęs su gyvenimo materialiam kūne patyrimo papildymu. Šitame trečiajame gyvenamajame pasaulyje išlikusiesiems iš tikrųjų prasideda jų progresinė morontinė kultūra. Pagrindinis šito mokymo tikslas yra padidinti morontinės motos ir mirtingojo logikos tarpusavio ryšio

supratimą, morontinės motos ir žmogiškosios filosofijos suderinimą. Dabar išlikusieji mirtingieji įgauna praktinę išvalgą į tikrąją metafiziką. Tai yra tikrasis įvadas į kosminių prasmių ir visatos tarpusavio ryšių išmintingą suvokimą. Trečiojo gyvenamojo pasaulio kultūra turi normalios apgyvendintos planetos prigimtį, esančią tokiaame amžiuje, kuris eina po Sūnaus savęs padovanojimo.

6. KETVIRTASIS GYVENAMASIS PASAULIS

Kada jūs atvykstate į ketvirtąjį gyvenamąjį pasaulį, tada jūs esate gana toli pažengę morontinėje karjeroje, esate pirmyn nuėję ilgą kelią nuo pradinės materialiosios egzistencijos. Dabar jums yra suteikiamas leidimas lankytis ketvirtajame pereinamajame pasaulyje tam, kad ten susipažintumėte su superangelų, įskaitant Spindinčiųjų Vakaro Žvaigždžių, būstine ir lavinimo mokyklomis. Ketvirtojo pereinamojo pasaulio šitų superangelų gerosios tarnystės dėka morontiniai lankytojai periodiškų apsilankymų Jeruseme metu yra įgalinami labai smarkiai priartėti prie Dievo Sūnų įvairių kategorijų, kadangi sistemos sostinės nauji sektoriai palaipsniui atsiveria besivystantiems mirtingiesiems, kada jie nuolat lankosi būstinės pasaulyje. Šitų kylančiųjų besiplečiančiam protui naujos grožybės atsiskleidžia vis didesniu laipsniu.

Ketvirtojoje mansonijoje atskiras kylantysis suranda savo tinkamesnę vietą, kada morontinė gyvybė dirba grupėje ir veikia klasėje. Čia kylantieji išvysto programų ir kitų vietinės visatos kultūros ir pažangos fazių padidintą suvokimą.

Būtent mokymosi metu ketvirtajame pasaulyje kylantieji mirtingieji yra iš tikrųjų pirmą kartą supažindinami su morontinių tvarinių tikrojo visuomeninio gyvenimo poreikiais ir malonumais. O tai evoliuciniams tvariniams iš tikrųjų yra naujas patyrimas dalyvauti visuomeninėje veikloje, kuri nėra grindžiama nei asmeniniu išaukštinimu, nei vien tikta savo savanaudiškų interesų įtvirtinimu. Įvedama nauja visuomeninė tvarka, tokia tvarka, kuri yra grindžiama supratingu abipusės pagarbos jautrumu, nesavanaudiška abipusės tarnystės meile, ir vis labiau įsisavinama motyvacija įgyvendinti bendrą ir aukščiausią likimą – garbintino ir dieviškojo tobulumo Rojaus tikslą. Visi kylantieji pradeda sąmoningai suvokti Dievo pažinimą, Dievo atskleidimą, Dievo ieškojimą, ir Dievo suradimą.

Šito ketvirtojo gyvenamojo pasaulio intelektualią ir visuomeninę kultūrą galima palyginti su protiniu ir visuomeniniu gyvenimu normaliose evoliucinėse planetose tokiaame amžiuje, kuris būna atvykus Sūnui Mokytojui. Šis dvasinis statusas toli pralenkia tokią mirtingųjų dieviškąją tvarką.

---

[537]▼

7. PENKTASIS GYVENAMASIS PASAULIS

Pergabenimas į penktąjį gyvenamąjį pasaulį rodo morontinio progresuotojo milžinišką žingsnį į priekį. Patyrimas šitame pasaulyje iš tikrųjų yra Jerusemo gyvenimo išankstinis pajutimas. Čia jūs imate suprasti ištikimų evoliucinių pasaulių didingą likimą, kadangi jie normaliai gali išsivystyti iki šitos pakopos savo natūralaus planetinio vystymosi metu. Šito gyvenamojo pasaulio kultūra apskritai atitinka šviesos ir gyvenimo ankstyvosios eros kultūrą normalaus

evoliucinio vystymosi planetose. Ir iš šito jūs galite suprasti, kodėl yra taip sutvarkyta, jog aukštos kultūros ir labai išvystytoms būtybių rūšims, kurios kartais gyvena šituose išsivysčiusiuose evoliuciniuose pasauliuose, nereikia pereiti per vieną ar daugiau, ar net per visas, iš gyvenamųjų sferų.

Labai gerai įvaldę vietinės visatos kalbą prieš palikdami ketvirtąjį gyvenamąjį pasaulį, dabar jūs daugiau laiko skiriate Uversos kalbos tobulinimui turėdami tikslą puikiai išmokti abi kalbas prieš tai, kada atvyksite į Jerusėmą turėdami gyvenamąjį statusą. Visi kylantieji mirtingieji yra dvikalbiai, pradėdami sistemos būstinę ir baigiant Havoną. Ir tada reikia tikrai išplėsti supervisatos žodyną, dar didesnis išplėtimas reikalingas gyvenant Rojuje.

Atvykus į penktąją mansoniją, piligrimui yra suteikiamas leidimas lankytis atitinkamo numerio pereinamajame pasaulyje, Sūnų būstinėje. Čia kylantis mirtingasis asmeniškai susipažįsta su dieviškosios sūnystės įvairiomis kategorijomis. Jis buvo girdėjęs apie šitas nuostabias būtybes ir jau buvo jas sutikęs Jerusėme, bet dabar jis pradeda jas pažinti iš tikrųjų.

Penktojoje mansonijoje jūs sužinosite apie žvaigždyno studijų pasaulius. Čia jūs sutinkate pirmuosius instruktorius, kurie jus pradeda ruošti vėlesniajam gyvenimui žvaigždyne. Toliau šitas parengimas tęsiamas šeštajame ir septintajame pasauliuose, tuo tarpu baigiamieji potėpiai yra suteikiami kylančiųjų mirtingųjų sektoriuje Jerusėme.

Tikrasis kosminės sąmonės gimimas įvyksta penktojoje mansonijoje. Jūs pradėsite mąstyti visatos lygmeniu. Tai yra tikrai horizontų išplėtimo laikas. Kylančių mirtingųjų besivystančiam protui pradeda aiškėti, jog kažkoks didingas ir nuostabus, kažkoks dangiškas ir dieviškas likimas laukia visų tų, kurie užbaigia progresinį kilimą į Rojų, kuris buvo pradėtas taip sunkiai, bet taip džiaugsmingai ir laimingai. Maždaug šituo metu vidutinis kylantis mirtingasis pradeda rodyti bona fide patirtinį entuziazmą, susijusį su kilimu į Havoną. Mokymasis tampa savanorišku, nesavanaudiška tarnystė tampa natūralia, ir garbinimas tampa spontanišku. Ima skleistis tikrasis morontinis charakteris; vystosi tikrasis morontinis tvarinys.

8. ŠEŠTASIS GYVENAMASIS PASAULIS

Gyvenantiems šitoje sferoje yra leidžiama lankytis šeštajame pereinamajame pasaulyje, kur jie daugiau sužino apie supervisatos aukštąsias dvasias, nors jie nesugeba pamatyti didelės dalies iš šitų dangiškųjų būtybių. Čia jie taip pat gauna pirmąsias pamokas apie perspektyvinę dvasinę karjerą, kuri prasideda tuoj pat, kada tik yra užbaigiamas vietinės visatos morontinis mokymasis.

Sistemos Aukščiausiojo Valdovo padėjėjas dažnai lankosi šitame pasaulyje, ir čia yra pradėdamas pirminis mokymas apie visatos administravimo metodą. Dabar yra mokoma pirmųjų pamokų apie visos visatos reikalus.

---

[538]▼

Tai yra nuostabus amžius kylantiems mirtingiesiems, ir paprastai jis liudija žmogiškojo proto ir dieviškojo Derintojo tobulą susiliejamą. Potencialiai, šitas susiliejimas galėjo įvykti ir anksčiau, bet labai dažnai tikrojo darbinio tapatumo nebūna pasiekama iki to laiko, kada yra gyvenama penktajame ar net

šeštajame gyvenamajame pasaulyje.

Apie besivystančios nemirtingos sielos sąjungą su amžinuoju ir dieviškuoju Derintoju praneša serafinis pakvietimas, kurį prisikėlusiems išlikusiesiems pateikia prižiūrintysis superangelas, o oficialių įrašų archangelas pateikia tiems, kurie trečiąją dieną bus teisiami; ir tada, tokio išlikusiojo morontinių bičiulių akivaizdoje, šitie patvirtinimo žinianešiai pareiškia: "Tai yra mylimas sūnus, kuriuo aš esu labai patenkintas." Šitas paprastas ritualas pažymi kylančiojo mirtingojo įžengimą į Rojaus tarnystės amžinąją karjerą.

Nedelsiant po to, kada tik yra patvirtinamas susilieėjimas su Derintoju, naujoji morontinė būtybė savo bičiuliams pirmą kartą yra pristatoma savo naujuoju vardu, ir jai būna suteikiamas keturiasdešimties dienų dvasinis pasitraukimas iš visų kasdinių darbų tam, kad pabendrautų su savimi ir kad pasirinktų kurį nors vieną iš pasirinktinių maršrutų į Havoną ir, kad išsirinktų kurį nors vieną iš skirtingų Rojaus pasiekimo metodų.

Bet vis dar šitos nuostabios būtybės iš tiesų yra daugiau ar mažiau materialios; jos yra dar toli nuo tikrųjų dvasių; jos daugiau yra panašios į viršmirtinguosius, dvasiškai kalbant, vis dar yra truputį žemesnės už angelus. Bet jos iš tikrųjų tampa nuostabiais tvariniais.

Gyvenimo šeštajame pasaulyje metu gyvenamojo pasaulio studentai pasiekia tokį statusą, kuris yra palygintinas su išaukštintu išsivystymu, būdingu tiems evoliuciniams pasauliams, kurie normaliai išsivystė toliau už šviesos ir gyvenimo pradinę pakopą. Šitoje mansonijoje visuomenės organizavimas pasiekia aukštą lygį. Mirtingojo charakterio šešėlis tampa vis mažesniu ir mažesniu, kada kylama per štuos vienas po kito einančius pasaulius. Jūs tampate vis žavesni ir žavesni, kada už savęs paliekate planetinės gyvulinės prigimties primityvias liekanas. "Perėjimas per didžiulius sukrėtimus" pasitarnauja tam, kad pašlovintieji mirtingieji taptų švelniais ir supratingais, labai užjaučiančiais ir pakančiais.

9. SEPTINTASIS GYVENAMASIS PASAULIS

Patyrimas šitoje sferoje yra betarpiškos pomirtinės karjeros vainikuojantis pasiekimas. Gyvenant čia jus mokys daugelis mokytojų, kurie visi bendradarbiaus šioje užduotyje tam, jog parengtų jus gyvenimui Jeruseme. Bet kokie pastebimi skirtumai tarp tų mirtingųjų, kurie yra kilę iš izoliuotų ir uždelstų pasaulių, ir tų išlikusiųjų, kurie yra iš labiau išsivysčiusių ir apsišvietusių sferų, praktiškai yra ištrinami gyvenant septintajame gyvenamajame pasaulyje. Čia jūs būsite išlaisvinti iš visų nenusisėkusio palikimo, žalingos aplinkos, ir nedvasinių planetinių tendencijų liekanų. Čia yra išraunami paskutiniai "žvėries žymės" likučiai.

Gyvenant septintojoje mansonijoje, yra suteikiamas leidimas lankytis septintajame pereinamajame pasaulyje, Visuotinio Tėvo pasaulyje. Čia jūs pradėsite naują, daug dvasingesnį nematomo Tėvo garbinimą, tokį įprotį, kurio jūs vis daugiau laikysitės per savo visą ilgą kilimo karjerą. Jūs surandate Tėvo šventovę šitame pereinamosios kultūros pasaulyje, bet Tėvo jūs nematote.

Dabar pradėdamas klasių formavimą tam, kad užbaigtumėte mokymą ir patektumėte į Jerusimą. Jūs vykote iš pasaulio į pasaulį kaip individai, bet dabar jūs rengiatės išvykti į

Jerusemą grupėmis, nors, tam tikrą laiką, kylantysis gali pasirinkti pabūti septintajame gyvenamajame pasaulyje, turėdamas tikslą suteikti galimybę atsiliekančiam nariui iš žemiškosios arba mansonijos darbinės grupės jį pasivyti.

Septintosios mansonijos personalas susirenka ant stiklo jūros, kad pamatytų jūsų, turinčio gyvenamąjį statusą, išvykimą į Jerusemą. Šimtus ar tūkstančius kartų jūs tikriausiai lankėtės Jeruseme, bet visada kaip svečias; iki tol niekada jūs tikrai nevykote į sistemos sostinę savo bičiulių grupės aplinkoje, kurie su visa mansonijos karjera amžinai atsisveikina kaip kylantieji mirtingieji. Netrukus jus pasveikins būstinės pasaulio priėmimo lauke kaip Jerusemo piliečius.

Jums labai patiks savasis žengimas pirmyn per septynis dematerializuojančius pasaulius; jie iš tikrųjų yra išmirtinimo sferos. Jūs esate beveik žmogiškas pirmajame gyvenamajame pasaulyje; tiesiog mirtingoji būtybė be materialaus kūno, žmogiškasis protas, įkurtas morontinėje formoje – morontinio pasaulio materialus kūnas, bet ne materialaus kūno ir kraujo mirtinga buveinė. Jūs iš tikrųjų pereinate iš mirtingos būsenos į nemirtingą statusą tuo metu, kada susilieiate su Derintoju, ir iki to laiko, kada būsite užbaigę Jerusemo karjerą, būsite visiškai subrendę morontijiečiai.

10. JERUSEMO PILIETYBĖ

Gyvenamųjų pasaulių absolventų naujos klasės priėmimas yra ženklas visam Jerusemui susirinkti kaip pasveikinimo komitetui. Net spornagijoms patinka šitų triumfuojančių evoliucinės kilmės kylančiųjų atvykimas, tų, kurie įveikė planetinę distanciją ir užbaigė žengimą pirmyn gyvenamuosiuose pasauliuose. Šituose džiūgavimo įvykiuose nedalyvauja tikrai fiziniai kontrolieriai ir Morontinės Energijos Prižiūrėtojai.

Jonas Apreiškėjas matė tokią viziją, kada išsivysčiusių mirtingųjų klasė iš septintojo gyvenamojo pasaulio atvyko į savo pirmąjį dangų, į Jerusemo šloves. Jis užfiksavo: "Ir aš mačiau tarsi tai būtų stiklo jūra, susimaišiusi su ugnimi; ir tie, kurie pasiekė pergalę prieš tą žvėrį, kuris iš pradžių glūdėjo juose, ir prieš jo įvaizdį, kuris vyravo gyvenamuosiuose pasauliuose, ir pagaliau prieš paskutinę žymę ir pėdsaką, stovi ant stiklo jūros, laiko Dievo arfas, ir gieda išsilaisvinimo iš mirtingojo baimės ir mirties giesmę." (Ištobulintas komunikavimas erdvėje turi būti visuose šituose pasauliuose; ir tokių pranešimų priėmimas, nesvarbu, kur jūs bebūtumėte, yra įmanomas dėka "Dievo arfos," sukurtos morontinės priemonės, kuri kompensuoja tai, kad neišsivystęs sensorinis mechanizmas negali būti tiesiogiai nustatytas erdvės pranešimų priėmimui.)

Paulius taip pat matė tobulėjančių mirtingųjų kylančiųjų piliečių korpusą Jeruseme, nes jis rašė: "Bet jūs atvykote į Siono Kalną ir į gyvojo Dievo miestą, dangiškąją Jeruzalę ir į nesuskaičiuojamų angelų draugiją, į Mykolo didžiąją asamblėją, ir pas teisingų žmonių, kurie yra daromi tobulais, dvasias."

Po to, kada mirtingieji yra pasiekę gyvenamąjį statusą sistemos būstinėje, prisikėlimų tiesiogine prasme daugiau nebepatiriama. Toji morontinė forma, kuri jums yra suteikta užbaigus gyvenamųjų pasaulių karjerą, yra tokia, kad jus

lydės iki pat vietinės visatos patyrimo pabaigos. Kartas nuo karto bus daromi pakeitimai, bet jūs išsaugosite šitą pačią formą tol, kol atsisveikinsite su ja, kada tapsite pirmosios pakopos dvasia, pasiruošusia perėjimui į kylančios kultūros ir dvasinio mokymo supervisatos pasaulius.

---

[540]▼

Septynis kartus tie mirtingieji, kurie pereina per visą mansoninę karjerą, tikrai patiria suderinimo miegą ir prisikėlimo pažadinimą. Bet paskutinioji prisikėlimo salė, paskutiniojo pažadinimo patalpa, liko praeityje septintajame gyvenamajame pasaulyje. Daugiau iš tikrųjų, keičiant formą, nebereikės prarasti sąmonės ar pertraukti nuolatinės asmeninės atminties.

Mirtingojo asmenybė, pradėta evoliuciniuose pasauliuose ir laikinai patalpinta į materialų kūną – kurios viduje apsigyvena Paslaptiniai Pagalbininkai ir kurią apgaubia Tiesos Dvasia – nėra iki galo mobilizuota, įgyvendinta, ir suvienyta iki tos dienos, kada toks Jerusemo pilietis gauna leidimą išvykti į Edentiją ir yra paskelbiamas Neadono morontinio korpuso tikroju nariu – susivienijusiu su Derintoju nemirtingu išlikusiuoju, kylančiuoju į Rojų, morontinio statuso asmenybe, ir Pačių Aukštųjų tikroju vaiku.

Mirtingojo mirtis yra metodas ištrūkti iš materialaus gyvenimo materialiam kūnui; o progresinio gyvenimo einant per ištaisomojo mokymo ir kultūrinio lavinimo septynis pasaulius mansonijos patyrimas išreiškia mirtingų išlikusiųjų įvadą į morontinę karjerą, į pereinamąjį gyvenimą, įsiterpiančią tarp evoliucinės materialiosios egzistencijos ir laiko kylančiųjų, kurie turi likimą pasiekti amžinybės vartus, aukštesniojo dvasinio pasiekimo.

[Parengta Spindinčiosios Vakaro Žvaigždės.]

[541]▼

48 DOKUMENTAS

MORONTINIS GYVENIMAS

DIEVAI negali transformuoti – bent jau jie netransformuoja – tokio tvarinio, kurio visa prigimtis yra gyvulinė, į išstobulintą dvasią koku nors paslaptingu kūrybinio stebuklo veiksmu. Kada Kūrėjai trokšta sukurti tobulas būtybes, tą jie daro tiesioginiu ir pirminiu kūrimu, bet jie niekada nesiima to, jog gyvulinės kilmės ir materialius tvarinius paverstų tobulomis būtybėmis vienintelio žingsnio dėka.

Morontinis gyvenimas, nusidriekiantis, kaip jis nusidriekia per vietinės visatos karjeros įvairias pakopas, yra vienintelis įmanomas kelias, kuriuo materialūs mirtingieji galėtų pasiekti dvasinio pasaulio slenkstį. Kokį stebuklą galėtų turėti mirtis, tas natūralus materialaus kūno suirimas, jog toks paprastas žingsnis iš tiesų turėtų per akimirksnį transformuoti mirtingą ir materialų protą į nemirtingą ir išstobulintą dvasią? Tokie įsitikinimai yra ne kas kita, kaip

nemokšiški prietarai ir mielos pasakos.

Visada šitas morontinis perėjimas įsiterpia tarp mirtingojo statuso ir išliekančių žmogiškųjų būtybių vėlesniojo dvasinio statuso. Šitoji žengimo į priekį visatoje tarpinė būseną įvairiuose vietiniuose kūriniuose labai skiriasi, bet savo paskirtimi ir tikslu jos visos yra visiškai panašios. Gyvenamųjų ir aukščiausiųjų morontinių pasaulių išdėstymas Nebadone yra gana tipiškas morontinio perėjimo tvarkai šitoje Orvontono dalyje.

1. MORONTINĖS MEDŽIAGOS

Morontinės sferos yra vietinės visatos tokios sferos, kurios sujungia tvarinių egzistencijos materialų ir dvasinį lygius. Urantijoje šitas morontinis gyvenimas buvo žinomas nuo Planetos Princo ankstyvųjų dienų. Laikas nuo laiko apie šią pereinamąją būseną mirtingiesiems būdavo papasakojama, ir šitoji samprata, iškreipta forma, surado vietą šiandieninėse religijose.

Morontinės sferos yra mirtingojo kilimo per vietinės visatos progresinius pasaulius pereinamosios fazės. Gyvenamaisiais pasauliais yra vadinami tikrai tie septyni pasauliai, kurie supa vietinės sistemos užbaigtųjų sferą, bet sistemos visos penkiasdešimt šešios pereinamosios buveinės, kartu su aukštesnėmis sferomis aplink žvaigždynus ir visatos būstinę, yra vadinamos morontiniais pasauliais. Šitie kūriniai turi visatos būstinės sferų fizinį grožį ir morontinį puikumą.

Visi šitie pasauliai yra architektūrinės sferos, ir jie turi lygiai dvigubai daugiau elementų negu besivystančios planetos. Tokiuose specialiai sukurtuose pasauliuose ne tik gausu sunkiųjų metalų ir kristalų, yra vienas šimtas fizinių elementų, bet lygiai taip pat jie turi unikalios energetinės organizacijos, vadinamos *morontine medžiaga*, tiksliai vieną šimtą formų. Pagrindiniai Fiziniai Kontrolieriai ir Morontinės Energijos Prižiūrėtojai sugeba taip modifikuoti materijos pirminių vienetų

---

[542]▼

apsisukimus ir tuo pačiu metu taip transformuoti šituos energetinius susivienijimus, kad sukurtų šią naują substanciją.

Vietinėse sistemose ankstyvasis morontinis gyvenimas yra labai panašus į jūsų gyvenimą dabartiniame materialiam pasaulyje, tikrai tapdamas mažiau fiziniu ir daugiau morontiniu žvaigždyno mokymosi pasauliuose. Jums žengiant pirmyn į Salvingtono sferas, jūs kylate vis į naujus dvasinius lygius.

Morontinės Energijos Prižiūrėtojai sugeba pasiekti materialios ir dvasinės energijų sąjungą, ir šituo organizuoja morontinę materializavimo formą, kuri priima valdančiąją dvasią. Kada jūs keliausite per Nebadono morontinį gyvenimą, tada tie patys kantrūs ir sumanūs Morontinės Energijos Prižiūrėtojai jums suteiks vieną po kito 570 morontinių kūnų, kiekvienas iš jų yra jūsų augančios transformacijos fazė. Nuo to laiko, kada paliksite materialius pasaulius iki Salvingtone būsite patvirtinti kaip pirmojo-etapo dvasia, jūs patirsite lygiai 570 atskirų ir kylančių morontinių pakeitimų. Aštuoni iš jų

įvyksta sistemoje, septyniasdešimt vienas būna žvaigždyne, o 491 pakeitimas būna gyvenant Salvingtono sferose.

Mirtingojo materialaus kūno dienomis dieviškoji dvasia gyvena jūsų viduje, beveik kaip atskira substancija – tikrovėje tai yra Visuotinio Tėvo padovanotos dvasios įsiveržimas į žmogų. Bet morontiniame gyvenime toji dvasia taps tikraja jūsų asmenybės dalimi, ir kada jūs pereisite iš eilės per 570 augančių transformacijų, tada iš tvarinio gyvenimo materialaus būvio jūs pakilsite į dvasinį būvį.

Paulius žinojo apie morontinių pasaulių egzistavimą ir apie morontinių medžiagų realybę, kadangi jis rašė: "Danguje jie turi geresnę ir atsparesnę medžiagą." Ir šitos morontinės medžiagos yra realios, tikros, net kaip "tame mieste, turinčiame pamatus, kurio statybininkas ir sutvėrėjas yra Dievas." Ir kiekviena iš šitų nuostabių sferų yra "geresnė šalis, tai yra, dangiškoji šalis."

2. MORONTINĖS ENERGIJOS PRIŽIŪRĖTOJAI

Šitos unikalios būtybės išimtinai prižiūri tą veiklą, kuri išreiškia dvasinės ir fizinės ar pusiau materialios energijų darbinį sujungimą. Jos yra išimtinai atsidavusios morontinio žengimo pirmyn tarnystei. Nėra taip, kad jos tokia didele dalimi tarnautų mirtingiesiems pereinamojo patyrimo metu, bet vietoje šito jos žengiantiems pirmyn morontiniams tvariniams sukuria perėjimo aplinką. Jos yra morontinės energijos kanalai, kurie palaiko ir energizuoja pereinamųjų pasaulių morontines fazes.

Morontinės Energijos Prižiūrėtojai yra vietinės visatos Motinos Dvasios palikuonys. Pagal modelį jie yra visiškai standartiniai, nors šiek tiek skiriasi pobūdžiu vietiniuose kūriniuose. Jie yra sukurti specifinei funkcijai, ir jiems nereikia jokio mokymo prieš pradėdant vykdyti savo pareigas.

Pirmojo Morontinės Energijos Prižiūrėtojo sukūrimas būna tuo pačiu metu, kada pirmasis išlikęs mirtingasis atvyksta ant kažkurio iš pirmųjų gyvenamųjų pasaulių krantų vietinėje visatoje. Jie yra sukuriami grupėmis po vieną tūkstantį, klasifikuojami šitaip:

1. Grandinių Reguluotojai	400
2. Sistemos Koordinatoriai	200
3. Planetiniai Saugotojai	100

---

[543]▼

4. Kombinuoti Kontrolieriai	100
5. Ryšio Stabilizatoriai	100
6. Rinktiniai Paskirstytojai	50
7. Asociuoti Registruotojai	50

Energijos prižiūrėtojai visada tarnauja savo gimtojoje visatoje. Juos išimtinai reguliuoja Visatos Sūnaus ir Visatos Dvasios bendroji dvasinė veikla, bet kitais atžvilgiais jie yra visiškai save valdanti grupė. Jie turi būstines vietinių sistemų

kiekviename pirmajame iš gyvenamųjų pasaulių, kur jie dirba glaudžiai bendradarbiaudami tiek su fiziniais kontrolieriais, tiek su serafimais, bet, kas susiję su energijos pasireiškimu ir dvasiniu pritaikymu, tai jie veikia savajame pasaulyje.

Jie taip pat kartais dirba, ryšium su viršmaterialiais reiškiniais evoliuciniuose pasauliuose, kaip laikinojo paskyrimo tarnai. Bet jie retai kada tarnauja apgyvendintose planetose; tai pat jie nedirba ir supervisatos aukštesniuose mokymo pasauliuose, būdami iš esmės atsidavę morontinio žengimo pirmyn pereinamajam režimui vietinėje visatoje.

1. *Grandinių Reguluotojai*.. Tai yra unikalios būtybės, kurios koordinuoja fizinę ir dvasinę energiją ir reguliuoja jos tekėjimą į atskirus morontinių sferų kanalus, o šitos grandinės yra išimtinai planetinės, apribotos vienu pasauliu. Morontinės grandinės skiriasi tiek nuo fizinių, tiek nuo dvasinių grandinių pereinamuosiuose pasauliuose ir papildo šitas grandines, o tam, kad būtų energizuota net ir tokia gyvenamųjų pasaulių sistema, kaip Satanija, reikia milijonų šitų reguliuotojų.

Grandinių reguliuotojai materialiose energijose sukelia tokius pakitimus, dėl kurių jas gali valdyti ir reguliuoti reguliuotojų partneriai. Šitos būtybės yra morontinės energijos generatoriai, o taip pat ir grandinių reguliuotojai. Panašiai kaip generatorius akivaizdžiai elektrą generuoja iš atmosferos, taip ir šitie gyvieji morontiniai generatoriai atrodo, jog transformuoja visur esančias erdvės energijas į tas medžiagas, kurias morontiniai prižiūrėtojai suaudžia į kylančiųjų mirtingųjų kūnus ir gyvybės veiklą.

2. *Sistemos Koordinatoriai*. Kadangi kiekvienas morontinis pasaulis turi morontinės energijos atskirą kategoriją, todėl žmonėms šitas sferas nepaprastai sunku įsivaizduoti. Bet kiekvienoje viena po kitos einančioje pereinamojoje sferoje mirtingieji suras augalinę gyvybę ir visa kita, kas yra susiję su morontine egzistencija, kuri vis labiau yra modifikuojama tam, kad atitiktų kylančiojo išlikusiojo besivystantį dvasingumą. Ir kadangi kiekvieno pasaulio energetinė sistema yra šitaip individualizuota, tai šitie koordinatoriai veikia tam, kad tokias skirtingas energetines sistemas suderintų ir sulietų į darbinį vienetą susietoms bet kurios konkrečios grupės sferoms.

Kylantieji mirtingieji palaipsniui vystosi nuo to, kas yra fizinis, į tai, kas yra dvasinis, kada jie eina pirmyn iš vieno morontinio pasaulio į kitą; dėl to ir yra ši būtinybė suteikti augančius morontinių sferų lygius ir kylančią morontinių formų skalę.

Kada gyvenamųjų pasaulių kylantieji pereina iš vienos sferos į kitą, tada transportiniai serafimai juos atgabena pas sistemos koordinatorių priėmėjus išsivysčiusiame pasaulyje. Čia, šitose unikaliose šventovėse, septyniasdešimties į spindulius panašių sparnų centre, kurių viduje yra perėjimo patalpos, panašios į prisikėlimo sales pradiniam priėmimo pasaulyje žemiškosios kilmės mirtingiesiems, reikalingus pakeitimus tvarinio formoje meistriškai atlieka sistemos koordinatoriai.

Šitiems pirmiesiems morontinės formos pakeitimams, kad jie būtų užbaigti, reikia maždaug septynių dienų standartiniu laiku.

3. *Planetiniai Saugotojai.* Kiekvieną morontinį pasaulį, nuo gyvenamųjų sferų iki visatos būstinės, saugo – kas susiję su morontiniais reikalais – septyniasdešimt saugotojų. Jie sudaro aukščiausios morontinės valdžios vietinę planetų tarybą. Šita taryba suteikia medžiagą morontinėms formoms visiems kylantiems tvariniams, kurie nusileidžia sferose, ir tvarinių formoje tvirtina tuos pakeitimus, kurie kylantįjį įgalina vykti į kitą iš eilės einančią sferą. Po to, kada jūs būsite nukeliavę per gyvenamuosius pasaulius, jūs pereisite iš vienos morontinės gyvybės fazės į kitą neprarasdami sąmonės. Būseną be sąmonės būna tikrai ankstyvųjų metamorfozių metu ir vėliau pereinant iš vienos visatos į kitą ir iš Havonos į Rojų.

4. *Kombinuoti Kontrolieriai.* Viena iš šitų didžiausių laipsniu mechaninių būtybių visada būna dislokuota morontinio pasaulio kiekvieno administracinio vieneto centre. Kombinuotas kontrolierius yra jautrus fizinei, dvasinei, ir morontinei energijoms ir veikia su jomis; ir visada su šita būtybe yra susieti du sistemų koordinatoriai, keturi grandinių reguliuotojai, vienas planetinis saugotojas, vienas ryšio stabilizatorius, ir arba asocijuotas registruotojas, arba rinktinis paskirstytojas.

5. *Ryšio Stabilizatoriai.* Jie yra morontinės energijos reguliuotojai drauge su valdos fizinėmis ir dvasinėmis jėgomis. Jie padaro įmanomu tai, kad morontinė energija būtų paverčiama į morontinę medžiagą. Visa morontinė egzistencijos organizacija priklauso nuo stabilizatorių. Jie sumažina energijos apsisukimų greitį iki tokio taško, kada gali atsirasti fizinė forma. Bet aš neturiu tokių žodžių, kuriais galėčiau palyginti ar pailustruoti tokių būtybių tarnavimą. Tai pranoksta žmogiškąją vaizduotę.

6. *Rinktiniai Paskirstytojai.* Kada jūs žengiate pirmyn iš morontinio pasaulio vienos klasės ar fazės į kitą, tada jūs turite būti iš naujo suderinti ar sureguliuoti žengimui į priekį, ir būtent tai yra rinktinių paskirstytojų užduotis palaikyti jus augančiame sinchroniškume su morontiniu gyvenimu.

Nors pagrindinės morontinės gyvybės ir materijos formos yra identiškos, pradedant pirmuoju gyvenamuoju pasauliu ir baigiant paskutiniąja visatos pereinamąja sfera, bet yra funkcinis žengimas pirmyn, kuris palaipsniui išsiplečia nuo materialaus iki dvasinio. Jūsų prisitaikymas prie tokio iš pagrindų vienodo, bet palaipsniui besivystančio ir dvasingėjančio kūrinio yra įgyvendinamas šituo rinktiniu perreguliuoimu. Toks suderinimas asmenybės mechanizme prilygsta naujam sukūrimui, nepaisant to, kad jūs išsaugote tą pačią morontinę formą.

Jūs galite daug kartų atsiduoti šitų egzaminatorių patikrinimui, ir kada bus užregistruotas tinkamas dvasinis pasiekimas, tada jie džiaugsmingai patvirtins jus esančius aukštesnėje pakopoje. Dėl šitų progresinių pakitimų atsiranda kitoks reagavimas į morontinę aplinką, pavyzdžiui, pasikeičia maisto poreikiai

ir daugybė kitų asmeninių įpročių.

Rinktiniai Paskirstytojai taip pat labai naudingi grupuojant morontines asmenybes mokymosi, mokymo, ir kitokių projektų tikslais. Jie natūraliai pažymi tuos, kurie laikinoje bendrijoje veiks geriausiai.

7. *Asocijuoti Registruotojai*. Morontinis pasaulis turi savo registruotojus, kurie tarnauja kartu su dvasiniais registruotojais, prižiūrėdami ir saugodami

---

[545]▼

dokumentus ir kitus duomenis, kurie yra vietiniai morontiniams kūriniais. Morontiniai dokumentai yra prieinami visų kategorijų asmenybėms.

Visos morontinės pereinamosios valdos yra vienodai prieinamos materialioms ir dvasinėms būtybėms. Kaip morontiniai progresuotojai jūs išlaikysite visuminį ryšį su materialiu pasauliu ir materialiomis asmenybėmis, nors jūs vis geriau matysite dvasines būtybes ir vis daugiau broliausitės su dvasinėmis būtybėmis; ir iki išvykimo iš morontinio režimo jūs būsite matę visas dvasių kategorijas, išskyrus nedaugelį aukščiausiųjų tipų, tokių, kaip Atsiskyrusieji Žinianešiai.

3. MORONTINIAI KOMPANIONAI

Šita gyvenamųjų ir morontinių pasaulių gausybė yra vietinės visatos Motinos Dvasios palikuonys. Per amžių amžius jie yra sukuriami grupėmis po vieną šimtą tūkstančių, ir šiuo metu Nebadone šitų unikalių būtybių yra daugiau negu septyniasdešimt milijardų.

Morontinius Kompanionus tarnystei moko Melkizedekai specialioje planetoje netoli Salvingtono; jie nesimoko centrinėse Melkizedekų mokyklose. Jie tarnauja, pradėdami sistemų žemiausiais gyvenamaisiais pasauliais ir baigiant Salvingtono aukščiausiomis studijų sferomis, bet jie retai kada yra sutinkami apgyvendintuose pasauliuose. Jie tarnauja apskritai prižiūrimi Dievo Sūnų ir tiesiogiai vadovaujami Melkizedekų.

Vietinėje visatoje Morontijos Kompanionai turi dešimt tūkstančių būstinių – vietinės sistemos kiekviename pirmajame gyvenamajame pasaulyje. Jie yra beveik visiškai save valdanti kategorija, ir, apskritai, yra išmintinga ir ištikima tvarinių grupė; bet kartais, dėl kai kurių apgailėtinų dangiškųjų sukilimų, buvo žinoma, kad jie buvo nuklydę. Tūkstančiai šitų naudingų tvarinių buvo prarasta Liuciferio maišto Satanijoje laikais. Dabar jūsų vietinė sistema šitų būtybių turi pilną kvotą, praradimai dėl Liuciferio maišto buvo atstatyti tikrai visai neseniai.

Morontiniai Kompanionai yra dviejų skirtingų tipų: vienas tipas yra aktyvus, kitas tipas yra pasyvus, bet visais kitais atžvilgiais savo statusu jie yra lygūs. Jie nėra lyties tvariniai, bet vienas kitam rodo jaudinančią nuostabią meilę. Ir nors vargu ar jie turi bičiuliškumo bruožų materialiaja (žmogiškąja) prasme, bet jie yra labai artimi žmogiškosioms rasėms pagal tvarinių egzistavimo eilės tvarką. Pasaulių tarpiniai tvariniai yra artimiausi jūsų giminaičiai; toliau eina morontiniai cherubimai, ir po jų eina Morontiniai Kompanionai.

Šitie kompanionai yra jaudinančiai meilios ir nuostabiai bendraujančios būtybės. Jie turi skirtingas asmenybes, ir, kada jūs su jomis susitikssite gyvenamuosiuose pasauliuose po to, kada išmoksite juos atpažinti kaip klasę, tada greitai imsite atskirti jų individualybę. Visi mirtingieji yra panašūs vienas į kitą; tuo pačiu kiekvienas iš jūsų turi skirtingą ir atpažįstamą asmenybę.

Tam tikrą supratimą apie šitų Morontinių Kompanionų darbo prigimtį galima susidaryti pagal jų veiklos vietinėje sistemoje tokį klasifikavimą:

1. *Piligrimų Sargai* negauna specifinių užduočių, kada jie bendrauja su morontiniais progresuotojais. Šitie kompanionai yra atsakingi už visą morontinę karjerą, ir dėl to iš tiesų yra visų kitų morontinių ir pareinamųjų tarnų darbo koordinatoriai.

---

[546]▼

2. *Piligrimų Priėmėjai ir Laisvi Bendrautojai*. Jie yra į gyvenamuosius pasaulius naujų atvykusiųjų bendravimo kompanionai. Vienas iš jų tikrai bus šalia tam, kad jus pasveikintų, kada atsibusite iš laiko pirmojo perėjimo miego pradiniam gyvenamajame pasaulyje, kada iš materialaus kūno mirties jūs patirsite prisikėlimą morontiniame gyvenime. Ir nuo to laiko, kada šitokiu būdu jūs esate oficialiai pasveikintas jums atsibudus, iki tos dienos, kada vietinę visatą paliekate kaip pirmosios pakopos dvasia, šitie Morontiniai Kompanionai visą laiką būna su jumis.

Kompanionai individams nėra paskiriami nuolatiniam laikui. Kylantysis mirtingasis viename iš gyvenamųjų arba aukštesniųjų pasaulių gali turėti skirtingą kompanioną kiekviena iš kelių viena po kitos einančių progų, o toliau vėl gali ilgus laikotarpius būti be jo. Visa tai priklauso nuo poreikio, o taip pat ir nuo laisvų kompanionų pasiūlos.

3. *Dangiškųjų Lankytojų Šeimininkai*. Šitie maloningi tvariniai yra pasišventę tam, kad užimtų besilankančių studentų ir kitų dangiškųjų būtybių viršžmogiškąsias grupes, kurioms gali tekti gyventi pereinamuosiuose pasauliuose. Jūs turėsite daugybę galimybių lankytis tarp bet kurios sferos, kurią jūs patirtiškai būsite įveikę, ribų. Studentai lankytojai yra leidžiami į visas apgyvendintas planetas, net ir į tas, kurios yra izoliuotos.

4. *Koordinatoriai ir Ryšio Reguliotojai*. Šitie kompanionai yra atsidavę tam, jog palengvintų morontinius santykius ir užkirstų kelią nesusipratimams. Jie yra visuomeninio elgesio ir morontinės pažangos instruktoriai, organizuojantys klasinę ir kitokią grupinę veiklą tarp kylančiųjų mirtingųjų. Jie turi didžiules teritorijas, kuriose surenka savuosius mokinius ir kartas nuo karto prašo dangiškųjų meistrų ir praeities vaizdo reguliuotojų papuošti jų programas. Žengdami į priekį jūs labai suartėsite su šitais kompanionais, ir jums vis labiau patiks abi grupės. Atsitiktinumas nulems tai, ar jūs būsite susietas su aktyviuoju ar pasyviuoju kompaniono tipu.

5. *Vertėjai žodžiu ir raštu.* Ankstyvosios mansonijos karjere jums dažnai teks pagalbos kreiptis į vertėjus žodžiu ir raštu. Jie žino vietinės visatos visas kalbas ir jomis visomis kalba; jie yra sferų kalbininkai.

Jūs naujų kalbų neišmoksitėte automatiškai; jūs kalbos tenai mokysitės labai panašiai, kaip jos mokotės žemai čia, ir šitos nuostabios būtybės bus jūsų kalbos mokytojai. Gyvenamuosiuose pasauliuose iš pradžių jūs mokysitės Satanijos kalbos, o tada mokysitės Neadono kalbos. Ir jums mokantis šitų naujų kalbų, Morontiniai Kompanionai bus jūsų sumanūs vertėjai žodžiu ir raštu. Nė viename iš šitų pasaulių jūs niekada nesutiksitė tokio lankytojo, su kuriuo pabendrauti jums negalėtų padėti kuris nors iš šitų Morontinių Kompanionų kaip vertėjas.

6. *Ekskursijų ir Praeities Vaizdo Prižiūrėtojai.* Šitie kompanionai jus lydės ilgesnėse kelionėse į būstinės sferą ir į pereinamosios kultūros supančius pasaulius. Jie planuoja, vykdo, ir vadovauja visoms tokioms individualioms ir grupinėms kelionėms po sistemos mokymo ir kultūros pasaulius.

7. *Teritorijos ir Pastatų Saugotojai.* Net materialūs ir morontiniai statiniai yra vis tobulesni ir gražesni, jums žengiant į priekį mansonijos karjere. Kaip individams ir kaip grupėms jums yra leista daryti kai kuriuos pakeitimus buveinėse, kurios yra paskirtos kaip būstinės per jūsų gyvenimą skirtinguose gyvenamuosiuose

---

[547]▼

pasauliuose. Didelė dalis šitų sferų veiklos vyksta įvairiai pažymėtų apskritimų, kvadratų, ir trikampių atvirose aptvertose vietose. Dauguma gyvenamųjų pasaulių statinių yra be stogų, tai yra nuostabios konstrukcijos ir išimtinio papuošimo įrėminimai. Dėl klimatinių ir kitokių fizinių sąlygų, vyraujančių architektūriniuose pasauliuose, stogai yra visiškai nereikalingi.

Šitie kylančiojo gyvenimo pereinamųjų fazių saugotojai yra aukščiausieji tvarkant morontinius reikalus. Jie buvo sukurti šitam darbui, ir tol, kol nepradės veikti Aukščiausioji Būtybė, tol visada jie tikrai liks Morontiniais Kompanionais; niekada iš tiesų jie nevykdys kitų pareigų.

Kada sistemos ir visatos įsitvirtina šviesoje ir gyvenime, tada gyvenamieji pasauliai vis mažiau veikia kaip morontinio mokymo pereinamosios sferos. Užbaigtieji vis daugiau ir daugiau įdiegia savo naują mokymo režimą, kuris atrodo yra numatytas tam, jog pervestų kosminę sąmonę iš šiandieninio didžiosios visatos lygio į ateities išorinių visatų lygį. Morontiniai Kompanionai turi likimą vis didesniu laipsniu veikti drauge su užbaigtaisiais ir daugelyje kitų sferų, šiuo metu neatskleistų Urantijoje.

Jūs galite numatyti, jog šitos būtybės galbūt daug prisidės prie to, kad jums patiktų gyvenamieji pasauliai, nesvarbu, ar jūsų gyvenimas turi būti ilgas ar trumpas. Jūs ir toliau jausite malonumą bendraudami su jais visą laiką iki Salvingtono. Jie nėra, formaliai, esminiai jūsų išlikimo patyrimo nė vienai fazei. Jūs galėtumėte pasiekti Salvingtoną ir be jų, bet jums jų labai trūktų. Jie yra jūsų kilimo karjeros vietinėje visatoje asmenybės prabanga.

4. PRAEITIES VAIZDO REGULIUOTOJAI

Džiaugsmingas juokas ir šypsenos ekvivalentas yra tokie universalūs, kaip ir muzika. Džiaugsmo ir juoko yra morontinis ir dvasinis ekvivalentas. Kylančiojo gyvenimas yra maždaug lygiomis dalimis padalintas tarp darbo ir poilsio – kada užduotys neatliekamos.

Dangiškasis atsipalaidavimas ir viršžmogiškasis humoras labai skiriasi nuo savo žmogiškųjų analogų, bet mes iš tikrųjų ištraukiame ir į vieną, ir kitą; ir jie iš tikrųjų mums suteikia, mūsų būsenoje, maždaug tą, ką idealus humoras gali suteikti jums Urantijoje. Morontiniai Kompanionai yra sumanūs laisvalaikio rengėjai, ir jiems labai sumaniai padeda praeities vaizdo reguliuotojai.

Jūs galbūt praeities vaizdo reguliuotojų darbą suprastumėte geriausiai, jeigu jie būtų palyginti su aukščiausiųjų tipų humoristais Urantijoje, nors tai būtų nepaprastai primityvus ir tam tikra prasme nenusisekęs būdas, kuriuo būtų mėginama perteikti supratimą apie šitų pasikeitimų ir atsipalaidavimo reguliuotojų, šitų morontinių ir dvasinių sferų išaukštinto humoro tarnų veikimą.

Aptariant dvasinį humorą, pirmiausia leiskite man jums pasakyti, kuo jis nėra. Dvasinio pokšto niekada nenuspalvina silpnojo ir klystančiojo nepasisekimų pabrėžimas. Taip pat jis niekada nebūna šventvagiškas teismo ir dieviškumo šlovės atžvilgiu. Mūsų humoras apima tris bendrus suvokimo lygius:

1. *Prisiminimų pokštai*. Juokai, kylantys prisimenant kieno nors patyrimo mūšio, kovos, o kartais baimės, ir dažnai kvailo ir vaikiško nerimo praeities epizodus. Mums, šitoji humoro fazė gimsta iš gilių šaknis turinčio ir nuolatinio sugebėjimo pasiremti praeitimi ieškant tokios prisiminimų medžiagos, kuri maloniai nuspalvintų ir kitaip palengvintų sunkią dabarties našą.

---

[548]▼

2. *Šiandieninis humoras*. Didele dalimi to, kas taip dažnai mums sukelia rimtą susirūpinimą, beprasmįskumas, džiaugsmas dėl to, kada būna suprantama jog tai, kas mums sukelia rimtą asmeninį nerimą, yra nereikšminga. Mes labiausiai vertiname šitą humoro fazę tada, kada galime geriausiai išsklaidyti šiandieninį nerimą ateities tikrumo labui.

3. *Pranašiškas džiaugsmas*. Tikriausiai mirtingiesiems bus sunku įsivaizduoti šitą humoro fazę, bet mes tikrai patiriame ypatingą pasitenkinimą dėl šitokio užtikrinimo, "jog viskas drauge veikia gerovės labui" – dvasioms ir morontijiečiams, taip pat ir mirtingiesiems. Šitas dangiškojo humoro aspektas kyla iš mūsų įtikėjimo į mūsų vyresniųjų kupiną meilės globą iš viršaus ir į mūsų Aukščiausiųjų Reguliuotojų dieviškąjį stabilumą.

Bet sferų praeities vaizdo reguliuotojai rūpinasi ne vien tik tai tuo, jog išimtinai vaizduoja įvairių išmintingų būtybių kategorijų aukštą humorą; jie taip pat yra užsiėmę ir tuo, jog vadovauja pramogai, dvasiniam poilsiui, ir

morontiniam pasilinksminimui. Ir čia jiems nuoširdžiai padeda dangiškieji meistrai.

Patys praeities vaizdo reguliuotojai nėra sukurta grupė; jie yra toks sutelktas korpusas, kuriame yra būtybės, pradedant Havonos vietiniais gyventojais ir einant žemyn per erdvės žinianešių gausybes ir tarnaujančiąsias laiko dvasias iki morontinių progresuotojų iš evoliucinių pasaulių. Jie visi yra savanoriai, atsiduodantys darbui, kuris jų bičiuliams padeda pasiekti minties pasikeitimą ir proto poilsį, nes tai labai padeda atstatyti išnaudotas energijas.

Kada kilimo pastangos energiją iš dalies išėikvoja, ir tuo metu, kada yra laukiama naujų energijos įkrovų priėmimo, tada būna patiriamas atitinkamas malonumas vėl pergyvenant praėjusių dienų ir amžių įvykius. *Prisiminimai apie rasės ar kategorijos ankstesnius patyrimus atgaivina*. Ir būtent kaip tik dėl to šitie meistrai yra vadinami praeities vaizdo reguliuotojais – atmintį jie padeda sugražinti į ankstesniąją išsivystymo būseną arba į mažiau patyrusios būtybės statusą.

Tokios rūšies sugrįžimą į praeitį patiria visi tvariniai, išskyrus tuos, kurie yra Kūrėjai iš prigimties, dėl to energiją automatiškai atsistato patys, ir tam tikri labai specializuoti tvarinių tipai, tokie, kaip energetiniai centrai ir fiziniai kontrolieriai, kurie visada ir amžinai visose savo reakcijose yra giliai dalykiški. Šitie periodiškai išlaisvinimai iš funkcinės pareigos įtampos yra įprastinė gyvenimo dalis visuose pasauliuose per visą visatą visatą, bet ne Rojaus Saloje. Būtybės, kurios yra vietinės centrinėje buveinėje, negali išsieikvoti ir, dėl to, iš naujo neenergizuojamos. Ir tokioms amžinojo Rojaus tobulumo būtybėms negali būti tokio sugrįžimo į evoliucinį patyrimą.

Didžioji mūsų dalis atėjo per žemesnes egzistencijos pakopas arba per savosios kategorijos progresinius lygius, ir tai atgaivina ir tam tikru laipsniu pralinksmina, kada pažvelgiama atgal į kai kuriuos savo ankstyvesniojo patyrimo epizodus. Tai nuramina, kada yra apmąstoma tai, kas savajai kategorijai yra sena ir kas ilgai išlieka kaip proto atminties nuosavybė. Ateitis rodo kovą ir vystymąsi; ji liudija darbą, pastangas, ir pasiekimą; bet praeitis turi jau įsisavintų ir pasiektų dalykų skiriamuosius bruožus; praeities apmąstymas leidžia atsipalaiduoti ir taip be rūpesčio peržvelgti praeitį, jog tai sukelia dvasinį džiaugsmą ir tokią morontinę proto būseną, kuri yra ties linksnumo riba.

Net mirtingųjų humoras tampa pačiu širdingiausiu, kada vaizduoja epizodus, susijusius su tais, kurie yra truputėlį žemesniame už kieno nors dabartinį išsivystymo lygį, arba kada jis vaizduoja, kokių nors tariamai aukštesniųjų kritimą kaip auką tokiuose patyrimuose, kurie paprastai

---

[549]▼

yra susiejami su tariamai žemesniaisiais. Jūs Urantijoje leidote sau su humoru supainioti daug to, kas tuo pačiu metu yra vulguru ir nemalonu, bet, apskritai, jus reikėtų pasveikinti kaip turinčius palyginti aštrų humoro jausmą. Kai kurios iš jūsų rasių turi turtingą humoro gyslelę, ir tai joms smarkiai padeda jų žemiškoje karjeroje. Akivaizdu, kad humoro srityje jūs daug gavote iš savo Adominio paveldėjimo, daug daugiau negu kas išliko iš muzikos ar meno srities.

Visą Sataniją laisvalaikio metu, tuo metu, kada jos gyventojai gaivinančiai prisimena savosios egzistencijos žemesniąją pakopą, praeities vaizdo reguliuotojų korpuso iš Urantijos malonus humoras pakylėja dvasiškai. Dangiškojo humoro jausmą mes turime visada, net jeigu būname išitraukę į pačias sunkiausias užduotis. Tai padeda išvengti to, kad nebūtų per daug išvystytas savojo aš sureikšminimas. Bet vadžių mes neatleidžiame laisvai, kaip jūs galėtumėte pasakyti, "linksminamės," išskyrus tuomet, kada būname laisvi nuo savųjų atitinkamų kategorijų rimtų užduočių.

Kada jaučiame pagundą savojo aš sureikšminimą padidinti, tai jei mes nustojame mąstę apie mūsų Tvėrėjų didingumo ir nuostabumo begalybę, tuomet mūsų pačių savęs šlovinimas tampa labai absurdišku, net besiribojančiu su humoristiniu. Viena iš humoro funkcijų yra padėti mums visiems pažvelgti į save ne taip rimtai. *Humoras yra dieviškasis priešnuodis prieš ego išaukštinimą.*

Atsipalaidavimo ir humoro pramogos poreikis yra didžiausias tarp tų kylančiųjų būtybių kategorijų, kurias veikia ilgalaikis stresas jų pastangų reikalaujant kilime. Dviems kraštutiniams gyvybės poliems humoristinės pramogos poreikis yra nedidelis. Primityvūs žmonės tam neturi sugebėjimų, o Rojaus tobulumo būtybėms jis yra visiškai nereikalingas. Havonos gausybės yra ypatingai laimingų asmenybių natūraliai džiaugsmingi ir žvalūs susibūrimai. Rojuje garbinimo kokybė būtinybę prisiminti praeities veiklą daro visiškai nebereikalinga. Bet tarp tų, kurie savo karjerą pradeda nepalyginamai žemiau negu Rojaus tobulumo tikslas, yra daug vietos praeities vaizdo reguliuotojų tarnavimui.

Kuo aukštesnės mirtingųjų rūšys, tuo didesnis stresas ir didesni sugebėjimai humorui, o taip pat ir jo poreikis. Dvasiniame pasaulyje teisinga yra priešingai: kuo aukščiau kylame, tuo praeities patyrimų pramogos poreikis yra mažesnis. Bet dvasinio gyvenimo skale einant žemyn iš Rojaus iki serafinių gausybių, vis labiau auga linksminimo misijos ir džiuginimo tarnystės poreikis. Tos būtybės, kurioms labiausiai reikia atsigavimo, periodiškai sugrįžtant į intelektualinį praėjusių patyrimų statusą, yra labiau išsivystę žmogiškųjų rūšių tipai, morontijiečiai, angelai, ir Materialieji Sūnūs, kartu su visais panašiais asmenybių tipais.

Humoras turėtų veikti kaip automatinis apsauginis vožtuvas tam, kad užkirstų kelią per didelio spaudimo susidarymui dėl tokios monotonijos, kada ilgai ir rimtai mąstoma apie savąjį aš, kartu su intensyvia kova už vystymosi pažangą ir taurius laimėjimus. Humoras taip pat veikia taip, kad sumažintų sukrėtimą dėl fakto ar tiesos netikėto poveikio, griežto ir nepalenkiamo fakto ir lanksčios ir amžinai gyvos tiesos netikėto poveikio. Mirtingojo asmenybė, niekada nebūdama tikra dėl to, su kuo gali susidurti netrukus, per humorą greitai suvokia – pamato esmę ir pasiekia išvalgą – netikėtą situacijos pobūdį, nesvarbu, ar tai būtų faktas, ar tai būtų tiesa.

Nors Urantijos humoras yra nepaprastai primityvus ir visiškai nemeniškas, bet jis tikrai atlieka vertingą vaidmenį tiek saugodamas sveikatą, tiek išlaisvindamas iš emocinio spaudimo, tokiu būdu užkirsdamas kelią žalingai nervų įtampai ir per daug rimtam mąstymui apie savąjį aš. Humoras ir poilsis – atsipalaidavimas – niekada nebūna reakcijos į besivystantį

į priekį pasireiškimą, jie visada būna žvilgsnio į praeitį aidas, prisiminimai apie praeitį. Net Urantijoje jus ir tokius, kokie esate dabar, visada maloniai atgaivina, kada trumpam galite sulaikyti naujesnių ir aukštesnių intelektualių pastangų prasiveržimą ir sugrįžti prie savo protėvių paprastesnių užsiėmimų.

Urantijos poilsinio gyvenimo principai filosofiškai yra pagrįsti, jie ir toliau yra taikomi, jums einant aukštyn per savo kylantįjį gyvenimą, žengiant per Havonos žiedus iki pat Rojaus amžinųjų krantų. Kaip kylančiosios būtybės jūs asmeniškai prisimenate kiekvieną ankstesniąją ir žemesniąją egzistenciją, o be tokių tapatybės prisiminimų iš praeities nebūtų jokio pagrindo dabarties humorui, nesvarbu, ar tai būtų mirtingojo juokas ar morontinis linksnumas. Būtent praėjusių patyrimų prisiminimas ir suteikia pagrindą dabarties pramogai ir pasilinksminimui. Ir tokiu būdu jūs naudositės savo žemiškojo humoro dangiškuoju ekvivalentu per visą savo kelią aukštyn ilgoje morontinėje, ir vėliau vis didesniu laipsniu dvasinėje, karjeroje. Ir Dievo toji dalis (Derintojas), kuri tampa kylančiojo mirtingojo asmenybės amžinąja dalimi, laiko ir erdvės kylančiųjų tvarinių džiaugsmingoms išraiškoms, net ir dvasiniam juokui, suteikia dieviškumo atspalvių.

5. GYVENAMŪJŲ PASAULIŲ MOKYTOJAI

Gyvenamųjų Pasaulių Mokytojai yra apleistų bet pašlovintų cherubimų ir sanobimų korpusas. Kada laiko piligrimas pakyla iš erdvės išmėginimų pasaulio į morontinio mokymo gyvenamuosius ir su jais susietus pasaulius, tada jį lydi jo asmeninis ar grupinis serafimas, likimo sargas. Mirtingojo egzistencijos pasauliuose šiam serafimui sumaniai padeda cherubimas ir sanobimas; tačiau, kada jo mirtingasis globotinis išsilaisvina iš materialaus kūno varžtų ir pradeda kylančiojo karjerą, kada prasideda pomaterialusis arba morontinis gyvenimas, tada tarnaujančiajam serafimui daugiau nebereikia buvusių jo pagalbininkų, cherubimo ir sanobimo, tarnavimo.

Šitie tarnaujančiojo serafimo apleisti pagalbininkai dažnai yra pašaukiami į visatos būstinę, kur jie patenka į asmeninį Visatos Motinos Dvasios apkabinimą, o tada išvyksta į sistemos mokymo sferas Gyvenamųjų Pasaulių Mokytojais. Šitie mokytojai dažnai aplanko materialius pasaulius ir jų veikla apima tiek žemiausius gyvenamuosius pasaulius, tiek ir aukščiausiasias švietimo sferas, susietas su visatos būstine. Savo pačių iniciatyva jie gali sugrįžti į ankstesnįjį bendrą darbą su tarnaujančiuoju serafimu.

Satanijoje tokių mokytojų yra milijardų milijardai, ir jų skaičius nuolat auga, nes, didžiojoje dalyje atvejų, kada serafimas žengia pirmyn į vidų kartu su susiliejusiu su Derintu mirtinguoju, tada tiek cherubimas, tiek sanobimas yra paliekami.

Gyvenamųjų Pasaulių Mokytojus, kaip ir daugumą kitų instruktorių, paskiria Melkizedekai. Jiems apskritai vadovauja Morontiniai Kompanionai, bet kaip individams ir kaip mokytojams jiems vadovauja mokyklų ar sferų, kuriose jie gali tarnauti instruktoriais, vadovai.

Šitie išsivystę cherubimai paprastai dirba poromis taip, kaip dirbo tuo metu,

kada buvo priskirti prie serafimų. Savo prigimtimi jie yra labai artimi morontinės egzistencijos tipui, ir jie yra kylančiųjų mirtingųjų mokytojai, kuriems būdingas įgimtas palankumas ir kurie labai sumaniai įgyvendina gyvenamųjų pasaulių ir morontinio švietimo sistemos programą.

---

[551]▼

Morontinio gyvenimo mokyklose šitie mokytojai vykdo individualų, grupinį, klasinį, ar masinį mokymą. Gyvenamuosiuose pasauliuose tokios mokyklos yra organizuotos trijose bendrose grupėse, kiekvienoje yra po vieną šimtą skyrių: mąstymo mokyklos, jausmo mokyklos, ir darbo mokyklos. Kada jūs pasiekiate žvaigždyną, tada yra pridėamos etikos mokyklos, administravimo mokyklos, ir visuomeninio prisitaikymo mokyklos. Visatos būstinės pasauliuose jūs lankysite filosofijos, dieviškumo, ir grynojo dvasingumo mokyklas.

Tie dalykai, kurių galbūt mokėtės žemėje, bet neišmokote, turi būti įsisavinti tada, kada moko šitie ištikimi ir kantrūs mokytojai. Į Rojų nėra karališkųjų kelių, kelio sutrumpinimų, ar lengvų takelių. Nepriklausomai nuo atskirų maršruto variacijų, jūs įsisavinate vienos sferos pamokas prieš tai, kada einate į kitą sferą; bent jau taip yra po to, kada jūs vieną kartą paliequate savo gimtąjį pasaulį.

Morontinės karjeros vienas iš tikslų yra iš mirtingųjų išlikusiųjų visiškai išrauti likusius gyvulinius bruožus, tokius, kaip nuolatinį darbų atidėliojimą, tyčinį melagingą dviprasmiškumą, nenuoširdumą, vengimą problemų, nesąžiningumą, ir lengvų kelių ieškojimą. Mansonijos gyvenimas jaunos morontinius mokinius anksti išmoko, kad atidėlioti jokia būdu nereiškia išvengti. Po gyvenimo materialiam kūne, laiku kaip metodu nebegalima daugiau pasinaudoti tam, būtų vengiama situacijų arba kad nebūtų vykdomi nemalonūs įsipareigojimai.

Pradėdami tarnystę žemiausiose iš laukimo sferų, Gyvenamųjų Pasaulių Mokytojai eina pirmyn, kaupdami patyrimą, per sistemos ir žvaigždyno mokymo sferas į Salvingtono mokymo pasaulius. Jie nebūna kaip nors specialiai mokomi prieš Visatos Motinos Dvasios apkabinimą ar po šio apkabinimo. Jie savo darbui jau buvo išmokyti tuo metu, kada tarnavo serafiniais partneriais tuose pasauliuose, kurie gyvenamuosiuose pasauliuose gyvenantiems jų mokiniams yra gimtieji. Su šiais pirmyn žengiančiais mirtingaisiais jie turėjo realų patyrimą apgyvendintuose pasauliuose. Jie yra praktiški ir užjaučiantys mokytojai, išmintingi ir supratingi instruktoriai, gabūs ir sumanūs vadovai. Jie yra išsamiai susipažinę su kilimo planais ir turi progresinės karjeros pirminių fazių didžiulį patyrimą.

Daugelis iš šitų senesniųjų mokytojų, tie, kurie ilgai tarnavo Salvingtono grandinės pasauliuose, yra iš naujo apkabinami Visatos Motinos Dvasios, ir per šitą antrąjį apkabinimą šitie cherubimai ir sanobimai gauna serafimų statusą.

6. MORONTINIŲ PASAULIŲ SERAFIMAI – PEREINAMIEJI TARNAI

Nors angelų visos kategorijos, nuo planetinių pagalbininkų iki aukščiausiųjų serafimų, tarnauja morontiniuose pasauliuose, bet į šitą veiklą didesne dalimi

yra paskiriami pereinamieji tarnai. Šitie angelai yra serafinių tarnų šeštoji kategorija, ir jų tarnavimas yra pašvęstas tam, jog būtų palengvintas materialijų ir mirtingųjų tvarinių perėjimas iš žemiškojo gyvenimo materialiam kūne tolyn į morontinės egzistencijos ankstyvasias pakopas septyniuose gyvenamuosiuose pasauliuose.

Jūs turėtumėte suprasti, jog kylančiojo mirtingojo morontinis gyvenimas iš tikrųjų prasideda apgyvendintuose pasauliuose, pradedant kurti sielą, tą akimirką, kada moralinio statuso tvarinio prote apsigyvena dvasinis Derintojas. Ir visą laiką nuo šitos akimirkos, mirtingojo siela turi potencialų sugebėjimą viršmirtingajai veiklai, net kad būtų pripažinta vietinės visatos morontinių sferų aukščiausiuose lygiuose.

---

[552]▼

Tačiau, pereinamųjų serafimų veikimo jūs nesuvoksite tol, kol nepasieksite gyvenamųjų pasaulių, kur jie tam, kad vystytųsi jų mirtingieji mokiniai, dirba nenuilstamai, būdami paskirti į tarnystę tokiuose septyniuose skyriuose:

1. *Serafinių Evangelų*. Tą pačią akimirką, kai tik atgausite sąmonę gyvenamuosiuose pasauliuose, jūs iš karto sistemos dokumentuose būsite klasifikuojami kaip besivystančios dvasios. Tas tiesa, tikrovėje jūs dar nesate dvasios, bet daugiau nebesate ir mirtingieji ar materialios būtybės; jūs pradėjote ikidvasinę karjerą ir buvote deramai priimti į morontinį gyvenimą.

Gyvenamuosiuose pasauliuose serafiniai evangelai jums padės išmintingai pasirinkti iš pasirenkamų maršrutų į Edentiją, Salvingtoną, Uversą, ir Havoną. Jeigu yra keli lygiaverčiai patartini maršrutai, tai jie ir bus jums pateikti, ir jums bus leidžiama pasirinkti tą, kuris jums patinka labiausiai. Tada šitie serafimai tiems keturiems ir dvidešimčiai patarėjų Jeruseme pateikia rekomendacijas, susijusias su tuo kursu, kuris kiekvienai kylančiajai sielai būtų pats palankiausias.

Jums nėra suteikiamas savo ateities kurso neribotas pasirinkimas, bet jūs galite rinktis iš to, ką pereinamieji darbininkai ir jų vadovai išmintingai apsprendė, jog būtų tinkamiausia jūsų ateities dvasiniam pasiekimui. Dvasinis pasaulis yra valdomas remiantis pagarbos jūsų laisvos valios pasirinkimui principu, su sąlyga, jog tas kursas, kurį jums leidžiama pasirinkti, nėra žalingas jums arba nėra kenksmingas jūsų bičiuliams.

Šitie serafiniai evangelai yra pasišventę tam, kad skelbtų amžinojo žengimo į priekį evangeliją, tobulumo pasiekimo triumfą. Gyvenamuosiuose pasauliuose jie skelbia didįjį gėrio išsaugojimo ir viešpatavimo įstatymą. Nė vienas gėrio veiksmas niekada nebūna bergždžias; gali būti tikrai ilgai trukdoma jį įgyvendinti, bet niekada jis nebūna iki galo panaikinamas, ir amžinai savo galią jis turi proporcingai jo motyvavimo dieviškumui.

Net Urantijoje jie pataria žmogiškiesiems tiesos ir teismo mokytojams laikytis "vedančio į atgailą Dievo gėrio" mokymo, skelbti "Dievo meilę, kuri pašalina bet kokią baimę." Būtent taip šitos tiesos iš tiesų ir buvo skelbiamos jūsų pasaulyje:

Dievai yra mano globėjai; Aš nenuklysiu;
Petys petin jie veda mane amžinojo gyvenimo nuostabiais keliais ir šlovinga atgaiva.

Šitoje Dieviškojoje Akivaizdoje aš tikrai nejausiu alkio ir nebūsiu ištroškęs.
Ar leisiuosi žemyn į netikrumo slėnį ar kilsiu aukštyn į abejonių pasaulius,
Ar eisiu vienatvėje ar su bičiuliais, tokiais, kaip aš,
Ar triumfuosiu šviesos choruose ar klupsiu šių sferų nuošaliuose vietovėse,
Tavo geroji dvasia tikrai man patarnaus, o tavo šlovingas angelas mane paguos.

Ar nusileisiu tamsos ir pačios mirties gelmėn,
Aš tikrai neabejosiu tavimi ir tavęs nebijosiu,
Kadangi aš žinau, jog laiko ir tavojo vardo šlovės pilnatvėje
Tu prikelsi mane, kad sėdėčiau kartu su tavimi dangaus bastione.

---

[553]▼

Tokia istorija buvo pašnibždėta nakties metu berniukui piemeniui. Jis neatsiminė jos pažodžiui, bet tiek, kiek pajėgė prisiminti, jis persakė taip, kaip yra užrašyta šiandien.

Šitie serafimai yra tobulumo pasiekimo evangelijos angelai visai sistemai, o taip pat ir atskiriems kylantiesiems. Net ir dabar jaunoje Satanijos sistemoje jų mokymai ir planai sudaro nuostatas ateities amžiams, kada gyvenamieji pasauliai nebetarnaus mirtingiesiems kylantiesiems laiptais į dangaus sferas.

2. *Rasiniai Aiškintojai*. Visos mirtingųjų būtybių rasės nėra vienodos. Tas tiesa, yra planetinis modelis, apimantis konkretaus pasaulio įvairių rasių fizines, protines, ir dvasines savybes ir tendencijas; bet taip pat yra ir skirtingi rasių tipai, ir labai konkrečios visuomeninės tendencijos apibūdina žmogiškųjų būtybių šitų skirtingų pagrindinių tipų palikuonis. Laiko pasauliuose serafiniai rasiniai aiškintojai prisideda prie rasių komisijos atstovų pastangų suderinti skirtingus rasių požiūrius, ir savo veiklą jie tęsia gyvenamuosiuose pasauliuose, kur tie patys skirtumai iki tam tikro laipsnio turi tendenciją išlikti. Susipainiojusioje planetoje, tokioje, kaip Urantija, šitos nuostabios būtybės vargu ar turėjo progos veikti, bet jos yra pirmojo dangaus puikūs sociologai ir išmintingi etniniai patarėjai.

Jums reikėtų susimąstyti apie teiginius "dangus" ir "dangų dangūs." Taip, kaip dangų suvokė didžioji dalis jūsų pranašų, tai juo buvo vietinės sistemos pirmasis gyvenamasis pasaulis. Kada apaštalas kalbėjo apie tai, jog buvo "pakeltas į trečiąjį dangų," tada jis turėjo omenyje tą patyrimą, kada jam miegant jo Derintojas atsiskyrė ir tokioje neįprastoje būsenoje atliko projekciją į trečiąjį iš septynių gyvenamųjų pasaulių. Kai kurie jūsų išminčiai matė didingesnio dangaus viziją, "dangų dangaus," iš kurių septinkartis gyvenamųjų pasaulių patyrimas buvo ne kas kita, kaip tik pirmasis dangus; antrasis dangus yra Jerusemas; trečiasis dangus yra Edentija ir jos palydovai; ketvirtasis dangus yra Salvingtonas ir jį juosiančios mokymo sferos; penktasis dangus yra Uversa, šeštasis dangus yra Havona; ir septintasis dangus yra Rojus.

3. *Proto Planuotojai*. Šitie serafimai yra pasišventę tam, jog efektyviai grupuotų morontines būtybes ir organizuotų jų komandinį darbą gyvenamuosiuose pasauliuose. Jie yra pirmojo dangaus psichologai. Šito konkretaus skyriaus didžioji dauguma serafinių tarnų yra sukaupę ankstesnį patyrimą kaip laiko vaikų angelai sargai, bet jų globotiniams, dėl kokios nors priežasties, gyvenamuosiuose pasauliuose nepavyko įsiasmeninti ar kitaip išlikti susiliejimo su Dvasia metodo dėka.

Būtent proto planuotojų užduotis yra studijuoti Derintoją turinčių sielų, pereinančių per gyvenamuosius pasaulius, prigimtį, patyrimą, ir statusą ir padėti juos sugrupuoti užduotims ir žengimui į priekį. Bet šitie proto planuotojai nerengia intrigu, nemanipuliuoja, ar kitokiu būdu nesinaudoja sau naudinga linkme gyvenamųjų pasaulių studentų neišmanymu ar kitais apribojimais. Jie yra visiškai dori ir nuostabiai teisingi. Jie gerbia jūsų naujai gimusių morontinę valią; jie laiko jus savarankiškoms valinėms būtybėmis, ir jie stengiasi skatinti jūsų spartų vystymąsi ir žengimą į priekį. Čia jūs akis į akį susiduriate su tikrais draugais ir supratingais patarėjais, angelais, kurie iš tikrųjų sugeba jums padėti "pamatyti save tokį, kokį jus mato kiti" ir "pažinti save tokį, kokį jus pažįsta angelai."

Net Urantijoje, šitie serafimai moko amžinosios tiesos: Jeigu jūsų pačių protas netarnauja jums gerai, tai jūs galite pakeisti jį į Jėzaus iš Nazareto protą, kuris visada tarnauja jums gerai.

---

[554]▼

4. *Morontiniai Patarėjai*. Šitie tarnai savo vardą gauna dėl to, jog yra paskirti tam, kad mokytų, reguliuotų, ir patartų išlikusiems iš žmogiškosios kilmės pasaulių mirtingiesiems, sieloms, kurios pereina į sistemos būstinės aukštąsias mokyklas. Jie yra mokytojai tų, kurie siekia skirtingų gyvenimo lygių patirtinės vienybės išvalgos, tų, kurie mėgina integruoti prasmes ir suvienyti vertybes. Mirtingame gyvenime tai yra filosofijos funkcija, morontinėse sferose tai yra motos funkcija.

Mota yra kažkas daugiau negu aukščiausioji filosofija; lyginant su filosofija, ji yra kaip dvi akys palyginus su viena akimi; prasmėms ir vertybėms ji suteikia stereoskopinį efektą. Materialus žmogus visatą mato tarsi vien tikrai su viena akimi – plokščią. Gyvenamųjų pasaulių studentai pasiekia kosminę perspektyvą – gelmę – morontinio gyvenimo suvokimą užklodami ant fizinio gyvenimo suvokimo. Ir jie yra įgalinti šituos materialius ir morontinius požiūrius sufokusuoti teisingai didele dalimi dėl nenuilstančių serafinių patarėjų tarnystės, kurie taip kantriai moko gyvenamųjų pasaulių studentus ir morontinius progresuotojus. Daugelis iš aukščiausiosios serafimų kategorijos mokančiųjų patarėjų savo karjerą pradėjo laiko mirtingųjų naujai išlaisvintų sielų patarėjais.

5. *Technikai*. Tai yra tie serafimai, kurie naujesiems kylantiesiems padeda prisitaikyti prie naujos ir santykinai keistos morontinių sferų aplinkos.

Gyvenimas pereinamuosiuose pasauliuose yra grindžiamas realiu ryšiu tiek su fiziniu, tiek su morontinio lygių energijomis ir medžiagomis ir iki tam tikro laipsnio su dvasinėmis realybėmis. Kylantieji turi aklimatizuotis kiekviename

naujame morontiniame lygyje, ir čia jiems labai daug padeda serafiniai technikai. Šitie serafimai veikia kaip ryšininkai su Morontinės Energijos Prižiūrėtojais ir su Pagrindiniais Fiziniais Kontrolieriais ir labai plačiai funkcionuoja kaip kylančiųjų piligrimų instruktoriai, aiškinantys apie tų energijų, kurios panaudojamos pereinamosiose sferose, pobūdį. Jie su užduotimis ražo erdvę nepaprastųjų situacijų atvejais ir atlieka daugelį kitokių įprastų ir specialių pareigų.

6. *Registruotojai-Mokytojai.* Šitie serafimai registruoja transakcijas ties sankirta to, kas yra dvasinis ir fizinis, ties žmonių ir angelų santykių sankirta, ir visatos žemesniųjų sferų morontines transakcijas. Jie taip pat tarnauja instruktoriais, mokydami fakto registravimo sumanaus ir efektyvaus metodo. Išmintingai surinkti ir suderinti susietus duomenis yra tam tikras menas, ir šitas menas yra iškeliamas bendradarbiaujant su dangiškaisiais meistras, ir net ir kylantieji mirtingieji šitokiu būdu būna susieti su registruojančiais serafimais.

Visų serafinių kategorijų registruotojai tam tikrą laiko dalį paskiria morontijos progresuotojų lavinimui ir mokymui. Šitie laiko faktų angelai saugotojai yra visų tų, kurie ieško faktų, idealūs mokytojai. Prieš išvykdami iš Jerusemo, jūs būsite gana gerai susipažinę su Satanijos ir jos 619 apgyvendintų pasaulių istorija, ir didelę šitos istorijos dalį perteiks šitie serafiniai registruotojai.

Visi šitie angelai yra registruotojų grandinėje, kuri nusidriekia nuo žemiausių iki aukščiausių laiko faktų ir amžinybės tiesos saugotojų. Kada nors jie išmokys jus ieškoti tiesos, o taip pat ir faktų tam, kad išplėstumėte savo sielą, o taip pat ir savo protą. Net ir dabar jūs turėtumėte mokytis laistyti savo širdies sodą, o taip pat ieškoti žinių sausų smėlynų. Formos yra bevertės, kada pamokos yra išmokstamos. Jokio viščiuko negalima išperėti be lukšto, ir bet koks lukštas nebetenka vertės, kai tas viščiukas išsiritas. Bet kartais klydimas yra toks didžiulis, kad jo ištaisymas

---

[555]▼

apreiškimo dėka būtų pražūtingas toms lėtai atsirandančioms tiesoms, kurios yra esminės, kad jis būtų sunaikintas empiriškai. Kada vaikai turi savo idealus, negriaukite jų; leiskite jiems augti. Ir nors jūs mokotės mąstyti kaip suaugusieji, bet taip pat turėtumėte mokytis melstis kaip vaikai.

Įstatymas yra pats gyvenimas, o ne jo elgesio taisyklės. Blogis yra įstatymo pamynimas, o ne pažeidimas tų elgesio taisyklių, susijusių su gyvenimu, kuris ir yra tas įstatymas. Melas nėra atpasakojimo metodo reikalas, bet kas nors iš anksto apgalvota kaip tiesos iškreipimas. Naujų paveikslų sukūrimas iš senų faktų, tėvų gyvenimo patvirtinimas iš naujo palikuonių gyvenime – šitai yra skoningas tiesos triumfas. Plauko šešėlis, sąmoningai pasuktas turint neteisingą tikslą, menkiausias suktelėjimas ar iškreipimas to, kas yra principas – visa tai sudaro melą. Bet sufaktintos tiesos, suakmenėjusios tiesos, fetišas, vadinamosios nekintančios tiesos geležinis lankas, žmogų akiai laiko uždarame nuogo fakto apskritime. Formaliai jis gali būti teisus, kas susiję su faktu, bet gali be galo klysti tiesos požiūriu.

7. *Tarnaujantys Rezervai*. Pereinamųjų serafimų visų kategorijų didžiulis korpusas yra laikomas pirmajame gyvenamajame pasaulyje. Po likimo sargų, šitie pereinamieji tarnai iš visų serafinių kategorijų prie žmonių priartėja labiausiai, ir su jais jūs praleisite daug savo laisvalaikio akimirų. Angelai jaučia pasitenkinimą tarnaudami ir, kada nebūna paskirti į tarnystę, tada dažnai tarnauja savanoriškai. Ne vieno kylančiojo mirtingojo siela pirmą kartą buvo uždegta noro tarnauti dieviškąja ugnimi dėka asmeninės draugystės su serafinių rezervų savanoriais tarnais.

Iš jų išmoksite, kaip spaudimui leisti vystyti stabilumą ir užtikrintumą; kaip būti ištikimiams ir nuoširdiems ir, kartu, linksmiems; kaip be nusiskundimų priimti išbandymus ir kaip be baimės žvelgti į sunkumus ir netikrumą. Jie paklaus: Jeigu jums nepasiseks, ar jūs ir vėl energingai pakilsite naujam mėginimui? Jeigu jums pasiseks, ar išlaikysite gerai subalansuotą laikyseną – stabilų ir sudvasintą požiūrį – bet kokių pastangų metu ilgoje kovoje sutraukant materialios inercijos grandines tam, kad pasiektumėte dvasinės egzistencijos laisvę?

Net ir kaip mirtingieji, taip ir šitie angelai iš tikrųjų buvo daugelio nusivylimų šaltinis, ir jie taip pat nurodys, jog kartais jūsų patys skaudžiausi nusivylimai yra tapę jūsų didžiausia palaima. Kartais pasėtas grūdas žūsta, kaip sudūžta ir jūsų nuostabiausios viltys, prieš tai, kada jos galėtų iš naujo atgimti tam, kad duotų naujo gyvenimo ir naujų galimybių vaisių. Ir iš jų išmoksite mažiau kentėti apėmus liūdesiui ir nusivylimui, pirma, kurdami mažiau asmeninių planų, susijusių su kitomis asmenybėmis, ir tada, susitaikydami su savąja dalia, kada jūs esate ištikimai įvykdę savo pareigą.

Jūs sužinosite, kad savo vargus padidinate ir sėkmės galimybes sumažinate į save žvelgdami per daug rimtai. Nieko negali būti aukščiau už darbą savojo statuso sferoje – šitame pasaulyje ar kitame. Labai svarbus yra darbas ruošiantis kitai aukštesniajai sferai, bet niekas neprilygsta to pasaulio, kuriame tuo metu jūs gyvenate, darbo svarbai. Nors svarbus yra *darbas*, bet *savasis* aš nėra svarbus. Kada jūs jaučiatės svarbiu, tada prarandate energiją dėl to, jog vargina ir drasko ego didingumas, taip, kad labai mažai energijos belieka darbo atlikimui. Savojo aš sureikšminimas, ne darbo sureikšminimas, išsekina nesubrendusius tvarinius; sekina būtent savasis aš, o ne pastangos jį pasiekti. Jūs galite atlikti svarbų darbą, jeigu nesureikšminate savojo aš; jūs galite atlikti keletą dalykų lygiai taip lengvai, kaip ir vieną, jeigu save paliecate nuošalyje. Įvairovė atgaivina; monotonija yra tai, kas alina ir sekina. Diena iš dienos viskas yra vienoda – tiesiog gyvenimas arba mirties alternatyva.

---

[556]▼

7. MORONTINĖ MOTA

Morontinės motos žemesnysis lygis tiesiogiai siejasi su žmogiškosios filosofijos aukščiausiais lygiais. Pirmajame gyvenamajame pasaulyje yra praktikuojama mokytį mažiau pažengusius į priekį studentus, naudojantis lygiagrečiu metodu, t.y. vienoje skiltyje yra pateikiamos motos prasmų paprastesnės sąvokos, o priešingoje skiltyje yra cituojami analogiškai mirtingojo

filosofijos teiginiai.

Ne taip seniai, kada užduotį vykdžiau Satanijos pirmajame gyvenamajame pasaulyje, tada turėjau progos šitą mokymo metodą stebėti; ir, nors aš negaliu imtis užduoties, kad perteikčiau motos pamokos turinį, bet man yra leidžiama užrašyti žmogiškosios filosofijos tuos dvidešimt aštuonis teiginius, kuriuos šitas morontijos mokytojas panaudojo kaip vaizdinę medžiagą, numatytą tam, jog padėtų šitiems naujiesiems gyvenamųjų pasaulių gyventojams savo pirmosiose pastangose suvokti motos reikšmę ir prasmę. Šitos žmogiškosios filosofijos iliustracijos buvo tokios:

1. Specifinių gabumų demonstravimas neliudija, jog yra dvasiniai sugebėjimai. Protingumas nėra tikrojo charakterio pakaitalas.
2. Nedaug žmonių gyvena pagal įtikėjimą, kurį jie iš tiesų turi. Baimė be priežasties yra tikroji intelektualinė apgaulė, į kurią pakliūna besivystanti mirtingojo siela.
3. Įgimtų sugebėjimų negalima viršyti; į pintą niekada negalima įpilti kvortos. Dvasinės sampratos negalima mechaniškai įgrūsti į materialią atminties formą.
4. Nedaug mirtingųjų kada nors išdrįsta sukurti kažką panašaus į teigiamų asmenybės savybių visumą, kuri yra sukuriama charakterio ir gailestingumo sujungto tarnavimo dėka. Didžioji dauguma nuskurdintų sielų iš tiesų yra turtingos, bet jos atsisako tuo patikėti.
5. Sunkumai gali tapti didžiuliu išbandymu vidutinybei ir palaužti išsigandusius, bet jie tikrai stimuliuoja tikruosius Pačių Aukštųjų vaikus.
6. Naudotis teisėmis be piktnaudžiavimo, turėti laisvę be savivalės, turėti valdžią ir ja visiškai nesinaudoti savojo aš išaukštinimui – tai yra aukštai išsivysčiusios civilizacijos požymiai.
7. Kosmose aklų ir nenumatytų atsitikimų nebūna. Ir dangiškosios būtybės iš tiesų nepadedą tokiai žemesniajai būtybei, kuri atsisako elgtis pagal savosios tiesos šviesą.
8. Pastangos nevisada sukelia džiaugsmą, bet be išmintingų pastangų laimės nebūna.
9. Veiksmas suteikia jėgą; nuosaikumas sukelia žavesį.
10. Teisumas paliečia tiesos harmonijos stygas, ir ši melodija vibruoja per visą kosmosą, pasiekdama net Begalinįjį.
11. Silpnieji mėgaujasi rezoliucijomis, bet stiprieji veikia. Gyvenimas yra ne kas kita, kaip kasdienis darbas – padarykite jį gerai. Veiksmas yra mūsų; rezultatai yra Dievo.

12. Didžiausia kosmoso kančia yra tai, kad jis niekada nepatyrė kančios. Tiktai mirtingieji mokosi išminties patirdami sukrėtimus.

13. Žvaigždės ryškiausiai yra matomos iš empirinių gelmių vienišos izoliacijos, o ne nuo apšviestų ir ekstazę keliančių kalnų viršūnių.

14. Savo partneriams sužadinkite apetitą tiesai; patarkite tiktai tada, kada patarimo yra prašoma.

---

[557]▼

15. Apsimetinėjimas yra neišmanėlio juokingos pastangos atrodyti išmintingu, bandymas tuščiai sielai atrodyti turtinga.

16. Jūs negalite dvasinės tiesos suvokti tol, kol jos nepatiriate jausminiu požiūriu, o didelė dalis tiesų, išskyrus nelaimės atvejus, tikrai nėra patiriama jausminiu požiūriu.

17. Ambicija yra pavojinga tol, kol nėra iki galo suvisuomeninta. Jūs iš tiesų nesate įgavę nė vienos dorybės tol, kol jūsų veiksmai nepadarys jūsų tokiau, kad būtumėte jos verti.

18. Nekantrumas yra dvasinis nuodas; pyktis yra kaip akmuo stipriai sviestas į širšių lizdą.

19. Nerimo reikia atsisakyti. Sunkiausia yra išverti tokius nusivylimus, kurie niekada neateina.

20. Tiktai poetas sugeba išvelgti poeziją kasdienės egzistencijos įprastinėje prozoje.

21. Bet kokio meno aukštoji misija yra, savo iliuzijomis, pranašauti aukštesnę visatos tikrovę, laiko emocijas kristalizuoti į amžinybės mintį.

22. Besivystanti siela nepaverčiama dieviška tuo, ką ji daro, bet tuo, ką ji stengiasi daryti.

23. Mirtis nieko nepridėjo prie intelektualios nuosavybės ar prie dvasinio apdovanojimo, bet prie patirtinio statuso ji tikrai pridėjo išlikimo sąmonę.

24. Amžinybės likimą akimirka po akimirkos nulemia gyvenimo laimėjimai, kurių yra siekiama dienos iš dienos. Šiandienos veiksmai yra rytdienos lemtis.

25. Didingumas yra ne tiek jėgos turėjimas, kiek tos jėgos išmintingas ir dieviškas panaudojimas.

26. Žinias galima turėti tiktai jomis dalinantis su kitais; jas saugo išmintis, o suvisuomenina meilė.

27. Pažanga reikalauja individualybės vystymosi; vidutinybė stengiasi įsisprausti į standartą.

28. Bet kokio teiginio argumentuotas gynimas yra atvirksčiai proporcingas jame esančiai tiesai.

Toks yra pradedančiųjų pirmajame gyvenamajame pasaulyje darbas, tuo tarpu labiau į priekį pažengę mokiniai vėlesniuose pasauliuose pradeda įsisavinti kosminės išvalgos ir morontinės motos aukščiausius lygius.

8. MORONTINIAI PROGRESUOTOJAI

Nuo to laiko, kada lavinimas būna užbaigtas gyvenamuosiuose pasauliuose iki dvasios statuso pasiekimo supervisatos karjeroje, kylantieji mirtingieji yra vadinami morontiniais progresuotojais. Jūsų perėjimas per šią puikią gyvenimo ribą bus neužmirštamasis patyrimas, žavūs atsiminimai. Tai yra evoliuciniai vartai į dvasinį gyvenimą ir galiausiai į tvarinio tobulumo pasiekimą, kurio pagalba kylantieji pasiekia laiko tikslą – suranda Dievą Rojuje.

Visas šitas mirtingojo žengimo į priekį morontinis ir vėliau dvasinis planas, šita kruopščiai parengta visatos lavinimo mokykla kylantiems tvariniams, turi konkretų ir dievišką tikslą. Taip Kūrėjų sumanyta laiko tvariniams suteikti laipsnišką galimybę įsisavinti didžiosios visatos veikimo

---

[558]▼

ir administravimo niuansus, ir šią ilgalaikį mokymo kursą galima geriausiai įgyvendinti tada, kada išliekantis mirtingasis į viršų lipa palaipsniui ir realiai dalyvaudamas kiekviename kilimo žingsnyje.

Planas dėl mirtingojo išlikimo turi praktinį ir naudingą tikslą: jūs visą šią dieviškąjį darbą ir atkaklų mokymą gaunate net tik dėl to, jog galėtumėte išlikti tik tam, kad patirtumėte begalinę palaimą ir amžinąjį malonumą. Aukščiausiosios tarnystės tikslas yra paslėptas už dabartinio visatos amžiaus horizonto. Jeigu tik Dievai sumanytų jus paimti į vieną ilgą ir amžinojo džiaugsmo ekskursiją, tai jie tikrai išstos visatos tokiu laipsniu nepaverstų viena didžiule ir sudėtinga praktinio lavinimo mokykla, nepareikalautų didžiulės dangiškojo kūrinio dalies dirbti mokytojais ir instruktoriais, o vėliau nepraleistų amžių amžiais vesdami jus, vieną po kito, per šią gigantišką patirtinio mokymo visatos mokyklą. Parama mirtingųjų žengimo pirmyn planui atrodo, jog yra vienas iš pagrindinių dalykų šiuo metu organizuotoje visatoje, ir didžioji dauguma nesuskaičiuojamų sukurtų protingų būtybių tiesiogiai arba netiesiogiai yra įsitraukusios į šito progresinio tobulumo plano kokios nors fazės įgyvendinimą.

Keliaudami gyvosios egzistencijos kilimo pakopomis nuo mirtingojo žmogaus iki Dievybės apkabinimo, jūs iš tikrųjų gyvenate būtent tą išstobulinto tvarinio egzistencijos kiekvienos įmanomos fazės ir pakopos gyvenimą dabartiniame visatos amžiuje. Nuo mirtingojo žmogaus iki Rojaus užbaigtojo yra apimta viskas, kas tik dabar gali būti – įtraukiama viskas, kas šiandien gali būti įmanoma išmintingų, išstobulintų užbaigtųjų tvarinių būtybių gyvosioms

kategorijoms. Jeigu Rojaus užbaigtųjų ateities likimas yra tarnystė naujose visatose, kurios yra tveriamos dabar, tai galima būti tikram, jog šitame naujajame ir ateities kūrinyje nebus tokių patirtinių būtybių sukurtų kategorijų, kurių gyvenimas bus visiškai kitoks negu mirtingųjų užbaigtųjų gyvenimas, kuri jie nugyveno kuriame nors pasaulyje kaip savo kylančiojo mokymo dalį, kaip vieną iš etapų savo amžius trunkančiame žengime į priekį nuo gyvulio iki angelo ir nuo angelo iki dvasios, ir nuo dvasios iki Dievo.

[Pateikta Neadono Archangelo.]

[559]▼

49 DOKUMENTAS

APGYVENDINTI PASAULIAI

VISI mirtingaisiais apgyvendinti pasauliai yra evoliuciniai kilme ir esme. Šitos sferos yra laiko ir erdvės mirtingųjų rasių gimimo vieta, evoliucinis lopšys. Kiekvienas kylančiosios gyvybės laiptelis yra tikra lavinimo mokykla tai egzistencijos pakopai, kuri būtent ir yra priešakyje, ir tas pasakytina ir apie žmogaus progresinio kilimo į Rojų kiekvieną etapą; lygiai taip tas pasakytina tiek ir apie pirminį mirtingojo patyrimą evoliucinėje planetoje, kiek ir apie baigiamąją Melkizedekų mokyklą visatos būstinėje, tokią mokyklą, kurią kylantieji mirtingieji ima lankyti tik prieš pat savo pervedimą į supervisatos režimą ir prieš pat pirmojo etapo dvasinę egzistenciją.

Visi apgyvendinti pasauliai dangiškajam administravimui paprastai yra sugrupuoti į vietines sistemas, ir kiekviena iš šitų vietinių sistemų yra apribota maždaug vienu tūkstančiu evoliucinių pasaulių. Šitas apribojimas remiasi Dienu Senujų dekretu, ir jis yra susijęs su egzistuojančiomis evoliucinėmis planetomis, kuriose gyvena mirtingieji, turintys išlikimo statusą. Šitoje grupėje nėra nei tokių pasaulių, kurie galutinai įsitvirtino šviesoje ir gyvenime, nei tokių planetų, kuriose gyvybės vystymasis yra ikižmogiškojoje pakopoje.

Pati Satanija yra neužbaigta sistema, turinti tikrai 619 apgyvendintų pasaulių. Šitos planetos yra numeruojamos sutinkamai su savo kaip apgyvendintų pasaulių, kaip pasaulių, kurie yra apgyvendinti valią turinčiais tvariniais, užregistravimu. Tokiu būdu Urantijai buvo duotas *Satanijos 606* numeris, reiškiantis šitoje vietinėje sistemoje 606-tą pasaulį, kuriame tas ilgas evoliucinės gyvybės procesas pasiekė aukščiausią tašką atsiradus žmogiškosioms būtybėms. Trisdešimt šešios neapgyvendintos planetos artėja prie gyvybės-padovanojimo etapo, o kelios planetos dabar yra ruošiamos Gyvybės Nešėjams. Beveik du šimtai sferų vystosi taip, kad būtų pasirengusios gyvybės implantavimui per artimiausius keletą milijonų metų.

Nevisos planetos yra tinkamos tam, kad priglaustų mirtingąją gyvybę. Mažos planetos, turinčios sukimosi aplink savo ašį didžiulį greitį, yra visiškai netinkamos gyvybei. Satanijos keliose fizinėse sistemose planetos, skriejančios aplink centrinę saulę, gyvybei yra per daug didelės; didžiulė jų masė sukelia didžiulę traukos jėgą. Didelė dalis iš šitų milžiniškų sferų turi palydovus, kartais pusę tuzino ar daugiau, ir dažnai šitie mėnuliai savo dydžiu yra labai arti Urantijos dydžio, taip kad gyvybei jie yra beveik idealios vietos.

Satanijos seniausias apgyvendintas pasaulis, pirmasis pasaulis, yra Anova,

vienas iš keturiasdešimt keturių palydovų, besisukančių aplink milžinišką tamsiąją planetą, bet apšviečiamą trijų kaimyninių saulių skirtingos šviesos. Anova yra pasiekusi progresinės civilizacijos išsivysčiusį etapą.

1. PLANETINĖ GYVYBĖ

Laiko ir erdvės visatos vystosi palaipsniui; gyvybės – žemiškosios ar dangiškosios – vystymasis nėra nei pagal norą, nei magiškas. Kosminė

---

[560]▼

evoliucija nevisada gali būti suprantama (nuspėjama), bet ji tikrai niekada nebūna atsitiktinė.

Materialios gyvybės biologinis vienetas yra protoplazminė ląstelė, cheminių, elektrinių, ir kitokių pagrindinių energijų bendroji sąjunga. Cheminės formulės skiriasi kiekvienoje sistemoje, o gyvų ląstelių reprodukcijos metodas yra šiek tiek skirtingas kiekvienoje vietinėje visatoje, bet Gyvybės Nešėjai visada yra tie gyvieji katalizatoriai, kurie sukelia materialios gyvybės pirmines reakcijas; jie yra gyvosios materijos energetinių grandinių sužadintojai.

Visi vietinės sistemos pasauliai rodo neklystamą fizinių giminingumą; nežiūrint šito, kiekviena planeta turi savo gyvybės skalę, nėra dviejų pasaulių, kurie būtų tiksliai tokie patys augaliniu ir gyvuliniu apdovanojimu. Sistemos gyvybės tipuose šitos planetinės variacijos kyla dėl Gyvybės Nešėjų sprendimų. Bet šitos būtybės nėra nei kaprizingos, nei įnoringos; visatos yra valdomos sutinkamai su įstatymu ir tvarka. Nebadono įstatymai yra dieviškieji Salvingtono mandatai, o evoliucinė gyvybės kategorija Satanijoje yra suderinta su evoliuciniu Nebadono modeliu.

Evoliucija yra žmogiškojo vystymosi taisyklė, bet pats procesas įvairiuose pasauliuose labai smarkiai skiriasi. Kartais gyvybė pradeda viename centre, kartais trijuose, kaip tai buvo Urantijoje. Pasauliuose, turinčiuose atmosferą, ji paprastai turi jūrinę kilmę, bet nevisada; daug kas priklauso nuo planetos fizinės būklės. Gyvybės Nešėjai gyvybės inicijavimo veikloje turi didžiulius įgaliojimus.

Planetinei gyvybei vystantis, augalinė forma visada būna anksčiau už gyvulinę, ir ji būna gana pilnai išsivysčiusi prieš atsiskiriant gyvuliniam modeliui. Visi gyvuliniai tipai yra išsivystę iš ankstesnės gyvos substancijos augalinės karalystės bazinių modelių; jie nėra organizuoti atskirai.

Gyvybės evoliucijos ankstyvieji etapai iš viso neatitinka jūsų šiandieninio požiūrio. *Mirtingasis žmogus nėra evoliucinis atsitiktinumas*. Yra tiksli sistema, visuotinis įstatymas, kuris nulemia planetinės gyvybės plano atsiskleidimą erdvės sferose. Laikas ir didelis rūšių skaičiaus sukūrimas nėra lemiami poveikiai. Pelės dauginasi daug greičiau už dramblius, bet drambliai vystosi daug greičiau už peles.

Planetinės evoliucijos procesas yra tvarkingas ir kontroliuojamas. Aukštesnių organizmų išsivystymas iš žemesnių gyvybės grupių nėra atsitiktinis. Kartais evoliucinė pažanga yra laikinai uždelsiama dėl to, jog žūsta tam tikros gyvybės plazmos palankios linijos, kurios buvo įdiegtos rinktinėse rūšyse. Dažnai prireikia daugybės amžių tam, kad būtų kompensuota toji žala, kurią sukėlė

vieno vienintelio žmogaus paveldimo aukštesnio biologinio požymio praradimas. Šitie rinktiniai ir aukštesnieji gyvos protoplazmos paveldimi biologiniai požymiai turėtų būti su pavydu ir išmintingai saugomi, kada jau jie yra kartą atsiradę. Ir daugumoje apgyvendintų pasaulių šitie aukštesnieji gyvybės potencialai yra vertinami daug labiau negu Urantijoje.

2. PLANETŲ FIZINIAI TIPAI

Augalinės ir gyvulinės gyvybės yra standartinis ir bazinis modelis kiekvienoje sistemoje. Bet Gyvybės Nešėjai dažnai susiduria su būtinybe šituos bazinius modelius modifikuoti tam, kad juos priderintų prie skirtingų fizinių sąlygų, su kuriomis jie susiduria daugybėje erdvės pasaulių. Jie puoseleja mirtingojo tvarinio bendrą sistemos tipą, bet yra septyni skirtingi fiziniai tipai, o taip pat šitų septynių svarbiausių skyrių tūkstančių tūkstančiai smulkesnių variacijų:

---

[561]▼

1. Atmosferiniai tipai.
2. Elementiniai tipai.
3. Gravitaciniai tipai.
4. Temperatūriniai tipai.
5. Elektriniai tipai.
6. Energizuojantys tipai.
7. Neįvardinti tipai.

Satanijos sistemoje yra visi šitie tipai ir daugybė tarpinių grupių, nors kai kurie yra atstovaujami labai negausiai.

1. *Atmosferiniai tipai.* Pasaulių, kuriuose gyvena mirtingieji, fizinius skirtumus iš esmės nulemia atmosferos prigimtis; kiti poveikiai, prisidedantys prie planetinės gyvybės skirtingumo, yra santykinai nedideli.

Dabartinė Urantijos atmosferos būklė yra beveik ideali tam, kad palaikytų kvėpuojantį žmogaus tipą, bet žmogiškasis tipas gali būti taip modifikuotas, kad jis gali gyventi tiek superatmosferinėse, tiek ir subatmosferinėse planetose. Tokie modifikavimai taip pat apima ir gyvulinę gyvybę, kuri labai smarkiai skiriasi tose įvairiose apgyvendintose sferose. Tiek sub-, tiek superatmosferiniuose pasauliuose gyvulinių kategorijų modifikavimas yra labai didžiulis.

Satanijoje iš atmosferinių tipų apie du su puse procento yra subkvėpuojantieji, apie penkis procentus yra superkvėpuojantieji, ir daugiau kaip devyniasdešimt vienas procentas yra tarpinio kvėpavimo tipas, visi kartu sudarydami devyniasdešimt aštuonis su puse procento Satanijos pasaulių.

Tokios būtybės, kaip Urantijos rasės, yra klasifikuojamos kaip tarpinio tipo kvėpuojantieji; jūs atstovaujate vidutinei arba tipinei mirtingųjų egzistencijos kvėpuojančiųjų kategorijai. Jeigu protingi tvariniai egzistuotų tokioje planetoje, kurios atmosfera būtų panaši į jūsų netolimos kaimynės, Veneros, atmosferą, tai jie priklausytų superkvėpuojančiųjų grupei, tuo tarpu būtybės, gyvenančios

tokioje planetoje, kurios atmosfera yra tokia išretinta, kaip jūsų išorinio kaimyno, Marso, tai jie būtų vadinami subkvėpuojančiaisiais.

Jeigu mirtingieji gyventų planetoje, kurioje nėra oro, kaip jūsų mėnulyje, tai jie priklausytų atskirai nekvėpuojančiųjų kategorijai. Šitas tipas išreiškia radikalų arba ekstremalų prisiderinimą prie planetos aplinkos, ir yra aptiriamas atskirai. Nekvėpuojantieji sudaro likusį vieną ir pusę procento Satanijos pasaulių.

2. *Elementiniai tipai.* Šitie skirtumai yra susiję su mirtingųjų ryšiu su vandeniu, oru, ir žeme, ir yra keturios atskiros protingos gyvybės rūšys pagal savo ryšį su gyvenamąja aplinka. Urantijos rasės yra iš sausumos kategorijos.

Jums neįmanoma įsivaizduoti tos aplinkos, kuri vyrauja kai kurių pasaulių ankstyvaisiais amžiais. Šitos neįprastos sąlygos besivystančią gyvulinę gyvybę priverčia jūrinėje brendimo aplinkoje pasilikti ilgesnį laiką negu tose planetose, kurios labai anksti suteikia palankias sausumos ir atmosferos sąlygas. Priešingai būna kai kuriuose superkvėpuojančiųjų pasauliuose, kada planeta nėra per daug didelė, tada kartais būna naudinga parūpinti tokį mirtingojo tipą, kuris atmosferoje gali judėti lengvai. Šitie oro navigatoriai kartais įsiterpia tarp vandens ir sausumos grupių, ir jie visada gyvena tam tikru laipsniu ant žemės, galiausiai išsivystydami į sausumos gyventojus.

---

[562]▼

Bet kai kuriuose pasauliuose, per amžius jie ir toliau skraido net ir po to, kada būna tapę sausumos tipo būtybėmis.

Stebėti, kaip žmogiškųjų būtybių primityviųjų rasių ankstyvoji civilizacija įgauna kontūrus, tai ir stebina, ir linksmina, vienu atveju, ore ir medžių viršūnėse, ir kitu atveju, apsaugomų tropinių baseinų sekliuose vandenyse, taip pat ir tokių nepaprastų sferų rasių aušros šitų jūrinių sodų dugne, šlaituose, ir pakrantėje. Net Urantijoje buvo ilgas amžius, per kurį pirmykštis žmogus išsaugojo save ir pastūmėjo į priekį savo primityvią civilizaciją, didžiąją laiko dalį gyvendamas medžių viršūnėse, kaip tą darė ir jo ankstesni medžiuose gyvenę protėviai. Ir Urantijoje jūs vis dar tebeturite grupę miniatiūrinių žinduolių (šikšnosparnių šeimą), kurie skraido ore, o jūsų ruoniai ir banginiai, jūros gyventojai, taip pat yra žinduolių kategorijos.

Satanijoje, iš elementinių tipų, septyni procentai yra vandens, dešimt procentų yra oro, septyniasdešimt procentų yra sausumos, ir trylika procentų yra mišrūs sausumos ir oro tipai. Bet šitie ankstyvųjų intelektualių tvarinių modifikavimai nėra nei žmogiškosios žuvys, nei žmogiškieji paukščiai. Jie yra žmogiškieji ir ikižmogiškieji tipai, jie nėra nei superžuvys, nei pašlovinti paukščiai, bet yra aiškiai mirtingieji.

3. *Gravitaciniai tipai.* Modifikuojant kūrybinį modelį, protingos būtybės yra taip sukonstruojamos, kad jos gali laisvai veikti tiek mažesnėse, tiek didesnėse už Urantiją sferose, tokiu būdu būdamos, tam tikru laipsniu, pritaikytos prie gravitacijos tokiose planetose, kurios nėra idealaus dydžio ir tankio.

Įvairūs planetiniai mirtingųjų tipai skiriasi ūgiu; vidutiniškas ūgis Neadone yra šiek tiek mažiau negu septynios pėdos. Kai kuriuose didesniuose

pasauliuose žmonių ūgis siekia tik dvi su puse pėdos. Mirtingojo ūgis svyruoja nuo tokio per vidutinišką ūgį vidutinio dydžio planetose iki maždaug dešimties pėdų mažesnėse apgyvendintose sferose. Satanijoje yra tikrai viena rasė, žemesnė negu keturių pėdų ūgio. Dvidešimt procentų Satanijos apgyvendintų pasaulių yra apgyvendinti modifikuoto gravitacinio tipo mirtingaisiais užimančiais didesnes ir mažesnes planetas.

4. *Temperatūriniai tipai.* Įmanoma sukurti gyvas būtybes, kurios yra atsparios temperatūroms tiek aukštesnėms, tiek žemesnėms už Urantijos rasių gyvybės skalę. Taip, kaip jos yra klasifikuojamos karščio reguliavimo mechanizmų atžvilgiu, yra penkios atskiros būtybių kategorijos. Šitoje skalėje Urantijos rasės turi trečią numerį. Trisdešimt procentų Satanijos pasaulių yra apgyvendinti modifikuotų temperatūrinių tipų žmonių rasėmis. Dvylika procentų pasaulių priklauso aukštesnės temperatūros skalei, aštuoniolika procentų pasaulių priklauso žemesnės temperatūros skalei, lyginant su urantijiečiais, kurie funkcionuoja vidutinės temperatūros grupėje.

5. *Elektriniai tipai.* Pasaulių elektrinis, magnetinis, ir elektroninis elgesys labai smarkiai skiriasi. Mirtingos gyvybės yra dešimt tipų, skirtingai sumodeliuotų tam, kad atlaikytų skirtingą sferų energiją. Šitie dešimt tipų taip pat šiek tiek skirtingais būdais reaguoja į įprastos saulės šviesos cheminius spindulius. Bet šitos nedidelės fizinės variacijos jokių būdu nepaveikia intelektualaus ar dvasinio gyvenimo.

Iš mirtingosios gyvybės elektrinių sugrupavimų, beveik dvidešimt trys procentai priklauso ketvirtajai klasei, Urantijos egzistencijos tipas. Šitie tipai yra pasiskirstę šitaip: 1-asis numeris, vienas procentas; 2-asis numeris, du procentai; 3-asis numeris, penki procentai; 4-asis numeris, dvidešimt trys procentai; 5-asis numeris, dvidešimt septyni procentai;

---

[563]▼

6-asis numeris, dvidešimt keturi procentai; 7-asis numeris, aštuoni procentai; 8-asis numeris, penki procentai; 9-asis numeris, trys procentai; 10-asis numeris, du procentai – suapvalintais skaičiais.

6. *Besienergizuojantys tipai.* Nevisi pasauliai yra panašūs pagal energijos paėmimo būdą. Nevisi apgyvendinti pasauliai turi atmosferos vandenyną, tinkamą kvėpavimo dujų apykaitai, tokį, koks yra Urantijoje. Per daugelio planetų vystymosi ankstyvesnes ir vėlyvesnes stadijas, jūsų dabartinės kategorijos būtybės negalėtų egzistuoti; ir kada planetos kvėpavimo faktoriai yra labai aukšti arba labai žemi, tačiau kada visos kitos sąlygos protingai gyvybei yra tinkamos, tada tokiuose pasauliuose Gyvybės Nešėjai dažnai sukuria modifikuotą mirtingosios egzistencijos formą, būtybes, kurios yra pajėgios įgyvendinti savo gyvybinio proceso pakeitimus, tiesiogiai šviesos energijos ir Pagrindinių Fizinių Kontrolierių pirminių energijos transmutacijų pagalba.

Gyvūnų ir mirtingųjų yra šeši skirtingi maitinimosi tipai. Subkvėpuojantieji naudoja pirmąjį maitinimosi tipą, jūrų gyventojai naudoja antrąjį, viduriniai

kvėpuojantieji naudoja trečiąjį, kaip Urantijoje. Superkvėpuojantieji naudoja ketvirtąjį energijos paėmimo tipą, tuo tarpu nekvėpuojantieji naudoja penktąją maitinimosi ir energijos kategoriją. Šeštasis energizavimosi metodas yra skirtas tiktai tarpiniams tvariniams.

7. *Neįvardinti tipai.* Planetinė gyvybė turi didelį skaičių papildomų fizinių variacijų, bet visi šitie skirtumai yra vien tik anatomicinio modifikavimo, fiziologinio skirtumo, ir elektrocheminio suderinimo dalykai. Tokie skirtumai neturi nieko bendro su intelektualiu ar dvasiniu gyvenimu.

3. NEKVĖPUOJANČIŲJŲ PASAULIAI

Didžioji dauguma apgyvendintų planetų yra apgyvendinta kvėpuojančiojo tipo protingomis būtybėmis. Bet taip pat yra mirtingųjų kategorijos, kurios gali gyventi pasauliuose, kuriuose yra mažai oro arba jo nėra. Tarp Orvontono apgyvendintų pasaulių šitoks tipas sudaro mažiau negu septynis procentus. Neadone šitas procentas yra mažesnis negu trys. Visoje Satanijoje yra tiktai devyni tokie pasauliai.

Toks nedidelis skaičius nekvėpuojančiojo tipo apgyvendintų pasaulių Satanijoje yra dėl to, jog daug vėliau organizuota šitoji Norlatiadeko dalis vis dar turi gausybę meteorinių erdvės kūnų; o be apsauginės trinties atmosferoje šitie klajokliai pasaulius bombarduoja nepertraukiamai. Net ir kai kurias kometas sudaro gausybę meteorų spiečių, bet kaip taisyklė jie yra mažesnieji suirusios materijos kūnai.

Milijonų milijonai meteoritų kasdien įsiveržia į Urantijos atmosferą, įskriedami beveik dviejų šimtų mylių per sekundę greičiu. Nėkvėpuojančiuose pasauliuose išsivysčiusios rasės turi daug ką padaryti, kad apsisaugotų nuo meteorų žalos, įrengdamos elektrines instaliacijas, kurios veikia tam, kad meteorus sunaikintų arba nukreiptų į šalį. Jiems iškyla didžiulis pavojus, kada jie surizikuoja leisti už šitų apsaugomų zonų. Šituos pasaulius taip pat veikia katastrofiškos elektrinės audros, kurių prigimtis Urantijoje nėra žinoma. Šitų milžiniškų energijos svyravimų metu gyventojai turi slėptis specialiuose apsauginės izoliacijos statiniuose.

Nėkvėpuojančiųjų pasauliuose gyvybė radikaliai skiriasi nuo to, kas yra Urantijoje. Šitie nekvėpuojantieji nevalgo maisto ir negeria vandens, kaip tą daro Urantijos rasės. Šitų ypatingų rasių nervų sistemos reakcijos, šilumą reguliuojantis mechanizmas, ir medžiagų apykaita radikaliai skiriasi nuo Urantijos mirtingųjų tokių

---

[564]▼

funkcijų. Skiriasi beveik kiekvienas gyvenimo veiksmas, išskyrus reprodukciją, net ir giminės pratęsimo metodai yra kažkiek skirtingi.

Nėkvėpuojančiuose pasauliuose gyvūnų rūšys radikaliai skiriasi nuo tų rūšių, kurios sutinkamos atmosferinėse planetose. Nėkvėpuojančios gyvybės gyvenimas skiriasi nuo egzistencijos metodo atmosferiniame pasaulyje; net ir savo išlikimu po mirties jų rasės skiriasi, būdamos kandidatais susiliesti su Dvasia. Nepaisant to, šitos būtybės gyvena ir vysto sferos veiklą, patirdamos

santykinai panašius išbandymus ir džiaugsmus, kokius patiria mirtingieji, gyvenantys atmosferiniuose pasauliuose. Protu ir charakteriu nekvėpuojantieji nesiskiria nuo kitų mirtingųjų tipų.

Jus nepaprastai sudomintų tai, kaip šito tipo mirtingieji tvarkosi planetoje, nes tokia būtybių rasė gyvena vienoje sferoje, kuri yra visiškai arti Urantijos.

4. EVOLIUCINIAI VALINIAI TVARINIAI

Tarp skirtingų pasaulių mirtingųjų yra didžiuliai skirtumai, net ir tarp tų, kurie priklauso tiems patiems intelektualiams ir fiziniams tipams, bet visi mirtingieji, turintys valinį orumą, yra stačiomis vaikstantys gyvūnai, dvikojai.

Pagrindinės evoliucinės rasės yra šešios: trys pirminės – raudonoji, geltonoji, ir mėlynoji; ir trys antrinės – oranžinė, žalioji, ir indigo. Didžioji dauguma apgyvendintų pasaulių turi visas šitas rases, bet daugelis planetų, kuriose gyvena žmonės su trimis smegenų pusrutuliais, turi tik tris pirmines rases. Kai kurios vietinės sistemos taip pat turi tikrai šitas tris rases.

Žmogiškųjų būtybių vidutinį specialių fizinių pojūčių apdovanojimą sudaro dvylika pojūčių, nors mirtingųjų su trimis smegenų pusrutuliais specialūs pojūčiai šiek tiek viršija žmonių tipų su vienu smegenų pusrutuliu ir su dviem smegenų pusrutuliais pojūčius; jie gali matyti ir girdėti daug daugiau negu Urantijos rasės.

Naujagimiai paprastai gimsta po vieną; gimimas po kelis yra išimtis, o šeimos gyvenimas yra gana vienodas visų tipų planetose. Lyties lygybė vyrauja visuose išsivysčiusiuose pasauliuose; vyriškoji ir moteriškoji lytis yra po lygiai apdovanotos protu ir dvasiniu statusu. Mes nelaikome, jog tokia planeta paliko barbariškumo stadiją tol, kol viena lytis stengiasi tironiškai elgtis su kita. Šitas tvarinio patyrimo bruožas visada labai pagerinamas po Materialiojo Sūnaus ir Dukros atvykimo.

Metų laikų ir temperatūros kaita būna visose saulės apšviečiamose ir saulės šildomose planetose. Žemės ūkis yra visuotinis visuose atmosferiniuose pasauliuose; žemės dirbimas yra tas siekis, kuris yra bendras visų tokių planetų žengiančioms pirmyn rasėms.

Visi mirtingieji savo ankstyvosiomis dienomis dalyvauja tokioje pačioje bendroje kovoje su mikroskopiniais priešais, ką jūs dabar patiriate Urantijoje, nors galbūt ne tokiu plačiu mastu. Gyvenimo trukmė skirtingose planetose svyruoja nuo dvidešimt penkerių metų primityviuose pasauliuose iki beveik penkių šimtų metų labiau išsivysčiusiose ir senesnėse sferose.

Visoms žmogiškosioms būtybėms yra būdinga gyventi bendruomenėje, tiek gentinėje, tiek rasinėje. Šitos grupinės segregacijos yra būdingos jų prigimčiai ir sandarai. Tokias tendencijas gali keisti tikrai besivystančios civilizacijos ir palaipsnis dvasingėjimas. Apgyvendintų pasaulių visuomeninės, ekonominės, ir valdymo problemos skiriasi, priklausomai nuo planetų amžiaus ir nuo to laipsnio, kokių jas paveikė vienas po kito buvusių dieviškųjų Sūnų apsigyvenimai.

Protas yra Begalinės Dvasios dovana, ir skirtingoje aplinkoje veikia labai panašiai. Mirtingųjų protas yra visiškai vienodas, nežiūrint kai kurių struktūrinių ir cheminių skirtumų, kurie apibūdina vietinių sistemų valinių

tvarinių fizinę prigimtį. Nepaisant asmeninių ar fizinių planetinių skirtumų, visų šitų įvairių mirtingųjų kategorijų protinis gyvenimas yra labai panašus, ir jų iš karto po mirties prasidedanti karjera yra labai panaši.

Bet mirtingojo protas be nemirtingos sielos išlikti negali. Žmogaus protas yra mirtingas; tiktai padovanota dvasia yra nemirtinga. Išlikimas priklauso nuo dvasingėjimo Derintojo tarnystės dėka – nuo nemirtingos sielos gimimo ir evoliucijos; bent jau, neturėjo būti išsivystęs antagonizmas Derintojo misijai, įgyvendinančiai materialaus proto dvasinę transformaciją.

5. MIRTINGŪJŲ PLANETINĖS SERIJOS

Tam tikra prasme bus sunku tinkamai pavaizduoti mirtingųjų planetines serijas, dėl to, kad jūs apie jas žinote taip mažai ir dėl to, kad jų yra tiek daug variacijų. Tačiau, mirtingieji tvariniai gali būti nagrinėjami daugybe požiūrių, tarp kurių yra ir tokie:

1. Prisitaikymas prie planetinių sąlygų.
2. Smegenų tipų serijos.
3. Dvasios-priėmimo serijos.
4. Planetinių mirtingųjų epochos.
5. Tvarinio giminystės serijos.
6. Susiliejančios su Derintoju serijos.
7. Kokiais būdais palieka žemę.

Septynių supervisatų apgyvendintos sferos yra apgyvendintos mirtingaisiais, kurie tuo pačiu metu yra klasifikuojami kiekvienos iš šitų septynių apibendrintų evoliucinės tvarinio gyvybės klasių kurioje nors vienoje kategorijoje ar keliose kategorijose. Bet net ir šitokiame bendrame suklasifikavime nėra vietos tokioms būtybėms, kaip midsonitai, o taip pat ir kai kurioms kitoms protingos gyvybės formoms. Apgyvendinti pasauliai, kaip jie buvo pateikti šituose pasakojimuose, yra apgyvendinti evoliuciniais mirtingaisiais tvariniais, bet yra ir kitokios gyvybės formos.

1. *Prisitaikymas prie planetinės aplinkos.* Tvarinio gyvybės prisitaikymo prie planetinės aplinkos požiūriu yra trys bendros apgyvendintų pasaulių grupės: normalaus prisitaikymo grupė, radikalaus prisitaikymo grupė, ir eksperimentinė grupė.

Normalūs prisitaikymai prie planetinių sąlygų vyksta pagal bendrus fizinius modelius, kurie buvo aptarti anksčiau. Nėkvėpuojančiųjų pasauliai tipizuoja radikalų arba kraštutinį prisitaikymą, bet į šitą grupę yra įtraukti ir kitokie tipai. Eksperimentiniai pasauliai paprastai yra idealiai pritaikyti tipiškoms gyvybės formoms, ir šitose dešimtainėse planetose Gyvybės Nešėjai mėgina sukurti naudingas variacijas standartiniuose gyvybės modeliuose. Kadangi jūsų pasaulis yra eksperimentinė planeta, tai jis ženkliai skiriasi nuo savo seseriškų sferų Satanijoje; Urantijoje atsirado daug tokių gyvybės formų, kokios nėra sutinkamos kitur; lygiai taip ir jūsų planetoje nėra daug įprastų rūšių.

Nebadono visatoje, visi gyvybės modifikavimo pasauliai yra sujungti drauge serijomis, ir sudaro ypatingą visatos reikalų sferą, kurią stebi paskirti administratoriai; o visus šituos eksperimentinius pasaulius periodiškai inspektuoja visatos reguliuotojų korpusas, kurio vadovas yra veteranas užbaigtasis, Satanijoje žinomas kaip Tabamantija.

---

[566]▼

2. *Smegenų tipo serijos.* Mirtingųjų vienintelis vienodas fizinis dalykas yra smegenų ir nervų sistema; nepaisant šito, smegenų mechanizmas turi tris bazines organizacijas: vieno smegenų pusrutulio, dviejų, ir trijų smegenų pusrutulių tipai. Urantijiečiai priklauso dviejų smegenų pusrutulių tipui, tam tikra prasme yra kūrybingesni, imlesni, ir labiau filosofiškai už mirtinguosius su vienu smegenų pusrutuliu, bet kažkiek ne tokie dvasingi, etiški, ir garbinantys palyginus su tomis kategorijomis, kurios turi tris smegenų pusrutulius. Šitie smegenų skirtumai apibūdina net ir ikižmogiškąją gyvūnų egzistenciją.

Analogijos būdu, pagal urantijiečių galvos smegenų žievės dviejų smegenų pusrutulių tipą jūs galite šį tą suvokti apie vieno smegenų pusrutulio tipą. Kategorijų su trimis smegenų pusrutuliais trečiasias smegenis geriausiai galima suvokti kaip jūsų žemesnių arba rudimentinių smegenų formos išsivystymą, kada jos yra išvystomos iki tokio laipsnio, jog iš esmės veikia kontroliuodamos fizinę veiklą, tuo tarpu kitus du smegenų pusrutulius palikdamos aukštesniajai veiklai; vieną pusrutulį palieka intelektualioms funkcijoms, o kitą pusrutulį palieka tokiai pačiai dvasinei Minties Derintojo veiklai.

Nors rasių su vienu smegenų pusrutuliu žemiškieji pasiekimai yra šiek tiek apriboti, palyginus su dviejų smegenų pusrutulių kategorijomis, tuo tarpu grupių su trimis smegenų pusrutuliais senesnės planetos turi tokias civilizacijas, kurios urantijiečius apstulbintų, ir kurios tam tikra prasme sugėdintų jūsų civilizaciją, jeigu jos būtų lyginamos. Mechaninio išsivystymo ir materialios civilizacijos, net ir intelektualios pažangos, požiūriu, pasauliai su dviejų smegenų pusrutulių mirtingaisiais sugeba prilygti toms sferoms, kuriose gyvena mirtingieji su trimis smegenų pusrutuliais. Bet proto aukštesniojo valdymo ir intelektualaus ir dvasinio abipusio ryšio išsivystymo požiūriu, jūs tam tikra prasme esate žemesni.

Visi tokie lyginamieji vertinimai, susiję su bet kurio pasaulio ar pasaulių grupės intelektualia pažanga ar dvasiniais pasiekimais, turėtų sąžiningai atsižvelgti į planetos amžių; daug, labai daug priklauso nuo amžiaus, nuo biologinių gerintojų pagalbos, ir nuo dieviškųjų Sūnų įvairių kategorijų vėlesnių misijų.

Nors žmonės su trimis smegenų pusrutuliais sugeba pasiekti šiek tiek aukštesnę planetinę evoliuciją, palyginus su tomis kategorijomis, kurios turi vieną smegenų pusrutulį ar du smegenų pusrutulius, bet jie visi turi tą patį gyvybės plazmos tipą, ir planetinę veiklą atlieka labai panašiais būdais, didele dalimi taip, kaip tą daro žmogiškosios būtybės Urantijoje. Šitie trys mirtingųjų tipai yra paskleisti po vietinių sistemų pasaulius. Didžiojoje daugumoje atvejų planetinės sąlygos labai mažai ką turi bendro su Gyvybės Nešėjų sprendimais įterpti šitas skirtingas mirtingųjų kategorijas skirtinguose pasauliuose; šitaip planuoti ir tuos planus įvykdyti yra išimtinė Gyvybės Nešėjų teisė.

Kilimo karjere šitos trys kategorijos stovi ant lygiareikšmio pagrindo. Kiekviena kategorija turi eiti tomis pačiomis intelektualaus vystymosi pakopomis, ir kiekviena kategorija turi įsisavinti tuos pačius žengimo į priekį dvasinius išmėginimus. Sistemos valdymas ir aukštesnė žvaigždyno kontrolė šitiems skirtingiems pasauliams yra be išlygų visiškai vienoda; net ir Planetos Princų režimai yra identiški.

3. *Dvasios priėmimo serijos*. Proto modelio yra trys grupės, kiek tai yra susiję su ryšiais su dvasiniais reikalais. Šitoji klasifikacija nėra siejama su mirtingųjų kategorijomis su vienu smegenų pusrutuliu, dviem, ir trim smegenų pusrutuliais, tai pirmiausia yra siejama su liaukų chemija, konkrečiau su sandara tam tikrų liaukų, palygintinų su hipofiziu. Kai kuriuose pasauliuose rasės turi vieną liauką, kituose turi dvi, kaip urantijiečiai, tuo tarpu dar kitose sferose rasės turi tris tokius unikalius organus. Įgimtą vaizduotę ir dvasinį imlumą tikrai įtakoja šitas skirtingas cheminis apdovanojimas.

---

[567]▼

Pagal dvasinio imlumo tipus, šešiasdešimt penki procentai priklauso antrajai grupei, kaip ir Urantijos rasės. Dvylika procentų yra pirmojo tipo, natūraliai mažiau imlūs, tuo tarpu dvidešimt trys procentai yra labiau linkę į dvasingumą žemiškajame gyvenime. Bet tokie skirtumai neišlieka po natūralios mirties; visi šitie rasių skirtumai yra susiję tikrai su gyvenimu materialiam kūne.

4. *Planetinių mirtingųjų epochos*. Šita klasifikacija išreiškia dieviškosios tvarkos periodus, kurie iš eilės eina vienas po kito, tuo požiūriu, kaip jie paveikia žmogaus žemiškąjį statusą ir kaip jis priima dangiškąjį tarnavimą.

Planetose gyvybę pradeda Gyvybės Nešėjai, kurie jos vystymąsi po mirtingojo žmogaus evoliucinio atsiradimo stebi iki tam tikro laiko. Prieš palikdami planetą, Gyvybės Nešėjai deramai įtvirtina Planetos Princą kaip sferos valdovą. Su tokiu valdovu atvyksta pilna kvota pavaldžių pagalbininkų ir tarnaujančių padėjėjų, ir su jo atvykimu vienu metu yra priimamas pirmasis nuosprendis gyviesiems ir mirusiesiems.

Atsiradus žmonių grupėms, šitas Planetos Princas atvyksta tam, jog paskelbtų žmogiškosios civilizacijos pradžią ir organizuotą žmogiškąją visuomenę. Jūsų susipainiojęs pasaulis jokia būdu nėra Planetos Princų ankstyvųjų valdymo dienų kriterijus, nes Urantijoje būtent tokio valdymo beveik pačioje pradžioje jūsų Planetos Princas, Kaligastija, savo likimą susiejo su Sistemos Aukščiausiojo Valdovo, Liuciferio, maištu. Nuo to laiko jūsų planeta ėjo audringu kursu.

Normaliame evoliuciniame pasaulyje, rasinė pažanga pasiekia savo natūralią biologinę viršūnę Planetos Princo valdymo metu, ir labai greitai po šito Sistemos Aukščiausiojo Valdovo į šią planetą nusiunčia Materialųjį Sūnų ir Dukrą. Šitos atgabentos būtybės tarnauja biologiniais pagerintojais; jų pražanga Urantijoje dar labiau sukomplicavo jūsų planetos istoriją.

Kada žmogiškosios rasės intelektualiai ir etinė pažanga yra pasiekusi evoliucinio vystymosi ribas, tada atvyksta Rojaus Sūnus Avonolas su arbitrine užduotimi; o vėliau, kada tokio pasaulio dvasinis statusas artėja prie natūralaus

pasiekimo ribos, tada planetą aplanko vienas save padovanojantis Rojaus Sūnus. Pagrindinė save padovanojančio Sūnaus misija yra įtvirtinti planetos statusą, paskleisti Tiesos Dvasią tam, kad veiktų planetoje, ir tokiu būdu parengti sąlygas visuotiniam Minties Derintojų atėjimui.

Čia, vėl, Urantija nukrypsta: Jūsų pasaulyje niekada nebuvo vykdoma arbitrinė misija, taip pat nebuvo ir Avonalo kategorijos save padovanojančio Sūnaus; jūsų planetai buvo suteikta išskirtinė garbė tapti Sūnaus Aukščiausiojo Valdovo, Nebadono Mykolo, mirtingojo gimtąja planeta.

Visų iš eilės einančių dieviškosios sūnystės kategorijų tarnavimo pasekmė yra tai, jog apgyvendinti pasauliai ir besivystančios jų rasės ima artėti prie aukščiausiojo planetinės evoliucijos taško. Dabar tokie pasauliai būna pasirengę kulminacinei misijai, Trejybės Sūnų Mokytojų atvykimui. Šita Sūnų Mokytojų epocha yra įvadas į baigiamąjį planetinį amžių – evoliucinę utopiją – į šviesos ir gyvenimo amžių.

Šita žmogiškųjų būtybių klasifikacija susilauks ypatingo dėmesio kitame dokumente.

5. *Tvarinio giminingumo serijos.* Planetos yra ne tik organizuotos vertikalčiai į sistemas, žvaigždynus, ir taip toliau, bet visatos administracija taip pat pasirūpina ir horizontaliu sugrupavimu pagal tipą, serijas, ir kitokius ryšius. Šitas horizontalus visatos administravimas yra daugiau susijęs su tuo, kad koordinuoja giminingos prigimties veiklą, kuri yra savarankiškai puoselėjama skirtingose sferose. Šitas visatos tvarinių giminingas klases

---

[568]▼

periodiškai inspektuoja tam tikras aukštųjų asmenybių sudėtinis korpusas, kuriam vadovauja turintys ilgalaikį patyrimą užbaigtieji.

Šitie giminingi faktoriai pasireiškia visuose lygiuose, nes tarp nežmogiškųjų asmenybių giminingos serijos egzistuoja taip pat, kaip ir tarp mirtingųjų tvarinių – net tarp žmogiškųjų ir viršžmogiškųjų kategorijų. Vertikalčiai intelektualios būtybės yra susietos dvylikoje didžiųjų grupių, kiekvienoje iš jų yra septyni pagrindiniai skyriai. Šitų unikaliai susietų gyvų būtybių grupių koordinavimas galbūt yra įgyvendinamas Aukščiausios Būtybės tam tikru ne visiškai suvokiamu metodu.

6. *Su Derintoju susiliejančios serijos.* Visų mirtingųjų dvasinį klasifikavimą arba sugrupavimą per jų patyrimą iki susiliejinimo visiškai nulemia asmenybės statuso ryšys su jos viduje gyvenančiu Paslaptinguoju Pagalbininku. Beveik devyniasdešimt procentų Nebadono apgyvendintų pasaulių yra apgyvendinti su Derintoju susiliejančiais mirtingaisiais, priešingai kaimyninei visatai, kurioje tik šiek tiek daugiau kaip pusė pasaulių yra apgyvendinti būtybėmis, kurios yra kandidatais į amžinąjį susiliejinimą su viduje gyvenančiu Derintoju.

7. *Kokiais būdais palieka žemę.* Apgyvendintuose pasauliuose fundamentaliai yra tik tai vienas būdas, kurio pagalba galima pradėti individualią žmogiškąją gyvybę, ir tas būna tvarinių palikuonių pradėjimo ir natūralaus

gimimo dėka; bet yra daug metodų, kurių dėka žmogus savo žemiškąjį statusą palieka ir įsilieja į kylančiųjų į Rojų judančią į vidų srovę.

6. IŠSILAISVINIMAS IŠ ŽEMĖS

Visi skirtingi fiziniai tipai ir planetinių mirtingųjų visos serijos naudojami Minties Derintojų, angelų sargų, ir Begalinės Dvasios įvairių kategorijų žinianešių gausybių vienodu tarnavimu. Iš materialaus kūno pančių visi yra išvaduojami panašiu būdu natūralios mirties išlaisvinimo pagalba, ir tuomet visi vienodai vyksta į dvasinės evoliucijos ir proto vystymosi morontinius pasaulius.

Kartas nuo karto planetinės valdžios ar sistemos valdovų prašymu yra vykdomi miegančiųjų išlikusiųjų specialūs prikėlimai. Tokie prikėlimai būna bent jau kiekvieną tūkstantmetį planetiniu laiku, kada ne visi, bet "daugelis iš tų, kurie miega dulkėse, pabunda." Šitie specialūs prisikėlimai yra tokios progos, kad būtų mobilizuotos specialios kylančiųjų grupės specifinei tarnystei, kiek tą numato mirtingųjų kilimo vietinės visatos planas. Su šiais specialiais prisikėlimais yra susijusios tiek praktinės priežastys, tiek ir jausminės asociacijos.

Apgyvendinto pasaulio ankstyvaisiais amžiais į gyvenamųjų pasaulių sferas daugelis būna pašaukiami per specialius ir tūkstantmečių prisikėlimus, bet dauguma išlikusiųjų yra iš naujo įsameninami tada, kada yra paskelbiama nauja dieviškoji tvarka, susijusi su planetinės tarnystės dieviškojo Sūnaus atėjimu.

1. *Dieviškosios tvarkos arba grupinės kategorijos išliekantieji mirtingieji.* Kartu su pirmojo Derintojo atvykimu į apgyvendintą pasaulį taip pat pasirodo ir sargai serafimai; išsilaisvinant iš žemiškojo gyvenimo be jų apsieiti negalima. Per visą tą laikotarpį, kada miegantys išlikusieji yra be gyvybės, tada jų naujai atsirandančių ir nemirtingų sielų dvasines vertybes ir amžinąsias realybes saugo kaip šventą patikėjimą asmeniniai arba grupiniai sargai serafimai.

Grupiniai sargai, kurie yra paskirti miegantiems išlikusiesiems, visada veikia su nuosprendžius priimančiais Sūnumis jų atėjimo pasauliuose. "Jis tikrai atsiųs savo angelus,

---

[569]▼

ir jie tikrai surinks draugėn visus pasirinktuosius iš visų keturių pasaulio pusių." Su kiekvienu serafimu, paskirtu miegančiojo mirtingojo įsameninimui iš naujo, veikia sugrįžęs Derintojas, tas pats nemirtingas Tėvo fragmentas, kuris jame gyveno jo materialaus kūno dienomis, ir tokiu būdu yra sugrąžinama tapatybė ir prikeliama asmenybė. Kada jų subjektai miega, tada šitie laukiantys Derintojai tarnauja Dieviningtone; per šią tarpsnį jie niekada neapsigyvena kito mirtingojo prote.

Nors mirtingosios egzistencijos senesniuose pasauliuose gyvena šitos labai išvystytos ir nuostabaus dvasinio tipo žmogiškosios būtybės, kurios praktiškai yra laisvos nuo morontinio gyvenimo, bet gyvulinės kilmės ankstyviesiems rasių amžiams yra būdingi primityvūs mirtingieji, kurie yra tokie nesubrendę,

kad jiems susiliesti su savo Derintojais neįmanoma. Šituos mirtinguosius vėl pažadina sargai serafimai kartu su Trečiojo Šaltinio ir Centro nemirtingos dvasios individualizuota dalimi.

Tokiu būdu planetinio amžiaus miegantys išlikusieji tikrai yra įsmeninami iš naujo tuo metu, kada vyksta susijęs su dieviškąja tvarka kvietimas pagal sąrašą. Bet kas susiję su sferos tomis asmenybėmis, kurių išgelbėti negalima, tai nebūna jokios nemirtingos dvasios, kad veiktų drauge su grupiniais likimo sargais, ir tai reiškia tvarinio egzistencijos pabaigą. Nors kai kurie jūsų dokumentai šituos įvykius pavaizdavo kaip vykstančius mirtingųjų mirties planetose, bet iš tikrųjų jie atsitinka gyvenamuosiuose pasauliuose.

2. *Individualių kilimo kategorijų mirtingieji.* Žmogiškųjų būtybių individualus žengimas į priekį yra matuojamas tuo, kaip jos pasiekia einančius vienas po kito septynis kosminius apskritimus ir kaip jais keliauja (juos įsisavina). Šitie mirtingųjų žengimo pirmyn apskritimai yra intelektualių, visuomeninių, dvasinių, ir kosminės išvalgos vertybių susieti lygiai. Pradėdami septintajame apskritime, mirtingieji siekia pirmojo, ir visi tie, kurie pasiekia trečiąjį, nedelsiant gauna jiems paskirtus asmeninius likimo sargus. Šitie mirtingieji gali būti iš naujo įsmeninami morontiniame gyvenime nepriklausomai nuo dieviškosios tvarkos paskelbimo ar kitokių nuosprendžių.

Evoliucinio pasaulio ankstyvaisiais amžiais nedaug mirtingųjų gauna nuosprendį trečiąją dieną. Bet amžiams einant, besivystantiems mirtingiesiems vis daugiau ir daugiau paskiriama asmeninių likimo sargų, ir tokiu būdu šitų besivystančių tvarinių augantis skaičius yra iš naujo įsmeninamas pirmajame gyvenamajame pasaulyje trečiąją dieną po natūralios mirties. Tokiomis progomis Derintojo sugrįžimas pažymi žmogiškosios sielos pažadinimą, ir tai yra mirusiojo įsmeninimas iš naujo tiesiogine prasme, kaip ir masinio kvietimo pagal sąrašą metu pasibaigus dieviškajai tvarkai evoliuciniuose pasauliuose.

Individualių kylančiųjų yra trys grupės: Mažiau išsivystę nusileidžia pradiniame arba pirmajame gyvenamajame pasaulyje. Daugiau išsivysčiusi grupė morontinę karjerą gali pradėti bet kuriame iš tarpinių gyvenamųjų pasaulių sutinkamai su ankstesniu planetiniu žengimu į priekį. Iš šitų kategorijų labiausiai išsivysčiusios savo morontinį patyrimą realiai pradeda septintajame gyvenamajame pasaulyje.

3. *Nuo išbandymo priklausančių kilimo kategorijų mirtingieji.* Derintojo atvykimas visatos požiūriu reiškia tapatybę, ir visos būtybės, kurių viduje jie gyvena, yra teisingumo kviečiamųjų sąrašė. Bet evoliuciniuose pasauliuose žemiškasis gyvenimas nėra garantuotas, ir didelė dalis miršta jaunystėje prieš pasirinkdami Rojaus karjerą. Tokie vaikai ir jauni žmonės, kurių viduje yra apsigyvenę Derintojai, eina paskui vieną iš savo tėvų, kurio dvasinis statusas yra labiau išsivystęs, tokiu būdu patekdami į sistemos užbaigtųjų pasaulį (į bandomąjį darželį) trečiąją dieną, specialaus prisikėlimo metu, arba reguliaraus tūkstantmečio ir dieviškosios tvarkos kvietimo pagal sąrašą metu.

Vaikai, kurie miršta būdami per jauni tam, kad turėtų Minties Derintojus, yra įasmninami iš naujo vietinių sistemų užbaigtųjų pasaulyje tada, kada į gyvenamuosius pasaulius atvyksta vienas iš tėvų. Vaikas fizinę esybę įgauna mirtingojo gimimo metu, bet išlikimo atveju visi vaikai, neturintys Derintojų, yra laikoma, jog vis dar yra priskirti prie savo tėvų.

Reikiamu laiku Minties Derintojai atvyksta tam, kad apsigyventų šituose mažyliuose, tuo tarpu serafinis tarnavimas abiem grupėms iš tų kategorijų, kurių išlikimas priklauso nuo išbandymo, yra apskritai panašus į labiau išsivysčiusio vieno iš tėvų tarnavimą arba yra ekvivalentiškas vieno iš tėvų tarnavimui, jeigu išlieka tikrai vienas. Tiems, kurie pasiekia trečiąjį apskritimą, nepriklausomai nuo jų tėvų statuso, yra suteikiami asmeniniai sargai. Panašūs bandomieji darželiai yra žvaigždyno užbaigtųjų sferose ir visatos būstinėje pirminių ir antrinių modifikuotų kylančiųjų kategorijų vaikams, kurie Derintojų neturi.

4. *Antrinių modifikuotų kilimo kategorijų mirtingieji.* Tai yra pirmyn žengiančios žmogiškosios būtybės iš tarpinių evoliucinių pasaulių. Kaip taisyklė, jos nėra apsaugotos nuo natūralios mirties, bet yra atleistos nuo žengimo per septynis gyvenamuosius pasaulius.

Mažiau išstobulintos grupės vėl atsibunda savo vietinės sistemos būstinėje, praleisdamos tikrai gyvenamuosius pasaulius. Tarpinė grupė vyksta į žvaigždyno mokymo pasaulius; ji praleidžia vietinės sistemos išsivystę morontinį režimą. Dar tolimesniame dvasinio siekimo planetiniame amžiuje daug išlikusiųjų atsibunda žvaigždyno būstinėje, ir kilimą į Rojų pradeda ten.

Bet prieš tai, kada bet kuriai šitokiai grupei yra leidžiama žengti pirmyn, jos nariai turi kaip instruktoriai sugrįžti atgal į tuos pasaulius, kuriuos praleido, tuo įgydami daug patyrimo kaip mokytojai tose sferose, kurias jie praleido kaip studentai. Vėliau jie visi žengia pirmyn į Rojų nustatytais mirtingųjų žengimo į priekį maršrutais.

5. *Pirminių modifikuotų kilimo kategorijų mirtingieji.* Šitie mirtingieji priklauso evoliucinės gyvybės su Derintoju susiliejančiųjų tipui, bet dažniausia jie atstovauja žmogiškojo vystymosi baigiamosioms fazėms besivystančiame pasaulyje. Šitos pašlovintos būtybės yra atleistos nuo perėjimo per mirties vartus; jos patenka į Sūnaus nuosavybę; jos yra pervedamos iš gyvųjų ir nedelsiant pasirodo Sūnaus Aukščiausiojo Valdovo akivaizdoje vietinės visatos būstinėje.

Tai yra tokie mirtingieji, kurie su Derintoju susilieja mirtingame gyvenime, ir tokios su Derintoju susiliejusios asmenybės laisvai keliauja erdve prieš jas aprenkiant morontinėmis formomis. Šitos susiliejusios sielos vyksta tiesiogiai Derintojui gabenant į aukščiausiųjų morontinių sferų prisikėlimo sales, kur jos gauna savo pradinį apdarą lygiai taip, kaip ir kiti mirtingieji, atvykstantys iš evoliucinių pasaulių.

Šita pirminė modifikuoto kilimo kategorija gali būti taikoma individams iš bet kurios planetinės serijos, pradėdant su Derintoju susiliejančių pasaulių žemiausiomis ir baigiant aukščiausiomis pakopomis, bet dažniau ji veikia

senesnėse iš tokių sferų, po to, kada jos būna patyrusios naudos iš dieviškųjų Sūnų daugelio gyvenimų.

Pasiekus šviesos ir gyvenimo planetinę erą, daugelis vyksta į visatos morontinius pasaulius pirminės modifikuotos kategorijos pervedimo būdu. Vėliau kartu su nusistovėjusios egzistencijos išsivysčiusiais etapais, kada didžioji dauguma

---

[571]▼

mirtingųjų palikdami sferą patenka į šią klasę, tada toji planeta yra laikoma, jog priklauso šiai serijai. Šitose sferose, seniai įsitvirtinusiose šviesoje ir gyvenime, natūrali mirtis tampa vis retesnė.

[Pateikta Melkizedeko iš Planetinio Administravimo Jerusemo Mokyklos.]

[572]▼

50 DOKUMENTAS

PLANETŲ PRINCAI

PLANETŲ Princai, nors priklauso Sūnų Lanonandekų kategorijai, bet yra taip specializuoti tarnystėje, kad paprastai jie yra laikomi atskira grupe. Po to, kada Melkizedekai juos patvirtina antriniais Lanonandekais, tada šitie vietinės visatos Sūnūs yra paskiriami į savosios kategorijos rezervą žvaigždyno būstinėje. Iš čia Sistemos Aukščiausiasis Valdovas juos paskiria į įvairias pareigas, o galiausiai jie būna paskiriami Planetos Princais ir pasiunčiami valdyti besivystančius apgyvendintus pasaulius.

Sistemos Aukščiausiajam Valdovui ženklas veikti konkrečios planetos valdovo paskyrimo reikale yra iš Gyvybės Nešėjų gautas prašymas dėl to, kad būtų pasiūstas administracinis vadovas tam, jog funkcionuotų šitoje planetoje, kurioje jie yra patalpinę gyvybę ir išvystę protingas evoliucines būtybes. Visos planetos, kurios yra apgyvendintos evoliuciniais mirtingaisiais tvariniais, turi joms paskirtą šitos sūnystės kategorijos valdovą.

1. PRINCŲ MISIJA

Planetos Princas ir jo sielos broliai padėjėjai sudaro artimiausią įasmenintą prisiartinimą (šalia įsikūnijimo), kokį tik Rojaus Amžinasis Sūnus gali suteikti laiko ir erdvės žemiesiems tvariniams. Tas tiesa, Sūnus Kūrėjas sferų tvarinius paliečia per savo dvasią, bet Planetos Princas yra paskutinioji iš asmenių Sūnų kategorijų, nusidriekiančių iš Rojaus iki žmonių vaikų. Begalinė Dvasia labai priartėja likimo sargų ir kitų angeliškųjų būtybių asmenyse; Visuotinis Tėvas gyvena žmogaus viduje Paslaptingojo Pagalbininko asmeniniu buvimu, bet Planetos Princas išreiškia Amžinojo Sūnaus ir jo Sūnų paskutinįją pastangą priartėti prie jūsų. Naujai apgyvendintame pasaulyje Planetos Princas yra užbaigto dieviškumo pagrindinis atstovas, kylantis iš Sūnaus Kūrėjo (Visuotinio Tėvo ir Amžinojo Sūnaus palikuonio) ir Dieviškojo Tarno (Begalinės Dvasios

visatos Dukros).

Naujai apgyvendinto pasaulio princa supa ištikimas pagalbininkų ir padėjėjų korpusas ir didžiulis skaičius tarnaujančiųjų dvasių. Bet tokių naujų pasaulių vadovaujantis korpusas turi būti iš sistemos žemesniųjų administratorių kategorijų tam, kad natūraliai užjaustų dėl planetos problemų ir sunkumų ir suprastų planetos problemas ir sunkumus. Ir visos šitos pastangos suteikti evoliuciniams pasauliams gailėstingą vadovavimą turi padidintą polinkį į tai, kad šitos arti žmogaus esančios asmenybės gali nuklysti į šalį, išskeldamos savo pačių protą aukščiau už Aukščiausiųjų Valdovų valią.

Būdami vieninteliai dieviškumo atstovai atskirose planetose, šitie Sūnūs yra žiauriai išbandomi, ir Neadonas iškentėjo kelių

---

[573]▼

maištų nelaimę. Kuriant Sistemų Aukščiausiuosius Valdovus ir Planetų Princus, atsiranda sąvokos įsameninimas, kuris yra jau žymiai nutolęs nuo Visuotinio Tėvo ir Amžinojo Sūnaus, ir atsiranda didėjantis pavojus prarasti proporcijos pojūtį dėl savojo aš sureikšminimo ir didesnė galimybė tam, kad nebus tinkamai suvokta dieviškųjų būtybių didelio skaičiaus kategorijų ir jų valdžios hierarchijos vertybės ir ryšiai. Tai, kad Tėvas pats asmeniškai vietinėje visatoje nebūna, visiems šitiems Sūnams taip pat yra tikras įtikėjimo ir ištikimybės išmėginimas.

Bet tikrai nedažnai būna taip, jog šitų pasaulių princai neįvykdo savo misijų organizuodami ir administruodami apgyvendintas sferas, o jų sėkmė didele dalimi palengvina vėlesnes misijas, kurias vykdo Materialieji Sūnūs, atvykstantys tam, kad pasaulių primityviuose žmonėse įtvirtintų tvarinio gyvybės aukštesniašias formas. Jų valdymas taip pat daug prisideda prie to, kad planetos būtų paruoštos Dievo Rojaus Sūnams, kurie vėliau atvyksta tam, kad pasaulius teistų ir pradėtų vieną po kitos einančią kitą dieviškąją tvarką.

2. PLANETŲ ADMINISTRAVIMAS

Visi Planetų Princai yra pavaldūs visatos administracinei Gabrielio, Mykolo pagrindinio vykdytojo, jurisdikcijai, nors tiesioginės valdžios požiūriu jie yra pavaldūs Sistemos Aukščiausiųjų Valdovų vykdomiesiems mandatams.

Planetų Princai gali bet kuriuo metu kreiptis patarimo į Melkizedekus, savo buvusius instruktorius ir rėmėjus, bet kreiptis dėl tokios pagalbos jiems nėra privaloma, o jeigu tokios paramos savanoriškai nėra prašoma, tai Melkizedekai į planetų valdymą nesikiša. Šitie pasaulių valdovai taip pat gali pasinaudoti keturių ir dvidešimties patarėjų, surenkamų iš sistemos pasaulių, kuriuose vyko savęs padovanojimais, patarimais. Šiuo metu Satanijoje šitie patarėjai yra visi vietiniai Urantijos gyventojai. Ir analogiška septyniasdešimties narių taryba yra žvaigždyno būstinėje, taip pat parinkta iš sferų evoliucinių būtybių.

Evoliucinių planetų valdymas jų ankstyvoje ir nestabilioje karjeroje didele dalimi yra autokratinis. Planetų Princai organizuoja savo specializuotas padėjėjų grupes iš savo planetinių pagalbininkų korpuso. Paprastai jie turi aukščiausiąją tarybą iš dvylikos narių, bet ji yra pasirenkama įvairiai ir skirtinguose pasauliuose sudaroma skirtingai. Planetos Princas savo padėjėjais taip pat gali

turėti vieną padėjėją ar daugiau iš savo paties sūnystės grupės trečiosios kategorijos, ir kartais, kai kuriuose pasauliuose, vieną padėjėją iš savo paties kategorijos, antrinį Lanonandeką.

Pasaulio valdovo visą personalą sudaro Begalinės Dvasios asmenybės ir aukštesnių išsivysčiusių būtybių ir kylančiųjų mirtingųjų iš kitų pasaulių tam tikri tipai. Toks personalas vidutiniškai turi vieną tūkstantį narių, ir planetai vystantis, šitas pagalbininkų korpusas gali būti padidintas iki vieno šimto tūkstančių ar daugiau. Bet kuriuo metu, kada yra pajuntamas poreikis gausniam padėjėjų skaičiui, tada Planetų Princai turi tik paprašyti savo brolius, Sistemų Aukščiausiuosius Valdovus, ir šis prašymas yra nedelsiant patenkinamas.

Planetos labai smarkiai skiriasi pobūdžiu ir organizacija ir administravimu, bet visos turi teisingumo tribunolus. Vietinės visatos juridinė sistema savo pradžią gauna iš Planetos Princo tribunolų, kuriems vadovauja jo asmeninio personalo narys; šitų teismų dekretai atspindi didžiai tėvišką ir nuoširdų požiūrį. Dėl visų problemų, kurios yra susijusios daugiau negu vien tik su planetos gyventojų valdymu, būtina kreiptis į aukštesnius tribunolus,

---

[574]▼

bet jo pasaulio sferos reikalai didele dalimi yra derinami sutinkamai su asmenine princo nuožiūra.

Keliaujančiosios sutaikytojų komisijos tarnauja planetų tribunolams ir juos papildo, ir šitų sutaikytojų nuosprendžiams paklūsta tiek dvasiniai, tiek fiziniai kontrolieriai. Bet joks teisminis nuosprendis niekada nebūna vykdomas savavališkai be Žvaigždyno Tėvo pritarimo, kadangi "Patys Aukštieji valdo žmonių karalystėse."

Kontrolieriai ir transformuotojai, paskirti į planetą, taip pat sugeba bendradarbiauti su angelais ir kitomis dangiškujų būtybių kategorijomis, pastarąsias asmenybes paversdami matomomis mirtingiesiems tvariniams. Ypatingomis progomis serafiniai pagalbininkai ir net Melkizedekai sugeba pasiversti ir iš tikrųjų pasiverčia, kad juos matytų evoliucinių pasaulių gyventojai. Pagrindinė priežastis, dėl kurios kylantieji mirtingieji atgabenami iš sistemos sostinės kaip Planetos Princo personalo dalis yra ta, jog būtų palengvintas bendravimas su sferų gyventojais.

3. PRINCO MATERIALUSIS PERSONALAS

Vykdamas į jauną pasaulį, Planetos Princas iš vietinės sistemos būstinės paprastai pasiima grupę savanorių kylančiųjų būtybių. Šitie kylantieji princa lydi kaip patarėjai ir pagalbininkai ankstyvajame rasių pagerinimo darbe. Šitas materialiujų padėjėjų korpusas sudaro jungiamąją grandį tarp princo ir pasaulio rasių. Urantijos Princas, Kaligastija, turėjo tokį korpusą, sudarytą iš vieno šimto padėjėjų.

Tokie savanoriai pagalbininkai yra sistemos sostinės piliečiai, ir nė vienas iš jų nėra susiliejęs su viduje gyvenančiais savo Derintojais. Tokių savanorių tarnų Derintojų statusas išlieka toks pat, koks jis būna gyvenant sistemos būstinėje tuo metu, kada šitie morontiniai progresuotojai laikinai sugrįžta į savo buvusią

materialiąją būseną.

Gyvybės Nešėjai, formos architektai, tokiems savanoriams suteikia naujus materialius kūnus, kuriais jie naudojami savo planetinio gyvenimo laikotarpiu. Šitos asmenybės formos, nors sferų įprastomis ligomis ir neserga, bet, kaip ir ankstyvieji morontiniai kūnai, gali patirti tam tikrus mechaninės prigimties nelaimingus atsitikimus.

Princo materialusis personalas iš planetos paprastai yra pašalinamas, sąsajoje su kitu nuosprendžio paskelbimu tuo metu, kada į sferą atvyksta antrasis Sūnus. Prieš išvykdami, savo įvairias pareigas jie paprastai perduoda savo bendriesiems palikuonims ir kai kuriems labiau išsivysčiusiems vietiniams savanoriams. Tuose pasauliuose, kuriuose šitiems princo padėjėjams yra leidžiama turėti santuokinių ryšių su vietinių rasių labiau išsivysčiusiomis grupėmis, tokie palikuonys paprastai juos pakeičia.

Planetos Princo padėjėjai retai kada turi santuokinių ryšių su pasaulio rasėmis, bet tikrai jie visada turi tokių santykių tarpusavyje. Iš tokių sąjungų atsiranda dviejų klasių būtybės: tarpinių tvarinių pirminis tipas ir tam tikrų aukščiausiųjų tipų materialios būtybės, kurios lieka priskirtomis prie princo personalo po to, kada jų tėvai iš planetos būna išgabenami Adomo ir Levos atvykimo metu. Šitie vaikai nesiporuoja su mirtingųjų rasėmis, išskyrus kai kuriuos ekstremalius atvejus, ir tuomet tiktai Planetos Princo nurodymu. Tokiu atveju, jų vaikai – materialaus personalo vaikaičiai – savo statusu yra savojo laikmečio ir kartos aukščiausiosios rasės. Visi šitų pusiau materialių Planetos Princo padėjėjų palikuonys turi viduje gyvenančius Derintojus.

---

[575]▼

Princo dieviškosios tvarkos pabaigoje, kada ateina laikas šitam "gražintinam į ankstesniąją formą personalui," būti sugražintam į sistemos būstinę tam, jog atnaujintų Rojaus karjerą, tada šitie kylantieji atvyksta pas Gyvybės Nešėjus turėdami tikslą atiduoti savo materialiuosius kūnus. Jie pasineria į pereinamąjį miegą ir atsibunda tada, kada būna išlaisvinti iš savo mirtingojo kūno ir įvilkti į morontines formas, pasiruošę serafiniam transportavimui atgal į sistemos sostinę, kur jų laukia nuo jų atskirti Derintojai. Jie nuo savosios klasės Jeruseme yra atsilikę visu dieviškosios tvarkos laikotarpiu, bet yra įgiję unikalų ir ypatingo patyrimo, retą dalyką kylančiojo mirtingojo karjeroje.

4. PLANETINĖS BŪSTINĖS IR MOKYKLOS

Princo materialusis personalas anksti organizuoja planetines mokymo ir kultūros mokyklas, kuriose yra mokoma evoliucinių rasių geriausieji atstovai ir po to pasiunčiami, kad šitų geresniųjų metodų mokytojų savąją tautą. Šitos princo mokyklos yra išdėstytos planetos materialioje būstinėje.

Didelę dalį fizinio darbo, susijusio su šito būstinės miesto įkūrimu, atlieka materialusis personalas. Tokie Planetos Princo ankstyvųjų laikų būstinės miestai, ar gyvenvietės, labai skiriasi nuo to, ką galėtų įsivaizduoti Urantijos mirtingasis. Jie, palyginus su vėlesniaisiais amžiais, yra paprasti, jiems yra būdingi mineraliniai išgražinimai ir santykinai išvystyta materialinė statyba. Ir visa tai kontrastuoja su Adominiu režimu, kuris koncentruojasi aplink sodo

būstinę, iš kurios jų darbas rasių labai yra dirbamas visatos Sūnų antrosios dieviškosios tvarkos metu.

Būstinės gyvenvietėje jūsų pasaulyje kiekviena žmogaus gyvenamoji buveinė buvo gausiai aprūpinta žeme. Nors toli nutolusios gentys toliau medžiojo ir maisto ieškojo, bet Princo mokyklose studentai ir mokytojai buvo žemdirbiai ir sodininkai. Laikas beveik po lygiai buvo skirstomas tarp tokių užsiėmimų:

1. *Fizinio darbo.* Žemės įdirbimo, susieto su namų statyba ir išpuošimu.
2. *Visuomeninės veiklos.* Žaidybinių vaidinimų ir kultūrinių visuomeninių susibūrimų.
3. *Švietimo pritaikymo.* Individualaus mokymo, drauge su šeimos grupiniu mokymu, kurį papildė specializuotas klasinis mokymas.
4. *Profesinio mokymo.* Santuokos ir namų ūkio mokyklų, meno ir amatų mokymo mokyklų, ir klasių, rengiančių mokytojus – pasaulietinius, kultūros, ir religijos.
5. *Dvasinės kultūros.* Mokytojų brolystės, vaikų ir jaunimo grupių švietimo, ir vietinių įsūnytų vaikų mokymo misionieriais savajai tautai.

Planetos Princas mirtingosioms būtybėms nėra matomas; tai yra įtikėjimo išbandymas tikėti jo personalo pusiau materialių būtybių tvirtinimais. Bet šitos kultūros ir mokymo mokyklos yra gerai pritaikytos prie kiekvienos planetos poreikių, ir greitai išsivysto energingas ir pagirtinas rungtyniavimas tarp žmonių rasių stengiantis patekti į šitas įvairias mokymo institucijas.

Iš tokio kultūros ir pasiekimo pasaulinio centro palaipsniui išspinduliuojama visoms tautoms gerinanti ir civilizuojanti įtaka, kuri lėtai ir užtikrintai

---

[576]▼

evoliucines rases keičia. Tuo tarpu išlavinti ir sudvasinti aplinkinių tautų vaikai, kurie buvo įvaikinti ir išlavinti princo mokyklose, sugrįžta į savo gimtąsias grupes, tiek, kiek sugeba, ten įkuria naujus ir perspektyvius švietimo ir kultūros centrus, kuriuose veikla vykdoma pagal princo mokyklų planą.

Urantijoje šitie planetinės pažangos ir kultūrinio vystymosi planai buvo gerokai pažengę tolyn, ir visiškai sėkmingai vystėsi į priekį, kada visas sumanymas priėjo prie netikėtos ir kuo gėdingiausios pabaigos dėl to, jog Kaligastija prisidėjo prie Liuciferio maišto. Tai buvo vienas iš giliausiai mane sukrėtusių epizodų šitame maište, kada sužinojau apie vieno iš savosios sūnystės kategorijos, Kaligastijos, negailestingą išdavystę, kuris sąmoningai ir siekdamas piktų kėslų, sistemingai iškreipdavo mokymą ir nuodydavo lavinimą, suteikiamą visose tuo metu veikusiose Urantijos planetinėse mokyklose. Šitų mokyklų griuvimas buvo spartus ir visiškas.

Didelė dalis iš Princo materializuoto personalo narių kylančiųjų palikuonių liko ištikimi, pasitraukdami iš Kaligastijos gretų. Šituos ištikimuosius drąsino Urantijos perėmėjai Melkizedekai, o vėlesniaisiais laikais jų palikuonys daug padarė, kad išsaugotų planetines sampratas apie tiesą ir teisingumą. Šitų ištikimų

evangelų darbas padėjo užkirsti kelią visiškam dvasinės tiesos išnykimui Urantijoje. Šitos drąsios sielos ir jų palikuonys išlaikė gyvas kai kurias žinias apie Tėvo valdymą ir pasaulio rasėms išsaugojo sampratą apie dieviškųjų Sūnų įvairių kategorijų vienas po kito einančius dieviškosios tvarkos laikotarpius.

5. PROGRESUOJANTI CIVILIZACIJA

Ištikimi apgyvendintų pasaulių princai nuolat tarnauja savo pirmojo paskyrimo planetose. Rojaus Sūnūs ir jų dieviškoji tvarka gali prasidėti ir pasibaigti, bet sėkmingai tarnaujantis Planetos Princas ir toliau tarnauja savosios sferos valdovu. Jo darbas visiškai nepriklauso nuo aukštesniųjų Sūnų misijų, sumanytas tam, jog palengvintų planetinės civilizacijos vystymąsi.

Civilizacijos pažanga vargu ar yra panaši bet kuriose dviejose planetose. Mirtingojo evoliucijos atsiskleidimo niuansai yra labai skirtingi didžiuliame skaičiuje nepanašių pasaulių. Nepaisant šitų didžiulio kiekio skirtumų, kurie yra planetai vystantis fizinėje, intelektualioje, ir visuomeninėje plotmėje, visos evoliucinės sferos į priekį žengia tam tikromis gerai apibrėžtomis kryptimis.

Esant geranoriškam Planetos Princo valdymui, kurį padidina Materialieji Sūnūs ir perskiria periodiškos Rojaus Sūnų misijos, mirtingosios rasės vidutiniame laiko ir erdvės pasaulyje sėkmingai pereis per tokias septynias vystymosi epochas:

1. *Mitybos epocha.* Ikižmogiškieji tvariniai ir primityviojo žmogaus aušros rasės iš esmės rūpinasi maisto problemomis. Šitos besivystančios būtybės tas valandas, kada nemiega, praleidžia arba ieškodamos maisto, arba kovodamos, puldamos arba gindamosi. Šitų vėlesniųjų civilizacijų ankstyvųjų protėvių prote maisto paieška užima svarbiausią vietą.

2. *Saugumo amžius.* Vos tik primityviam medžiotojui lieka laiko nuo maisto ieškojimo, tuomet jis laisvalaikį skiria tam, kad padidintų savo saugumą.

---

[577]▼

Vis daugiau ir daugiau dėmesio yra skiriama karo metodui. Gyvenamosios buveinės yra sustiprinamos, o klanus suvienija bendra baimė ir neapykantos kurstymas svetimoms grupėms. Savisaugos siekimas visada eina po savęs aprūpinimo.

3. *Materialaus komforto era.* Po to, kada maisto problemos iš dalies buvo išspręstos ir tam tikras saugumo laipsnis pasiektas, tada papildomas poilsis yra panaudojamas asmeninio patogumo vystymui. Patogumas varžosi su būtinybe, kad užimtų žmogiškosios veiklos arenos centrą. Tokį amžių tikrai per dažnai apibūdina tironija, nepakantumas, apsirijimas, ir girtuokliavimas. Silpnesnieji rasių elementai yra linkę į įprastų ribų peržengimą ir brutalumą. Palaipsniui šituos malonumų siekiančius silpnuosius nugali besivystančios civilizacijos stipresni ir tiesą mylintys elementai.

4. *Žinių ir išminties ieškojimas*. Maistas, saugumas, malonumas, ir laisvalaikis suteikia pagrindą kultūros vystymui ir žinių skleidimui. Pastangos pasinaudoti žiniomis pagimdo išmintį, o kada kultūra būna išmokusi, kaip iš patyrimo gauti naudos ir tapti geresne, tada iš tikrųjų civilizacija yra atėjusi. Maistas, saugumas, ir materialus komfortas vis dar valdo visuomenę, bet didelė dalis žvelgiančių į priekį individų yra išalkę žinių ir trokšta išminties. Kiekvienam vaikui yra suteikiama galimybė mokytis veikiant praktiškai; šitų amžių slaptažodis yra švietimas.

5. *Filosofijos ir brolystės epocha*. Kada mirtingieji išmoksta galvoti ir pradeda naudotis patyrimu, tada jie tampa filosofiški – jie ima samprotauti patys su savimi ir naudotis išmanančiu nuovokumu. Šito amžiaus visuomenė tampa etinė, ir tokios eros mirtingieji tikrai tampa moraliomis būtybėmis. Tokiame į priekį žengiančiame pasaulyje išmintingos moralios būtybės sugeba sukurti žmogiškąją brolystę. Etiškos ir moralios būtybės sugeba išmokti, kaip gyventi pagal auksinę taisyklę.

6. *Dvasinio siekimo amžius*. Kada besivystantys mirtingieji yra perėję per fizinio, intelektualaus, ir visuomeninio vystymosi etapus, tada anksčiau ar vėliau jie pasiekia tuos asmeninės išvalgos lygius, kurie juos verčia ieškoti dvasinių pasitenkinimų ir kosminio supratimo. Religija užbaigia kilimą iš baimės ir prietarų emocinių sferų į kosminės išminties ir asmeninio dvasinio patyrimo aukštuosius lygius. Švietimas trokšta prasių pasiekimo, o kultūra apima kosminius ryšius ir tikrąsias vertybes. Tokie besivystantys mirtingieji yra nuoširdžiai kultūringi, tikrai išsilavinę, ir nuostabiai pažįstantys Dievą.

7. *Šviesos ir gyvenimo era*. Tai fizinės saugos, intelektualaus išplėtimo, visuomeninės kultūros, ir dvasinio pasiekimo vienas po kito einančių amžių sužydėjimas. Šitie žmogiškieji pasiekimai dabar yra sumaišyti, susieti, ir koordinuoti kosminėje vienybėje ir nesavanaudiškoje tarnystėje. Ribinės prigimties ir materialių gabumų sferoje nėra apribojimų, kuriuos evoliucinio pasiekimo galimybėms nustatytų besivystančios kartos, kurios viena po kitos gyvena šituose laiko ir erdvės dangiškuose ir nusistovėjusiuose pasauliuose.

Savosioms sferoms tarnavę per pasaulio istorijos ir planetinės pažangos vienas po kito einančius dieviškosios tvarkos laikmečius, paskelbus šviesos ir gyvenimo eros pradžia, Planetų Princai yra pakeliami į Planetų Aukščiausiųjų Valdovų rangą.

---

[578]▼

6. PLANETINĖ KULTŪRA

Urantijos izoliacija neleidžia mums imtis užduoties, jog pavaizduotume jūsų kaimynų Satanijoje gyvenimo ir aplinkos daugelį niuansų. Šituose dokumentuose mus riboja planetinis karantinas ir sistemos izoliacija. Mes turime vadovautis šitais apribojimais visose savo pastangose apšviesti Urantijos mirtinguosius, bet tiek, kiek yra leidžiama, tai jums buvo pateikta informacija

apie vidutinio evoliucinio pasaulio žengimą pirmyn, ir jūs galite palyginti tokio pasaulio karjerą su dabartine Urantijos būkle.

Civilizacijos vystymasis Urantijoje ne taip jau labai ir skiriasi nuo civilizacijos vystymosi kituose pasauliuose, kurie patyrė dvasinės izoliacijos nelaimę. Tačiau, kada jis yra palyginamas su visatos ištikimais pasauliais, tada jūsų planeta atrodo nepaprastai susipainiojusi ir smarkiai atsilikusi intelektualios pažangos ir dvasinio pasiekimo visose fazėse.

Dėl jūsų planetos nelaimių urantijiečiams yra užkirstas kelias daug ką suprasti apie normalių pasaulių kultūrą. Bet jūs neturėtumėte įsivaizduoti tokių evoliucinių pasaulių, net ir pačių idealiausių, tokiomis sferomis, kuriose gyvenimas yra rožėmis klotas. Mirtingųjų rasių pradinį gyvenimą visada lydi kova. Pastangos ir sprendimai sudaro esminę dalį tam, kad būtų įgyjamos išlikimo vertybės.

Kultūra iš anksto daro prielaidą dėl proto kokybės; kultūros negalima išvystyti, jeigu neiškeliamas protas. Aukštesnis intelektas sieks kilnios kultūros ir suras kokį nors būdą, kaip tokį tikslą pasiekti. Menkesni protai aukščiausią kultūrą paniekinančiai atstums net ir tada, kada ji bus jiems pateikta paruoštu naudojimui pavidalu. Daug kas priklauso, taip pat, ir nuo dieviškųjų Sūnų viena po kitos einančių misijų ir nuo to laipsnio, kuriuo švietimą priima jų atitinkamos dieviškosios tvarkos amžiai.

Jūs neturėtumėte užmiršti, jog dėl Liuciferio maišto du šimtus tūkstančių metų Satanijos visi pasauliai yra nugrimzdę į Norlatiadeko dvasinį uždraudimą. Ir praeis amžių amžiai, kol bus panaikintos nuodėmės ir atsiskyrimo sukeltos kliūtys. Jūsų pasaulis vis dar tebeina tokiu keliu, kuris yra vingiuotas ir su nuopuoliais dėl maištininko Planetos Princo ir nusikaltusio Materialiojo Sūnaus dvigubos tragedijos. Net Kristaus Mykolo savęs padovanojimas Urantijoje nedelsiant nepašalina žemiškųjų pasekmių, kilusių dėl šitų rimtų klaidų per ankstesnį pasaulio valdymą.

7. ATLYGIS UŽ IZOLIACIJĄ

Iš pirmo žvilgsnio gali pasirodyti, kad Urantijai ir su ja susijusiems izoliuotiems pasauliams labai nepasisekė, kadangi jie nebeturi tokių geradariškų ir įtakojančių viršžmogiškųjų asmenybių, kaip Planetos Princas ir Materialusis Sūnus ir Dukra. Bet šitų sferų izoliacija jų rasėms suteikia unikalią galimybę tam, jog pasireikštų įtikėjimas ir tam, jog būtų vystoma tikėjimo kosminiu patikimumu ypatinga kokybė, kuri nepriklauso nuo matymo ar bet kokio kitokio materialaus apmąstymo. Gali pasirodyti, galiausiai, jog mirtingiesiems tvariniams, kurių gimtieji pasauliai yra karantino būsenoje dėl maišto, nepaprastai pasisekė. Mes pastebėjome, kad tokiems kylantiesiems labai anksti yra patikima daugybė ypatingų paskyrimų kosminėse užduotyse, kur neabejojantis įtikėjimas ir didžiulis pasitikėjimas kitu sudaro esminį pagrindą jų įvykdymui.

---

[579]▼

Jeruseme kylantieji iš šitų izoliuotų pasaulių užima savo atskirą gyvenamąjį sektorių ir yra žinomi *agondonterių* vardu, kuris reiškia evoliucinius valią turinčius tvarinius, kurie sugeba tikėti nematydami, atkakliai siekti, būdami izoliuoti, ir triumfuoti prieš neįveikiamus sunkumus net ir tada, kada būna atskirti vieni. Šitas agondonterių funkcinis sugrupavimas išlieka per visą kilimą vietinėje visatoje ir keliaujant per supervisatą; jis išnyksta, gyvenant Havonoje, ir tuoj pat vėl atsiranda, pasiekus Rojų, ir aiškiai išlieka Mirtingųjų Užbaigtųjų Korpusė. Tabamantija yra agondonteris, turintis užbaigtojo statusą, išlikęs po mirties iš vienos iš karantinuotų sferų, kuri buvo įsitraukusi į patį pirmąjį maištą, įvykusį laiko ir erdvės visatose.

Per visą Rojaus karjerą, atlygis eina po pastangų, kaip pasekmė eina po priežasties. Tokie atlygiai individą išskiria iš vidutiniųjų, užtikrina tvarinio patyrimo skirtingumą, ir prisideda prie galutinių veiksmų visapusiškumo kolektyviniame užbaigtųjų organe.

[Pateikta Antrinio Sūnaus Lanonandeko iš Rezervinio Korpuso.]

[580]▼

51 DOKUMENTAS

PLANETŲ ADOMAI

PLANETOS Princo dieviškosios tvarkos metu, primityvūs žmogus pasiekia natūralaus evoliucinio išsivystymo ribą, ir šitoks biologinis pasiekimas duoda ženklą Sistemos Aukščiausiam Valdovui, jog į tokį pasaulį pasiųstų sūnystės antrąją kategoriją, biologinius gerintojus. Šitie Sūnūs, nes jie būna po du – Materialusis Sūnus ir Dukra – planetoje paprastai yra žinomi kaip Adomas ir Ieva. Pirminis Satanijos Materialusis Sūnus yra Adomas, ir tie, kurie vyksta į sistemos pasaulius biologiniais gerintojais, visada turi savosios unikalios kategorijos šito pirmojo ir originaliojo Sūnaus vardą.

Šitie Sūnūs yra Sūnaus Kūrėjo materiali dovana apgyvendintiems pasauliams. Kartu su Planetos Princu, jie pasilieka savojo paskyrimo planetoje per tokios sferos evoliucinį kursą. Tokia užduotis planetoje, turinčioje Planetos Prinčą, nėra labai pavojinga, bet įtikėjimą išdavusioje planetoje, sferoje be dvasinio valdovo ir netekusioje tarpplanetinio ryšio, tokia misija yra kupina didžiulio pavojaus.

Nors negalite turėti vilties, jog žinosite viską apie šitų Sūnų darbą visuose Satanijos ir kitų sistemų pasauliuose, bet kiti dokumentai daug išsamiau paaikškina įdomios poros, Adomo ir Ievos, kurie atvyko iš Jerusemo biologinių gerintojų korpuso tam, kad pagerintų Urantijos rases, gyvenimą ir patyrimus. Nors idealūs planai pagerinti jūsų vietines rases sužlugo, bet vis tik Adomo misija nebuvo veltui; Urantija turėjo neišmatuojamos naudos iš Adomo ir Ievos dovanos, ir tarp savo bičiulių, ir tarybose danguje jų darbas nėra laikomas visiška nesėkme.

1. DIEVO MATERIALIŲJŲ SŪNŲ KILMĖ IR PRIGIMTIS

Materialieji arba lyties Sūnūs ir Dukros yra Sūnaus Kūrėjo palikuonys; Visatos Motina Dvasia nedalyvauja kuriant šitas būtybes, kurios turi tikslą būti fiziniiais pagerintojais evoliuciniuose pasauliuose.

Sūnystės materialioji kategorija nėra vienoda per visą vietinę visatą. Sūnus Kūrėjas kiekvienoje vietinėje sistemoje sukuria tikrai vieną šitų būtybių porą; šitos pirminės poros yra skirtingos prigimtimi, bet suderintos su savo atitinkamų sistemų gyvybės modeliu. Tai yra būtina sąlyga, kadangi priešingu atveju Adomų reprodukcinis potencialas neveiktų su bet kurios konkrečios sistemos pasaulių besivystančių mirtingųjų būtybių reprodukcinio potencialu. Tas Adomas ir ta Ieva, kurie atvyko į Urantiją, buvo kilę iš Satanijos Materialiųjų Sūnų pirminės poros.

Materialieji Sūnūs skiriasi ūgiu nuo aštuonių iki dešimties pėdų, ir jų kūnai žėri violetinio atspalvio spinduliuojančios šviesos švytėjimu. Nors jų materialiuose kūnuose

---

[581]▼

yra materialaus kraujo apytaka, bet jie taip pat yra pakraunami ir dieviškąja energija ir yra prisotinti dangiškosios šviesos. Šitie Materialieji Sūnūs (Adomai) ir Materialiosios Dukros (Ievos) yra lygūs vieni kitiems, skiriasi tik reprodukcinė prigimtimi ir kai kuriais cheminiais komponentais. Jie yra lygūs, bet skirtingi, vyriškosios ir moteriškosios lyties – todėl vienas kitą papildantys – ir yra sukurti tokie tam, jog tarnautų poromis beveik visose užduotyse.

Materialieji Sūnūs turi dvigubą maitinimą; jie iš tikrųjų yra dualūs prigimtimi ir sandara, materializuotą energiją naudoja didele dalimi taip, kaip ją naudoja sferų fizinės būtybės, tuo tarpu jų nemirtingą egzistenciją iki galo palaiko tiesioginis ir automatinis tam tikrų sustiprinančių kosminių energijų priėmimas. Jeigu kartais jiems nepavyktų įvykdyti kokios nors paskirtos misijos arba net jeigu sąmoningai ir tyčia maištautų, tuomet šitoji Sūnų kategorija yra izoliuojama, yra nutraukiamas ryšys su visatos šviesos ir gyvenimo šaltiniu. Po šito jie tampa iš esmės materialiomis būtybėmis, turinčiomis likimą pasirinkti materialios gyvybės kelią savosios užduoties pasaulyje, ir yra priverstos laukti visatos teisėjų nuosprendžio. Galiausiai tokių nesėkmę patyrusių ir neišmintingų Materialiųjų Sūnų ir Dukrų planetinę karjerą užbaigs materialinė mirtis.

Pirminiai arba tiesiogiai sukurti Adomas ir Ieva yra nemirtingi dėl įgimto apdovanojimo lygiai taip, kaip ir visos kitos vietinės visatos sūnystės kategorijos, bet nemirtingumo potencialo sumažėjimas yra būdingas jų sūnums ir dukroms. Šitoji pirminė pora besąlygiško nemirtingumo negali perduoti savo sukurtiems sūnums ir dukroms. Jų palikuonių gyvybės tęstinumas priklauso nuo nepertraukiamo intelektualaus sinchroniškumo su Dvasios proto gravitacijos grandine. Nuo Satanijos sistemos pradžios dėl maišto ir pražangos buvo prarasta trylika Planetos Adomų ir 681.204 iš jų, kuriems buvo patikėtos žemesnės pareigos. Didžioji dalis šitų nuklydimų įvyko Liuciferio maišto metu.

Gyvendami sistemų sostinėse kaip nuolatiniai piliečiai, Materialieji Sūnūs net ir tada, kada vykdo nusileidžiančias misijas evoliucinėse planetose, Minties Derintojų neturi, bet būtent šitos tarnystės dėka jie įgyja patirtinį potencialą Derintojo apsigyvenimui ir Rojaus kilimo karjerai. Šitos unikalios ir nuostabiai naudingos būtybės yra jungiamosios grandys tarp dvasinių ir fizinių pasaulių. Jos yra sutelktos sistemų būstinėse, kur reprodukuojasi ir toliau gyvena kaip šios sferos materialūs piliečiai, ir iš kur yra pasiunčiamos į evoliucinius pasaulius.

Ne taip, kaip kiti sukurti planetinės tarnystės Sūnūs, sūnystės materialioji kategorija nėra, dėl savo prigimties, nematoma materialiems tvariniams, tokiems, kaip Urantijos gyventojai. Šitie Dievo Sūnūs gali būti matomi, suprantami, ir gali, savo ruožtu, iš tikrųjų bendrauti su laiko tvariniais, gali net turėti su jais palikuonių, nors šitas biologinio pagerinimo vaidmuo paprastai tenka Planetų Adomų palikuonims.

Jeruseme bet kurio Adomo ir Ievos ištikimi vaikai yra nemirtingi, bet Materialiojo Sūnaus ir Dukros palikuonys, sukurti po jų atvykimo į evoliucinę planetą tokio imuniteto nuo natūralios mirties neturi. Čia atsiranda pasikeitimas gyvybės perdavimo mechanizme, kada šitie Sūnūs yra iš naujo materializuojami reprodukinei funkcijai evoliuciniame pasaulyje. Gyvybės Nešėjai Planetos Adomams ir Ievoms sąmoningai atima galią sukurti nemirštančius sūnus ir dukras. Jeigu jie nesuklumpa, tai Adomas ir Ieva, vykdydami planetinę misiją, gali gyventi be apribojimo, bet tarp tam tikrų ribų jų vaikai patiria mažėjančią gyvenimo trukmę su kiekviena vėlesniąja karta.

---

[582]▼

2. PLANETŲ ADOMŲ GABENIMAS

Gavus žinią, jog dar vienas apgyvendintas pasaulis pasiekė fizinės evoliucijos viršūnę, Sistemos Aukščiausiasis Valdovas sistemos sostinėje sukviečia Materialiųjų Sūnų ir Dukrų korpusą; ir po tokio evoliucinio pasaulio poreikių aptarimo, iš savanorių grupės parenkami du – vyresniojo Materialiųjų Sūnų korpuso Adomas ir Ieva – tam, kad imtųsi šios rizikingos užduoties, kad pasinertų į gilų miegą, parengiantį įserafimavimui ir transportavimui iš savo bendros tarnystės namų į naujų galimybių ir naujų pavojų naująją sferą.

Adomai ir Ievos yra pusiau materialūs tvariniai ir, kaip tokie, nėra serafimo transportuojami. Sistemos sostinėje jie turi būti dematerializuoti prieš įserafimavimą dėl to, kad būtų nugabenti į paskyrimo pasaulį. Transportiniai serafimai Materialiuosiuose Sūnuose ir kituose pusiau materialiuose tvariniuose sugeba padaryti tokius pakeitimus tam, kad juos būtų galima įserafimuoti, ir tokiu būdu transportuoti erdve iš vieno pasaulio ar sistemos į kitą. Tokiam parengimui transportuoti prireikia maždaug trijų standartinių dienų, ir reikalingas Gyvybės Nešėjo bendradarbiavimas tam, kad toks dematerializuotas tvarinys būtų sugrąžintas į normalią egzistenciją, kada užbaigęs kelionę atvyksta serafinis transportas.

Nors tam, kad Adomai būtų parengiami gabenimui iš Jerusemo į evoliucinius pasaulius, šitas dematerializavimo metodas egzistuoja, bet nėra ekvivalentiško

metodo, kaip juos iš tokių pasaulių paimti, nebent visa planeta turi būti ištuštinta, šituo atveju nepaprastosios situacijos dematerializavimo metodas yra pritaikomas visiems gyventojams, kurie turi būti išgelbėti. Jeigu kartais tikrai grėstų kokia nors fizinė katastrofa besivystančių rasių planetiniam gyvenimui, tai Melkizedekai ir Gyvybės Nešėjai įdiegtų dematerializavimo metodą visiems išliekantiesiems, ir šitos būtybės serafiniu transportu būtų išgabentos į naują pasaulį, parengtą tam, kad savo egzistenciją toliau tęstų. Žmogiškosios rasės evoliucija, kartą pradėta erdvės pasaulyje, turi tęstis visiškai nepriklausomai nuo tos planetos fizinio išlikimo, bet per evoliucinius amžius nėra suplanuota taip, jog Planetos Adomas ir Ieva tikrai paliktų savo pasirinktą pasaulį.

Atvykę į savo paskyrimo planetą, Materialusis Sūnus ir Dukra yra vėl materializuojami vadovaujant Gyvybės Nešėjui. Šitas visas procesas trunka nuo dešimties iki dvidešimt aštuonių dienų Urantijos laiku. Serafinio miego be sąmonės būseną tęsiasi per visą šitą atstatymo laiką. Kada fizinio organizmo surinkimas iš naujo yra užbaigtas, tada šitie Materialieji Sūnūs ir Dukros savo naujuose namuose ir savo naujuose pasauliuose būna iš esmės lygiai tokie patys, kokie jie buvo iki dematerializavimo proceso Jeruseme.

3. ADOMINĖS MISIJOS

Apgyvendintuose pasauliuose Materialieji Sūnūs ir Dukros stato savo pačių sodo namus, greitai jiems ima padėti jų pačių vaikai. Paprastai vieta sodui būna parinkta Planetos Princo, o jo materialusis personalas atlieka didelę dalį parengiamųjų darbų padedant vietinių rasių daugeliui aukštesniųjų tipų.

---

[583]▼

Šitie Edeno Sodai taip yra vadinami Edentijos, žvaigždyno sostinės, garbei, ir dėl to, kad jie yra modeliuojami pagal Pačių Aukštųjų Tėvų būstinės pasaulio botaninį grožį. Tokie sodo namai paprastai yra išdėstomi nuošalioje vietoje ir beveik tropinėje zonoje. Jie yra nuostabūs kūriniai vidutiniame pasaulyje. Jūs negalite nieko spręsti apie šituos gražius kultūros centrus iš fragmentiško paaiškinimo apie tokios užduoties nepavykusį vystymąsi Urantijoje.

Planetos Adomas ir Ieva, potencialiai, yra visiškai fizinio maloningumo dovana mirtingųjų rasėms. Tokios atgabentos poros pagrindinis darbas yra dauginti ir gerinti laiko vaikus. Bet bendro dauginimosi tarp sodo žmonių ir to pasaulio žmonių nebūna tuoj pat; Adomas ir Ieva lieka biologiškai atskirtais nuo evoliucinių mirtingųjų per daugelį kartų, tuo metu, kada jie kuria savo pačių kategorijos stiprią rasę. Tokia yra violetinės rasės kilmė apgyvendintuose pasauliuose.

Planus dėl rasės pagerinimo parengia Planetos Princas ir jo personalas, ir juos įgyvendina Adomas ir Ieva. Ir būtent čia jūsų Materialusis Sūnus ir jo partnerė atsidūrė labai nepalankioje padėtyje, kada jie atvyko į Urantiją. Kaligastija pasiūlė gudrų ir veiksmingą pasipriešinimą Adominei misijai; ir nepaisant to, jog Urantijos administratoriai Melkizedekai buvo deramai įspėję tiek Adomą, tiek Ievą apie planetinius pavojus, kurie yra neatskiriami nuo

maištaujančio Planetos Princo buvimo, šitas vienas iš pagrindinių maištininkų, gudraus apgaulingo plano būdu, Edeninę porą apgavo ir įviliojo į spąstus, kad šie savo pasižadėjimą dėl globos kaip jūsų pasaulio matomi valdovai sulaužytų. Išdavikui Planetos Princui iš tikrųjų pavyko sukompromituoti jūsų Adomą ir Ievą, bet jam nepasisekė jų įtraukti į Liuciferio maištą.

Penktoji angelų kategorija, planetiniai pagalbininkai, yra priskiriami prie Adominės misijos, visada lydi Planetų Adomus jiems vykstant į pasaulius. Pirminio paskyrimo korpusą paprastai sudaro vienas šimtas tūkstančių. Kada Urantijos Adomo ir Ievos darbas buvo pradėtas prieš laiką, kada jie atsitraukė nuo nustatyto plano, tada būtent vienas iš serafinių Sodo Balsų jiems griežtai prieštaravo dėl jų smerktino elgesio. Ir jūsų pasakojimas apie šitą atsitikimą gerai iliustruoja tą būdą, kaip jūsų planetiniai pasakojimai turėjo polinkį viską, kas yra viršgamtiška, priskirti Viešpačiui Dievui. Dėl šito, urantijiečiai dažnai susipainiodavo dėl Visuotinio Tėvo prigimties, nes jo visų partnerių ir pavaldinių žodžiai ir veiksmai būdavo taip apskritai priskiriami jam. Adomo ir Ievos atveju, Sodo angelas buvo ne kas kitas, kaip planetinių padėjėjų vadovas, budėjęs tuo metu. Šitas serafimas, Solonija, paskelbė apie dieviškojo plano nesėkmę ir pareikalavo, jog į Urantiją sugrįžtų administratoriai Melkizedekai.

Antriniai tarpiniai tvariniai yra neatskiriami nuo Adominių misijų. Kaip ir Planetos Princo materialusis personalas, taip ir Materialiųjų Sūnų ir Dukrų palikuonys yra dviejų kategorijų: jų fiziniai vaikai ir tarpinių tvarinių antrinė kategorija. Šitie materialūs, bet paprastai nematomi planetiniai tarnai daug prisideda prie civilizacijos vystymo ir net prie to, jog pajungtų nepaklusnias mažumas, kurios gali stengtis sunaikinti visuomeninį vystymąsi ir dvasinę pažangą.

Antrinių tarpinių būtybių nereikėtų painioti su pirmine kategorija, kurios yra beveik nuo Planetos Princo atvykimo laikų. Urantijoje didžioji dalis šitų ankstesniųjų tarpinių tvarinių sukilo ir parėmė maište Kaligastiją.

---

[584]▼

Ir, nuo Pentakosto dienos, yra internuoti. Daugelis iš Adominės grupės narių, kurie neišliko ištikimi planetinei administracijai, taip pat yra internuoti.

Pentakosto dieną ištikimi pirminiai ir antriniai tarpiniai tvariniai sukūrė savanorišką sąjungą, ir nuo tada visą laiką pasaulio reikaluose veikia kaip vienas vienetas. Jie tarnauja vadovaujami ištikimų tarpinių būtybių, kurios yra renkamos pakaitomis iš abiejų grupių.

Jūsų pasaulį yra aplankę sūnystės keturios kategorijos: Kaligastija, Planetos Princas; Dievo Materialieji Sūnūs Adomas ir Ieva; Makiventa Melkizedekas, "išminčius iš Salemo" Abraomo dienomis; Kristus Mykolas, kuris atvyko kaip save padovanojantis Rojaus Sūnus. Kaip būtų buvę daug veiksmingiau ir gražiau, jeigu Mykolą, Nebadono visatos aukščiausiąjį valdovą, jūsų pasaulyje būtų pasveikinęs ištikimas ir sumanus Planetos Princas ir atsidavęs ir kupinas sėkmės Materialusis Sūnus, kurių kiekvienas galėjo tiek daug padaryti, kad save padovanojančio Sūnaus misija ir gyvenimo darbas būtų dar vertingesnis! Bet ne

visiems pasauliams yra taip nepasisekę, kaip Urantijai, taip pat ir Planetų Adomų misija nevisada buvo tokia sunki ir tokia pavojinga. Kada jie veikia sėkmingai, tada jie prisideda prie didžios tautos vystymo, ir toliau lieka matomi planetos reikalų vadovai net ir toli įžengus į tą amžių, kada toks pasaulis yra įsitvirtinęs šviesoje ir gyvenime.

4. ŠEŠIOS EVOLIUCINĖS RASĖS

Per apgyvendintų pasaulių ankstyvuosius amžius viešpataujanti rasė yra raudonasis žmogus, kuris paprastai būna pirmasis, pasiekęs žmogiškojo išsivystymo lygius. Tačiau, nors raudonasis žmogus ir yra planetų vyresnioji rasė, vis tik po jos einančios spalvotosios tautos mirtingojo pasirodymo amžiuje ima atsirasti labai anksti.

Ankstyvosios rasės yra tam tikra prasme pranašesnės už vėlesnes; raudonasis žmogus daug aukščiau stovi už indigo – juodąją – rasę. Gyvybės Nešėjai perduoda gyvųjų energijų visą padovanojimą pirminei arba raudonajai rasei, o kiekvienas atskiros mirtingųjų grupės vėlesnis evoliucinis pasireiškimas išreiškia variaciją pirminio apdovanojimo sąskaita. Net ir mirtingojo ūgis turi tendenciją mažėti nuo raudonojo žmogaus link indigo rasės, nors Urantijoje netikėti gigantizmo paveldėti bruožai pasirodė tarp žaliųjų ir oranžinių žmonių.

Tuose pasauliuose, kurie turi visas šešias evoliucines rases, aukštesnės rasės yra pirmoji, trečioji, ir penktoji – raudonoji, geltonoji, ir mėlynoji. Evoliucinės rasės tokiu būdu pakaitomis svyruoja savo sugebėjimu intelektualiam augimui ir dvasiniam vystymuisi, antroji, ketvirtoji, ir šeštoji rasės yra kažkiek mažiau apdovanotos. Šitos antrinės rasės yra tokios tautos, kurių kai kuriuose pasauliuose trūksta; jos yra būtent tos rasės, kurios buvo išnaikintos daugelyje kitų pasaulių. Tai yra nelaimė Urantijai, kad jūs tokia didele dalimi praradote aukštesnius mėlynuosius žmones, išskyrus tai, kiek jie yra išlikę jūsų susiliejusioje "baltojoje rasėje." Jūsų oranžinių ir žaliųjų palikuonių praradimas nekelia tokio didžiulio susirūpinimo.

Šešių – arba trijų – spalvotųjų rasių evoliucija, nors atrodo, jog pablogina raudonojo žmogaus pirminius sugebėjimus, bet užtikrina tam tikras labai pageidautinas variacijas mirtingųjų tipams ir suteikia kitokiu atveju nepasiekiamą įvairių žmogiškųjų potencialų išraišką. Žmonijos pažangai šitos modifikacijos yra naudingos kaip visuma, su sąlyga, kad vėliau jas pagerins atgabenta Adominė arba violetinė rasė. Urantijoje šitas įprastas susivienijimo planas nebuvo plačiai įgyvendintas, ir dėl šito rasių evoliucijos plano žlugimo jums neįmanoma daug ko suprasti apie šitų tautų statusą

---

[585]▼

vidutinėje apgyvendintoje planetoje stebint šitų ankstyvųjų rasių liekanas savajame pasaulyje.

Ankstyvosiomis rasių vystymosi dienomis raudonasis, geltonasis, ir mėlynasis žmogus turi nežymų polinkį susimaišyti; tokią pačią tendenciją susimaišyti turi ir oranžinė, žalioji, ir indigo rasės.

Labiau atsilikusius žmones daugiau išsivysčiusios rasės paprastai panaudoja kaip darbininkus. Tai paaiškina vergovės atsiradimą planetose ankstyvųjų amžių

laikotarpiu. Paprastai oranžinius žmones pajungia raudonieji, ir pažemina juos iki tarnų lygio – kartais išnaikina. Geltonieji ir raudonieji dažnai susibroliuoja, bet nevisada. Geltonoji rasė paprastai pavergia žaliają, tuo tarpu mėlynoji rasė pajungia indigo rasę. Šitos primityviųjų žmonių rasės apie savo atsilikusių bičiulių paslaugų panaudojimą priverstiniame darbe susimąsto ne daugiau, kaip urantijiečiai susimąstytų pirkdami ir parduodami arklius ir galvijus.

Daugumoje normalių pasaulių nesavanoriškas darbas netrunka ilgiau, kaip iki Planetos Princo dieviškosios tvarkos pabaigos, nors protiškai nesveiki ir visuomeninės tvarkos pažeidėjai vis dar dažnai būna verčiami atlikti nesavanorišką darbą. Bet visose normaliose sferose šita primityvios vergovės rūšis yra panaikinama tuoj po atgabentos violetinės arba Adominės rasės pasirodymo.

Šitos šešios evoliucinės rasės turi lemtį, kad būtų sumaišytos ir išaukštintos, susiliedamos su Adominių gerintojų palikuonimis. Bet iki to momento, kada šitos tautos susimaišo, menkesni ir netinkami atstovai didele dalimi būna išnaikinti. Planetos Princas ir Materialusis Sūnus, drauge su kitais deramais planetinės valdžios atstovais, nustato reprodukuojančių palikuonių tinkamumą. Urantijoje tokią radikalią programą įgyvendinti yra sunku dėl to, kad nėra kompetentingų teisėjų, kurie nustatytų jūsų pasaulio rasių individų biologinį tinkamumą arba netinkamumą. Nepaisant šitos kliūties, atrodo, kad jums reikia sugebėti susitarti dėl savo aiškiai netinkamų, defektyvių, degeneruotų, ir antivisuomeninių rūšių biologinio izoliavimo.

5. RASINIS SUSILIEJIMAS – ADOMINIO KRAUJO PADOVANOJIMAS

Kada Planetos Adomas ir Ieva atvyksta į apgyvendintą pasaulį, tada iš savo vyresnybės jie jau būna gavę išsamų mokymą apie tai, koks yra geriausias būdas pagerinti protingų būtybių egzistuojančias rases. Plano įgyvendinimas nėra vienodas; daug vietos yra palikta tarnaujančiosios poros apsisprendimui, ir klaidos nėra retos, ypač sujauktuose, maištinguose pasauliuose, tokiuose, kaip Urantija.

Paprastai violetinės tautos su planetos vietiniais gyventojais pradeda susiliesti tada, kada jų pačių grupė turi daugiau negu vieną milijoną narių. Bet tuo metu Planetos Princo personalas skelbia, jog Dievų vaikai nužengė žemyn, kaip taip ir buvo, kad taptų viena su žmonių rasėmis; ir žmonės nekantriai laukia tos dienos, kada bus paskelbta, jog tie, kurie buvo patvirtinti kaip priklausantys aukštesnės rasės giminei, gali vykti į Edeno Sodą ir ten Adomo sūnų ir dukrų būti pasirinkti kaip žmonijos naujosios ir sumaišytos kategorijos evoliuciniai tėvai ir motinos.

Normaliuose pasauliuose Planetos Adomas ir Ieva niekada neturi lytinių ryšių su evoliucinėmis rasėmis. Šitas biologinio gerinimo darbas yra Adominių palikuonių funkcija. Bet šitie Adomantai neišvyksta pas rases; princo personalas į Edeno Sodą atgabena labiau išsivysčiusius vyrus ir moteris savanoriškam susiporavimui

su Adominiais palikuonimis. Ir daugumoje pasaulių yra laikoma aukščiausia garbe būti parinktam kandidatui į poravimąsi su sodo sūnumis ir dukromis.

Pirmą kartą rasių karai ir kitokios genčių kovos sumažėja, tuo tarpu pasaulio rasės vis labiau stengiasi patenkinti reikalavimus tuo požiūriu, jog būtų pripažintos ir priimtose į sodą. Geriausiu atveju, jūs galite turėti tik labai menką supratimą apie tai, kaip normalioje planetoje šita rungtyniavimo kova užima visų veiklų centrą. Šitas visas rasės pagerinimo planas Urantijoje buvo labai anksti sužlugdytas.

Violetinė rasė yra monogaminė tauta, ir kiekvienas evoliucinis vyras ar moteris, kada susijungia su Adominiais sūnumis ir dukromis, pasižada neturėti kitų lytinio bendravimo partnerių, ir savo vaikus mokyti, kad jie turėtų tik vieną partnerį. Kiekvienos tokios sąjungos vaikai yra išmokomi ir išlavinami Planetos Princo mokyklose, ir tuomet jiems yra leidžiama vykti į savo evoliucinio tėvo ar motinos rasę, tenai tuoktis su labiau išsivysčiusių mirtingųjų atrinktomis grupėmis.

Kada šita Materialiųjų Sūnų giminė yra pridedama prie besivystančių pasaulių, tada yra pradeda nauja ir didingesnė evoliucinės pažangos era. Po to, kada yra išliejami atgabenti sugebėjimai ir virševoliuciniai paveldimi bruožai, tada tuoj pat vienas po kito prasideda spartūs pažangos pasiekimai vystantis civilizacijai ir rasėms; per vieną šimtą tūkstančių metų padaroma didesnė pažanga negu per ankstesnės kovos vieną milijoną metų. Jūsų pasaulyje, net ir nepasisekus įgyvendinti iš anksto nustatytų planų, buvo padaryta didžiulė pažanga nuo tų laikų, kada Adomo gyvybės plazma buvo padovanota jūsų tautoms.

Tuo tarpu, kai planetinio Edeno Sodo tiesioginės giminystės vaikai gali save padovanoti evoliucinių rasių labiau išsivysčiusiems nariams ir šituo pagerinti žmonijos biologinį lygį, tai labiau išsivysčiusių Urantijos rasių palikuonims nebus naudinga poruotis su žemesnėmis rasėmis; tokia neišmintinga kryptis sukeltų pavojų jūsų pasaulio visai civilizacijai. Nepasisekus pasiekti rasių suderinimo Adominio metodo dėka, dabar jūs privalote savo planetoje spręsti rasių pagerinimo problemą kitokiais ir didele dalimi žmogiškaisiais prisitaikymo ir kontrolės metodais.

6. EDENINIS REŽIMAS

Daugumoje apgyvendintų pasaulių Edeno Sodai lieka nuostabiais kultūros centrais, ir per amžių amžius toliau veikia kaip planetinio vadovavimo ir praktinio reikalų tvarkymo visuomeniniai modeliai. Net ir ankstyvaisiais laikais, kada violetiniai žmonės yra santykinai atskirti, jų mokyklos priima tinkamus kandidatus iš pasaulio rasių, tuo tarpu sodo industrinis vystymasis atveria naujus kanalus komerciniams santykiams. Tokiu būdu iš tikrųjų Adomai ir Ievos ir jų palikuonys prisideda prie savo pasaulių kultūros staigaus išsivystymo ir evoliucinių rasių greito pagerinimo. Ir visus šituos ryšius padidina ir įtvirtina evoliucinių rasių ir Adomo sūnų susivienijimas, kas nedelsiant pakelia biologinį statusą, pagreitina intelektualų potencialą, ir padidina dvasinį imlumą.

Normaliuose pasauliuose violetinės rasės sodo būstinė tampa pasaulio

kultūros antruoju centru, ir, kartu su Planetos Princo būstinės miestu, nustato civilizacijos vystymosi spartą. Per amžius Planetos Princo miesto būstinės mokyklos ir Adomo ir Ievos sodo mokyklos yra šiuolaikinės. Paprastai jos būna nelabai toli viena nuo kitos, ir jos dirba kartu, harmoningai bendradarbiaudamos.

---

[587]▼

Pagalvokite, ką reikštų jūsų pasauliui, jeigu kur nors Levante būtų pasaulinis civilizacijos centras, didis planetinės kultūros universitetas, kuris būtų be pertraukos veikęs 37.000 metų. Ir vėl, stabtelkite ir pamąstykite, kaip net ir tokio seno centro moralinis autoritetas būtų sustiprintas, jeigu nelabai toli būtų dar kita ir senesnė dangiškojo tarnavimo būstinė, kurios tradicijos panaudotų integruoto evoliucinio poveikio per 500.000 metų sukauptą jėgą. Būtent paprotys galiausiai ir paskleidžia Edeno idealus visam pasauliui.

Planetos Princo mokyklos pirmiausia rūpinasi filosofija, religija, morale, ir aukščiausiais intelektualiais ir meniniais pasiekimais. Adomo ir Ievos sodo mokyklos paprastai yra pasišventusios praktiniam menui, fundamentaliam intelektualiam mokymui, visuomeninei kultūrai, ekonominiam vystymuisi, prekybiniams ryšiams, fiziniam pasirengimui, ir pilietiniam valdymui. Galiausiai šitie pasauliniai centrai susivienija, bet šitas realus susijungimas kartais neįvyksta iki pirmojo Sūnaus Arbitro atvykimo laikų.

Planetos Adomo ir Ievos tebesitęsianti egzistencija, kartu su violetinės rasės tiesioginės giminės branduoliu, Edeninei kultūrai perduoda tą augimo stabilumą, kurio dėka ji veikia tokio pasaulio civilizaciją su tradicijos priverčiančia jėga. Šitų nemirtingų Materialiųjų Sūnų ir Dukrų asmenyje mes susiduriame su paskutine ir nepakeičiama grandimi, kuri jungia Dievą su žmogumi, sujungia beveik begalinę bedugnę tarp amžinojo Kūrėjo ir žemiausiųjų laiko ribinių asmenybių. Tai yra aukštos kilmės būtybė, kuri yra fizinis, materialus, net turintis lytį tvarinys, kaip ir Urantijos mirtingieji, toks tvarinys, kuris gali matyti ir suprasti nematomą Planetos Prinčą ir jį aiškinti šios sferos mirtingiesiems tvariniams, nes Materialieji Sūnūs ir Dukros gali matyti visas dvasinių būtybių žemesnes kategorijas; jie mato Planetos Prinčą ir jo visą personalą, matomą ir nematomą.

Einant amžiams, dėl savo palikuonių susivienijimo su žmonių rasėmis, šitą patį Materialiųjų Sūnų ir Dukrą pradedama laikyti bendrais žmonijos protėviais, dabar susimaišiusių evoliucinių rasių palikuonių bendrais tėvais. Numatyta, jog mirtingieji, kurie savo gyvenimą pradeda apgyvendintame pasaulyje, įgauna tokį patyrimą, kad suvoktų septynis tėvus:

1. Biologinį tėvą – tėvą materialiam kūne.
2. Valdos tėvą – Planetos Adomą.
3. Sferų tėvą – Sistemos Aukščiausiąjį Valdovą.
4. Patį Aukštąjį Tėvą – Žvaigždyno Tėvą.

5. Visatos Tėvą – Sūnų Kūrėją ir vietinių kūrinių aukščiausiąjį valdovą.

6. Virš- Tėvus – Dienų Senuosius, kurie valdo supervisatą.

7. Dvasios arba Havonos Tėvą – Visuotinį Tėvą, kuris gyvena Rojuje ir savo dvasią padovanoja tam, kad gyventų ir dirbtų visatų visatoje gyvenančių žemųjų tvarinių prote.

7. SUVIENYTAS ADMINISTRAVIMAS

Kartas nuo karto į apgyvendintus pasaulius atvyksta Rojaus Sūnūs Avonalai atlikti juridinių veiksmų, bet pirmasis Avonalas, kuris turi atvykti su arbitrine misija, pradeda

---

[588]▼

evoliucinio laiko ir erdvės pasaulio ketvirtąją dieviškąją tvarką. Kai kuriose planetose, kur šitą Sūnų Arbitrą priima visuotinai, jis pasilieka vienam amžiui; ir tokiu būdu planeta klesti valdant drauge trims Sūnums: Planetos Princui, Materialiajam Sūnui, ir Sūnui Arbitrui, pastarieji du yra matomi visiems valdos gyventojams.

Prieš tai, kada pirmasis Sūnus Arbitras užbaigia savo misiją, normaliame evoliuciniame pasaulyje, būna įgyvendinta Planetos Princo ir Materialiojo Sūnaus švietimo ir administracinio darbo sąjunga. Šitas planetos dvigubos priežiūros suvienijimas sukuria naują ir veiksmingą pasaulio administravimo tvarką. Išvykus Sūnui Arbitrui Planetos Adomas imasi išorinio vadovavimo sferai. Materialusis Sūnus ir Dukra tokiu būdu veikia kartu kaip planetos administratoriai tol, kol pasaulis pasiekia šviesos ir gyvenimo erą; po šito Planetos Princas yra pakeliamas į Planetos Aukščiausiojo Valdovo rangą. Per šitą išsivysčiusios evoliucijos amžių Adomas ir Ieva tampa tuo, ką būtų galima pavadinti pašlovintų valdų bendrais ministrais pirmininkais.

Kai tik besivystančio pasaulio naujoji ir bendroji sostinė gerai įsitvirtina, ir lygiai taip greitai, kaip greitai gali būti deramai išmokyti kompetentingi žemesnieji administratoriai, tada yra įkuriamos vietinės sostinės tolimuosiuose žemės kraštuose ir įvairiose tautose. Iki to meto, kai atvyksta kitas dieviškosios tvarkos Sūnus, šitokių žemesniųjų centrų būna organizuota nuo penkiasdešimties iki šimto.

Planetos Princas ir jo personalas toliau padeda vystyti dvasinę ir filosofinę valdų veiklą. Adomas ir Ieva ypatingą dėmesį skiria fiziniam, moksliniam, ir ekonominiam valdų statusui. Abi grupės savo energiją vienodai pašvenčia menų, visuomeninių santykių, ir intelektualių pasiekimų skatinimui.

Iki to laiko, kada prasideda pasaulio reikalų penktoji dieviškoji tvarka, būna pasiektas nuostabus planetinės veiklos administravimas. Mirtingųjų egzistencija tokioje gerai valdomoje sferoje iš tiesų yra skatinanti ir naudinga. Ir jeigu tik urantijiečiai galėtų stebėti gyvenimą tokioje planetoje, tai jie nedelsiant pamatytų vertę tokių dalykų, kuriuos jų pasaulis prarado, apkabinęs blogį ir įsitraukęs į maištą.

[Pateikta Antrinio Lanonandeko iš Rezervinio Korpuso.]

[589]▼

52 DOKUMENTAS

PLANETINĖS MIRTINGŪJŲ EPOCHOS

NUO gyvybės pradžios evoliucinėje planetoje iki jos galutinio suklestėjimo meto šviesos ir gyvenimo epochoje, pasaulio veiklos arenoje pasirodo bent jau septynios žmogiškojo gyvenimo epochos. Šituos vienas po kito einančius amžius nulemia dieviškųjų Sūnų planetinės misijos; ir vidutiniame apgyvendintame pasaulyje šitos epochos atsiranda tokia tvarka:

1. Žmogus iki Planetos Princo.
2. Žmogus, atvykus Planetos Princui.
3. Žmogus, atvykus Adomui.
4. Žmogus, atvykus Sūnui Arbitrui.
5. Žmogus, atvykus save padovanojančiam Sūnui.
6. Žmogus, atvykus Sūnui Mokytojui.
7. Šviesos ir gyvenimo Era.

Erdvės pasauliai, kada tik jie yra fiziškai tinkami gyvybei, tada yra įtraukiami į Gyvybės Nešėjų registrus, ir deramu laiku šitie Sūnūs būna pasiunčiami į tokias planetas turint tikslą pradėti gyvybę. Ištisas laikotarpis nuo gyvybės pradėjimo iki žmogaus pasirodymo yra vadinamas ikižmogiškąja era ir būna prieš tas viena po kitos einančias mirtingojo epochas, kurios yra aptariamose šituose pasakojimuose.

1. PRIMITIVEVUSIS ŽMOGUS

Nuo to laiko, kada žmogus išskyla iš gyvulinio lygio – kada jis sugeba pasirinkti Kūrėjo garbinimą – iki Planetos Princo atvykimo, mirtingieji valiniai tvariniai yra vadinami *primityviaisiais žmonėmis*. Primityviųjų žmonių yra šešios pagrindinės rūšys arba rasės, ir šitos ankstyvosios tautos atsiranda viena po kitos iš eilės pagal spalvų spektro tvarką, pradedant raudonąja. Toji laiko trukmė, kurios prireikia šitoje ankstyvosios gyvybės evoliucijoje, skirtinguose pasauliuose labai smarkiai skiriasi, svyruoja nuo vieno šimto penkiasdešimties tūkstančių metų iki daugiau negu vieno milijono metų Urantijos laiku.

Evoliucinės spalvotosios rasės – raudonoji, oranžinė, geltonoji, žaliaji, mėlynoji, ir indigo – ima atsirasti maždaug tuo metu, kada primitivusis žmogus pradeda vystyti paprastą kalbą ir ima panaudoti kūrybinę vaizduotę. Iki šito laiko žmogus būna gerai įpratęs stovėti stačiomis.

Primityvieji žmonės yra galingi medžiotojai ir aršūs kovotojai. Šito amžiaus dėsniis yra fizinis stipriausiojo išlikimas; valdymas šitais laikais yra vien tiktai gentinis. Ankstyvųjų rasinių kovų metu daugelyje pasaulių kai kurios evoliucinės rasės yra išnaikinamos, kaip tai atsitiko Urantijoje. Tos, kurios išlieka, paprastai vėliau susimaišo su vėliau atgabenta violetine rase, Adominėmis tautomis.

Vėlesniosios civilizacijos šviesoje, šita primityviojo žmogaus era yra ilgas, tamsus, ir kruvinas skyrius. Džiunglių etika ir pirmųjų miškų

---

[590]▼

moralė nesiderina su vėliau apreiškto religijos ir aukštesnio dvasinio išsivystymo dieviškosios tvarkos standartais. Normaliuose ir neeksperimentiniuose pasauliuose šita epocha labai skiriasi nuo ilgų ir ypatingai brutalių kovų, kurios buvo būdingos šitam amžiui Urantijoje. Kada jūs būsite užbaigę savo patyrimą pirmajame pasaulyje, tada pradėsite suprasti, kodėl evoliuciniuose pasauliuose vyksta šita ilga ir skausminga kova, ir kada jūs eisite pirmyn Rojaus keliu, tada daugiau suprasite šitų akivaizdžiai keistų veiksmų išmintį. Bet nepaisant žmogiškojo atsiradimo ankstyvųjų amžių visų pakilimų ir nuopolių, primityviojo žmogaus veikla išreiškia nuostabų, net didvyrišką, skyrių laiko ir erdvės evoliucinio pasaulio analuose.

Ankstyvasis evoliucinis žmogus nėra spalvingas tvarinys. Apskritai, šitie primityvūs mirtingieji gyvena urvuose ar ant uolų. Jie taip pat stato primityvias pašiūres dideliuose medžiuose. Iki to meto, kada jie įgyja aukštą intelekto kategoriją, planetos kartais būna užtvindytos didesnių rūšių gyvūnais. Bet šitoje eroje mirtingieji anksti išmoksta įkurti ir puoselėti ugnį, o augant kūrybinei vaizduotei ir gerėjant įrankiams, besivystantis žmogus greitai užkariauja didesnius ir nerangesnius gyvūnus. Ankstyvosios rasės taip pat labai plačiai panaudoja didesnius skraidančius gyvūnus. Šitie milžiniški paukščiai nenutūpdami gali nešti vieną arba du vidutinio dydžio vyrus, nuskrisdami daugiau negu penkių šimtų mylių nuotolį. Kai kuriose planetose šitie paukščiai yra labai naudingi, kadangi jie turi aukštą intelekto kategoriją, dažnai sugebėdami pasakyti daug žodžių sferų kalbomis. Šitie paukščiai yra labai protingi, labai paklusnūs, ir neįtikėtinais meilūs. Tokie keleiviniai paukščiai jau seniai yra išnykę Urantijoje, bet jūsų ankstyvieji protėviai jų paslaugomis naudojosi.

Žmogaus etinio mąstymo, moralios valios, įgavimas paprastai sutampa su ankstyvosios kalbos atsiradimu. Pasiekus žmogiškąjį lygį, atsiradus mirtingojo valiai, šitos būtybės gali laikinam apsigyvenimui savo viduje priimti dieviškuosius Derintojus, ir po mirties didelė jų dalis tinkamu laiku yra parenkama kaip išlikusieji ir archangelo patvirtinama vėlesniajam prisikėlimui ir susiliejimui su Dvasia. Archangelai visada lydi Planetų Princus, ir dieviškosios tvarkos paskelbimas šiai sferai būna tuo pačiu metu, kada atvyksta princas.

Visi mirtingieji, kurių viduje gyvena Minties Derintojai, yra potencialūs garbintojai; jie yra "nušviesti tikrosios šviesos," ir turi sugebėjimą siekti abipusio ryšio su dieviškumu. Nežiūrint šito, primityviojo žmogaus ankstyvoji arba biologinė religija didele dalimi yra nuolatinis gyvulinės baimės buvimas, o taip pat ir baimingas garbinimas to, kas yra nesuprantama, ir gentiniai prietarai. Prietarų išlikimas Urantijos rasėse vargu ar yra komplimentas jūsų evoliuciniam vystymuisi, taip pat jis nesiderina ir su jūsų šiaip jau puikiais materialios pažangos laimėjimais. Bet šita ankstyvoji baimės religija atlieka labai reikšmingą vaidmenį pažabojant šitų primityvių tvarinių aršų būdą. Ji yra

civilizacijos pirmtakas ir dirva, kurioje vėliau bus sėjamos Planetos Princo ir jo personalo apreiškiamos religijos sėklos.

Nuo to laiko, kada žmogus įgauna vertikalią stovėseną, per vieno šimto tūkstančių metų laikotarpį, paprastai atvyksta Planetos Princas, kuri pasiunčia Sistemos Aukščiausiasis Valdovas, gavęs iš Gyvybės Nešėjų pranešimą, jog valia veikia, nors šitokiu būdu yra išsivystę palyginti labai nedaug individų. Primityvieji mirtingieji paprastai pasveikina Planetos Prinčą ir jo matomą personalą; iš esmės, dažnai jie žiūri į juos su baiminga pagarba ir nuolankumu, beveik garbindami, jeigu nuo šito nebūtų sulaikomi.

---

[591]▼

2. ŽMOGUS, ATVYKUS PLANETOS PRINCUI

Atvykus Planetos Princui prasideda nauja dieviškoji tvarka. Žemėje atsiranda valdymas ir pasiekiami išsivysčiusi gentinė epocha. Per šito režimo keletą tūkstančių metų yra pasiekiami didžiuliai visuomeniniai laimėjimai. Normaliomis sąlygomis per šitą amžių mirtingieji pasiekia aukštą civilizacijos lygį. Jie barbariškai nekariauja taip ilgai, kaip kariavo Urantijos rasės. Bet apgyvendintame pasaulyje maištas gyvenimą taip pakeičia, kad jūs tegalite turėti menką supratimą arba iš viso neturėti jokio suvokimo apie tokį režimą normalioje planetoje.

Šitos dieviškosios tvarkos vidutinė trukmė yra apie penkis šimtus tūkstančių metų, vienur ilgiau, kitur trumpiau. Per šitą erą planeta yra įjungiamą į sistemos grandines, o jos administracijai yra paskiriama visa kvota serafinių ir kitų dangiškujų pagalbininkų. Atvyksta vis didesnis skaičius Minties Derintojų, o mirtingųjų priežiūros režimą sustiprina serafiniai sargai.

Kada į primityvų pasaulį atvyksta Planetos Princas, tada vyrauja susiformavusi baimės ir nemokšiško religija. Princas ir jo personalas pateikia pirmuosius apreiškimus apie aukštesniąją tiesą ir visatos organizaciją. Šitie pirmieji apreiškimo religijos perteikimai yra labai paprasti, ir iš esmės jie būna susiję su vietinės sistemos reikalais. Tol, kol atvyksta Planetos Princas, religija yra vien tik evoliucinis procesas. Vėliau, religija vystosi palaipsniui apreiškimo dėka, o taip pat ir evoliucinio augimo dėka. Kiekviena dieviškoji tvarka, kiekviena mirtingojo epocha gauna dvasinės tiesos ir religinės etikos išplėstą pateikimą. Pasaulio gyventojų religinio imlumo sugebėjimų evoliucija didele dalimi nulemia jų dvasinio vystymosi greitį ir religinio apreiškimo laipsnį.

Šita dieviškoji tvarka liudija dvasinę aušrą, ir skirtingos rasės ir įvairios jų gentys turi tendenciją vystyti religinės ir filosofinės minties specializuotas sistemas. Čia vienodai per šitas visas rasių religijas eina dvi tendencijos: primityviųjų žmonių ankstyvoji baimė ir vėlesnieji Planetos Princo apreiškimai. Kai kuriais atžvilgiais urantijiečiai neatrodo, jog būtų visiškai išsirutulioję iš šito planetinės evoliucijos etapo. Toliau tęsdami šitas studijas, jūs daug aiškiau pamatysite, kiek toli jūsų pasaulis yra nukrypęs nuo evoliucinio žengimo pirmyn ir vystymosi vidutinio kurso.

Bet Planetos Princas nėra "Ramybės Princas." Rasiniai mūšiai ir gentiniai karai tebesitęsia ir šitos dieviškosios tvarkos metu, bet jų dažnumas ir žiaurumas

mažėja. Tai yra didis rasinio pasklidimo amžius, ir aukščiausiąjį tašką jis pasiekia intensyvaus nacionalizmo periodu. Spalva yra pagrindas gentiniams ir nacionaliniams susigrupavimams, ir skirtingos rasės dažnai išvysto atskiras kalbas. Kiekviena besiplečianti mirtingųjų grupė yra linkusi siekti izoliacijos. Tokiam atsiskyrimui yra palankios sąlygos dėl daugelio kalbų egzistavimo. Prieš susivienijant kelioms rasėms negailestingi karai kartais sunaikina iš visas tautas; ypač šitaip gali būti išnaikinti oranžiniai ir žalieji žmonės.

Vidutiniuose pasauliuose, vėlyvesniuose princo valdymo laikotarpiu gentinę organizaciją ima keisti nacionalinis gyvenimas arba tiksliau būna užklojamas ant egzistuojančių gentinių sugrupavimų. Bet princo epochos didysis visuomeninis pasiekimas yra šeimyninio gyvenimo atsiradimas. Iki šio momento, žmogaus santykiai daugiausia buvo gentiniai; dabar, ima materializuotis namai.

Tai yra lyčių lygybės įgyvendinimo dieviškoji tvarka. Kai kuriose planetose vyrai gali valdyti moteris; kitur būna priešingai. Per šitą amžių

---

[592]▼

normalūs pasauliai sukuria visišką lyčių lygybę, tai yra preliminari stadija į šeimyninio gyvenimo idealų visapusiškesnį įgyvendinimą. Tai yra šeimyninio aukso amžiaus aušra. Gentinio valdymo idėja palaipsniui užleidžia vietą nacionalinio gyvenimo ir šeimyninio gyvenimo dualiai sampratai.

Šitame amžiuje atsiranda žemės ūkis. Idėjos apie šeimą vystymasis yra nesuderinamas su medžiotojo klajoklišku ir nepastoviu gyvenimu. Palaipsniui įsitvirtina sėslaus gyvenimo ir žemės apdirbimo praktika. Gyvūnų prijaukinimas ir namų darbų vystymas žengia į priekį labai sparčiai. Pasiekus biologinės evoliucijos aukščiausią tašką, būna pasiektas ir aukštas civilizacijos lygis, bet mechaninio pobūdžio išsivystymas yra žemas; išradimai yra būdingi vėliau einančiam amžiui.

Iki šitos eros pabaigos rasės yra išgryninamos ir išvystomos iki fizinio tobulumo ir intelektualios jėgos aukšto lygio. Normalaus pasaulio vystymuisi ankstyvose stadijose labai padeda tas planas, kuris skatina labiau išsivysčiusių mirtingųjų tipų augimą, proporcingai mažindamas žemesnius tipus. Ir būtent tai, kad ankstyvosios jūsų tautos šitų dviejų tipų šitokiu būdu atskirti nesugebėjo, ir paaiškina, kodėl šiandieninėse Urantijos rasėse yra tiek daug nenormalių ir degeneruotų individų.

Princo amžiaus vienas iš didžiausiųjų laimėjimų yra apribojimas daugintis protiškai nesveikiems ir visuomeniškai netinkamiems individams. Likus daug laiko iki antrųjų sūnų, Adomų, atvykimo, didžioji dauguma pasaulių savo pastangas rimtai nukreipia į rasių gryninimo užduotį, ko Urantijos žmonės daryti rimtai dar net ir nepradėjo.

Šitoji rasių pagerinimo problema nebūna tokia didžiulė užduotis, kada ji yra sprendžiama per tokį ankstyvą žmogiškosios evoliucijos laikmetį. Prieš tai ejęs kovos tarp genčių ir žiaurios konkurencijos dėl rasių išlikimo laikotarpis pašalino didžiąją daugumą nenormalių ir defektyvių palikuonių. Idiotas turi labai mažai galimybių išlikti primityvioje ir kariaujančioje gentinėje visuomeninėje organizacijoje. Būtent jūsų iš dalies ištobulintų civilizacijų

netikra užuojauta puoselėja, gina, ir įamžina evoliucinės žmogiškosios giminės beviltiškai defektyvius palikuonis.

Dovanoti tuščią užuojautą degeneruotoms žmogiškosioms būtybėms, nenormaliems ir menkesniems mirtingiesiems, kurių neįmanoma išgelbėti, tai nėra nei švelnumas, nei altruizmas. Net ir pačiuose normaliausiųose evoliuciniuose pasauliuose tarp individų ir tarp didžiulio skaičiaus visuomeninių grupių egzistuoja užtektinai skirtumų tam, kad būtų panaudojami visi tie kilnūs altruistinio jausmo ir mirtingojo nesavanaudiško tarnavimo bruožai ir be to, kad būtų įamžinami besivystančios žmonijos visuomeniškai netinkami ir moraliai degeneruoti palikuonys. Yra gausybė galimybių, kaip parodyti pakantumą ir pademonstruoti altruizmą tų nelaimingų ir vargšų individų labui, kurie savo moralinio paveldėjimo dar negrįžtamai neprarado ir savo dvasinės prigimtinės teisės amžiams nesunaikino.

3. ŽMOGUS, ATVYKUS ADOMUI

Kada pirminė evoliucinės gyvybės varomoji jėga biologiškai yra išnaudota, kada žmogus yra pasiekęs gyvulinio išsivystymo viršūnę, tada atvyksta sūnystės antroji kategorija, ir prasideda gėrio ir tarnavimo antroji dieviškoji tvarka. Taip yra visuose evoliuciniuose pasauliuose. Kada būna pasiektas, koks tiktai įmanoma aukščiausias evoliucinės gyvybės lygis, kada primityvusis žmogus biologinėje skalėje yra pakilęs tiek, kiek tiktai įmanoma, tada visada planetoje pasirodo Materialusis Sūnus ir Dukra, kuriuos pasiunčia Sistemos Aukščiausiasis Valdovas.

---

[593]▼

Atvykus Adomams, Minties Derintojų žmonėms padovanojama vis daugiau, ir nuolat vis didesnis skaičius šitų mirtingųjų pasiekia sugebėjimą tam, kad vėliau su Derintoju susilietų. Nors Adomai veikia kaip besileidžiantys Sūnūs, vis tik Derintojų jie neturi, bet jų planetiniai palikuonys – tiesioginiai ir mišrūs – tampa teisėtais kandidatais į tai, jog Paslaptinguosius Pagalbininkus, deramu laiku, priimtų. Iki to laiko, kada baigiasi amžius po Adomo atvykimo, planeta turi visą dangiškųjų tarnų kvotą; tiktai su mirtingaisiais galintys susilieti Derintojai dar nėra padovanojami visuotinai.

Būtent pagrindinis Adominio režimo tikslas yra besivystantį žmogų paveikti taip, kad jis iš civilizacijos medžiotojo ir piemens etapo užbaigtų perėjimą į žemdirbio ir sodininko etapą, kurį vėliau papildytų miestų ir pramonės priedų civilizacijai atsiradimas. Tokios biologinių gerintojų dieviškosios tvarkos dešimties tūkstančių metų užtenka tam, kad būtų įgyvendinta nuostabi transformacija. Planetos Princo ir Materialiųjų Sūnų tokio bendros išminties valdymo dvidešimt penki tūkstančiai metų paprastai sferą subrandina Sūnaus Arbitro atėjimui.

Šitame amžiuje paprastai užbaigiama pašalinti tuos, kurie yra netinkami, ir toliau yra tęsiamas rasinio paveldėjimo gryninimas; normaliuose pasauliuose iš reprodukuojančių sferos palikuonių defektiniai žvėries polinkiai būna beveik visiškai pašalinti.

Adominiai palikuonys niekada nesusijungia su evoliucinių rasių menkesnėmis rūšimis. Dieviškasis planas taip pat nenumato, jog Planetos Adomas ir Ieva, asmeniškai, turėtų lytinių santykių su evoliucinėmis tautomis. Šitas rasės gerinimo projektas sudaro jų palikuonių užduotį. Bet Materialiojo Sūnaus ir Dukros palikuonys per kartų kartas yra sutelkiami prieš tai, kada būna pradedamas rasinio suvienijimo tarnavimas.

Adominės gyvybės plazmos padovanojimas mirtingosioms rasėms tuoj pat pagerina intelektualius sugebėjimus ir paspartina dvasinę pažangą. Paprastai taip pat būna ir tam tikras fizinis pagerinimas. Vidutiniame pasaulyje dieviškoji tvarka po Adomo atvykimo yra didžiųjų išradimų, energijos kontrolės, ir mechaninio išsivystymo amžius. Tai yra tokia era, kada atsiranda įvairiapusė gamyba ir gamtinių jėgų kontrolė; tai yra planetos tyrinėjimo ir jos galutinio įvaldymo aukso amžius. Didelė dalis pasaulio materialios pažangos vyksta šituo gamtos mokslų vystymosi pradžios metu, kaip tik būtent tokią epochą dabar patiria Urantija. Jūsų pasaulis nuo vidutinio planetinio tvarkaraščio atsilieka visu ir daugiau negu visu dieviškosios tvarkos laikmečiu.

Normalioje planetoje baigiantis Adominei dieviškajai tvarkai rasės praktiškai yra susimaišiusios, taip, kad iš tikrųjų galima paskelbti, kad "Dievas visas nacijas sukūrė iš to paties kraujo," ir kad jo Sūnus "visa tautas sukūrė vienos spalvos." Tokios suvienytos rasės spalva turi tam tikrą violetinės spalvos alyvinį atspalvį, sferų "baltoji" rasė.

Primityvusis žmogus didžiąja dalimi yra mėsėdis; Materialieji Sūnūs ir Dukros mėsos nevalgo, bet jų palikuonys po kelių kartų paprastai turi polinkį valgyti visokią maistą, nors kartais jų palikuonių ištisos grupės išlieka mėsos nevalgančiomis. Šita po-Adominių rasių duali kilmė paaiškina, kodėl tokie susimaišiusių žmonių palikuonys demonstruoja anatominius rudimentus, kurie priklauso tiek augalinį, tiek gyvulinį maistą valgančioms gyvulinėms grupėms.

Per rasinio susiliejinimo dešimties tūkstančių metų laikotarpį dėl to atsirandančios rūšys turi skirtingą anatominio susimaišymo laipsnį, kai kurie palikuonys turi daugiau požymių

---

[594]▼

iš savo protėvių, kurie mėsos nevalgė, kiti demonstruoja daugiau išskirtinių bruožų ir fizinių savybių, būdingų savo evoliuciniams pirmtakams, kurie mėsą valgė. Greitai didžioji dauguma šitų pasaulio rasių tampa tokiomis, kurios vartoja abi maisto rūšis, maitinasi tiek gyvūnų, tiek augalų karalystės įvairiu maistu.

Epocha, atvykus Adomui, yra internacionalizmo dieviškoji tvarka. Beveik užbaigus rasinio sumaišymo užduotį, nacionalizmas išnyksta, ir žmogaus brolystė iš tiesų pradeda materializuotis. Atstovaujamas valdymas pradeda užimti monarchinės arba tėvo valdymo formos vietą. Švietimo sistema tampa pasaulinio masto, ir palaipsniui rasių kalbos užleidžia vietą violetinės tautos kalbai. Visuotinė taika ir bendradarbiavimas retai kada pasiekiami anksčiau negu rasės būna gerai susimaišiusios ir anksčiau negu jos pradeda kalbėti bendra kalba.

Poadominės eros baigiamaisiais amžiais išsivysto naujas susidomėjimas menu, muzika, ir literatūra, ir šitas pasaulinis atsibudimas yra ženklas Sūnaus

Arbitro pasirodymui. Šitos eros aukščiausiasis išsivystymo taškas yra visuotinis susidomėjimas intelektualiomis realijomis, tikrąja filosofija. Religija tampa mažiau nacionalistinė, vis labiau ir labiau ji tampa planetiniu reikalu. Šitiems amžiams yra būdingi nauji tiesos apreiškimai, ir žmonių reikalus pradeda valdyti žvaigždynų Patys Aukštieji. Tiesa yra apreiškiamą iki žvaigždynų administracijos lygio.

Šitą erą apibūdina didžiulis etinis išsivystymas; žmogaus brolystė yra visuomenės tikslas. Pasaulinė taika – rasinių konfliktų ir nacionalinio priešiško pabaiga – yra tas rodiklis, kuris pažymi, kad planeta yra pribrendusi tam, jog ateitų sūnystės trečioji kategorija, Sūnus Arbitras.

4. ŽMOGUS, ATVYKUS SŪNUI ARBITRUI

Normaliose ir ištikimose planetose šitas amžius prasideda tada, kada mirtingųjų rasės yra susimaišiusios ir biologiškai išsivysčiusios. Nebėra rasės ar spalvos problemų; tiesiogine prasme visos nacijos ir rasės yra vieno kraujo. Žmogaus brolystė klesti, ir nacijos mokosi gyventi žemėje taikoje ir ramybėje. Toks pasaulis yra didingo ir kulminacinio intelektualaus išsivystymo išvakarėse.

Kada evoliucinis pasaulis yra šitaip subrendęs arbitriniam amžiui, tada vienas iš aukštosios kategorijos Sūnų Avonalų pasirodo su arbitrine misija. Planetos Princas ir Materialieji Sūnūs yra kilę vietinėje visatoje; Sūnus Arbitras yra kilęs iš Rojaus.

Kada Rojaus Avonalai į mirtingųjų sferas atvyksta, kad įgyvendintų juridinius veiksmus, vien tik tai tam, jog paskelbtų nuosprendį dėl naujos dieviškosios tvarkos, tada jie niekada neįsikūnija. Tačiau, kada jie atvyksta su arbitrine misija, bent jau pirmine, tada jie visada įsikūnija, nors jie nepatiria gimimo, taip pat jie ir nemiršta sferos mirtimi. Jie gali gyventi per daugelį generacijų tais atvejais, kada kai kuriose planetose pasilieka valdovais. Kada jų misijos būna įvykdytos, tada jie užbaigia savo planetinį gyvą egzistavimą ir sugrįžta į dieviškosios sūnystės savo ankstesnįjį statusą.

Kiekviena nauja dieviškoji tvarka praplečia apreikštos religijos horizontą, o Sūnūs Arbitrai praplečia tiesos apreiškimą, kad pavaizduotų vietinės visatos ir visų jos sudedamųjų dalių reikalus.

Po pirminio Sūnaus Arbitro apsilankymo, rasės greitai įgyvendina savo ekonominį išsilaisvinimą. Kasdienis darbas, reikalingas palaikyti individo savarankiškumą, užimtų dvi su puse valandos jūsų laiku. Visiškai saugu

---

[595]▼

tokius etiškus ir protingus mirtinguosius išlaisvinti. Tokios išgrynintos tautos gerai žino, kaip panaudoti laisvalaikį savo ir planetos vystymuisi. Per šitą amžių toliau yra gryninamos rasinės rūšys apribojant reprodukciją tarp mažiau tinkamų ir menkai apdovanotų individų.

Rasių politinis valdymas ir visuomeninis administravimas toliau gerėja, savivalda būna visiškai gerai įtvirtinta iki šito amžiaus pabaigos. Savivalda mes laikome patį aukščiausią atstovaujamojo valdymo tipą. Tokie pasauliai iškelia ir gerbia tik tai tokius vadovus ir valdovus, kurie yra patys tinkamiausi

visuomeninių ir politinių pareigų naštai.

Šitoje epochoje didžioji dauguma mirtingųjų turi viduje apsigyvenusį Derintoją. Bet vis dar dieviškųjų Pagalbininkų padovanojimas nevisada yra visuotinis. Derintojai, kurių likimas yra susilieti, dar nebūna padovanojami visiems planetiniams mirtingiesiems; vis dar būtina valios tvariniams Paslaptinguosius Padėjėjus pasirinkti.

Šitos dieviškosios tvarkos baigiamaisiais amžiais, visuomenė pradeda grįžti prie paprastesnių gyvenimo formų. Besivystančios civilizacijos sudėtinga prigimtis išsisemia, ir mirtingieji mokosi gyventi daug natūraliau ir veiksmingiau. Ir šitoji tendencija vis stiprėja kiekvienoje vėlesnėje epochoje. Tai meno, muzikos, ir aukštojo mokslo suklestėjimo amžius. Gamtos mokslai jau yra pasiekę savo išsivystymo viršūnę. Šito amžiaus užbaigimas, normaliam pasaulyje, liudija didingą religijos atsibudimo pilnatvę, viso pasaulio dvasinį švietimą. Ir šitoks didžiulis rasių dvasinių savybių pakilimas yra ženklas save padovanojančio Sūnaus atvykimui ir penktosios mirtingųjų epochos pradžiai.

Daugelyje pasaulių būna taip, jog planeta per vieną arbitrinę misiją save padovanojančiam Sūnui nėra parengiama; šituo atveju bus antrasis, net keletas vienas po kito atvykstančių Sūnų Arbitrų, kiekvienas iš jų vystys rases iš vienos dieviškosios tvarkos į kitą tol, kol planeta bus parengta save padovanojančio Sūnaus dovanai. Antrosios ir vėlesniųjų misijų metu Sūnūs Arbitrai gali būti arba gali ir nebūti įsikūniję. Bet nesvarbu, kiek Sūnų Arbitrų gali pasirodyti – taip pat jie kaip tokie gali atvykti ir po save padovanojusio Sūnaus – kiekvieno iš jų atėjimas pažymi vienos dieviškosios tvarkos pabaigą ir kitos pradžią.

Šitie Sūnų Arbitrų dieviškosios tvarkos periodai apima apytiksliai nuo dvidešimt penkių tūkstančių iki penkiasdešimties tūkstančių metų Urantijos laiku. Kartais tokia epocha yra daug trumpesnė, ir retais atvejais net ilgesnė. Tačiau, kada ateis toji valanda, tada vienas iš tų pačių Sūnų Arbitrų gims kaip Rojaus save padovanojantis Sūnus.

5. ŽMOGUS, ATVYKUS SAVE PADOVANOJANČIAM SŪNUI

Kada apgyvendintame pasaulyje yra pasiekiamas tam tikras intelektualaus ir dvasinio vystymosi standartas, tada visada atvyksta save padovanojantis Rojaus Sūnus. Normaliuose pasauliuose jis nepasirodo materialaus kūno pavidalu tol, kol rasės nėra pasiekusios intelektualaus išsivystymo ir etinio pasiekimo aukščiausiojo lygio. Bet Urantijoje save padovanojantis Sūnus, net jūsų pačių Sūnus Kūrėjas, pasirodė pasibaigus Adominei dieviškajai tvarkai, bet erdvės pasauliuose tai nėra įprasta įvykių raida.

Kada pasauliai yra pribrendę sudvasinimui, tada atvyksta save padovanojantis Sūnus. Šitie Sūnūs visada priklauso Arbitrų arba Avonalų kategorijai, išskyrus tą atvejį, vienintelį kartą kiekvienoje vietinėje visatoje, kada Sūnus Kūrėjas pasirengia savo baigiamajam savęs padovanojimui kuriame nors evoliuciniame pasaulyje, kaip tai ir įvyko, kada Neadono

---

[596]▼

Mykolas pasirodė Urantijoje tam, kad save padovanojantį jūsų mirtingųjų rasėms. Tikrai vienas pasaulis beveik iš dešimties milijonų gali pasidžiaugti tokia

dovana; visus kitus pasaulius dvasiškai vysto Avonalų kategorijos Rojaus Sūnaus savęs padovanojimas.

Save padovanojantis Sūnus atvyksta į aukštos švietimo kultūros pasaulį ir sutinka rasę, dvasiškai išlavintą ir parengtą priimti išvystytus mokymus ir suvokti savęs padovanojimo misiją. Tokiam amžiui yra būdinga siekti moralios kultūros ir dvasinės tiesos pasauliniu mastu. Šitos dieviškosios tvarkos metu mirtingasis trokšta įsiskverbti į kosminę realybę ir bendrauti su dvasine tikrove. Tiesos apreiškimai yra praplečiami, kad aprėptų supervisatą. Atsiranda visiškai naujos švietimo ir valdymo sistemos tam, kad pakeistų primityvius ankstesniųjų laikų režimus. Gyvenimo džiaugsmas įgauna naują spalvą, o gyvenimo reakcijos pakyla į dangiškasias tono ir tembro aukštybes.

Save padovanojantis Sūnus gyvena ir miršta pasaulio mirtingųjų rasių dvasinio vystymo labui. Jis sukuria "naująjį ir gyvąjį kelią"; jo gyvenimas yra Rojaus tiesos įkūnijimas mirtingojo kūno pavidalu, tos pačios tiesos – net Tiesos Dvasios – kurią pažinę, žmonės taps laisvais.

Urantijoje šito "naujojo ir gyvojo kelio" sukūrimas buvo tiek fakto, tiek ir tiesos dalykas. Urantijos izoliacija dėl Liuciferio maišto sustabdė tą procedūrą, kurios pagalba mirtingieji gali, po mirties, tiesiogiai patekti ant gyvenamųjų pasaulių krantų. Iki Kristaus Mykolo laikų Urantijoje visos sielos toliau miegodavo iki naujos dieviškosios tvarkos arba specialių tūkstantmečių prisikėlimų. Net Mozei nebuvo leista patekti į kitą pusę iki specialaus prisikėlimo progos, puolęs Planetos Princas, Kaligastija, prieštaravo dėl tokio išlaisvinimo. Bet visą laiką nuo Pentakosto dienos, Urantijos mirtingieji vėl gali žengti į priekį tiesiai į morontines sferas.

Po save padovanojančio Sūnaus prisikėlimo, trečiąją dieną po įsikūnijusios gyvybės užbaigimo, jis pakyla pas Visuotinį Tėvą, jam iš dešinės, gauna užtikrinimą, kad jo savęs padovanojimo misija yra priimta, ir sugrįžta pas Sūnų Kūrėją į vietinės visatos būstinę. Po šito save padovanojantis Avonalias ir Mykolas Kūrėjas pasiunčia savo bendrą dvasią, Tiesos Dvasią, į savęs padovanojimo pasaulį. Tai yra toji proga, kada "triumfuojančio Sūnaus dvasia yra išliejama visiems kūnams." Visatos Motina Dvasia taip pat dalyvauja Tiesos Dvasios padovanojime, ir tuo pačiu metu ji išleidžia dekretą dėl Minties Derintojų padovanojimo. Po šito Derintojus gaus visi šio pasaulio normalaus proto valiniai tvariniai, kada tik jie pasieks moralinės atsakomybės, dvasinio apsisprendimo, amžių.

Jeigu toks save padovanojantis Avonalias turėtų sugrįžti į pasaulį po savęs padovanojimo misijos, tuomet jis neišsikūnytų, bet atvyktų "šlovėje su serafinėmis gausybėmis."

Amžius, einantis po save padovanojančio Sūnaus, gali tęstis nuo dešimties tūkstančių iki šimto tūkstančių metų. Nėra jokio savavališkai nustatyto laiko nė vienai iš šitų viena po kitos einančių dieviškosios tvarkos erų. Tai yra didžiulės etinės ir dvasinės pažangos amžius. Dėl šitų amžių dvasinės įtakos, žmogiškasis charakteris yra milžinišku laipsniu transformuojamas ir patiria fenomenalų vystymąsi. Aukštinę taisyklę yra įmanoma pritaikyti taip, kad ji veiktų praktiškai. Jėzaus mokymai iš tikrųjų gali būti pritaikomi mirtingųjų pasauliui, kuris pradinį mokymą gavo iš ikipadovanojančių save Sūnų su savo dieviškąja tvarka, kilninančia charakterį ir vystančia kultūra.

Šitos eros metu ligų ir nusikalstamumo problemos praktiškai yra išspręstos.

Degeneratyvumas didele dalimi jau buvo panaikintas selekcinės reprodukcijos būdu. Ligos buvo praktiškai įveiktos Adominių palikuonių labai

---

[597]▼

atspariomis savybėmis ir ankstesniųjų amžių gamtos mokslų atradimų išmintingu ir pasaulinio masto pritaikymu. Vidutinė gyvenimo trukmė, šituo laikotarpiu, žymiai viršija ekvivalentą, atitinkantį tris šimtus metų Urantijos laiku.

Per šią epochą palaiapsniui silpnėja vyriausybė priežiūra. Pradedama veikti tikroji savivalda; vis mažiau ir mažiau reikia draudžiančiųjų įstatymų. Nacionalinio pasipriešinimo karinės šakos išnyksta; iš tikrųjų ateina tarptautinės harmonijos era. Yra daug nacijų, kurias daugiausia apsprendžia žemių išsidėstymas, bet yra tikrai viena rasė, viena kalba, ir viena religija. Mirtingųjų reikalai yra beveik, bet nevisiškai, utopiški. Tai yra iš tikrųjų didis ir šlovingas amžius!

6. URANTIJOS AMŽIUS PO SAVE PADOVANOJANČIO SŪNAUS

Save padovanojantis Sūnus yra Ramybės Princas. Jis atvyksta su žinia "Ramybė žemėje ir gera valia tarp žmonių." Normaliuose pasauliuose tai yra pasaulinės taikos dieviškoji tvarka; tautos daugiau nebesimoko kariauti. Bet tokie naudingi poveikiai nelydėjo jūsų save padovanojančio Sūnaus, Kristaus Mykolo, atvykimo. Urantija nesivysto normalia tvarka. Jūsų pasaulis nežengia koją kojon planetinėje procesijoje. Jūsų Mokytojas, kada buvo žemėje, savo mokinius išpėjo, kad jo atėjimas neatneš įprasto taikos įsiviešpatavimo Urantijoje. Jis aiškiai jiems pasakė, kad bus "karų ir gandų apie karus," ir kad tauta sukils prieš tautą. Kitą kartą jis sakė "Nemanykite, kad aš atėjau tam, jog žemei atneščiau ramybę."

Net normaliuose evoliuciniuose pasauliuose žmogaus brolystės įgyvendinimas viso pasaulio mastu nėra lengvai pasiekiamas. Pasimetusioje ir sutrikdytoje planetoje, tokioje, kaip Urantija, toks pasiekimas reikalauja daug daugiau laiko ir tam reikia nepalyginamai didesnių pastangų. Be pagalbos visuomeninė evoliucija vargu ar gali pasiekti tokių palaimingų rezultatų dvasiškai izoliuotoje sferoje. Religinis apreiškimas yra esminis tam, jog Urantijoje būtų įgyvendinta brolystė. Nors Jėzus parodė kelią į dvasinės brolystės betarpišką pasiekimą, bet visuomeninės brolystės įgyvendinimas jūsų pasaulyje didele dalimi priklauso nuo tokių asmeninių transformacijų ir planetinių suderinimų pasiekimo:

1. *Visuomeninės brolystės.* Tarptautinių ir tarprasinių visuomeninių ryšių ir broliško bendravimo išplėtimo kelionių, prekybos, ir sportinio rungtyniavimo dėka. Bendros kalbos vystymo ir poliglotų skaičiaus didinimo. Studentų, mokytojų, pramonininkų, ir religinių filosofų pasikeitimo tarp rasių ir tautų

2. *Pasikeitimo intelektualiais rezultatais.* Brolystė neįmanoma tokia pasaulyje, kurio gyventojai yra tokie primityvūs, kad jiems nepavyksta suvokti nepažaboto savanaudiškumo kvailybės. Turi vykti pasikeitimas tautine ir rasine

literatūra. Kiekviena rasė turi susipažinti su visų rasių mintimi; kiekviena nacija turi žinoti visų nacijų jausmus. Nežinojimas gimdo įtarumą, o įtarumas yra nesuderinamas su esminiu atjautos ir meilės požiūriu.

3. *Etinio pabudimo.* Žmogiškojo nepakantumo amoralumą ir brožudiškų kivirčių nuodėmingumą gali demaskuoti tiktai etinė sąmonė. Tautinio pavydėjimo ir rasinio pavydo blogį gali pasmerkti tiktai morali sąmonė. Tiktai moralios būtybės visada sieks tokios dvasinės išvalgos, kuri yra esminė tam, kad būtų gyvenama pagal auksinę taisyklę.

---

[598]▼

4. *Politinės išminties.* Savikontrolei esminis yra emocinis subrendimas. Tiktai emocinis subrendimas užtikrins, jog tarptautinis civilizuoto nuosprendžio metodas pakeis barbarišką karo nuosprendį. Išmintingi valstybės vyrai kada nors dirbs žmonijos gerovei net ir tada, kada jie stengsis puoselėti savo tautinių ar rasinių grupių interesus. Savanaudiškas politinis nuovokumas galiausiai yra savižudiškas – naikinantis visas tas ilgalaikes savybes, kurios užtikrina grupinį išlikimą planetoje.

5. *Dvasinės išvalgos.* Žmogaus brolystė, pagaliau, yra grindžiama Dievo tėvystės suvokimu. Greičiausias būdas įgyvendinti žmogaus brolystę Urantijoje yra įvykdyti šiandieninės žmonijos dvasinę transformaciją. Vienintelis metodas tam, jog būtų paspartinta visuomeninės evoliucijos natūrali tėkmė, yra dvasinio spaudimo iš viršaus metodo panaudojimas, tokiu būdu padidinant moralinę išvalgą, tuo pačiu metu išplečiant kiekvieno mirtingojo sielos sugebėjimą suprasti ir mylėti kiekvieną kitą mirtingąjį. Abipusis supratimas ir broliška meilė yra transcendentiniai civilizuotojai ir galingi faktoriai įgyvendinant žmogaus brolystę pasauliniu mastu.

Jeigu jus būtų galima transplantuoti iš jūsų atsilikusio ir susipainiojusio pasaulio į kokią nors normalią planetą, dabar esančią amžiuje po save padovanojančio Sūnaus, tuomet jūs manytumėte, jog buvote atgabenti į jūsų pasakojimų rojų. Jūs vargu ar patikėtumėte, jog stebėjote žmonėmis apgyvendintos mirtingos sferos normalią evoliucinę veiklą. Šitie pasauliai yra savosios sferos dvasinėse grandinėse, ir jie naudojami visatos programų ir supervisatos atspindėjimo tarnybų visais privalumais.

7. ŽMOGUS PO SŪNAUS MOKYTOJO PASIRODYMO

Kitos kategorijos Sūnūs, turintys atvykti į vidutinį evoliucinį pasaulį, yra Trejybės Sūnūs Mokytojai, dieviškieji Rojaus Trejybės Sūnūs. Vėl mes matome Urantiją nežengiančią koja koton su savo seserimis sferomis tuo, kad jūsų Jėzus pažadėjo sugrįžti. Tą pažadą jis tikrai įvykdys, bet niekas nežino, ar jo antrasis atvykimas bus iki Sūnaus Arbitro ar Sūnaus Mokytojo pasirodymo Urantijoje ar po šio pasirodymo.

Sūnūs Mokytojai į dvasingėjančius pasaulius atvyksta grupėmis. Planetinį Sūnų Mokytoją lydi ir paremia septyniasdešimt pirmųjų Sūnų, dvylika antrinių

Sūnų, ir trys aukščiausi ir labiausiai patyrę aukščiausios kategorijos Deinalai. Šitas korpusas tam tikrą laiką liks pasaulyje, pakankamai ilgai, kad įgyvendintų perėjimą iš evoliucinių amžių į šviesos ir gyvenimo erą – ne mažiau kaip vieną tūkstantį metų planetos laiku, o dažnai ir žymiai ilgiau. Šitos misijos dėka Trejybė prisideda prie visų dieviškųjų asmenybių, kurios tarnavo apgyvendintam pasauliui, ankstesniųjų pastangų.

Tiesos apreiškimas dabar yra išplėstas iki centrinės visatos ir iki Rojaus. Rasės tampa labai dvasingomis. Išsivystė didi tauta ir artėja didis amžius. Planetos švietimo, ekonomikos, ir administravimo sistemos yra radikaliai transformuojamos. Kuriamos naujos vertybės ir formuojami nauji santykiai. Dangaus karalystė pasirodo žemėje, ir Dievo šlovė pasaulyje paskleidžiama visur.

Tai yra tokia dieviškoji tvarka, kada daugelis mirtingųjų iš gyvųjų yra pervedami. Kada Trejybės Sūnų Mokytojų era vystosi, tada laiko mirtingųjų dvasinis atsidavimas tampa vis labiau ir labiau visuotiniu. Natūrali mirtis tampa

---

[599]▼

vis retesnė, nes Derintojai vis daugiau susilieja su savo subjektais per gyvenimą materialiam kūne. Galiausiai planeta yra klasifikuojama kaip mirtingojo kilimo pirminė modifikuota kategorija.

Gyvenimas šitoje eroje yra malonus ir naudingas. Ilgos evoliucinės kovos degeneracija ir antivisuomeninės pakraipos produktai yra realiai sunaikinti. Gyvenimo trukmė artėja prie penkių šimtų Urantijos metų, o rasės augimo reprodukcijos mastai yra išmintingai kontroliuojami. Yra susiformavusi visiškai nauja visuomenės tvarka. Tarp mirtingųjų tebėra didžiuliai skirtumai, bet visuomenės padėtis daug labiau priartėja prie visuomeninės brolystės ir dvasinės lygybės idealų. Atstovaujamoji vyriausybė nyksta, o pasaulis tvarkosi remdamasis individualios savikontrolės valdymu. Valdymo funkcija iš esmės yra nukreipta į visuomeninio administravimo ir ekonominio koordinavimo kolektyvines užduotis. Sparčiai artėja aukso amžius; matosi ilgos ir intensyvos planetinės evoliucinės kovos žemiškasis tikslas. Šių amžių atlygis netrukus turi būti įgyvendintas; Dievų išmintis netrukus turi pasireikšti.

Per šitą amžių fizinis pasaulio administravimas iš kiekvieno suaugusio individo reikalauja maždaug vienos valandos kiekvieną dieną; tai yra, vienos Urantijos valandos ekvivalento. Planeta yra glaudžiai susijusi su visatos reikalais, o jos žmonės įdėmiai išklauso naujausius pranešimus, su tokiu pačiu įdėmiu susidomėjimu, kokį jūs rodote savo dienraščių naujausiai laidai. Šitos rasės yra užsiėmusios tūkstančiais įdomių dalykų, kurie jūsų pasaulyje nėra žinomi.

Vis smarkiau, auga tikroji planetinė ištikimybė Aukščiausiajai Būtybei. Karta po kartos, vis daugiau ir daugiau rasių eina kartu su tais, kurie praktikuoja teisingumą ir gyvena gailestingumu. Lėtai, bet užtikrintai šis pasaulis vis labiau yra įtraukiamas į džiaugsmingą Dievo Sūnų tarnystę. Fiziniai sunkumai ir

materialios problemos didžiaja dalimi yra išspręstos; planeta bręsta išsivysčiusiam gyvenimui ir labiau nusistovėjusiai egzistencijai.

Kartas nuo karto per savo dieviškąją tvarką, Sūnūs Mokytojai tęsia savo atvykimus į šituos taikingus pasaulius. Iš tokio pasaulio jie neišvyksta tol, kol pamato, jog tas evoliucinis planas, kiek tai yra susiję su šia planeta, veikia sklandžiai. Nuosprendį priimantis Sūnus Arbitras paprastai lydi Sūnus Mokytojus tuo metu, kada pastarieji vykdo viena po kitos einančias misijas, tuo tarpu kitas toks Sūnus veikia tada, kada jie išvyksta, ir šitie juridiniai veiksmai tęsiasi iš amžiaus į amžių per visą mirtingojo laiko ir erdvės režimo trukmę.

Kiekviena pasikartojanti Trejybės Sūnų Mokytojų misija viena po kitos iškelia toki dieviškąjį pasaulį į amžinai kylančias išminties, dvasingumo, ir kosminio spindėjimo aukštumas. Bet tokios sferos kilnūs vietiniai gyventojai dar tebėra ribiniai ir mirtingi. Niekas nėra tobulas; nepaisant šito, valdant netobulą pasaulį ir jo žmogiškųjų gyventojų gyvenime išsivysto beveik tobulumo kokybė.

Trejybės Sūnūs Mokytojai gali sugrįžti į tą patį pasaulį daug kartų. Bet anksčiau ar vėliau, pasibaigus vienai iš jų misijų, Planetos Princas yra pakeliamas į Planetos Aukščiausiojo Valdovo rangą, ir Sistemos Aukščiausiasis Valdovas pasirodo tam, kad paskelbtų, jog toks pasaulis įžengė į šviesos ir gyvenimo erą.

Būtent apie Sūnų Mokytojų galutinės misijos užbaigimą (bent jau tokia būtų normalaus pasaulio chronologija) rašė Jonas: "Aš pamačiau naują dangų ir naują žemę, ir naują Jeruzalę, nusileidžiančią nuo Dievo iš dangaus, papuoštą taip, kaip princesė pasipuošia prieš prinčą."

---

[600]▼

Tai yra ta pati atnaujinta žemė, išsivysčiusi planetinė stadija, būtent ją matė senovės pranašas, kada jis rašė: "Kadangi kaip naujieji dangūs ir naujoji žemė, kuriuos aš tikrai sutversiu, iš tiesų pasiliks mano akivaizdoje, taip ir jūs, ir jūsų vaikai iš tikrųjų išliksite; ir tikrai įvyks tai, jog pereinant iš vieno naujo mėnesio į kitą ir iš vieno Sabato į kitą, visi materialūs kūnai tikrai ateis, jog garbintų mane," sako Viešpats.

Būtent tokio amžiaus mirtingieji yra apibūdinami kaip "pasirinktoji karta, karališkoji dvasininkija, šventoji nacija, išaukštinta tauta; ir jūs tikrai toliau skleisite šiuos pagyrimus Tam, kuris pakvietė jus iš tamsos į šitą nuostabią šviesą."

Nesvarbu, kokia ypatinga būtų atskiros planetos natūrali istorija, nėra skirtumo, ar valda buvo visiškai ištikima, ar nuspalvinta blogio atspalviu, ar nuodėmės prakeikta – nesvarbu, kokie gali būti ankstesnieji įvykiai – anksčiau ar vėliau Dievo meilė ir angelų tarnavimas priartins Trejybės Sūnų Mokytojų atėjimo dieną; o jų išvykimas, po savo paskutiniosios misijos, pradės šitą nuostabią šviesos ir gyvenimo erą.

Visi Satanijos pasauliai gali puoselėti viltį to, kuris užrašė: "Nepaisant šito, mes, sutinkamai su Jo pažadu, tikimės naujojo dangaus ir naujosios žemės,

kurioje yra teisumas. Dėl to, mylimieji, matydamas, kad jūs laukiate tokių dalykų, būkite uolūs, kad Jis galėtų surasti jus ramybėje, be dėmės ir nekaltus."

Sūnų Mokytojų Korpuso išvykimas, savo pirmojo arba kurio nors vėlesniojo valdymo pabaigoje, atneša šviesos ir gyvenimo eros aušrą – peržengimą per slenkstį iš laiko į amžinybės vestibulį. Šitos šviesos ir gyvenimo eros planetinis įgyvendinimas toli pranoksta pačius optimistiškiausius lūkesčius, kuriuos puoselėjo Urantijos mirtingieji, kurie apie ateities gyvenimą neturėjo jokių toliaregiškesnių sampratų už tas, kurios yra religiniuose tikėjimuose, dangų vaizduojančiuose kaip išlikusių mirtingųjų betarpišką likimą ir galutinę gyvenamąją vietą.

[Parengta Galingojo Žinianešio, laikinai priskirto prie Gabrielio personalo.]

[601]▼

53 DOKUMENTAS

LIUCIFERIO MAIŠTAS

LIUCIFERIS buvo Nebadono nuostabus pirminis Sūnus Lanonandekas. Tarnavimo patyrimą jis buvo sukaukęs daugelyje sistemų, buvo tarnavęs savosios grupės aukštuoju patarėju, ir buvo pasižymėjęs savo išmintimi, aštriu protu, ir sumanumu. Liuciferis savojoje kategorijoje turėjo 37 numerį, ir kada jį siuntė Melkizedekai, tada jį apibūdino kaip vieną iš vieno šimto pačių gambiausių ir nuostabiausių asmenybių tarp daugiau negu septynių šimtų tūkstančių šito tipo narių. Nuo tokios nuostabios pradžios, per blogį ir klaidą, jis apkabino nuodėmę, ir dabar Nebadone yra vienas iš trijų Sistemos Aukščiausiųjų Valdovų, kurie nusileido savojo aš raginimui ir pasidavė netikros asmeninės laisvės sofistikai – ištikimybės visatai atstūmimui ir brolišku įsipareigojimu pamynimui, aklumui, nematančiam kosminių ryšių.

Nebadono visatoje, Kristaus Mykolo sferoje, yra dešimt tūkstančių apgyvendintų pasaulių sistemų. Per visą Sūnų Lanonandekų istoriją, visuose jų darbuose šituose tūkstančiuose sistemų ir visatos būstinėje, tik tai trys Sistemų Aukščiausieji Valdovai paniekino Sūnaus Kūrėjo valdymą.

1. MAIŠTO VADOVAI

Liuciferis nebuvo kylančioji būtybė; jis buvo sutvertas vietinės visatos Sūnus, ir apie jį buvo pasakyta: "Tu visais atžvilgiais buvai tobulas nuo savo sukūrimo dienos iki tavyje atsirado neteisumas." Daug kartų jis tarėsi su Edentijos Pačiais Aukštaisiais. Ir Liuciferis valdė "ant Dievo šventojo kalno," Jerusemo administracinio kalno, kadangi jis buvo 607 apgyvendintų pasaulių didžios sistemos vyriausiasis tvarkytojas.

Liuciferis buvo puiki būtybė, nuostabi asmenybė; tiesioginėje vietinės visatos valdžios hierarchijoje jis ėjo iš karto po žvaigždynų Pačių Aukštųjų Tėvų. Nežiūrint Liuciferio prasižengimo, pavaldūs intelektualūs tvariniai susilaikė nuo to, kad jam parodytų nepagarbą ir panieką iki Mykolo savęs padovanojimo Urantijoje. Net ir Mykolo archangelas, Mozės prisikėlimo metu

"nepateikė jį kaltinančio nuosprendžio, bet paprasčiausiai tepasakė "Teisėjas peikia tave." Tokiuose reikaluose nuosprendis priklauso Dienų Seniesiems, supervisatos valdovams.

Dabar Liuciferis yra nupuolęs ir nušalintas Satanijos Aukščiausiasis Valdovas. Apmąstymai apie savąjį aš yra labai pavojingi, net ir dangiškojo pasaulio išaukštintoms asmenybėms. Apie Liuciferį buvo pasakyta:

"Pasididžiavimą savimi tu iškėlei dėl savojo grožio; savo išmintį tu sugadinai savo gabumais." Jūsų senovės pranašas matė jo liūdną būseną, kada jis rašė: "Kaip tu nupuolei iš dangaus, o Liuciferi, ryto sūnau! Kaip tu buvai numestas žemyn, tu, kuris išdrįsai gluminti pasaulius!"

---

[602]▼

Urantijoje apie Liuciferį labai mažai buvo girdėti dėl to, kad savo pirmąjį pavaduotoją, Šėtoną, jis buvo paskyręs rūpintis savo reikalu jūsų planetoje. Šėtonas buvo tos pačios pirminės Lanonandekų grupės narys, bet jis niekada nebuvo tarnavęs Sistemos Aukščiausiuoju Valdovu; jis iki galo prisidėjo prie Liuciferio maišto. "Velnias" yra ne kas kitas, kaip Kaligastija, nušalintasis Urantijos Planetos Princas ir vienas iš Lanonandekų antrinės kategorijos Sūnų. Tuo metu, kada Mykolas buvo Urantijoje materialaus kūno pavidalu, Liuciferis, Šėtonas, ir Kaligastija susivienijo tam, kad sutrukdytų jam įgyvendinti savęs padovanojimo misiją. Bet jiems visiškai nepavyko.

Abadonas buvo Kaligastijos personalo vadovas. Jis pasekė savo šeiminku prisidėdamas prie maišto, ir nuo tol visą laiką veikė kaip Urantijos maištininkų pagrindinis vykdytojas. Belzabubas vadovavo neištikimiams tarpiniams tvariniams, kurie tapo išdaviko Kaligastijos jėgų sąjungininkais.

Galiausiai, visų šitų blogio personažų simboliška išraiška tapo drakonas. Po Mykolo triumfo, "Gabrielis nusileido iš Salvingtono ir uždarė drakoną (visus maišto vadovus) vienam amžiui." Apie Jerusemo angeliškuosius maištininkus yra parašyta: "Ir tuos angelus, kurie neišsaugojo savo pirminės padėties, bet paliko savo pačių gyvenamąją vietą, jis laiko tvirtose tamsos grandinėse iki didžiosios dienos nuosprendžio."

2. MAIŠTO PRIEŽASTYS

Liuciferis ir jo pirmasis padėjėjas, Šėtonas, Jeruseme buvo valdę daugiau negu penkis šimtus tūkstančių metų, kada savo širdyse jie pradėjo sistemingai nusiteikti prieš Visuotinį Tėvą ir tuometinį jo vicegerentą Sūnų, Mykolą.

Satanijos sistemoje nebuvo jokių ypatingų ar specialių sąlygų, kurios būtų išprovokavusios maištą ar būtų buvusios palankios maištui. Būtent mes esame įsitikinę, jog ši idėja kilo ir įgavo formą Liuciferio prote, ir jog tokį maištą jis būtų galėjęs sukurstyti, nesvarbu, kad ir kokioje vietoje jis būtų buvęs. Liuciferis savo planus iš pradžių pagarsino Šėtonui, bet prireikė kelių mėnesių, kad jis paveiktų savo gabaus ir nuostabaus partnerio protą. Tačiau, kada vieną kartą buvo palenkta į maišto idėjos pusę, tada jis tapo drąsiu ir atkakliu "savojo aš įtvirtinimo ir laisvės" šalininku.

Liuciferiui niekas niekada nebuvo siūlęs maišto idėjos. Savojo aš įtvirtinimo idėja, prieštaraujanti Mykolo valiai ir Visuotinio Tėvo planams, kaip jie yra išreiškiami per Mykolą, gimė ir įgavo formą jo paties prote. Jo ryšiai su Sūnumi Kūrėju buvo artimi ir visada nuoširdūs. Niekada anksčiau iki savo paties proto išaukštinimo Liuciferis nebuvo atvirai išreiškęs nepasitenkinimo visatos administravimu. Nepaisant jo tylos, daugiau kaip per vieno šimto standartinių metų laikotarpį Dienų Sąjunga Salvingtone atspindėdavo į Uversą, jog Liuciferio prote viskas yra neramioje būsenoje. Šitoji informacija taip pat buvo perduodama Sūnui Kūrėjui ir Norlatiadeko Žvaigždyno Tėvams.

Per šitą periodą Liuciferis ėmė vis kritiškiau žvelgti į visą visatos administravimo planą, bet Aukščiausiesiems Valdovams visada išpažindavo nuoširdžiausią ištikimybę. Jo pirmasis išsakytas neloyalumas pasireiškė Gabrielio apsilankymo Jeruseme proga, likus vos kelioms dienoms iki Liuciferio Laisvės Deklaracijos atviro paskelbimo. Neabejotinai artėjantis maištas Gabrielį paveikė tiek giliai, kad dėl priemonių, kurių reikėtų imtis, jeigu kiltų atviras maištas, jis nuvyko tiesiai į Edentiją pasitarti su Žvaigždyno Tėvais.

---

[603]▼

Labai sunku nurodyti tikslią priežastį ar tikslias priežastis, kurios galiausiai išsiliejo į Liuciferio maištą. Mes esame tikri tiksliai dėl vieno dalyko, ir tai yra: Kad ir kokia buvo šito pati pradžia, bet ji kilo Liuciferio prote. Turėjo būti didžiavimasis savuoju aš, kuris vystėsi iki saviapgaulės taško taip, kad Liuciferis kurį laiką iš tiesų save įtikino, kad jo apmąstymai apie maištą iš tikrųjų yra sistemos, jeigu ne visatos, labui. Iki to meto, kada jo planai buvo išsivystę tiek, kad pasiekė nevirties lygį, tada be jokios abejonės su savo pirminiu ir nelaimės atnešančiu pasididžiavimu jis buvo nuėjęs per daug toli, kad būtų galėjęs sustoti. Kažkuriuo metu per šitą patyrimą jis tapo nebenuoširdžiu, ir blogis išsivystė į sąmoningą ir tyčinę nuodėmę. Kad įvyko šitaip patvirtino šito nuostabaus vykdytojo vėlesnis elgesys. Ilgą laiką jam buvo siūloma galimybė atgailauti, bet pasiūlytą gailestingumą priėmė tiksliai kai kurie iš jo pavaldinių. Edentijos Dienų Ištikimasis, Žvaigždyno Tėvų prašymu, pats asmeniškai pateikė Mykolo planą dėl šitų liūdnai pagarsėjusių maištininkų išgelbėjimo, bet Sūnaus Kūrėjo gailestingumas būdavo visada atstumiamas su vis didėjančia panieka ir pasibjaurėjimu.

3. LIUCIFERIO MANIFESTAS

Kad ir kokia buvo neramumo kilmė Liuciferio ir Šėtono širdyse, bet galutinis prasiveržimas įgavo Liuciferio Laisvės Deklaracijos formą. Maištininkų reikalą išdėstė trys pagrindiniai punktai.

1. *Visuotinio Tėvo Tikrovė*. Liuciferis tvirtino, kad Visuotinis Tėvas realiai neegzistuoja, kad fizinė gravitacija ir erdvės energija nuo visatos yra neatskiriamos, ir kad Tėvas yra mitas, kurį sugalvojo Rojaus Sūnūs tam, kad Tėvo vardu visatas jie galėtų valdyti. Jis neigė tai, jog asmenybė yra Visuotinio Tėvo dovana. Jis net užsiminė, jog užbaigtieji yra išvien susimokę su Rojaus

Sūnumis tam, kad įsiūlytų apgavystę visai kūrinijai, kadangi sugrižę jie niekada nepateikdavo aiškios sampratos apie Tėvo realią asmenybę, kokia ji yra matoma Rojuje. Jis spekuliuojo tuo, jog garbinimą vadino neišmanymu. Kaltinimas buvo radikalus, siaubingas, ir šventvagiškas. Būtent šitas niekingas užbaigtųjų užsipuolimas be jokios abejonės turėjo įtakos kylantiems piliečiams, tuo metu buvusiems Jeruseme, kad visiems maištininkų pasiūlymams jie tvirtai ir ryžtingai pasipriešintų.

2. *Sūnaus Kūrėjo – Mykolo – visatos valdymas*. Liuciferis reikalavo, jog vietinės sistemos turi būti autonomiškos. Jis protestavo prieš Mykolo, Sūnaus Kūrėjo, teisę prisiimti Nebadono aukščiausiąją valdžią hipotetinio Rojaus Tėvo vardu ir iš visų asmenybių reikalauti, kad pripažintų ištikimybę šitam nematomam Tėvui. Jis tvirtino, jog visas garbinimo planas yra gudri užmačia, skirta tam, kad būtų išaukštinti Rojaus Sūnūs. Mykolą jis sutiko pripažinti savo tėvu-Kūrėju, bet ne savo Dievu ir teisėtu valdovu.

Kuo aršiausiai jis užsipuolė Dienų Senujų – "svetimų valdovų" – teisę kištis į vietinių sistemų ir visatų reikalus. Šituos valdovus jis pasmerkė kaip tironus ir uzurpatorius. Jis ragino savo pasekėjus patikėti, jog nė vienas iš šitų valdovų negalėtų padaryti nieko, kad įsikištų į grynai vidinį valdymą, jeigu tikrai žmonės ir angelai turėtų drąsos atkakliai ginti savo teises ir drąsiai reikalauti savo teisių.

Jis tvirtino, jog Dienų Senujų vykdytojai negalėtų veikti vietinėse sistemose, jeigu tikrai savo teises į nepriklausomybę pareikštų

---

[604]▼

vietinės būtybės. Jis aiškino, jog nemirtingumas nuo sistemos asmenybių yra neatskiriamas, jog prisikėlimas yra natūralus ir automatinis, ir jog visos būtybės gyventų amžinai, jeigu ne Dienų Senujų nuosprendžių įvykdytojų savavališki ir neteisingi veiksmai.

3. *Visuotinio kylančiųjų mirtingųjų mokymo plano užsipuolimas*. Liuciferis tvirtino, kad per daug laiko ir energijos yra išekvojama tokiam planui, pagal kurį kylantieji mirtingieji taip išsamiai yra mokomi visatos administravimo principų, principų, kuriuos jis laikė neetiškais ir neprotingais. Jis pasisakė prieš amžius truncančią programą rengiant erdvės mirtinguosius kažkokiam nežinomam likimui, ir užbaigtųjų korpuso buvimu Jeruseme rėmėsi kaip įrodymu, jog šitie mirtingieji buvo praleidę amžius ruošdamiesi kažkokiam grynai išgalvotam likimui. Su panieka jis pažymėjo, kad užbaigtųjų likimas niekuo nėra šlovingesnis, nes jie yra sugražinami į kuklias sferas, kurios yra tokios pačios kaip ir jų kilmės sferos. Jis užsiminė, kad juos suvedžiojo per didelę discipliną ir ištęstas mokymas, ir kad tikrovėje jie yra savo mirtingųjų bičiulių išdavikai, nes dabar jie bendradarbiauja šioje užmačioje, jog visą kūriniją pavergtų prasimanymai apie mitinį amžinąjį likimą kylantiems mirtingiesiems. Jis gynė savo nuomonę, jog kylantieji turėtų turėti individualaus atsiskyrimo laisvę. Jis metė iššūkį visam mirtingųjų kilimo planui ir pasmerkė visą mirtingųjų kilimo planą, kaip jį remia Dievo Rojaus Sūnūs ir pritaria Begalinė Dvasia.

Ir būtent su tokia Laisvės Deklaracija Liuciferis pradėjo savo tamsos ir mirties orgiją.

4. MAIŠTO PRADŽIA

Liuciferio manifestas buvo paskelbtas per kasmetinę Satanijos konklavą ant stiklo jūros, dalyvaujant susirinkusioms gausybėms Jeruseme, paskutiniąją metų dieną, maždaug prieš du šimtus tūkstančių metų, Urantijos laiku. Šėtonas paskelbė, jog garbinti galima visuotines jėgas – fizines, intelektualias, ir dvasines – bet ištikimybę galima pareikšti tiktai realiam ir šiandieniniam valdovui, Liuciferiui, "žmonių ir angelų draugui" ir "laisvės Dievui."

Savojo aš įtvirtinimas buvo Liuciferio maišto mūšio šūkis. Jo vienas pagrindinių argumentų buvo tai, kad, jeigu savivalda yra gera ir tinka Melkizedekams ir kitoms grupėms, tai lygiai taip pat ji yra gera ir visoms protingoms kategorijoms. Jis buvo drąsus ir atkaklus gindamas "proto lygybę" ir "intelektu brolystę." Jis tvirtino, jog visas valdymas turi ribotis vietinėmis planetomis ir jų savanoriška konfederacija į vietines sistemas. Bet kokią kitą priežiūrą jis neigė. Jis pažadėjo Planetos Princams, kad jie pasaulius valdys kaip aukščiausieji vykdytojai. Jis pasmerkė įstatymų leidžiamosios veiklos išdėstymą žvaigždyno būstinėje, o juridinių reikalų tvarkymą visatos sostinėje. Jis reikalavo, kad visos šitos valdymo funkcijos turėtų būti sutelktos sistemų sostinėse, ir ėmė steigti savo įstatymdavystės asamblėją ir organizavo savo tribunolus, vadovaujamus Šėtono. Ir jis nurodė, kad atskalūniškuose pasauliuose princai padarytų tą patį.

Prie maišto prisijungė visas Liuciferio kabinetas, ir jo nariai buvo viešai prisaikdinti kaip "išlaisvintų pasaulių ir sistemų" naujojo vadovo administracijos pareigūnai.

---

[605]▼

Nors Nebadone anksčiau buvo įvykę du maištai, bet jie vyko tolimuose žvaigždynuose. Liuciferis manė, kad tie sukilimai buvo nesėkmingi dėl to, jog didžioji dauguma protingų būtybių nenuėjo paskui savo vadovus. Jis tvirtino, kad "valdo dauguma," kad "protas yra neklystantis." Akivaizdžiai, toji laisvė, kuria jam leido naudotis visatos valdovai, sustiprino didelę dalį jo nusikalstamų įsitikinimų. Jis atvirai priešinosi visiems savo vyresniesiems vadovams; bet jie į jo veiklą aiškiai nekreipė jokio dėmesio. Jam buvo laisvos rankos tam, jog savo viliojantį planą įgyvendintų be jokių kliūčių ar trukdymų.

Visus gailėstingus teisingumo uždelsimus Liuciferis laikė įrodymu, jog Rojaus Sūnų vyriausybė maišto sustabdyti nesugeba. Jis atvirai ignoruodavo Mykolą, Emanuelį, ir Dienų Senuosius ir tada jiems išūliai mesdavo iššūkį, o po to pateikdavo tą faktą, jog dėl šito nekyla jokių pasekmių, ir tai įrodo šios visatos ir supervisatos vyriausybių nepajėgumą.

Visų šitų neištikimybės veiksmyje metu Gabrielis buvo asmeniškai ir pareiškė tiktai tiek, jog, reikiamu laiku, jis kalbės Mykolo vardu ir jog visoms būtybėms bus leista laisvai ir netrukdomai apsispręsti; jog "Sūnūs, valdantys Tėvo vardu,

trokšta tiktai tokio lojalumo ir atsidavimo, kuris yra savanoriškas, nuoširdus, ir atsparus sofistikai."

Liuciferiui buvo leista visiškai įkurti ir iš pagrindų organizuoti savo maištininkų vyriausybę prieš tai, kada Gabrielis ėmėsi kokių nors pastangų tam, jog pasisakytų prieš atsiskyrimo teisę arba imtųsi savo veiksmų, nukreiptų prieš maištininkų propagandą. Bet Žvaigždyno Tėvai šitų neištikimų asmenybių veiksmus nedelsiant apribojo Satanijos sistemos ribomis. Vis tik, šitas delsimo laikotarpis buvo didžiulis išmėginimas ir patikrinimo laikmetis visoms ištikimoms Satanijos būtybėms. Kelerius metus viskas buvo chaotiška, o gyvenamuosiuose pasauliuose buvo didžiulis pasimetimas.

5. KONFLIKTO POBŪDIS

Prasidėjus Satanijos maištui, Mykolas tarėsi su savo Rojaus broliu, Emanueliu. Pasibaigus šitam svarbiam pasitarimui, Mykolas paskelbė, kad jis vykdys tokią pačią politiką, kuri apibūdino jo požiūrį į panašius sukilimus praeityje, nesikišimo požiūrį.

Šito maišto ir ankstesniųjų dviejų maištų metu, Nebadono visatoje nebuvo absoliučios ir asmeninės aukščiausiosios valdžios. Mykolas valdė dieviškąja teise kaip Visuotinio Tėvo vicegerentas, bet dar ne savo paties asmenine teise. Jis dar nebuvo užbaigęs savęs padovanojimų karjeros; jis dar nebuvo apdovanotas "visa valdžia danguje ir žemėje."

Nuo maišto pradžios iki tos dienos, kada jis buvo vainikuotas Nebadono suvereniu valdovu, Mykolas niekada netrukė Liuciferio maištininkų jėgoms; jiems buvo leidžiama laisvai veikti beveik du šimtus tūkstančių metų Urantijos laiku. Kristus Mykolas dabar turi visišką galią ir valdžią, kad veiktų greitai, net ir iš karto, prieš tokius neištikimybės protrūkius, bet mes abejojame, jog turėdamas šitą suverenią valdžią, jis elgtųsi kitaip, jeigu kartais įvyktų kitas toks sukilimas.

Kadangi Mykolas pasirinko sprendimą Liuciferio maišto tikruosius karo veiksmus stebėti iš tolo, tai Gabrielis sukviėtė į Edentiją savo asmeninį personalą ir, pasitaręs su Pačiais Aukštaisiais, priėmė sprendimą prisiimti vadovavimą ištikimoms Satanijos gausybėms. Mykolas liko Salvingtone, tuo tarpu Gabrielis išvyko į Jerusėmą, ir įsikūrė toje sferoje, kuri yra paskirta Tėvui – tam pačiam Visuotiniam

---

[606]▼

Tėvui, kurio asmenybe buvo suabejoję Liuciferis ir Šėtonas – susirinkusių ištikimų asmenybių gausybių akivaizdoje, jis išskleidė Mykolo vėliavą, Trejybės valdymo visoje kūrinijoje materialią emblemą, tris koncentrinis dangaus mėlio žiedus baltame fone.

Liuciferio emblema buvo balta vėliava su vienu raudonu apskritimu, kurio centre buvo juodas skritulys.

"Danguje vyko karas; Mykolo vadas ir jo angelai kovojo prieš drakoną (Liuciferį, Šėtoną, ir išdavikus princus); ir šitas drakonas ir jo maištininkai

angelai kariavo, bet nenugalėjo." Šitas "karas danguje" buvo ne fizinis mūšis, kaip tokį konfliktą galėtų suvokti Urantijoje. Pirmosiomis kovos dienomis Liuciferis nuolat kalbėdavo planetiniame amfiteatre. Gabrielis iš savosios būstinės, kuri buvo įrengta greta, be perstojo demaskuodavo maištininkų sofistika. Tos įvairios asmenybės, kurios buvo sferoje ir dėl savojo požiūrio dvejojo, lankydavosi tai vienos, tai kitose diskusijose, kol priimdavo galutinį sprendimą.

Bet šitas karas danguje buvo labai siaubingas ir labai realus. Nors nebuvo demonstruojama jokio barbariškumo, kuris yra toks būdingas fiziniams karo veiksams nesubrendusiuose pasauliuose, bet šitas konfliktas buvo nepalyginamai labiau mirtinas; materialiam mūšyje grėsmė kyla materialiai gyvybei, bet karas danguje buvo kariaujamas amžinojo gyvenimo atžvilgiu.

6. IŠTIKIMAS SERAFINIS VADAS

Buvo daug kilnių ir įkvepiančių pasišventimo ir ištikimybės veiksų, kuriuos atliko daugybė asmenybių per tą laikotarpį nuo karinių veiksų pradžios iki naujojo sistemos valdovo ir jo personalo atvykimo. Bet iš visų šitų atsidavimo drašių veiksų labiausiai kvapą gniaužiantis buvo drašus Manotijos, Satanijos būstinės serafimų vado pavaduotojo, elgesys.

Maišto Jeruseme pradžioje serafinių gausybių vadas įsijungė į Liuciferio maištą. Tai be abejonės paaiškina, kodėl toks didelis skaičius ketvirtosios kategorijos narių, sistemos administratorių serafimų, nuklydo. Serafinių lyderių dvasiškai apakino ryški Liuciferio asmenybė; jo žavingas elgesys užkerėdavo dangiškųjų būtybių žemesniąsias kategorijas. Jos tiesiog negalėjo suvokti, kad tokia akinanti asmenybė gali klysti.

Ne taip seniai, apibūdinamas tuos patyrimus, kurie buvo susiję su Liuciferio maišto pradžia, Manotija pasakė: "Bet man pats džiugiausias momentas buvo tas jaudinantis patyrimas, susijęs su Liuciferio maištu, kada, būdamas antruoju serafiniu vadu, aš atsisakiau dalyvauti rengiamame Mykolo ižeidime; o galingi maištininkai stengėsi mane sunaikinti išvien veikiančių jėgų, kurias jie buvo pasirengę, pagalba. Jeruseme įvyko milžiniškas sukilimas, bet nė vienam ištikimam serafimui žalos nebuvo padaryta.

"Kada mano tiesioginis vadovas nuklydo, tada man teko perimti vadovavimą Jerusemo angeliškosioms gausybėms kaip sistemos sujauktų serafinių reikalų nominaliam valdytojui. Moraliai mane parėmė Melkizedekai, sumaniai padėjo didžioji dauguma Materialiųjų Sūnų, mane apleido mano paties kategorijos milžiniška grupė, bet man nuostabiai pagelbėjo kylantieji mirtingieji Jeruseme.

"Kadangi dėl Liuciferio atsiskyrimo buvome automatiškai išjungti iš žvaigždyno grandinių, tai mes priklausėme nuo to lojalumo, kurį rodė mūsų informacijos rinkimo korpusas, kuris raginimus dėl pagalbos persiūsdavo į Edentiją iš netoli esančios Rantulijos sistemos; ir mes pamatėme, jog tvarkos karalystė, ištikimybės intelektas, ir tiesos

dvasia savaimė triumfavo prieš maištą, prieš savojo aš sureikšminimą, ir prieš vadinamąją asmeninę laisvę; mes sugebėjome laikytis tol, kol atvyko naujasis Sistemos Aukščiausiasis Valdovas, vertas to, jog pakeistų Liuciferį. Ir iškart po šito aš buvau paskirtas į Melkizedekų Urantijos administratorių korpusą, ėmęs vadovauti ištikimoms serafinėms kategorijoms išdaviko Kaligastijos pasaulyje, kuris savąją sferą buvo paskelbęs naujai projektuojamos 'išlaisvintų pasaulių ir emancipuotų asmenybių' sistemos nariu, sistemos, kuri buvo siūloma gėdingai pagarsėjusioje Laisvės Deklaracijoje, kurią Liuciferis išleido, kreipdamasis į 'laisvę mylinčias, laisvai mąstančias, ir į ateitį žvelgiančias protingas būtybes iš klaidingai valdomų ir neteisingai administruojamų Satanijos pasaulių.'"

Šitas angelas tebetarnauja Urantijoje, veikdamas kaip serafimų vado padėjėjas.

7. MAIŠTO ISTORIJA

Liuciferio maištas apėmė visą sistemą. Trisdešimt septyni maištaujantys Planetų Princai savųjų pasaulių administracijas didele dalimi palenkė į pagrindinių maištininkų pusę. Tik tai Panoptijoje Planetos Princui iš tiesų nepavyko patraukti savosios tautos į savo pusę. Šitame pasaulyje, vadovaujant Melkizedekams, žmonės susitelkė tam, jog paremtų Mykolą. Eleanora, jauna moteris iš tos mirtingųjų sferos, ėmėsi vadovauti žmonių rasėms, ir nė viena siela toje konflikto draskomoje planetoje neišregistravo po Liuciferio vėliava. Ir nuo tada visą laiką šitie ištikimi panoptiečiai tarnauja septintajame Jerusemo pereinamajame pasaulyje prižiūrėtojais ir statybininkais Tėvo sferoje ir ją supančiuose septyniuose suėmimo pasauliuose. Panoptiečiai ne tik tarnauja tiesiogine prasme šitų pasaulių sargybiniais, bet taip pat jie vykdo ir asmeninius Mykolo nurodymus, puošdami šitas sferas kažkokiam ateities ir nežinomam panaudojimui. Šitą darbą jie atlieka tada, kada sustoja pakeliui į Edentiją.

Kaligastija per visą šitą laikotarpį Liuciferio reikalą Urantijoje grynė. Melkizedekai atskalūnui Planetos Princui sumaniai priešinosi, bet išvedžiojimai apie nežabotą laisvę ir savojo aš per didelio sureikšminimo apgaulė sudarė visas galimybes tam, jog būtų apgautos jauno ir neišsivysčiusio pasaulio primityvios tautos.

Visa propaganda dėl atsiskyrimo turėjo būti vykdoma asmeninių pastangų dėka, kadangi transliavimo tarnybų ir visų kitų tarpplanetinio komunikavimo kanalų veiklą sustabdė sistemos grandinių prižiūrėtojų veiksmai. Kada prasidėjo tikrasis sukilimas, tada visa Satanijos sistema buvo izoliuota tiek žvaigždyno, tiek visatos grandinėse. Per šitą laiką visi gaunami ir išsiunčiami pranešimai buvo siunčiami per serafinius agentus ir Atsiskyrusiuosius Žinianešius. Grandinės į puolusius pasaulius taip pat buvo nutrauktos tam, kad šituo kanalu Liuciferis negalėtų pasinaudoti savo piktybiško sąmokslu tolimesniam įgyvendinimui. Ir šitos grandinės nebus atstatytos tol, kol pagrindiniai maištininkai gyvens tarp Satanijos ribų.

Tai buvo Lanonandekų maištas. Vietinės visatos sūnystės aukštesnės kategorijos prie Liuciferio atsiskyrimo neprisijungė, nors nedidelį skaičių Gyvybės Nešėjų, dislokuotų maištaujančiose planetose, neištikimų princų

maištas tam tikra prasme paveikė. Nė vienas iš Sutrejybintų Sūnų nenuklydo. Melkizedekai, archangelai, ir Spindinčiosios Vakarų Žvaigždės visos liko ištikimos Mykolui ir, su Gabrieliumi, drąsiai kovojo už Tėvo valią ir Sūnaus valdymą.

---

[608]▼

Nė viena būtybė, kilusi Rojuje, neprisijungė prie neištikimybės. Kartu su Atsiskyrusiais Žinianešiais jos įsirengė būstinę Dvasios pasaulyje ir pasiliko ten vadovaujamos Edentijos Dienų Ištikimojo. Nė vienas iš sutaikytojų neatskilo, taip pat nenuklydo ir nė vienas iš Dangiškųjų Registruotojų. Bet buvo daug prarasta Morontinių Kompanionų ir Gyvenamųjų Pasaulių Mokytojų.

Iš aukščiausiosios serafimų kategorijos nebuvo prarasta nė vieno angelo, bet ženkli grupė iš kitos kategorijos, aukštesniosios, buvo pagauta į pinkles. Panašiai nedaug angelų buvo suklaidinta ir iš trečiosios, arba prižiūrėtojų kategorijos. Bet siaubingai daug palūžusiųjų buvo ketvirtojoje grupėje, administratorių angelų, tų serafimų, kurie atlikti savo pareigas paprastai būna paskiriami į sistemų sostines. Manotija jų išgelbėjo beveik du trečdalius, bet šiek tiek daugiau negu trečdalis nuėjo paskui savo vadą į maištininkų gretas. Iš visų Jerusemo cherubimų, priskirtų prie administratorių angelų, buvo prarastas vienas trečdalis kartu su savo neištikimais serafimais.

Iš planetinių angeliškųjų pagalbininkų, tų, kurie buvo paskirti Materialiesiems Sūnams, buvo apgautas maždaug trečdalis, ir į spąstus buvo pagauta beveik dešimt procentų pereinamųjų tarnų. Tą Jonas matė simboliu įvaizdžiu, kada jis rašė apie didįjį raudoną drakoną, sakydamas: "Ir jo uodega nusitempė trečiąją dalį dangaus žvaigždžių ir sviedė jas žemyn į tamsą."

Didžiausias praradimas buvo angelų gretose, bet didžioji dauguma žemesniųjų protingų būtybių kategorijų buvo įsivėlusios į neištikimybę. Iš 681.217 Materialiųjų Sūnų, prarastų Satanijoje, devyniasdešimt penki procentai buvo Liuciferio maišto aukos. Didžiulis skaičius tarpinių tvarinių buvo prarastas tose atskirose planetose, kurių Planetų Princai parėmė Liuciferio reikalą.

Daugeliu atžvilgių šitas maištas buvo plačiausiai išplitęs ir pražūtingiausias iš visų tokių įvykių Neadone. Į šitą sukilimą buvo įtraukta daugiau asmenybių negu į kitus du drauge sudėjus. Ir joms amžiams yra užtraukta nešlovė tuo, kad Liuciferio ir Šėtono emisarai nepagailėjo net ir kūdikių lavinimo mokyklų užbaigtųjų kultūros planetoje, vietoje lavinimo jie stengėsi sugadinti šituos besivystančius protus, gailestingai išgelbėtus iš evoliucinių pasaulių.

Kylantieji mirtingieji buvo pažeidžiami, bet maištininkų išvedžiojimams jie atsispyrė geriau negu žemesniosios dvasios. Nors daugelis iš kylančiųjų žemesniuosiuose gyvenamuosiuose pasauliuose, tie, kurie nebuvo pasiekę galutinio susiliejiimo su savo Derintojais, nupuolė, bet kilimo plano išminties šlovei yra užregistruota, jog nė vienas Satanijos kylančiosios pilietybės narys, gyvenęs Jeruseme, Liuciferio sukilime nedalyvavo.

Valanda po valandos, diena po dienos visas Neadono transliavimo stotis užtvindė iš dangiškųjų protingų būtybių visų, kokias tik galima įsivaizduoti klasių, sunerimę stebėtojai, kurie įdėmiai studijavo Satanijos maišto biuletenius ir džiūgavo, kada tie pranešimai nuolat pasakodavo apie visišką ištikimybę kylančiųjų mirtingųjų, kurie, vadovaujami savo Melkizedekų vadovybės,

sėkmingai atsilaikė prieš visų subtilių blogio jėgų, kurios taip staigiai susitelkė po atsiskyrimo ir nuodėmės vėliavomis, suvienytas ir ilgalaikes pastangas.

Praėjo daugiau negu dveji metai sistemos laiku nuo "karo danguje" pradžios iki buvo įtvirtintas Liuciferio perėmėjas. Bet pagaliau naujasis Aukščiausiasis Valdovas atvyko, nusileidęs ant stiklo jūros drauge su savo personalu. Aš buvau Gabrielio mobilizuotame rezerve Edentijoje, ir gerai prisimenu pirmąjį Lanaforgo pranešimą Norlatiadeko Žvaigždyno Tėvui. Jame buvo sakoma: "Nebuvo prarastas nė vienas Jerusemo pilietis. Kiekvienas kylantysis mirtingasis atsilaikė prieš šį žiaurų išmėginimą, ir po

---

[609]▼

lemiamo išbandymo iškilo triumfuodamas ir pasiekęs visišką pergalę." Ir šis užtikrinimo pranešimas nuskriejo tolyn į Salvingtoną, Uversą, ir Rojų, kad mirtingojo kilimo išlikimo patyrimas yra didžiausias saugumas nuo maišto ir pati patikimiausia apsauga nuo nuodėmės. Šią kilnią ištikimų mirtingųjų grupę sudarė tik 187.432.811 būtybių.

Atvykus Lanaforgui, pagrindiniai maištininkai iš savo postų buvo pašalinti, ir iš jų buvo atimtos visos valdymo galios, nors jiems buvo leidžiama laisvai judėti po Jerusimą, morontines sferas, ir net į atskirus apgyvendintus pasaulius. Jie ir toliau tęsė savo apgaulingas ir gundančias pastangas tam, kad supainiotų ir klaidintų žmonių ir angelų protą. Tačiau kas susiję su jų darbu ant administracinio kalno Jeruseme, tai "jiems vietos daugiau nebebuvo."

Nors iš Liuciferio visa administracinė valdžia Satanijoje buvo atimta, bet tuo metu ten neegzistavo jokios vietinės visatos valdžios, jokio tribunolo, kuris būtų galėjęs šitą piktybinį maištininką sulaikyti arba sunaikinti; tuo metu Mykolas nebuvo suverenų valdovas. Dienų Senieji palaikė Žvaigždyno Tėvus šiems perimant sistemos valdymą, bet vėliau jie niekada nepateikė jokio sprendimo dėl tų daugelio apeliacijų, kurios vis dar neišspręstos, kas susiję su Liuciferio, Šėtono, ir jų partnerių dabartiniu statusu ir jų atsikratymu ateityje.

Tokiu būdu šitiems pagrindiniams maištininkams iš tiesų buvo leista klajoti po visą sistemą, stengiantis toliau skleisti savojo nepasitenkinimo ir savojo aš įtvirtinimo doktrinas. Bet beveik per du šimtus tūkstančių Urantijos metų jie nesugebėjo apgauti nė vieno kito pasaulio. Jokie kiti Satanijos pasauliai nebuvo prarasti po tų trisdešimt septynių pasaulių nuopuolio, net ir tarp jaunesnių pasaulių, kurie buvo apgyvendinti po tos maišto dienos.

8. ŽMOGAUS SŪNUS URANTIJOJE

Liuciferis ir Šėtonas laisvai klajojo po Satanijos sistemą tol, kol buvo užbaigta Mykolo savęs padovanojimo misija Urantijoje. Jūsų pasaulyje jie buvo paskutinį kartą tuo laiku, kada vykdė bendrą puolimą prieš Žmogaus Sūnų.

Anksčiau, kada Planetų Princai, "Dievo Sūnūs," būdavo periodiškai sukviečiami, tada "Šėtonas taip pat atvykdavo," tvirtindamas, kad jis atstovauja visiems nupuolusiųjų Planetų Princų izoliuotiems pasauliams. Bet tokios laisvės Jeruseme jam nebebuvo suteikta po Mykolo baigiamojo savęs padovanojimo.

Po jų pastangų paveikti Mykolą, kada jis buvo savęs padovanojimo materialaus kūno pavidalu, išnyko bet kokia užuojauta Liuciferiui ir Šetonui visoje Satanijoje, tai yra, už nuodėmės izoliuotų pasaulių ribų.

Mykolo įsikūnijimas nutraukė Liuciferio maištą visoje Satanijoje, išskyrus atskalūniškų Planetų Princų planetas. Ir tai buvo Jėzaus asmeninio patyrimo reikšmė, kaip tik prieš savo mirtį materialiam kūne, kada jis vieną dieną savo mokiniams sušuko, "Ir aš mačiau Šetoną, krentantį kaip žaibą iš dangaus." Jis buvo atvykęs su Liuciferiu į Urantiją paskutiniam lemiamam mūšiui.

Žmogaus Sūnus buvo įsitikinęs sėkme, ir jis žinojo, kad jo triumfas jūsų pasaulyje visiems laikams nustatys jo amžiaus priešų statusą ne tik Satanijoje, bet ir kitose dviejose sistemose, į kurias buvo įsiveržusi nuodėmė. Kada jūs Mokytojas, atsakydamas į Liuciferio pasiūlymus, ramiai ir su dievišku įsitikinimu atsakė, "Eik šalin nuo manęs, Šetone," tai buvo išlikimas mirtingiesiems ir saugumas angelams. Tai buvo, iš principo, tikroji Liuciferio maišto pabaiga. Tas tiesa, Uversos tribunolai dar nepriėmė vykdomojo sprendimo dėl

---

[610]▼

Gabrielio apeliacijos, prašančios maištininkus sunaikinti, bet toks dekretas, be jokios abejonės, bus pateiktas, kada ateis laikas, kadangi pirmasis žingsnis, svarstant šitą bylą, jau yra žengtas.

Kaligastiją Žmogaus Sūnus pripažino nominaliu Urantijos Princu beveik iki pat savo mirties meto. Sakė Jėzus: "Dabar yra nuosprendis šitam pasauliui; dabar šito pasaulio princas bus nušalintas." Ir tuomet dar arčiau priartėjęs prie savo gyvenimo darbo užbaigimo jis paskelbė: "Dėl šito pasaulio princas yra nuspręsta." Ir tai yra tas pats nušalintas ir praradęs garbę Princas, kurį kažkada vadino "Urantijos Dievu."

Paskutinytis Mykolo veiksmas prieš jam paliekant Urantiją buvo Kaligastijai ir Daligastijai pasiūlytas galeistingumas, bet jo kilnų pasiūlymą jie paniekinančiai atmetė. Kaligastija, jūsų atskalūniškas Planetos Princas, tebėra Urantijoje laisvas, kad tęstų savo piktybinius kėslus, bet jis nebeturi absoliučiai jokios galios tam, jog įsiskverbtų į žmonių protą, negali jis prisiartinti ir prie jų sielų tam, kad jas sugundytų ar nuklaidintų, nebent jos iš tikrųjų nori būti prakeiktos jo piktybinio blogio buvimu.

Iki Mykolo savęs padovanojimo šitie tamsos valdovai stengėsi Urantijoje savąją valdžią išlaikyti, ir jie atkakliai priešinosi mažesnėms ir pavaldžioms dangiškosios asmenybėms. Bet po Pentakosto dienos šitas išdavikas Kaligastija ir jo lygiai tiek pat paniekos nusipelnęs partneris, Daligastija, yra nuolankūs prieš Rojaus Minties Derintojų ir saugančios Tiesos Dvasios, Mykolo dvasios, kuri buvo išlieta visiems materialiams kūnams, dieviškąją didybę.

Bet net ir šitomis sąlygomis, nė viena nupuolusi dvasia niekada iš tikrųjų neturėjo tokios galios tam, kad įsiveržtų į protus arba gąsdintų Dievo vaikų sielas. Nei Šetonas, nei Kaligastija niekada negalėjo paliesti įtikėjusių Dievo Sūnų arba priartėti prie jų; įtikėjimas yra veiksmingas šarvas prieš nuodėmę ir

piktybiškai sąmoningą blogį. Tai yra tiesa: "Tas, kuris yra gimęs iš Dievo, tas save apsaugo, ir nelabasis jo nepaliečia."

Apskritai, kada yra manoma, jog silpnus ir amoralius mirtinguosius veikia velniai ir demonai, tada juos tiesiog valdo nuo jų pačių neatsiejami ir žemi polinkiai, juos suvilioja jų pačių natūralus palinkimas. Per daug tikima, jog blogis yra dėl velnio veikimo, su kuriuo jis nėra susijęs. Kaligastija santykinai yra nebeapjėgus nuo Kristaus nukryžiuavimo laiko.

9. DABARTINIS MAIŠTO STATUSAS

Pirmosiomis Liuciferio maišto dienomis, Mykolas pasiūlė išgelbėjimą visiems maištininkams. Visiems tiems, kurie parodys nuoširdžios atgailos įrodymą, jis pasiūlė, kada bus pasiekęs visišką visatos suverenitetą, atleidimą ir sugražinimą į tam tikros formos tarnystę visatoje. Nė vienas iš lyderių šito gailėstingo pasiūlymo nepriėmė. Bet tūkstančiai angelų ir žemesniųjų kategorijų dangiškųjų būtybių, įskaitant ir šimtus Materialiųjų Sūnų ir Dukrų, priėmė šį gailėstingumą, kurį paskelbė panoptijiečiai, ir buvo reabilituoti Jėzaus prisikėlimo metu prieš tūkstantį devynis šimtus metų. Nuo to laiko šitos būtybės buvo perkeltos į Tėvo pasaulį Jeruseme, kur jos turi būti laikomos, formaliai, tol, kol Uversos teismai pateiks nuosprendį byloje Gabrielis prieš Liuciferį. Bet niekas neabejoja, jog tada, kada sunaikinimo nuosprendis bus priimtas, tai šitos atgailaujančios ir išgelbėtos asmenybės bus išbrauktos iš dekreto dėl sunaikinimo. Šitos bandomosios sielos dabar triūsia kartu su penoptijiečiais Tėvo pasaulio priežiūros darbe.

---

[611]▼

Pagrindinis išdavikas niekada nėra buvęs Urantijoje nuo tų dienų, kada stengėsi nukreipti Mykolą nuo šio tikslo, kad užbaigtų savęs padovanojimą ir galutinai ir patikimai įsitvirtintų kaip Neadono beribis valdovas. Mykolui tapus Neadono visatos įsitvirtinusių vadovu, Uversos Dienų Senųjų agentai Liuciferį nugabeno į kalėjimą, ir nuo to laiko jis yra kalinys Jerusemo pereinamųjų sferų Tėvo grupės pirmajame palydove. Ir čia kitų pasaulių ir sistemų valdovai stebi neištikimo Satanijos Aukščiausiojo Valdovo pabaigą. Paulius žinojo apie šitų maištininkų vadų statusą po Mykolo savęs padovanojimo, nes jis apie Kaligastijos vadovus rašė kaip apie "piktybinio blogio dvasines gausybes dangiškose vietose."

Mykolas, po to, kada priėmė Neadono aukščiausiojo suverenumo valdžią, Dienų Seniesiems pateikė peticiją, kad gautų sankciją visas asmenybės, susijusias su Liuciferio maištu, laikyti internuotas tol, kol bus pateiktas supervisatos tribunolų nuosprendis byloje Gabrielis prieš Liuciferį, kuri buvo įtraukta į Uversos aukščiausiojo teismo dokumentus beveik prieš du šimtus tūkstančių metų, kaip laiką skaičiuojate jūs. Kas susiję su sistemos pagrindine grupe, tai Dienų Senieji patenkino Mykolo prašymą, bet su viena išimtimi: Šetonui buvo leista periodiškai lankytis pas atskalūniškus princus puolusiuose pasauliuose tol, kol tokie atskalūniški pasauliai priims kitą Dievo Sūnų arba tol, kol Uversos teismai turėtų pradėti Gabrielio prieš Liuciferį bylos svarstymą.

Šėtonas galėjo į Urantiją atvykti, kadangi jūs neturėjote pastoviai gyvenančio Sūnaus – nei Planetos Princo, nei Materialiojo Sūnaus. Makiventa Melkizedekas nuo to laiko buvo paskelbtas Urantijos Planetos Princu vicegerentu, o pradėtoji byla Gabrielis prieš Liuciferį davė ženklą laikinųjų planetinių režimų pradžiai visuose izoliuotuose pasauliuose. Tas yra tiesa, jog Šėtonas tikrai periodiškai lankydavo Kaligastiją ir kitus nupuolusius princus iki pat šitų apreiškimų pateikimo momento, kada įvyko pirmasis Gabrielio prašymo dėl pagrindinių maištininkų sunaikinimo svarstymas. Dabar Šėtonas yra neribotam laikui sulaikytas Jerusemo kalėjimo pasauliuose.

Nuo Mykolo baigiamojo savęs padovanojimo niekas iš visos Satanijos neišreiškė noro eiti į kalėjimo pasaulius tam, jog tarnautų internuotiems maištininkams. Ir daugiau būtybių nebebuvo laimėta apgaviko reikalui. Per tūkstantį devynis šimtus metų statusas nepakito.

Mes nelaukiame, jog dabartiniai Satanijos apribojimai būtų panaikinti anksčiau negu Dienų Senieji pagrindinius maištininkus likviduos galutinai. Sistemos grandinės nebus atstatytos tol, kol gyvens Liuciferis. Tuo tarpu, jis yra visiškai neveiklus.

Maištas Jeruseme baigėsi. Puolusiuose pasauliuose jis pasibaigia tuoj pat, kai tik atvyksta dieviškieji Sūnūs. Mes manome, jog visi maištininkai, kurie kada nors priims gailestingumą, tą jau yra padarę. Mes laukiame žaibiško pranešimo, kuris šitiems išdavikams atims asmenybės egzistavimą. Mes tikimės, jog Uversos nuosprendis bus paskelbtas per bausmės įvykdymo programą, kuri sunaikins šituos įkalintus maištininkus. Tuomet jūs ieškosite jų pėdsakų, bet nesurasite. "Ir tie pasauliai, kurie tave pažįsta, bus pritrenkiančiai nustebę dėl tavęs; tu buvai siaubas, bet tikrai tavęs daugiau niekada nebebus." Ir tokiu būdu visi šitie neverti išdavikai "tampa tarsi jų niekada nebūtų buvę." Visi laukia Uversos dekreto.

Bet per amžius dvasinės tamsos septyni kalėjimo pasauliai Satanijoje tapo rimtu įspėjimu visam Neadonui, iškalbingai ir veiksmingai skelbdami

---

[612]▼

didžiąją tiesą, "jog nusižengėlio kelias yra sunkus," jog kiekviena nuodėmė turi paslėptą savo pačios susinaikinimo sėklą," "jog atlygis už nuodėmę yra mirtis."

[Pateikta Manovandeto Melkizedeko, vienu metu priskirto prie Urantijos administratorių korpuso.]

[613]▼

54 DOKUMENTAS

LIUCIFERIO MAIŠTO PROBLEMAS

EVOLIUCINIAM žmogui sunku iki galo suvokti ir suprasti blogio, klaidos, nuodėmės, ir piktybinio sąmoningo blogio reikšmę ir prasmę. Žmogus lėtai suvokia, jog tobulumo priešprieša netobulumui sukuria potencialų blogį; jog

tiesos susidūrimas su apgaulė gimdo supainiojančią klaidą; jog dieviškoji dovana rinktis laisva valia atsiranda išsiskiriančiose nuodėmės ir teisumo sferose; jog atkaklus dieviškumo siekimas veda į Dievo karalystę, priešingai negu nuolatinis atstūmimas, kuris veda į piktybinio blogio sferas.

Dievai nei sukuria blogi, nei leidžia nuodėmę ar maištą. Potencialus blogis egzistuoja laike aprėpdamas tobulumo reikšmių ir vertybių skirtingus lygius visatoje. Nuodėmė yra potenciali visose sferose, kur netobulos būtybės yra apdovanotos sugebėjimu rinktis tarp gėrio ir blogio. Būtent pats susikertantis tiesos ir netiesos, fakto ir falsifikato buvimas sudaro potencialą kilti klaidai. Sąmoningas blogio pasirinkimas sudaro nuodėmę; sąmoningas tiesos atstūmimas yra suklydimas; atkaklus nuodėmės ir suklydimo siekimas yra piktybinis blogis.

1. TIKROJI IR NETIKROJI LAISVĖ

Iš visų gluminančių problemų, kylančių dėl Liuciferio maišto, nė viena nesukėlė tiek sunkumo, kiek sukėlė nesubrendusių evoliucinių mirtingųjų nesugebėjimas atskirti tikrąją laisvę nuo netikrosios.

Tikroji laisvė yra amžių ieškojimas ir evoliucinės pažangos atpildas. Netikroji laisvė yra vos pastebima laiko suklydimo ir erdvės blogio apgaulė. Ilgalaikė laisvė remiasi teisingumo tikrove – išmintimi, branda, brolyste, ir nešališkumu.

Laisvė yra kosminės egzistencijos pats save naikinantis metodas, kada jos motyvacija yra neišmintinga, besąlyginė, ir nekontroliuojama. Tikroji laisvė yra vis daugiau susiejama su tikrove ir visada atsižvelgia į visuomeninį teisingumą, kosminį nešališkumą, visatos brolystę, ir dieviškuosius įsipareigojimus.

Laisvė yra savižudiška, kada nėra susieta su materialiuoju teisingumu, intelektualiu nešališkumu, visuomeniniu pakantumu, moralia pareiga, ir dvasinėmis vertybėmis. Laisvė neegzistuoja be kosminės tikrovės, o visa asmenybės tikrovė yra tiesiog proporcinga jos ryšiams su dieviškumu.

Nežabojama savivalė ir nevaldoma saviraiška prilygsta nesutramdytam savanaudiškumui, nedieviškumo viršūnei. Laisvė be drauge einančio ir nuolat augančio savojo aš nugalėjimo yra egoistinės mirtingojo vaizduotės prasimanymas. Savuoju aš motyvuota laisvė yra koncepcinė iliuzija, žiauri apgaulė. Savivalė, besislepianti laisvės apdarų maskarade, yra gėdingos vergystės pranašas.

---

[614]▼

Tikroji laisvė yra nuoširdžios savigarbos partnerė; netikroji laisvė yra žavėjimosi savuoju aš palydovė. Tikroji laisvė yra savikontrolės vaisius; netikroji laisvė yra savojo aš įtvirtinimo nuostata. Savikontrolė veda link altruistinės tarnystės; gėrėjimasis savuoju aš linksta į kitų išnaudojimą tam, kad būtų savanaudiškai išaukštintas toks klystantis individas, kuris teisų pasiekimą nori paaukoti vardan to, jog turėtų neteisingą valdžią kitų savo bičiulių tvarinių atžvilgiu.

Net išmintis yra dieviška ir saugi tikrai tada, kada ji yra kosminė apimtimi ir dvasinė motyvavimu.

Nėra didesnio suklydimo už tą saviapgaulės rūšį, kuri protingas būtybes veda į troškimą panaudoti valdžią kitų būtybių atžvilgiu turint tikslą iš šitų asmenų atimti jų prigimtines laisves. Žmogiškojo teisingumo auksinė taisyklė šaukte šaukia prieš visas tokias apgavystes, neteisingumą, savanaudiškumą, ir neteisumą. Tikrai tikroji ir nuoširdi laisvė yra suderinama su meilės valdymu ir gailestingumo tarnyste.

Kaip drįsta savavalis tvarinys pažeisti savo bičiulių teises vardan asmeninės laisvės, kada visatos Aukščiausieji Valdovai atsitraukia su gailestinga pagarba šitoms valios išskirtinėms teisėms ir asmenybės potencialams! Nė viena būtybė, naudodamasi savo tariama asmenine laisve, neturi teisės nė iš vienos kitos būtybės atimti šitų egzistencijos privilegijų, kurias suteikė Kūrėjai ir kurias deramu būdu gerbia jų visi ištikimi partneriai, pavaldiniai, ir subjektai.

Evoliuciniam žmogui už savo materialias laisves gali tekti kovoti prieš tironus ir išnaudotojus nuodėmės ar piktybinio blogio pasaulyje arba primityvios besivystančios sferos ankstyvaisiais laikais, bet ne morontiniuose pasauliuose arba dvasinėse sferose. Karas yra ankstyvojo evoliucinio žmogaus paveldėjimas, bet normaliai besivystančios civilizacijos pasauliuose fizinis mūšis kaip rasinių nesupratimų sureguliuavimo metodas jau seniai yra tapęs nešlove.

2. LAISVĖS VAGYSTĖ

Su Sūnumi ir Dvasioje iš tikrųjų Dievas sukūrė amžinąją Havoną, ir visą laiką nuo to meto turi amžinąjį modelį, kuris lygiaverčiu laipsniu dalyvauja kūrime – bendrame pasidalinime. Šitas bendro pasidalinimo modelis yra pagrindinis modelis kiekvienam iš Dievo Sūnų ir Dukrų, vykstančių į erdvę tam, kad įsitrauktų į mėginimą amžinojo tobulumo centrinę visatą dubliuoti laike.

Kiekvienos besivystančios visatos kiekvienas tvarinys, kuris trokšta vykdyti Tėvo valią, turi likimą tapti laiko-erdvės Kūrėjų partneriu šitame patirtinio tobulumo pasiekimo jaudinančiame patyrimo. Jeigu tai būtų netiesa, tuomet vargu ar Tėvas būtų apdovanojęs tokius tvarinius kūrybine laisva valia, taip pat jis negyventų ir jų viduje, praktiškai su jais eidamas į partnerystę savo paties dvasios dėka.

Liuciferio kvailystė buvo mėginimas padaryti nepadaromą, užtrumpinti laiką patirtinėje visatoje. Liuciferio nusikaltimas buvo mėginimas iš kiekvienos Satanijos asmenybės atimti jos teisę kurti, nepastebimai suvaržyti tvarinio asmeninį dalyvavimą – laisvos valios dalyvavimą – ilgoje evoliucinėje kovoje dėl to, jog būtų pasiektas šviesos ir gyvenimo statusas tiek individualiai, tiek kolektyviai. Tą darydamas, šitas kažkada buvęs jūsų sistemos Aukščiausiasis Valdovas nustatė šį laikiną savo paties valios tikslą, tiesiogiai prieštaraujantį Dievo valios amžinajam tikslui, kaip jis yra

atskleidžiamas laisvos valios padovanojimu visiems asmeniams tvariniams. Tokiu būdu Liuciferio maištas sukėlė pavojų, jog bus koku tiktai įmanoma pačiu didžiausiu laipsniu pažeidžiamas Satanijos sistemos kylandčių ir tarnaujančių pasirinkimas laisva valia – pavojų, jog iš kiekvienos iš šitų būtybių bus amžinai atimtas tas jaudinantis patyrimas įnešti koki nors asmeninį ir unikalų indelį į tą lėtai statomą paminklą patirtinei išminčiai, kuri kada nors egzistuos kaip istobulinta Satanijos sistema. Tokiu būdu Liuciferio manifestas, besislepiantis tarp laisvės apdarų, iš tikrųjų aiškioje proto šviesoje yra kaip ženklas, monumentaliai grasindamas užbaigti asmeninės laisvės vagystę, ir tą padaryti grasindamas tokiu mastu, koku per visą Neadono istoriją buvo padaryta tiktai du kartus.

Trumpai kalbant, ką Dievas buvo davęs žmonėms ir angelams, tą Liuciferis iš jų būtų atėmęs, tai yra, dieviškąją privilegiją dalyvauti kuriant savo pačių likimą ir šitos apgyvendintų pasaulių vietinės sistemos likimą.

Nė viena būtybė visoje visatoje neturi teisėtos laisvės iš bet kokios kitos būtybės atimti tikrąją laisvę, teisę mylėti ir būti mylimai, teisę garbinti Dievą ir tarnauti savo bičiuliams.

3. TEISINGUMO ATSILIKIMAS LAIKE

Moraliems valiniams tvariniams iš evoliucinių pasaulių visada rūpi neapgalvotas klausimas, kodėl visaišminčiai Kūrėjai leidžia egzistuoti blogiui ir nuodėmei. Jie nesugeba suvokti, kad abu yra neišvengiami, jeigu tvarinys turi būti tikrai laisvas. Besivystančio žmogaus arba puikaus angelo laisva valia nėra tiesiog filosofinė sąvoka, simbolinis idealas. Žmogaus sugebėjimas pasirinkti gerį arba blogį yra visatos tikrovė. Šitoji laisvė pasirinkti pačiam yra Aukščiausiųjų Valdovų dovana, ir jie neleis nė vienai būtybei arba būtybių grupei šitos dieviškai padovanotos laisvės atimti nė iš vienos asmenybės plačiojoje visatoje – net jeigu tai ir patenkintų tokių suklandintų ir neišmanančių būtybių norą pasinaudoti šita klaidingai pavadinta asmenine laisve.

Nors sąmoningas ir nuoširdus susitapatinimas su blogiu (nuodėme) yra tolygus neegzistavimui (sunaikinimui), bet visada tarp tokio asmeninio susitapatinimo su nuodėme laiko ir bausmės įvykdymo – automatinės pasekmės, kada taip sąmoningai apkabinamas blogis – turi įsiterpti užtektinos trukmės laiko periodas tam, kad dėl tokio individo statuso visatoje būtų galima priimti nuosprendį, kuris visiškai patenkintų visas suinteresuotas visatos asmenybes ir kuris būtų toks nešališkas ir teisingas, jog sulauktų paties nuodėmę padariusiojo pritarimo.

Bet jeigu šitas visatos maištininkas, sukilęs prieš tiesos ir gėrio tikrovę, ši nuosprendį pripažinti atsisako ir jeigu savo širdyje kaltasis žino savo pasmerkimo teisingumą, bet atsisako pateikti tokį prisipažinimą, tuomet nuosprendžio įvykdymas turi būti atidėtas sutinkamai su Dienų Senųjų protingu sprendimu. Ir Dienų Senieji atsisako sunaikinti bet kokią būtybę tol, kol tiek blogio darytojas, tiek visi su juo susiję rėmėjai ir galimi užjautėjai, turi neišnykusių kokių nors moralinių vertybių ir kokių nors dvasinių realybių.

4. GAILESTINGUMO UŽDELSIMAS LAIKE

Kita problema, kurią tam tikra prasme sunku išaiškinti Norlatiadeko žvaigždynė, yra susijusi su tomis priežastimis, dėl kurių Liuciferiui, Šėtonui, ir nupuolusiems

---

[616]▼

princams taip ilgai iki suėmimo, įkalinimo, ir teismo buvo leidžiama daryti blogį.

Tėvai, kurie yra pagimdę ir auklėję vaikus, gali geriau suprasti, kodėl Mykolas, vienas iš tėvų Kūrėjų, taip neskuba pasmerkti ir sunaikinti savo paties Sūnų. Jėzaus pasakojimas apie sūnų paklydėlį puikiai iliustruoja, kaip mylintis tėvas gali ilgai laukti klystančio vaiko atgailos.

Pats tas faktas, jog blogį darantis tvarinys gali iš tiesų nuspręsti elgtis blogai – padaryti nuodėmę – patvirtina laisvavališkumo faktą ir visiškai pateisina bet kokios trukmės uždelsimą įgyvendinant teisingumą, su sąlyga, jog pasiūlytas gailestingumas galėtų vesti į atgailavimą ir reabilitavimą.

Didžiąją dalį tų laisvių, kurių Liuciferis siekė, jis jau turėjo; kitas jis turėjo gauti ateityje. Visos šitos brangios dovanos buvo prarastos užleidus vietą nekantrumui ir pasidavus aistrai turėti tai, ko trokšti dabar, ir turėti tai pažeidžiant visus įsipareigojimus gerbti visų kitų būtybių, sudarančių visatą visatą, teises ir laisves. Etiniai įsipareigojimai yra įgimti, dieviški, ir visuotiniai.

Mums yra žinoma daug priežasčių, kodėl Aukščiausieji Valdovai nesunaikino ar neįkalino Liuciferio maišto vadovų tuoj pat. Be jokios abejonės dar yra kitų ir galbūt svaresnių priežasčių, kurios mums nėra žinomos. Šito delsimo įvykdyti teisingumą gailestingumo savybes asmeniškai pasiūlė Neadono Mykolas. Jeigu ne šio tėvo-Kūrėjo meilė savo klystantiems Sūnums, tai supervisatos aukščiausiasis teisingumas būtų įvykęs. Jeigu toks epizodas, kaip Liuciferio maištas, Neadone būtų įvykęs tuo metu, kada Mykolas buvo įsikūnijęs Urantijoje, tada tokio blogio kurstytojai galėjo būti sunaikinti tą pačią akimirką ir absoliučiai.

Aukščiausiasis teisingumas gali įvykti tą pačią akimirką, kada jo nesuvaržo dieviškasis gailestingumas. Bet gailestingumo tarnavimas laiko ir erdvės vaikams visada užtikrina šitą laiko uždelsimą, šitą gelbstintį intervalą tarp sėjos meto ir derliaus. Jeigu sėjama sėkla yra gėris, tai šitas intervalas numato charakterio išbandymą ir ugdymą, jeigu sėjama sėkla yra blogis, tai šitas gailestingas uždelsimas suteikia laiko atgailai ir pasitaisymui. Šitas laiko uždelsimas, priimant nuosprendį ir įvykdant bausmę blogio darytojams, yra neatskiriamas nuo septynių supervisatų gailestingumo tarnavimo. Šitas teisingumo sulaikymas gailestingumo dėka įrodo, kad Dievas yra meilė, ir kad toks meilės Dievas valdo visatas ir gailestingumu kontroliuoja visų savo tvarinių likimą ir nuosprendžius.

Gailestingumo laiko uždelsimai yra pagal Kūrėjų laisvos valios mandata. Iš tokio metodo, kada su nusidėjėliais maištininkais yra elgiamasi kantriai, visata

turi gauti gėrį. Nors tai yra tikrai teisinga, kad tam, kuris apmąsto ir daro blogi negali iš blogio kilti gėris, lygiai taip teisinga yra ir tai, jog visi dalykai (įskaitant ir blogi, potencialų ir pasireiškiantį) veikia drauge gėrio labui visoms būtybėms, kurios pažįsta Dievą, su meile nori vykdyti jo valią, ir kyla Rojaus link pagal jo amžinąjį planą ir dieviškąjį tikslą.

Bet šitie gailestingi uždelsimai nėra begaliniai. Nepaisant ilgalaikio uždelsimo (kaip laikas skaičiuojamas Urantijoje) priimant nuosprendį dėl Liuciferio maišto, mes galime pažymėti, jog per tą laiką, kada buvo pateikiamas šitas apreiškimas, Uversoje įvyko pirmasis klausymas, susijęs su Gabrielio *prieš* Liuciferį byla, ir tuoj po šito Dienų Senieji išleido mandata, reikalaujantį, jog Šėtonas nuo šiol būtų įkalintas kalėjimo pasaulyje drauge su Liuciferiu. Tai užbaigia Šėtono galimybę toliau lankytis bet kuriame iš nupuolusių pasaulių Satanijoje. Teisingumas, gailestingumu valdomoje visatoje gali būti uždelstas, bet jis yra garantuotas.

---

[617]▼

5. DELSIMO IŠMINTIS

Iš tų daugelio priežasčių, kurias aš žinau, kodėl Liuciferis ir jo konfederatai nebuvo įkalinti arba nuteisti anksčiau, man yra leista pateikti šitas:

1. Gailestingumas reikalauja, jog kiekvienas nusidėjėlis turėtų pakankamai laiko tam, kad suformuluotų sąmoningą ir iki galo pasirinktą požiūrį savo blogų minčių ir nuodėmingų veiksmų atžvilgiu.

2. Aukščiausią teisingumą valdo Tėvo meilė; dėl to teisingumas tikrai niekada nesunaikins to, ką gailestingumas gali išgelbėti. Laikas tam, kad būtų priimtas išgelbėjimas, yra maloningai suteikiamas kiekvienam nusidėjėliui.

3. Nė vienas mylintis tėvas niekada neskubins ateinančios bausmės savo šeimos klystančiam nariui. Kantrybė negali veikti nepriklausomai nuo laiko.

4. Nors blogio darymas šeimai visada yra žalingas, bet išmintis ir meilė įspėja dorus vaikus taikstyti su klystančiu broliu per tą laikotarpį, kurį mylintis tėvas suteikia dėl to, jog nuodėmingasis galėtų pamatyti savo elgesio klaidą ir priimti išgelbėjimą.

5. Nepriklausomai nuo Mykolo požiūrio į Liuciferį, nepaisant to, kad jis yra Liuciferio tėvas-Kūrėjas, tai nebuvo Sūnaus Kūrėjo sfera vykdyti visuminį teisingumą Sistemos Aukščiausiojo Valdovo išdaviko atžvilgiu, nes tada jis dar nebuvo užbaigęs savęs padovanojimo karjeros, šituo įgydamas beribę Nebadono nepriklausomybę.

6. Dienų Senieji šituos maištininkus būtų galėję sunaikinti nedelsiant, bet jie retai kada sunaikina nusidėjėlius neišnagrinėję visko iki galo. Šituo atveju jie atsisakė panaikinti Mykolo sprendimus.

7. Akivaizdu, jog Emanuelis patarė Mykolui likti atokiau nuo maištininkų ir leisti maištui rutuliotis natūraliu savęs sunaikinimo kursu. O Dienų Sąjungos išmintis yra suvienytos Rojaus Trejybės išminties laiko atspindys.

8. Dienų Ištikimasis Edentijoje patarė Žvaigždyno Tėvams leisti maištininkams elgtis laisvai iki pat galo, kad visa užuojauta šitiems piktadariams būtų kuo greičiau išrauta iš kiekvieno dabartinio ir ateities Norlatiadeko piliečio širdies – iš kiekvieno mirtingo, morontinio, ar dvasinio tvarinio.

9. Jeruseme Orvontono Aukščiausiojo Vykdytojo asmeninis atstovas Gabrieliui patarė sudaryti visas galimybes tam, jog tuose reikaluose, kurie yra įtraukti į Liuciferio Laisvės Deklaraciją, kiekvienas gyvas tvarinys subrandintų sąmoningą pasirinkimą. Po to, kada maišto problemos buvo pateiktos, Gabrielio Rojaus patarėjas ekstremalių situacijų klausimais paaiškino, kad, jeigu tokia visiška ir laisva galimybė visiems Norlatiadeko tvariniams nebūtų suteikta, tada Rojaus karantinas, nukreiptas prieš visus tokius tvarinius, kurie savisaugos klausimu gali būti neapsisprendę ar abejojantys, būtų išplėstas visam žvaigždynui. Tam, kad Norlatiadeko būtybėms kilimo į Rojų durys būtų laikomos atviros, reikėjo užtikrinti, jog maištas vystytųsi iki galo, ir visišką apsisprendimą dėl požiūrio garantuoti visoms būtybėms, kurios koku nors būdu yra su tuo susijusios.

10. Salvingtono Dieviškasis Tarnas kaip savo trečiąjį savarankišką kreipimąsi išleido mandatą, nurodantį, jog nebūtų daroma nieko, kas pusiau išgydytų, bailiai nuslopintų, arba kitokiu būdu nuslėptų siaubingą maištininkų ir maišto vaizdą.

---

[618]▼

Angeliškosioms gausybėms buvo nurodyta dirbti, kad būtų iki galo atskleista ir be apribojimų suteikta galimybė nuodėmės išraiškai kaip greičiausiam metodui, kurio dėka būtų pasiektas tobulas ir galutinis išsigydymas nuo blogio ir nuodėmės nelaimės.

11. Jeruseme buvo organizuota ekstremalių situacijų eksmirtingųjų taryba, kurią sudarė Galingieji Žinianešiai, pašlovinti mirtingieji, kurie anksčiau drauge su savo kolegomis panašiose situacijose buvo sukaupe asmeninį patyrimą. Jie perspėjo Gabrielį, jog mažiausiai tris kartus daugiau būtybių nuklys, jeigu bus mėginama imtis despotiškų arba bendrų slopinimo metodų. Visas Uversos patarėjų korpusas laikėsi tos pačios nuomonės, kada patarė Gabrieliui leisti maištui vystytis laisvai ir natūraliai, net jeigu prireiktų ir milijono metų tam, jog būtų panaikintos pasekmės.

12. Laikas, net ir laiko visatoje, yra santykinis: Jeigu vidutinę gyvenimo trukmę turintis Urantijos mirtingasis įvykdytų tokį nusikaltimą, kuris galėtų sukelti pasaulinio masto sumaištį, ir jeigu jis būtų suimtas, nuteistas, ir sunaikintas per dvi ar tris dienas nuo nusikaltimo įvykdymo, ar jums tai atrodytų

ilgas laikotarpis? Ir vis tik tai būtų artimesnis palyginimas su Liuciferio gyvenimo trukme, net jeigu jo teisminis nagrinėjimas, pradėtas dabar, nebūtų užbaigtas per šimtą tūkstančių Urantijos metų. Santykinis laiko tarpasnis, Uversos požiūriu, kur yra nagrinėjama byla, gali būti išreikštas pasakant, jog Liuciferio nusikaltimas teismui yra pateiktas per dvi su puse sekundės nuo jo įvykdymo. Rojaus požiūriu, nuosprendis yra tą pačią akimirką su nusikaltimo įvykdymu.

Taip pat yra toks pat skaičius priežasčių, dėl kurių Liuciferio maištas nebuvo nutrauktas savavališkai, kurios jums būtų suprantamos iš dalies, tačiau kurių man neleidiama nurodyti. Man leista jus informuoti, jog Uversoje mes mokome, kad yra keturiasdešimt aštuonios priežastys, dėl kurių leidžiama blogiui laisvai vystytis link savo moralinio bankroto ir dvasinio susinaikinimo. Aš neabejoju, kad dar yra lygiai tiek pat papildomų priežasčių, kurios man nėra žinomos.

6. MEILĖS TRIUMFAS

Kad ir su kokiais sunkumais susidurtų evoliuciniai mirtingieji, stengdamiesi suprasti Liuciferio maištą, bet visiems galvojantiems mąstytojams turėtų būti aišku, jog tas metodas, kaip elgiamasi su maištininkais, yra dieviškosios meilės patvirtinimas. Meilės kupinas gailestingumas, pasiūlytas maištininkams, iš tikrųjų atrodo, jog daugeliui nekaltų būtybių suteikė kančių ir skausmo, bet visos šitos pasimetusios asmenybės gali saugiai pasikliauti visaišminčiais Teisėjais, kurių nuosprendis dėl jų likimo turi remtis tiek gailestingumu, tiek ir teisingumu.

Tiek Sūnų Kūrėją, tiek jo Rojaus Tėvą visuose jų reikaluose su protingomis būtybėmis valdo meilė. Neįmanoma suvokti visatos valdovų požiūriu į maištininkus ir maištą – į nuodėmę ir nuodėminguosius – daugelio aspektų neprisiminus to, jog Dievas kaip Tėvas eina pirma visų kitų Dievybės pasireiškimo fazių visuose dieviškumo reikaluose su žmonija. Taip pat reikėtų prisiminti, jog visus Rojaus Sūnus Kūrėjus motyvuoja gailestingumas.

Jeigu didelės šeimynos mylintis tėvas nusprendžia parodyti gailestingumą vienam iš savo vaikų, kuris yra kaltas dėl rimto nusizengimo, gali tikrai būti taip, jog parodytas gailestingumas blogai pasielgusiam savo vaikui suteiks laikinų sunkumų visiems

---

[619]▼

kitiems ir gerai besielgiantiems vaikams. Tokie atsitiktinumai yra neišvengiami; tokia rizika yra neatskiriama nuo tokios tikrovės situacijos, kada yra mylintis vienas iš tėvų ir kada esama šeimyninės grupės nariu. Kiekvienas šeimos narys sulaukia naudos, kada kiekvienas kitas narys elgiasi teisingai; lygiai taip kiekvienas narys turi kentėti dėl kiekvieno kito šeimos nario blogo elgesio tiesioginių laiko pasekmių. Šeimos, grupės, tautos, rasės, pasauliai, sistemos, žvaigždynai, ir visatos yra tokie susivienijimo ryšiai, kurie turi individualumą; ir dėl to iš tiesų kiekvienas bet kurios tokios grupės, didelės ar mažos, narys

surenka naudos derlių ir kenčia dėl pasekmių, kada visi kiti konkrečios grupės nariai elgiasi gerai arba blogai.

Bet dėl vieno dalyko turi būti aišku: Jeigu jūs esate verčiamas kentėti dėl blogio pasekmių, kurios kilo dėl kurio nors jūsų šeimos nario, dėl kurio nors jūsų bičiulio piliečio ar bičiulio mirtingojo nuodėmės, net ir dėl maišto sistemoje ar kur nors kitur – nesvarbu, ką jūs turėtumėte iškęsti dėl savo partnerių, draugų, ar vyresnybės blogo elgesio – jūs galite būti ramus dėl amžino užtikrinimo, jog toks sielvartas yra laikina kančia. Šitokio broliško blogo elgesio grupėje jokia pasekmė niekada negali sukelti pavojaus jūsų amžinajai perspektyvai arba nė mažiausiu laipsniu negali iš jūsų atimti jūsų dieviškosios teisės kilti į Rojų ir pasiekti Dievą.

Ir yra kompensacija už šituos išmėginimus, uždelsimus, ir nusivylimus, kurie būtinai lydi maišto nuodėmę. Iš tos didelės dalies Liuciferio maišto vertingų pasekmių, kurias būtų galima įvardinti, aš tiktai atkreipsiu dėmesį į išaukštintą karjerą tų kylančiųjų mirtingųjų, Jerusemo piliečių, kurie atsispyrę nuodėmės išvedžiojimams, tapo tinkami tam, jog ateityje taptų Galingaisiais Žinianešiais, mano paties kategorijos bičiuliais. Kiekviena būtybė, kuri išlaikė išbandymą per to blogio epizodą, tuo nedelsiant pakėlė savo administracinį statusą ir padidino savo dvasinę vertę.

Iš pradžių atrodė, jog Liuciferio sukilimas bus nenumaldomo skausmo nelaimė sistemai ir visatai. Palaipsniui pradėjo atsirasti nauda. Praėjus dvidešimt penkiems tūkstančiams metų sistemos laiku (dvidešimčiai tūkstančių metų Urantijos laiku), Melkizedekai pradėjo mokyti, jog gėris iš Liuciferio kvailystės ėmė prilygti patirtam blogiui. Blogio suma iki to laiko buvo tapusi beveik pastovi, toliau tebedidėjo tik kai kuriuose izoliuotuose pasauliuose, tuo tarpu naudingas poveikis ir toliau dauginosi ir plito per visą visatą ir supervisatą, net iki Havonos. Dabar Melkizedekai moko, jog gėris, kylantis iš Satanijos maišto, yra daugiau negu tūkstantį kartų didesnis už visą bendrą blogio sumą.

Bet blogio darymo toks nepaprastas ir geradariškas derlius gali būti tiktai dėl visos Liuciferio vyresnybės, pradedant Žvaigždyno Tėvais Edentijoje ir baigiant Visuotiniu Tėvu Rojuje, išmintingo, dieviško, ir gailestingo požiūrio. Praeinantis laikas padidino pasekminį gėrį, kuris turi būti gautas iš Liuciferio kvailystės; ir kadangi tas blogis, kuris turi būti nubaustas, buvo visiškai iki galo išsivystęs per palyginus trumpą laiką, tai akivaizdu, jog visaišminčiai ir numatantys visatos valdovai tikrai prailgins tą laiką, per kurį būtų galima gauti vis daugiau naudingų pasekmių. Nepaisant tų daugelio papildomų priežasčių, dėl kurių buvo uždeltas Satanijos maištininkų suėmimas ir nuteisimas, bet vien tik šitos naudos būtų užtekę tam, jog būtų paaiškinta, kodėl šitie nuodėmingieji nebuvo įkalinti anksčiau, ir kodėl jie nebuvo nuteisti ir sunaikinti.

Trumparegis ir laiko apribotas mirtingųjų protas turėtų neskubėti kritikuoti toli numatančių ir visaišminčių visatos reikalų administratorių laiko uždelsimų.

---

[620]▼

Viena žmogiškojo mąstymo klaida, susijusi su šitomis problemomis, yra toji mintis, jog visi evoliuciniai mirtingieji besivystančioje planetoje pasirinktų

žengimo į Rojų karjerą, jeigu nuodėmė nebūtų prakeikusi jų pasaulio. Sugebėjimas atstumti išlikimą nėra datuojamas nuo Liuciferio maišto laikų. Mirtingasis žmogus visada turėjo laisvavalio pasirinkimo dovaną Rojaus karjeros atžvilgiu.

Kada jūs kilsite kaupdami išlikimo patyrimą, tada jūs pagilinsite savo sampratas apie visatą ir išplėsite savo horizontą apie prasmes ir vertybes; ir tokiu būdu jūs tikrai sugebėsite geriau suprasti, kodėl tokioms būtybėms, kaip Liuciferis ir Šėtonas, yra leidžiama maištą tęsti. Jūs taip pat geriau suvoksite, kaip galima gauti galutinį (jeigu ne betarpišką) gėrį iš laiko apriboto blogio. Po to, kada pasieksite Rojų, jūs iš tikrųjų būsite apšviestas ir nuramintas, kada klausysitės, kaip superafiniai filosofai svarsto ir aiškina šitas gilumines visatos suderinimo problemas. Bet net ir tada, aš abejoju, kad jūs savo mintyse liksite iki galo patenkintas. Bent jau aš nebuvo, net ir kada tokiu būdu pasiekiau visatos filosofijos aukščiausiąjį tašką. Tokių sudėtingų dalykų supratimo iki galo aš nebuvo pasiekęs tol, kol nebuvo paskirtas į administracines pareigas supervisatoje, kur realiu patyrimu įgavau koncepcinį sugebėjimą, kuris buvo adekvatus tam, jog suprasčiau tokias daugialypes kosminio teisingumo ir dvasinės filosofijos problemas. Kada jūs kilsite Rojaus link, tada vis daugiau sužinosite, jog visatos administravimo daug problematiškų ypatumų galima suvokti tikrai po to, kada yra įgaunamas padidintas patirtinis sugebėjimas ir kada yra pasiekama didesnė dvasinė išvalga. Kosminė išmintis yra esminė kosminių situacijų supratimui.

[Pateikta Galingojo Žinianešio, turinčio patirtinį išlikimą laiko visatos pirmajame maište, dabar priskirto prie Orvontono supervisatos vyriausybės ir šitą užduotį atliekančio Salvingtono Gabrielio prašymu.]

[621]▼

55 DOKUMENTAS

ŠVIESOS IR GYVENIMO SFEROS

ŠVIESOS ir gyvenimo amžius yra laiko ir erdvės pasaulio galutinis evoliucinis pasiekimas. Nuo primityviojo žmogaus ankstyvųjų laikų, toks apgyvendintas pasaulis yra perėjęs per vienas po kito einančius planetinius amžius – amžius iki Planetos Princo atvykimo ir jam atvykus, amžių, atvykus Adomui, amžių, atvykus Sūnui Arbitrui, ir amžių, atvykus save padovanojančiam Sūnui. Ir tuomet toks pasaulis būna parengtas kulminaciniam evoliuciniam pasiekimui, nusistovėjusiam šviesos ir gyvenimo statusui, kuris yra pasiekiamas Trejybės Sūnų Mokytojų viena po kitos einančių planetinių misijų tarnavimo dėka, su jų visą laiką besiplečiančiais dieviškosios tiesos ir kosminės išminties apreiškimais. Šitose jų pastangose, kad būtų įkurtas galutinis planetinis amžius, Sūnums Mokytojams visada padeda Spindinčiosios Vakaro Žvaigždės, o kartais ir Melkizedekai.

Šita šviesos ir gyvenimo era, kurią pradeda Sūnūs Mokytojai baigdami savo paskutiniąją planetinę misiją apgyvendintuose pasauliuose tęsiasi neribotą laiką. Kiekvieną besivystantį nusistovėjusio statuso etapą Sūnų Arbitrų juridiniai veiksmai gali suskaidyti į vienas po kitos einančius naujos dieviškosios tvarkos

laikotarpius; bet visi tokie juridiniai veiksmai yra grynai formalūs, jokių būdu nekeičia planetinių įvykių tėkmės.

Tiktai tos planetos, kurios pasiekia tai, jog egzistuotų pagrindinėse supervisatų grandinėse, yra garantuotos dėl nuolatinio išlikimo, bet, kiek yra mums žinoma, tai šitie pasauliai, įsitvirtinę šviesoje ir gyvenime, turi likimą egzistuoti per viso ateities laiko begalinius amžius.

Šviesos ir gyvenimo eros evoliuciniame pasaulyje yra septyni atsiskleidimo etapai, ir ryšium su šituo reikėtų pažymėti, jog susiliejęs su Dvasia mirtingųjų pasauliai vystosi tokia pačia kryptimi, kaip ir su Derintoju susiliejančiųjų serijos. Šitie šviesos ir gyvenimo septyni etapai yra tokie:

1. Pirmasis arba planetinis etapas.
2. Antrasis arba sistemos etapas.
3. Trečiasis arba žvaigždyno etapas.
4. Ketvirtasis arba vietinės visatos etapas.
5. Penktasis arba mažojo sektoriaus etapas.
6. Šeštasis arba didžiojo sektoriaus etapas.
7. Septintasis arba supervisatos etapas.

Šito pasakojimo pabaigoje šitie į priekį žengiančio vystymosi etapai yra pavaizduojami, kiek jie yra susiję su visatos organizavimu, tačiau bet kurio etapo planetines vertybes bet kuris pasaulis gali pasiekti visiškai nepriklausomai nuo kitų pasaulių arba nuo viršplanetinių visatos administracijos lygių išsivystymo.

---

[622]▼

1. MORONTINĖ ŠVENTOVĖ

Morontinės šventovės buvimas apgyvendinto pasaulio sostinėje yra patvirtinimas, jog tokia sfera yra priimta į nusistovėjusius šviesos ir gyvenimo amžius. Prieš Sūnams Mokytojams tokį pasaulį paliekant savo paskutiniosios misijos pabaigoje, jie iškilmingai pradeda šitą evoliucinio pasiekimo baigiamąją epochą; jie vadovauja tą dieną, kada "šventoji šventovė nusileidžia ant žemės." Šitą įvykį, kuris signalizuoja apie šviesos ir gyvenimo aušrą, visada pagerbia, dalyvaudamas asmeniškai, toje planetoje save padovanojantis Rojaus Sūnus, kuris atvyksta tam, kad paliudytų tą didingą dieną. Šitoje neprilygstamo grožio šventovėje, šitas save padovanojantis Rojaus Sūnus ilgalaikį Planetos Prinčą paskelbia naujuoju Planetos Aukščiausiuoju Valdovu, ir tokiam ištikimam Sūnui Lanonandekui suteikia naujas galias ir išplėstą valdžią planetiniuose reikaluose. Sistemos Aukščiausiasis Valdovas taip pat dalyvauja ir kalba, patvirtindamas šitas paskelbtas žinias.

Morontinė šventykla turi tris dalis: Pati centrinė yra save padovanojančio Rojaus Sūnaus šventoji vieta. Dešinėje yra buvusio Planetos Princo, dabar Planetos Aukščiausiojo Valdovo, vieta; ir kada jis būna šventovėje, tada šitą

Sūnų Lanonandeką mato dvasingesni sferos individai. Kairėje yra šiai planetai priskirtų užbaigtųjų einančiojo vadovo pareigas vieta.

Nors planetinės šventovės buvo apibūdintos kaip "nusileidžiančios iš dangaus," bet tikrovėje nė viena reali medžiaga nėra atgabena iš sistemos būstinės. Kiekvienos šventovės architektūra miniatiūroje yra parengiama Sistemos sostinėje, o vėliau Morontinės Energijos Prižiūrėtojai šituos patvirtintus planus atgabena į planetą. Čia, kartu su Pagrindiniais Fiziniais Kontrolieriais, jie ima statyti morontinę šventovę sutinkamai su tuo projektu.

Vidutinėje morontinėje šventovėje yra maždaug trys šimtai tūkstančių žiurovų vietų. Šitie rūmai nenaudojami garbinimui, laisvalaikiui, ar programų priėmimui; jie yra skirti šitos planetos ypatingoms ceremonijoms, tokioms, kaip: bendravimui su Sistemos Aukščiausiuoju Valdovu arba su Pačiais Aukštaisiais, specialioms vizualizavimo ceremonijoms, sumanytoms tam, jog būtų atskleistas dvasinių būtybių asmenybės buvimas, ir tyliam kosminiam apmąstymui. Kosminės filosofijos mokyklos čia atlieka savo baigiamuosius pratimus, ir taip pat čia šios sferos mirtingieji tikrai gauna planetinį pripažinimą už didžiulės visuomeninės tarnystės laimėjimus ir už kitus įžymius pasiekimus.

Tokia morontinė šventovė taip pat yra naudojama kaip susibūrimų vieta, kurioje yra stebimas gyvų mirtingųjų pervedimas į morontinę egzistenciją. Būtent dėl to, jog pervedimo šventovė yra sudaryta iš morontinės medžiagos, tai jos nesugriauna degančios šlovės naikinti ugnis, kuri taip visiškai sunaikina fizinius kūnus tų mirtingųjų, kurie joje patiria galutinį susiliejimą su savo dieviškaisiais Derintojais. Dideliame pasaulyje šitos išsiskyrimo ugnys yra beveik nenutrūkstamos, o kadangi pervedimų skaičius didėja, tai pagalbinės morontinio gyvenimo šventovės yra parūpinamos skirtingose planetos vietose. Ne taip seniai aš gyvenau viename pasaulyje toli šiaurėje, kuriame veikė dvidešimt penkios morontinės šventyklos.

Prieš pasauliams pasiekiant nusistovėjusį statusą, planetose be morontinių šventovių, šitie susiliejimo blyksniai dažnai įvyksta planetinėje atmosferoje, kur kandidato į pervedimą materialų kūną pakelia tarpinės būtybės ir fiziniai kontrolieriai.

---

[623]▼

2. MIRTIS IR PERVEDIMAS

Natūrali fizinė mirtis nėra mirtingojo neišvengiamybė. Didžioji dalis išsivysčiusių evoliucinių būtybių, piliečių pasauliuose, egzistuojančiuose baigiamojoje šviesos ir gyvenimo eroje, nemiršta; jie iš gyvenimo materialiam kūne yra pervedami tiesiai į morontinę egzistenciją.

Šitas pervedimo iš materialaus gyvenimo į morontinę būseną – nemirtingos sielos susiliejimo su viduje gyvenančiu Derintu – patyrimas vis dažnėja pagal tai, kaip ši planeta evoliuciškai žengia į priekį. Iš pradžių tiktai nedidelė dalis mirtingųjų kiekviename amžiuje pasiekia dvasinės pažangos pervedimo lygius, bet atėjus vienas kitą keičiantiems Sūnų Mokytojų amžiams, vis daugiau ir

daugiau susiliejimų su Derintoju įvyksta iki to meto, kada pasibaigia šitų žengiančių pirmyn mirtingųjų vis ilgėjantis gyvenimas; ir iki Sūnų Mokytojų paskutiniosios misijos pabaigos, apytikriai vienas ketvirtadalis šitų nuostabių mirtingųjų yra išvaduojami iš natūralios mirties.

Toliau vystantis šviesos ir gyvenimo erai, tarpinės būtybės arba jų partneriai pajaučia galimos sielos-Derintojo sąjungos artėjantį statusą ir apie tai praneša likimo sargybiniams, kurie savo ruožtu šituos dalykus perduoda užbaigtųjų grupei, kurios jurisdikcijoje gali būti šitas mirtingasis; tada Planetos Aukščiausiasis Valdovas nurodo, jog toks mirtingasis atsisakytų visų savo planetinių pareigų, atsisveikintų su savosios kilmės pasauliu, ir atvyktų į Planetos Aukščiausiojo Valdovo vidinę šventyklą tam, kad ten lauktų morontinio perėjimo, to pervedimo blyksnio iš materialios evoliucinės sferos į iki dvasinį žengimo pirmyn morontinį lygį.

Kada tokio kandidato į susiliejimą šeima, draugai, ir bendradarbiai yra susirinkę morontinėje šventykloje, tada jie yra paskirstomi aplink centrinę platformą, ant kurios ilsisi kandidatai į susiliejimą, tuo metu laisvai besišnekučiuodami su savo susirinkusiais draugais. Tarp jų įsiterpantis dangiškųjų asmenybių žiedas yra išdėstomas tam, kad materialius mirtinguosius apsaugotų nuo pasireiškiančių energijų poveikio per tą akimirką, kada įvyksta "gyvybės blyksnis," kuris kandidatą į pakilimą išlaisvina iš materialaus kūno varžtų, ir tokiam evoliuciniam mirtingajam šituo padaro viską tą patį, ką natūrali mirtis padaro tiems, kurie jos pagalba yra išlaisvinami iš materialaus kūno.

Erdvioje šventovėje tuo pačiu metu gali būti surinkta daug kandidatų į susiliejimą. Ir kokia nuostabi yra ta proga, kada tokiu būdu mirtingieji susirenka tam, kad paliudytų savo mylimųjų pakilimą dvasinėse liepsnose, ir koks tai yra kontrastas su tais ankstyvaisiais amžiais, kada mirtingieji savo mirusiuosius turi patikėti žemiškos stichijos prieglaudai! Tos raudojimo ir verksmo scenos, būdingos žmogiškosios evoliucijos ankstyvosioms epochoms, dabar yra pakeistos ekstaziniu džiaugsmu ir didžiausiu entuziazmu, kada šitie Dievą pažįstantys mirtingieji laikinai atsisveikina su savo mylimaisiais, kada juos iš materialių jungčių išlaisvina sudeginančio grožio ir kylančios šlovės dvasinės liepsnos. Pasauliuose, kurie yra įsitvirtinę šviesoje ir gyvenime, "laidotuvės" yra didžiausio džiaugsmo, giliausio pasitenkinimo, ir neišreiškiamos vilties įvykiai.

Šitų žengiančių pirmyn mirtingųjų sielos vis daugiau prisipildo įtikėjimo, vilties, ir tikrumo. Ta dvasia, kuri vyrauja tarp susirinkusiųjų aplink pervedimo šventyklą, primena tą nuotaiką, kuri vyrauja tarp besidžiaugiančių draugų ir giminaičių, kurie gali būti susirinkę į vieno iš savo grupės narių baigiamąjį egzaminą, arba kurie gali būti susirinkę

---

[624]▼

tam, kad pamatytų, kaip vienam iš jų grupės yra išreiškiama tam tikra gili pagarba. Ir būtų tikrai naudinga, jeigu tikrai mažiau išsivystę mirtingieji galėtų išmokti žiūrėti į natūralią mirtį su tam tikru panašiu džiaugsmingumu ir lengvumu širdyje.

Mirtingieji stebėtojai po susiliejimo blyksnio iš pervedusių bičiulių nebegali

matyti nieko. Derintojui keliaujant tokios pervestos sielos eina į priekį tiesiai į atitinkamo morontinio mokymo pasaulio prisikėlimo salę. Šitoms transakcijoms, susijusioms su gyvų žmogiškųjų būtybių pervedimu į morontinį pasaulį, vadovauja tas archangelas, kuris į tokį pasaulį buvo paskirtas tą pačią dieną, kada šis pasaulis iš pradžių išgėgė į šviesos ir gyvenimo etapą.

Iki to laiko, kada pasaulis būna pasiekęs šviesos ir gyvenimo ketvirtąjį etapą, daugiau negu pusė mirtingųjų planetą palieka pervedimo iš gyvųjų dėka. Toks mirties mažėjimas tęsiasi ir tęsiasi, bet aš nežinau nė vienos tokios sistemos, kurioje apgyvendinti pasauliai, nors ir ilgai yra išitvirtinę šviesoje ir gyvenime, visiškai nebeturėtų natūralios mirties kaip to metodo, kurio pagalba yra išsivaduojama iš materialaus kūno varžtų. Ir tol, kol tokia aukšta planetinės evoliucijos būseną nebus pasiekta visuotinai, tol vietinės visatos morontiniai mokymo pasauliai turi ir toliau tarnauti kaip švietimo ir kultūros sferos besivystančioms morontinėms būtybėms, žengiančioms į priekį. Teoriškai mirties panaikinimas yra įmanomas, bet pagal mano stebėjimus šito dar neįvyko. Tikriausiai tokį statusą bus galima pasiekti nusistovėjusio septintojo etapo viena po kitos einančių epochų toli nusidriekiančiais laikmečiais.

Nusistovėjusių sferų klestinčių amžių pervestos sielos per gyvenamuosius pasaulius nepereina. Taip pat jos negyvena, kaip studentai, sistemos ar žvaigždyno morontiniuose pasauliuose. Jos neina nė per vieną iš ankstyvesniųjų morontinio gyvenimo fazių. Tai yra vieninteliai kylantieji mirtingieji, kurie beveik išvengia morontinio perėjimo iš materialios egzistencijos į pusiau dvasinę būseną. Tokių Sūnaus-apvaldytų mirtingųjų pirminis patyrimas kilimo karjeroje yra visatos būstinės progresinių pasaulių tarnystėje. Ir iš šitų Salvingtono studijų pasaulių jie sugrįžta mokytojais į tuos pasaulius, kuriuos praleido, vėliau toliau žengdami į vidų į Rojų nustatytu mirtingojo kilimo maršrutu.

Jeigu tikrai jūs galėtumėte aplankyti tokią planetą, kuri yra pažengusiame į priekį išsivystymo etape, tuomet greitai suvoktumėte tas priežastis, kurios numato skirtingą kylančiųjų mirtingųjų priėmimą gyvenamuosiuose ir aukščiausiuose morontiniuose pasauliuose. Jūs greitai suprastumėte, jog būtybės, einančios tolyn iš tokių aukštai išvystytų sferų, yra pasirengusios atnaujinti savo kilimą į Rojų labai toli pralenkdamos vidutinius mirtinguosius, atvykstančius iš sujaukto ir atsilikusio pasaulio, tokio, kaip Urantija.

Nesvarbu, iš kokio planetinio pasiekimo lygio gali kilti į morontinius pasaulius žmogiškosios būtybės, bet septynios gyvenamosios sferos joms suteikia visas galimybes tam, kad kaip mokytojai-studentai įgytų visą patyrimą viso to, ko jie nepatyrė dėl savo gimtųjų planetų aukštai išsivysčiusio statuso.

Visata būtinai pritaiko šituos išlyginamuosius metodus, numatytus tam, kad garantuotų, jog nė iš vieno kylančiojo tikrai nebūtų atimta nieko, kas jo kilimo patyrimui yra reikšminga.

3. AUKSO AMŽIAI

Per šitą šviesos ir gyvenimo amžių pasaulis vis labiau suklesti tėviškai valdant Planetos Aukščiausiajam Valdovui. Šituo metu laiko pasauliai žengia pirmyn skatinami vienos kalbos, vienos religijos, ir, normaliose sferose,

vienos rasės. Bet šitas amžius nėra tobulas. Šitie pasauliai vis dar turi gerai įrengtas ligonines, sergančiųjų priežiūros namus. Vis dar tebelieka problemos, susijusios su sužeistųjų per nelaimingus atsitikimus gydymu ir su neišvengiama negalia, kuri lydi senyvo amžiaus nukaršimą ir senatvės ligas. Ligos iki galo nėra nugalėtos, taip pat ir žemės gyvūnai nėra tobulai pajungti; bet tokie pasauliai yra kaip Rojus palyginus su primityviojo žmogaus ankstyvaisiais laikais per amžių iki Planetos Princo. Jūs instinktyviai tokią sferą pavaizduotumėte – jeigu jus netikėtai perkeltų į planetą šitame vystymosi etape – kaip dangų žemėje.

Žmogiškoji vyriausybė, sprendama materialius reikalus, per visą šitą santykinio progreso ir tobulumo amžių ir toliau veikia. Visuomeninė veikla tokio pasaulio, kuris yra pirmojo šviesos ir gyvenimo etapo amžiuje ir kuri neseniai aš aplankiau, buvo finansuojama, remiantis dešimtinės mokesčio metodu. Kiekvienas suaugęs dirbantysis – o visi darbingi piliečiai buvo užsiėmę kokia nors darbine veikla – į visuomenės išdą mokėjo dešimt procentų nuo savo pajamų ar prieaugio, ir šios lėšos buvo išmokamos tokiu būdu:

1. Trys procentai buvo išleidžiami tiesos skleidimui – mokslui, švietimui, ir filosofijai.

2. Trys procentai buvo skiriami grožiui – pramogai, visuomeniniam poilsiui, ir menui.

3. Trys procentai buvo pašvenčiami gėriui – visuomeninei tarnystei, altruizmui, ir religijai.

4. Vienas procentas buvo skirtas draudimo rezervams, apsidraudžiant nuo rizikos tapti nedarbingu dėl nelaimingo atsitikimo, ligos, senatvės, ar katastrofų, kurioms negalima užkirsti kelio.

Šitos planetos gamtos turtai buvo naudojami kaip visuomeninis turtas, bendruomenės nuosavybė.

Šitame pasaulyje aukščiausiaja garbe, pareiškiamą piliečiui, buvo "aukščiausiosios tarnystės" ordinas, vienintelis pripažinimo ženklas, kuriuo yra apdovanojama morontinėje šventykloje. Šitas apdovanojimas buvo suteikiamas tiems, kurie iki to meto per ilgą laiką buvo pasiekę žymių laimėjimų kurioje nors viršmaterialaus atradimo arba planetinės visuomeninės tarnystės srityje.

Didžiąją daugumą visuomeninių ir administracinių postų užėmė drauge vyrai ir moterys. Didžioji dalis mokymo taip pat buvo atliekama kartu; lygiai taip visą teisminę globą vykdė tokios pačios susietos poros.

Šituose nuostabiuose pasauliuose vaikų gimdymo laikotarpis nėra labai išstėtas. Tai nėra geriausias dalykas, kada šeimoje vaikų amžiaus skirtumas yra per daug didelis. Esant labai panašiam amžiui, vaikai gali daug daugiau prisidėti prie savo abipusio lavinimo. Ir šituose pasauliuose panaudojant energingo siekimo rungtyniavimo sistemas įvairiapusių pasiekimų išvystytose sferose ir srityse jie yra nuostabiausiai mokomi įsisavinti tiesą, grožį, ir gėrį. Niekada nesibaiminkite, jog net ir tokios pašlovintos sferos turi daug blogio, realaus ir potencialaus, kuris skatina rinktis tarp tiesos ir suklydimo, gėrio ir blogio,

nuodėmės ir teismo.

Vis tik, yra tam tikra neišvengiama prievolė, kuri yra būdinga mirtingojo egzistencijai tokiose išsivysčiusiose evoliucinėse planetose. Kada toks nusistovėjęs pasaulis išsivysto toliau negu trečiasis šviesos ir gyvenimo etapas, tada visi kylantieji turi likimą, prieš pasiekdami mažąjį sektorių, gauti kokią nors laikiną užduotį tokioje planetoje, kuri žengia per ankstyvesnius evoliucijos etapus.

---

[626]▼

Kiekvienas iš šitų vienas po kito einančių amžių išreiškia augančius laimėjimus visose planetinio pasiekimo fazėse. Pradiniame šviesos amžiuje tiesos apreiškimas buvo padidintas tam, kad aprėptų visatų visatos veikimą, tuo tarpu antrojo amžiaus Dievybės studijavimas yra mėginimas įsisavinti besikeičiančią sampratą apie Sūnų Kūrėjų, Dievo Septinkarčio pirmojo lygio, prigimtį, misiją, tarnavimą, ryšius, kilmę, ir likimą.

Urantijos dydžio planeta, pasiekusi visiškai gerai nusistovėjusį egzistavimą, turėtų apie vieną šimtą pavaldžių administracinių centrų. Šitiems subordinuotiems centrams vadovautų viena iš tokių kvalifikuotų administratorių grupių:

1. Jauni Materialieji Sūnūs ir Dukros, atgabenti iš sistemos būstinės tam, jog veiktų kaip valdančiųjų Adomo ir Ievos padėjėjai.
2. Planetos Princo pusiau mirtingo personalo palikuonys, sukurti kai kuriuose pasauliuose šitoms ir kitoms panašioms užduotims.
3. Adomo ir Ievos tiesioginiai planetiniai palikuonys.
4. Materializuoti ir humanizuoti tarpiniai tvariniai.
5. Su Derintoju susiliejusio statuso mirtingieji, kurie, savo pačių pageidavimu, nuo pervedimo yra laikinai atleisti visatos Personalizuotų Derintojų vadovo nurodymu tam, kad planetoje galėtų toliau tarnauti tam tikruose svarbiuose administraciniuose postuose.
6. Planetinėse administravimo mokyklose specialiai parengti mirtingieji, kurie taip pat yra gavę morontinės šventovės aukščiausiosios tarnystės ordiną.
7. Tam tikros renkamos komisijos iš trijų tinkamai kvalifikuotų piliečių, kuriuos kartais renka patys piliečiai Planetos Aukščiausiojo Valdovo nurodymu sutinkamai su jų ypatingu sugebėjimu įvykdyti kokią nors konkrečią užduotį, kuri yra reikalinga tame konkrečiame planetos sektoriuje.

Urantijai, siekiant aukšto šviesos ir gyvenimo planetinio likimo, didžiulę kliūtį sudaro ligų, išsigimimo, karų, daugiaspalvių rasių, ir daugiakalbystės problemos.

Nė vienas evoliucinis pasaulis negali tikėtis žengti toliau už pirmąjį įsitvirtinimo šviesoje etapą tol, kol jame nebus likusi viena kalba, viena religija, ir viena filosofija. Kada yra viena rasė, tada toks pasiekimas yra labai palengvinamas, bet toji daugybė tautų, esančių Urantijoje, netrukdo tam, kad būtų pasiekti aukštesni etapai.

4. ADMINISTRACINIAI PERREGULIAVIMAI

Per nusistovėjusios egzistencijos vienas po kito einančius etapus apgyvendinti pasauliai padaro nuostabią pažangą, vadovaujami išmintingų ir jautrių savanorių iš Užbaigtumo Korpuso, Rojų pasiekusių kylančiųjų, kurie atgal sugrįžo tam, kad tarnautų savo sielos broliams materialiam kūne. Šitie užbaigtieji aktyviai bendradarbiauja su Trejybės Sūnumis Mokytojais, bet patys realiai dalyvauti pasaulio reikaluose nepradedą tol, kol žemėje neatsiranda morontinė šventykla.

Kada Užbaigtumo Korpusas oficialiai pradeda planetinę tarnystę, tada didžioji dauguma dangiškųjų gausybių pasitraukia. Bet serafiniai likimo sargai savo asmeninį tarnavimą pirmyn žengiantiems mirtingiesiems šviesoje tęsia; per visus nusistovėjusius amžius iš tikrųjų tokių angelų atvyksta visą laiką didesnis skaičius, kadangi vis didesnės ir didesnės žmogiškųjų būtybių grupės per planetinio gyvenimo tarpsnį pasiekia lygiaverčio mirtingojo pasiekimo trečiąjį kosminį apskritimą.

---

[627]▼

Tai yra tikrai pirmasis iš vienas po kito einančių administracinių suderinimų, kurie būna tada, kada atsiskleidžia vis nuostabesnio pasiekimo vienas po kito einantys amžiai apgyvendintuose pasauliuose, jiems pereinant nuo nusistovėjusio egzistencijos pirmojo etapo iki septintojo.

1. *Šviesos ir gyvenimo pirmasis etapas.* Šitame pradiniame nusistovėjusiame etape pasaulį administruoja trys valdovai:

a. Planetos Aukščiausiasis Valdovas, kuriam dabar pataria patariantysis Trejybės Sūnus Mokytojas, labai galimas dalykas, kad tai yra tokių Sūnų, veikiančių planetoje, paskutiniojo korpuso vadovas.

b. Užbaigtųjų planetinio korpuso vadovas.

c. Adomas ir Ieva, kurie kartu veikia kaip Princo-Aukščiausiojo Valdovo ir užbaigtųjų vadovo dualaus vadovavimo vienytojai.

Serafiniams sargams ir užbaigtiesiems vertėjais dirba išaukštinti ir išlaisvinti tarpiniai tvariniai. Savo baigiamosios misijos metu Trejybės Sūnų Mokytojų vienas iš paskutiniųjų veiksmų yra išlaisvinti sferų tarpinius tvarinius ir juos pakelti (arba atstatyti) į išvystytą planetinį statusą, juos paskiriant į atsakingas vietas nusistovėjusios sferos naujojoje administracijoje. Tokie pakeitimai jau buvo padaryti žmogiškojo regėjimo diapazone tam, kad įgalintų mirtinguosius atpažinti šituos iki tol buvusius nematomus ankstyvojo Adominio režimo pusbrolius. Tai tampa įmanoma dėl paskutiniųjų atradimų fizikos moksle kartu su Pagrindinių Fizinių Kontrolierių išplėstomis planetinėmis funkcijomis.

Sistemos Aukščiausiasis Valdovas turi galią tarpinius tvarinius išlaisvinti bet kuriuo metu po pirmojo nusistovėjusio etapo taip, kad jie galėtų įgauti žmogiškąją prigimtį morontijoje Gyvybės Nešėjų ir fizinių kontrolierių pagalba,

ir, gavę Minties Derintojus, pradėti savo kilimą į Rojų.

Trečiajame ir vėlesniuose etapuose, kai kurie iš tarpinių tvarinių dar tebeveikia, daugiausia kaip ryšio asmenybės užbaigtiesiems, tačiau kada yra įžengiama į kiekvieną naują šviesos ir gyvenimo etapą, tada tarpines būtybes didele dalimi pakeičia naujos ryšininkų tarnų kategorijos; jų iš viso labai mažai belieka po šviesos ketvirtojo etapo. Septintasis etapas paliudys, kaip iš Rojaus atvyksta pirmieji absonitiniai tarnai tam, jog tarnautų vietoje kai kurių visatos tvarinių.

2. *Šviesos ir gyvenimo antrasis etapas.* Apie šią epochą pasauliuose praneša vieno Gyvybės Nešėjo atvykimas, kuris tampa savanoriu planetinių valdovų patarėju ryšium su tolimesnėmis pastangomis gryninti ir stabilizuoti mirtingųjų rasę. Tokiu būdu iš tiesų Gyvybės Nešėjai aktyviai dalyvauja tolimesnėje žmogiškosios rasės evoliucijoje – fiziškai, visuomeniškai, ir ekonomiškai. Ir tada savo priežiūrą jie išplečia, toliau gryninant mirtingųjų palikuonis, drastiškai išnaikindami intelektualios, filosofinės, kosminės, ir dvasinės prigimties menkesnio potencialo atsilikusio išsivystymo ir sunkiai pašalinamas liekanas. Tie, kurie planuoja ir implantuoja gyvybę apgyvendintuose pasauliuose, yra visiškai kompetentingi tam, jog patartų Materialiesiems Sūnams ir Dukroms, kurie turi visišką ir neabejotiną valdžią, kad besivystančią rasę išlaisvintų nuo visų žalingų poveikių.

Nuo antrojo etapo tolyn per visą nusistovėjusios planetos karjerą Sūnūs Mokytojai tarnauja užbaigtųjų patarėjais. Tokių misijų metu jie tarnauja savanoriškai, o ne pagal paskyrimą; ir jie tarnauja išimtinai su užbaigtųjų korpusu, išskyrus tada, kada, sutikus Sistemos Aukščiausiajam Valdovui, juos galima turėti kaip Planetos Adomo ir Ievos patarėjus.

---

[628]▼

3. *Šviesos ir gyvenimo trečiasis etapas.* Šitos epochos metu apgyvendinti pasauliai pasiekia Dienų Senujų, Dievo Septinkarčio antrosios fazės, naują suvokimą, ir šitų supervisatos valdovų atstovai užmezga naujus ryšius su planetine administracija.

Nusistovėjusios egzistencijos kiekviename vienas po kito einančiame amžiuje užbaigtieji veikia su nuolat didėjančiais sugebėjimais. Tarp užbaigtųjų, Vakaro Žvaigždžių (tų superangelų), ir Trejybės Sūnų Mokytojų egzistuoja glaudūs darbiniai ryšiai.

Per šią arba kitą amžių vienas Sūnus Mokytojas, kuriam padeda tarnaujančiųjų dvasių kvartetas, būna priskiriamas prie renkamo pagrindinio mirtingųjų vykdytojo, kuris dabar su Planetos Aukščiausiuoju Valdovu būna susietas kaip pasaulio reikalų bendras administratorius. Šitie pagrindiniai mirtingųjų vykdytojai tarnauja dvidešimt penkerius metus planetos laiku, ir būtent šitas naujasis posūkis užtikrina tai, jog per ateinančius amžius Planetos Adomas ir Ieva lengvai išsilaisvina iš savojo pasaulio, kuriame ilgai vykdė užduotį.

Tarnaujančiųjų dvasių kvartetą sudaro: sferos serafinis vadovas, supervisatos sekorafinis patarėjas, pervedimų archangelas, ir omniafimas, kuris veikia kaip Paskirtojo Sargybinio, dislokuoto sistemos būstinėje, asmeninis

atstovas. Bet šitie patarėjai niekada nesiūlo patarimo tol, kol nėra prašomi patarti.

4. *Šviesos ir gyvenimo ketvirtasis etapas.* Trejybės Sūnūs Mokytojai pasauliuose pasirodo naujuose vaidmenyse. Padedami tvarinių sutrejbintų sūnų, kurie taip ilgai buvo susieti su savąja kategorija, dabar į pasaulius jie atvyksta Planetos Aukščiausiojo Valdovo ir jo partnerių savanoriais patarėjais ir konsultantais. Tokios poros – Rojaus-Havonos būtybių sutrejbinti sūnūs ir pakilusių sutrejbinti sūnūs – išreiškia skirtingus visatos požiūrius ir skirtingus asmeninius patyrimus, kurie yra labai naudingi planetiniams valdovams.

Po šito amžiaus bet kuriuo metu Planetos Adomas ir Ieva gali prašyti Sūnų Kūrėją Aukščiausiąjį Valdovą, kad juos atleistų iš planetinių pareigų tam, kad pradėtų savo kilimą į Rojų; arba jie gali pasilikti planetoje reguliuotojais tos naujai atsirandančios vis dvasingesnės visuomenės, sudarytos iš išsivysčiusių mirtingųjų, siekiančių suvokti užbaigtųjų filosofinius mokymus, pateikiamus Spindinčiųjų Vakaro Žvaigždžių, kurios dabar yra paskirtos šitiems pasauliams tam, kad poromis bendradarbiautų su sekonafimais iš supervisatos būstinės.

Užbaigtieji iš esmės yra įsitraukę į tai, kad pradėtų visuomenės naują ir viršmaterialią veiklą – visuomeninę, kultūrinę, filosofinę, kosminę, ir dvasinę. Tiek, kiek mes galime pastebėti, tai jie šitą tarnavimą tęs ir įžengus toli į evoliucinio stabilumo septintąją epochą, kada, galbūt, jie galės išvykti tam, kad tarnautų išorinėje erdvėje; po jų išvykimo jų vietas, mūsų supratimu, gali užimti absonitinės būtybės iš Rojaus.

5. *Šviesos ir gyvenimo penktasis etapas.* Nusistovėjusios egzistencijos šito etapo nauji suderinimai yra susiję beveik vien tik su fizinėmis sferomis ir yra Pagrindinių Fizinių Kontrolierių pirminis rūpestis.

6. *Šviesos ir gyvenimo šeštasis etapas* liudija šios sferos proto grandinių naujų funkcijų išsivystymą. Atrodo, jog kosminė išmintis tampa sudėtine dalimi protui tarnaujant visatoje.

7. *Šviesos ir gyvenimo septintasis etapas.* Anksti septintojoje epochoje prie Planetos Aukščiausiojo Valdovo Trejybės Mokytojo patarėjo prisijungia savanoris

---

[629]▼

patarėjas, pasiūstas Dienų Senujų, ir jų padaugės vėliau, kada nuo supervisatos Aukščiausiojo Vykdytojo atvyks trečiasis patarėjas.

Per šitą epochą, jeigu ne anksčiau, Adomas ir Ieva nuo planetinių pareigų visada būna atleidžiami. Jeigu užbaigtųjų korpuse yra Materialusis Sūnus, tai jis gali būti susietas su pagrindiniu mirtingųjų vykdytoju, o kartais tai būna būtent Melkizedekas, kuris pasisiūlo tarnauti tokiose pareigose. Jeigu tarp užbaigtųjų yra tarpinė būtybė, tuomet šitos kategorijos visos likusios planetoje būtybės nuo savo pareigų tuoj pat būna atleidžiamos.

Kada tik Planetos Adomas ir Ieva būna atleisti nuo amžius trukusios

užduoties, tada jie gali rinktis tokią karjerą:

1. Jie gali gauti planetinį išlaisvinimą ir iš visatos būstinės gali nedelsiant pradėti kilimo į Rojų karjerą, gaudami Minties Derintojus morontinio patyrimo pabaigoje.

2. Labai dažnai Planetos Adomas ir Ieva Derintojus gaus dar tebetarnaudami tokiaame pasaulyje, kuris yra įsitvirtinęs šviesoje, tuo pačiu metu, kada Derintojus gaus kai kurie iš atgabentų jų gryniosios linijos vaikų, kurie savanoriškai sutiko tarnauti vieną planetinės tarnystės laikotarpį. Vėliau jie visi gali vykti į visatos būstinę ir ten pradėti kilimo į Rojų karjerą.

3. Planetos Adomas ir Ieva gali pasirinkti – kaip tą daro Materialieji Sūnūs ir Dukros iš sistemos sostinės – trumpam gyvenimui vykti tiesiai į midsonitinį pasaulį, ten priimti savo Derintojus.

4. Jie gali nuspręsti sugrįžti į sistemos būstinę, ten kažkurį laiką užimti vietas aukščiausiajame teisme, po tokios tarnystės jie priims Derintojus ir pradės kilimą į Rojų.

5. Jie gali nuspręsti iš savo administracinių pareigų sugrįžti į savo gimtuosius pasaulius tam, jog kurį laiką tarnautų mokytojais ir, kad perkėlimo į visatos būstinę metu jų viduje apsigyventų Derintojai.

Per visas šitas epochas atgabenti padedantys Materialieji Sūnūs ir Dukros turi milžiniškos įtakos žengiančiai į priekį visuomeninei ir ekonominei tvarkai. Potencialiai jie yra nemirtingi, bent jau iki to laiko, kada nusprendžia įgauti žmogiškąją prigimtį, priimti Derintojus, ir pradėti žengimą į Rojų.

Evoliuciniuose pasauliuose būtybė turi įgauti žmogiškąją prigimtį tam, jog priimtų Minties Derintoją. Visų Mirtingųjų Užbaigtųjų Korpuso pakilusiųjų narių viduje yra apsigyvenę Derintojai ir su jais jie yra susilieję, išskyrus serafimus, o jų viduje Tėvas apgyvendina kitą dvasios tipą tuo metu, kada jie yra įtraukiami į šitą korpusą.

5. MATERIALAUS VYSTYMO SI VIRŠŪNĖ

Mirtingieji tvariniai, gyvenantys nuodėmės sukrėstame, blogio valdomame, savojo aš siekiančiame, izoliuotame pasaulyje, tokiaame, kaip Urantija, vargu ar gali suvokti fizinį tobulumą, intelektualų pasiekimą, ir dvasinį išsivystymą, būdingą šitoms išsivysčiusioms evoliucinėms epochoms neturinčioje nuodėmės sferoje.

Tokio pasaulio, kuris yra įsitvirtinęs šviesoje ir gyvenime, išsivystę etapai išreiškia materialaus išsivystymo viršūnę. Šituose kultūringuose pasauliuose nebėra ankstesnių primityviųjų amžių tinginystės ir trinties. Skurdas ir visuomeninė nelygybė yra visiškai pašalinti, degeneravimas yra išnykęs, ir įstatymų pažeidimai pasitaiko retai. Beprotystė iš esmės nustojo egzistavusi, o silpnaprotiškumas yra retenybė.

Šitų pasaulių ekonominis, visuomeninis, ir administracinis statusas yra pasiekęs aukštą ir ištobulintą lygį. Mokslas, menas, ir pramonė klesti, o visuomenė yra sklandžiai

veikiantis mechanizmas, pasiekęs aukštą materialaus, intelektualaus, ir kultūrinio išsivystymo lygį. Pramonė didžiąja dalimi yra nukreipta į tai, kad tarnautų tokios nuostabios civilizacijos aukščiausiems tikslams. Tokio pasaulio ekonominis gyvenimas yra tapęs etišku.

Karas yra tapęs istoriniu dalyku, ir daugiau nebeegzistuoja armijų ar policijos pajėgų. Valdymas palaipsniui nyksta. Žmonių vykdomus įstatymus savikontrolė palaipsniui paverčia atgyvenusiais. Pilietinio valdymo ir valstybinio reguliavimo laipsnis, besivystančios civilizacijos tarpinėje pakopoje, yra atvirksčiai proporcingas piliečių moralei ir dvasingumui.

Mokyklos yra labai smarkiai patobulintos ir skirtos proto lavinimui ir sielos plėtojimui. Meno centrai yra nuostabūs, o muzikinės organizacijos yra puikios. Garbinimo šventovės drauge su jomis susietomis filosofijos ir patirtinės religijos mokyklomis yra grožio ir didingumo kūriniai. Šitos garbinimo asamblėjų arenos po atviru dangumi yra lygiai taip pat nuostabios savo meninio apipavidalinimo paprastumu.

Rungtyniavimo žaidimams, humorui, ir kitiems asmeninės ar grupinės veiklos aspektams yra visapusiškos ir tinkamos sąlygos. Tokiame aukšto kultūros pasaulyje rungtyniavimo veiklos ypatingas bruožas yra susijęs su individų ir grupių pastangomis pirmuoti moksluose ir kosmologijos filosofijoje. Literatūra ir oratorystė klesti, o kalba yra tiek išstobulinta, kad sąvokas ji išreiškia simboliu, ir taip pat ekspresyviai išreiškia idėjas. Gyvenimas yra gaivinanti paprastas; pagaliau žmogus suderina aukštą mechaninio išsivystymo lygį su įkvepiančiu intelektualiu pasiekimu, o juos abu nustelbė nuostabiausiu dvasiniu laimėjimu. Laimės siekimas yra džiaugsmo ir pasitenkinimo patyrimas.

6. INDIVIDUALUS MIRTINGASIS

Pasauliams toliau vystantis nusistovėjusiame šviesos ir gyvenimo statuse, visuomenė tampa vis taikingesnė. Individas, nors ne mažiau savarankiškas ir atsidavęs savo šeimai, yra tapęs altruistiškesniu ir broliškesniu.

Urantijoje, jūs tokie, kokie esate dabar, labai mažai galite suvokti šitų išstobulintų pasaulių apšviestų rasių išsivysčiusį lygį ir progresuojančią prigimtį. Šitie žmonės išreiškia evoliucinių rasių suklestėjimą. Bet tokios būtybės vis vien yra mirtingos; jos ir toliau tebekvėpuoja, valgo, miega, ir geria. Šita didi evoliucija nėra dangus, bet tai yra drąsus pranašavimas apie kilimo į Rojų dieviškuosius pasaulius.

Normaliame pasaulyje biologinis mirtingųjų rasės sveikatingumas jau seniai yra pasiekęs aukštą lygį per epochas, atvykus Adomui; ir dabar, iš amžiaus į amžių per visas nusistovėjusias eras fizinė žmogaus evoliucija tęsiasi. Tiek regėjimas, tiek klausa yra išplėsti. Bet dabar gyventojų skaičius yra tapęs pastoviu. Reprodukcija yra reguliuojama sutinkamai su planetiniais poreikiais ir įgimtais paveldėjimo gabumais: Per šitą amžių mirtingieji planetoje yra skirstomi į grupes, kurių būna nuo penkių iki dešimties, ir žemesniosioms grupėms yra leidžiama gimdyti tikrai pusę tokio vaikų skaičiaus, kokį turi aukštesniosios grupės. Toliau vykstantis tokios nuostabios rasės gerinimas per

visą šviesos ir gyvenimo erą didele dalimi yra selekcinė reprodukcija, kada yra reprodukuojami tokie rasiniai palikuonys, kurie turi labiau išvystytas visuomeninės, kosminės, ir dvasinės prigimties savybes.

Derintojai ir toliau atvyksta kaip ir ankstesniųjų evoliucinių erų metu, ir epochoms praeinant, šitie mirtingieji vis labiau sugeba bendrauti su viduje gyvenančiu

---

[631]▼

Tėvo fragmentu. Embrioninių ir ikidvasinių vystymosi etapų metu pagalbinės proto dvasios vis dar tebeveikia. Šventoji Dvasia ir angelų tarnystė yra net veiksmingesnės, kada vystosi viena po kitos einančios nusistovėjusio gyvenimo epochos. Šviesos ir gyvenimo ketvirtajame etape išsivystę mirtingieji atrodo, jog palaiko aktyvų sąmoningą ryšį su šios supervisatos jurisdikcijos Pagrindinės Dvasios buvimu, tuo tarpu tokio pasaulio filosofija dėmesį sutelkia į mėginimą suvokti naujus apreiškimus apie Dievą Aukščiausiąjį. Planetose, turinčiose tokį išsivystymo lygį, daugiau negu pusė žmogiškųjų gyventojų į morontinį statusą yra pervedami iš gyvųjų. Netgi šitaip, "sena miršta; žiūrėkit, viskas tampa nauja."

Mes suvokiame, jog fizinė evoliucija savo visišką išsivystymą bus pasiekusi iki šviesos ir gyvenimo eros penktosios epochos pabaigos. Mes pastebime, jog aukštesnes dvasinio išsivystymo ribas, susijusias su besivystančiu žmogaus protu, nulemia susiliejimo su Derintoju lygis, kurį pasiekia apjungtos morontinės vertybės ir kosminės prasmės. Bet kai dėl išminties, tai: Nors mes nevisiškai žinome, bet manome, jog intelektualiai evoliucijai ir išminties pasiekimui niekada negali būti ribos. Septintojo etapo pasaulyje išmintis materialų potencialą gali išnaudoti, įžengti į motos įžvalgą, ir galiausiai net paragauti absonitinio grožio.

Mes matome, kad šituose labai išsivysčiusiuose ir ilgą laiką esančiuose septintajame etape pasauliuose, žmogiškosios būtybės iki savo pervedimo visiškai išmoksta vietinės visatos kalbą; ir aš aplankiau keletą labai senų planetų, kur abandonteriai senesnius mirtinguosius mokė supervisatos kalbos. Ir šituose pasauliuose aš stebėjau tą metodą, kurio pagalba absonitinės asmenybės atskleidžia užbaigtųjų buvimą morontinėje šventovėje.

Toks yra pasakojimas apie nuostabų tikslą, kurio mirtingieji siekia evoliuciniuose pasauliuose; ir visa tai vyksta net iki to, kada žmogiškosios būtybės pradeda savo morontinę karjerą; visą tokį nuostabų išsivystymą materialūs mirtingieji gali pasiekti apgyvendintuose pasauliuose, tos bekraštės ir nesuvokiamos kilimo į Rojų ir dieviškumo pasiekimo karjeros pačiame pirmajame etape.

Bet ar galite, kaip nors įsivaizduoti, kokios rūšies evoliuciniai mirtingieji dabar atvyksta iš tų pasaulių, kurie ilgą laiką egzistuoja nusistovėjusios šviesos ir gyvenimo septintojoje epochoje? Būtent jie yra panašūs į tuos, kurie vyksta į vietinės visatos sostinės morontinius pasaulius tam, kad pradėtų savo kilimo karjerą.

Jeigu tikrai mirtingieji iš sujauktos Urantijos galėtų pažvelgti į vieną iš šitų

labiau išsivysčiusių pasaulių, seniai įsitvirtinusių šviesoje ir gyvenime, tuomet jie daugiau niekada neabejotų kūrinių evoliucinio plano išmintingumu. Jeigu ateityje ir nebūtų jokio amžinojo tvarinio žengimo į priekį, vis tiek šitie nuostabūs mirtingųjų rasių evoliuciniai laimėjimai tokiuose išstobulinto pasiekimo nusistovėjusiuose pasauliuose su kaupu pateisintų žmogaus sukūrimą laiko ir erdvės pasauliuose.

Mes dažnai pamąstome: jeigu didžioji visata kartais būtų įtvirtinta šviesoje ir gyvenime, ar nuostabūs kylantieji mirtingieji tebeturėtų likimą patekti į Užbaigtumo Korpusą? Bet šito mes nežinome.

7. PIRMASIS ARBA PLANETINIS ETAPAS

Šita epocha nusitęsia nuo morontinės šventyklos atsiradimo naujojoje planetos būstinėje iki to laiko, kada šviesoje ir gyvenime įsitvirtina visa sistema. Šitą amžių pradeda Trejybės Sūnūs Mokytojai baigiantis jų

---

[632]▼

vienai po kitos einančioms pasaulinėms misijoms, kada Planetos Princas yra pakeliamas į Planetos Aukščiausiojo Valdovo statusą tos sferos save padovanojančio Rojaus Sūnaus mandatu ir šiam asmeniškai dalyvaujant. Tuo pačiu metu planetiniuose reikaluose pradeda aktyviai dalyvauti užbaigtieji.

Pagal išorišką ir matomą vaizdą tokio pasaulio, įsitvirtinusio šviesoje ir gyvenime, realūs valdovai, arba reguliuotojai, yra Materialusis Sūnus ir Dukra, Planetos Adomas ir Ieva. Užbaigtieji yra nematomi, kaip nematomas taip pat yra ir Princas-Aukščiausiasis Valdovas, išskyrus tuos atvejus, kada būna morontinėje šventovėje. Todėl realūs ir tiesiogine prasme planetinio režimo vadovai yra Materialusis Sūnus ir Dukra. Būtent žinios apie tokią tvarką ir suteikė prestižą karalių ir karalienių idėjai per visas visatos valdas. O karaliai ir karalienės yra didžiulis laimėjimas, esant tokioms idealioms aplinkybėms, kada pasaulis gali turėti tokias aukštas asmenybes, kurias veiktų dar aukštesnių, bet nematomų valdovų vardu.

Kada tokią erą pasieks jūsų pasaulis, tada be jokios abejonės Makiventa Melkizedekas, dabartinis Urantijos Planetos Princo vicegerentas, užims Planetos Aukščiausiojo Valdovo postą; Jeruseme seniai manoma, kad jį lydės Urantijos Adomo ir Ievos sūnus ir dukra, kurie dabar yra laikomi Edentijoje kaip Norlatiadeko Pačių Aukštųjų globotiniai. Šitie Adomo vaikai galėtų šitaip tarnauti Urantijoje, sąjungoje su Melkizedeku-Aukščiausiuoju Valdovu, kadangi reprodukcinės galios jiems buvo atimtos beveik prieš 37.000 metų, tuo metu, kada jie paliko savo materialius kūnus Urantijoje, ruošiantis kelionei į Edentiją.

Šitas nusistovėjęs amžius tęsiasi tolyn ir tolyn tol, kol kiekviena apgyvendinta planeta sistemoje pasiekia stabilizacijos erą; ir kada jauniausias pasaulis – paskutinysis pasiekęs šviesą ir gyvenimą – tokiu nusistovėjusiu laikotarpiu bus gyvenęs vieną tūkstantį metų sistemos laiku, tada ištisa sistema įžengia į stabilizuotą statusą, o atskiri pasauliai yra įvedami į šviesos ir gyvenimo eros sistemos epochą.

8. ANTRASIS ARBA SISTEMOS ETAPAS

Kada visa sistema būna įsitvirtinusi gyvenime, tada prasideda nauja valdymo tvarka. Planetos Aukščiausieji Valdovai tampa sistemos konklavos nariais, ir šitas naujasis administracinis organas, paklūstantis Žvaigždyno Tėvų veto balsui, savo valdžia yra aukščiausias. Tokia apgyvendintų pasaulių sistema tampa iš tikrųjų save valdančia. Sistemos įstatymų leidžiamoji asamblėja yra būstinės pasaulyje, ir kiekviena planeta į ją pasiunčia po dešimt savo atstovų. Teismai dabar yra įkurti sistemų sostinėse, ir tiktai apeliacijos yra siunčiamos į visatos būstinę.

Nusistovėjus sistemai, Paskirtasis Sargybinis, supervisatos Aukščiausiojo Vykdytojo atstovas, tampa sistemos aukščiausiojo teismo savanoriu patarėju ir realiai pirmininkauja naujajai įstatymus leidžiančiajai asamblėjai.

Po to, kada ištisa sistema įsitvirtina šviesoje ir gyvenime, tada Sistemos Aukščiausieji Valdovai daugiau nebesikeičia. Toks aukščiausiasis valdovas visą laiką nuolat lieka savo sistemos priešakyje. Aukščiausiųjų Valdovų padėjėjai ir toliau tebesikeičia taip, kaip ir ankstesniaisiais amžiais.

Per šią stabilizacijos epochą, iš visatos būstinės pasaulių, kur jie gyvena, pirmą kartą atvyksta midsonitai, kad dirbtų įstatymus leidžiančiųjų asamblėjų patarėjais ir nuosprendžius priimančiųjų tribunolų konsultantais. Šitie midsonitai taip pat deda tam tikras pastangas tam, kad naujas aukščiausios vertės motos prasmes įdiegtų į mokymo institucijas, kurias jie organizuoja kartu su užbaigtaisiais.

---

[633]▼

Ką Materialieji Sūnūs mirtingųjų rasėms padarė biologiškai, tą midsonitiniai tvariniai dabar atlieka šitiems suvienytiems ir pašlovintiems žmonėms amžinai besivystančiose filosofijos ir sudvasinto mąstymo sferose.

Apgyvendintuose pasauliuose Sūnūs Mokytojai tampa savanoriškais užbaigtųjų bendrininkais, ir šitie patys Sūnūs Mokytojai užbaigtuosius taip pat lydi į gyvenamuosius pasaulius, kada tos sferos daugiau nebeturi būti naudojamos kaip skirtingi priėmimo pasauliai po to, kai ištisa sistema yra nusistovėjusi gyvenime ir šviesoje; bent jau tai yra tiesa iki to laiko, kada šitaip išsivysto visas žvaigždynas. Bet Nebadone taip toli išsivysčiusių grupių nėra.

Mums neleidžiama atskleisti darbo pobūdžio tų užbaigtųjų, kurie vadovaus tokiems iš naujo perorientuotiems gyvenamiesiems pasauliams. Tačiau jums buvo pateikta informacija, kad visatose yra įvairių protingų tvarinių tipų, kurie šituose pasakojimuose nebuvo pavaizduoti.

Ir dabar, kada viena po kitos sistemos įsitvirtina šviesoje, vystantis į priekį jas sudarantiems pasauliams, ateina toks metas, kai paskutinioji sistema kokiam nors konkrečiame žvaigždyne pasiekia stabilumą, ir visatos administratoriai – Sūnus Šeimininkas, Dienų Sąjunga, ir Ryškioji ir Ryto Žvaigždė – atvyksta į žvaigždyno sostinę tam, kad Pačius Aukštuosius paskelbtų apgyvendintų pasaulių vieno šimto nusistovėjusių sistemų naujosios išstobulintos šeimos beribiais valdovais.

9. TREČIASIS ARBA ŽVAIGŽDYNO ETAPAS

Nusistovėjusių sistemų viso žvaigždyno suvienijimą lydi vykdomosios valdžios nauji persikirstymai ir visatos administracijos papildomi nauji suderinimai. Šita epocha rodo išsivysčiusį pasiekimą kiekviename apgyvendintame pasaulyje, bet ją ypač apibūdina nauji sureguliuavimai žvaigždyno būstinėje, žymiai modifikavus ryšius tiek su valdytojais sistemos lygyje, tiek su vietinės visatos vyriausybe. Per šitą amžių didelė dalis žvaigždyno ir visatos veiklos yra perkeliama į sistemos sostines, o supervisatos atstovai palaiko naujus ir artimesnius ryšius su planetų, sistemų, ir visatų valdovais. Vienu metu su šitomis naujomis asociacijomis, kai kurie supervisatos administratoriai persikelia į žvaigždynų sostines Pačių Aukštųjų Tėvų savanoriais patarėjais.

Kada žvaigždynas šitokiu būdu yra įtvirtinamas šviesoje, tada įstatymų leidžiamoji funkcija nutrūksta, o vietoje jos veikia Sistemų Aukščiausiųjų Valdovų rūmai, kuriems vadovauja Patys Aukštieji. Dabar, pirmą kartą, tokios administracinės grupės su supervisatos vyriausybe tiesiogiai bendrauja tokiuose reikaluose, kurie yra susiję su ryšiais su Havona ir Rojumi. Kitais požiūriais žvaigždynas lieka susijęs su vietine visata kaip ir anksčiau. Etapas po etapo nusistovėjusiame gyvenime univitatijos toliau administruoja žvaigždyno morontinius pasaulius.

Einant amžiams, Žvaigždyno Tėvai vis labiau ir labiau perima išsamias administracines ir kontroliuojančias funkcijas, kurios anksčiau buvo koncentruojamos visatų būstinėje. Pasiekus stabilumo šeštąjį etapą, šitie suvienyti žvaigždynai bus pasiekę beveik visiškos autonomijos padėtį. Įėjimas į nusistovėjimo septintąjį etapą be jokios abejonės paliudys šitų valdovų išaukštinimą iki tikrojo didingumo, kuri pažymi jų vardai, Patys Aukštieji. Iš esmės tuomet žvaigždynai ryšius palaikys tiesiogiai su supervisatos valdovais, tuo tarpu vietinės visatos vyriausybė išsiplės, kad prisiimtų didžiosios visatos naujų įsipareigojimų atsakomybę.

---

[634]▼

10. KETVIRTASIS ARBA VIETINĖS VISATOS ETAPAS

Kada vietinė visata nusistovi šviesoje ir gyvenime, tada ji greitai patenka į nustatytas supervisatos grandines, ir Dienų Senieji paskelbia apie *neribotos valdžios aukščiausiosios tarybos* įkūrimą. Šitą naująjį valdymo organą sudaro vienas šimtas Dienų Ištikimųjų, o jam vadovauja Dienų Sąjunga, ir šitos aukščiausiosios tarybos pirmasis veiksmas yra pripažinti tebesitęsiančią Sūnaus Kūrėjo Šeimininko aukščiausiąją valdžią.

Visatos administracija, kiek tai yra susiję su Gabrieliumi ir Tėvu Melkizedeku, yra visiškai nepakitusi. Šita neribotos valdžios taryba daugiausia rūpinasi naujomis problemomis ir naujomis sąlygomis, kurios kyla dėl išsivysčiusio šviesos ir gyvenimo statuso.

Asocijuotasis Inspektorius dabar mobilizuoja visus Paskirtuosius Sargybinius tam, kad sudarytų vietinės *visatos stabilizavimo korpusą*, ir prašo Tėvą Melkizedeką vadovauti korpusui drauge su juo. Ir dabar, pirmą kartą, Trejybės Įkvėptųjų Dvasių korpusas yra paskiriamas į Dienų Sąjungos tarnystę.

Visos vietinės visatos įsitvirtinimas šviesoje ir gyvenime pradeda giluminius perderinimus visoje administravimo schemeje, pradedant atskirais apgyvendintais pasauliais ir baigiant visatos būstine. Nauji ryšiai nusidriekia žemyn į žvaigždynus ir sistemas. Vietinės visatos Motina Dvasia ima palaikyti naujus ryšius su supervisatos Pagrindine Dvasia, o Gabrielis užmezga su Dienų Senaisiais tiesioginį ryšį, kuris veikia, kada Sūnus Šeimininkas gali būti išvykęs iš būstinės pasaulio.

Per šitą amžių ir per vėliau einančius amžius Sūnūs Arbitrai ir toliau tebeveikia kaip naujos dieviškosios tvarkos skelbėjai, tuo tarpu vienas šimtas šitų Rojaus Sūnų Avonalų visatos sostinėje sudaro Ryškiosios ir Ryto Žvaigždės naują aukštąją tarybą. Vėliau, ir paprašius Sistemos Aukščiausiesiems Valdovams, vienas iš šitų Sūnų Arbitrų tampa aukščiausiuoju patarėju, dislokuotu kiekvienos vietinės sistemos būstinės pasaulyje tol, kol bus pasiekta septintojo etapo vienybė.

Per šitą epochą Trejybės Sūnūs Mokytojai tarnauja savanoriais patarėjais, ne tik Planetų Aukščiausiesiems Valdovams, bet ir grupėmis po tris jie panašiai tarnauja Žvaigždynų Tėvams. Ir pagaliau šitie Sūnūs suranda savo vietą vietinėje visatoje, nes šiuo metu jie yra atleidžiami iš vietinio kūrinio jurisdikcijos ir yra paskiriami į neribotos valdžios aukščiausiosios tarybos tarnystę.

Dabar užbaigtųjų korpusas, pirmą kartą, pripažįsta valdžios, esančios už Rojaus ribų, jurisdikciją, aukščiausiosios tarybos jurisdikciją. Iki šio laiko užbaigtieji nepripažino jokio vadovavimo, esančio šia pus Rojaus.

Tokių nusistovėjusių visatų Sūnūs Kūrėjai didelę savo laiko dalį praleidžia Rojuje ir su juo susietuose pasauliuose, ir tardamiesi su gausiomis užbaigtųjų grupėmis, tarnaujančiomis po visą vietinį kūrinį. Šitaip Mykolo žmogus suras bendravimo pilnesnę brolystę su pašlovintais užbaigtaisiais mirtingaisiais.

Svarstymai apie šitų Sūnų Kūrėjų funkciją, susijusią su išorinėmis visatomis, kurių išankstinis formavimas vyksta dabar, yra visiškai bergždi. Bet mes visi kartas nuo karto išitraukiame į tokius svarstymus be įrodymų. Pasiekus šitą ketvirtąjį išsivystymo etapą Sūnus Kūrėjas administraciniu požiūriu tampa laisvu; Dieviškasis Tarnas vis daugiau sulieja savo tarnavimą su supervisatos Pagrindinės Dvasios ir Begalinės Dvasios tarnavimu. Atrodo, kad vystosi nauji ir

---

[635]▼

drąsūs ryšiai tarp Sūnaus Kūrėjo, Kuriančiosios Dvasios, Vakarų Žvaigždžių, Sūnų Mokytojų, ir nuolat augančio užbaigtųjų korpuso.

Jeigu kartais Mykolas kada nors Nebadoną paliktų, tuomet pagrindiniu administratoriumi neabejotinai taptų Gabrielis drauge su Tėvu Melkizedeku

kaip savo partneriu. Tuo pačiu metu naujas statusas būtų suteiktas visoms nuolatinės pilietybės kategorijoms, tokioms, kaip Materialieji Sūnūs, univitatijos, midsonitai, ir su Dvasia susilieję mirtingieji. Bet kol tęsis evoliucija, tol visatos administracijoje bus reikalingi serafimai ir archangelai.

Tačiau savo svarstymuose mes esame tikri dėl dviejų dalykų: Jeigu Sūnų Kūrėjų likimas bus išorinės visatos, tai Dieviškieji Tarnai be abejonės juos lydės. Mes lygiai taip esame įsitikinę, jog Melkizedekai turi likti savosios kilmės visatose. Mes manome, kad Melkizedekams yra lemta atlikti vis atsakingesnius vaidmenis vietinės visatos vyriausybėje ir administracijoje.

11. MAŽOJO IR DIDŽIOJO SEKTORIAUS ETAPAI

Supervisatos mažieji ir didieji sektoriai nėra tiesiogiai įtraukti į tą planą, jog būtų įtvirtinti šviesoje ir gyvenime. Toks evoliucinis žengimas į priekį pirmiausia turi sąsajas su vietine visata kaip su tokiu vienetu ir apima tikrai vietinės visatos sudėtinės dalis. Supervisata įsitvirtina šviesoje ir gyvenime, kada visos ją sudarančios vietinės visatos yra šitaip išstobulintos. Bet nė viena iš septynių supervisatų nepasiekė tokio išsivystymo lygio, kuris bent jau prie šito artėtų.

Mažojo sektoriaus amžius. Tiek, kiek stebėjimai gali išsiskverbti, tai penktasis arba mažojo sektoriaus stabilizavimo etapas yra išimtinai susijęs su fiziniu statusu ir su lygiaverčiu vieno šimto susietų vietinių visatų įsitvirtinimu supervisatos nustatytose grandinėse. Akivaizdu, jog niekas, išskyrus energijos centrus ir jų partnerius, nesirūpina materialaus kūrinio perderinimu.

Didžiojo sektoriaus amžius. Kai dėl šeštojo etapo, arba didžiojo sektoriaus stabilizavimo, tai mes tik galime samprotauti, nes nė vienas iš mūsų tokio įvykio nematė. Nepaisant šito, mes galime daug svarstyti, neturėdami įrodymų, kas susiję su administraciniais ir kitokiais perderinimais, kurie tikriausiai lydėtų apgyvendintų pasaulių ir jų grupių visatose tokį išsivysčiusį statusą.

Kadangi mažojo sektoriaus statusas turi reikalo su lygiaverte fizine pusiausvyra, tai mes darome išvadą, jog didžiojo sektoriaus suvienijimas bus susijęs su tam tikrais naujais intelektualaus pasiekimo lygiais, matomai su kažkokiais išsivysčiusiais pasiekimais aukščiausiu laipsniu suvokiant kosminę išmintį.

Mes darome išvadas apie naujus sureguliuojamus, kurie galbūt lydėtų evoliucinio žengimo pirmyn iki tol nepasiektų lygių įgyvendinimą, stebėdami tokių pasiekimų pasekmes atskiruose pasauliuose ir atskirų mirtingųjų, gyvenančių šitose senesnėse ir aukštai išsivysčiusiose sferose, patyrimė.

Reikia aiškiai pasakyti, jog visatos arba supervisatos administravimo mechanizmai ir valdymo metodai niekaip negali apriboti arba uždelsti atskiros apgyvendintos planetos arba kokio nors atskiro mirtingojo tokioje sferoje evoliucinio vystymosi arba dvasinio žengimo į priekį.

Kai kuriose senesnėse visatose mes surandame pasaulius, įsitvirtinusių penktajame arba šeštajame šviesos ir gyvenimo etape – net toli įėjusius į septintąją epochą – kurių vietinės sistemos dar nėra įsitvirtinusios šviesoje. Jaunesnės planetos gali uždelsti sistemos suvienijimą,

bet tai nėra mažiausiu laipsniu netrukdo senesnio ir išsivysčiusio pasaulio žengimui pirmyn. Taip pat ir aplinkos apribojimai, net ir izoliuotame pasaulyje, negali sutrukdyti atskiro mirtingojo asmeniui pasiekimui; Jėzus iš Nazareto, kaip žmogus tarp žmonių, asmeniškai pasiekė šviesos ir gyvenimo statusą daugiau kaip prieš tūkstantį devynis šimtus metų Urantijoje.

Būtent stebėjimų, kas vyksta seniai nusistovėjusiuose pasauliuose, pagalba mes padarome gana patikimas išvadas dėl to, kas įvyks, kada visa supervisata bus įsitvirtinusi šviesoje, net jeigu mes ir negalime patikimai nusakyti septynių supervisatų stabilizavimo įvykio.

12. SEPTINTASIS ARBA SUPERVISATOS ETAPAS

Mes negalime tvirtai prognozuoti, kas atsitiktų, kada supervisata būtų įsitvirtinusi šviesoje, nes tokio įvykio niekada nėra buvę. Iš Melkizedekų mokymų, kurie niekada nebuvo paneigti, mes darome išvadą, jog laiko ir erdvės kūrinį kiekvieno vieneto visoje organizacijoje ir administracijoje būtų padaryti milžiniški pakeitimai, nusidriekiantys nuo apgyvendintų pasaulių iki supervisatos būstinės.

Apskritai yra tikima, jog didžiulis kiekis šiaip jau nepaskirtų tvarinių sutrejbintų sūnų turi būti sukviesta į nusistovėjusių supervisatų būstines ir skyrių sostines. Tai gali būti padaryta, laukiant, jog kada nors atvyks išorinės erdvės gyventojai pakeliui į vidų į Havoną ir Rojų; bet iš tikrųjų mes šito nežinome.

Jeigu ir kada supervisata turėtų įsitvirtinti šviesoje ir gyvenime, tuomet mes manome, kad dabar patariantys Aukščiausiojo Beribiai Prižiūrėtojai taptų aukščiausiuoju administraciniu organu supervisatos būstinės pasaulyje. Būtent šitos asmenybės sugeba tiesiogiai kontaktuoti su absonitiniais administratoriais, kurie tuoj pat ims aktyviai veikti nusistovėjusioje supervisatoje. Nors šitie Beribiai Prižiūrėtojai ilgą laiką veikia kaip patarėjai ir konsultantai kūrinijos išsivysčiusiuose evoliuciniuose padaliniuose, bet jie administracinės atsakomybės neprisiims tol, kol Aukščiausiosios Būtybės valdžia netaps pačia aukščiausiąja.

Aukščiausiojo Beribiai Prižiūrėtojai, kurie plačiau veikia šitos epochos metu, nėra ribiniai, absonitiniai, galutiniai, ar begaliniai; jie yra aukštybė, ir atstovauja tikrai Dievui Aukščiausiam. Jie yra laiko-erdvės aukštybės įsmeninimas, ir dėl to neveikia Havonoje. Jie veikia tikrai kaip aukščiausieji vienytojai. Jie matomai gali būti įtraukti į visatos atspindėjimo metodą, bet mes nesame dėl šito tikri.

Nė vienas iš mūsų neturi aiškios nuomonės, kas atsitiks, kada didžioji visata (šios septynios supervisatos, kaip priklausančios nuo Havonos), bus ištiesai įsitvirtinusi šviesoje ir gyvenime. Tas įvykis be jokios abejonės bus pats didingiausias visuose amžinybės analuose nuo centrinės visatos atsiradimo momento. Yra tokių, kurie mano, jog pati Aukščiausioji Būtybė iškils iš Havonos paslapties, kuri gaubia šią dvasios asmenį, ir apsigyvens septintosios supervisatos būstinėje kaip laiko ir erdvės išstobulintų kūrinį visagalį ir patirtinis aukščiausiasis valdovas. Bet realiai mes šito nežinome.

[Pateikta Galingojo Žinianešio, laikinai paskirto į Archangelų Tarybą Urantijoje.]

[637]▼

56 DOKUMENTAS

VISUOTINĖ VIENYBĖ

DIEVAS yra vienybė. Dievybė yra visuotinai koordinuota. Visatų visata yra vienas milžiniškas integruotas mechanizmas, kurį absoliučiai kontroliuoja vienas begalinis protas. Visuotinės kūrinijos fizinės, intelektualios, ir dvasinės sferos yra dieviškai abipusiškai susietos. Tai, kas yra tobula ir netobula, iš tikrųjų yra tarpusavyje susieta, ir dėl to ribinis evoliucinis tvarinys gali kilti į Rojų, paklusdamas Visuotinio Tėvo mandatui: "Būkite tokie tobuli, net koks tobulas esu aš."

Visus skirtingus kūrinijos lygius suvienija Pagrindinės Visatos Architektų planai ir administravimas. Laiko-erdvės mirtingųjų apribotiems protams visata gali pateikti daug problemų ir situacijų, kurios akivaizdžiai demonstruoja disharmoniją ir rodo veiksmingo koordinavimo nebuvimą; bet tie iš mūsų, kurie sugeba stebėti platesnius visuotinės reiškinių nusidriekimus, ir kurie yra labiau patyrę šitoje srityje nustatydami bazinę vienybę, kuri yra kūrybinės įvairovės pagrindas, ir atrasdami dieviškąją vienovę, kuri visą šitą daugiskaitinį veikimą plačiai užkloja iš viršaus, gali geriau suvokti dieviškąjį ir vienintelį tikslą, demonstruojamą visuose šituose įvairiapusiųose visuotinės kūrybinės energijos pasireiškimuose.

1. FIZINIS KOORDINAVIMAS

Fizinė arba materialinė kūrinija nėra begalinė, bet ji yra tobulai koordinuota. Yra jėga, energija, ir įtampa, bet kilme jos visos yra viena. Septynios supervisatos regis yra dualios; centrinė visata, trivienė; bet Rojus yra vienos struktūros. Ir Rojus yra visų materialių visatų – praeities, dabarties, ir ateities – tikrasis šaltinis. Bet šitas kosminis atsiradimas yra įvykis *amžinybėje*; jokių *laiku* – praeities, dabarties, ar ateities – nei erdvė, nei materialus kosmosas tikrai nepasklinda iš Amžinosios Salos branduolio. Kaip kosminis šaltinis, Rojus yra anksčiau už erdvę ir iki laiko; dėl to jo vediniai atrodytų, jog yra beglobiai laike ir erdvėje, jeigu jie tikrai neatsirastų per Beribį Absoliutą, savo galutinę saugyklą erdvėje ir savo apreiškėją ir reguliuotoją laike.

Beribis Absoliutas palaiko fizinę visatą, tuo tarpu Dievybės Absoliutas yra visos nuostabios materialios tikrovės virškontrolės priežastis; ir abu Absoliusus funkciškai suvienija Visuotinis Absoliutas. Šitą materialios visatos sukabinantį tarpusavio ryšį geriausiai supranta visos asmenybės – materialios, morontinės, absonitinės, ar dvasinės – stebėdamos visos

bona fide materialios tikrovės traukos reagavimą į tą gravitaciją, kuri koncentruojasi apatiniame Rojuje.

Gravitacijos suvienijimas yra visuotinis ir pastovus; grynosios energijos reagavimas yra lygiai taip visuotinis ir neišvengiamas. Grynoji energija (pirminė jėga) ir grynoji dvasia visiškai nereaguoja į gravitaciją. Šitas pirmines jėgas, esančias Absoliutuose, asmeniškai kontroliuoja Visuotinis Tėvas; ir dėl to iš tiesų visa gravitacija koncentruojasi grynosios energijos ir grynosios dvasios Rojaus Tėvo asmeniniame buvime ir viršmaterialioje jo buveinėje.

Grynoji energija yra visų santykinių, nedvasinių funkcinių realybių protėvis, tuo tarpu grynoji dvasia yra visų bazinių energetinių sistemų dieviškosios ir iš viršaus nukreipiančiosios kontrolės potencialas. Ir šitos abi realybės, tokios įvairios, kaip jos pasireiškia per visą erdvę ir kaip yra pastebimos laiko judėjimuose, yra sukonzentruotos Rojaus Tėvo asmenyje. Jame jos yra viena – turi būti suvienytos – todėl, kad Dievas yra vienas. Tėvo asmenybė yra absoliučiai suvienyta.

Dievo Tėvo begalinėje prigimtyje neįmanoma, kad egzistotų tikrovės, tokios, kaip fizinė ir dvasinė, dualumas; bet tą patį akimirksnį, kai tik pažvelgiame į šalį nuo Rojaus Tėvo asmeninių vertybių begalinių lygių ir absoliučios tikrovės, mes pastebime šitų dviejų realybių egzistavimą ir matome, kad jos visiškai reaguoja į jo asmeninį buvimą; viskas yra jame.

Tą patį akimirksnį, kai tik jūs atsitraukiate nuo Rojaus Tėvo begalinės asmenybės beribės sampratos, tuomet jūs turite postuliuoti PROTA kaip neišvengiamą metodą, suvienijantį pirminio monoteistinio Kūrėjo asmenybės, Pirmojo Šaltinio ir Centro – AŠ ESU – šitų dualistinių pasireiškimų visatoje visą laiką besiplečiančią įvairovę.

2. INTELEKTUALI VIENYBĖ

Mintis-Tėvas dvasinę išraišką realizuoja Žodyje-Sūnuje ir tikrovės išplėtimą pasiekia per Rojų toli nusidriekusiose materialiose visatose. Amžinojo Sūnaus dvasinės išraiškos yra abipusiškai susietos su kūrinijos materialiais lygiais veikiant Begalinei Dvasiai, kurios į dvasią reaguojančio proto tarnavimo dėka, ir kurios fiziškai reguliuojančiuose proto veiksmuose, vienos su kitomis yra abipusiškai susietos Dievybės dvasinės realybės ir Dievybės materialios pasekmės.

Protas yra Begalinės Dvasios funkcinė dovana, todėl yra begalinė potencialu ir visuotinė padovanojimu. Visuotinio Tėvo pirminė mintis tampa amžina dualioje išraiškoje: Rojaus Saloje ir jam lygioje Dievybėje, dvasiniame ir Amžinajame Sūnuje. Toks amžinosios tikrovės dualumas padaro proto Dievą, Begalinę Dvasią, neišvengiamu. Protas yra nepakeičiamas bendravimo kanalas tarp dvasinės ir materialios tikrovės. Materialus evoliucinis tvarinys gali suvokti ir suprasti viduje gyvenančią dvasią tiktai proto tarnavimo dėka.

Šitas begalinis ir visuotinis protas laiko ir erdvės visatose tarnauja kaip kosminis protas; ir nors nusidriekia nuo pagalbinių proto dvasių primityvios tarnystės iki visatos pagrindinio vykdytojo nuostabaus proto, bet net ir šitas

kosminis protas yra adekvačiai suvienytas Septynių Pagrindinių Dvasių priežiūroje, kurios savo ruožtu yra suderintos su laiko ir erdvės Aukščiausiuoju Protu ir yra tobulai abipusiškai susietos su viską aprėpiančiu Begalinės Dvasios protu.

---

[639]▼

3. DVASINIS SUVIENIJIMAS

Kaip visuotinė proto gravitacija yra koncentruojama Begalinės Dvasios asmeniniame buvime Rojuje, taip visuotinė dvasinė gravitacija yra koncentruojama Amžinojo Sūnaus asmeniniame buvime Rojuje. Visuotinis Tėvas yra vienas, bet laikui-erdvei jis yra atskleidžiamas dualiais grynosios energijos ir grynosios dvasios reiškiniais.

Rojaus dvasinės realybės lygiai taip yra viena, bet visose laiko-erdvės situacijose ir ryšiuose šitą vieną dvasią atskleidžia Amžinojo Sūnaus dvasinių asmenybių ir esybių ir Begalinės Dvasios ir susietų kūrinių dvasinių asmenybių ir poveikių dualūs reiškiniai; yra dar ir trečiasis – grynai dvasinių fragmentų – Tėvo Minties Derintojų ir kitų dvasinių esybių, kurios yra ikiasmenės, padovanojimas.

Nesvarbu, kokiame visatos veiklos lygyje jūs galite susidurti su dvasiniais reiškiniais arba užmegzti ryšį su dvasiniais tvariniais, jūs galbūt žinote, jog, veikiant Dvasiai Sūnui ir Begalinei Proto Dvasiai, jie visi yra kilę iš Dievo, kuris yra dvasia. Ir šita toli nusidriekianti dvasia laiko evoliuciniuose pasauliuose kaip reiškinys veikia taip, kaip ji yra reguliuojama iš vietinių visatų būstinių. Iš šitų Sūnų Kūrėjų sostinių atvyksta Šventoji Dvasia ir Tiesos Dvasia, drauge su pagalbinių proto dvasių tarnyste, į materialių protų žemesnius ir besivystančius lygius.

Nors protas yra labiau suvienytas Pagrindinių Dvasių lygmenyje susijungdamas su Aukščiausiaja Būtybe ir kaip kosminis protas pakludamas Absoliučiam Protui, bet dvasinis tarnavimas besivystantiems pasauliams yra labiau tiesiogiai suvienytas tose asmenybėse, kurios gyvena vietinių visatų būstinėse, ir vadovaujančių Dieviškųjų Tarnų asmenyse, kurie savo ruožtu yra beveik tobulai abipusiškai susieti su Amžinojo Sūnaus Rojaus gravitacijos grandine, kurioje vyksta visų laiko-erdvės dvasinių pasireiškimų baigiamasis suvienijimas.

Ištobulintą tvarinio egzistenciją galima pasiekti, palaikyti, ir įamžinti savimoningam protui susiliejus su ikitrejbinės dvasinės dovanos fragmentu, kurį padovanoja kuris nors vienas iš Rojaus Trejbės asmenų. Mirtingas protas yra Amžinojo Sūnaus ir Begalinės Dvasios Sūnų ir Dukrų kūrinys, ir, kada yra susiliejęs su Minties Derintoju iš Tėvo, tada turi evoliucinių sferų trikartį dvasinį apdovanojimą. Bet šitas tris dvasines išraiškas tobulai suvienija užbaigtieji, net ir taip, kaip jos buvo amžinybėje suvienytos Visuotiniame AŠ ESU prieš tai, kada tapo Amžinojo Sūnaus ir Begalinės Dvasios Visuotiniu Tėvu.

Dvasia visada ir galutinai savo išraiška turi būti trikartė ir Trejbės suvienyta baigiamajame realizavime. Dvasia atsiranda iš vieno šaltinio per trikartę

išraišką; ir užbaigtume ji turi pasiekti ir tikrai pasiekia savo visišką realizavimą tame dieviškajame suvienijime, kuris yra patiriamas surandant Dievą – vienovę su dieviškumu – amžinybėje, ir Tėvo visuotinės minties amžinojo žodžio begalinės išraiškos kosminio proto tarnavimo pagalba.

4. ASMENYBĖS SUVIENIJIMAS

Visuotinis Tėvas yra dieviškai suvienyta asmenybė; dėl to jo visi kylantieji vaikai, kuriuos į Rojų veda Minties Derintojų, kurie pakludami Tėvo mandatumui, išvyko iš Rojaus tam, kad apsigyventų materialiuose mirtinguosiuose,

---

[640]▼

reaguojanti varomoji jėga, lygiai taip bus visiškai suvienytos asmenybės iki to meto, kada pasieks Havoną.

Asmenybei yra įgimta stengtis suvienyti visas sudėtines realybes. Pirmojo Šaltinio ir Centro, Visuotinio Tėvo, begalinė asmenybė suvienija visus septynis sudedamuosius Begalybės Absoliutus; o mirtingojo žmogaus asmenybė, būdama išskirtinė ir tiesioginė Visuotinio Tėvo dovana, lygiai taip pat turi potencialą suvienyti mirtingojo tvarinio sudedamuosius faktorius. Toks visos tvarinio asmenybės vienijantis kūrybingumas rodo, kad ji yra kilusi iš aukšto ir išskirtinio šaltinio, ir taip pat liudija jos nenutrūkstamą ryšį su šituo pačiu šaltiniu per asmenybės grandinę, kurios pagalba tvarinio asmenybė turi tiesioginį ir sustiprinantį ryšį su visų asmenybių Tėvu Rojuje.

Nepaisant to, kad Dievas yra pasireiškiantis iš Septinkarčio sferų į viršų per aukštybę ir galutinybę iki Dievo Absoliuto, bet asmenybės grandinė, besikoncentruojanti Rojuje ir Dievo Tėvo asmenyje, pasirūpina, jog visos šitos dieviškosios asmenybės įvairios išraiškos būtų visiškai ir tobulai suvienytos tiek, kiek tai yra susiję su visomis tvarinių asmenybėmis visuose protingos egzistencijos lygiuose ir tobulų, išstobulintų, ir tobulėjančių visatų visose sferose.

Nors Dievas visatoms ir visatose yra visa tai, ką mes pavaizdavome, bet nežiūrint šito, jums ir visiems kitiems Dievą pažįstantiems tvariniams, jis yra vienas, jūsų Tėvas ir jų Tėvas. Asmenybei Dievas negali būti daugiskaitinis. Dievas yra Tėvas kiekvienam iš savo tvarinių, ir tiesiogine žodžio prasme bet kuriam vaikui neįmanoma turėti daugiau negu vieną tėvą.

Filosofiškai, kosmiškai, ir skirtingų pasireiškimo lygių ir vietovių požiūriu, jums galima ir neišvengiamai būtina suvokti daugiskaitinių Dievybių veikimą ir postuluoti daugiskaitinių Trejybių egzistavimą; bet per visą pagrindinę visatą kiekvienos garbinančios asmenybės, turinčios asmeninį ryšį garbinimo patyrimo, Dievas yra vienas; ir ta suvienyta ir asmenė Dievybė yra mūsų Rojaus gimdytojas, Dievas Tėvas, padovanotojas, saugotojas, ir visų asmenybių Tėvas, pradedant mirtinguoju žmogumi apgyvendintuose pasauliuose ir baigiant Amžinuoju Sūnumi centrinėje Šviesos Saloje.

5. DIEVYBĖS VIENYBĖ

Rojaus Dievybės vienumas, nedalomumas, yra egzistencialus ir absoliutus. Dievybės yra trys amžini įsameninimai – Visuotinis Tėvas, Amžinasis Sūnus, ir Begalinė Dvasia – bet Rojaus Trejybėje jie yra realiai viena Dievybė, neišskaidyta ir nedalinama.

Iš egzistencijos tikrovės pirminio Rojaus-Havonos lygio išsiskyrė du ikiabsoliutūs lygiai, ir tuoj pat Tėvas, Sūnus, ir Dvasia ėmė kurti gausų kiekį asmeninių partnerių ir pavaldinių. Ir nors sąsajoje su tuo netinka pradėti svarstyti absonitinės dievybės suvienijimo galutinybės transcendentiniuose lygiuose, bet pravartu pažvelgti į tų įvairių Dievybės įsameninimų, kuriuose dieviškumas funkciškai pasireiškia įvairiems kūrinijos sektoriams ir protingų būtybių skirtingoms kategorijoms, suvienijančios funkcijos kai kuriuos aspektus.

Dabartinis dieviškumo veikimas supervisatose aktyviai pasireiškia veikiant Aukščiausiesiems Kūrėjams – vietinių visatų Sūnams Kūrėjams ir Dvasioms, supervisatų Dienų Seniesiems, ir Rojaus Septynioms Pagrindinėms Dvasioms. Šitos būtybės sudaro Dievo Septinkarčio tris pirmuosius lygius,

---

[641]▼

vedančius į vidų link Visuotinio Tėvo, ir šita ištisa Dievo Septinkarčio sfera derinasi patirtinės dievybės pirmajame lygyje atsirandančioje Aukščiausiojoje Būtybėje.

Rojuje ir centrinėje visatoje, Dievybės vienybė yra egzistencijos faktas. Per visas besivystančias laiko ir erdvės visatas, Dievybės vienybė yra pasiekimas.

6. EVOLIUCINĖS DIEVYBĖS SUVIENIJIMAS

Kada Dievybės šie trys amžinieji asmenys veikia kaip nepadalinta Dievybė Rojaus Trejybėje, tada jie pasiekia tobulą vienybę; lygiai taip, kada jie kuria, kartu arba atskirai, tada jų Rojaus palikuonys turi tą būdingą dieviškumo vienybę. Ir šitas tikslo dieviškumas, kurį išreiškia laiko ir erdvės sferų Aukščiausieji Kūrėjai ir Valdovai, atsiranda patirtinės aukštybės aukščiausiosios valdžios vienijančios galios potenciale, kuris, visatos neasmenės energijos vienybės akivaizdoje, sudaro tikrovės įtampą, kurią galima pašalinti tiktai adekvačiu susivienijimu su patirtinės Dievybės patirtinėmis asmenybės realijomis.

Aukščiausiosios Būtybės asmenybės realijos kyla iš Rojaus Dievybių, ir Havonos išorinės grandinės pagrindiniame pasaulyje susivienija su Visagalio Aukščiausiojo, kylančio iš didžiosios visatos Kūrėjų dieviškumo, galios išimtinėmis teisėmis. Dievas Aukščiausiasis kaip asmuo egzistavo Havonoje iki septynių supervisatų sukūrimo, bet jis veikė tiktai dvasiniuose lygiuose. Aukštybės Visagalio galios evoliucija įvairios dieviškumo sintezės dėka atvedė į tai, jog besivystančiose visatose atsirado Dievybės naujos galios buvimas, kuris Havonoje susiderino su Aukščiausiojo dvasiniu asmeniu Aukščiausiojo Proto

dėka, kuris tuo pačiu metu iš potencialo, gyvenančio Begalinės Dvasios begaliniame prote, virto Aukščiausiosios Būtybės aktyviu funkcinu protu.

Septynių supervisatų evoliucinių pasaulių materialiai maštantys tvariniai sugeba suvokti Dievybės vienybę tikrai taip, kaip ji vystosi šitoje Aukščiausiosios Būtybės galios-asmenybės sintezėje. Bet kuriame egzistencijos lygyje Dievas negali viršyti tų būtybių, kurios gyvena tokiame lygyje, suvokimo potencialo. Mirtingasis žmogus turi, per tiesos suvokimą, grožio supratimą, ir gėrio garbinimą, išvystyti meilės Dievo suvokimą, o tada žengti pirmyn per kylančius dievybės lygius į Aukščiausiojo suvokimą. Dievybė, kada yra šitokiu būdu suvokta kaip suvienyta galioje, tada gali būti įsmeninta dvasioje tam, kad ją suprastų ir pasiektų tvariniai.

Nors kylantieji mirtingieji Visagalio galios suvokimą pasiekia supervisatų sostinėse, o Aukščiausiojo asmenybės suvokimą pasiekia išorinėse Havonos grandinėse, bet jie Aukščiausiosios Būtybės iš tikrųjų nesuranda taip, kaip turi likimą surasti Rojaus Dievybes. Net ir užbaigtieji, šeštosios pakopos dvasios, nėra suradę Aukščiausiosios Būtybės, ir nepanašu, kad ją surastų tol, kol nebus pasiekę septintojo etapo dvasinio statuso, ir kol Aukščiausiasis nebus realiai pradėjęs veikti ateities išorinėse visatose.

Tačiau kada kylantieji suranda Visuotinį Tėvą kaip Dievo Septinkarčio septintąjį lygį, tada jie yra pasiekę dievybės asmeninių ryšių su visatos tvariniais *visų* lygių Pirmojo Asmens asmenybę.

---

[642]▼

7. VISUOTINĖS EVOLIUCINĖS PASEKMĖS

Tvirtą evoliucijos žengimą pirmyn laiko-erdvės visatose lydi visą laiką besiplečiantys Dievybės atskleidimai visiems protingiems tvariniams. Evoliucinės pažangos aukščiausiojo taško pasiekimas pasaulyje, sistemoje, žvaigždynė, visatoje, supervisatoje, arba didžiojoje visatoje rodo atitinkamus dievybės funkcijos išplėtimus šitoms žengiančioms pirmyn kūrinijos dalims ir šitose dalyse. Ir kiekvieną tokį vietinį dieviškumo realizavimo išplėtimą lydi padidinto dievybės pasireiškimo visiems kitiems kūrinijos sektoriams gerai apibrėžtos pasekmės. Nusitęsianti iš Rojaus į išorę, kiekviena nauja realizuotos ir pasiektos evoliucijos sfera sudaro naują ir išplėstą patirtinės Dievybės atskleidimą visatų visatai.

Kada vietinės visatos sudėtinės dalys vis daugiau įsitvirtina šviesoje ir gyvenime, tada Dievas Septinkartis ima vis labiau pasireikšti. Laiko-erdvės evoliucija prasideda planetoje, vadovaujant Dievo Septinkarčio pirmajai išraiškai – Sūnaus Kūrėjo-Kuriančiosios Dvasios susivienijimui. Kada sistema įsitvirtina šviesoje, tada šitas Sūnaus-Dvasios ryšys pasiekia veikimo pilnatvę; o kada šitaip įsitvirtina visas žvaigždynas, tada Dievo Septinkarčio antroji fazė tampa aktyvesne visoje tokioje sferoje. Vietinės visatos užbaigtą administracinę evoliuciją lydi supervisatos Pagrindinių Dvasių naujas ir labiau tiesioginis tarnavimas; ir ties šita riba taip pat prasideda tas amžinai besiplečiantis Dievo Aukščiausiojo atskleidimas ir realizavimas, kuris kulminaciją pasiekia

kylančiajam suvokus Aukščiausiąją Būtybę tuo metu, kada jis eina per Havonos šeštosios grandinės pasaulius.

Visuotinis Tėvas, Amžinasis Sūnus, ir Begalinė Dvasia yra egzistencialūs dievybės pasireiškimai protingiems tvariniams, ir, dėl to, panašiu būdu asmenybės ryšių su visos kūrinijos protingais ir dvasiniais tvariniais neišplečia.

Reikėtų pastebėti, jog kylantieji mirtingieji gali patirti Dievybės vienas po kito einančių lygių neasmenį buvimą likus daug laiko iki to, kada jie tampa pakankamai dvasingais ir adekvačiai išlavintais tam, jog pasiektų patirtinį asmeninį šitų Dievybių kaip asmenių būtybių suvokimą, ir jog su šitomis Dievybėmis kaip su asmenėmis būtybėmis užmegztų patirtinį asmeninį ryšį.

Kiekvieną naują evoliucinį pasiekimą tarp kūrinijos sektoriaus ribų, o taip pat kiekvieną naują dieviškumo pasireiškimą įsiveržimą į erdvę tuo pačiu metu lydi Dievybės funkcinio atskleidimo išplėtimai visuose tuo metu egzistuojančiuose ir anksčiau organizuotuose kūrinijos vienetuose. Šitas naujas įsiskverbimas į visatų ir į jų sudėtinių dalių administracinį darbą nevisada gali atrodyti, jog yra vykdomas tiksliai pagal čia apibūdintą metodą, nes yra įprasta išsiųsti parengiamąsias administratorių grupes tam, kad parengtų kelią administracinės virškontrolės vėlyvesnėms ir viena po kitos einančioms eroms. Net ir Dievas Galutinytis visatoms pranašauja savo transcendentinę virškontrolę per vietinės visatos, įsitvirtinusios šviesoje ir gyvenime, vėlesnius etapus.

Tai yra faktas, kada laiko ir erdvės kūriniai vis daugiau įsitvirtina savo evoliuciniame statuse, tada yra pastebimas Dievo Aukščiausiojo naujas ir pilnesnis veikimas, tuo pačiu atitinkamai pasitraukiant Dievo Septinkarčio trims pirmiesiems pasireiškimams. Jeigu ir kada didžioji visata įsitvirtins šviesoje ir gyvenime, tai kokia tada bus Dievo Septinkarčio

---

[643]▼

Kūrėjo-Kūrybinių pasireiškimų funkcija ateityje, jeigu Dievas Aukščiausiasis prisiims tiesioginę kontrolę šitiems laiko ir erdvės kūriniams? Ar laiko-erdvės visatų šitie organizatoriai ir pionieriai turi būti išlaisvinti panašiai veiklai išorinėje erdvėje? Mes šito nežinome, bet daug svarstome apie šituos ir su jais susijusius dalykus.

Kada patirtinės Dievybės ribos yra išplečiamos į Beribio Absoliuto sferas, tada mes įsivaizduojame Dievo Septinkarčio veiklą šitų ateities kūrybinių ankstyvųjų evoliucinių epochų metu. Mes nevisi laikomės vieningos nuomonės dėl Dienų Senųjų ir supervisatų Pagrindinių Dvasių statuso ateityje. Mes taip pat nežinome, ar Aukščiausioji Būtybė tenai veiks ar ne, taip, kaip septyniose supervisatose. Bet mes visi laikomės nuostatos, jog Mykolai, Sūnūs Kūrėjai, turi likimą veikti šitose išorinėse visatose. Kai kurie laikosi tokio požiūrio, jog ateities amžiai paliudys kažkokią artimesnę sąjungos formą tarp susietų Sūnų Kūrėjų ir Dieviškųjų Tarnų; netgi yra įmanoma, jog iš tokios Kūrėjų sąjungos gali atsirasti galutinės prigimties suvienyto kūrėjo tapatybės kažkokia nauja išraiška. Bet mes tikrai nieko nežinome apie šitas neatskleistos ateities galimybes.

Tačiau mes tikrai žinome, jog Dievas Septinkartis, laiko ir erdvės visatose, suteikia augantį prisiartinimą prie Visuotinio Tėvo, ir jog šitą evoliucinį prisiartinimą patirtiškai suvienija Dievas Aukščiausiasis. Mes galėtume spėlioti, jog toks planas turi vyrauti išorinėse visatose; iš kitos pusės, tos naujos būtybių kategorijos, kurios kada nors gali gyventi šitose visatose, gali būti pajėgios prie Dievybės prisiartinti galutiniuose lygiuose ir absonitinio metodo dėka. Trumpai sakant, mes neturime nė mažiausio supratimo, koks prisiartinimo prie dievybės metodas galės veikti išorinės erdvės ateities visatose.

Nežiūrint šito, mes manome, jog išstobulintos visatos tam tikra prasme taps kilimo į Rojų karjeros dalimi toms būtybėms, kurioms teks gyventi šituose išoriniuose kūrinuose. Visiškai yra įmanoma, jog tame ateities amžiuje mes pamatysime išorinius erdviečius, prie Havonos artėjančius per septynias supervisatas, administruojamas Dievo Aukščiausiojo, bendradarbiaujant arba nebendradarbiaujant su septyniomis Pagrindinėmis Dvasiomis.

8. AUKŠČIAUSIASIS SUVIENYTOJAS

Aukščiausioji Būtybė turi trigubą funkciją mirtingojo žmogaus patyrimė. Pirma, ji yra laiko-erdvės dieviškumo vienytojas, Dievas Septinkartis; antra, ji yra maksimali Dievybė, kurią ribiniai tvariniai gali realiai suvokti; trečia, mirtingajam žmogui ji yra vienintelis kelias prisiartinti prie transcendentinio patyrimo, kad susivienytų su absonitiniu protu, amžinąja dvasia, ir Rojaus asmenybe.

Pakilusieji užbaigtieji, gimę vietinėse visatose, išmokyti supervisatose, ir parengti centrinėje visatoje, savo asmeniniuose patyrimuose apima Dievo Septinkarčio, susivienijančio Aukščiausiajame, laiko-erdvės dieviškumo suvokimo visą potencialą. Užbaigtieji paeiliui tarnauja supervisatose, išskyrus savo gimtąsias – tuo klodami patyrimą ant patyrimo tol, kol būna pasiekta įmanomo tvarinio patyrimo septinkarčio skirtingumo pilnatvė. Viduje gyvenančių Derintojų tarnavimo pagalba užbaigtieji yra įgalinami *surasti* Visuotinį Tėvą, tačiau būtent šituo patyrimo metodu tokie užbaigtieji ima realiai *pažinti* Aukščiausiąją Būtybę, ir jiems yra lemta tarnauti ir *atskleisti* šitą Aukščiausiąją Dievybę išorinės erdvės ateities visatose ir šitoms ateities visatoms.

---

[644]▼

Turėkite omeny, viskas, ką Dievas Tėvas ir jo Rojaus Sūnūs daro mums, tą savo ruožtu ir dvasioje mes turime galimybę padaryti atsirandančiai Aukščiausiajai Būtybei ir Aukščiausiojoje Būtybėje. Meilės, džiaugsmo, ir tarnystės patyrimas yra abipusis. Dievui Tėvui nereikia, kad jo sūnūs tikrai sugražintų jam viską, ką jis padovanojo jiems, bet jie iš tikrųjų savo ruožtu padovanoja (arba gali padovanoti) visa tai savo bičiuliams ir besivystančiai Aukščiausiajai Būtybei.

Visi kuriantieji reiškiniai atspindi ankstesniąją kūrėjo-dvasios veiklą. Jėzus sakė, ir tai yra tiesa tiesiogine prasme, "Sūnūs daro tik tai, ką jis mato Tėvą darant." Su laiku jūs, mirtingieji, galėsite pradėti Aukščiausiojo atskleidimą savo bičiuliams, ir šitą atskleidimą jūs galėsite išplėsti vis daugiau, kada kilsite

link Rojaus. Amžinybėje jums gali būti leista vis didesniu laipsniu šią evoliucinių tvarinių Dievą atskleisti aukščiausiuose lygiuose – net galutiniuose – kaip septintojo etapo užbaigtiesiems.

9. VISUOTINĖ ABSOLIUTI VIENYBĖ

Beribis Absoliutas ir Dievybės Absoliutas yra suvienyti Visuotiniame Absoliute. Absoliutai yra koordinuoti Galutiniajame, sąlygoti Aukščiausiajame, ir laiko-erdvės modifikuoti Dieve Septinkarčiame. Ikibegaliniuose lygiuose yra trys Absoliutai, bet begalybėje jie pasirodo, jog yra vienas. Rojuje yra trys Dievybės įsmeninimai, bet Trejybėje jie *yra* vienas.

Pagrindinės visatos esminis filosofinis uždavinys yra toks: Ar Absoliutas (šie trys Absoliutai begalybėje kaip vienas) egzistavo iki Trejybės? ir, ar Absoliutas yra protėvinis Trejybei? arba, ar Trejybė yra ankstesnė už Absoliutą?

Ar Beribis Absoliutas yra toks jėgos buvimas, kuris nepriklauso nuo Trejybės? Ar Dievybės Absoliuto buvimas reiškia Trejybės neribotą funkciją? ir, ar Visuotinis Absoliutas yra Trejybės galutinė funkcija, net Trejybių Trejybė?

Iš pirmo žvilgsnio, samprata apie Absoliutą kaip ankstesnę už visus dalykus – net ir už Trejybę – atrodo, jog suteikia laikiną pasitenkinimą, atitinkantį logiškumą ir filosofinį vientisumą, tačiau bet kokią tokią išvadą paneigia Rojaus Trejybės amžinybės realybė. Mus moko, ir mes manome, jog Visuotinis Tėvas ir jo partneriai Trejybėje yra amžini prigimtimi ir egzistencija. Tuomet, yra tikrai viena vienintelė logiška filosofinė išvada, o būtent: Absoliutas, visiems visatų intelektams, yra beasmenė ir lygiavertė (Trejybių) Trejybės reakcija į visas bazines ir pirmines erdvės situacijas, intravisatines ir ekstravisatines. Visiems didžiosios visatos asmenybių intelektams Rojaus Trejybė amžinai yra kaip baigiamybė, amžinybė, aukštybė, ir galutinybė, o visais praktiniais asmeninio suvokimo ir tvarinio supratimo tikslais, kaip absoliutas.

Taip, kaip į šią problemą gali žvelgti tvarinių protai, tai jie yra vedami į Visuotinio AŠ ESU tiek kaip Trejybės, tiek kaip Absoliuto pirminės priežasties ir beribio šaltinio galutinį postulavimą. Todėl, kada mes norime turėti Absoliuto asmeninę sampratą, tada mes atsigrežiame atgal į savo idėjas ir idealus apie Rojaus Tėvą. Kada trokštame palengvinti supratimą ar padidinti suvokimą šito kitais atžvilgiais neasmenio Absoliuto, tada mes sugrįžtame prie to fakto, jog Visuotinis Tėvas yra absoliučios asmenybės egzistencialus Tėvas; Amžinasis Sūnus yra Absoliutus Asmuo, nors, patirtine prasme, nėra Absoliuto įsmeninimas.

---

[645]▼

Ir tuomet mes toliau įsivaizduojame patirtines Trejybes tokias, kurias kulminaciją pasiekia Dievybės Absoliuto patirtinių įsmeninimų, tuo tarpu Visuotinį Absoliutą suvokiame kaip sudarantį aukštybės, galutinybės, ir begalybės – Trejybių Trejybės – suvienytų ir koordinuotų Dievybės susivienijimų neasmenės veiklos pasireiškiančio buvimo visatinius ir ekstravisatinius reiškinius.

Dievas Tėvas yra suvokiamas visuose lygiuose nuo ribinio iki begalinio, ir nors jo tvariniai nuo Rojaus iki evoliucinių pasaulių jį suvokia įvairiai, bet kaip begalybę jį pažįsta tiktai Amžinasis Sūnus ir Begalinė Dvasia.

Dvasinė asmenybė yra absoliuti tiktai Rojuje, ir Absoliuto samprata yra beribė tiktai begalybėje. Dievybės buvimas yra absoliutus tiktai Rojuje, ir Dievo apreiškimas visada turi būti dalinis, santykinis, ir augantis tol, kol jo galia empiriškai tampa begaline Beribio Absoliuto erdvės potenciale, tuo tarpu jo asmenybės pasireiškimas tampa empiriškai begaliniu Dievybės Absoliuto pasireiškiančiame buvime ir tuo metu, kada šituos du begalybės potencialus tikrovė suvienija į Visuotinį Absoliutą.

Bet už ikibegalybės lygių šitie trys Absoliutai yra vienas, ir šituo Dievybė realizuoja begalybę, nepriklausomai nuo to, ar bet kuri kita egzistencijos kategorija kada nors pati realizuoja begalybės sąmonę.

Egzistencialus statusas amžinybėje numato begalybės egzistencialią savimonę, nors galbūt prireiktų kitos amžinybės tam, kad būtų pasiekta patirtinių potencialų, neatskiriamų nuo begalybės amžinybės – amžinybės begalybės – saviraiška.

Ir Dievas Tėvas yra visų Dievybės pasireiškimų asmenis šaltinis ir tikrovė visiems protingiems tvariniams ir dvasinėms būtybėms per visą visatą visatą. Kaip asmenybės, dabar ar vienas po kito einančiuose visatos patyrimuose amžinojoje ateityje, nesvarbu, ar jūs pasieksite Dievą Septinkartį, suvoksite Dievą Aukščiausiąjį, surasite Dievą Galutinįjį, ar mėginsite suvokti Dievo Absoliuto sampratą, bet savo amžinam pasitenkinimui jūs pamatysite, jog užbaigdami kiekvieną jaudinantį patyrimą, jūs esate iš naujo atradę, naujuose patirtiniuose lygiuose, amžinąjį Dievą – visų visatų asmenybių Rojaus Tėvą.

Visuotinis Tėvas yra visuotinės vienybės paaiškinimas, kaip ji turi būti aukščiausiai, net ir galutinai, įgyvendinta absoliučių vertybių ir prasmų pogalutinėje vienybėje – beribėje Tikrovėje.

Pagrindiniai Jėgos Organizatoriai iškeliauja į erdvę ir jos energijas mobilizuoja tam, kad jos imtų reaguoti į gravitaciją, į Visuotinio Tėvo Rojaus traukimą; o vėliau atvyksta Sūnūs Kūrėjai, kurie šitas reaguojančias į trauką jėgas organizuoja į apgyvendintas visatas, ir ten atsiranda protingi tvariniai, kurie priima į save Rojaus Tėvo dvasią ir vėliau pakyla pas Tėvą, kad taptų tokiais, kaip jis visais įmanomais dieviškumo požymiais.

Rojaus kūrybinių jėgų nepertraukiamas ir besiplečiantis judėjimas per erdvę atrodo pranašauja Visuotinio Tėvo gravitacijos grybšnio visą laiką besiplečiančią sferą ir niekada nesibaigiantį dauginimą įvairių protingų būtybių, kurios sugeba mylėti Dievą ir būti jo mylimos, ir kurios, šitokiu būdu tapdamos Dievą pažįstančiomis, gali pasirinkti tai, jog taptų tokiomis, kaip jis, gali priimti sprendimą siekti Rojaus ir surasti Dievą.

---

[646]▼

Visatų visata yra visiškai suvienyta. Dievas yra vienas valdžioje ir asmenybėje. Yra visų energijos lygių ir visų asmenybės fazių koordinavimas.

Filosofiškai ir empiriškai, sampratoje ir tikrovėje, visi daiktai ir visos būtybės koncentruojasi Rojaus Tėve. Dievas yra viskas ir visuose, ir jokie daiktai ar būtybės be jo neegzistuoja.

10. TIESA, GROŽIS, IR GĖRIS

Kada pasauliai, įsitvirtinę gyvenime ir šviesoje, vystosi pirmyn nuo pirmojo etapo į septintąją epochą, tada jie paeiliui suvokia Dievo Septinkarčio tikrovės įgyvendinimą, nusidriekiantį nuo to, kad nepaprastai yra mylimas Sūnus Kūrėjas, ir iki to, kad yra garbinamas Rojaus Tėvas. Per tokio pasaulio istorijos ilgalaikį septintąjį etapą visą laiką progresuojantys mirtingieji vis daugiau žino apie Dievą Aukščiausiąjį, tuo tarpu jie miglotai atskiria Dievo Galutiniojo nustelbiančio tarnavimo tikrovę.

Per šią šlovingą amžių visą laiką besivystančių mirtingųjų pagrindinis siekis yra ieškojimas, kaip geriau suprasti ir pilniau įgyvendinti suvokiamus Dievybės elementus – tiesą, grožį, ir gėrį. Tai išreiškia žmogaus pastangas pastebėti Dievą prote, materijoje, ir dvasioje. Ir kada mirtingasis siekia šito ieškojimo, tada jis pamato, jog vis daugiau jis pasineria į empirinį filosofijos, kosmologijos, ir dieviškumo studijavimą.

Filosofiją jūs dar kažkaip suprantate, ir dieviškumą jūs suvokiate garbinime, visuomeninėje tarnystėje, ir asmeniniame dvasiniame patyrimo, bet grožio – kosmologijos – siekimą jūs visi per daug dažnai apribojate žmogaus primityvių meninių pastangų studijavimu. Grožis, menas, didele dalimi yra kontrastų suvienijimo dalykas. Įvairovė yra esminė grožio sampratai. Aukščiausiasis grožis, ribinio meno viršūnė, yra Kūrėjo ir tvarinio kosminių kraštutinumų platybės suvienijimo drama. Žmogus, surandantis Dievą, ir Dievas, surandantis žmogų – tvarinys, tampantis tokiu tobulu, koku tobulu yra Kūrėjas – tai yra dieviškasis pasiekimas to, kas yra nuostabiausiai gražu, kosminio meno aukščiausios viršūnės pasiekimas.

Todėl materializmas, ateizmas, yra bjaurumo maksimumas, to, kas yra gražu, ribinės antitezės aukščiausia viršūnė. Aukščiausiąjį grožį sudaro panorama iš vienijamų variacijų, kurios yra kilusios iš ikiegzistencinės harmoningos tikrovės.

Minties kosmologinių lygių pasiekimą sudaro:

1. *Žingeidumas*. Alkis harmonijai ir troškulys grožiui. Atkaklūs mėginimai atrasti naujus harmoningų kosminių ryšių lygius.

2. *Estetinis suvokimas*. Meilė tam, kas yra gražu, ir visų kūrybinių pasireiškimų visuose tikrovės lygiuose meninio sąlyčio visą laiką besivystantis suvokimas.

3. *Etinis jautrumas*. Per tiesos supratimą grožio suvokimas veda į tokį jausmą, kad amžinai tinkami yra tie dalykai, kurių dėka imama suvokti dieviškąjį gėrį Dievybės ryšiuose su visomis būtybėmis; ir šitokiu būdu net ir kosmologija veda į tai, jog būtų siekiama dieviškosios tikrovės vertybių – į Dievo-sąmonę.

Pasauliai, įsitvirtinę šviesoje ir gyvenime, yra tiek iki galo atsidavę tiesos, grožio, ir gėrio suvokimui, kadangi šitos kokybinės vertybės sudaro Dievybės atskleidimą laiko ir erdvės sferoms. Amžinosios tiesos

---

[647]▼

prasmės pateikia sujungtą apeliavimą į mirtingojo žmogaus intelektualią ir dvasinę prigimtį. Visuotinis grožis apima kosminės kūrinijos harmoningus ryšius ir ritmus; tai yra aiškesnis intelektualus apeliavimas, ir jis veda į materialios visatos suvienytą ir sinchronišką suvokimą. Dieviškasis gėris sudaro begalinių vertybių atskleidimą ribiniam protui, kad jo viduje jis būtų suvoktas ir iškeltas iki žmogiškojo suvokimo dvasinio lygio paties slenksčio.

Tiesa yra mokslo ir filosofijos pagrindas, sudaranti intelektualų religijos pamatą. Grožis kuria viso žmogiškojo patyrimo meną, muziką, ir prasmingus ritmus. Gėris apima etikos, moralės, ir religijos jausmą – patirtinį alkį tobulumui.

Grožio egzistavimas numato suprantančio tvarinio proto buvimą tiesiog lygiai taip tikrai, kaip ir besivystančios evoliucijos faktas pažymi Aukščiausiojo Proto viešpatavimą. Grožis yra reiškinių tikrovės toli nusidriekiančios įvairovės, kuri visa iškyla iš ikiegzistencinės ir amžinosios vienovės, harmoningos laiko-erdvės sintezės intelektualus suvokimas.

Gėris yra dieviškojo tobulumo įvairių lygių santykinių vertybių protinis suvokimas. Gėrio suvokimas reiškia moralinio statuso protą, asmenį protą, sugebantį atskirti gėrį nuo blogio. Bet gėrio, didingumo, turėjimas yra realaus dieviškumo pasiekimo matas.

Tikrųjų ryšių suvokimas pažymi protą, sugebantį atskirti tiesą nuo suklydimo. Tiesos Dvasios dovana, kuri prasiskverbia į Urantijos žmonių protus, neklystamai reaguoja į tiesą – į gyvą dvasinį ryšį visų daiktų ir visų būtybių, kaip jos yra koordinuotos amžinajame kilime link Dievo.

Kiekvieno elektrono, kiekvienos minties, arba kiekvienos dvasios kiekvienas impulsas yra veikiantis vienetas visoje visatoje. Tikrai nuodėmė yra izoliuota, o blogis priešinasi gravitacijai protiniu ir dvasiniu lygiu. Visata yra visuma; nė vienas dalykas ar būtybė neegzistuoja ir negyvena izoliacijoje. Saviraiška potencialiai yra blogis, jeigu ji yra antivisuomeninė. Tiesiogine prasme tai yra tiesa: "Nė vienas žmogus negyvena pats sau." Kosminis suvisuomeninimas sudaro aukščiausią asmenybės suvienijimo formą. Sakė Jėzus: "Tas, kuris nori būti didžiausias tarp jūsų, tegul tampa visų tarnu."

Net tiesa, grožis, ir gėris – žmogaus intelektualus požiūris į proto, materijos, ir dvasios visatą – turi būti apjungti į vieną suvienytą sampratą apie dieviškąjį ir aukščiausiąjį idealą. Tiek, kiek mirtingojo asmenybė žmogiškąjį patyrimą suvienija su materija, protu, ir dvasia, tiek iš tiesų šitas dieviškasis ir aukščiausiasis idealas tampa galios dėka suvienytas Aukštybėje, o tada būna įsamenintas kaip tėviškosios meilės Dievas.

Visa įžvalga apie dalių ryšius su bet kuria konkrečia visuma reikalauja supratingo suvokimo apie visų dalių ryšį su ta visuma; o visatoje tai reiškia

sukurtų dalių ryšį su Kuriančiąja Visuma. Šitokiu būdu Dievybė tampa visuotinio ir amžino pasiekimo transcendentiniu, net begaliniu, tikslu.

Visuotinis grožis yra Rojaus Salos atspindžio suvokimas materialioje kūrinijoje, tuo tarpu amžinoji tiesa yra Rojaus Sūnų, kurie ne tik save padovanoja mirtingųjų rasėms, bet net ir išlieja savo Tiesos Dvasią visoms tautoms, ypatingas tarnavimas. Dieviškasis gėris daug labiau pasireiškia Begalinės Dvasios daugybės asmenybių kupiname meilės tarnavime.

---

[648]▼

Bet meilė, šitų trijų savybių bendroji suma, yra tai, kada žmogus Dievą suvokia kaip savo dvasinį Tėvą.

Fizinė materija yra absoliučių Dievybių Rojaus energijos-spindėjimo laiko-erdvės šešėlis. Tiesos prasmės yra Dievybės amžinojo žodžio atspindys mirtingojo intelekto – aukščiausiųjų sąvokų laiko-erdvės suvokimas. Dieviškumo gėrio vertybės yra Visuotinio, Amžinojo, ir Begaliniojo dvasinių asmenybių gailestingas tarnavimas evoliucinių sferų laiko-erdvės ribiniams tvariniams.

Šitos prasmingos dieviškumo tikrovės vertybės yra susiliejusios į Tėvo ryšį su kiekvienu asmeniu tvariniu kaip dieviškoji meilė. Jos yra suderintos Sūnuje ir jo Sūnuose kaip dieviškasis gailestingumas. Savo savybes jos demonstruoja per Dvasią ir jos dvasinius vaikus kaip dieviškąjį tarnavimą, kupino meilės gailestingumo atskleidimą laiko vaikams. Šituos tris dieviškumus pirmiausia demonstruoja Aukščiausioji Būtybė kaip galios asmenybės sintezę. Dievas Septinkartis juos įvairiai parodo dieviškųjų prasmų ir vertybių septyniuose skirtinguose susivienijimuose septyniuose kilimo lygiuose.

Ribiniam žmogui tiesa, grožis, ir gėris sudaro dieviškosios tikrovės visą atskleidimą. Kada šitas kupinas meilės Dievybės suvokimas yra dvasiškai išreiškiamas Dievą suvokiančiųjų mirtingųjų gyvenime, tada būna duodami dieviškumo vaisiai: intelektualinė ramybė, visuomeninė pažanga, moralinis pasitenkinimas, dvasinis džiaugsmas, ir kosminė išmintis. Išsivystę mirtingieji tokiam pasaulyje, kuris yra šviesos ir gyvenimo septintajame etape, sužinojo, kad meilė yra didingiausias dalykas visatoje – ir jie žino, kad Dievas yra meilė.

Meilė yra troškimas daryti gėrį kitiems.

[Pateikta Galingojo Žinianešio, besilankančio Urantijoje, Nebadono Apreiškimo Korpuso pageidavimu ir bendradarbiaujant su vienu iš Melkizedekų, Urantijos Planetos Princo vicegerentu.]

* * * * *

Šitas dokumentas apie Visuotinę Vienybę yra dvidešimt penktasis iš serijos perteikimų, kuriuos parengė įvairūs autoriai į grupę organizuoti Nebadono asmenybių komisijos, susidedančios iš dvylikos narių ir veikiančios vadovaujant Mantutijai Melkizedekui. Mes sudarėme šituos pasakojimus ir pateikėme juos

anglų kalba, tokiu metodu, kurį patvirtino mūsų vyresnybė, Urantijos laiku 1934 metais.